Stop! Thief! Property of the British Library

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ϛ.

Περὶ Διαιρέσεως.

Ἡ Διαίρεσις δὲ ἥτις ϗ μερισμὸς προσαγορεύεται, διανομή ἐςὶν ἀριθμοῦ ἐφ᾽ ἕτερον· ἢ εὕρεσις ἀριθμοῦ ἐνσημαίνοντος διὰ τῶν ἐν αὐτῷ μονάδων ποσάκις ὁ μερίζων ἀριθμὸς τὸν μεριζόμενον καταμετρεῖ, ὡς μετ᾽ ὀλίγον δηλωθήσεται. Διὸ ὁ μὲν μερίζων ϗ μεριζόμενος διδόμενοι ϗ αὐτοί, ἢ προβαλλόμενοι ὀνομάζονται, ὁ δὲ ἐκ τοῦ μερισμοῦ ἐξαγόμενος, ζητούμενος, ἢ πηλίκον. Δεῖ δὲ ἀεὶ τὸν μείζω ἐπὶ τὸν ἐλάττονα διαιρεῖν. ἄλλως γὰρ ἂν ἀδύνατον ἐπὶ τῶν ἀκεραίων γενέσθαι ἀριθμῶν.

Δοθέντων δὲ δύο τινῶν ἀριθμῶν, τοῦ μὲν ὡς μερισθησομένου, τοῦ δὲ ὡς μερίσοντος. γράφειν δεῖ πρῶτον τὸν μερισθησόμενον, ὑπ᾽ αὐτὸν δὲ τὸν μερίσοντα, ἑτέραν τινὰ ἔμπης τάξιν τηροῦντα, ἀλλὰ μὴ ἥνπερ ὁ ἀφαιρούμενος ὑπὸ τὸν μείζονα ταττόμενος, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἀφαιρεῖται. ἐκεῖνος μὲν γὰρ δεξιόθεν συνήρχετο τῷ πρὸ αὐτοῦ, οὗτος δὲ συνάρχεσθαι ὀφείλει τῷ μερισθησομένῳ ἀριθμῷ ἀριςερόθεν. Εἶτα λαβόντα τὸ ἀνῆκον αὐτῷ ἐκ τοῦ μέρους τοῦ μερισθησομένου, ᾧ προσφήρμοςο, βαθμὸν ἕνα καταβῆναι, ϗ τοῦτο αὖθις ϗ αὖθις παθεῖν, ἕως ἂν ὁ ἔσχατος αὐτοῦ χαρακτὴρ, τῷ ἐσχάτῳ τοῦ μερισθησομένου συςοιχήσῃ. Ὅθεν ὅσοι ἂν ὦσιν ἐναπολειπόμενοι χαρακτῆρες τοῦ μεριζομένου, κατὰ τὴν α. τοῦ μερίζοντος ὑπ᾽ αὐτὸν θέσιν, ἀπὸ τοῦ πρώτου δηλ: κατὰ τὰ δεξιὰ μέχρι τοῦ συςοιχοῦντος τῷ ἐσχάτῳ τοῦ μερίζοντος χαρακτῆρι, ἐκ τοσούτων ἀνάγκη ϗ τὸν ζητούμενον συγκεῖσθαι. οἷον δεδόσθω τὸν α: ἀριθμὸν μερισθῆναι ἐπὶ τὸν β: γραφήτω δὴ πρῶτον ὁ α: ὑπ᾽ αὐτὸν δὲ ὁ β: συναρχόμενος τῷ α: κατὰ τὰ ἀριςερὰ, εἶτα ἐρευνηθήτω ποσάκις ὁ β: καταμετρεῖ τὸ α: τοῦ α μέρος ᾧ γε ἐφήρμοςο καὶ ἐπεὶ εὑρίσκεται δὶς, ἐναπολειπομένων τινῶν, γραφήτω ἐπὶ τῆς γ: γραμμῆς ὁ 2: χαρακτὴρ, εἶτα πολλαπλασιασθήτω ὅλος ὁ β: ἐπὶ τὸν 2: χαρακτῆρα, ϗ ἐπεὶ γίνεται ἐξ αὐτοῦ πολλαπλασιαζομένου ὁ 50: ἀφῃρήσθω οὗτος ἀπὸ τοῦ 56: ϗ ἐναπολειφθήσεται ὁ 6:.

```
          0
        010
        x230
  α: 5650   |226: γ:
  β: 25
       25
        25
```

Ἐπεὶ δὲ τοῦτο δυσχερὲς, πολλαπλασιασθήτω ἕκαςος τοῦ β χαρακτὴρ ἐπὶ τὸν 2: χωρὶς, τῆς ἀρχῆς ἀριςερόθεν γινομένης, ϗ ὁ ἐξαγόμενος ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρακτῆρος, οὕτω λέγοντός σου. ὁ μὲν 2 τοῦ β: χαρακτὴρ δὶς λαμβανόμενος κατὰ τὰς ἐν τῷ 2: χαρακτῆρι μονάδας τῷ ἐπὶ τῆς γραμμῆς ποιεῖ τὸν 4: οὗτος δὲ ἀφαιρούμενος τοῦ 5: τοῦ ἐν τῷ α, ἐναπολείπει μονάδα. ἀπαλειφομένου τοίνυν γραμμῇ τοῦτε 2: τοῦ ἐν τῷ β: ϗ τοῦ 5: τοῦ ἐν τῷ α: γραφήτω ἡ μονὰς ὑπὲρ τὸν 5: τούτου δὲ γινομένου μετάβηθι ἐπὶ τὸν 5: τὸν ἐν τῷ β: ϗ εἰπὲ δὶς ὁ 5: λαμβανόμενος ποιεῖ τὸν 10: τούτου δὲ ἀφαιρουμένου ἀπὸ τοῦ 16: ἐναπολείπεται ὁ 6: σημειωθήτω δὴ ὅ,τε 5: τοῦ β: χαρακτὴρ ϗ ἡ μονὰς ἡ ὑπὲρ τὸν 5: χαρακτῆρα τὸν ἐν τῷ α: γραμμῇ, καὶ γραφήτω τζίφρα. μετενεχθεὶς δὲ ὁ β: μεριςὴς εἰς βαθμὸν ἕτερον ἐρευνηθήτω αὖθις ποσάκις καταμετρεῖ τὸν πρὸ αὐτοῦ δηλ: τὸν 65: ᾧ ϗ συςοιχεῖ, ϗ ἐπεὶ εὑρίσκεται πάλιν δὶς ϗ τοῦτον καταμετρῶν, γραφήτω ὑπὲρ τὴν γ: γραμμὴν ὁ 2: αὖθις χαρακτὴρ ἐφεξῆς τοῦ πρὸ αὐτοῦ. Πολλαπλασιαζομένου δὲ τοῦ 2: χαρακτῆρος τοῦ ἐν τῷ β: ἐπὶ τὸν 2: τὸν ὑπὲρ τὴν γραμμὴν ἤδη γεγραμμένον, ϗ τοῦ γινομένου 4: ἀπὸ τοῦ 6: ἀφαιρουμένου, ἐπεὶ ἐναπολείπεται ὁ 2: σημειωθήτω γραμμῇ ὅ,τε 2: χαρακτὴρ ὁ ἐν τῷ β: ϗ ὁ 6: ὁ ἐν τῷ α: ϗ γραφήτω ὑπὲρ τὸν 6: ὁ 2: πολλαπλασιαζομένου δὲ ϗ τοῦ 5: τοῦ ἐν τῷ β: ἐπὶ τὸν αὐτὸν 2: τὸν ὑπὲρ τὴν γραμμὴν, ϗ τοῦ γινομένου 10: ἀφαιρουμένου ἀπὸ τοῦ 25: τοῦ συςοιχοῦντος αὐτῷ, σημειωθήτω γραμμῇ ὁ 5: χαρακτὴρ ὁ ἐν τῷ β: ϗ ἐπεὶ ἐναπολείπεται ὁ 15: σημειωθήτω γραμμῇ ϗ ὁ 2: ὁ ὑπὲρ τὸν 6: ϗ γραφήτω μόνον ὑπὲρ αὐτὸν μονὰς, ἀντὶ δὲ τοῦ 5: ἔσω ὁ ἐν τῷ α 5: χαρακτὴρ, ὁ αὐτὸς γάρ ἐςι, καὶ οὐ δεῖται τῆς διὰ γραμμῆς σημειώσεως ὡς οἱ ἑτεροειδεῖς, ϗ ἐναπολειφθήσεται ὡς δ θεμένου δὲ τοῦ β: ϗ εἰς βαθμὸν ἕτερον ἐρευνηθέντα ὁ 150: ἀριθμὸς π εὑρεθήσεται ἑξάκις. Διὸ γραφήτω ὑπὲρ τὴν γραμμὴν ὁ 6: ἐφεξῆς τοι πολλαπλασιαζομένου δὲ τοῦ 2: τοῦ ἐν τῷ β: ἐπὶ τὸν αὐτὸν 6: ϗ τοῦ γιν 15: ἐπεὶ ἐναπολείπεται ὁ 3: σημειωθήτω γραμμῇ τε 2: χαρακτὴρ ἔτι δὲ καὶ ἡ μονὰς ἡ ὑπὲρ τὸν 2: ϗ γραφήτω ὑπὲρ το.. ὁ 3: πολλα ἐν τῷ β: ἐπὶ τὸν 6: τὸν ὑπὲρ τὴν γραμμὴν, καὶ τοῦ γιν ένου 30: ἀφ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ
1900
Ἀριθ. εἰσ. 2690/1962
ΔΩΡΕΑ Ἀρχ. Λαγ... μαλαγλου

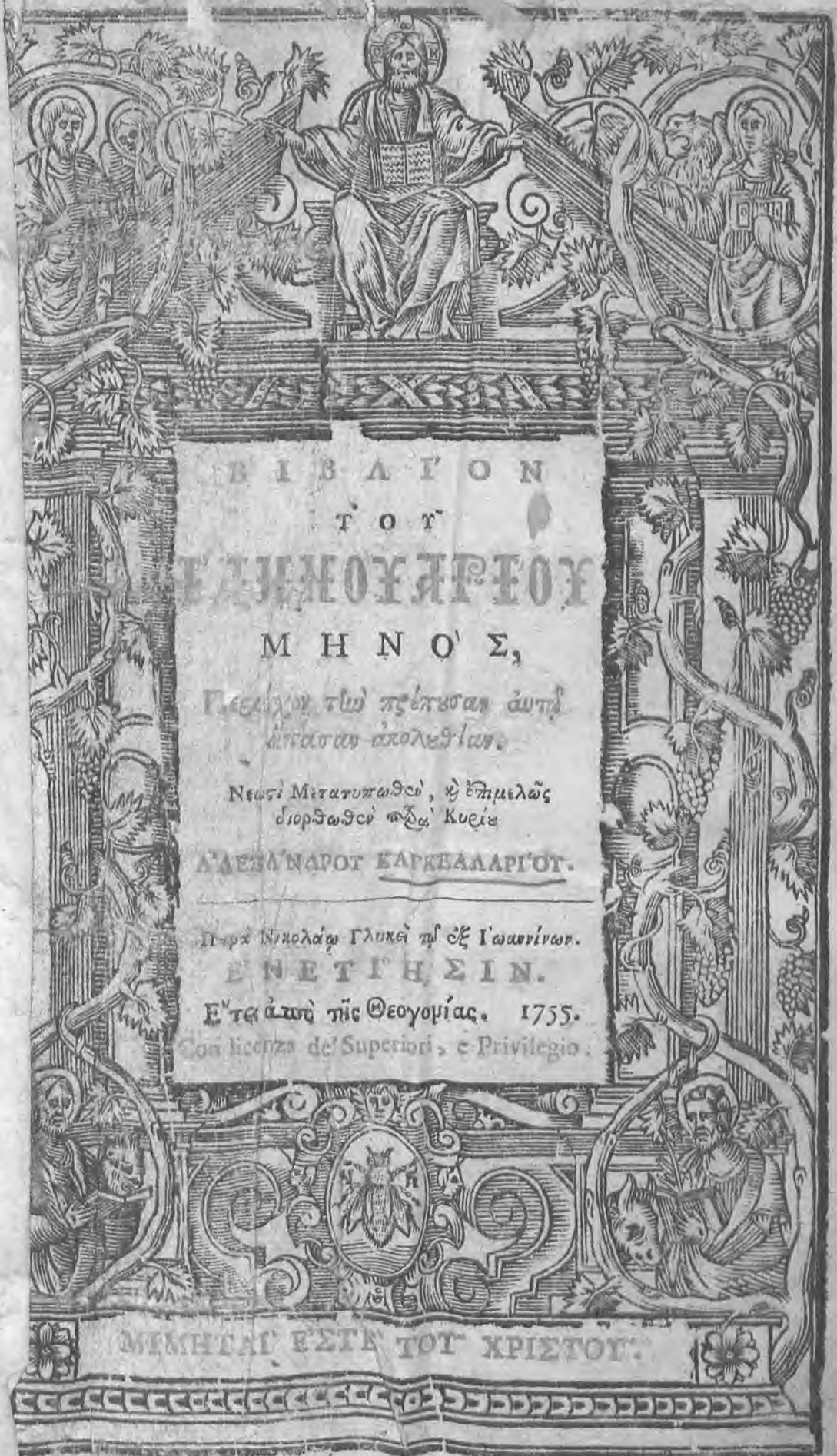

ΒΙΒΛΙΟΝ
ΤΟΥ
ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΑΡΤΕΜΟΥ
ΜΗΝΟΣ,
Περιέχον τὴν πρέπουσαν ἀπ' ἀρχῆς
ἁπάσαν ἀπολεθίαν.
Νεωστὶ Μεταγραφθὲν, καὶ ἐπιμελῶς
διορθωθὲν παρὰ Κυρίου
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΡΚΑΒΑΛΛΑΡΙΟΥ.
Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ.
Ἔτει ἀπὸ τῆς Θεογονίας. 1755.
Con licenza de' Superiori, e Privilegio.
ΜΕΜΝΗΣΟ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

24 Apid. 33

ΜΗΝ ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΟΣ

Ἔχων ἡμέρας λά. Ἡ ἡμέρα ἔχει, ὥρας, ί. ς΄ ἡ μὲν ὥρας, ιδ.

Εἰς τὴν πρώτην, Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ μνήμη τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, γίνεται ἀλυτηρία, Ϛ΄ πρηγοῦνται τὰ Ἀναβαθμία. εἰδὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἀλυτηρία οὐ γίνεται.

Ῥηθέντων, ὅτι ἐὰν τύχῃ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, Στιχηρὰ προσόμοια καὶ τῆς Θεοτόκου ὡς σωμάτων. Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν Εὐλογητάριον, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Ἀναβαθμία, γ΄. τῆς Ἑορτῆς Ἰδιόμελα δύο, ἦχος, τὴν Δευτέραν τὸ πρῶτον. καὶ ἐν μεγάλῃ Βασιλείῳ, Προσόμοια γ΄. δευτέραν τὸ πρῶτον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. τὰ Ἀναβαθμία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Λιτὴν, ὁ στιχηρὸς τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ ὁ Ἁγίου Βασιλείου Ἰδιόμελα. τὸν δεύτερον τὸν δεύτερον, καὶ τὸν δεύτερον τρίτον. Δόξα ἦχος, τὴν τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, ἦχος, ὁ αὐτὸς, Συγκαθεβάσιμον ὁ Σωτήρ. Εἰς τὸν ϐ΄. στιχηρὰ Ἀναβαθμία τῆς ἀντιφώνου τὰ κατὰ ἀλφάβητον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἦχος, πλ. δ΄. Ὁ τὴν χάριν τοῦ Θαυμάτου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ παράγαβος Θεός. Εἰς τὴν ἀλλογήτην τοῦ Ἄρτου, Θεοτόκιον

Gene

Ἀπρ. 33

παρθένε, δίς. καὶ τὸ τροπάριον τοῦ Ἁγίου ἅπαξ. Ἡ Ἀναγνῶσις, ἐκ τοῦ Ἐπιστολαί. αἱ δὲ ἕτεραι Ἀναγνώσεις, εἰς τὸν Θεολόγον. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον τὸ ἁγιασάσιμον, δίς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Μορφὴν ἀλλοιοῦται. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς ϐλ΄. Καθίσματα ἁγιασάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. ὁ Ἄμωμος, ἡ Ὑπακοὴ, ὁ Πολυέλεος, καὶ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Πᾶσα πνοή. καὶ Εὐαγγέλιον ἁγιασάσιμον. Ἁγιάσθητε Χριστῷ. Ὁ Πεντηκοστός. ἤ. τὸ Ἁγιασάσιμον. Οἱ Καθίσματα. ὁ Ἁγιασάσιμος εἰς δ΄. τῆς Ἑορτῆς, εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ς΄. Καταβασία. Εὐθὺς καλύψει τυφλεύσας. καὶ, Στίβει λαοτκε. ἁγιάσθητε αἱ δύο Χοροὶ. τὸ τρίτης ᾠδῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ ἑκτης, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰς Αἴνους, τὸ, Πᾶσα πνοή. Ἁγιασάσιμα, δ΄. ἐκ τοῦ Ἁγίου τρ ἤχος, πλ. καὶ Ἰδιόμελον. Ἐξεχύθη ἡ χάρις. μτ Τὸ σῶμα μου λαλήσει σοφ Ῥῆσαι σου κεδύσονται

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὸ Ἐ̓ωθινόν. Καὶ μιῶ. Τ̓ προφάλογχ-
μεν. Δοξολογία μεγάλη. τὸ Ἀ̓μαῤάσι-
μον βοπαρ. ἡ Ἐ̓κτενή, ἡ Κατήχησις, Ϛ
Ἀ̓πόλυσις. Δίδονται καὶ ἅγιον ἔλαιον.
Ἠ συμπλήρωσις Λιτή, καὶ ἡ ἀ. Ὥρα ἐν τῷ
Νάρθηκι. Ἐ̓ν δὲ ταῖς Ὥραις, τὸ Ἀ̓μαῤάσιμον βοπάριον, καὶ τῷ Ἁ̓γίῳ. Εἰς
τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά. οἱ Μακαρισμοὶ τὸ ἦχο, εἰς δ. καὶ ἡ ς̓. Ὡδὴ τῷ
Ἁ̓γίῳ, εἰς δ̓ τὸ Ἀ̓μαῤάσιμον Τροπάριον, καὶ τῷ Ἁ̓γίῳ. Δόξα, Κοντάκιον
τῷ Ἁ̓γίῳ. Καὶ μιῶ. Θεοτοκίον. Προκείμενον, ἦχος, πβ̓. Σῶσον Κύριε τὸν
λαόν σου. ϛ̓. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι.
καὶ τῷ Ἁ̓γίῳ, ἦχος, ἀ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, Ὁ̓ Ἀ̓πόστολος τῆς ἡμέρας πρὸς Τιμόθεον, β̓. Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι. καὶ τῷ Ἁ̓γίῳ. Ἀ̓δελφοί, βλέπετε μήτις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν. Ἀ̓λληλουϊάριον τῆς ἡμέρας, ἦχος, πδ̓. Ὁ̓ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. καὶ τῷ Ἁγίῳ, ὁ αὐτός. Ὁ̓ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τοῦ κτ̓ Λουκᾶ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, κτ̓ Ματθαίου. Ἀ̓ρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καταμυκτικόν. Λίνετε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. ἐ Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς τὸ Λυχνικόν, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἑξῆμεν ϛ̓. ὁπότε ψάλλομεν τὰ δύο ϛ̓. Γ̓διόμελα, τὸ τῆς Ἑκδοτόβδ.

Τ̓γκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σαρκὸς ἀ̓ναλαβεῖν περιβολήν. οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀ̓ρχηγὸς κατὰ τὸν Πατέρα. αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν, σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ̓ αὐτός.

Τ̓κ ἐπαρχιώθη ὁ παράγαθος Θεὸς, τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀ̓ποτιθέναι. ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν, τύπον Ϛ ὑπογραμμόν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν. ὁ γὰρ τοῦ Νόμου

Ποιητὴς, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. ὁ παῖς περιέπων δρακὶ, καὶ ἐν ἀσαργμίοις εἰλιθείς, Κύριε δόξα σοι.

Ἑ̓τέρα τῆς Προσόμοια, τῆ Ὁ̓σίᾳ. ἦχος, δ̓.

Ὁ̓ ἐν Σπηλαίῳ εἰλιθείς.

Ἐ̓πωμύμως κεῖσαι τῆς βασιλείας, ὅτε τὸ βαΐλειο ἀνέῳξε στόμα, τοῦ Χριστοῦ ἔνθεος γλῶσσα, φιλοσοφία, καὶ ἐπιστήμη Πατέρων ἐκόμπασας. τότε διαδήματι, ἐκαλλώπισε, τῆς βασιλείας Βασίλειε, βασιλεύοντων, ὁ Βασιλεύων καὶ πάντων Κύριος, ὁ τῷ τεκόντι συμμόναυλος, ἀϊδίῳ Υἱὸς καὶ συναΐδιος. ὃν ἱκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔραρχίας σοφὲ ἐγλωϊσμένος, καιρῶν ἀνεκήρυξας ὁ Εὐαγγέλιον, τῆς Βασιλείας Βασίλειε ὀρθοδοξίας, τῇ Ἐ̓κκλησίᾳ βλύσας δόγματα. οἷς μὴ φωτιζόμενοι, μίαν θεότητα, τὴν ἐν Πατρὶ παντοκράτορι, μονογενῆτε, τὸν Θεοῦ Λόγον καὶ θεῖον Πνεῦμα, θεολογοῦμεν καὶ δοξάζομεν, ἐν προσώποις τρισὶν ἀδιαίρετον. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οὐρανίαις σοφίαν χαρασσόμενος, ἐν σωματικῷ σώματι Πατὴρ Βασίλειε. ὧν ἐν τῷ βίῳ ἐξήλωσας, τῇ λαμπρότητι, εἰλικρινέα τῆς πολιτείας σου. ἔτι σώματος ἀναφρεφόμενος, τοῖς ἐν γῇ ὥστις ἄσαρκος, τὰς ἐντρυφῶντα τῆς θεοπνεύστου διδασκαλίας σου, ἐκπερδιώων, καὶ τὴν σκότους, τῆς ἀμωσίας χεῖρα τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξαστικὸν τροπάριον.

Δόξα, ἦχος, πλ̓. Ἀ̓ποστολικός.

Ὀφίας ὁρᾶς ἐγνώμης Ὅσιε, καὶ παίντων ἔργων, τὸν τοῦ Θεοῦ προκείμενος συμβιώσαι, μελέτην ἀφάτου, εἰκότως τῷ βίῳ κατέλιπες. τὸ μὲν σαρκὸς πάθη, ἐγκρατείας ὅπλοις, ἑαυτὸν περιελόμενος, καὶ θείᾳ μελέτῃ Νόμου, ἀδιάλειπτον τῆς ψυχῆς τηρήσαι τεῖχισμα, ἀρετῆς περιουσίᾳ, ὅλον τῆς σοῦ τὸ φρόνημα κα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καθυπέταξας τῷ πνεύματι. διὸ σάρκα μισήσας, καὶ Κόσμον καὶ κοσμοκράτορα παρισάμβος τῷ Χριστῷ, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ μνῶ, ὁ αὐτός.

Ἐγκαταβαίνω ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν. οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν. σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι. Ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σου. ἀρέσει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος. Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶσε σφόδρα. Καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους Ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου Ἄβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραὰμ, ὅτι πατέρα πολλῶν Ἐθνῶν τέθεικά σε. Καὶ αὐξανῶσε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς Ἔθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ ἔπεσεν Ἄβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατηρήσεις ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν. Καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Καὶ ἀπερίτμητον ἄρσεν, ὃ οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς. ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. η'. 22. Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι. Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾷ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν Οὐρανὸν συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ὑπ' ἀνέμων. Ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω μέρη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τοῖς ὑπ' Οὐρανόν. Ἐν τῷ τιθεῖναι τῇ Θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτῆς, καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτῆς. καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς. Ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα. ἐγὼ ἤμην ἣ προσέχαιρε. καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Παροιμ. Κεφ. λ'. 32.

Κεφ. ι'. 4. 7. 19. Κεφ. ιγ'. 2. 9. Κεφ. ιε'. 2. Κεφ. κβ'. 11 Σοφ. Σολ. Κεφ. ς'. 13. 15. Τόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. στόμα σοφῶν, μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ, ῥύεται αὐτὸς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὀλιγοῦται ἐλπίς. Τίος γὰρ δίκαιος, γεννᾶται εἰς ζωὴν, Καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης φυγήσει. Φῶς δικαίοις διὰ παντὸς, καὶ παρὰ Κυρίῳ ἄρρησι χάρις καὶ δόξα. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφίᾳ Κυρίᾳ φωτιεῖ πρόσωπον σωνετῷ. Φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, προεπιγνῶσαι, καὶ ἀνεφθῶς θεωρᾶται τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιάσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς.

Κεφ. μθρῶς. Σοφίας ὃ κατιχύσει ποτὲ καὶ-
ζ'. 30. κία. Διὰ ταῦτα καὶ θ'αφῆκε ἐγκόμιω
Κεφ. τῷ κάλλει αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτιν,
ιγ'. 2. καὶ ἐζεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζή-
τησα μύμφιν ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅ-
τι ὁ παύτων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐ-
τιν. Μύστης γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπι-
7. στήμης, ἐ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ
πόνοι αὐτῆς, ἰσὶν ἀρεταί. σωφροσύνιν
δὲ καὶ φρόνησιν, αὐτὴ διδάσκει, δικαιο-
σύνιν καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον
ἄδεν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ
πολυπειρίαν ποθεῖτις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα
καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, οἶδε στρέφεται
στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων,
σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκ-
10. βάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι
17. σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐ-
στὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεια ἐν κοινωνίᾳ
21. λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐπέτυχον τῶ
Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθιν αὐτοῦ, ἔ εἶπον ἐξ
Κεφ. ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, ἔ
θ'. 1. Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ παν-
τα ἐν λόγῳ σου, Καὶ τῇ σοφίᾳ σου κα-
τασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπό-
ζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων,
Καὶ διέπῃ τὸν Κόσμον ἐν ὁσιότητι ἔ δι-
καιοσύνῃ, Δός μοι τιὴν τῆς σῶν θρόνων
παρέδρον σοφίαν, καὶ μήμε ἀποδοκιμά-
σῃς ἐκ παίδων σου. Ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς,
ιθ'. 10. ἐ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον
αὐτιν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, ἐ ἀ-
πὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσα
μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί.
Καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει
14. με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν
παντὸς δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπί-
νοιαι αὐτῶν.

Εἰς τιὴν Λιτιν, ἦχ. Γ'διόμελα, ἦχος γ'.
Τῶν Ἁγίων.

Χριστὸν εἰσοικισάμενοι ἐν τῇ ψυχῇσι, διὰ
τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας, τιὴν πηγιὴν
τῆς ζωῆς, Ἱεροφάντα Βασίλειε, ποτα-
μοὺς ἀφέβλυσας δογμάτων ἀσεβῶν τῇ Οἰ-
κουμένῃ. Ἐξ ὧν ποτιζόμενος ὁ πιστὸς τῆς
Ἐκκλησίας λαὸς, καρπὸν χειλέων ὁμολο-
γουμένων, τιὴ χάριν προσφέρει, τῷ δοξά-
σαντι, τιὴ μνήμιωσι, εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ὁ αὐτός.

Τρομ ἐκκενωθεὶ θεῖοι σοὶ τῆς χάριτος, ἐ-
λκυσέ σε ἱερουργῆσαι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασι-
λείας τῆς Οὐρανῶν, Βασίλειε θεοφάντορ.
τῆ Χριστῆ ᾠδία γενόμενος, τιὴ ὁσμὴν τῆς
γνώσεως αὐτῆ, τὴν Οἰκουμένιν ἐπλήρω-
σας. διὸ τὰς φωνὰς τῆς οἰκετῶν σου ἀμε-
μῶς δεχόμενος, αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί
σε, τὸ μέγα ἔλεος.

Βύζαντος. Ὁ αὐτός.

Ἡμῖν ἱερατικὴν στολιὴ ἀμπεχόμενος, Τριά-
δος ὑπέρμαχε Βασίλειε, θρόνῳ παρέστης
δικαστικῷ, προκινδυνεύων τῆς πίστεως.
ἐ ἀθλητικὴν σύστασιν ἐπιδεικνύμενος, θυ-
μὸν Ἐπάρχου κατήχησας, θρασυνομένου τῷ κρότει τῆς ἀσεβείας. καὶ σταλάγ-
χνων ἐκτομὴν ἀπελοῦτος, προθύμως
ταῦτα προέκρινας. καὶ Μάρτυς γενόμε-
νος τῇ προαιρέσει, τὸν στέφανον ἐνέδησω
τῆς μίκης παρὰ Χριστοῦ, τῷ ἔχοντος τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Δόξα, ἦχ, ἅβ.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου Ὅσιε Πά-
τερ. καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τῶ Χριστοῦ
Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβα-
τα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν
μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχ, πα'.
Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ.
Ἀπόστιχα, ἐκ Γ'διόμελ. ἦχος, α'.
Βύζαντος.

Θεία καὶ ἱερὰ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας μέ-
λισσα, Βασίλειε παμμακάριστε. σὺ γὰρ
τῷ θείῳ πόθῳ τὸ κέντρον, σεαυτὸν καθο-
πλίσας, τῶν θεομυγῶν αἱρέσεων, τὰς
βλασφημίας κατέφρωσας, καὶ ταῖς ψυ-
χαῖς τῆς πιστῶν, ἀσεβείας τὸν γλυκασ-
μὸν ἐθησαύρισας. ἐ νῦν τῶν θείων λει-
μώνων, τῆς ἀκηράτου διέρχόμενος μονῆς,
μνημόνευε ἡμῶν, παρεστὼς τῇ Τριά-
δα τῇ ὁμοούσιον.

Ὁ αὐτός.
Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.
Βασιλείου Μοναχοῦ.

Ἄρτων τῶν Ἁγίων ἀφειμένος τὰς ἀ-
ρετὰς, Πατὴρ ἡμῶν Βασίλειε. Μω-
σέως τὸ πρᾶον, Ἠλιοὺ τὸν ζῆλον
Πέτρου τιὴ ὁμολογίαν, Γωάννου τι

Θεο-

θεολογίαν. ὡς Παῦλος ἐκβοᾷν οὐκ ἐπαύσω. τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; ὅθεν σοὶ αὐτοῖς αὐλιζόμενος, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, β'.

Τὸ Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Γ'ωάννου Μοναχοῦ.

Ὧν ὅντων ἐκμελετήσας τὴν φύσιν, καὶ πάντων περισκοπήσας τὸ ἄϛατον, μόνον εὗρες ἀκίνητον, τὸν ὑποφυσίως ὄντα Δημιουργὸν τῶν πάντων. ᾧ καὶ μᾶλλον προθέμενος, πᾶν οὐκ ὄντων τὸν πόθον ἀπέῤῥιψας. πρέσβευε καὶ ἡμᾶς, τῶν θείων πόθων τυχεῖν, ὁσιοφαντα Βασίλειε.

Δόξα, ἦχ, πβ'.

Τὴν χάριν τοῦ θαυμάτων, ὑραφόθεν καμισάμενος, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ϛηλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν, Ἀρχιερέων ὑπάρχεις, δόξα καὶ ἐδραίωμα, παμμακάριϛε Βασίλειε, καὶ παντων τῶν Πατέρων διδασκαλίας ὑπόδειγμα. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριϛὸν, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχ, πδ.

Τὸν ἐπαιχμώθη ὁ παναγαθος Θεὸς, τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι. ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν, τύπον καὶ ὑπογραμμὸν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν. ὁ γὰρ τοῦ Νόμου Ποιητὴς, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. ὁ πάντα περιέπων δρακὶ, καὶ ἐν σαργάνοις ἁλισθεὶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχ, ά.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμενὴν τὸν λόγον σου. διὸ ἐθεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὅντων ἐϛαύρωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας, βασίλειον ἱεράτευμα. Πάτερ ὅσιε, Χριϛὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Ὀρθὴν ἀναλοιώτως, ἀνθρωπίνην προσέλαβε, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυάγαλλε Κύριε. καὶ νόμον ἐκπληρῶν περιτομὴν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικὴν, ὅπως παύσῃς τὰ σκιώδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ. δόξα τῇ ἀπαλλαγχμίᾳ σου. δόξα τῷ ἀνεκφράϛῳ λόγε συγκαταβάσεώς σου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ἁ. Κλῶ. Κάθισμα, ἦχ, πά.

Τὸν σωσάρχον Λόγον.

Ὃν βασίλειον κόσμον τῆς Ἐκκλησίας, τὸν Βασίλειον πάντες ἀνυμνήσωμεν, τῶν δογμάτων θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειπτον· διὰ τούτων γὰρ αὐτὸς, ὄζε παίδευσεν ἡμᾶς, Τριάδα σέβειν ἁγίαν· ἡνωμένῳ μὲν τῇ οὐσίᾳ, διαιρετὴν δὲ ταῖς ὑποϛάσεσιν.

Δόξα, ἦχ, ά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βασίλειε σοφὲ, παρεϛὼς τῇ Τριάδι, ἱκέτευε λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου, χάριν ἔλεος, καὶ ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων· ὅπως στόματι, δοξάζωμεν καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Πάντων Ποιητὴς, καὶ Δεσπότης τοῦ Κόσμου, ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ἄνω, ὡς βρέφος περιτέμνεται, ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος. ὄντως θεάτε, καὶ θαυμάσατε τὰ ὄργανα. σὺ γὰρ Δέσποτα, ὑπὸ ἡμῶν περιτέμνῃ, ὡς ὢν Νόμου πλήρωμα.

Μετὰ τὴν β'. Κλῶ καὶ ἦχ, πδ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἧς ἀῤῥήτως σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαυτλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυϛικὸν, πᾶσιν ἐθνεσιν ἐσώρισας, ὀρθοδοξίας τὰ μάθματα. τῶν μὲν πιϛῶν τὰς καρδίας, ἐμθέως ἀφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίϛων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα. ὅθεν δὲ ἀμφοτέρων, ἀσεβείας ἐδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, ἱεράρχα Βασίλειε. πρέσβευε Χριϛῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, παντ

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτ

Ἐπεφ

Ὃν ὑπάρχων ἄβυσσος, φιλανθρωπίας,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

ἐμεδίσω Δέσποτα, μορφὴν τὴν δούλου ἐκ σαρκὸς, περιετμήθης δωρούμενος, ἀνθρώποις πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἑτέρα καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον, ἦχος, πλ.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ψ Ἣν δυνάμει τῷ λόγῳ τῷ θείκῳ, τὰς αἱρέσεις καθείλες τὰς ζοφερὰς, πάντα τὰ φρυάγματα εὐνομίᾳ ἐβύθισας. τοῖς γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἀνεκήρυξας, καὶ τῶν χαρῶν ἐκτάσει, ἐχθρὸς ἐθαμάτωσας, πᾶσαν ἐκδιώξας, Σαβελλίου λαβράν. πάντα τὰ φρονήματα, Νεστορίου καθήργησας, ὀρθόδοξα Βασίλειε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ж Τῶν λόγων σου χάριν τῶν θείκῶν, καὶ δογμάτων τὸ ὕψος τὸ μυστικὸν, θείας ἐμιμήσω γέγονεν, ἀναβάσεως κλίμαξ. πράγματι γὰρ Πάτερ, κτησάμενος σάλπιγγα, ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας, τὰ θεῖα διδάγματα. ὅθεν καὶ εἰς τόπον, κατεσκήνωσας χλόης, μιθοὺς τῶν ἀγώνων σου, κομισάμενος Ὅσιε. ὀρθόδοξα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θ Τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητὴς, ἐξ ἁγνῆς σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προσλαβὼν σε ἔδειξε, τὴν ἀνθρώπων Παράκλησιν. διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ κατατρέχομεν, ἴλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, Ϛ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνων, καὶ πάσης κακώσεως, τῶν δαιμόνων κοσμοκρατόρος. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Οἱ ἀναβαθμοί. τὸ α. Ἀντίφωνον, τῆς ἑβδόμης.

Πρόκειμενον. ἦχος, δ.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Εἶπεν ὁ Κύριος. ὁ μὴ εἰσερχόμενος.

Ὁ πεντηκοστός. καὶ τὸ Γ'διόμελον. ἦχος, πλ. β.

Ϛ Ἔξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τῶν Χριστιανῶν Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Καιρὸν τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τῶν Ἁγίων, δεξάμενος τὸν Εἱρμὸν, τὰ δὲ τροπάρια ὁμοῦ εἰς δώδεκα. ὁ Καιρὸν τῆς Ἑορτῆς, ποίημα Στεφάνου.

Ὠδὴ, α. ἦχος, β. ὁ Εἱρμός.

Δ Εὔτε λαοὶ, ἄσωμεν ἆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι Θάλασσαν, ἐκ δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Ж Ὁδοὺς, φθόρου τύπον τὸν μέλλοντος, τῇ σῇ Χριστὲ λαμπρύνεται, καὶ ἁγιάζεται, ἐκουσίῳ πτωχείᾳ. ἐν ταύτῃ γὰρ μορφώμενος, περιετμήθης σαρκί.

Ж Εἰστομὴ, δέχεται τῇ ὀδοάδι Χριστὸς, τῆς ἐαυτοῦ γεννήσεως, καὶ ταύτης σύμφορον, τῇ σκιᾷ κατασκέλλει, τὸ φῶς ἐξαστράπτων, τῆς μέας χάριτος.

Τὸ Ἁγίῳ, ὁ αὐτός. Ποίημα Γ'ωαννου.

Ϛ Οὗ τὴν φωνὴν, ἔδει παρεῖναι Βασίλειε, τοῖς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίοις σου. ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενόμενος τὴν χάριν, μέμοις ἀφθόνως ἡμῖν.

Ψ Ὁ ἐμπαθὲς, σκίρτημα τῆς τυραννούσης σαρκὸς, φιλοσοφίας ὄρωτι, ἐπαιδαγώγησας. διὸ ἐν ἀκηράτοις, αὐλίζῃ βασιλείοις, Πάτερ Βασίλειε.

Ψ Ὦν ἀρετῶν, σὺ τὴν βαχεῖαν βαδίσας ὁδὸν, ἐπὶ τὴν λείαν ἔφθασας, καὶ ἀσασίαστον, τὴν ὑραίον βάσιν, καὶ πᾶσιν ἀνεδείχθης, τύπος Βασίλειε.

Ψ Ἀ τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως Βασίλειε, ἅμα δὲ καὶ τῶν σώματος, ἐν τῷ τῶν πνευμάτος, περιέτεμες ξίφει, σαυτὸν δὲ τῷ Δεσπότῃ, θῦμα προσήνεγκας.

Ϛ Τ' γεγονὼς, Μύστης ἀρρήτων Βασίλειε, τὸ τῶν Χριστοῦ βασίλειον, ἐμυσταγώγησας, ἱερατεῦμα Πάτερ, σαφῶς τὸ τῆς Τριάδος, φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Ψ Τ' ἐξεπεῖν, σὲ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὸρ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ παρασία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, Σωτῆρα παντων ἡμῶν.

Καταβασία.

Ὑδὸν ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς ὁδεύσας ἔλκει, ἐν αὐτῷ καταπαλύσας αὐτιπάλους, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις Κύριος. ὅτι δεδόξασται.

Ὁ ἕτερος χορός.

Τίβα θαλάσσης, κυματουμένην σάλον, Ἤπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ διαγομένου. Μέγας δὲ πόντος, ῥιφάτας αἰγυπτίων, Ἔκρυψεν ἅρδην, ὑδατόῤῥωτος τάφος, Ῥώμη κραταιᾷ, δεξιᾶς τῇ Δεσπότῃ.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

Τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ πικρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῷ ὑμνεῖν σε.

Ὁ Λόγος σαρκωθεὶς ὁ ὑπερούσιος, εἰς λῆξιν τοῦ Νόμου περιετμήθη. ἀπαρχὰς δὲ θείας χάριτος, καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκεν.

Οὗ Νόμου πληρωτὴς ὡς οὐκ αὐτίθεος, ὑπάρχων Χριστὸς ὁ σεσαρκωμένος, ἐθεσπίσθη καὶ ἠξίωσεν, ἐκὼν περιτμηθῆναι ὀκταήμερος.

Τῇ Ἁγίᾳ, ὁ αὐτός.

Ἁγιείας γεγονὼς ἁπάσης ἔμπλεως, ὁ μόνος τῆς κάτω καὶ πατουμένης, πολλῷ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης τῷ Κόσμῳ φῶς Βασίλειε.

Ὃν φόβῳ τῷ Κυρίου στοιχειούμενος. ἀρχὴ γὰρ σοφίας, ἔτος ὑπάρχει. τῇ φιλίᾳ τῆς ἀμείμονος, ἐτερώθης σοφίας ὦ Βασίλειε.

Ἀσίλειε σοφῶς ἐπέβης πράξεως, καὶ πρᾶξιν ἐπίβασιν θεωρίας, θειοτέρας ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν ὅλων τὴν γνῶσιν ἐμυήθης σαφῶς.

Τμέδραμε Χριστὸν καὶ συνεξέλαμψεν, ἣ μιμήσω Πάτερ τοῖς γνησίοις. ὧν τὸ ἄφραστον μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις ἐφαμίλλωσας.

Θεοτοκίον.

Σπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τέτοκας ἀφράστως σεσαρκωμένον. εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν Ἀγγελοι, Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ἀπάρθησαν.

Καταβασία.

Ἔσχισε ὁ διδοὺς, τοῖς βασιλείοις ἡμῶν Κύριος, καὶ κόρας χερσὶν αὐτοῦ ὑψῶν, παρθένος ἀποτίκτεται, μολεῖν δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα. διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ Κύριε.

Ὁ ἕτερος χορός.

Σοὶ παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων, Βορῶν λεόντων σωτεθλασμένων μύλας, Ἀγαλλιώμενοι καὶ πλατυνόμενοι στόμα, Λόγον πλέκοντες ἐκ λόγων μελῳδίας. Ὧν τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.

Κάθισμα, ἦχ. πλ.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐβαμοίξας τὸ σῶμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηράνθης σοφίαν Κύριε φωτὸς, καὶ φρόνημα σεμνὸν, τῇ Οἰκουμένῃ κατέπεμψας, τῶν Πατέρων οὕτως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὤφθης, τῆς Πίστεως Πρόμαχος. ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συμόμιλος, ἀνεδείχθης Μακάριε. Θεοφάντωρ Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ἦχ. γ'. Θείας πίστεως.

Ἅπασαν ἤρδευσας τὴν Οἰκουμένην, ὥσπερ ὕδασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς ἀσεβείας σβέσας τὰ δόγματα. ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ, ὁ Χριστὸς ἐν σοὶ ἐπαύσατο τοῦ τῶν Βασίλειε. ὃν ἱκέτευε, ὡς παῤῥησίαν κεκτημένος Θεοπρεπῆ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Τῶν ὅλων Κύριος, περιτομὴν ἀναδέδεται, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς διατέμνει. δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον Κόσμῳ. χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος Μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

Ὠδὴ, δ'. ὁ Εἱρμός.

Ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

Ἐριτίμηται πέπαυται, ἀφ' ὃ Χριστὸς ἐκ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐκῶμ περιετμήθη, τῇ Ἐθμῶμ τὰ πλήθη, σώζωμ τῇ χάριτι·

Ψ Ἡμ τῶ μέλλομτος ἄληκτον, ἢ ὀγδοας, ζωὴμ ἐξεκομίζω. ἐμ ᾗ ὁ Δεσπότης περιετμήθη Χριστός·

Τῇ Ἁγίᾳ, ὁ αὐτός.

Κ Ἀλλοπίζεται ὥσπερ τῇ τόκῳ Χριστῦ, ἡ μύμφη Ἐκκλησία, ὕτω ἐ τῇ μνήμῃ σω Παμμακάριστε·

Ε Ἐμμυόμενος τέκνομ, ὑπάρχειμ Θεῦ, Θεότητα εἰς Κτίσιμ, ἀσεβῶς Βασίλειε ἠ κατήγαγες·

Ϡ Ταπεώτως ὤφθης, Θεῷ συμμαχῶμ, Βασίλειε ὁ πᾶσι, τῷ αὐτῦ προσάγματι ταπειμόμενος·

Ψ Ἡ Ἐκκλησία δέδωσαι, παρὰ Θεῦ χαράκωμα ἐ τεῖχος, ὀχυρὸμ Βασίλειε Παμμακάριστε·

Ψ Οἷς αὐτιθέοις πέλεκυς, ἐκκοπτικὸς, ἐ πῦρ καταμαλίσκομ, τὴ ἀπάτῃ ὤφθης Πάτερ Βασίλειε·

Θεοτοκίομ.

Δ Τσωπῶμές σε Ἄχραντε, ἢ τὸμ Θεὸμ, ἀπορῶς συλλαβῦσα, τῶ ᾀεὶ πρεσβεύειμ ὑπὲρ ἡμῶ δυλωσω·

Καταβασία.

Ϡ Κήκοε Κύριε φωμῆς σω ὃμ εἶπας. φωμὴ βοῶμτος ἐμ ὄρήμῳ. ὅτι ἐβρόμησας πολλῶμ ὕδάτωμ, τῷ σῷ μαρτυρούμενος Τίῷ. ὅλος γεγομὼς τῶ παρόμτος, Πμεύματος δὲ ἐβόησε. σὺ εἶ Χριστὸς, Θεῦ σοφία ἐ δμαμις·

Ὁ ἕτερος χορός.

Ψ Τρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας, Τ μμῶμ προφήτης τὴ βροτῶμ καιμεργίαμ, Ρ ήγμυσι γῆθεν, πμεύματι κροτεμένῳ, Σ αρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀῤῥήτω Λόγω. Ω ᾗ δμαςῶμ τὰ κράτη σμερίβη.

Ὠδὴ, ε. ὁ Εἱρμός.

Θ Τῦ φωτὸς χορηγὸς, ἐ τῇ αἰώρως Ποιητὴς Κύριος, ἐμ τῷ φωτὶ, τῇ σῷ προσαγμάτωμ, ὁδήγησομ ἡμᾶς. ἐκτός σε γὰ ἄλλομ, Θεὸμ ὐ γιμώσκομεν·

Τ ἐκ Παρθένου Μήτρὸς, ἀμόρμωτος προελθὼμ Κύριος, ἐ τὴ βροτῶμ, μὴ ἀπαξιώσας ἐμδύσασθαι μορφὴμ, ὡς βρέφος μομίμως, τὴμ μόμομ ἐπλήρωσας·

Υ Σχτὶ ὡμοίωται, ὡς τὴ σκιᾳ τὴ μομικὴ φθόγγωσα, τὸμ Ἰσραὴλ ἠγεμησαμένη. ᾗς ἁπασράψαμ, τὸ φῶς τὸ τῦ Κόσμω, Χριστὸς πεφαμέρωται·

Τῇ Ἁγίᾳ, ὁ αὐτός.

Ϡ Γαῖ διπλῶ ἀληθῶς, ἡ Ἐκκλησία Ἑορτὴμ σύμφορομ, περιτομῆς, ὡς βρέφος Δεσπότου, ὀφθέντος ἐπὶ γῆς, ἐ μνήμῃ οἰκέτω, σοφῶ τεισμάκαρος·

Ψ Ὁ ἀκατάληπτομ φῶς, φῶς αἰαπαυσάμεμομ σὺ σοὶ Ὅσιε, φωτιζομένῃ, λαμπάδα τῷ Κόσμῳ, σὲ ἔδειξε Χριστός. διό σε τιμῶ μνήμῃ, ὑμνοῦμεμ Βασίλειε·

Θ Τ μοθέτης Μωσῆς, ὁ πρὸ τῆς μόμης Γωσὴφ γέγομε, τῆς κ σὲ φοφῆς σιτομέτρης. τῆς θείας γὰ σαρκὸς, αὐτὸς ἐξιάτωρ, ἐδιάχθης Βασίλειε·

Υ Ἡμ τῶ παμτὸς ἀμυδραῖ, ἱστορηθείσῃμ ἐμ Σιμᾷ γυμησιμ, τῷ Μωϋσεῖ αὐτὸς ὠμμεύω, ἐκ θείωμ θησαυρῶμ, αἰέτατηξας πᾶσι, παμμάκαρ Βασίλειε·

Θεοτοκίομ.

Ε Οἱ τῇ τεκούσῃ Χριστὸμ, τὸμ τῶ παμτὸς Δημιουργὸμ κράζομεν. Χαῖρε ἀχμή. Χαῖρε ἡ τὸ φῶς, αἰατείλασα ἡμῖμ. Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸμ τὸμ ἀχώρητομ·

Καταβασία.

Ἰ Ἠσῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἦκεν, Ἀδὰμ τῶ πρωτοπλάστω. καθαρσίῳ δὲ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόμτι καθαίρεται ἐμ τῷ Ἰορδάμῃ. ἐμ ᾧ τιμὲ ἔχθραμ κτείμας, ὑπῤέχωσαν, παῖτα μῦμ εἰρμῴω χαρίζεται·

Ὁ ἕτερος χορός.

Ε Ἐχθρῦ ζοφώδους ἐ βεβορβορωμένου, Γ ὸμ καθάρσει Πμεύματος λελυμένοι, Ν έαμ προσωρμίσθημεν ἀπλαμῆ ῥίβομ· Α ὐγασαι ἀπρόσιτομ εἰς θυμηδίαμ, Μ όμοις προσιτὲ, οἷς Θεὸς καπιλάγη.

Ὠδὴ, ϛ. Ὁ Εἱρμός.

Ϡ Ὕψος ἁμαρτημάτωμ, ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἀλλ' ὡς τὸμ Προφήτω Γωμᾶ, Κύριε Κύριε αἰάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴ ζωήμ μου·

Ε Ἴληφε τέλος ὁ Νόμος, ἀφ' ὗ Χριστὸς γεμηθεὶς, πληρωτὴς τῶ Νόμω δεχθείς, περιτομὴμ κατεδέξατο, καὶ ἔλυσε, τὴμ τῶ Νόμω κατάραμ·

Ε Ἄββατα Περιτμήτε, τὸ φρύαγμα τῇ Ἑβραί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βραίων, τῆ ἐπιφανέντος Χριστῦ, τῷ μάματι πέπαυται, Ϛ ἐλαμψε, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ.

Τῆ Ἁγίᾳ, ὁ αὐτός.

Θρέψας λιμῷ τακείσας, ψυχὰς πενήτων ἀφθόμως, ἐ τὰς τῶν πεινώντων καρδίας, πάσης ἐνέπλησας, Βασίλεια, θείας διφροσύνης.

Θρέψας ψυχὰς πεινώσας, βοφῆ τῆ ἐπουρανίῳ. ἄρτος γὰρ Ἀγγέλων ὑπάρχει, ὁ λόγος Βασίλεια. ἦ ἄριστος, σιτοδότης ἐγένου.

Θρόισας τῷ τῆς μελίσσης, Βασίλεια φιλοπόνῳ, ἀρετῆς ἁπάσης τὸ ἄθος. ἐ περιδέξιος γενόμενος, ἐν αὐταῖς μακαρίζη.

Σπάσας Κόσμου ῥαγῆναι, ἐ Θεῷ συμβιοτεῦσαι. διὸ τοῖς ἁγίοις ἐ ῥύστοις, Πάτερ Βασίλεια, τὰ μένοντα, ὡς σοφὸς κατεκτήσω.

Θεοτοκίου.

Ἅτος σε ἐν τῷ Σινᾳίῳ, ἀφλέκτως προσομιλῆσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν Ἀειπάρθενον, ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία.

Καταβασία.

Φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς, ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ὀρήμῳ μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, ἐ προκαθαίρεσθε. ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον λυτρούμενος.

Ὁ ἕτερος κανών.

Μαρτὸν ἐξέφλυσε σαρκὸς παμολβίᾳ,
Ἦχφ, Παπὴρ ἐν γαστρὸς ἐξηράξατο.
Ναίφησιν ἔτος, συμφυὲς γόμος πέλων,
Φώταυγος ἐξώρυσεν ἀνθρώπων γένος,
Λόγος τέμνων ζῶν, ἐ βροτὸς προμηθείᾳ.

Κοντάκιον. ἦχ. δ.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Φθης βάσις ἄσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, μέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, ὑραγοφαίτωρ Βασίλεια Οὖσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἧς σωφροσύνης ὁ κρατὴρ, τὸ σῶμα τῆς σοφίας, ἐ βάσις τῶν δογμάτων, Βασίλειος ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει μερῶς. δεῦτε οὖν ἐ σῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, θερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τότε τερπόμενοι, ὥσπερ λαμπηδόνι ἀστραφθέντες, τῷ τῆς βίου καθαρτικῷ πνεύματι θαλφθέντες. μιμούμενοι αὐτῆς τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν, τὴν ταπείνωσιν. δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη φύσεως Θεῖ. πρὸς ὃν βοῶντες ὑμνοῦμεν. Οὐραγοφαίτωρ Βασίλεια Οὖσιε.

Μὴν Γαννουάριος, ἔχει ἡμέρας, λά. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ί. ἐ νύξ, ὥρας ιδ.

Εἰς τὴν πρώτην, ἑορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἐ Θεοῦ Ϛ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Χριστὸς περιτμηθέντος, ἐτμήθη Νόμος· Καὶ τοῦ Νόμου τμηθέντος, εὐσήχθη Χάρις.

Κατὰ σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν εἰς αἵρεσιν τῆς μωσικῆς διατάξεως κατεδέξατο, ἵνα τὴν ἐν πνεύματι ἀχειροποίητον Περιτομὴν εἰσαγάγῃ, ταύτῃ ἐξ ἐκείνου τῇ κατὰ κύκλον τοῦ χρόνου περιελούσει, ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων παγγυρίζειν παρελάβομεν. Καὶ μέντοι παγγυρίζομεν, καὶ Ἑορτὴν ἐ Δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα Κύριον, ταύτῃ καταδεξάμενον. Ὥσπερ γὰρ σύσαρκον Γενέσιν δι' ἡμᾶς, ἐ τ' ἄλλα πάντα τῆς φύσεως, ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον ἐκπέφευγε, καὶ τὸ ἀληστον εἴληχεν, οὕτω ἐ Περιτομὴ ἐδέξατο σύμμορον, ὥστε ἐ τὰ τῶν αἱρετικῶν ἐμφράξαι στόματα, σάρκα μὴ ἀψεληφέναι κατατολμώντων λέγειν αὐτὸν, ἀλλὰ κατ' φαντασίαν γεγενῆσθαι. Πῶς γὰρ περιετέμνετο, ἀψ σάρκα μὴ ἀψεληφώς ἦν; Ϛ τὰς ἀμώμους Ἑβδόμας ἐπισομῆσαι τὸ σάββατον μὴ τηρῶν, καὶ τὸν Νόμον λύειν συκοφαντοῦντας, τὸν μέχρι Ϛ τῆς Περιτομῆς, τῷ τοῦ Νόμου διασώσαντα φυλακτήριον. Διὰ τοῦτο τοῦτο μετὰ ἡμέρας ὀκτὼ τῆς ἁγίας αὐτοῦ ἐκ Παρθένου Γενέσεως, ἐδόκησεν ἀχθῆναι παρὰ τῆς Μητρὸς ἐ Γωσὴφ εἰς τοῦτον, ἐν ᾧ τοῖς Ἑβδόμοις ἔθος ἦν τὸ περιτέμνεσθαι. Καὶ περιετμήθη, Ϛ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῷ, Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Παρθένου. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν μετὰ τῶν γονέων ἐδόξου ἀνθρωπίνως, προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ, ἐ σοφίᾳ, ἐ χάριτι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόρειου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου.

ϛ Ζῇ Βασίλειος, ἐν θαμὼν ἐν Κυρίῳ,
Ζῇ καὶ παρ' ἡμῖν ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βίβλων.

Γ' αμψαρείοιο θαμὼν Βασίλειε πρώτη.

Τ' ρε ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος. πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς ἐπαῤῥησιάσατο πίστεως, τῆς Ἀρείου κακοδοξίας, ἣ προσετέθη ὁ Βασιλεὺς, πυρὸς δίκλω λυμαινομένῳ τὰς Ἐκκλησίας. Ἦν δὲ πρὸς πατρὸς ἐκ Πόντου, πρὸς δὲ μητρὸς, Καππαδόκης. Ἐν δὲ λόγοις, οὐ μόνον τοὺς καθ' αὑτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε. διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἑκάστῃ τὸ κράτος ἐκτήσατο. οὐχ ἧττον δὲ τῷ διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβαὶς, ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀνήχθη. Ἐνθα δὴ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως διαφύσας, καὶ τῷ σαθρῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀρείῳ τὴν Ἔπαρχον καταπλήξας, καὶ λόγους σὺν θεῖς, δι' ὧν τὰ τῆς ἑτοδοξίου φρονήματα κατεβρόντησε, καὶ τῷ ἐμ ἤθει κατάσαν ξεπαίδευσε, καὶ τῶν ὄντων τῷ γνώσιν κατέσησεν σαφῆ, καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς, τῷ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ὁδηγήσας, πρὸς Κύριον ξεδήμησεν. Ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, σὺν πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμών. ξηρὸς Σ λιπόσαρκος. μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος. ἐπίῤῥινον, εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος. τὸ σαπισκίμιον σωσεσαγκὼς, φρυγιστικῷ ἐοικώς. ὀλίγαις τὸ μέτωπον ἀναρυγαῖς ῥυτιδούμενος. ἐπιμήκης τὰς παρειάς. κοῖλος τοὺς κροτάφους, ὑρέμα ἐν χρῷ κυρίας. τὴν ὑπήνην ὀρκωτῶς καθημένος, μεσαιπόλιος. ὑὸς Βασιλείου Σ Ἐμμελίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σωάξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδοτος, ἐν Ἄφοις τελειοῦται.

ε. Ὁ Θεόδοτος ἐκ αὐξομαι λίγα,
Ἐν μὴ κεφαλὴν τοῦ Θεοῦ τιμῶν χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ὁ Πατὴρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

ϛ. Ἐ γκομιάσῃ οἴκοθεν πλουτεῖε Πάτερ,
Τ ῆς σῆς τελευτῆς, σὺ τὸν ἐκ μητρὸς γόμον.
Τ αῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ϛ'. ὁ Εἱρμός.

Γ κόμος χρυσῖς, ἐν πεδίῳ Δειρᾷ λαμπόμενος, οἱ φάσου Παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεοτάτου προστάγματος. μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀμπρὰ παμφαῆ, τὰ γενέθλια Χριστοῦ καὶ τῆς τοῦ μέλλοντος, ἀνακαινίσεως προγράφοντα, τὸ μυστήριον σύμβολον. ὅτι μοναρχικὴ διαταξα, ὁ Σωτὴρ περιτέμνεται, οὐχ ὡς Θεὸς, ἀλλ' ὡς βροτὸς, καὶ Νόμου πλήρωμα.

Ὁ μ Νόμον πληρῶν, ὁ τοῦ Νόμου Ποιητὴς τὴν σάρκα σήμερον, ἐθελουσίως περιτέμνεται, περιτομὴν ὀργαζόμενος, τῆς τῆς ἁμαρτίας χειμῶνος, καὶ κραυγάζειν δωρούμενος. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Γ κὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ Υἱὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ τὸ Πνεῦμα πέφωνε. σὺ δὲ τοῦ Πνεύματος ὦ Βασίλειε, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, οἰκός τε τῆς ὅλης Τριάδος. μακαρία ἡ μνήμη σου, καὶ οἱ δοξάζοντά σε αὐτὴν, ἀντιδοξάζονται.

Θ ύσας τὸν νοῦν, εἰς τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ τὰ ἀκατάληπτα, καὶ συλλεξάμενος τὸν πολύτιμον, σὺ μαργαρίτου τῆς γνώσεως, ἐπλούτισας τὸν Κόσμον σοφίας, Σ κραυγάζειν ἐδίδαξας. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σύμπνοια μοι, ῥᾴθετε ξυνωρεῖς, ἡ ὥσπερ μία ψυχὴ, ἐν δυσὶ σώμασιν ἀδιαίρετος, ὁ Γρηγορίῳ Βασίλειος, πόθῳ θείῳ συνημμένοι, ὁ Βασιλείῳ Γρηγόριος μοι, ἱκετεύσατε Χριστὸν, ὑπὲρ τῆς ποίμνης ὑμῶν.

Α πὸ ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν προασπιστὴς Σ πλούτου πενήσι, τ' ἀθενούντων ἡ παράκλησις, καὶ τῶν ὁ πλούτῳ κυβέρνησις. γήρως βα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κτη-

κτησία ἐδείχθης, παιδαγωγία μεότητος, ἐ Μαρτύρων ἀρετῆς, καμὼν Βασίλειε· Κ Αθαρας τὴν μὲν, ἐλυώδους μολυσμὸν παντὸς Βασίλειε, σωδιεσκέψω τὰ τῆ Πνεύματος, τῷ ποθουμένῳ σοι πνεύματι. ὅθεν αἰνημονῶν τὴν Τριάδα, ἐν παῤῥησία ἐκραύγαζες. ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Θεοτοκίον.

Ε βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένῳ Ἀγνὴ, προεθεώρει τὴν ἐμένκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄφεκτον, ἀϋγλίαν τῆς ἀῤῥήτου ὑσίας, σωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἁγίων ὑποστάσεων·

Καταβασία.

Ε νὸς ἀσεβῶς, καμίνου πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβῶς διεφύλαξε, καὶ θεία Ἀγγέλου συγκατάβασις. ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, ἀχαρίστως ἀπεμέλπομεν. ὑπόρυμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ·

Ο' ἕτερος χορός.

Φλεξε ῥεύθρῳ τῶν δρακόντων τὰς καφὰς, Ο' τῆς καμίνου τὸν μεταρσιον φλόγα, Νένσε φορέσαι ἀσεβῶς κατάμασας, Τὸν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας, Ο'λον πλυνὰς δὲ, τῇ δρόσῳ τῶ Πνεύματος.

Ω'δὴ, ἡ. ὁ Εἱρμός.

Ο ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, συσχεσάμενον τὰ πάντα Θεὸν Λόγον, ἐ ἐκ μὴ ὄντων, εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα, ἀλογεῖτε τὰ ὅργα, Κυρίε τὸν Κύριον·

Η ὀγδόη ἡμέρα, περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ Δεσπότης, τὸν Ι'ησοῦν τε, δέχεται προσηγορίαν. ὅτι τῷ Κόσμῳ Σωτὴρ, ὑπάρχει ἐ Κύριος·

Ὃν Χριστὸν γενεθλίων, ἐπαξίως τῇ ὀγδόῃ συνεζεύχθη, τῷ Ι'ωάννῃ, ἡ παρένδοξος μνήμη. ἣν ὑφαίρομεν πίστει, ὑμνοῦντες τὸν Κύριον·

Τῶ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τὸν ἀφράστῳ προνοίᾳ, δωρησάμενον Βασιλέα τῷ Κόσμῳ, φῶς ἀσεβείας, Σάλπιγγά τε Θεολογίας, ἀλογεῖτε τὰ ὅργα, Κυρίε τὸν Κύριον·

μετὰ δαφιλεῖ ἐμφρονείᾳ, ἐμοιρήσαντα τῷ τα. ῷ Βασιλείῳ, ἐ δι' αὐτοῦ ἀσεβῶς θεα-

λογηθέντα, ἀλογεῖτε τὰ ὅργα, Κυρίε τὸν Κύριον·

Ο Γ' τῆ θείῳ σὺ λόγῳ, ἀποκλαβόντα Βασίλειε ἀπαύστως, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ, παμφυγγυρίζομεν βοῶμεν. ἀλογεῖτε τὰ ὅργα, Κυρίε τὸν Κύριον·

Α'ς ἀκτῖνας τῆ λόγῳ, ἔξαπέστειλας Βασίλειε τῷ Κόσμῳ, φωταγωγήσας, μίαν σέβειν Τριάδος φύσιν. ἀλογεῖτε τὰ ὅργα, κραυγάζομεν τὸν Κύριον·

Θεοτοκίον.

Ο ἐκ Παρθένου προελθόντα, προαιώνιον ἐ ἄχρονον Θεὸν Λόγον, Σ ἐπ' ἐσχάτων, ἀνατείλαντα ἐκ Παρθένου, ἀλογεῖτε τὰ ὅργα, Κυρίε τὸν Κύριον·

Καταβασία.

Τέρατον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε, καμίνος πηγάσασα δρόσον. ὅτι ῥεύθροις ἔμελλεν, ἄῦλον πῦρ εἰσδέξασθαι ὁ Γ'ορδάνης, ἐ σφόδρα σαρκὶ, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην. ὃν ἀλογοῦσι Λαοὶ, ἐ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ο' ἕτερος χορός.

Ἀλαθρα μὴ ἡ κτίσις χωρίζεται. Τίοὶ δὲ φωτὸς, οἱ περιεσκοτισμένοι. Μόρος φανάζει, τῆ σκότους ὁ προφήτης. Νῦν ἀλογάτω σωτόμως τὸν αἴτιον, Η περὶ τάλαινα τῆ Ε'θνῶν παγκλησία.

Ω'δὴ, ϛ'. Ο Εἱρμός.

Τὸν προνοίᾳ φωσφόρα, τὸν Θεὸν ἔξαπεστάλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ παρθένου παρθενικῶν, ἀφράστως σωματωσασα, ἀλογημένη Παρθένε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν·

Πορφυρᾶς τὰς ὄρνις, Χριστὸς τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, ὑπορφυροῦς Παρθένου ἀνοτίκτεται, καὶ τὸ χράμμα τὸ νομικὸν, καθὼς διακελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ πληρωτὴς τῶ Νόμου δείκνυται·

Εἴτε τῶ Δεσπότῃ, τὰ ἔνδοξα Χριστοῦ ὁμαγυρία, ἐν ἁγιότητι πανηγυρίσωμεν. Ι'ησοῦς γὰρ θεοπρεπῶς, ἀνηγόρευται ἀνέκαθεν. σὺν τούτοις ἐ τὴν μνήμην δὲ, τῷ Γεραρχῃ μεγαλύνωμεν·

Τῶ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Οὗ Ἀρχιποίμνους, ὡς πρόβατον ἐν ἐμ Χριστοῦ Βασιλείᾳ, τοῖς ζωηφόροις ἐχμε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

σιν ἐπηκολούθησας. τῷ τυραμνῳ γὰρ τλὶ σαυτῷ, ψυχλὶ Πατρὶ προδέδωκας, προκηρυδωδίωμ ἄρισα, τῆς Ἐκκλησίας παμμακάριστε.

Ὁ τῆς Ἐκκλησίας παμίφορμ Χριστὸ κατιδὼμ σύσημα, τὸ τῆς σῆς κοσμούμενομ Ἱεραρχίας σοφὲ, ὁ παμώλης ἐμβρομηθεὶς, καταπέπτωκε Τύραμμος. τλὶ γὰρ σοὶ τῷ Πνεύματος, αἴγλιω ἠκλίεγκε Βασίλειε.

Ἧς ἦρε Ἀ[illegible]ος ἁλωμ καθέδρας, τῆς χαρείας τε ἦρε Ἀθλοφόρωμ Χριστὸ, Παριαρχῶμ σκλημὸς, ἐ ἦρε Δικαίωμ ῥυθμὸς, τῆς χορείας τε ἦρε Προφητῶμ, ἠξιώθης Ρασίλειε. τῆς Θεοτόκυ Λάριος γὸ, ἐ [illegible] Τριάδος Μύστης γέγομας.

Θεοτοκίομ.

Τὰ ὑπερῶα ἐμ ὕδασι στεγάζωμ μόμος Κύριος, ἀναχετίζωμ Θάλασσαμ, ἀβύσσους τε ἐξηραίνωμ, ἐκ σῆ Ἁγνῆ τλὶ σαρκα προσλαβόμενος, ἐκ Βηθλεεμ ἐπείγεται, πρὸς Ἰορδαίλω βαπτισθῆμαι σαρκί.

Καταβασία.

Πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, ἀφημεῖμ πρὸς ἀξίαμ, ἡ ἀγγελικὴ δὲ μᾶς ὑποφκόσμιος, ὑμμεῖμ σε Θεοτόκε. ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τλὶ πίστιμ δέχυ. ἐ γὸ τὴμ πόθομ οἶδας, τὸμ σῆθεομ ἡμῶμ. σὺ γὸ χριστιαμῶμ εἰ προστάτις, σὲ μεγαλιύομεμ.

Ὁ ἕτερος χορός.

Τῶμ ὑπὸ μεῖμ, τῷ τόκῳ σε θαυμάσιμ, Νύμφη παράμμε, Μῆτερ ἀλογημένη.
Δι᾽ ἧς τυχόμτες, παμτελοῦς σωτηρίας,
Ἐπάξιομ κροτῶμεμ ὡς ἀφγέτιμ,
Δῶρομ φορόμτες, ὕμμομ ἀχαριστίας.

Ἑξαποστ. Ἐμ πνεύματι τῷ ἁγίῳ.

Ἱλοσοφίας ὀρῶτι, περιέτεμες Πάτερ, τὰ τῆς ψυχῆς σε κάλυμμα, ἐ τῷ Κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς Ἥλιος τοῖς θαύμασι, ἐ πίστεως κατηύγασας, τὰς διαφοίας Θεόφρον, ὁ Τριάδος ὁ Μύστης. ὦ Βασίλειε σοφὲ, ἐ λάριε ὁ Θεοτόκυ.

Ὅμοιομ Δοξαστικόμ.

Ἡμ σαρκα περιτέμνεται, ὁ τὴμ Νόμομ πληρώσας, ὡς βρέφος ὀκταήμερομ, τῶμ αἰώμων ὁ Κτίστης. ἐ σπάργαια ἐλίσσεται, ὡς βροτὸς ἐ γάλακτι, ἐκθρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπείρῳ ἰσχυῖ, ὡς Θεὸς διακρατῶμ, ἐ τῇ ῥοπῇ διεξάγωμ.

Γ᾽ΑΝΝΟΤΑΤΙΟΣ.

Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ. ἤχος πλ. δ. ἐ ψάλλομεν τὰ προσόμοια, [illegible], πνά.

Χαίρεις ἀσκητικῶν.

Ἔρει περιτομὴ σὺν σαρκὶ, ὁ ἐκ Πατρὸς ἀμὰ τομῆς τε ἐ ῥύσεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λόγος, ἐ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐμ ἀῤῥέπτῳ μέμῳ τῇ Θεότητι. διὸ καὶ Νόμομ, ὁ ὑπὸ Νόμομ γενόμενος, κατάρας Νόμυ, ἐκλυτῶται τὰς ἅπαμτας, ἐ τλὶ ἄμωθεμ, ἀλογίαμ δεδώρηται, ὅθεμ τλὶ ὑπεράγαθομ, αὐτῷ συγκατάβασιμ, ἀφθημοῦντες ὑμνῆμεν, καὶ ἀχαρίστως δοξάζομεν, αὐτὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶμ δοθῆμαι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιομ.

Ἔσει Τιὸς Θεοῦ γεγομὼς, ἁγιασμήσει τῇ τοῦ Θείου Βαπτίσματος, τὸμ φύσει καὶ ἀληθείᾳ, ἐ πρὸ αἰώμων Τιὸμ, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγομ ὁμοούσιομ, Πατρὶ καὶ συναΐδιομ, ὡμολόγησας Ὅσιε. αἱρετικῶμ δὲ, τὰ ἀπύλωτα στόματα, τῇ λαμπρότητι, τῶμ σῶμ λόγωμ ἐνέφραξας. ὅθεμ καὶ τὰ Βασίλεια, τὰ ἄμω κατῴκησας, συμβασιλεύω τῷ μόμῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύομτι. Χριστῷ τῷ πλασίως, διαμέμομτι τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιομ.

Ὅλομ ἐπτεραμίσω Ναῶ, ὡς Ἱεράρχης ἱερὸς προσεχώρησας, τλὶ πρᾶξιμ ἐ θεωρίαμ τὰς τ᾽ σοφίας ἀρχὰς, ὡς στολὴμ ἁγίαμ περικάμενος. ἐ μυῶ εἰς τὸ ἄμω, Θυσιαστήριομ Ὅσιε, ἱερατεύω, ἐ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τλὶ ἄϋλομ, λειτουργίαμ τελούμενος, μεμυήσο συμπαθέσατε, παμμάκαρ Βασίλειε, τῇ ἐκτελούμτῳμ τλὶ μυήμῃ τλὶ ἱεραίσι καὶ παύτιμομ, Χριστὸμ ἱ[illegible]τεύω, τὸμ παρέχομτα τῷ Κόσμῳ, μέγα ἔλεος.

Ὅμοιομ.

Ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, ἐ ὁλοτρόπως ἐκδὸς ἀφακείμενος, σοφίας τ᾽ ὑπερσόφ[illegible]ταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τλὶ πῶμ νοημάσιμ διεφαίνωσας, λαμπρῶς [illegible]μος, ἐ σοφῶς διηγούμενος, τλὶ σὺ τ[illegible] ἀταξίαμ ποιούμενος, ἐπιχρώσεως [illegible]ρας ὑπόθεσιμ. ὅθεμ σε Θεορρήμομα Διδάσκαλομ, ἐ φωτοφόρομ Φωστ[illegible]χλησίας κηρύττομεν, Χριστὸμ [illegible]

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὰ. τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα, ἦχ, πβ.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσίν σου Ὅσιε Πάτερ. ὃν ἐγέννας ποιμαίνει, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα πίστει ἄγειν εἰς Τριάδα ὁμούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι:~

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς, ἦχ, πβ.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ.

Δοξολογία μεγάλη, ἐξ Ἀποστίχων.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ, γ. καὶ ς.

Γρέον ὅτι ἡ Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλέως τελεῖται, διὰ τὴν ἱεραν ἐξ Θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Γρέον, ὅτι εἰ μὴ εἰσὶ δύο Κυριακαὶ, μεταξὺ τῆς Χριστοῦ γενέσεως, καὶ τῆς Φώτων, ἁγιάζεται τῇ πρώτῃ Κυριακῇ, Εὐαγγέλιον τοῦ Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων. Τῇ δὲ ἄλλῃ Κυριακῇ, Εὐαγγέλιον τοῦ Μάρκου. Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰδὲ τύχοι, ἐν Σάββατον, ἐξ μίαν Κυριακὴν, ἁγιάζομεν τῷ Σαββάτῳ, Σάββατον μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν. Τῇ δὲ Κυριακῇ, Κυριακὴ πρὸ τῆς Φώτων.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Β'. Προεόρτια τῶν Φώτων. Σ μνήμην ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἱσάμεν, ἤ. ς'. ἐξ ἁλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς ἦχ, ὁ.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Προεόρτια ἄσματα, εὐσεβῶς προκχήσωμεν, τὸ σωτῆριον Βαπτίσματος, τὸ Θεῖον ἡμῶν. ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος, σαρκὶ παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν Πρόδρομον αὐτοῦ, ἐξ αἰτεῖσθαι τὸ Βάπτισμα, τὸ σωτήριον, εἰς ἀπόπλασιν παντῶν τῶν ἐν πίστει, ἱερῶς φωτιζομένων, καὶ μεταλαμβάνοντων τοῦ Πνεύματος:~

Χριστὸς ἀναδείκνυται· ὁ Θεὸς φωτίζεται· ὁ Δαβὶδ προεγράφη ἐμφανέστατα. ἐξ πρὸς τὸν δοῦλον τὸ Βάπτισμα, αἰτούμενος ἔρχεται. Ἰορδάνη Ποταμὲ, ἀγαλλιάσεως πληρώθητι, Γῆ καὶ Θάλασσα, οἱ Βουνοὶ καὶ τὰ Ὄρη, καὶ ἀνθρωποι, μετὰ σκιρτήσατε καρδίαι, φῶς μοι τὸν εἰσδεχόμενον:~

Ὁταν σὲ εἰρήνευσε, Σ χαμαίρρους ὡς γέγραπται, τῆς φυσικῆς ὑπαρχούσης παντοδυνάμεως, πῶς σὲ ποτάμια ῥεύματα, εἰσδέξονται Κύριε, ἐπιβαίνουσα γυμνὸν, Οὐρανὸς τὴν τοῖς μέσοις, περιβάλλουσα, ἐξ γυμνώσασα πᾶσαν τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ ἐξ ἀφθαρσίαν, τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσασα;

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ἦχ, πβ.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἀστὴρ Ἰσφάρχα Σίλβεστρε, ἰσοφωσίνης φωτὶ, ἰσοφῶς φωτιζόμενος, τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, φωτοβόλοις διδάγμασι, Μονάδα φύσει τριυπόστατον, Οὐσίαν σέβειν ἐξ ἀπεικάσας, σκότος αἱρέσεων. τὴν φωσφόρον σήμερον, ὄθεν φαιδρῶς, μνήμην σου γηθόμενοι, πανηγυρίζομεν:~

Ἀστὴρ θεοφόρε Σίλβεστρε, φύλος ὡραίθης πυρὸς, ἰσοφῶς προηγούμενος, ἰσοφοῦς συσήματος, ἐξ μεφέλη σκιάζουσα, Αἰγύπτου πλάνης πιστοὺς ἐξαίρουσα, ἐξ πρὸς ἀγέλην ὁδοῦσα εὐκλειαν, ταῖς ἀπλανέσιν σου, διδαχαῖς ἑκάστοτε. τὴν ἀνέλευ, ὄθεν ἐξ ἡμέρου, μνήμην σου σέβομεν:~

Ἀστὴρ θεηγόρε Σίλβεστρε, ῥείθροις τῶν σῶν προσευχῶν, τὸν πολύμορφον δράκοντα, ἀσφαλῶς ἀπέκλεισας, ἰσοφῶς θαυμαζόμενος. Ἐλλιώων πλήθη, Θεῷ προσήγαγες. Ἑβραίων θράσος δὲ ἐταπείνωσας, θαύματα μέγιστα, ἐκτελῶν ἐμφανῶς, τούτων σαφῶς. ὄθεν σε γεραίρομεν, Σ μακαρίζομεν:~

Δόξα, ἐξ νῦν, ἦχ, πβ.

Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν. ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; ἀνθολμῶ ὁ χόρτος προσάψασθαι τῷ πυρί. σὺ με ἁγίασον Δέσποτα, τῇ σῇ ἐπιφανείᾳ σου:~

Εἰς τὸν Κ. τὸν Ἀθωμάλη.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀμπρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτὴ, λαμπρο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

προτόρα δὲ Σωτὴρ ἡ ἐπερχομένη. ἐκείνη Ἄγγελον ἔχει Εὐαγγελιστὴν, καὶ αὕτη Πρόδρομον ἄρτι προετοιμαστήν. ἐν ἐκείνῃ αἵματων ἐκχεομένων, ὡς ἄτεκνος ὠδύρετο ἡ Βηθλεέμ. ἐν ταύτῃ ὑδάτων ἀλογκμένων, πολύτεκνος χωρίζεται ἡ κολυμβήθρα. τότε Ἀστὴρ τοὺς Μάγους ἐμήνυσε. νυνὶ δὲ Πατὴρ κόσμῳ σε ὑπέδειξεν. ὁ σαρκωθεὶς καὶ πάλιν ὀρχόμενος ἐμφανῶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος, β'.

Ἀπ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου. Ἀμβρέν Ἱεροσολυμίτου.

Ἅλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. ὄρχεται γὰρ ἀκηδῶς ἐπὶ τὸ βάπτισμα, ἐκπλῦναι θέλων τὸν Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, καὶ φησὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην. δεῦρο ὑπηρέτησον ὦ βαπτιστά, μυστηρίοις ξένοις τὸ κεφάλαιον. δεῦρο ἔκτεινον τὴν σὴν χεῖρα ταχὺ, καὶ ἅψαι τῆς κορυφῆς, τῆ σωτείψαντος τὴν κάραν τοῦ δράκοντος, καὶ αἰσίξαντος τὸν Παράδεισον, ὃν ἔκλεισεν ἡ παράβασις, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως, τῇ γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ.

Ἦχος, γ'.

Ἀπ. Εὐδοσάμησε ὕδατα ὁ Θεός.

Αὐδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτὴ, εὔδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. ἐν ἐκείνῃ τῷ Σωτῆρι, Μάγοι προσεκύνησαν. ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δοῦλος κλιτὺς ἐβάπτισεν. ἐκεῖ ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμαζον. ὧδε φωνὴ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυττεν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἀὐτός.

Εὖτε ἅπαντες πιστοὶ, τὴν Ἰουδαίαν ἀφέντες, διέλθωμεν τὸν ὅρμον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ, τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ, τὸ βάπτισμα αἰτοῦντα, ἐν τοῖς ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, τὸν Βαπτιστὴν παραιτούμενον, καὶ βοῶντα τῷ φόβῳ. ὑ τολμῶ χειροθετῆσαι τῇ πηλίνῃ παλάμῃ τὸ πῦρ. ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ Θάλασσα, ἔφυγον Σωτὴρ καὶ ἀπεγράφησαν, κἀγὼ πῶς ἐπιθήσω ἐπὶ τὴν κορυφήν σου χεῖρα, ἣν φρέμα τὰ Σεραφίμ; ἀμεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν Ἡλιοῦ, δι' Ἐλισσαίου μηλωτήν. πῶς μὴ δύσει εἰς χάος Σ βάθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς ῥείθροις; πῶς δὲ μὴ φλέγομαι ὅλως ἐκ σοῦ πυρούμενος; τί βραδύνεις βαπτιστὰ, τῷ βαπτίσαι τὸν Κύριόν μου; ὁ Ἰορδάνης βοᾷ πρὸς Γωάννην. τί μοι πολλῶν κωλύεις τὴν κάθαρσιν; πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἡγίασεν, ἅψασθαι καὶ μόνον ὑδάτων τῆς φύσεως. ὅτι εἰς τοῦτο ἐπεφάνη.

Ἀπολυτίκιον, ἦχ. δ'.

Τοιμάζου Ζαβουλὼν, Σ ἀνάπτιζου Νεφθαλείμ. Ἰορδάνη Ποταμὲ, στῆθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ὀρχόμενον τὸν Δεσπότην. ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ Προμήτορι. μὴ κρύπτεσθε ἔτι, ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρίν. καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὸν πρώτον στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν Κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Τὸ Τριῴδιον ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, πότε Εἱρμοὺς, καὶ τὰ τροπάρια προσόμοια ὀκτώ, καὶ πάλιν τοὺς Εἱρμούς.

Οὐ λειτουργία.

Τῇ δευτέρᾳ.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχ, β'. Ὁ Εἱρμός.

Ὦ τὸν ἄβατον, κυμαινομένῳ Θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεύσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ἄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἀπόῤῥητος, τοῦ Κτίσου συγκατάβασις, πρὸν ἐκ Παρθένου λάμψασα, Κόσμον κατηύγασεν. αὐτὸς πάλιν ὁ Χριστὸς, ἄλλο μυστήριον, τελέσων ὄρχεται, ἐν Ἰορδάνῃ βροτῶν, εἰς ξένην ἀναγένησιν.

Ἰακωβήσων, ὄρτυφ φερνικῷ προσόρχεται, πρὸς Ἰορδάνην Πρόδρομος, μυστικῇ τῇ Λόγου φωνῇ, τὸν πτωχεύσαντα Ἀδὰμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι. διὰ τοῦ Πνεύματος γὰρ, πλουτήσωμεν οἱ Χριστοῦ, τῷ δώρῳ τοῦ Βαπτίσματος.

Ὠδὴ, δ'. ὁ Εἱρμός.

Φρίξε παίδων ἀγωγὸν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἀστεῖον σῶμα. καὶ εἶδε τὸ φαιδρὸν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ. ἀναζώσει δὲ ἐκμαραινόμενον φλογὸς, διαιωνίζων ὕμνους ἀνεμέλπετο. τὸν Κύριον, πάντα τὰ ὄρ-

γα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γα ὑμνεῖτε, Ϛ ὑποφυλῶτε, εἰς παντας τοὺς αἰῶνας :~

Μᾶς μὴ σκάνη ἐκλεκτὰ, ἐπιχμώσομαι, εἰ τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, σφραγὶς ἐσημαν θῇ, ἐν ὑμῖν φιστὸν φῶς ἀπαςράπτουσα, πρὸς τὸ Βάπτισμα Χριςὸς ὁ Λόγος φησὶ, τοῖς ῥαθυμίας ὄχλῳ διαμένουσιν. ἐν τούτῳ γὰρ μέαν ὁδὸν σωτηρίας, Ϛ ἐλευθερίας, ζωὴν ἥκω δωρούμενος :~

Ἄξεως ἔμπαλιν ἐν σοὶ, φυσικῆς ὄντι πρᾶγμα τελούμενον μοῦ. τὸ γὰρ, χώμη ἀνλογεῖται τῷ κρείττονος. ὅθεν δέδοικα σὺν χαραπτῆσαι καρᾳ, τῷ Λυτρωτῇ ἐβόησεν ὁ Πρόδρομος. ὐ θέμις γὰρ χόρτον πυρὶ προσεγγίζειν. σύμε μᾶλλον, ἁγίασον σὸν δοῦλον :~

Ἕτερον Διῳδίον, ἦχος, ὁ αὐτός.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρίτη τε.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Ἀθυμίας ὕπνον ψυχικὸν, τιναξάμενοι καρδίας ἐγρηγόρσει, τῷ ὀρχομένῳ καθαίρειν ψυχὰς, ἐν ῥείθροις βοήσωμεν. ἀνλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον :~

Καινόθω, πρᾶξις ἐν ἡμῖν, ψυχῆς ἐν ὑψηλῇ θεωρίᾳ, ὅπως κατ' ἄμφω φανέντες φαιδροὶ, τῷ παντας καθαίροντι, ἀνλογεῖτε τὰ ἔργα, βοῶμεν τὸν Κύριον :~

Ὁ τάλαντον λόγῳ πρακτικῷ, κοσμήσαντες ἐν διπλῇ ὀργασίᾳ, πίστει τῷ δόντι Δεσπότῃ πιστοὶ, ὡς δοῦλοι προσάξωμεν, βαπτισθῆναι μολοῦντι, ψυχῶν εἰς ἀνάπλασιν :~

Ὁ Εἱρμός.

Ὧν δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσιοι φῶς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες Θεὸν, ὡμολόγουν ψάλλοντες. ἀνλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον :~

Ὡ, ὁμοίως Ϛ. ὁ Εἱρμος.

Μεγάλυνας Χριςὲ, τὸν τεκοῦσαν σε Θεοτόκον. ἀφ' ἧς ὁ πλάσης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὼν περιέθετο σῶμα, τὸ τῷ ἡμετέρῳ λυτήριον ἁμπλακημάτων. ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν :~

Ὅπου παντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι ἐναξίως Βαπτίσματος τοῦ θείου, χώμην ἀνανλάβωμεν ἔμφρονα. ἦκε γὰρ ὁ Κτίςης, καθαρσιν δωρήσασθαι ξένην, ῥείθροις βαπτιζόμενος, πᾶσί τε χαρὰν δεῖξαι ἀλλοίωσιν :~

Φορῶντες εἰς Χριςὸν, ταπεινούμενον ἑκουσίως, μέχρι καὶ δούλης μορφῆς, τὸ τὴν αὐτοῦ χάριν τὴν κρατοῦσαν, μὴ ταπεινωθῶμεν, πυρὶ ματι σωεπαρθέντες. ὅπως βαπτιζόμενον, τῷ τοῦ καθαροῖς ἔργοις τιμήσωμεν :~

Ἄλλος. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Ἧς ἁμαρτίας τὸν βαρὺν, ῥύπον ἀπορρίψαντες, καθαροὶ τῷ παντας καθαίροντι, ῥείθροις θείοις, ἐποφθῶμεν Δεσπότην :~

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βαπτισθῆναι ἥκοντι, τῷ Χριςῷ δεῦτε προσεγγίσωμεν, τῷ δακρύων, καθαρθέντες τοῖς ῥείθροις :~

Ἐν τῇ γενήσει σου Σωτὴρ, ἡμᾶς ἑορτάσαντας, μετὰ Μάγων Ϛ Ποιμένων, μὴ πρόσδεξαι, σὲ τιμῶντας, βαπτισθῆναι μολοῦντα :~

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ Κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε :~

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α. ἥλ. ἀπ.

Ἦχος, α.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὀρέσας τὴν ἐμὴν, Γεσσὲ μου πτωχείαν, προσδέχῃ ἑαυτὸν, τοῖς οἰκέταις μιμούμενον, καὶ Βάπτισμα αἰτούμενος, ἵνα δούλην φιλανθρωπεύσῃ. ὅθεν βλέπων σε, ὁ Γωάννης ἐβόα. πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως, Θεὲ ὑποδράγαθε;

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ μοιον.

Ροσδέχεσθαι Χριςὸς, ἀγαθότητι μέλλει, πρὸς ῥεῖθρα ποταμοῦ, Ἰορδάνου ἐν τούτοις, ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν, ἀποργάσασθαι χάριτι. Θεῖε Πρόδρομε, τοῦτον ὑποδεξαι χαίρων, Ϛ τοῖς ὕδασι, τοῦτον θελήσαντα λοῦσον, τὸν μόνον φιλανθρωπον :~

Εἰς τὴν Β. ἥλ. ἦχος, ὁ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τωχάσας ὁ πλούσιος, δι' ἀσπλαγχνίαν πολλὴν, ἡμᾶς τοὺς πτωχεύσαντας, δι' ἀκρασίαν ποτὲ, πλουτίσαι βουλόμενος, ἔρχεται ἐπιβλῦσαι, Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, Ϛ τὸν Γωάννην, προφανῶς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών

βαπτισθῶμεν. ὑμνήσωμεν πιστοὶ, τὸν αὐτῶν ἄκραν ταπείνωσιν:

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Π Επλήρωται σήμερον, τῆς Ἡσαΐου φωνῆς, βοῶντος ἑτοιμάσατε, τὴν τοῦ Κυρίου ὁδὸν, καὶ τρίβους ποιήσατε. ἦχησε γὰρ ὡς ἔφη, ἡ φιλόφημος σάλπιγξ, ἅπαντας συγκαλέσασα, Ἰωάννης ὁ παῖς. διὸ σωδράμωμεν ἅμα, καὶ παράδοξα ἴδωμεν:

Ὁ Προέφθης Καίων, τὸν Εἱρμὸν ἐκδυτόβυ, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ς'.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Κατὰ Ἀλφάβητον, αὐτὰ τοῦ Εἱρμοῦ.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ, ά. ἦχος, β'. ὁ Εἱρμός.

Ω τὴν ἄβατον, κυματουμένην Θάλασσαν, θείῳ αὐτῆς προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ περιεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:

Ι Ὑδατούμενος, τὸν τῆς Κυρίου ἔλουσιν, ἐκ τῆς ὀρήμου πρόεισιν, ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκβοῶν περιφανῶς. ἤγγικεν ἐπέφανεν, ἡ ἀπολύτρωσις, μετανοήσατε, καὶ ὕδατι καθαρθῆτε:

Β Ἀστιζόμενον, ἁμαρτιῶν με κλύδωνι, Λόγε Πατρὶ συναφάρχε, ὅλον καθάρισον, μετανοίας ῥαντισμῷ, ὁ τῷ βαπτισμάτι σε, πιστοῖς τὴν ἀπολύτρωσιν, ἀεὶ δωρούμενος, δι' ἀπλαγχνίαν ἄμετρον:

Γ Η ὡς γέγραπται, τῷ Ζαβουλὼν τὸ ἄδυτον, βλέψασα φῶς αὐγάσητι. ἰδοὺ γὰρ πάρεστιν, Ἰορδάνης ταῖς ῥοαῖς, καὶ τὸν Θεὸν παντῶν Θεὸν, ὕμνει κραυγάζουσα. Κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:

Δ Η μοι ἅπαντα, ὁ Θεηγόρος Πρόδρομος, βλέπων παραγινόμενον, τούτοις ἐφθέγγετο. τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν, ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς φυγεῖν; ποιήσατε, καὶ μετανοίας καρπὸς, ἐν χάριτι σωζόμενοι:

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἅπαντες πίστει τὴν χάριν δίδου Μάκαρ.

Ὠδὴ, ά. ἦχος, πλ. δ'.

Κατανυκτικὴ τῶν ἀτόμων.

Ι Ὑδατοπήθης ἐν χάριτι Σίλβεστρε, Θεῷ Πατρὶ καθαρὸν, βίον ἀσπασάμενος, καὶ θείαις ἀγραπαῖς, ψυχὴν φωτοειδέστατος, γενόμενος μετῆλθε πρὸς τὸ φῶς, κραυγάζων τὸ αἰέπαρθον. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:

Μ Εγαλοφρόνως παθῶν κατεκράτησας, καὶ σαρκὰ ἀσκητικαῖς, ἀγωγαῖς ὑπέταξας, τῷ Πνεύματι σοφὲ, καὶ θεῖον καταγώγιον, Τριάδος γεγονὼς περιφανῶς, τῆς πομπείας τὰ πνεύματα, φάλλων ἐταπείνωσας. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:

Ν Ὁμῷ τῷ θείῳ ἐνθέως πειθόμενος, καὶ Θεοπνεύστου γραφῆς, γνώσει καλλυνόμενος, Ἑλλήνων τὰς σοφοὺς, ἀληθείαν ἐπαίδευσας, Χριστὸν ὁμολογεῖν σωτῆρα Πατρὶ, βοῶντας καὶ τῷ Πνεύματι. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:

Ξ Ν ὑποφάσει μιᾷ γνωριζόμενον, τὸν σαρκωθέντα Χριστὸν, Μάκαρ ἀνεκήρυξας, θελήσεσι διττοῖς, καὶ ἐνεργείαις Σίλβεστρε, γνόμενον, καὶ πίστει τοὺς αὐτῷ, θεώσαντα κραυγάζοντας. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:

Θεοτοκίον.

Ι Να τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συνάψειεν, ὁ μόνος παντῶν Θεὸς, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδυ καὶ σαρκὸς, φανεὶς ἐν ὁμοιώματι, τὸ ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλὼν, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν:

Ὠδὴ, γ'. ὁ Εἱρμός.

Τ Ρόφωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σε ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων:

Π Έφανε Χριστὸς βοᾷ Πρόδρομος, καὶ ῥείθροις ἐπιβαίνει Ἰορδάνου. ὑπαντήσαι τούτῳ ᾄσωμεν, καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι:

Η τῶν αἰσθήσεων τὸν πλανώμενον, Θεέ μου πτωχείαν πλουσιωτάτην, ἐνδυσάμενος ἐφίσασαι, βαπτισθῆναι ἡ παντῶν ἀπολύτρωσις:

Γῆ ἐν Οὐρανὸς μοῦ χορευέτωσαν, ὁ παντῶν βαπτίζεται Εὐεργέτης, ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληθὼ τῶν ἁμέρτων παραπτώσεων:

Ἄλλος. Τὸν φόβον σε Κύριε.

Ο Ὃς καθαρότητα, κτησάμενος Ἰορδάνης γενόμενος

γενήσαι, χρίσμα Α'γιον δεξάμενος. διόσε Θεοφόρε Πάτερ ἀφημνόμεν.

Ταυρῷ τὸν ταμύσαντα, παλάμας σαρκὶ Θεὸν ἐβαμώσας, λογικαῖς σε ἀποδείξεσι, ἰχθὺν Ἰουδαίων θράσος, ὤλεσας Παμμάκαρ. Ἢν θαύμασι μέγιστος, γενόμενος φυγαδεύεις τὰ πτώματα, καὶ καθαίρεις τὰ μολύσματα, τῶν πίστει αἰτιμένων, Σίλβεστρε Θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ἀρθενος Ἀγνὴ μετὰ τοῦ κύσαι, παραγία διέμεινας. Θεὸν Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, χωρὶς ἁμαρτίας.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁν φόβῳ σε Κύριε, ἐμφύτευσον ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σε. καὶ γενοῦ ἡμῖν τροφεύς, τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένοις.

Καθίσμα τῆς Ἁγίας, ἦχος, πλ.

Τὴν σοφίαν Σου Λόγον.

Ὅταν μὲς ἀσεβείας ἀφαδαχθεὶς, τῇ δογμάτων σε ῥείθροις πᾶσαν τὴν γῆν, κατηύγασας Σίλβεστρε, Ἰόβαρχης ὡς εὔθεος. καὶ θαυμάτων ὄμβροις, παθῶν ῥύπον ἔπλυνας. καὶ ψυχῆς χειμάῤῥους, ἀξίως κεχλήρωσαι. ὅθεν σωτελθόντα, ἀσεβῶς σε τιμῶμεν, ἐν ᾄσμασι σύμφορον, καὶ πίστει ἐκβοῶμένοι. Ἰόβαρχα θεατέσε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, πλ.

Αὐλῶν πομφικῶν.

Ὅρατε Θεὲ, ἀκατάληπτε Λόγε, ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον. πάλιν δὲ ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς Παρθένου ἐκ ἀλλοιώσας ὃ ἦν, ἔρχη καὶ ἐν τοῖς ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, μὴ βαπτισθῆναι σαρκὶ, ὁ ἀδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ, δ'. ὁ Εἱρμός.

Ἀνέλυσας, ἐκ Παρθένου, ὐ πρέσβυς ὐκ Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζωσοι. δόξα τῇ Δυνάμει σε Κύριε.

Ἀυμάζει σε, Ἰησοῦ ἀοργήτα τοῦ ἄφεξιν, ὁ μέγιστος Πρόδρομος, καὶ συγκλόμενος κράζει σοι. πῦρ ὑπάρχων Δέσποτα, μὴ καταφλέξῃς με, χόρτον χρηματίζοντα Κύριε.

Στάμνον, ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις θελήματι, ὁρῶν με μοῦ πρόσελθε, ὦ Ἰωάννη Σ βάπτισον. ὅπως τοῦ δι' ὕδατος, χάσμ ἀνθρώπῳ τῷ γένει ἀπορράσωμαι.

Ῥυπτόμενον, ὡς Νεφέλαις σε ἔμοιχα Ἥλιον, Θεέ με τῷ σώματι. πῶς οὖν γυμνῦσαι τὰ ὕδατα, μοῦ περιβαλλόμενος; ὁ Ἰωάννης ἐβόα ἐκπλητόμενος.

Ἀμπρώεται, τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις ἐς λύτρωσιν, τῆς σκότους ἐσδέχεται, τ' ἁμαρτίας ἐς ἄφεσιν, θεῖον περιβάλλεται, τ' ἀφθαρσίας χιτῶνα γυμνωμένη με.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα.

Ἐραίχης Θεόληπτος, χρίσμα Ἰόβαρχα θείῳ ἐν Πνεύματι, ἀνεδείχθης Πάτερ Σίλβεστρε, Σ λαὸς φωτίζων ἰόβρωτατε.

Τυφλίαν τῆς Πνεύματος, νόσους ἀπελαύνων πάθη ἀνίατα, ἐθεράπευσας παμόλβιε, ἐπισρέφων πλανῆς τοὺς παραφρονας.

Ὧν αἱρέσεων Σίλβεστρε, πλανῶν ἐξεδιώξας, ποιμνίου ἐποίμανας, ἀσεβείας βρύων ὕδατα, σοῖ χλοίων θείας ἐπιγνώσεως.

Ἐξεχύθησε χάλεσι, χάριτι θείου Πνεύματος διὰ τοῦτό σε, ἰόβαρχα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Παμμάκαρ Πάτερ ἔχρισεν.

Θεοτοκίον.

Ἄσαι μου τὰ φαύματα, Κόρη τῆς καρδίας Σ κατάσβεσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κυμάτα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

Ὠδὴ, ε'. ὁ Εἱρμός.

Τῶν φωτὸς χορηγὸς, Σ τῶν αἰώνων Ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς. ἐκτὸς σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἑταροείτε βοῶν, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἤγγικεν, ὁ ἱερὸς Πρόδρομος ἐφαίνη, ἐκ τῆς ὀρημίας, τοὺς ὀρημωθέντας ἡμᾶς ἀναπτώμενος.

Ὅμος ὁ πάλαι φησὶ, ἐς Προφητῶν ὁ ἱερὸς σύλλογος. ἦλθε Χριστὸς ἡμᾶς ἀπαλλάττων, τῷ θείῳ βαπτισμῷ, τοὺς παλαιωθέντας, πολλοῖς παραπτώμασι.

Ἕνα φησὶ καὶ φεικτὰ, ὁ Ἰωάννης καθαρῶν σύμβολον. μοῦ ἡ πηγὴ, τῆς ἀθανασίας,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

οίας, προῆλθεν ἐκ μικρᾶς, ῥαμίδος τὸ θεῖον, ἐμβύσασθαι Βάπτισμα:~

Ἄλλος. Τί μα τί με ἀπώσω.

Ψ Αἷς πλοκαῖς τῆ σῶν λόγων, ἅπαντα διέλυσας μάταιον συνδεσμον, καὶ πρὸς θείαν Πίστιν, τὰς τῆ πλάνη δεδουλωμένας συνέδησας, διανοίγων Πάτερ, τὰ τῶν τὸν μοῦ τῆ ἀπαντύξει, τῆ Γραφῶν Ἰόραρχα Μακάριε:~

Η Καρδίας σὺ Πάτερ, ἄμωμος γεγένησαι τοῖς δικαιώμασι, τῆ κοιμῆ Δεσπότου. ὃν ποθήσας σαρκὸς κατεκράτησας, Σ θαυμάτων χάριν, πεπλυτικῶς, μόσας ἰᾶσαι, Σ ψυχῶν χαλεπώτατα βαύματα:~

Ν Εμομύλω καρδίας, μόσον ψυχολέτειραν δαιμόνων αἱρέσεως, τῆ πικρῶς μαρμύτος, δραστηρίοις φαρμάκοις τῆ λόγωμσι, Θεοφόρε ἐτήσας, ὡς ἰατρὸς χάριτι θείᾳ, τῆ σεπτῆ ἐφυγάδευσας Πνεύματος:~

Θεοτοκίον.

Χ Αἶρε μόνη τεκοῦσα, τὸν ἀπειροδύναμον σάρκα πτωχεύσαντα. Χαῖρε τῆ πεσόντος, ἐπανόρθωσις Κόσμω Παναμωμε. Χαῖρε λύπης λύσις, χαῖρε πιστῶν ἡ σωτηρία, χαῖρε θρόνε Θεοῦ ὑψηλότατε:~

Ὠδὴ, ς'. ὁ Εἱρμός.

Ρ Ῥύσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐχάτη. ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, Κύριε Κύριε, ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου:~

Θ Μβρισον ἁμαρτημάτων, ἡμῖν φιλανθρωπε λύσιν, ὁ ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς, βυθίσας τὰ πταίσματα, τῶν γηγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα:~

Ε Λαγος Χριστὲ ὑπάρχων, δικαιοσύνης προφθάνει. μὴν ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βυθίσαι τὸν δράκοντα, καὶ τῆ Ἀδὰμ, τὴν παράβασιν πλύναι:~

Ε Ἰσῆλθόν σε τὰ ἀφθαρσίας, Χριστὲ ὑπάρχοντα ἔμπυος, ῥεῖθρα πῶς χωρήσει Ποταμοῦ; ἐβόα ὁ Πρόδρομος, δοξάζων σου, τὴν πολλὴν συγκατάβασιν:~

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Σ Πρεῖτον ἐξ φθορᾶς αἰωνίας, συγκλειόμενον εἰργάσω σὺ χαῖρε, τὸν πονηρὸν, λυμαινόμενον φθόνῳ, τὰς προσπόντας Μακάριε δράκοντα, ὡς θύρας τε Σ ὡς μοχλὸς, τῆ Σταυρῆ τὴν σφραγῖδα ἐμθέμενος:~

Τ Ἡμάτων μελιῤῥύτων ὁ φθόγγος, εἰς τὴν σύμπασαν ἐξῆλθε Παμμάκαρ, καὶ διδαχῶν εἰς τὰ πέρατα παύτα, τ' Οἰκουμένης τὸ φέγγος ἐξέλαμψε. θαυμάτων τε τὸ διαυγὲς, Σ τῆ ἔργων ἡ θεία ἐπίδειξις:~

Υ Ἁ'ματα ἐξ χαρίσματα θεῖα, ἐπομβρίαις ἀμαυλύζων πλουσίως, τῆ παντεργοῦ, Ἰόραρχα Παμμάκαρ, καὶ παναγίᾳ ἐκάστοτε Πνεύματος, τὰς πίστει σοι εἰλικρινεῖ, προσιόντας ἰᾶσαι ἐν χάριτι:~

Θεοτοκίον.

Ν Οήσαντά Θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν τῆτο, φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν Πνεύματι. καὶ μεῖς πόθῳ χαρῶς, τὰς ἐμφάσεις ὁρῶντά πιστεύομεν:~

Ὁ Εἱρμός.

Ψ Ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἡ ζωή μου ἐπλήσθη, ἐ ἡ ψυχή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. ἐ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε:~

Κοντάκιον, ἦχ. δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ν τοῖς ῥείθροις σήμερον τῆ Ἰορδάνου, γενόμενος ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με. σῶσαι γὰρ ἦκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον:~

Ὁ Οἶκος.

Υ κ ἀπαιτῶ σε Βαπτιστά, τὰς ὄρεις ὑπερβλῦσαι. ἃ λέγω σοι ἐπέμοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, ἐ παραινεῖς ἁμαρτωλοῖς. μόνον βάπτισόν με, σιωπῶν Σ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τῆ βαπτίσματος. ἔξεις γὰρ διὰ τῆτο ἀξίωμα, ὅπερ οὐκ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις. καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν, μείζονά σε ποιήσω. ἐκείνων μὲν, οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ' ἐν τύποις ἐ ἐν σκιαῖς καὶ αἰνιγμοῖς. σὺ δὲ Θεὸν σοῦ ἑσάμενον χερσὶν. Σῶσαι γὰρ ἦκω Ἀδὰμ τὸν Πρωτόπλαστον:~

Ε'τερον Κοντάκιον τῆ Ἁγίᾳ Σιλβέστρῳ, ἦχος, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θ Οφίας Θεοῦ, ἐμπλήσας τὸ στόμα σου, Τριάδος ἡμῖν, τὴν γνῶσιν ἐβαύωσας. ἐ τὴν ἀθεότητα τῶν Τυράννων, κατέβαλε Σίλβεστρε, τῆ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον:~

Ὁ Οἶκος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τοῦ

Τῇ κορυφαίῳ τῶν Ἀποστόλων, τιμὴ καθέδραν πλυτήσας, τῷ Θεῷ λειτουργὸς, ἐδείχθης θαυμασιώτατος, ὡραΐζων ψυχὴν καὶ μεγαλύνων, δόγμασι θείοις τιμὴ Ἐκκλησίαν. ὡς ἀστὴρ φωτόβολος φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν, Τριάδα σέβειν διδάσκων, ὡς ἀμέριστον μίαν Θεότητα, ἐκ ταῖς αἱρέσεις τῶν δυσμενῶν ἀπεδίωξας, Σίλβεστρε πανόσοφε. Διὸ ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει τὸν Κύριον ἵνα

Τῷ αὐτῷ Μαΐῳ, β'. μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

ῃ. Ζωοῖ νεκρὸν βοῶν, αἰχμὴν Ζαμβρῶν μάγον,
Ὃν καὶ νεκρὸς ζῶν, Σίλβεστρος Ῥώμης Πάπας.

Θυμὸν ἀποπνέει Σίλβεστρος δαιτυμόνι νοῖ.

Τῶν χειροτονεῖται διὰ τιμὴν εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἀνάβασιν, τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Ἐπίσκοπος, τῷ Μιλτιάδου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Πολλῶν οὖν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργὸς, καὶ τὸν μέγαν ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντῖνον πρὸς τιμὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν χειραγωγήσας, καὶ διὰ τοῦ θείου Βαπτίσματος τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πάθη καὶ τοῦ σώματος ἅμα καθάρας, καὶ παρὰ τοῦ Νόμου προκηρυχθέντα τὸν Χριστὸν ἀποδείξας, καὶ τὸν ταῦρον ζωώσας, ὃν αἰθέλων ἐπῳδῇ Ἑβραῖος, ἀμαυρῶσαι δὲ οὐκ ἴσχυσε, καὶ πολλοῖς σωτηρίας αἴτιος γεγονὼς, ἐν βαθεῖ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεαγένους.

ῃ. Θεόγνωτ βλήθητι τοῦ πόντου μέσον,
Ὃς καὶ βυθισθείς, εὗρον ἐκμύζῃ Πόλει.

Τῶν ἦν Ἐπίσκοπος ἐν τῷ Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου. προσαχθεὶς δὲ τῷ Τετράρχῃ Ζηλικιμθίῳ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας Θεὸν, ἀφειδῶς τοῖς ξύλοις τύπτεται. Εἶτα δεσμεῖται, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ βυθῷ τῆ Θαλάσσης ἐκδίδοται. εὐθὺς τὸν δρόμον πληροῖ τῆς ἀθλήσεως·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Θεόπεμπτος, καὶ Θεοδότη ἡ Μήτηρ τῶν Ἁγίων Ἀμαργίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

ῃ. Τὸν Θεόπεμπτον σαρκικῆς λύσαι πέδης,
Ἦλθον Θεοῦ πέμψαντος ἔμπυροι μόνοι.
Νόσῳ παρῆλθε τὸν βίον Θεοδότη,
Νόσῳ λυτῆρας ἡ τεκοῦσα τῷ βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Μάρκος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

ῃ. Ὁ Μάρκος οὐκ ἦκεν γήϊνῳ λόγῳ,
Καὶ πολὺν λιπὼν γῆν ὧτα γῆθεν ἤγαγεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τοῦ ἐξ Ἀγκύρας.

Βρύχημα, χάσμα, δῆγμα θηρῶν ἀγείνῳ,
Βασίλειον τὸν πρᾶον οὐ κατεπτόει.

Τέτος ἦν Θεοῖ τῷ δυσσεβῶς Γαλιαίου, ἐξ Ἀγκύρας τῆς Πόλεως. Καὶ διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβεσθαι αὐτὸν καὶ κηρύσσειν, κατεχέθη. Καὶ παραστήσαντες αὐτὸν τῷ Ἡγεμόνι Ταρσίλῳ, ὡμολόγησε τὸν Χριστὸν κατ' ἐμπρόσθιον αὐτοῦ μετὰ πολλῆς παῤῥησίας. διὸ κρεμασθεὶς ξέεται ἀφειδῶς. Εἶθ' ὕστερον ἐξ Ἀγκύρας ἀπαχθεὶς εἰς Κωνσταντινούπολιν, αὖθις σαῦτι ξέεται. Σ Θεοῖ τοσοῦτον τείνεται, ὡς ἐξαρθρωθῆναι τὰς ἁρμὰς τῶν χειρῶν Σ τῶν ὤμων αὐτοῦ. Εἶτα λωροτομεῖται, καὶ σιδήροις πυρωθεῖσι κατακεντᾶται τὰς σάρκας. Καὶ πάντα γενναίως φέρων, δέχεται τοῦ Θεοῦ τὰς αὐτιλήψεις. Καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεὶς, παραδόξως διὰ προσεύχης ἄπαθὴς διεφυλάχθη. Εἰς Καισάρειαν δὲ μετὰ ταῦτα δέσμιος ἀπαχθεὶς, εἰς θηριομαχίαν ὑπὸ τοῦ Ἄρχοντος καταδικάζεται. Ὁ δὲ Ἅγιος προσευξάμενος, καὶ βληθεὶς ὑπὸ λεαίνης, τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον τελειωθεὶς ἐκομίσατο. Τοῦτο τὸ ἱερὰ λείψανα συγγενεῖς τιμῶν Σ φίλοι ἐπιμελῶς συλλέξαντες, ἐν μύροις ἐν ὀθονίοις εἰλίσαντες, μετὰ τῆς πρεπούσης τιμῆς, ἐκήδευσαν ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ, Μαρτύριον σεπτὸν ἐκεῖσε ἐχάτως οἰκοδομήσαντες·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος [illegible] τελειοῦται.

ῃ. Ὁ ὐχοῖον εἰπεῖν, οὐδὲ πρὸς γνώσιν φέρειν,
Ὃσῃ χαρᾷ Σοφίας ἐτιμήθη καρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος [illegible] θεοβλήθεὶς τελειοῦται.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κτείνεσε Θεόπιστε πιστὲ τοῖς λίθοις,
Ἡ ἦν ἀπίστων πληθὺς ἐκ δυσβουλίας.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Παφνουτίου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον Σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ. ὁ Εἱρμός.

Γ Γ Ἰκόμος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ λαμβόμενος, οἱ ῥεῖσα Παῖδας κατεπάτησαν, ἀθεοτάτῳ προστάγματος. μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. ὑμνητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ἡμῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γ Τολμῶ ὁρᾶν, ἐπενδύων με Χριστὲ τὴν γυμνωθεῖσαν, τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, γυμνὸς προβῶναι τοῖς ὕδασιν, εἵλκε ἀγαθότητος πλάτος. ἀμύμητόν σε τὸ εὐσπλαγχνον, καὶ προσκυνῶ τὴν θαυμαστὴν οἰκονομίαν σου.

Ψ Ἰς αὕτη Χριστὲ, ἡ πολλήσε πρὸς ἡμᾶς οἰκονομία; τίς ἡ πτωχεία; τίς ἡ ἄφατος, ἡ ὑπὲρ νοῦν συγκατάβασις; ἔφη ὁ πιστικάσε εἰδέναι, ὁ Ἰωάννης γυμνούμενον, καὶ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐγκελεύόμενον.

Χ Φῆλας Χριστὲ, ὃς πέρ λύχνον τὴν σεσηπυῖαν σάρκα σε μέσον, τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐζήτησας, τὴν συγχωθεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὴν ἁμαρτίας εἰκόνα, καὶ ἀρρωστοῦσαν, τῷ βαπτισμῷ σε ἀγαθέ. ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ἄλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Δ Ἴκαιος ὡς πέρ φοίνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Πάτερ ἐξηνθησας, καρπὸς δικαιοσύνης. ἐξ ὧν οἱ σὲ τιμῶντά, διαφέρονται ψάλλοντες. ὁ ἡμῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ὑμνητὸς εἶ.

Ξ Σχυραῖς ἡμῶν σῶν λόγων, ἀποδείξεσιν ἔλεγε τοὺς ματαιόφρονας, νοσοῦντας ἀπιστίαν, καὶ χαίρων ἐμελῴδεις, παμακάριστε Σίλβεστρε. ὁ ἡμῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ὑμνητὸς εἶ.

Λ Ἰαμνίαι ἡ δόξα, εἷς αἰῶνας σε Πάτερ καὶ τὸ μνημόσυνον, σὺν πᾶσι τοῖς Δικαίοις. μεθ' ὧν ἡμῶν ἡμῶν πίστει, μελῳδοῦντων μνημόνυε. ὁ ἡμῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ὑμνητὸς εἶ.

Ο Κλαυσὸς Ἰορδάνης, ἐν τῷ Πνεύματος αὐγὴ καταλαμπόμενος, τὸ ἀκοῦσε τὴν κατάκρισιν, διέλυσε καὶ πάντας, τοὺς βοῶντας ἐφώτισεν. ὁ ἡμῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ὑμνητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Π Φθαύμασε Κόρη, τὸν πρὸ παντὸς αἰῶνος ἐκυοφόρησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, διὰ ἄκραν ἀσπλαγχνίαν, ἵνα σώσῃ τοὺς ψάλλοντας. ὁ ἡμῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ὑμνητὸς εἶ.

Ὠδὴ, η. ὁ Εἱρμός.

Ο Υ̓ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, ἡμῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φ Ωμὴ βοῶντος ἐμφανῶς, τὸ ὀρθὸν ἐπιστας ὁ Ἰωάννης, ἐπιστρέφων καρδίας, μεταποιοῦσας θερμῶς, δοξάζειν, τὸν ἐπιφανόμενον, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, Σωτῆρα καὶ Δεσπότην.

Χ Ειμάρρους πέφυκας ῥυθῆς, ὁ Θαλάσσας καὶ πηγὰς δημιουργήσας. καὶ πῶς ὕδασι βαίνεις; τί ἀποπλύναι ζητῶν, ἡ πάντων ἔκπλυσις καὶ κάθαρσις, ἡμῶν ὑμνολογούντων, Χριστέ σε εἰς αἰῶνας;

Ψ Τξαι τὰ ῥεύματα ζητῶν, τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰς Θαλάσσας, ἡμῶν παθῶν ἀμαρτίαι, καὶ τοῖς πιστοῖς ἱλασμὸν, πηγάσαι καὶ ἄφεσιν Δέσποτα, ἔρχη βαπτισθῆναι, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου.

Ω Ῥῶν καὶ χρόνων Ποιητὰ, ἀπὸ χρόνου γεγονὼς διὰ σπλαγχνίαν, ὁ ἀχρόνως ἐκλάμψας, ἐκ προαιωνίου Πατρὸς, ἐπέστης τὰ χρόνια, βαπτίσματα πάντων ἀποπλυνῶν, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου.

Ἄλος. Νικηταὶ Τυράννων.

Μ Ἴαν φύσιν Πάτερ, τριάδος Θεότητος θεολογήσας, ἐν τρισὶ προσώποις μονουσίοις, ἔμελπες ἀκαταπαύστως. ὑμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου.

Ν Ληθείας Πάτερ, ἀληθὴς διδάσκαλος ἀνεφάνης, ψευδωνύμου πλάνης. ὅθεν ἐξηλίτευσας ἀπάτην μέλπων. ὑμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου.

Κ Ορυφαῖος ὤφθης, ἱερᾶς συγκλήτου Ἱερουσαλήμ, καὶ τῶν Κορυφαίων, Μαθητῶν ἐκόσμησας βοῶν τὸν Θρόνον. ὑμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου.

Ρ Ἐταῖς ἐνθέοις, Πάτερ τὴν καρδίαν σε κατακαλλύνας, ὅλος ὡραιώθης, καὶ ταῖς ἄνω τάξεσι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ξεσι βοῶμ σωνήφθης, ἀλογᾶτε παῦτα τὰ ἔργα τὸμ Κύριομ :~

Θεοτοκίομ.

Ἡ'μασί σε θείοις, γενεαὶ ἑπόμεναι αἱ ἧς ἀνθρώπωμ, μακαρίζομέν σε, τὴν ἀειμακάριςομ ἐ μελφδᾶμεν. ἀλογᾶτε παῦτα τὰ ἔργα τὸμ Κύριομ :~

Ὁ Εἱρμός.

Ἰκηταὶ Τυραμμε, Σ φλογὸς τῆς χάριτός σε γεγομότα, οἱ ἧς ἀντολῶσε, σφόδρα αὐτεχόμενοι παῖδα ἐβόωμ. ἀλογᾶτε παῦτα τὰ ἔργα τὸμ Κύριομ :~

Ὠδὴ, γ'. ὁ Εἱρμός.

Ὁ μ ἐκ Θεῦ Θεὸμ Λόγομ, τὸμ ἀῤῥήτφ σοφίᾳ, ἥκοντα καμουργῆσαι τὸμ Ἀ'δὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπωκότα δειμῶς, ἧς Ἁ'γίας Παρθένε, ἀφράςως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιςοὶ ὁμοφρόμως, ἐμ ὕμμοις μεγαλώωμεν :~

Ἐ'δώμσε ὁ Ἰ'ωαμμης, πρὸς αὐτὸμ Εὐφργέτα, ἐλθόμτα ἐ αἰτοῦμτα παρ' αὐτῦ, ἐμ ταπειμώσει τὸ βάπτισμα, ἐκπλαγεὶς συμεφάλη, μηδ' ὅλως χειραπτῆσαι σε τολμῶμ, τὸμ ἁπτόμενομ παῦτωμ, ὀρέωμ ἐ καπνίζομται :~

Σ χελιδὼμ σεμμοτάτη, προμιμύουσα ἔαρ, ἐπέςη μοντὸμ ὁ Βαπτις ἧς, τοῖς ἐμ χαμῶμι ὑπάρχσι, ἧς ἀμέρωμ πταισμάτωμ, Σ ζάλιω ἁπομένσιμ ἀεὶ, ἁμαρτίωμ πμώμάτωμ, πομηροτάτοις πάθεσι :~

Ἐ' τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῦ Πατρὸς ἐπιλάμψαν, τοῖς σκότει καθημένοις ἧς δειμῶμ, ἄδυτε Ἡ'λιε Κύριε, καὶ ὀρθόμενομ παῦτας, φωτίσαι ὁρᾷσε βαπτισμῷ, ὡς Θεὸμ ἐ Σωτῆρα, ἐμ ὕμμοις μεγαλώωμεν :~

Τὸ θαμάτε ἀξίμη, ἐμ τῇ ῥίζῃ κειμένη, ὡς δένδρφ ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομὴ, τὴν ἀκαρπίαμσε βλέπσα. μὴ οὖ ἄκαρπος μείμης, ψυχή με ἀλλὰ βόησομ Θεᾷ, ἐμ θρμῇ μεταμοίᾳ. ἡμάρτηκά σοι σῶσόμ με :~

Ὠμὴ βοῶμτος ἠκούθη, ἐμ ὀρήμοις καρδίαις· ἀφραμθῆτε ἐπέςη ὁ Χριςὸς, ἄφεσιμ πᾶσι δωρύμενος. ἁγιάθητε πᾶσα, ἡ Θάλασσα πηγαὶ Σ Ποταμοὶ, καὶ κοιλάδες Σ μάπαι, καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος :~

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκομ.

Ἐ'ρύσας προθύμως, σεαυτὸμ Παμμάκαρ, ἧς ἥδομῶμ τῇ μεκρώσει Σ γέγομας, τῦ δι' ἡμᾶς μεκρωθέντος, θῦμα ἀπρόσδεκτομ :~

Σ θεῖος κορυφαῖος, ἱφῶμ Πατφῶμ, τὸ ἱφώτατομ δόγμα ἐκράτωσας, αἱρετικῶμ ἀποφράξας, ἄθεα δόγματα :~

Τμήφθης ταῖς χορείαις, ταῖς ἧς Ἀ'σωμάτωμ, τὰς ἀσωμάτας ἐχθρὰς ῥοπωσάμενος, περιφαμῶς Ἰ'ορᾴχα, Θεόφρομ Σιλβεςρε :~

Μμήμησι τῦ Κόσμῳ, Πάτερ Ἰ'ορᾴχα, ὡς φωταγωγὸς ἑξαέτελον Ἡ'λιος, φωταγωγῦσα τὰς πίςεις, ἀμάφημοῦτάς σε :~

Θεοτοκίομ.

Ἱλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχήν με ἀγάθωμ, τὸμ ἀγαθὸμ ἡ τεκῦσα, Θεὸμ ἐ Κύριομ :~

Ὁ Εἱρμός.

Τείως Θεοτόκομ, σὲ ὁμολογῦμεν, οἱ διὰ σῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁ'γμή. σωῦ Ἀ'σωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλώομεν :~

Ἐξαποςειλ. Γυναῖκες ἀκουτίδοτε.

Ὠμὴ βοῶμτος ἤχησε, ἐ οἱ βοῶσοι σκιρτήσατε. χόρδσομ γένος ἀνθρώπωμ. ὁ γὰρ προάμαρχος Λόγος, σάρκα λαβὼμ ὡς ἄνθρωπος, ἧκε βαπτισθησόμενος, τὸ χειρῶμ ὧμ ἔπλασεν, ἐμ Ἰ'ορδάνῃ χωμάσωμ, τῦ Κόσμε τὴν ἁμαρτίαμ :~ Ὅμοιομ.

Ὡς ῥᾳθρά σε ποτάμια, εἰσδέξομται φιλάνθρωπε, τὴμ Ποταμὸς ἐ Θαλάσσας, ποιήσαμτα ἐκ μὴ ὄμτωμ; πῶς κορυφὴ τὴν Ἀ'χράμτου, τὴν σὴν τολμήσει Πρόδρομος, χειροθετῆσαι Δέσποτα; ὑμμήμων φείττομτά μου Λόγε, τὴν σὴς ταπεινώσεως τὸ ὕψος :~

Εἰς τὰς Αἴνους, ἰδιόμελα δ'. Σ προσόμοια ἡ. προσόμοια, ἦχος, πν. β'.

Αἱ Ἀ'γγελικαί.

Ἰ' Ἀ'γγελικαὶ, προπορεύεσθε Δυνάμεις, ἐκ τῆς Βηθλεὲμ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰ'ορδάνου. προδρόμχε Ἰ'ωαμμη, καταλείψας τὴν ἔρημομ. χαῖρε Ποταμὲ καὶ εὐφραίνου. πᾶσα δὲ ἡ γῆ ἀγαλλιάσθω. Χριςὸς ἔρχεται, τὴν ἁμαρτίαμ τῷ Ἀ'δὰμ, καθάραι ὡς εὔσπλαγχμος :~

Τόμασιμ ἀχράσις, Σ ψυχαῖς κεκαθαρμέναις, δεῦτε μυςικῶς, Βηθλεὲμ μεταχωρούσας, ἐ πρὸς τὸμ Ἰ'ορδάνην, σὺμ Χριςῷ ἐπαγόμενοι. ἄσωμεν αὐτῷ μετ' εὐφροσύμης, αἱ παρθέμαι τῆς γῆς μὴ πᾶσαι, τὸμ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πιστῶς λέγεσαι. ἀ'λογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μ Ε'γὼ δὲ φρικτὸν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει, ὅτι ὁ Θεὸς, τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη. Σ ἁμαρτίαν ὅλως, μὴ εἰδὼς ὁ ἀ'θάνατος, τοῦ Γ'ωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Γ'ορδάνῃ, αἰτεῖ σήμερον. ἀ'λογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ν "Νθος ἐκ Δαβὶδ, ἁγνείας τῆς Παρθένου, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Γ'ορδάνου, τὰς ἁμαρτίας πλυνῶν, τῷ Προπάτορος ὕδατι. χόρευσον Α'δὰμ, ἀ'φραίνου Εὖα. ὁ Οὐρανὸς ἀγαλλιάσθω. λαοὶ εἴπωμεν. ἀ'λογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, Ο'μοιον.

Ρ Ρέμει τῇ χειρὶ, δαλιῶν χαροθετῆσαι, χαίρει τῇ ψυχῇ, ἐμυοῦν ὁ Γ'ωάννης. ὅτι τὴν κορυφὴν σε, ἐποκλίναι ἀ'δόκησας, δῆλον τὴν μορφὴν ἐνδεδυμένος, ἵνα βροτοὺς δουλείας ῥύσῃ, ἐχθρὸν κράζοντας. ἀ'λογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ο'μοιον.

Π "Πασα ἡ γῆ, μυστικῶς ἀγαλλιάσθω, καὶ προφητικῶς, καὶ τὰ ὄρη σκιρτησάτω. ἀ'φέστηκεν ὁ ῥεῖθρον, Γ'ορδάνης ὡς γέγραπται. φεύγομεν ἐκ προσώπου τοῦ Δεσπότου. ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας, βροτοὺς ἅπαντας, τῆς ἁμαρτίας τοῦ Α'δὰμ, καθᾶραι ἐλήλυθεν.

Α'πολ. π. Γ'διόμελα, ἦχ. π. β'.

Φ Α'δροτόρα Η'λίου γέγονεν, ἡ παρελθοῦσα Ε'ορτὴ τῆς γενεθλίου Χριστοῦ. λαμπρὰ Σ ἐπίφωτος δείκνυται ἡ ἐπερχομένη, τὴ θείας ἐπιφανείας αὐτοῦ. ἐν ἐκείνῃ Ποιμένες, μετ' Α'γγέλων δοξολογοῦντες, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. ἐν ταύτῃ δὲ τῷ Δεσπότῃ, ὁ Γ'ωάννης ἁψάμενος τῇ δεξιᾷ χειρὶ, σὺν φόβῳ ἔλεγεν. ἁγίασον ἐμὲ τὰ ὕδατα, ὁ μόνος ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Χ. Διὰ τοῦτο μνηθήσομαί σε.

Θ Τοιμάζω Γ'ορδάνη Ποταμέ. ἰδὲ γὰρ παραγίνεται, Χριστὸς ὁ Θεὸς, βαπτισθῆναι ὑπὸ Γ'ωάννου, ἵνα τῆς δρακόντων ἀράτους κεφαλὰς, συνθλάσῃ τῇ Θεότητι, ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς. ἀγάλλου ἡ ἔρημος Γ'ορδάνη. τὰ ὄρη σκιρτήσατε μετ' ἀ'φροσύνης. ἥκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἀνακαλέσαι τὸν Α'δάμ. φωνὴ βοῶντος βόησον, ὦ Γ'ωάννη Πρόδρομε. ἑτοιμάσατε ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, ἀ'θείας ἀποφάσεως.

Ω. Εἴδασάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Γ 'Γαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ Γ'ορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. φωνὴ γὰρ βοῶντος, ἠκούσθη ἐν αὐτῇ. ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου. ὁ γὰρ τὰ ὄρη φήσας ταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεὸς, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου. πῶς χάσειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαρίζόμενος. ἦκεν Εὖα ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα. μιᾷ δὲ ἦκεν ἡ Παρθένος. χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Σ μιῶ, ἦχ, πλ. Α'ματολίς.

Ι 'Ωάννη Βαπτιστὰ, ὁ ἐν μήτρᾳ χωρίσας με τὸν Α'μνὸν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετὰ Α'γγέλων μοι λειτούργησον. ἐκτείνας ἅψαι τῇ παλάμῃ τῆς κορυφῆς μου τῆς Α'χράντου, καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη ῥέμοντα, καὶ τὸν Γ'ορδάνην ἐπαυσάμενα φαφέντα, σὺν τούτοις βόησον. ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Η λοιπὴ Α'κολουθία τοῦ Ο'ρθρου, ὡς συνήθως, καὶ Α'πόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Γ'. Προεόρτια τῆς Φώτων, καὶ τοῦ Α'γίου Προφήτου Μαλαχίου, καὶ τῆς Α'γίας Μάρτυρος Γορδίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν π. ς'. Σ ψάλλομεν, π. προσόμοια τοῦ Προφήτου, ἦχος, πλ.

Κύριε, σὺ καὶ κατοικτείρησον.

Κ Κύριε, σοὶ τὸν σὸν Προφήτην οἰκέτην, καὶ πρεσβευτὴν προχειρίζομαι. οὗ ταῖς ἱκεσίαις Οἰκτίρμον, καὶ ταῖς πρεσβείαις ὡς εὐσπλαγχνος, ἀπεγνωσμένης ψυχῆς, τὰ πταίσματα διάλυσον, ὑσιώδη κεκτημένος, καὶ φυσικὴν ἀγαθότητα.

Ρ 'Η'ματα, τῆς θεοκυήτου σε γλώττης, ἐκβεβηκότα θεώμενος, σὲ μὴν μακαρίζω Προφήτα, τῆς ἀληθείας ἀγάμενος. σὺ γὰρ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γὰρ φωνῇ λιγυρᾷ, τὸν Κόσμον περιέγραψας, τὴν τῷ Κυρίῳ προαγορεύων, παρουσίαν τὴν σωτήριον:~

Ἄγγελος, ἀγγελομιμήτως βίῳ, Θεοῦ τῆς γῆς ἐλλημάτισας. Ὃ προσηγορίαν Ἀγγέλου, παραρμονίως ἐπλούτησας, τὴν καλλονὴν τῆς ψυχῆς, τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, καταλλήλως συναρμόσας, Μαλαχία Παμμακάριστε:~

Ἑτέρα π. προσόμοια, τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὦ τῆς παραδόξου θαύματος.

Ὁρυφορεύων θεώμενος, τὴν τῆς ἀπάτης ἀχλὺν, φυσαδόωσι ἐμάκρυνας, Ἀθλοφόρε Γόρδιε, τὸν Θεὸν προσδεχόμενος. πολλοῖς δὲ πόνοις ἐγγυμνασάμενος, καὶ ταῖς μηρίναις παιδοβιβόμενος, ὥσπερ αἰθόμενος, τῆς αὐτοῦ δυνάμεως, ἀγωνιστὴς, ὥρμησας αὐτόκλητος, πρὸς τὸν ἀντίπαλον:~

Φόβῳ πεποιθὼς κατέλιπας, τὴν δυσμενῶν τὴν πληθὺν, παναοίδιμε Γόρδιε, παρ' ὧδε ἠγώνισαι, τὴν αὐτομον τὸ θέατρον. Ἐν σοὶ ἐν μέσῳ Κύριε αὐτόμολος, μεγαλοφώνως Χριστὸν ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Κύριον, τῷ Πατρὶ συναΐδιον, καὶ τῷ σεπτῷ, Πνεύματι ὁμότιμον, καὶ συναΐδιον:~

Ἴφθη κεφαλὴ τεμνόμενος, ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωὴν, ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον, καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον, προφανῶς μεταβέβηκας. μὴ αἱματείμας φύσεως μέχρωσιν, ἀλλ' αὐθαιρέτως θανεῖν ἑλόμενος. ὧν ἠξίωσας, Ἀθλοφόρε Γόρδιε, δι' ὧν Χριστὸν, Μάρτυς ἐμεγάλυνας, τὸν μόνον εὐσπλαγχνον:~

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, δ'.

Γοαμμὴ Μοναχοῦ.

Τῷ παραδόξῳ θαύματος. ὁ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πυρὶ, ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Γοαμμοῦ. Θεὸς οὐ γυμνὸς, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλὸς, ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς Υἱὸς μονογενής. ζητῶν μὴν τὸ βάπτισμα ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητῶν. αἴρων δὲ ὡς Θεὸς, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἀποστίχα, π. ἦχος, α'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ δὲ φωτισμὸς τὸν πιστῶν, τὸ δὲ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ἐπιβαίνειν, μέλλει ῥείθροις Ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνῃ, κακίας τὸν ἀνθρώπων, καὶ ἀπλάσῃ σωφρονοῦντας ἡμᾶς:~

Εἰς. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Σὲ εἶδέ σε ὀρχούμενον, ὁ Πρόδρομός σου Κύριε, Σὺ τοιοῦτος, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, ἐν φόβῳ ἀνεβόα. Θεέ μου πλασουργέ μου, πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον;

Εἰς. Εἴδασάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Τρέλθωμεν πιστοὶ μοναχῶς, πρὸς τὰς τοῦ Ἰορδάνου ῥοάς. θαῦμα μέγα, ὅπως ἴδωμεν σαφῶς. ὁ Κτίστης γὰρ τοῦ ὅλου, ἐπέφανεν ὡράθη, καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονεν:~

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, ἁ.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, καθαίρειν θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀνομίας ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος:~

Ἀπολυτίκιον. Προεόρτιον.

Ἑτοιμάζου Ζαβουλών.

Ἐν τοῖς Ἀποστίχοις ψάλλομεν τὸ Τριῴδιον, ὃ ἦχος ἀκρος ἦχος.

Τερπάδι ψαλῶ.

Ὠδὴ, γ'. ἦχος, β'. ὁ Εἱρμός.

Ἧς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ σῷ ἁγίῳ, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε:~

Ἐν καινοῖς ἡ ἐπίμοια τῆς Ἡρῴδου, τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας, ἀφόβως ἀφειλόμενος παῖδας. Χριστὸς γὰρ, ὁ Λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται, πᾶσι τὴν ἀφόλεθρον βαπτιζόμενος:~

Ὁ δαίμων βεβούλευτο τοῦ Ἡρῴδου, μητίων πρὸ ἀπέκτεινε μελαίαν. τὴν Βηθλεὲμ αἵματων πλησῶσαι μὴ δὲ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστὸς ἔρχεται, τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ Βαπτίσματος ἀναδείξασθαι:~

Ἑτέρον Τριῴδιον. ὃ ἦχος ἀκρος ἦχος.

Προσάββατόν τε.

Ὠδὴ, ε'. ἦχος, ἁ.

Ῥὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' ἀσπλαγχνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀρέπ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τως, Σ δὰλε χειρὶ, βαπτισθῶαι θελήσαντα, Λόγε Θεῦ, τῳ ἁγιάσω, παράσχε μοι φιλανθρωπίαν.

Τ'ΦΘέντα φρενὸς, Σ προκαθαρθέντα, μυστηρίε μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας, ἅπαντα πιστοὶ, ὀρχομένῳ Χριστῷ, ὑπαντήσωμεν Γ'ορδανὴ τοῖς ῥείθροις, ἐκκαθάραι ἡμᾶς.

Ῥᾶτε φίλοι, τῳ φωτὶ τῷ Λόγου, τῷ Ηλίε τὸν λύχνον, τὸν φίλον τῷ Νυμφίε, μεταφοίτατε τοῖς λαοῖς, ἐκβοῶντα καὶ ᾠδύσατε, καθαρθῶαι, τῇ Κτίσει εἰς ὑπάντησιν.

Ω'δὴ, ε'. ὁ Εἱρμός.

Ἧμα Τυραννε, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἐπταπλασίως κάμινος ἐξεκαύθη ποτέ. ἐν ᾗ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, Βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων. πάντα τὰ ἔργα Κυρίε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, Σ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ποκνοῦντες, δακρύων πηγὰς οἱ πιστοὶ, ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν πάντα ῥύπον ψυχῶν, ἐ φῶς, ἐν φωτὶ θείῳ ὀψώμεθα, βαπτισθῶαι Χριστῷ ὀρχομένου. ᾧ προσμαρτυρήσει Πατὴρ οὐρανόθεν, καὶ Πνεύματος Ἁγίε, λάμψει παρουσία, περιφραῖς ἐν ἅδαι.

Ἀκρυον ἅπαν, Χριστὸς ἀφαιρούμενος, ἀπὸ πάντων προσώπων προσέρχεται, ψυχῶν, πολυώδυνα μυσήματα, ἀωδιώς, ἐν ὕδατι παύων, καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώπους, καινίζων τῇ παλιγγενεσίᾳ, τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐργουῦται, ψυχαὶ τῷ βαπτίσματος, τῷ θεοσδότῳ λαμπῷ Σ Πνεύματος πυρὶ, τῷ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος, καὶ τῳ ὕλῃ συμφλέγοντος πᾶσαν, μοχθηρᾶς κακίας, ἐ χάριν διδόντος, βοᾷν ἐν καταυγείᾳ. σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλος. Στίλω κακίας.

Πὸ βλεφάρων, ψυχικῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι, τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα, πιστοὶ καρδιῶν ἡμῶν. ἐ δάκρυσι θερμοῖς, λύσωμεν φρενῶν. θεαταὶ τῷ ἐπιφανέντος, ὅπως ὀφθῶμεν, τὸν Χριστὸν δοξάζοντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε'βδομον ἔτος, πονηρῶν ἐννοημάτων μὴ προσενέγκωμεν. λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντα, τοῖς ὑμνοις προσάξωμεν τῷ Λόγῳ, δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι, καὶ φωτίζοντι τὸν ἐν σκότει. ὃν πᾶσα Κτίσις, ὑμνολογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α'θος σοφίας, κεκρυμμένον μυστήριον, μυεῖ φανεροῦται βροτοῖς. Θεοῦ χειμάτων μυεῖ ἡ ἄβυσσος, πιστοῖς ἐκκαλύπτεται. Θεὸς μετὰ σαρκὸς, ἐν γῇ φανέντος, εἰς ἀνάπλασιν βροτείᾳ γενῆς. ὃν πᾶσα Κτίσις, ὑμνολογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παγορεύει, Γ'ωάννη ὅπερ δράσεις τάχος ὑπείκων μοι, ἄφαρ οὐ ἄρτι. οὕτω πρέπον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην, ὁ Δεσπότης τῷ λόγῳ ἔφη. ὃν πᾶσα Κτίσις, ὑμνολογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο' Εἱρμός.

Τίλω κακίας, τῷ δαιμονὶ Η'ρώδου πάντα ἐκμυκτηρίσαντα, πρὸς Γ'ορδανὴν δεῦτε ἴωμεν, πιστοὶ ἵν' ὀψώμεθα Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν, τοῦ Προδρόμου, βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ῥείθροις. ὃν πᾶσα Κτίσις, ὑμνολογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω'δὴ, ϛ'. ὁ Εἱρμός.

Τχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀῤῥυπώτοις χείλεσι, δεῦτε μεγαλυνώμεν, τὸν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τῷ Ε'μμανουὴλ, δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφερόμενα θυσίαν τεχθέντι. φεῖσαι ἡμῖν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Γνώμων μηδεὶς, καὶ πρὸς Χριστὸν ἀχάριστος, ἔστω τὸ μακρόθυμον τῆς μοχθηρᾶς αὐτῷ, καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει. ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ, δουλεύσωμεν αὐτῷ μελῳδοῦντες. φεῖσαι ἡμῖν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ε'γε τοῖς λαοῖς, ἡμῖν ἀπαθῶν ὁ Πρόδρομος, τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν, ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν, Ε'χιδνῶν γνωμάτων τὴν μελλούσης; μετανοίας οὖν καρπὸς, ἐμφέρεσθε ἀξίους βοῶντες. φεῖσαι ἡμῖν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πυρωτικῆς, ἀκμωμοσύνης τόλμημα. ὃν γὰρ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

οἱ ἀλλόφυλοι, ὡς Λυτρωτὴν Χριστὸν, προσεκυνήσαν ἐν δώροις τετιμηκότα, οἱ οἰκεῖοι μαινικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα. φεῖσαι τῆς ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄλλος. Τῶν τιμιωτάτων.

Ὁ Λέθριον πτῶμα τὸ τοῦ Ἀδὰμ, μυρῶν ἐπανορθώσων, ἐπεφαίνετο νέος Ἀδὰμ, τὴν ἐλευθερίαν τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως, διὰ Βαπτίσματος.

Ν Ὅμοιος τοῖς Προφήταις ἀποπληρῶν, τὴν δικαιοσύνην, ἐκτελῶν ὁ πάντων Σωτὴρ, μυρῶν νῦν παλαίμνης, χειροθετεῖται δοῦλος, δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθρὸν τὸν ἄνθρωπον.

Ω Οἷς Ἔνθεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς, τοῖς ἐσκοτισμένοις, θεϊκὴν ἀνέτειλεν αὐγήν. τοῖς ἐν σκιᾷ πάλαι, θανάτου καθημένοις, ὁ Ἥλιος τῆς δόξης, Χριστὸς ἀνέτειλεν.

Ε Κύκλωσαν Ἀγγέλων αἱ Στρατιαὶ, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτιζόμενον Λυτρωτὴν, καὶ βρόμῳ τὸ μέγα, μυστήριον ἀνύμνουν, τῆς τότε ἀπορρήτου, συγκαταβάσεως.

Εἶτα τὸν Εἱρμόν.

Τῶν τιμιωτάτων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν ά. τῆλ. θεοτ. καὶ ἦχ. γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Ο Ἀπειράτως ὢν τῇ Θεότητι, περιγραφόμενος ὕλῃ τῷ σώματος, μέλλει προσέρχεσθαι ῥοαῖς, Ἰορδάνου τῷ βαπτισθῆναι. τῷ τοῦ καθαρότητι, διανοίας δεξώμεθα. πάντων γὰρ ὀργάσασθαι, τὴν ἀπάτην βούλεται. πρὸς ὃν βοήσωμεν φόβῳ. δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Ε Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτὴρ, ἁγίασται τὰ ὕδατα τῷ βαπτισθῆναι σαρκὶ, αἱ τῆς Ἀγγέλων Στρατιαὶ, ἐξίσαντο καθορῶσαι, δούλῳ παριστάμενον, τὸν Δεσπότην τῆς Κτίσεως. ἄνωθεν ἐκήρυττε, σὲ Πατὴρ ὁ προαιώνιος. διὸ μετ' ἀφροσύνης βοῶμέν σοι. δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Εἰς τὸν β'. τῆλ. θεοτ. καὶ ἦχ. πλ. ά.

Τὸν συναΐδιον Λόγον Πατρί.

Ο Ὁμότιμον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθέντα δι' οἶκτον καὶ βαπτιζόμενον, τῆς Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, βλέποντες ἔκφρονες, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, ἀνεβόησε Σὺ φοβηθεὶς, ἐγράφης εἰς τὰ ὀπίσω, ἡμᾶς ἀνάγων πρὸς ὕψος, τῆς σωτηρίας, πάθεσι ῥύσαντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ο Συναΐδιος Λόγος Πατρὶ ἐκ Πνεύματι, μορφωθεὶς διὰ σπλάγχνα νῦν τὸ ἀλλόφυλον, βαπτισθῆναι δι' ἡμᾶς, ἤδη ἐπείγεται. ὑπαντήσωμεν αὐτῷ, διανοίᾳ καθαρᾷ, ἀλογήτως ἐκβοῶντες, Χριστὲ Σωτὴρ Εὐεργέτα, ὁ ἁγιάσαι ἡμᾶς ἐρχόμενος.

Καμὼν ἄρα. ὁ Προεόρτιος, εἰς τ'. τῆς Προφήτης, εἰς δ'. Καὶ τῶν Μαρτύρων, εἰς δ'. ὁ Προεόρτιος. Οὐ τὸ ἀκροστιχίς.

Κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἰωσήφ. Ὡδὴ, ά. ἦχ, δ'. ὁ Εἱρμός.

Α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων. Σὲ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Β Βύσσους προσάγματι, δημιουργήσας φιλάνθρωπε, τὴν γῆν ὁ τοῖς ὕδασι, κρεμάσας Κύριε, ταπεινούμενος, προσέρχη βαπτισθῆναι. ποταμίοις ῥεύμασι, πλυνῶν με ῥύπου παθῶν.

Γ Ουλήσας ἐπτώχευσας, τὸν ἑκουσίως πτωχεύσαντα, κακῶν ἐπιδόσεσιν, ἐμὲ πλουτίζων Χριστέ. καὶ ἐν ὕδασι, προσέρχη Ἰορδάνου, βάπτισμα αἰτούμενος, ὁ ἁμαρτίας.

Δ Ηράσαντα παιδίσκης, Κόσμον καινίζων φιλάνθρωπε, ξενίᾳ ἀναγεννήσει, ἔρχη ποιήσασθαι, διὰ ὕδατος, καὶ Πνεύματος ἀνθρώποις. ὅθεν σε δοξάζομεν τὴν ἐπιφάνειαν.

Ε Αβὶδ θεῷ Πνεύματι, προκελαδῶν ἀνεφθέγγετο. τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι μοι ἔφυγες; καὶ τί ὅτι σὺ, ἐγράφης Ἰορδάνου, Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἐζώτα ἐν σοί;

Ετερος Καμὼν τῶν Προ[illegible]

Ὡδὴ, ά. ἦχ, πλ. δ'. Κ' κεκραξόμεθα

Ετὰ τῆς ἄνω χορεύσεως γηθόμενος, καὶ ταύτῃ συγχορεύων καὶ σωτηριαλόλαξος, καὶ θείᾳ φωτισμῷ, ἀξίως ἐμφορούμενος, Θεοπρεπῶς τὸν πίστει τὴν σεπτὴν, σὺν μέλει ἑορτάζομεν, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες, πρεσβεύων διαφύλαττε.

Γ Γελομόρφῳ ψυχῆς ὡραιότητι, Σ καλ-

λει

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λει διαπρέπτων, πάλιν τῷ τῦ σώματος, τὴν ἀῤῥωδίαν αὐγὴν, τῆς θείας ἐπιλάμψεως, ἐδέξω θεηγόρε πλαυγῶς, Ϛ χαίρων ἀνεκραύγαζες. τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἑλογισμένος αὐτῷ τὸν βίον σε, καὶ ῥάπτων ἀκοσμίαν, καθωραϊζόμενος, ἐν ἤθεσι χρηστοῖς, Παμμάκαρ σεμνυόμενος, Προφήτης ἀληθείας ἀσεβὲς, κραυγάζων ἐματέφημας. τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεῦ Παντοκράτορος, ἡ βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, ἐν μέσῃ τῷ Θεῷ, τῶν πάντων βασιλεύοντα, γενηήσασα σαρκὶ ὑποφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ Τίῷ σε ψάλλοντα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ, ά. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄρτυς τῆς ἀληθείας, Γόρδιε Παμμάκαρ χωρειζόμενος, φωτοφόρον μοι χάριν, ὡραιόθεν παράσχε ταῖς πρεσβείαις σε·

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ τὴν Ἀθλοφόρον ἐνισχύσαντι, καὶ τῷ αὐτιπάλῳ, καὶ σεφανῷ τῆς νίκης κοσμήσαντι·

Ὠμὴ καὶ παμπλία, τῶν παμβασιλέως κρατυνόμενος, τῷ τυραννῳ καθεῖλε, τὴν μανίαν παρενδοξε Γόρδιε·

Θεοτοκίον.

Ἄβατος ἀλλομένη, εἰς ἀθανασίαν ὤφθης σκιώμα, τῶν πηγάζοντος πᾶσι, τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις Θεόνυμφε·

Ὠδὴ, γ'. ὁ Εἱρμός.

Οὐς σὲ ὑμνολόγησε Θεοτόκε, ὡς ζῶσα Ϛ ἄφθορος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν σοφέωσον. Θεῶν τῇ θείᾳ δόξῃ σε, σεφανῶν δόξης ἀξίωσον·

Ἐβόησε τὴν ἔρημος διψῶσα, βροτῶν φύσεις πᾶσα ἰδοὺ, τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται, τὸ τὰς ζωῆς ἀρδεύουσε, γονιμωτάτως χάριτι, Χριστὸς ἡ πάντων ἀνάπλασις·

Ἠτήσαί με χνώμῃ πλανηθέντα, προφθάσῃ ἐν ὕδασι Χριστέ. ἐν οἷς καταδυόμενος, βυθίζεις μὲ τὰ πταίσματα, Ϛ ἐκ βυθῦ ἀνάγεις με, πάσης κακίας ὡς εὔσπλαγχνος·

Ἅλιος ὁρᾶν σε μέλλων Λόγε, γυμνούμενον κρύπτειν τὰς αὐγάς· ἔρχη γὰρ γυμνωθέντα με, ἀπάτῃ τῇ τῦ ὄφεως, διὰ τῦ σῦ Βαπτίσματος, στολὴν ἐνδύσαι σωτήριον·

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στόμωμα.

Αἴρεις μὲν θεώμενος, τὴν τῶν προῤῥήσεων ἔκβασιν, Μάκαρ τῶν σῶν, τετελεσμένων. Μαλαχία θεόληπτε·

Ἄσιν ἐν πτόρυξιν, ἔχων ἀέταλον Ἠλίος, ὁ μονῆρες, τὸν δικαιοσύνης, ὡς προέφης Θεόπνευστε·

Θεοτοκίον.

Ἅλιν τὴν ἐλπίδα μου, ἐν σοὶ Παρθένε τίθημι. ὅλην πρὸς σὲ, χαίρων ἀνατείνω, τὴν ψυχὴν καὶ διάνοιαν·

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ἑόντων τὸ ἄστατον λογιζόμενος, Ϛ μενόντων τὴν σύστασιν Μάρτυς ἀοίδιμε, ἐμφυόμενος Μάκαρ, ἀβρόμως τὸ στάδιον, ὑπῆλθες τὸν ἀθλήσεως·

Πέφυκε τὴν πρόσκαιρον ματαιότητα, καὶ σωφρονεῖν Παρθένε, τοῖς ἀεὶ διαμένουσι. Ϛ φυγὼν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλων ὁμόσκηνος, Θεόφρον ἐκρημάτισας·

Εὐδὴν φρονήματα καταλέλοιπας, πολιτείαν οὐράνιον, Μάρτυς ἀράμενος, καθορᾷν γὰρ μὴ φέρων, τὸν πλάνης τὸ φρύαγμα, εἰς ἔρημον ἐμάκρυνας·

Θεοτοκίον.

Τὸν ἔστιν ἄμεμπτος, ὡς σὺ Δέσποινα, Ϛ οὐκ ἔστιν Ἄχραντος, πλὴν σε Παρθένε, ἐν γαστρὶ γὰρ τὸν Κτίστην, τῶν πάντων ἐχώρησας, τὸν μόνον Πολυέλεον·

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὃν ὑμνεῖ πᾶσα Κτίσις. οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σε Κύριε φιλάνθρωπε·

Κάθισμα, τῶν Προφήτου, ἦχ. πλ.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ροφητείας τὴν χάριν πεπλυτηκὼς, ἐσωμένῳ τὴν χνῶσιν θεοπρεπῶς, μεμύησαι ἐν Πνεύματι, Μαλαχία Θεόπνευστε, Ϛ προλέγεις ἅπασι, Χριστῦ τὴν ἐπέλευσιν, καὶ Ἐθνῶν παρόλβιε, τὴν θείαν ἀνάκλησιν. Ὅθεν τὴν σεπτήν σε, ἑορτάζομεν μνήμην, καὶ πόθῳ ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἐκβοῶντά σοι Ἔνδοξε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ μῦν, ὁ αὐτός.

Αὐλῶν τοιμυρικῶν.

Χ Ὁρὸς Προφητικὸς, προκηρύξας μῦν χαίρειν, τὸ Βάπτισμα Χριστῷ, τὴν ζωὴν ἀμαβλύζον· κράζει ὁ Ἡσαΐας, ἀντλῆσαι ὕδωρ τὸ καθαρτήριον. γράφει ὁ Θεοπάτωρ, πῶς ἐκ προσώπου φεύγει ἡ Θάλασσα. τῷ ἀδοκήσαντος σώζειν συμπαθῶς, τὸ γένος τῷ ἀνθρώπων.

Ὠδὴ, δ'. ὁ Εἱρμός.

Ψ Ἠμὶ ἀεξιχμίαστον θείαν βελὴν, τὴν ἐκ τὴ Παρθένου σαρκώσεως, σὲ τὸν Υἱόν, ὁ
" Προφήτης Ἀββακούμ, καταμοῦμ ἐκραύγαζε. δόξα τῇ Δυνάμει σου Κύριε.

Θ Ἄμβυσσον συνεχέθησεται ὁ Οὐρανὸς, καὶ τὰ τῷ Ἀγγέλων στρατεύματα, δυσπρεπῶς σε, ἀφικνούμενον Χριστὲ, πρὸς τὸν σὸν δοῦλον βλέποντα, καὶ ἐπιζητοῦντα τὸ Βάπτισμα.

Ι Ὠαμὴν σκίρτησον. ἔρχεται γὰρ, πάντας ὁ λυτρούμενος Κύριος, προσκλιθῆναι, τὴν χειρίσου ταπεινῶς. ὅπως ταπεινωθέντα με, θείῳ ἀνυψώσῃ Βαπτίσματι.

Κ Λίμας καταβέβηκας τὰς Οὐρανὰς, Θεὸν τὴν Παρθένον φιλάνθρωπε, καὶ Ἰωαμὴ, προσκλίνεις κορυφὴν, ἐπιζητῶν τὸ Βάπτισμα. δόξα τῇ πολλῇ σου μακροθυμίᾳ σου.

Λ Τῶν τὰς ἁμέρους μου, Λόγε σειρὰς, τῷ ἁμαρτημάτων ἐν ὕδασι, τῷ Ἰορδάνου, ἐπισπάδας προσελθεῖν, καὶ βαπτισθῆναι Δέσποτα. δόξα τῇ πολλῇ σου μακροθυμίᾳ σου.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα.

Ν Ποφήτης γενόμενος, τὴν θεαρχικὴν Μάκαρ ἀγαθότητος, πᾶσιν Εὐθυμίαν ἐκήρυξας, τὴν γεγενημένην ἀπολύτρωσιν.

Ξ Τηθεὶς διὰ Πνεύματος, τὴν ὑπόρρυσιν τῆς Λόγου σαρκώσεως, τὸ ἀπόρρητον μυστήριον, Μαλαχία Μάκαρ προηγόρευσας.

Θεοτοκίον.

Π Ὶ σοὶ ἀπατίθημι, πᾶσαν προσδοκίαν τὴν σωτηρίας μου, καὶ τὴν βίον τὴν κυβέρνησιν, κεχαριτωμένη Μητροπάρθενε.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ρ Ἡσεμὴν Χριστοῦ, Παμμάκαρ ὑπακούσας, χαίρων τὴν φθαρτὴν, κατέλιπες στρατείαν, καὶ Βασιλέως στρατεύσης τῷ Οὐρανίῳ, στεφανηφόρε Μάρτυς Γόρδιε.

Σ Ιεθρύβησαν Μάρτυς, ὄρη τῇ Τυραμύνῃ. ἐτάκησαν δὲ, βουνοὶ οἱ τῇ εἰδώλῳ, τὴν καρτερίαν σου ἀθλήσει καὶ παῤῥησίᾳ, στεφανηφόρε προσεγγίσαντα.

Τ Ἄλων κτ' σου, Θεόφρον τῇ Τυραμύνῃ, ἤγειρας σοφὲ, τὴν ἄχετον μανίαν, καταπλαγέντος Παμμάκαρ τὴν διανοίας, καὶ τὴν ψυχῆς σου τὸ ἀμάρτημα.

Θεοτοκίον.

Υ Μνῶ τὴν Θεὸν, Μαρία Θεοτόκε, ῥύσαι με δεινῶν, πταισμάτων καὶ κινδύνων. καὶ πρὸς γαλήνης λιμένα καὶ σωτηρίας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καθοδήγησον.

Ὠδὴ, ε'. ὁ Εἱρμός.

Φ Ἔστη τὰ σύμπαντα, Σωτὴρ τῇ θείᾳ δόξῃ σου. σὺ γὰρ ἀπεράγαμε Παρθένε. ἔσχες
" ἐν μήτρᾳ τὸν Σωτῆρα πάντων Θεόν. καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
" σε, σωτηρίαν βραβεύσαν.

Η Ακραν τὸ ἀνθρώπινον, ἀπὸ Θεοῦ γενόμενον, ὁ Λόγος Θεὸς κατοικτειρήσας, ἄνθρωπος ὤφθη, καὶ βαπτισμῷ θεουργῷ, τὸ τοῦ οἰκείου θεοπρεπῶς, καὶ πρὸς τὸν ἀρχέτυπον, ἐπαγάγει ἀξίωμα.

Ν Εκρὸς χρηματίσαντας, ἡμᾶς ταῖς παραβάσεσιν, ἔρχη Ζωοδότα παμοικτίρμον, ἁμαζωῶσαι τοῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς. ὅθεν σου δοξάζομεν πιστῶς, μῦν τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὸ ἄφατον ἔλεος.

Ζ Εμίζεται ἅπασα, ψυχὴ ἡμαρτημένου, Λόγε τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν. πῶς ἀπλάσαι πάντας βυθόμυσος, ἔρχη ἐπιβῶναι ποταμῷ, ῥάμματι γυμνούμενος, ὁ φῶς ἀμπαλλόμενος.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ μυκτὴρ ἀνοίας.

Ψ Ἠμὶ φοβοφαῆ ἡμέραν, τὴν τῆς Χριστοῦ παρουσίας προηγγελας, Μαλαχία Θεόφρον, θείῳ φωτιζόμενος Πνεύματι.

Θ Ὧν ψυχῶν τὸν ῥύπον, ἀμαχωμάνῳ πλυνῶν τῇ χάριτι, ὡς ἐν πόᾳ πλυνόντων, ὕμνει σε Θεόφρον ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Κ Ράτος θαμάτῳ Κόρη, τὸν ζωηφόρον τόκον διέλυσας, Παναγία Παρθένε, καὶ ζωὴν ἐπήγασας ἄλυτον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ αὐτός.

Ψ Παρελθὼν ἀθρόως, Σ ῥωμαλαίως, ὡς λέων τὸ θέαθρον, πέρας ὥσπερ ἀψύχους, Μάκαρ ἐλογίσω τὰς ἄθρους·

Μ Ἐμνημόνος Μάρτυς, τῆς Θεοπρέπτου χρηφῆς τὰ διδάγματα, πάντα πρὸς σωτηρίαν, εὐθὺς ἐπαλείφοντα Γόρδιε·

Ν Ἐμοὶ κὼς Θεόφρον, τὴν φαθηραμένον ὁ τύραννος σύρασιν, πέρα καθάπερ κῦμα, τῇ σῇ διῤῥάγη φορρότητι·

Θεοτοκίον.

Θ Ἐκ τῆς σῆς μήδυος, ὑπερσίως Παρθένε σαρκώμυος, Θεομνησίας αὐγὴ, Κόσμον κατελάμπρυνε Παμμακαρίστε·

Ὠδὴ, ϛ'. ὁ Εἱρμός.

Η Ἡμῖν θείαν ταύτην Σ πάντιμον, τελοῦντες Ἑορτὴν οἱ Θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος. δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες·

Θ Ἰσχότει πάλαι καθήμενοι, τὸ φῶς ἐπιδημῆσαν θεώμενοι, χαρᾶς ἐμπλήσθητε. ἰδὲ ἐπέφανε Κύριος, τὰ Ἰορδάνου ῥεῖθρα περιβαλλόμενος·

Τ Ὡς βλέψαντα ἀφικόμενον, ὁ Πρόδρομος Σωτὴρ καὶ αἰτήσαντα, τὸ θεῖον Βάπτισμα; πῶς σε ῥοαὶ ὑποδέξονται, τὸ Ἰορδάνου ῥεῖθρον ὄντα ἀφέσεως;

Φ Ἁμάτωσαν ἀφραινόμεναι, Νεφέλαι μοναὶ ἀγαλλίασιν. ἰδὲ ἀφίκετο, τοῦ βαπτισθῆναι ὁ Κύριος, διασκεδάζων μέφη τῆς καρδίας ἡμῶν·

Ἄλλος. Τῶν δένδρων ἐκχεῶ.

Χ Ἀμφθείσασα ἡ σοφὴ διανοία, ὑπ' αὐτῆς τῆς θείας φωταυγίας, καὶ τῆς χαμαὶ, χωρισθείσης πραγμάτων, τῆς τῆς μελλόντων ἐξίωται γνώσεως. τὴν κλῆσιν γὰρ τὴν τῆς Ἐθνῶν, καὶ τὸν μόνον τὸν παῦσιν προείρηκας·

Ψ Ἀνέλυσεν ἀληθῶς ὁ Κύριος, ὃν ἡμεῖς περιχαρῶς ἐζητήσαμεν, εἰς τὸν μαὸν, ὃν αὐτὸς ἐκ Παρθένου, ἀνθρωπησάμενος σοφῶς φωκοδόμησεν, ὡς ἔφησεν ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐλλαμφθεὶς Μαλαχίας ὁ Ἔνδοξος·

Θεοτοκίον.

Ω Ἄνασσα τῆς Παρθένου Μονογενὴς, ὁ αὐτὸς Μονογενὴς ἐκ Παρθένου, σωματωθεὶς, ἀπορρήτως ἐτέχθη, καὶ τὸν τεκοῦσαν Παρθένον ἐφύλαξε. Θεὸς γὰρ ὢν ἀληθινὸς, εἰ καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἀνέλαβεν·

Ἄλλος. Ὡς τὸν Προφήτην.

Ξ Ἐνεργεῖται θυσία, καὶ δεκτὴ προσφορά σοι προσάγεται, ϛαζόμενος αἵματι, ὁ Γόρδιος Δέσποτα, τὸ ἑκούσιον πάθος σου μιμούμενος·

Ϛ Ἐσοβημένων τὰς φρένας, σοὶ φθαρτὸν ὑπεχρέωτο δοξάριον, τῷ δόξαν ἀκήρατον, Γόρδιε πλουτήσαντι, καὶ ἀθάνατον ζωὴν θησαυρίσαντι·

Ι Θυτικὰς τὰς ἐλπίδας, πρὸς Θεὸν κεκτημένος παρέδραμε, τῷ βίῳ τὸ ἄϛατον. καὶ ξίφει τεμνόμενος, πρὸς οὐρύχωρον πλάτος μετεβέβηκας·

Θεοτοκίον.

Ν Ἐμεκρωμένον τὸν μοῦν μου, τῶν παθῶν βρικυμίαις αὐάϛησον, ζωὴν τὴν αἰώνιον, Χριϛὸν κυήσασα, τὸν παρέχοντα πᾶσι τὰ ἰάματα·

Ὁ Εἱρμός.

Σ Τὸν Προφήτην ἐῤῥύσω, ἐκ βυθοῦ καταπατάτου Χριϛὲ ὁ Θεός, καὶ μὲ ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβερνήσον τὴν ζωήν μου δέομαι·

Κοντάκιον τῆς Προφήτης, Ἦχος, γ'.

Η Παρθένος σήμερον.

Η Θεοσοφίας ἔμπλεως, τῆς ὑπερσόφου Σ θείας, Μαλαχία μέγιϛε, σὺ πεφυκὼς ὡς Προφήτης, ἄνωθεν αὐτὸν τὸν ὄντα Θεοῦ σοφίαν, ἔδειξας τοῖς πᾶσι κάτω ἀϛαφραφύτα. διὰ τοῦτο μακαριοῦμέν σε, τελοῦντά σου μνήμην τῷ θείᾳ μιμήσει·

Ἕτερον τῆς Μάρτυρος, Ἦχος, β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Ο Ὃν ἐν ἀθλήσει ἀήττητον ϛρατιώτην, Σ ἐν βασάνοις ἀνίκητον ϛεφανίτην, Γόρδιον πάντα ἀνθημήσωμεν. τὸν ἐξ ἑώας μέχρι ἑσπέρας, ὄντως ἐκλάμψαντα. τὸ θεῖον ἀγλάϊσμα τῶν Μαρτύρων Χριϛοῦ·

Ὁ Οἶκος.

Ο Ὃν τῷ Πατρὶ συναΐδιον Λόγον, τὴν σοφίαν τὴν ὄντως, τὴν τοῦ Λόγου πηγὴν, τὴν ἄβυσσόν τε τῆς γνώσεως, τὸν ϛαδιάρχην τῆς Ἀθλοφόρου, ἀληθείας τὸν Μάρτυρα, τὸν Δεσπότην πάσης πηγῆς, προσκαλοῦμαι τὸν ὕμνον δοθῆναί μοι, ὡς θέμις ἐϛὶ κατ' ἀξίαν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βαρείας

ξίαν, ἀειφάας ὑμνῆσαι τῶ Μάρτυρος, τῶ ἐξ ἑώας ἀναλάμψαντος, καὶ Τυραήνων μαχίαν ἐλέγξαντος. Τὸ θεῖον ἀγλάϊσμα τῆς Μαρτύρων Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, γ'. τῶ Ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου.

Η. Ὁ κλῆσιν αὐχῶν Ἀγγέλου Μαλαχίας,
Ἀ ὐχεῖ μάλιστα τὼ μετ' Ἀγγέλων φάσιν.
Ἐ κ ῥεθέων Μαλαχίου ἀπέστατο ὠτειτη ἦτορ.
Τ ῖτος μετὰ τὼν ἀποστροφὼν τῆς αἰσχυλωσίας, τίκτεται ὠ Σοφαῖς, ἐκ φυλῆς Λαυΐ. Ἔτι δὲ νέος ὢν, πολιτείαν ἀρίστω ἐκτήσατο, καὶ τὸ Μαλαχίας ἐπώνυμον ἔσχεν. ὃ Ϛ ὀνομάζεται Ἄγγελος. ὢν γὰρ τὸ εἶδος διαπρεπὴς, ἀλλὰ καὶ ὅσα αὐτὸς εἶπεν ὠ προφητείᾳ, ἀθὼς δὶ Ἀγγέλου τὼ βεβαίωσιν ἐλάμβανον, ἐπιφθεγγομένου ταῦτα αὐτῷ. Τῆς δὲ τῶ Ἀγγέλου φωνῆς, ἤκουον μόνοι οἱ ἀξιοι. τοῖς δὲ ἀξίοις, καὶ κατ' εἶδος ἐφαίνετο. Ἤκμασε δὲ ὁ Προφήτης ὠ ταῖς ἡμέραις τῆς ἀρχιερωσύνης, ὡς γέγραπται ὠ Βίβλῳ Κειτῶν. καὶ κοιμηθεὶς, ἐτάφη μετὰ τῶν Πατέρων αὐτῶ ὠ τῷ ἀγρῷ. Ἦν δὲ ὠ τῷ μέσῳ τῆς ἡλικίας, τὼ ὄψιν ἀπρεπὴς, ἀκ ἐπίμηκες, ἀλλὰ στρογγύλον ἔχων τὸ πρόσωπον. ἄλος τὼ τείχα, καὶ κεκαρμένῳ ἀποφαίνων. πλατὺ τὸ κρανίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶ Ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

Η. Κ αὶ τίς παρέλθη Γόρδιον τὸν ὁπλίτην,
Π ρὸς φοινικὸν ὅπλον σθῆνος ἀνδρα τὸ ξίφος;
Τ ιμηθεὶς ἀμφὶ τρίτῃ πέσε Γόρδιος ὠ Κομιήνοις.
Τ ὸτος ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, θεῶ Λικιμίῳ τῶ Βασιλέως, Κόμης τὼ τάξιν, στρατιωτῶν Ἡγήμων ἑκατόν. Τὼν δὲ τῶν δυσσεβῶν παῤῥησίαν καὶ τὰς εἰς Χριστὸν βλασφημίας μὴ φέρων ὁρᾶν, ἐμάκρυνε φυγαδεύων, καὶ μετὰ τῶν θηρίων τὼν δίαιταν ἔσχεν. Ἀναφλέξας οὖν τὴν εἰς Χριστὸν πόθον, καὶ κατὰ τῆς πλανης θάρσος λαβὼν, θεῶ τὼν πόλιν ἀπὸ τῆς δρυμοῦ ὥσπερ λέων ὥρμησε, τὸν προστάτην τῆς ἀπάτης διασπαράξαι ζητῶν. Ἐ ντὸς δὲ γενόμενος τῶ θεάτρου, τὸν Χριστὸν ἀνεφθέγξατο. Καὶ ἐπιστρέψας τὸ πλῆθος πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τὸν ἄρχοντα προκαθήμενον καταπλήξας τῇ παῤῥησίᾳ, καὶ εἰς ἄκραν μανίαν κινήσας, τὼ διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τῶ Σηκεωφόρου, ὠ τῷ Ἁγίῳ Ζαχαρίᾳ τῆς Ἀβράας κειμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Μίνιρ, Ϛ δύο τέκνα, πυρὶ τελειοῦνται.

Η. Μ ητρὸς φλεγέσης καὶ τὰ τέκνα πρὸς φλόγα,
Τ ερπνότατα βρέχουσιν ὡς στρουθῶ τέκνα.
Τ αῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον Ϛ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ω, ὠδὴ, ζ'. ὁ Εἱρμός.

Ο Υκ ἐλάβομεν τῇ Κτίσει οἱ Θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα. ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες. ὑπομένητε, ὁ τῆς Πατρῴων Κύριος, ὑμνητὸς εἶ.

Τ ριβείσης με τοῖς παισὶ σοφοῖς καὶ κείμενον, ὠ σκότει Κύριε, τῆς παραβάσεως, ἐλέησας ὤκτειρας δι' ἀγαθότητα, καὶ ὠ ὕδασι, τῶ Ἰορδάνου Κύριε, παραγένῃ βαπτισθῆναι.

Ι' τὸ ξένον τοῦτο θέαμα ἐβόησαν, Ἀγγέλων τάγματα; ὁ Λίμνας καὶ Ποταμοὺς, ποιήσας προστάγματι, τὰ Ἰορδάνεια, ῥεῖθρα ἔρχεται, περιβαλέσθαι τὸ τοὺς γὰρ, τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίζει.

Ὕ ψος ἄφατον, Ϛ βάθος μὴ μετρούμενον, ὑπάρχει Δέσποτα, οἰκονομία ἡ σὴ, πᾶσαν ὑπερβαίνουσα, νοὸς κατάληψιν. πῶς δὶ ὕδατος, Ϛ πανάγιου Πνεύματος, τὰς βροτὰς ἀναχωνεύεις.

Ἄλλος. Παιδὸς Ἑβραίων ἀνεκμίμητος.

Τ ὸν δεσπόζοντος τῆς ὅλων, τῶ σεβασμίου προεπάθη παρρησίαν, Μαλαχία Προφήτα, Μακάριε κραυγάζων. ἀλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔ χω πρεσβεύοντα Οἰκτιρμὸν, τὸν ἀοίδιμον Προφήτην Μαλαχίαν, ὑπὲρ τῶν δυσεβῶς ὑμνούντων Ϛ βοώντων. ἀλογη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὲς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὲς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο Ἄφωμοι ὅλως ἀσυγχύτως, καθ' ὑπόστασιν ἡμῶθης Θεῦ Λόγε, ἐκ Παρθένε σεπτῆς φορέσας με Οἰκτίρμον. ἀλογητὲς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὲς αἰῶνας.

Ἄλος. Ὁ τὲς παῖδας δροσίσας.

Μ Αρτυρίε τὸ κλέος κεκτημένος, μετὰ Ἀγγέλων χορεύεις σεφαναφόρος, Χριστῷ κραυγάζων. ἀλογητὲς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ πῆς Πατρῶων ἡμῶν.

Ο Εὐσεβῆ παῤῥησίαν κεκτημένος, δυσεβεῖς θεομβεύεις, αἱματέλπων μεγαλοφώνως. ἀλογητὲς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ πῆς Πατρῶων ἡμῶν.

Τ Ρωθῆναι πταισμάτων μοῦ δυσώπει, τὲς ἐμπίστα ὑμνοῦντας τὴν σὴν μνήμην, Χριστῷ βοῶντας. ἀλογητὲς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ πῆς Πατρῶων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὀβόλους ἀκαθάρτας ἁμαρτίας, ἰαμάτων πλημμύρᾳ πῆς σῶν ἀμβλώσεις, Θεοκυῆτορ, ἀλογημένη Παῤῥένε, ἡ Θεὸν ἀπορρήτως τεκέσα.

Ὠδὴ, ἡ. ὁ Εἱρμός.

Α Ἴδας ἀναγεὶς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τύπος τῆς Θεοτόκε διεσώζετο. τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐμφορούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει ψάλλουσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Ω Μὴ τῆ Γενήτορος ἓξ ὕψε, Υἱὸν μαρτυρήσει Ὅμοούσιον, βαίνοντα ἐν ὕδασι, Ϛ τὴν ἀλογίαν σε, τύτοις προσεπιπέμποντα, ἀλογημένε Χριστὲ, Ϛ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον πᾶσιν, ἐπαμακρύξει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ὄ ρθρε ἡ Κτίσις αἰθομένη, Θεῦ τὴν Ἁγίαν ἐπιφάνειαν. Ἄγγελοι ὑμνήσατε, Θάλασσα ἀφράσθητι. Λίμναι Πηγαὶ σκιρτήσατε, καὶ Ποταμοὶ μυστικῶς, κροτήσατε ἐν ὕμνοις ἐπέρχη, ὁ ταῖς ἀλογίαις, ἡμᾶς Χριστὸς λαμπρύνων.

Ἄ λλωμεν Κυρίῳ ἐν αἰνέσει, τῷ ἐπιφαινομένῳ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, τύτοις ἀπλάσαντι, καὶ κεφαλὰς σωτείλαντι, τῶν ὁρατῶν ἐχθρῶν. καὶ κράξωμεν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα θαυμάτων πῶς ὁ πάσης, ἐπέκεινα κτίσεως Θεὸς ἡμῶν, κτίζεται καὶ πλάττεται, ἐκ τ Θεομήτορος. καὶ καινουργεῖ θελήματι καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, δι' ὕδατος Ϛ Πνεύματος πλάσιν, θαυμασιωτάτην, ὁ μόνος Εὐεργέτης.

Ἄλος. Νικηταὶ Τυραννε.

Ε μωθεὶς ἁπάσης, ὑλικῆς ἐμφάσεως Γοφοφαύτα, θεϊκῆς ἀκτῖνος, ὤφθης ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον μέλπων. ἀλογεῖτε παύτα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Π Ορρήτε δόξης, θεατὴς σὺ γέγονας, καὶ μυστηρίων, Οὐρανίων Μάκαρ, Κήρυξ ἐλλαμπρύνθης, μέλπων ἀπαύστως. ἀλογεῖτε παύτα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς σε Μητέρα, Ϛ Θεῦ γενήτορα ἐπεγνωκότες, ὀρθοδόξῳ πίστει, παύτες μακαρίζομεν Παρθενομῆτορ, ἀλογοῦντες ἅμα, τὸν τόκον σε Ἄχραντε, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τὲς αἰῶνας.

Ἄλος. Οἱ Θεοῤῥήμονες παῖδες.

Ε πομένησοι χάριν ἀοράτως, καταλαμπρύνασα Μάρτυς, ἀνδραγαθίας ἐπλήσθης, ἀλογεῖτε βοῶντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ρ ώμῃ σωτῆρι χρησάμενος Ἀθλοφόρε, πρὸς τὸ ποθούμενον τέλος, τ Βασιλείας κατήντησας, ἀλογεῖτε κραυγάζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ι ς ἀπαύστως αἰῶνας διαμένει, ἡ πῆς Μαρτύρων σε δόξα, καὶ ἡ ἀθανάτου εὐκλεια. ἀλογημένε παύτα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Εσαρκωμένον τὸν Λόγον συλλαβοῦσα, τὸν πρὸ Ἀσώματον Εὐᾶς, ἀπὸ τῆς πάλαι ἀπέρεψας, ἀλογίαν Παρθένε, τῷ Κόσμῳ κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Ο Θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σωῆ τῷ πυρὶ Ϛ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον. ἀλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, θ. ὁ Εἱρμός.

Ἅπας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἄ "Πας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι λαμπαδοχούμενος. παμηγυρίζετω δὲ αὔλων Νόων φύσις γοφαίρουσα, τὴν ἱσφαὶ παμήγυριν τῆς Θεομήτορος. καὶ βοάτω, χαίροις Παμμακάριστε. Θεοτόκε Α'μὴ Α,ειπαρθένε:

Ἰ "Δε ὁ Α'μνὸς, ὁ αἴρων τὰ πταίσματα τῆς ἀνθρωπότητος, ἦλθεν ἐπεδήμησε. ⁊ πρὸς τὸν δοῦλον αὐτῶν τὸ Βάπτισμα. δουλοπρεπῶς ἐφίσταται, ἐλευθερῶσαι ζητῶν, δουλωθέντας, ἡμᾶς τῷ ἀλάστορι, ⁊ τὸ κάλλος τὸ πρὶν ἀπολέσαντας:

Ω "Φθη ἐμφανῶς, Θεὸς σωματούμενος, δι' ἀγαθότητα, ⁊ τὰ Γ'ορδανέια, περιβαλέσθαι ἔρχεται μάματα, ὁ περιβάλλων μέφεσι, τὸν Οὐρανὸν ἀληθῶς. τότε παντὰς, μὴ προεορτάσωμεν, τὴν σεπτὴν ἐμ χαρᾷ ἐπιφάνειαν:

Ϛ Κίρτησον χαρᾷ, Σ προετοιμάθητι, καθυποδέξασθαι, ὕδωρ τὸ ἁλλόμενον, ὦ Γ'ορδάνη εἰς αἰωνίαν ζωήν. οἱ ποταμοὶ χορεύσατε, βλέποντὰς μὴ τῆς φυφῆς, τὸν χειμάῤῥοον, ῥείθροις ἐπιβαίνοντα, καὶ κακίας τὴν χύσιν ξηραίνοντα:

Ζ "γασεν ἡμῖν, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐμ νυκτὶ τῶν παθῶν, παύτοτε καθάδοσι. καὶ γὰρ ἐπέφη Χριστὸς ὁ Κύριος, δικαιοσύνης Η"λιος, ὢν ⁊ μοσχίνμαι, δύλῳ κεφαλὴν αὐτῶν, Σ σαρκὶ βαπτισθῆναι θελήματι:

Θεοτοκίον.

Φ Ρίττει Χερουβὶμ, Σ πᾶσα Οὐράνιος φύσις Παράμωμε, τὸν ὑπὲρ κατάληψιν, σεπτόμενον τόκον ὁμοιωθέντα ἡμῖν, δι' ἀπολαγχνίαν ἄφατον, καὶ βαπτισθέντα σαρκί. ὃν τὴν θείαν, παντὰς ἐπιφάνειαν, ἑορτάζομεν μὴ ἀγαλλόμενοι:

Ἄλλος. Ε"φριξε πᾶσα ἀκοή.

Ϛ 'Πέφη ἡ Θεοφεγγὴς, τῶν Προφήτων Ε'ορτὴ ⁊ σεβάσμιος, περιαυγάζουσα τοὺς σωελθόντας πίστει Σ φάλλοντας, προφητικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πᾶσι πηγάζουσα ψυχῶν ἰάματα, Σ φωτίζουσα φαιδρῶς τοὺς Θεόφρονας:

Ρ Η'ρησον τῇ ζωαρχικῇ, σοῦ κραταιᾷ δεξιᾷ Πολυέλεε, τὴν Ε'κκλησίαν σου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς σοῦ Θεράποντος, τῶν προθεωτίσαντος ἡμῶν, τὴν σὴν ἐμαθρώπησιν. δι' ἧς ἀνέταλε, σωτηρία Σ πίστῳ ἀπολύτρωσις:

Θεοτοκίον.

Ω "Ρημον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαστόμενος τῷ ξύλῳ τῆς ὠμώσεως. σὺ γὰρ Παράμωμε, ζωῆς τὸ ξύλον Χριστὸν ἐξέωθησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι ὠμοίσαντα. διόσε Παράμωμε, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν:

Ἄλλος. Τὸν προδιλωθέντα.

Ἰ "Λεων γενέσθαι, δυσώπησον τὸν Δεσπότην, τοῖς ἐμ πίστει τιμῶσι, Σ τὴν σὴν φωτοφόρον, ⁊ σεπτὴν Ε'ορτὴν ἐκτελοῦσι, Γόρδιε Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα:

Ν Τ"ν τῆς ἀκηράτου, φυφῆς ⁊ τῆς Θεοτέκου, ἐμφορούμενος Γόρδιε, Σ φωτὸς ἀπεστράφη, ἐμ σκιναῖς αἰωνίαις κομίζη, τὰς ἐπικαρπίας τῶν ἀγώνων σου:

Τ "τη ἡ ἡμέρα, τὴν σὴν ἄθλησιν ἐπέδειξεν. ἣν οὐκ ἠμαύρωσεν ὁ χρόνος. οὐκ ἠμαύρωσε λήθη. ἀλλ' ἀεὶ τοῖς ὑμνοῦσιν ἐμ πίστει, Μάρτυς ἀπατέλλει ὡς πρὸ Η"λιος:

Θεοτοκίον.

Ω 'Σ διασωθέντα, Παρθένε τῆς πρὶν καταρᾶς, διὰ τοῦ σοῦ Θείου τόκου, ἐπαξίως ὑμνοῦμεν, ἀχαρίστως παντὰς μελῳδοῦντα. χαῖρε Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν:

Ο' Ειρμός.

Ρ Ο'ν προδιλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ ⁊ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Α,ειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τὴν πίστιν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν:

Ἐξαποστειλάριον, τῶ Μάρτυρος.

Γυναῖκα ἀκτίσθητε.

Ἰ Ορδίου τοῦ Θεοφρονος, Σ παμενδόξου Μάρτυρος, αὕτη ἐπέδειξεν ἡμέρα, τῆς παμηγύρεως ὧπερ, λαμπρῶς μὴ ἐκτελέσωμεν. Χριστὸν γὰρ ὑπερύμνησε. διαφαιδρῶμεν προθύμως, ὦ φιλομάρτυρες παντὰς, πρὸς ἀρετῶν ἀκαρπίαν:

Τῆς Ε'ορτῆς. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ.

Ρ Η'μ Βηθλεὲμ ἀφέμενοι, τὸ καινότατον θαῦμα, πρὸς Γ'ορδάνην δράμωμεν, ἐκ ψυχῆς θερμοτάτης. κἀκεῖσε κατοπτεύσωμεν, τὸ φρικτὸν Μυστήριον. θεοπρεπῶς γὰρ ἐπέφη. γυμνωθεὶς ὁ Χριστὸς μου, ἐπενδύσωμαι σολήν, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὰς Αἴνους, ἰσῶμεν ϗ. ϛ'. Ϛ ψάλλομεν ϗ. προσόμοια, ἦχ, πν. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Ρόμον Οὐρανόν, κεκτημένος ὁ Δεσπότης, ἦλθεν Θεὸς γῆς, σαρκωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου, Ϛ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, ἐπιστὰς τὸ καθάρσιον, παύτων ἁξιωτὰ τὸν Ἰωάννην. αἱ παῤῥησίαι τῆς γῆς ἁπάσης, αὐτῷ ψάλλωμεν. ἀλογημένος ὁ φαγεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔφθασε Χριστὸς, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ καθαίρων ἁμαρτίας, πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω, Οὐρανοὶ ἀῤῥαμέθωσαν. χαῖρε τῆ Ἐθνῶν ἡ Ἐκκλησία. τῷ Βασιλεῖ μυμφάνομένη, πιστῶς βόησον. ἀλογημένος ὁ φαγεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ῥῆ γλυκασμὸν, ἀῤῥοσύνης φαλαξάτω. χεῖρας μυστικῶς, μυῶ κροπίσατε τὰ Ἐθνη. ἡ ἔρημος αὐθείτω, Ἰορδάνη ὑπόδεξαι. δεῦρο Βαπτιστὰ τῷ μυστηίῳ, τῆ Λυτρωτῆ ὑπάργει χαίρων. λαοὶ μέλψωμεν. ἀλογημένος ὁ φαγεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὡς τὸ ἐκ φωτὸς, ὑπῤ χρόμον προεκλάμψαν, τοῖς ἐν τῆ μυκτὶ, καθημένοις ἐπεφαύη, ϗ σκότος ἁμαρτίας, ἐκκαθάραν ἐφώτισε. χόρασον Ἀδὰμ, ἀῤῥαίνου Εὔα. ἡ λύτρωσις Χριστὸς ἐπέγη, Δαβὶδ βόησον. ἀλογημένος ὁ φαγεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, Ὅμοιον.

Ἔσχον Ἰακὼβ, ἁξαπέτειλε τῷ Κόσμῳ, ϗ πλὴ φλογόφαν, τῆ ἀνθρώπων ἁμαρτίαν, ἀμάλαβὼν ἐμβάπτει, Ἰορδάνη τοῖς μάμασι. λάμπων τὴ Θεότητος τῷ φέγγει, Ϛ φωτισμὸν θεοπρωσίας, διδὺς Ἐθνεσιν. ἀλογημένος ὁ φαγεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Ὁ μὴ πληρωτὴς, κὴ σάρκα χρηματίσας, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἀπαρχὴ τῆς σωτηρίας, Θεὸν τὸν Ἰορδάνην, ἐκτελέσαι ὡς εὔσπλαγχνος· καὶ τῷ Βαπτιστῆ καθυποκλίνει, πλὴ κορυφὴ πιστῶς βοῶντι. λαοὶ κράξωμεν. ἀλογημένος ὁ φαγεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπόστιχα, ϗ. ἦχος, β'.

Ὁ ἦχος τῆ Εὐφραθᾶ.

Ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ, Θεὸν τὸν Ἰορδάνην. μεταβῶμεν ἐκεῖ γάρ, τὸ φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, αὐγάζειν ἤδη ἄρχεται.

Ἦ ἡ τῆ Ζαβυλὼν, οἱ πόραι Ἰορδάνου, ἀκούσατε ἐγγίζει, Χριστὸς ἡ σωτηρία, τὸ φῶς ἡ ἀπολύτρωσις.

Ἐ. Εἴδοσαν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Τρέπιζε καὶ σὺ, Ἰορδάνη τὸ ῥεῖθρον. ὁ πυεὶ γὰρ βαπτίζων, ἐγγίζει τῆ καμίσαι, τὸ σωτριβὲν πλασύργημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἔφθη τὸ Πασχικὸν, ἀπαύγασμα τὴ δόξης, ἐν Ἰορδάνη ῥείθροις, βαπτίσματι καθαίρον, τὸν ῥύπον τῆ ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆ Ὄρθρου, ὡς συνήθη, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Δ'. Προεόρτια τῆ Φώτων. καὶ ἡ Συνάξις τῆ Ἁγίων ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, καὶ τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ϗ. ϛ'. Ϛ ψάλλομεν, ϗ. προσόμοια, ἦχ, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Λεόπαν Ἀμβρόμικον, Σιλουανόν τε καὶ Ἄγαβον, Ἀγαμίαν Ϛ Φίλιππον, Πρόχορον Νικάνορα, Τίμωνά τε Παῤῥενᾶν, Κλεόπαν τε Ϛ Στάχυν, Στέφανον Τίμωνα Ἑρμᾶν, Φλέγοντα Μάρκον Λουκᾶν Σωσίπατρον, Ἰάσονα Ϛ Γάϊον, Ϛ Τυχικὸν Ϛ Φιλήμονα, ἱεροῖς μελῳδήμασιν, οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Ἄρκιππος καὶ Τρόφιμος, Καῖσαρ Ζηνᾶς Ϛ Ἀρίσταρχος, Μάρκος Σίλας Ϛ Γάϊος, Ἑρμῆς Ϛ Ἀσύγκριτος, Ἀπελλῆς Κηφᾶς τε, Κλήμης Ϛ Ἴγνος, Κόαρτος Ἔραστος Λυκᾶς, Ὀνησιφόρος Καρπὸς Ϛ Εὔοδος, Ματθίας Ϛ Ἰάκωβος, Ϛ Οὐρβανὸς Ἀμπλίας, Τυχικὸς Ϛ Ἀρίσταρχος, ἐπαξίως τιμάσωσαν.

Οὐδὲν Ἡρωδίωνα, Ϛ Ἀρτεμᾶν Ϛ Φιλόλογον, Ὀλυμπᾶντε Ϛ Ῥόδιον, Ἀπελλῆν Ἀμπλίαν, Παῤῥοβᾶν Ϛ Τίτον, Τρόπιμον Ϛ Θαδδαῖον, Ἑρμαγόραν τὸν Θαυμαστὸν, Ἀχαϊκόν τε Ἀκύλαν Λούκιον, Βαρνάβαν Φορτουνάτον τε, Ϛ Ἀπελλῆν τὸν ἀοίδιμον, Ϛ τὸν Κεῖσκλην τιμήσωμεν, τοὺς σεπτοὺς Θεοκήρυκας.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ε'τέρα π. προσόμοια, τῆ Ο'σίᾳ, ἦχ. β'.

Ο'τε ἐκ τῆ ξύλου σε μεκρόν.

Ο "Τε κατεφώθης τὴ ψυχὴ, ἔρωτι τῷ θείῳ Παμμάκαρ, χαίρων ἀνέλαβόν, Ϛ κατηκολούθησας, τῷ σῷ Σταυρῷ τῷ Χριστῷ, ἐ μεκρώσας τὸ φρόνημα, σαρκὸς ἐγκρατείᾳ, Πνεύματος ἐμόργιαν, ζῶσαν εἰσδέδεξαι, λύσιν μοσημάτων χειμῶνα, θρῆνι πρεσβειῶν ἀπροσδέκτων. ὅθεν σε συμφώνως μακαρίζομεν:—

Ο "Τε ἐπιμόνοις προσαχαῖς, ἐ σωτομωτάτῃ μηχείᾳ, τὸ ὠτικὸν τῆς ψυχῆς, Πάτερ ἀπεκάθηρας, μαὸς γεγενῆσαι, φιλίν Θεότητος. καὶ ἐφωσιώθης, χείσμα θεῖον Ἅγιον ὑποδεξάμενος, εἴδομ τῷ ἀδύτων εἰσῆλθόν, θύων διὰ σὲ τὸν τυθέντα, διὰ συγκατάβασιν ἀπορρήτον:—

Π Ῥᾳδίως ἀφεξίκακος ὀφθείς, ἐν ἀκεφαιότητι χιώμενος, Πάτερ Θεόκτιστε, κατεκληρονόμησας, πρᾳέων ὄντως τὴν γῆν. καὶ μεθέξει θεήμενος, φυθῆς ἀπολαύσεις, Ϛ ἀγαλλιάσεως, ἐ χαρμονῆς ἀληθῶς. σὺν θα, μνημονεύων μὴ παύσῃ, τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων, καὶ τὴν σὴν τελουμένων θείαν κοίμησιν:—

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, γ'.

Φ Λιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ε'ορτὴ, σύνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. ἐν ἐκείνῃ τὸν Σωτῆρα, Μάγοι προσεκυνήσαν. ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δοῦλος κλιτὸς ἐβάπτισεν. ἐκεῖ Ποιμενάρ ἀγραυλοιῶτάρ, εἶδον καὶ ἐθαύμασαν. ὧδε φωνὴ τῷ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυξε:—

Εἰς τὸν ρ. π. προσόμοια, ἦχος, β'.

Οἶκος τῆ Εὐφραθᾶ.

Ο Λύχνος τῷ φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ Ἡλίῳ, ὁ φίλος τῷ νυμφίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, Προφῆτα καθυπέργησον:—

ρ. Διὰ τῆτο μνησθήσομαί σε.

Π Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη. ἐν Ἰορδάνῃ δεῦτε, σωέλθωμεν ῥυφθῆναι, Ϛ ἆσαι προεόρτια:—

ρ. Εἴδοσαν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Π Ἄρτα μοι διὰ σέ, τὰ καλὰ Θεοτόκε. ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, τὸ φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, κἀγὼ ἐν τῷ φωτὶ αὐτῆ:—

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, π. β'.

Ε "Ρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια. θεία, τῆ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννε, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν. ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σῆ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; ἡ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί. σύ με ἁγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σε:—

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Καὶ Προεόρτιον.

Ἑτοιμάζου Ζαβυλών.

Ἐν τοῖς Ἀπόστολοις, ὁ Καμών.

Οὗ ἡ ἀκροτιχία.

Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ᾄσω.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχος, π. β'. ὁ Εἱρμός.

Ψ Μηθείσῃ τμᾶται, πόντος ὁρυθρὸς, κυματοῤῥόφος δὲ ξηραίνεται βυθὸς, ὁ αὐτὸς ὁμῶ ἀόπλοις γεγονὼς βατὸς, καὶ παμοπλίταις τάφος. ὡδὴ δὲ θεοτόκος αἰνεμέλπετο. ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν:—

Η 'Παρθενία, ἐ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος σοφία τῆ Θεῆ, ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, Ἁγνῆς ἐξ Ἀπειρανδρε Μητρός. πρὸς Ἰορδάνην δὲ μετὰ ῥοὰς ἔρχεται, αἰτῆσα τὸ Βάπτισμα, βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν:—

Θ Τραγωδοῦσα, πάντας συγκαλεῖ, τοὺς ἐξ Ἐθνῶν ἡ τῆ Θεῆ σοφία, πρὸς τὸ φῶς τοὺς ἐν σκότει πολυμοίρους ἀφεγγεῖς, κειμένους εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ἀνάγουσα πρὸς τὸ φῶς τῷ βαπτίσματι, καρδίας καθαίρουσι, ἐ κτίζουσι Πνεύματι:—

Ι 'Κατισθῶμεν, μετὰ προφητικῶν, ἐκπληρωμένων, διὰ Πνεύματος φωνῶν. ὁ βαπτίζων γὰρ ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, ἐπάγεται Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην. προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε. ὑμῶν γὰρ τὰ πρόσωπα, οὐ καταισχυνθήσονται:—

Ὠδὴ, γ'. ὁ Εἱρμός.

Κ Τεῖος ὢν πάντων, Ϛ Κτίστης Θεὸς, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθὴς πτωχεύσας, ἑαυτῷ ἥνωσας. καὶ τοῖς ῥείθροις οἷς ἔμελλες ἐλθεῖν, αὐτὸς ὢν τοῖς λαοῖς προσεφώνεις. ὕδωρ τῆς ζωῆς αἰτήσατε, καὶ πίστει ῥεωθήσεσθε:—

Τ 'Σιον ψυχῶν καὶ σωμάτων ἡμῖν, τὸ Βαπτίσματος τὴν χάριν Σωτὴρ, ἐ κτᾶ χαρίσασθαι. διὰ τῆτο βραβεύσεως ἡμᾶς,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Ερμούπολης

καὶ χάριν αὐτὶ χάριτος κράζωμεν. Ὕδωρ τῆς ζωῆς αὐτλήσατε, καὶ πίσει σφρεωθήσεσθε:~

Ἄ "Φρων αὐὴρ, ὁ μὴ γινώσκων Θεόν. διαφθείρεται καὶ γὰρ ἀτόποις ἐπιτηδεύμασιν, ἐλαττῶται παντὸς ἀγαθοῦ, καὶ πάσης ἐκπίπτει σωτηρίας. ὅπερ τῆς μερίδος ἅπαντες, οἱ Χριστὸν μόνον ῥυθείημεν:~

Ὠ, δὲ, δ'. ὁ Εἱρμός.

Β Ροκατιδὼν ὁ Προφήτης, τῷ μυστηρίῳ τὸ ἀπόῤῥητον, Χριστὲ προαφεφώνησεν. ἔθος κρατεῖ, Βαπτίσματος τιμὴν χάριν τοῖς πίσει, τῷ τὸ δεχομένοις ἅπασιν, εἰς λύτρωσιν τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν:~

Γ Πὶ τὸ Βάπτισμα πάντες, τὸ τοῖς θνητοῖς πηγάζον τιμὴν ἄφεσιν, πεφορτισμένοι ἅπαντας, παίσμασι κακοῖς, κακῶς ἐν μοχθηρίᾳ βιοῦντας, τιμὴν τ' ψυχὴν αἰτήσωμεν αὐτοῖς, ὡς Οἰκτίρμων παρέχειν ἐπαγγειλάμενος:~

Δ Ἐταλαβὼν τῆς σαρκός σου, τῆς σῆς Θεότητος μεταδίδως μοι. εἰκὼν γὰρ ἀπαράλλακτος, ὢν τῷ σῷ Πατρὶ, χωρεῖς Θεὸν χειρῶν σε Σῶτερ τὸ πλάσμα, πλὴν τῆς ἁμαρτίας, ἄνθρωπος φανείς, τῷ ὁμοίῳ καθαίρων, Λόγε τὸ ὅμοιον.

Ε Ὅμα καὶ χρίσμα καὶ πνεῦμα, τῆς σῆς σφραγίδος Σῶτερ χρωσίσματα, καὶ μυστικὰ χαρίσματα, καὶ τῶν δωρεῶν τῶν θείων, ἀξιόβαστα γόρα. τὸν μονογενῆ Πατὴρ γὰρ σε ἴλασμον, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλεν:~

Ὠ, δὲ, ε'. ὁ Εἱρμός.

Ϛ Ὢ σωδέσμῳ τῆς δαλίας, σωνεχόμενος μὼν ὁ Πρόδρομος, παραιτεῖται τὸ βαπτίζειν, ἀλλαβὼς Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἑαυτὸν, θεῷ τῷ ὕδατος, ὕδατι σεγάζοντα τὰ ὑπόῤῥητα:~

Ζ Τὸ ἄχετον κρατῆσαι, καὶ ὑπόῤῥητον ἐν Αἰθέρι ὕδωρ, ὃ ἀβύσσου χαλινώσας, καὶ Θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ σοφία, μαλερὸν πρὸς Ἰορδάνην. Βάπτισμα δὲ δέχεται, χειρὸς ἐκ δούλης:~

Η Ορφωθεὶς Ἀδὰμ τὸν πρῶτον, βαπτισμῷ ἦκε καθαρὸν Χριστός. ὁ Νεφέλαις δὲ τὴν Πόλον, περιβάλλων ἀναβαλλόμενος φῶς, γυμνὸς ὁρᾶται, ἐν Ἰορδάνου ῥεέθροις, καὶ χεὶρ κατέχεται, ὁ πάντα φορῶν:~

Ὠ, δὲ, ϛ'. ὁ Εἱρμός.

Θ "Βυσσος ἐχάτη, ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φορῶν, ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότῃ βοῶσοι. ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε:~

Ι Τ'ειόμενε μόνον, Οὐρανοὶ διηγοῦνται τιμὴν σου, Σῶτερ δόξαν σὴν τῇ σῇ γεννήσει. μὼν δὲ Πατήρ σε κηρύττει, Υἱὸν ἀγαπητὸν βαπτιζόμενον:~

Κ Τ'πον πᾶς ὁ φορῶν, ἀπορῤῥυφθήτω δακρύων κρουνοῖς, καὶ Χριστῷ ἐν βρόμῳ προσορχείσθω, πυρὶ καὶ Πνεύματι θείῳ, καθαρὰν προϊόντι τιμὴν φύσιν ἡμῶν:~

Ὠ, δὲ, ζ'. ὁ Εἱρμός.

Λ Ι' Παῖδα ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα ἐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. ἄλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Μ Εὐφάζωμαι πρὸς ἔχθραν, μηδεὶς δολίως κινήσειε, τῷ πλησίον κακὸν ἀποδοῦναι, κακῶς αὐτὶ κακοῦ μελετῶν. ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ Κύριον, τὸν φανέντα τιμήσωμεν:~

Ν "Μῶν Χριστῷ ὅσοι φίλοι, μικρὸν προσκοπαθήσωμεν, τούτῳ μορφωθέντι καὶ φανέντι, καθ' ἡμᾶς καὶ τὸ βάπτισμα, ἐπειγομένῳ δέξασθαι, τῆς εἰκόνος εἰς κάθαρσιν:~

Ξ ΕΦ' ὅστις ἐμοῦ κατέλθῃ, καὶ σωταφῇ τῷ Βαπτίσματι, μετ' ἐμοῦ τὴν δόξης ἀπολαύσει, καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς, Χριστὸς μὼν ἐπαγγέλλεται. ᾧ πίστει ὑπαντήσωμεν:~

Ὠ, δὲ, η'. ὁ Εἱρμός.

Ν Ὅμων Παῦλον οἱ μακάριοι, ἐν Βαβυλῶνι μέσοι προκινδυνεύοντα, Βασιλέως κατέπτυσαν, προσαγῆς ἀλογίστου. καὶ σωζόμενοι, ᾧ οὐκ ἐχωρίσθησαν πυρὸς, τῶν κρατούντος ἐπαίξιον, ἀμέλητον τὸν ὕμνον. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ο Ι' δαιτυμόνες τοῦ Θεοῦ Λόγου, τοῦ Βηθλεὲμ τῷ λόγῳ καταῤῥυφήσαντες, σὺν Ἀγγέλοις τε δοξάσαντες, καὶ Ποιμέσι καὶ Μάγοις, τὸν σαρκωθέντα, μὼν πρὸς Ἰορδάνην μυστικῶς, προσδραμόντες ὑφόμενοι, μυστήριον τὸ μέγα. ὅπερ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὅπῃ ἦκει Χριστὸς ἐκτελέσας. ὃν ὑπφυλῶμεν, εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας.

Ν Ὁ μὲν πρωτῶτὰ τὸ κεφάλαιον, καὶ Προφητῶν ἀγάπῃ ὁμοφρονισάμενοι, μιμηταὶ Χριστῦ γενώμεθα, δι' ἀγάπησιν ἄκραν σάρκα λαβόντος, καὶ διὰ βαπτίσματος ἡμᾶς τῷ Πατρὶ καταλλάξαντος, καὶ διδάξαντος μέλπειν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπφυλᾶτε, εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας.

Ε Δεξιῶτο τὸν ὀρχόμενον, τὰς ἁμαρτίας παῦτων καθαίρει μάμασι. ἀλλὰ τῶτον διεκώλυε, συγχλόμενος φόβῳ, ἐγὼ χρείαν ἔχω βαπτισθῆναι ὑπὸ σῦ, τῷ Νυμφίῳ αὐτέφησεν. ὁ φίλος δὲ τῷ Λόγῳ φωνεῖ, καὶ τῷ Ἡλίῳ ὁ λύχνος. ὃν ὑπφυλᾶμεν, εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας.

Ὠδὴ, γ'. ὁ Εἱρμός.

Ζ Εμίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτυ βαπτέζης, ἐμπνιχρῷ σπηλαίῳ, περὶν ἀπολαύσαμτάς, μυῶ πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, μυσήριον θεώμενοι ξένον, τὸ τῆς ἄνω λαμπρότητος πρόξενον.

Ρ Ἴτε τῆς Βηθλεὲμ, οἱ ῥυφηταὶ τῆς θαμμάτων, πρὸς χώραν Ἰορδάνυ. κἀκεῖ δὲ ὄψεσθε, ἔργα μυσικῶς τελούμενα, βαπτίσματί τε τὸν Χριστὸν προσελθόντα, τὸν Ἀδὰμ ἁπλάσαι, καὶ γὰρ σεσαρκωται.

Δ Ημιεργὸς γενηθεὶς, ἐκ τῆ Παφὸς πρὸ αἰώνων, ἐτέχθη ἐπ' ἐσχάτων, ἀῤῥέτως σαρκωθεὶς, Κόρης ἐξ Ἁγνῆς Θεόπαιδος, διπλῆς Θεὸς ἐ ἄνθρωπος μενῶν, τὸν Ἀδὰμ ἁπλάσαι διὰ βαπτίσματος.

Ω Σ ἄνθρωπος ἐπέσης, ὑσίᾳ ὑ φαντασίᾳ, ὡς ἐν μέσῳ παῦτων, ζητῶν τὸ βάπτισμα, ὁ μόνος φύσει ἀῤῥύθμιος. ἐθάφαι γὰρ ῥύθμως ἦλθε, τῷ ἀνθρώπῳ, ἐν ὕδασι βαπτιζόμενος.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τὰς ἁ. Κλὶ. καὶ. ἦχ, δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ι Δὲ παραγίνεται, πρὸς Ἰορδάνην Χριστὸς, φωνεῖ τῷ Προδρόμῳ τε, δεῦρο με βάπτισον, τὸν πᾶσαν καθαίροντα, Κόσμυ τὴν ἁμαρτίαν, ποταμείοις ἐν ῥείθροις. ἐκτανύσω τὴν χεῖρα, κορυφὴν μυ πρὸς θείαν. χειρὸς γὰρ τὸ παράπτωμα, ἦλθον ἰάσασθαι.

Δόξα, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ο' ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τ Ὸν βασιλέα τῶν πάντων καὶ Δεσπότην, Θεὸν τὸ βάπτισμα πιστοὶ καθορῶντες, θεοπρεπῶς ὀρχόμενον ὑμνήσωμεν αὐτόν. τρίβους καρδιῶν ἡμῶν, ἀνεπίσωμεν πόθῳ, σπίλυς ἀποπλυνόντες, τῆς δαιμόνων ἐγκλημάτων. ἰδὲ γὰρ σῶσαι τὸ γένος τῆς βροτῶν, ἐν Ἰορδάνυ ῥοαῖς παραγίνεται.

Εἰς τὸν β'. Κλὸ. καὶ. ἦχος, πλ. δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ο Μέγας Βαπτιστὴς, τῷ Κυρίυ ἀγάλλου. ἐπέστη γὰρ Χριστὸς, ὑπὸ σῦ βαπτισθῆναι. βρέμυε ὡς ὑπηρέτης. ὁ γὰρ Δεσπότης κεφαλὴν κλίνει σοι. ἄψαι τῆς Θείας κάρας, τῇ ἀτόμυ χειρὶ τὰ σύμπαντα, ὃ δόξα σώζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῆς ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Καμόντες. ὁ Προεόρτιος, ᾠδὴ ς'. τῆς Ἁγίων Ἀποστόλων, εἰς δ'. ὃ τῆ Ὁσίυ, εἰς δ'.

Ο' Προεόρτιος. οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Κατὰ Ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχος, πλ. β'. ὁ Εἱρμός.

Ω Σ ἐν ὑπείρῳ περιδύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὴν διώκτιν Φαραὼ, καθορῶν πορπύμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ᾄσωμεν.

Γ Αλλιάσθω ἡ Κτίσις αἱ πᾶσαι, τῷ Ἐθνῶν ἀδέτωσαν, Ἰησῦς ὁ Βασιλεὺς, πάσης γῆς προδρόχεται ῥοαῖς, Ἰορδάνου τὴν ἡμῶν, ποιῆσαι κάθαρσιν.

Β Ασιλικὴν ἀλυργίδα παρθενικῶν, ἐξ αἱμάτων Κύριε, ἐνδυσάμενος σαρκὶ, Ποταμῶ πρὸς ῥεύματα γυμνὸς, ἐπιβαίνεις τὴν ἡμῶν, ἐνδύων γύμνωσιν.

Ο Ὄρος Παφὸς προσαφήχου σὺ πεφυκώς, πρὸς τὸν γόμον εὐπλαγχνε, Σαχαρίᾳ ὠτελῶς, παραγίνῃ βάπτισμα αἰτῶν, ὅπως χάριτι Τίὸς, Θεῦ ποιήσῃς ἡμᾶς.

Ἕτερος Καμὼν τῆς Ἁγίων Ἀποστόλων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστῦ Μαθητὰς δώτορας ἐπαινέσω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, ἀ.

Ἀνοίξω τὸ στόμα.

Χ Ριστῷ μαθητεύσαντες, τῷ δι' ἡμᾶς ὕλην σώματος, φανέντι παμβάσιμοι, κατε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φωτίσατε, Κόσμον ἅπαντα, ἀκτῖσιν ἀσεβείας, τὸ σκότος μειώσαντά τῆς ἀθεότητος:~

Ἑόντων ἀφέλφοι, τὸ πεφυρμένον ἐ ἄγαστον, Χριστῷ ἠκολούθησαν, Περίσκης Σ Πρόχορος, ἐ Ἀμβρόμικος, Θαδδαῖος Σ Νικάνωρ, φωστῆρες γενόμενοι θεοειδέστατοι:~

Σχιῶ τῆ ἀλάστορος, κατεπαλαίσατε Ἔνδοξοι, ἰσχύϊ τῆ Πνεύματος, τὰς τῆ μανίας τε, τ ἀθείας, τελείως παρεθέντας, ἰσχύος ἐπλήσατε ἐ θείας χρώσεως:~

Ἀρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανέντα τὸν Κύριον, Ἀμπλίας ἐκήρυξε, Στάχυς ἐ Φίλιππος, ὡς Ἀπόστολοι, ὡς θεῖοι Ἱεράρχαι, ὡς ὄντες Διάκονοι, τῆ ὑποφήτου σοφίας.

Θεοτοκίον.

Ὁ θεῖον παλάτιον, τῆ Βασιλέως τιμήσωμεν. ἐν ᾧ κατεσκήνωσε, καθὼς ἠθέλησε. τὸν ἀπείραυδρον, ἐ μόνην Θεοτόκον, δι' ἧς ἐθεώθημεν, ὑμνολογήσωμεν:~

Ἕτερος Κανὼν τῆ Ὁσίου. Ω, δή, ά. ἦχ, β'.

Ἐν βυθῷ κατέδυσε ποτέ.

Ἡ ῥυφῆς χαμάρρους ὁ Χριστὸς, ῥάμματα προσέρχεται, δηλοπρεπῶς τῶ Ἰορδάνου λήσασθαι, τὰ ὄφη σκιρτήσατε, ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ προφωνήσαντες. οἱ ῥυπτωμένοι κάθαρσιν, πρὸς θείαν ἀναπέμψητε:~

Φωσφόρος μνήμησιν ἡμῖν, σήμερον ἔλαμψεν, ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς Θεόκτιστε, ἐπὶ κατορθωμάτων σου, ἐπὶ παθῶν ἡμῶν, ἐλαυνόμενος κατήφειαν. ὧν ἐπιτελοῦντες πίστεως, ἐ πόθῳ μακαρίζομεν:~

Τρωθεὶς τῆ πόθῳ τῆ Χριστοῦ, γέγονας μεταρσιος, τῆς κοσμικῆς ἐπάρσεως ἀπὸ συγχύσεως. ὅθεν προσεχώρησας, πρὸς ἀσκήσεως, τὰ ἐπίπονα σκάμματα, καὶ δι' ἐγκρατείας Ἄγγελος, καθάπερ ἐπεβίωσας.

Θεοτοκίον.

Ἡμῖν Ἀγνὴ ἀγνόμητρ μοῖ, δεῦτε μακαρίσωμεν, τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ ὧν ἠγάπησε, Θεὸς ἐκλεξάμενος, ὧν κατῴκησεν, ὡς σκηνὴν ἁγιάσματος, ὡς τιμιωτέραν, πάντων τῆ κτισμάτων ἀνυμνήσωμεν:~

Ω, δή, γ. ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῆ πιστῶσας ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῆ πέτρᾳ, τ ὁμολογίας σου:~

Δεσπόζων πάντων ὡς Θεὸς, δούλου φόρεις εἰκόνα, ἐ πρὸς δοῦλον Οἰκτίρμον, παραγίνῃ σαρκικῶς, βαπτίσματι θεουργῷ, τῆς δουλείας, τὸν ἐχθρὸν ζυγαίρων ἡμᾶς:~

Πέτρης ῥεῖθρον διατί; ποίαν καθαρσιν θέλων; ποῖον ῥύπον ἐκπλύνειν, ὑποφάγαθε ζητῶν; ὑμνῶσι τὸν ὑπὲρ νοῦν, διὰ σπλάγχνα, Λόγε συγκατάβασιν:~

Ἤτων τὸ πρόβατον Χριστὲ, ὅπερ ἄρπαξ λύκος, κατεσπάραξε δόλῳ, Γοργαῖς ταῖς ῥοαῖς, ἐφίσασαι ἐκβοῶν, τῷ Προδρόμῳ. δεῦρο σύ με βάπτισον:~

Ἄλλος. Τὰς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ἱκέτα ποταμὸς ὑμᾶς ὁ Λόγος, εἰς πᾶσαν ἐξέπεμψε τὴν γῆν, πληροῦντας ταύτην πάσοφοι, ἀρδείαις θείου Πνεύματος, καὶ τὸν φλογμὸν ἐξαίροντας, τῆς ἀθείας ἐν χάριτι:~

Μνήσωμεν Τίμωνα τὸν θεῖον, τὸν Σίλαν τε Σ Σιλουανὸν, ἐ πίστει ἐπαινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν σύνδοξον, καὶ Οὐρβανὸν καὶ Ἄγαβον, τὰς ἀληθῶς χριστοκήρυκας:~

Ἀκάριοι ἤδη γεγονότες, ὡς ὄντως Μακαρίου Θεοῦ, διδάσκαλον πλουτήσαντες, τὰς περὶ ἀθλίας πάσοφοι, μετόχους ἀπεδείξατε, ἐν θέᾳ μακαριότητος:~

Θεοτοκίον.

Γυνὴ πρὸ τοῦ τόκου ἐ ἐν τόκῳ, ἐ μετὰ τὸν τόκον ἀληθῶς, Παρθενομήτωρ πέφυκας. Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας. ὃν Ἀποστόλων σύλλογος, πεφιφανῶς ἀνεκήρυξεν:~

Ἄλλος. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Βύσσου τῷ προστάγματι ὁ ποιήσας, ὁ ὕδασι στεγάζων τὰ ὑπερῷα, ἐν ὕδασι προσέρχεται βαπτισθῆναι. ψυχὴ χρηγόρησον, παθῶν καθάρσει, ἀρετῶν προσφόρησα τὰ βλαστήματα:~

Ἅρπυιον ὡς ῥόδον τῆ γεωργίᾳ, τοῦ Πνεύματος ἀσκήσεως ἐν λειμῶνι, ἐξανθήσας Θεόκτιστε ἀνθοδίας, πλήρωσον τὰς φάλαγγας, Θεῷ ἑκάστοτε. ὡς ὄντως ἔστιν Ἅγιος, πλήρωσον Κύριε:~

Ἐλαία ὡς κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ, Κυρίου ἀνεβλάστησας τῷ ἐλαίῳ, τῆ πόνων σου Θεόκτιστε ἱλαρυνόμενος, ἡμῶν τὰ πρόσωπα, φαλλόντων Ὅσιε. ὡς ὄντως ἔστιν Ἅγιος, πλήρωσον Κύριε:~

Θεοτοκίον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Π Ολλοὶ οἱ πολεμοῦντά με ἀπὸ ὕψους. ἐμ ὁδῷ μ, ἔξέλιπεν ἡ ζωή μου. κατέδυσα εἰς χάος πλημμελημάτων. σῶσόν με Δέσποτα, μὴ ὑπερίδῃς με. προσασίαν ἄμαχον, σὲ γὰρ κέκτημαι :~

Ο' Εἱρμός.

Θ 'Ν πέτρᾳ με τ πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ἀνῴγθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ φάλαγγι. οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε :~

Κάθισμα τῆς Ἀποστόλου, ἦχ. γ'.

Θείας πίστεως.

Γ Τύλοι ἄσεπτοι τῆς Ἐκκλησίας, ἑδραιώματα τῆς ἀσεβείας, γεγενημένοι Μαθηταὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διατηρήσατε ταύτην ἀλώβητον, ἀποσοβοῦντά τοὺς πλάνους τὰ σκάνδαλα, καὶ αἰτούμενοι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἑκάστοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου, ἦχος, ά.

Τὸ λίθου σφραγισθέντος.

Π Οιμαίνας θεαρέστως, τοῦ Κυρίου τὸ ποίμνιον, τῇ σύριγγι τοῦ λόγου, Θεοφόρε Θεόκτιστε, εἰς χλόην ἀπαθείας καὶ ζωῆς, προσήγαγες σωζόμενον Θεῷ, καὶ πρὸς τοῦτον ἐκδημήσας, μισθὸν τῶν πόνων εἴληφας ἐπάξιον. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. Δόξα τῷ σεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα :~

Τῆς Ἑορτῆς, Ὅμοιον.

Ψ Οῦ Γησοῦ γενηθέντος, ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτὸν, ὁρώμενον ἐν εἴδει Περιστερᾶς. διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σοὶ τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε χαρακτηρίζων. Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ. Δόξα τῇ βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε :~

Ὠδὴ, δ'. ὁ Εἱρμός.

Χ Ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀκραίζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα :~

Η 'Νίκα εἵδέσε, τὸ ῥέθρον Κύριε, Ἰορδάνου ἐγράφη, ἡ δὲ πολλοῖς, πάθεσι κατάῤῥυτος, φύσις ἡμῶν πρὸς Οὐρανὸς, ἀνεγράφη προσκυνῆσάσε :~

Gennaro.

Θ Αμβᾶται Ἥλιος, ὁρῶν σε Ἥλιε, σαρκικῶς γυμνωθέντα καὶ μυστικῶς, πᾶσαν καταυγάζοντα, τὴν γυμνωθεῖσαν σκοτασμὸν, παραβάσει φύσιν Δέσποτα :~

Ι 'Δὼ ἡ κάθαρσις, ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἡ ἀνάπλασις παντὸς ὁ φωτισμὸς, ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια. οἰκειωθῶμεν οὖν αὐτῷ, διὰ βίου καθαρότητος :~

Ἄλλος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Θ Ἀλαστον ἐταράξαμεν τὴν τῶν Ἑβραίων, ταύτην ἐπιβαντὸν οἱ παύσοφοι, καθάπερ Ἵπποι, τοῦ Σωτῆρος Μαθηταὶ, καὶ τὰς πίστεις διέσωσαν, ὕδατι Ἁγίῳ καὶ Πνεύματι :~

Η 'Σφραγὶς ὡς Ἥλιος ὢν τῆς γῆς, Πέδης Ἀπελῆς καὶ Φιλόλογος, καὶ Ἱερωδίων, Ῥόδος τε καὶ Παῦλος, καὶ τὰς πίστεις ἐφώτισαν, σκότους ἀγνωσίας ῥυσάμενοι :~

Ψ Εἶμας ἐξεπέτασε βέλη ὑμᾶς, ὡς ἠκονημένα ὁ εὐαγγελικὸς, βέλη σωθέντα, τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰς δαιμῶσι, φαντασθέντας Ἔνδοξοι, χάριτι Θεοῦ θραπεύοντας :~

Α Ἰνέσιν προσάξωμεν τῷ Λυτρωτῇ, ὁμολογοῦντα Ῥοδίωνα, τὸν Θεηγόρον, καὶ Ἑρμῶν τὸν ὀκλεῖ, καὶ τὸν σοφὸν Ἀσύγκριτον, Λιμένα τε τὸν θεῖον καὶ Γαΐου :~

Θεοτοκίον.

Ε μακαριώτατος πάλαι Χορὸς, τῶν προφητευόντων ἐν Πνεύματι, θεηγορίαις, ὁράσεις θεοπρεπῶς, κατονομάζει Παρθένε, Πύλην τε καὶ Ὄρος κατάσκιον :~

Ἄλλος. Ἐλίλυθας ἐκ Παρθένου.

Ε 'στάλαξαν, γλυκασμὸν οἱ τῶν πόνων ἱδρῶτες, πικρίαν ἐξαίροντες, τὴν τῶν δαιμόνων ἀοίδιμε, μόσων φυγαδεύοντες, τὰς ἁλμυρὰς διεκχύσεις ἀξιάγαστε :~

Θ Εἱμένος, ἀρεταῖς καθαρσίοις Ὅσιε, φωστὴρ ἐλλαμπρύνας, τὴν Μοναζόντων φαεινότατος, τύπος ἀκλινέστατος, καὶ ποδηγέτης, καὶ πύργος ἀδιάσειστος :~

Δ Ιέρρηξας, τῶν παθῶν τὰς θαλάσσας Θεόκτιστε, τῇ ῥάβδῳ τῆς Πίστεως, καὶ Φαραὼ τὸν ἀόρατον, πάτῳ κατεπόντισας, ἐπαγγελίας, πρὸς χθόνα φθάσας Ὅσιε :~

Θεοτοκίον.

Κ Εκράξομαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ Παρθένε, πρὸς σὲ καὶ σωθήσομαι, καὶ ἐρῶ μου ὑπὸ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὑποβρύσομαι, τεῖχος ἐ ῥυσθήσομαι, πειρατηρίων, δαιμόνων μεσιτεία σε·

Ω᾽δὴ, έ. ὁ Εἱρμός.

Ω᾽ θαύω φέγγεσε ἀγαθὲ, τὰς τῇ ὀρθριζόμτων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταυγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεὲ, τὸν ὄμτως Θεὸν, ἐκ ζόφε τῆ πταισμάτων ἀνακαλύμενον·

Αρτοφορήσωμεν τῷ Χριςῷ, βίον καθαρὸν ἔρχεται γὰρ, ἀποκαθαίρων τοῖς ὕδασι, τῆ ἁμαρτημάτων τὸν ῥύπον χάριτι, ὁ μόνος Εὐφγέτης Σ ἀναμάρτητος·

Ἀὸς ἐμ σκότει τῆ δυσχφῶν, πάλαι ὁ καθήμενος τὸ φῶς, ἐπιφαυσόν σοι τὸ ἄδυτον, βλέψον Σ ταῖς θείαις αὐγαῖς φωτίσθητι, ἐ τῇ ἐπιφανέντος, τὴ χάριν ὕμνησον·

Ἐγα μυςήριον ἐκτελῶ, μέγισαν πρὸς Πρόδρομον τὸν σὸν, ὦ μεγαλόδωρε Κύριε, ἔρχη σμικρωθέισαν τὴ ἀνθρωπότητα, ἀῤῥήτως μεγαλωύνω διὰ Βαπτίσματος·

Ἄλλος. Ἐξέςη τὰ σύμπαντα.

Εσμεῖν τε Παράφημοι, ἐ λύειν ὡς Ἀπόςολοι, λαβέντα ὑμεῖς τὴ ἐξυσίαν, τὰς δεδεμένας κακοπιςίας δεσμῷ, ἐλύσατε ὅθεν τὴ ὑμῶν, μνήμην ἑορτάζομεν, πιςῶς περιχορεύοντα·

Νθέοις Ἀείςαρχος, τιμάθω μελῳδήμασι, Τόρτιος Ἰάσων ἐ Σωσθένης, Καῖσαρ ἐ Μάρκος, Λυκαὶ Σωσίπατρος, Κάρτος ἐ θεῖος Ἀπελλῆς, Κλήμης Ἐπαφρόδιτος, ἐ ὁ παύσοφος Ἔρασος·

Μᾶς ὡς τὰς δώδεκα, ἀπέςειλεν ὁ Κύριος, πᾶσαν ἐκριζοῶτας ἀθείαν, πᾶσιν ἀνθρώποις καταφυτεύοντας, χριῶσιν θείκὴ περιφανῶς, σύνδοξοι Ἀπόςολοι, πρεσβεύται τῇ ψυχῶν ἡμῶν·

Θεοτοκίον.

Ἀ ὄμματα φώτισον, Παρθένε τ καρδίας μν, λάμψον μοι ἀκτῖνα μεταμοίας. σκότος με ῥῦσαι, διαιωμίζοντος, Πύλη τὸ φωτὸς χριςιανῶν, παύτων τὸ προσφύγιον, τῇ πιςῶς ἀνυμνοῶντων σε·

Ἄλλος. Ὁ φωτισμὸς τῇ ἐμ σκότει.

Ὧν προσάνχων, τῷ ἀρόφῳ ἀναπεώσας, γλῶ τῆς καρδίας, ταύτη κατεβάλλου τῷ λόγῳ ασόρου, Πάτερ Θεόφρον, καὶ πολύχουν ἐδρέψω, ἀκαρπίαν τῶν ἀνθρωμοιώτων σε, παύτων ἀσεβῶν, τὰς ψυχὰς διαφέφσαν·

Γρυπνον μοῦ, ἀκνηάως προσφόρων Πάτερ Θεόφρον, πάθη κατεκοίμησας ψυχοφθόρα, ὄρθρον πρὸς θεῖον, ἐπαγόμενος φθάσαι, πρὸς ἀδύτε φωτὸς λαμπρότητα, τῶν ἀφραινομένων, ἐμ ᾧ ἡ κατοίκησις·

Σ θεωγὸς, ἐ φωσφόρος, Σ πλήρης τῶν χαρισμάτων, Πυρός τῷ θεῷ ὑπάρχων Πάτερ, τῆς ἀκακίας, τὸ αὐθάδητον ἦθος, ἀποφαίνων πᾶσιν ἐδείκνυες, Ἄγγελος καθαρὸν, βιῶν μετὰ σώματος·

Θεοτοκίον.

Ἀτολῆς, τῆς ἐξ ὕψε φανείσης, ἐδείχθης πύλη, Θρόνος ἐπηρμένος τῷ Βασιλέως, ἁραμένης, ἐ μεταρσιος Κλίμαξ. ἡ ἐπέβη Χριςὸς Παράδεισε, ἐ τοῖς ἀπωσμένοις, βροτοῖς προσωμίλησεν·

Ω᾽δὴ, ς. ὁ Εἱρμός.

Οὖ βίε τὴ Θάλασσαν, ὑφουμένων καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ ἀδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴ ζωήμου Πολυέλεε·

Αμάτων ὡς ἔμπλεως, μυςικῶν ὡς Ποταμὸς, εἰρήνης μόνε Κύριε, πρὸς Ποταμὸν ἐφίσασαι ἐκ μικρᾶς, σαγόμος αἰτήμενος, βαπτισθῆναι ὁ μόνος ἁμαρτήτος·

Εμίζεται ἄνωθεν, τῶν Ἀγγέλων ὁ χορὸς, καταμοῦν γυμνόμενον, τὴν ταῖς Νεφέλαις σκέπουσα Οὐρανὸν, καὶ κράζει τίς αὕτησε, ἡ πολλὴ πρὸς ἀνθρώπες συγκατάβασις;

Πλήρης κεκένωται, ὁ ἀόρατος ἰδὰ, σωματωθεὶς ἐπέφανεν, Ἰορδάνη ἀφραίνοντι Ποταμὲ, τὰ ῥάθρα σε πλήρωσον. ὅπως λύσης τὴ παύτων ἁμαγνήσιν·

Ἄλλος. Τὴ θείαν ταύτην.

Ἰς παύτα Κόσμον ὁράματε, τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς τὸ σωτήριον, Νεφέλαι ἔμψυχοι, ἀναδεχθέντες Ἀπόςολοι, ἐ τῶν πιςῶν καρδίας κατεδροσίσατε·

Ἡμάτων θείων ἡ δυάμις, ὑμῶν τὴ ἀῤῥήτορων ἐνίκησε, πολλὴ δεινότητα, καὶ τὰς ἀσόφες ἐσόφισε, μωραινομένης χριῶσα τῆς πλάνης παύσοφοι·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο Θεῖος Πάδης καὶ Τρόφιμος, Φιλήμων ὁ κλεινὸς Σ Α᾽ρίσταρχος, Ο᾽νησιφόρος τε, καὶ Τυχικὸς ὁ παράκλητος, ὡς Μαθηταὶ τῷ Λόγῳ μεγαλωνέθωσαν.

Θεοτοκίον.

Ἅγνωσε μόνη Παρθένε, δοξάζωσε ἀεὶ Θεοδόξαστε, καὶ μακαρίζωσε. ὧν γενεαὶ μακαρίζουσι, τῆς γενεῶν Παρθενίας Θεομακάριστε.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁμηρίας ὑπέταξας πνεύματα, Πνεύματος Ἁγίου δαχθεὶς ἐνδαίτημα, τὸν πλὴν ἐχώρησας πνεύσαντος, Θεοφόρε Παμμάκαρ Θεόκτιστε.

Ὁγικῇ βακτηρίᾳ σε Ὅσιε, πόᾳ τῆς ἀσκήσεως Πάτερ ἐξέθρεψας, τὸ λογικόν σου ποίμνιον, καὶ πρὸς μαῦδραν Οὐρανίων ἔθωσας.

Θεοτοκίον.

Γεγωνὸν ὁ παύσας βελήματι, ἄλογον Θεὸν γῆς Οὐρανόν σε ἀπέδειξε, Θεογενήτορ Ἄναξ, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἐπέφανεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὸν ἀφεκτικόν, τῆς ἀπολαγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἀποστόλου, ἦχος, β᾽.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστὸν Μαθητῶν, χορὸν ἑβδομήκοντα, ἐνθέως πιστοί, ὑμνήσωμεν σήμερον, καὶ παρευρίσωμεν. δι᾽ αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον. ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας Πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Ὧν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων τὸν χορείαν, συμφώνως οἱ πιστοί, ἐφαῖς ἀφνυμνήσωμεν μελῳδίαις, Στέφανον Πρόχορόν τε καὶ Σίλαν, καὶ Νικάνορα. Τίμωνα, καὶ Ἀμπλίαν καὶ Παρμενᾶν. Ἀπελλῆ τε, Ἰάκωβον. Φίλιππον, Ἀρίσταρχον καὶ Ματθίαν. Ἡρῳδίωνα, Κρίσκην, καὶ Φλέγοντα. Βαρνάβαν, Λίνον, Σ Ὀλυμπᾶν. Ἀμπλίαν, Λουκᾶν, καὶ Ἀσύγκριτον, καὶ τοὺς λοιποὺς. Ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας Πίστεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, δ᾽. μνήμη Σωσάνδρου τῆς Ἁγίων καὶ Ἐνδόξων, ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἐξ Μάρτυρες ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

ϛ. Ψυχαὶ διαυγεῖς ἐξ διαπρέπουσαι βίῳ, Ἐξαπτέρυξι συμπαρίστανται Νόοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίων Μαρτύρων, Ζωσίμου Μοναχοῦ, Σ Ἀθανασίου Κομενταρησίου.

ε. Ἀθανάσιος σωθανὼν τῷ Ζωσίμῳ, Ἕνδεκα πέπλας ἴδιος ἐκ συζυγίας ἔσχε.

Ὁ τοῦτος ὁ Ἅγιος Ζώσιμος, ὢν ἐν Κιλικίᾳ, τὸν ἔρημον μετὰ τῆς θηρίων οἰκῶν. Καὶ συντυχὼν Δομετιανῷ τῷ Ἄρχοντι, τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, πεπυρωμένοις σιδήροις τὰ ὦτα καταφλέγεται, καὶ εἰς λέβητα πλήρη βορβόρου καχλάζοντος ἐμβάλλεται, εἶτα κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται. Καὶ παραδόξως ἐκ πάντων σωθεὶς, ἐπιφανέντος ἐν τῷ θεάτρῳ λέοντος, Σ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ περὶ τῆς Χριστοῦ φθεγξαμένου, ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν πίστιν τὸν Κομενταρήσιον Ἀθανάσιον. Ἀπολυθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Τυράννου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν οἴκησε διέτριβε γενόμενος, κατηχεῖ Σ βαπτίζει τὸν Ἀθανάσιον. οὗτος πέπλας διαρρεθέσης ἅμα ὑπεσελθόντα, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Ἀπολιναρίας τῆς συγκλητικῆς.

ϛ. Ἄθρησιν ἐκ γῆς τὸν Ἀπολινάριαν, Καὶ γὰρ κατοικεῖν Οὐρανὸς ὧν ἀξία.

Ἥτις ἡ ἀοίδιμος κάλλει καὶ σωφροσύνῃ τῆς πολλῶν διαφέρουσα, Ἀμφιμίου τοῦ πάνυ Λέοντος τοῦ μεγάλου χειροτονηθέντος, Σ τὴν Ῥώμην διέπειν ἐπιτραπέντος, συγκάτοικος ὑπῆρχεν. Ἐξ ἀπαλῶν δὲ τῶν ὀνύχων τὴν παρθενίαν ποθήσασα, νύκτα καὶ ἡμέραν τὸν Θεὸν ἐλιπάρει τυχεῖν τοῦ ποθουμένου. Καὶ λοιπὸν ἱκέτις γίνεται τοῖς γονεῦσι, τοῦ παραθῶσι ἐν Ἐφεσολύμοις. Οἱ δὲ τοῦτο ἐπιτρέψαντες, παῖδάς τε καὶ παιδίσκας παραλαβοῦσα, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, καὶ ἱματισμὸν πολυτελῆ ἀραμένη, καὶ τὰς Ἁγίας τύπους καταλαβοῦσα, πάντα δέδωκε τοῖς χρήζουσι. Καὶ προσκυνήσασα τοὺς Ἁγίους τόπους,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πτυς, καὶ τὲς οἰκέτας ἐλάθερίᾳ τιμήσασα, ἀπέλυσεν. σὺν πρεσβύτῃ, Ϛ σὺν δυμοῦχον καταχοῦσα παρ' ἑαυτῇ. Οὗς καὶ παραλαβοῦσα ἐν Α'λεξανδρείᾳ ἐπορεύθη. καί τινα τόπον πεδινὸν φθάσασα, ἐν αὐτῷ τὸν τῆς ὁδοιπορίας κόπον παραμυθήσασθαι διέγνω. Ὡς δὲ οἱ σὺν αὐτῇ εἰς ὕπνον ἐβάπησαν, ἡ μακαρία τῇ παρακειμένῃ ὕλῃ τῷ τόπῳ ὑπεισδύχεται, παύτων καταφρονήσασα. Χρόνον δὲ συχνὸν ἐν τῷ χαλεπῷ ἐκείνῳ ἔλει διαρκέσασα, καὶ τὸ μακάριον αὐτῆς σῶμα, ὡς δόξμα χελώνης ἐκ τῆς δηγμάτων τῶν κατὰ τὸ ἔλος κωμώπων γενόμενον, ἐν Σκήτῃ πρὸς τὲς Α'γίους Πατέρας ἔρχεται, Δωρόθεος μὲν ὀνομαζομένη, τὸν δυμοῦχον δὲ σχηματιζομένη. Ὁ δὲ θαυμασὸς Μακάριος αὐτὴν προσλαβόμενος, δέδωκεν αὐτῇ κελλίον, ἐν ᾧ ἐγκλεισθεῖσα τὰς δύχας τῷ Θεῷ ἀπεδίδου νυκτὸς καὶ ἡμέρας. Ὁ δὲ ταύτης Πατὴρ Α'θήμιος, καὶ ἑτέραν μὲν θυγατέρα ἔχων, δαίμονι ἀκαθάρτῳ βεβλημένην, ἐξαπέστειλεν αὐτὴν πρὸς τὲς ἐν Σκήτῃ Μοναχὲς θεραπεύσομένην. ἀπειρήκει πάμπαν γὰρ τὰ κατὰ τὴν μακαρίαν. Οἱ δὲ πρὸς τὸν Α'ββᾶν Δωρόθεον, τὴν δαιμονῶσαν ἀπήγαγον. Ἐν ὀλίγων ἡμέρων ἐλάθροῦται τῆς δαίμονος τὸ κοράσιον, καὶ παρὰ τῶν Πατέρων, ὑγιὲς παραπέμπεται. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας, ἤρξατο τοῖς πολλοῖς ἡ Κόρη ἔγκυος καταφαίνεσθαι. ὁ δὲ ταύτης Πατὴρ, δόξας αὐτὴν ἐγκυμονεῖν ἐκ τῆς Α'ββᾶ Δωροθέου, ταχυδρόμους ἐκπέμψας, τὸν Δωρόθεον ἔμπροσθεν αὐτῆς παρεγένετο. ἡ δὲ μακαρία, ὅστις ἦν αὐτὴν, διά τινων σημείων καταμωμύσασα, πάντας εἰς θαῦμα καὶ ἀγωνίαν ἐμέβαλε. καὶ μάλιστα διὰ τὸ θεραπείας τυχεῖν τὴν πάσχουσαν ἀδελφὴν αὐτῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὀλίγας ἡμέρας τοῖς γονεῦσι συνδιατρίψασα, αὖθις πρὸς τὸ ἴδιον κελλίον ὑπέστρεψε, μηδενὸς τῶν ἐν τῇ Σκήτῃ τὰ πραχθέντα μαθόντων. Ὅθεν μετὰ τὴν αὐτῆς κοίμησιν, γυνὴ φανεῖσα, ἔξέγνωσεν ἅπαντας, καὶ εἰς δύχαριστίαν τῷ Θεῷ συνεκάλεσεν.

Ταῖς αὐτῶν Α'γίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον Ϛ σῶσον ἡμᾶς. Α'μήν.

Ω'δὴ, ζ'. ὁ Εἱρμός.

Α Ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον ἐργάσατο, Α'γγελος τοῖς Ο'σίοις παισί. τὲς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν. ἀλογητὲς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς σὲ ῥεῖθρα ὑποδέξονται ποταμία, ῥυφῆς ὄντα χειμάῤῥοου Χριστέ; πῶς ὁ Πρόδρομος, ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα θεῖναι σὲ, χεροὶ πλαστουργήσαντα αὐτὸν, Ϛ ἐκ χερὸς τῆς πορνικῆς, λυτρωσάμενον ἡμᾶς;

Εἴθρον Κύριε ὑπάρχων ἀγαθότητος, πρὸς ῥεῖθρα Γ'ορδαήεια πῶς ἐφίστασαι, ἀφθαρσίας μάματα ζητῶν; ποτίσαι τὲς γάσει πορνικᾷ, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ, φθόρῳ τῆς ὄφεως.

Ταλαιπάτωσαν τὰ ὄρη ἀγαλλίασιν, Ϛ οἱ βουνοὶ σκιρτάτωσαν ἀφραινόμενοι. Ποταμοὶ κροτείτωσαν χειρί. ἐπέφανεν ἥκει ὁ Χριστὸς, ἐν ποταμῷ τὰ τῆς βροτῶν, ἐν θάλαι πταίσματα.

Α'λλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Αγλυκάναντες τῷ λόγῳ αὐχενικύσατε, τὴν ἀθείας βυθοῦ, Ε'ρημη πολύπορα, σημείοις Ϛ τέρασιν ἐπισκιάσαντες. τὰ φρονήματα, τύπων σοφοὶ Α'πόστολοι, ὁδηγοὶ πεπλανημένων.

Βιβάσαντες πρὸς ὅρμον γαλινώτατον, τὲς θαλαττεύοντας, τῇ ἅλμῃ τῆς δυσχρῶν, σωτῆρα ἐδείχθητε, Ϛ κυβερνῆται σοφοὶ, ἁμαρτωλῶν, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, Ϛ Θεὸς ἀλογητὲς εἶ.

Α'ντὶ Εὐοδον καὶ Καρπον μακαρίσωμεν, καὶ Τυχικὸν καὶ Κνφᾶν, Γ'ῆρον καὶ Α'ρτεμᾶν, Ζηναῖτε τὸν σύνδουλον, ὡς τοῦ Χριστοῦ Μαθητὰς, ἁμαρτωλῶν. ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, Ϛ Θεὸς ἀλογητὲς εἶ.

Σκαπτόμορφοι τῷ Πνεύματι γενόμενοι, Χριστοῦ Α'πόστολοι, τοῖς κρατυμένοις μυκτὶ, ἀγνοίας ἐῤῥύσασθε, Ϛ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς, ὡδηγήσατε, αἰσθανομένους πάντοτε, ὁ Θεὸς ἀλογητὲς εἶ.

Θεοτοκίον.

Λαστήριον Παρθένε γεγένησαι, ἁμαρτωλῶν ἀεὶ, τεκοῦσα ὑποστάσεως, τὸν Κόσ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μον

με τὸν αἴρομτα, τὴν ἁμαρτίαν Χριστόμ. ᾧ κραυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἀντίθεσμον πρόσαγμα.

Ακρύων προχύσεσιν, ἁμαρτωλὸς βέσας, παθῶν ὑπερκαύματα, Θεόκτιστε Μακάριε, θαυμάτων ἀβέβλυσας, ῥεῖθρα ἀείζωα. οἷς τὸν ἀπορπλυόμενοι, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, μόσοι Ἀοίδιμε.

Λαβὶδ τὴν πραότητα, Πάτερ ζηλώσας, ἐκτήσω τὸ ἄμεμπτον, Ἰὼβ δὲ τὴν ἀπάθειαν, Ἰακὼβ τὸ ἄπλαστον, καὶ πίστιν τοῦ Ἀβραὰμ, Πέτρε τὴν θερμότητα. μεθ' ὧν κατασκηνώσας, ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Ὡιὼ ἀμνόγαμον, ἡμῖν τεκοῦσα, θανάτῳ τὸν θάνατον, Παρθένε καταργοῦσαν, δαιμόνων ἐπικλύσεσι, θανατωθεῖσάν με, ζώωσον πρεσβείαις σου Ἀγνὴ, εὐλογημένη Σὺ πρόφθασον.

Ὠδὴ, ἡ. ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίᾳ θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποτάμεια ῥεῖθρα, μιλωτῇ ἑτέρᾳ, Ἐλισσαῖος τὴν χάριν τοῦ βαπτίσματος, προσκιαγραφῶν, ὧν Χριστὸς ἀπεργάσατο. τούτοις ἐπιβαίνων, ὁ μόνος Εὐσεβέτης.

Πεσόντας πάλαι, Προφήτης Ἔνδοξος, τῷ βαπτίσματος χάριν, ἁλσὶ τὰ ὕδατα, ἄγονα τὸ πρὶν, ἐκτελέσας πολύγονα, τοῦ ἐπιφανέντος, Θεοῦ ἡμῶν Δυνάμεως.

Ἄναρξ πᾶσα τῷ θείῳ δώρῳ πληθύσεται, καὶ βουνὸς ἁμαρτίας ταπεινωθήσεται, καὶ τὰ σκολιὰ, εἰς εὐθεῖαν βαπήσεται, τῇ τοῦ σαρκωθέντος, Θεοῦ ἐπιφανείᾳ.

Ἄλλος. Παῖδας διαγείρει ἐν τῇ καμίνῳ.

Εὐσαντὰς φρενῶν χορσωθείσας, ἀρόσῳ τοῦ λόγου παμαοίδιμοι, ταύταις τὰ σωτήρια, σωρήματα ἐσπείρατε, καὶ δυσεβείας ἄζαχυ ἑκατοστόρτα, ἐδρέψασθε τῷ ἁμασωθέντῳ, τὴν πληθὺν Κυρίου, Ἀποστόλοι πανσόφως.

Παίμοις Γάκωβον ἐνθέοις, Κλεόπαν Βαρνάβαν τε καὶ Στέφανον, Ναρκισσον τὸν πανσοφον, Μάρκον Ἀριστόβουλον, καὶ Ἀπελλῆν τιμήσωμεν, οἱ Ἀπόστολοι, Χριστὸν τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, Σὺ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταῦρον αὐτὶ θώρακος φορεσάντες, πρὸς πάσας αὐδραίως ἐχωρήσατε, φάλαγγας τοῦ δράκοντος, πανσοφοι Ἀπόστολοι. Σὺ ταύτας διολέσαντες, ὃς ἠχμαλώτευσεν, ἀνθρώπους σωτηρίαν εὑρεῖν πίστει, καὶ τῇ Ζωοδότῃ, προσίξατε Δεσπότῃ.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα ἐπέκεινα θαυμάτων. πῶς τέκτας ἐν μήτρᾳ παρθενεύουσα, Παῖδα ἔτεκες Θεόμυμφε; Λόγον γὰρ ἐγέννησας, τὸν τοῦ Πατρὸς συναΐδιον. ᾧ πάντες βοῶμεν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἀκακίᾳ τὴν ζωὴν, διαμύσας ἀληθῶς Θεόφρον Πάτερ, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, τελειοτάτῳ μοὶ, καθαίρων, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεόκτιστε κραυγάζων.

Τιμὴν ἀξίαν τῷ πιστῶν, ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομὴν, ψυχὴν μὲν ἀσεβῆ, Σὺ παθῶν τὰς ἀκαθάρτους, ἀποτεμοῦσα καρπὸς, ὡραίους Κυρίῳ προσάγαγες, ταῖς τοῦ Θεοφόρου, δεήσεσι διασωθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Πὸ πασῶν σε γενεῶν, ἐξελέξατο Χριστὸς εἰς κατοικίαν, ἑαυτῷ Θεοτόκε, ἁγιάζειν ἡμᾶς, φθαρέντας σώσει τῇ κρείττονι. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ὃν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῷ Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, ϛ. ὁ Εἱρμός.

Εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνατον. ὃν ὁ τολμᾷ Ἄγγελων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὸ σὲ δὲ Παῖδα ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνομεν, σὺν ταῖς Οὐρανίαις Σβατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐρὴν ὁ πλάσας Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ χειρὶ Προδρόμου κατεκύτησε ὡς ἄνθρωπος, ταπεινούμενος ὅπως ὑψώσῃς με, πάλαι ταπεινωθέντα, καὶ ἀπολλύ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λύμενον. δόξα τῇ ἐνδόξῳ Σ φεικτῇ οἰκονομίᾳ σου.

Ψ Τχῶν ἡ κάθαρσις ἀῤῥεπίζεται, ὁ φωτισμὸς ἡ λύσις τῆ δεμῶν ἐπεδήμησεν. Γ'ορδαίνη Ποταμὲ ἀῤῥαίθητι. χόρτασον πᾶσα Κτίσις, γῆ τε ἐ Θάλασσα, κρότησον δοξάζουσα Χριστὸν, τὸν ὑποφάγαθον.

Ω Σῶν ἁπάντων καλῶν τὸ πλήρωμα, ἔρχη βοῶν τῷ πλήρει, ἁγιότητος δόλφον, ἐκπλαγέντι τιὼ σιὼ συγκατάβασιν. ἔγγισον βάπτισόν με. θέλω πληρῶσαι γὰρ, φύσιν τῆ βροτῶν ἁγιασμῶ, καὶ καθαρότητος.

Ἄλος. Ἅπας γηγενὴς.

Ι Ἄσαι ἡμῶν, Χριστὲ τὰ παθήματα, τῆ καρδιῶν προσαύχαις, τῆ ἀγαπησάντων σε, ἐ κηρυξάντων σε πᾶσιν ἔθνεσιν, Θεὸν ὁμῶ Σ Κύριον, Δημιουργὸν τῶν ὅλων, Σ ἀδούλωτον, πᾶσαν ἀμαυρότητα, διωξάντων φωτὶ τῶν κηρύγματος.

Ω Σποδὰς ἁρπαὶ, τῷ Κόσμῳ ἔξέλαμψαν, Λουκᾶς ὁμῶ ἐ Ἑρμῆς, Μάρκος Ἀναμίας τε, καὶ σιὼ Ματθία ὁ ἱσοὸς Ὀλυμπᾶς, ἐ τῆ πιστῶν τὸ πλήρωμα, σαφῶς ἐφώτισαν. ὃς ἐν πίστει, σήμερον τιμήσωμεν, ἱεροῖς καὶ σεπτοῖς μελῳδήμασι.

Ε Τῶμεν εὐσεβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν ἐ μακαρίσωμεν, τοὺς Ἱεροκήρυκας, καὶ Διδασκάλους καὶ Ἀγγελόφρονας, Σ Πλουτίσας Σωτῆράς τε, ἐ Ἀμτιλήπτορας, Σ Προφάτας, πάντων χρηματίζοντας, τῆ τιμῶντων αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Η Σφαλὰς φωτὶ, αὐλῷ τῶν Πνεύματος, Ἀκύλας Ἀχαϊκὸς, Καρπός τε ὁ Εὔδοξος, Σ Φορτουνάτος σιὼ τοῖς ἐξήκοντα, ἐ τῶν Χριστῶ ἀθράπευσι, καὶ ἱεροῖς Μαθηταῖς, ἐ καρδίας, πάντων καταυγάζουσι, τῆ φωσφόρῳ αὐτῶν μνήμῃ σήμερον.

Θεοτοκίον.

Φ Ἔγγος ἁρπαπῶν, τῶν τόκου ἔλαμψε, ἐ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τιὼ ὑφήλιον, Σ τὸν προφάτων τῶν σκότους ὤλεσε, Θεογενήτορ Παρθένε, Ἀγγέλων καύχημα, ἐ ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῆ ἀπαίστοις φωναῖς ἀφημνώτων σε.

Ἄλος. Ἀναχὼ γενήτορος.

Ξ Ὃν Κτίσις πέφυκας, Θεόκτιστε ἀρόθαντος, μὴ μοθεύσας ψυχῆς τὸ κάλλος Ὃ-

σιε, τῆ ἁμαρτημάτων τιὼ λύσιν, ἀλλὰ σαυτὸν, ὅλον ὡραΐσας, καλλῶν ἐπιδόσεσι. διὰ τοῦτο, σὲ γεραίρομεν.

Ρ 'Ρεταῖς κοσμούμενος, ἀγάπῃ λαμπρυνόμενος, τῆ καλῶν ταῖς ἰδέαις καταγραπτόμενος, πρὸς τὰς σὰς μετέβης Πατέρας, Πάτερ σοφὲ, ἐν πίστει γήρα, σῖτος ὡς πρὸ ὥριμος, θησαυροῖς Θείοις πρυόμενος.

Σ Ποίμνησον σήμερον, χοραῖς ἑορτάζουσα, φωτοφόρον τιὼ μνήμιν τῆς σῆς κοιμήσεως. ἵν ἐπάλογεῖν οὐρανόθεν, καὶ μεταστὰς, μὴ λίπῃς Τερισμάκαρ, Θεῷ παριστάμενος, σιὼ Ἀγγέλοις Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ω Ὢν' ἡ κυήσασα, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν, μεκρωθεῖσαν Παρθένε τοῖς παραπτώμασι, ζώωσον Ἀγνὴ τιὼ ψυχιώ μου, ὡς συμπαθὴς, ὡς μόνη προστάτις, τῆ καταφυγόντων σε, ἐν τῇ σκέπῃ Παμακώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

Ν 'Αρχὴν Γενήτορος, Τἱὸς Θεὸς ἐ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, σωσαγαγεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τιὼ Παμύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστελάριον.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Κ Αταλιπόντες Κόσμον, οἱ ἑβδομήκοντα Λόγε, μαθητιῶντές σοι πόθῳ, τῷ Λόγῳ ἐ Διδασκάλῳ, τῆς ἀγνωσίας τὸν Κόσμον, ἀποκαθαίροντες πίστει.

Ὅμοιον.

Ε 'Ξ Παρθὸς ἀχρόνως, πρὸ τῆ αἰώνων γενηθεὶς, Τἱὸς ἐ σάρκα φορέσας, ὑποφυῶς ἐκ γυναικὸς, προσέρχεται βαπτισθῆναι, ἐν ἀμαγενήσει Κόσμε.

Εἰς τὰς Αἴνους, ἱστῶμεν ἡ. δ'. Σ ψάλλομεν ἡ. προσόμοια, ἦχ, π. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Ν "Ντος ἡ φωνὴ, τῶν βοῶντος προετύπου, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἐν τοῖς ῥείθροις Γ'ορδάνου, καὶ τῷ Προδρόμῳ ἔφη. δεῦρο πλυνόμενε ὕδασι, βάπτισόν με μυῶ συγκαταβάντα. τὸν γὰρ Ἀδὰμ ἐκπλυναι ἦλθον, τῶν πρώτου πτώματος. ἀλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τέλος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὕ"Ψος Οὐρανῦ, ἀδαμῶς ἐξιχνιάσω, ἄ"στρων ἀριθμὸν, ἀ δὲ γιῦ ἀμαμερήσω, Σ πῶς τ' κορυφῆς σι, τῷ Δεσπότῃ ὁ Πρόδρομος, ἄ"ψωμαι χερί; πῶς δὲ βαπτίσω, τὸν φθόρμτα δρακὶ τιὶ Κτίσιμ; διὸ κράζω σοι. ἀλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶμ δόξα σοι:~

Ἔ"Κλυσας ποτὲ, ἁμαρτίας Θεὸ Νῶε, λόγῳ διαχωῦ, καταράκτας Οὐρανίυς. καὶ πῶς σε Ἰορδάνης, κατιδὼμ ὑποχήσεται; ἤδη γὰρ τὸ ῥᾴθρομ ἀμας ρέφει. ἐπέγωσε ἡ Κτίσις πᾶσα, κᾀγὼ κράζω σοι. ἀλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶμ δόξα σοι:~

Ζ"Φθασε Χριστὸς, πρὸς τὰ ῥᾴθρα Ἰορδάνυ, βάπτισμα αἰτῶμ, ὁ καθαίρωμ ἁμαρτίας. πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω, Οὐρανοὶ ἀφρυμέσθωσαμ. χαῖρε ἡ Ἐθμῶμ ἡ Ἐκκλησία. τῷ Βασιλεῖ μυμφάζομένη, πιςῶς βόησομ. ἀλογημένος ὁ ἐλθὼμ, τῶ σῶσαι τὰ σύμπαμτα:~

Δόξα, Ὅ"μοιομ.

Ἰ"Να πληρωθῇ, τῶ Παρθὸς ἡ ἀδοκία, ἦλθομ Θεὸς γῆς, ἐμδυσάμενος πτωχείαμ. ὁ Οὐρανός μοι θρόμος, ἡ δὲ Γῆ ὑποπόδιομ, σοὶ δὲ τὸμ αὐχέμα ὑποκλίμω. ἐμ τύτῳ γὰρ παρεγενόμην. ἐμὲ βάπτισομ. ἐμοὶ τὰ ἡμῖ βροτῶμ, καθαίρομται πταίσματα.

Καὶ μῦν, Θεοτοκίομ. Ὅ"μοιομ.

Γ' τὸν Ἰσραὴλ, διὰ φύλης Σ Νεφέλης, πεζὸμ φωταγωγῶμ, ἐ δροσίζωμ ἐμ ὀρήμῳ. σὺ ὁ δεσπόζωμ παμτὸμ, ὁ τῇ φύσει ἀέκφρασος, δύλε τιὶ μορφῇ πῶς ἐμεδύσω; ἀ φαίσω σοι πυρὸς ὁ χόρτος. αὐτός με βάπτισομ. ἐγὼ γὰρ χρήζω ὑπὸ σῦ, καθαρσιομ δέξασθαι:~

Ἀ"ποστίχα, π. ἦχος, β'.

Οἶκος τῶ Εὐφραθᾶ.

Ὡ"Φθη τὸ Παρθικὸμ, ἀπαύγασμα τ' δόξης, ἐμ Ἰορδάνυ ῥείθροις, βαπτίσματι καθαίρομ, τὸμ ῥύπομ ἡμῖ ψυχῶμ ἡμῶμ:~

π. Διὰ τῶτο μνησθήσομαί σε.

Λ' Ἔχω δυλοπρεπῶς, Προφῆτα Ἰωάμμη, τὸμ Λυτρωτιὶ τῶ Κόσμυ, καὶ βάπτισομ τὸμ Κτίςμ, βροτῶμ εἰς ἀμαγέμνησιμ:~

π. Εἴδοσάμσε ὕδατα ὁ Θεός.

Ἦ"Λθεμ ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφαμ. ἐμ Ἰορδάνῃ δεῦτε, σωέλθωμεν ῥυφθῆμαι, Σ ᾄσαι προεόρτια:~

Δόξα, καὶ μῦν. Ὅ"μοιομ.

Μ' Ἡμφομ ὁ Χριστὸς, σωτήριομ ἀμθρώποις, λυτήριομ δωρεῖται, ψυχῶμ καθαίρωμ ῥύπομ, πυρὶ τῷ τῶ Βαπτίσματος:~

Ἡ' λοιπὴ Ἀ'κολυθία τῶ Ὄ'ρθρυ, ὡς σωήθη, καὶ Ἀ'πόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ε'. Προεόρτια τῆ Φώτων. καὶ τῆ Ἁγίων Μαρτύρων, Θεοπέμπτυ, καὶ Θεωμᾶ, καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐχῶμεν ἦ. σ'. Σ ψάλλομεν, π. προσόμοια, τῆ Μαρτύρων, ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖομ ἐμ Μάρτυσιμ.

Θ Εωμαῦ καὶ Θεοπέμπτυ, τοὺς σοφοὺς αὐμνήσωμεν. τοῖς Χριστῦ γὰρ δόγμασι πειθαρχήμασι, λαμπρῶς καταργήσαντες, τιὶ Ἁγίᾳ ἑ σεπτιὶ, ἀθαρσῶς ὡμολόγησαμ, ἕνα Κύριομ, καὶ Θεὸμ πρὸ προσώπυ τῆ τυραμμωμ, ἀπειθῶς λελαβήκότες, καὶ σεφαμήμενοι αὖωθεν:~

Ὅ"μοιομ.

Ο' τῶ βίυ χαμαίζηλομ, καὶ ῥυφῆς τιὶ ἀπάθειαμ, καὶ τιὶ ἀπαθῆσαμ δόξαμ Παμάφημοι, καταλιπόμτες ὡς πρόσκαιρομ, Χριστῷ ἐκολλήθητε, τῷ αὐτῷ κάλλει τρφπμῶς, ὡς ὡραίῳ φλεγόμενοι. ἑ προσήχθητε, ὡς ἡδύπμοα ῥόδα, ἑ τῷ σέφει, τῆς ἀφθαρσίας βασιλείας, θεοδσμῶς σωεσέφθητε:~

Ὅ"μοιομ.

Ι' τὸμ Κόσμομ μισήσαμτες, ὑπερκόσμιοι ὤφθητε, πρωτοτόκως Ἐκκλησίᾳ συμήφθητε. καὶ τοῖς Ἀγγέλοις σωᾴδετε, φδὴμ τιὶ ἀκήρατομ, ἐμωπίῳ τῷ Θεῷ, παρεςῶτες ἐμώπιοι. καὶ τιὶ ἄθεσμομ, ἦ ἐδώλως ἀπάτιω καθελόμτες, ἦ Τυραμμωμ τιὶ μαμίαμ, μαρτυρικῶς κατεβάλετε:~

Ἐ"τερα π. προσόμοια, τ' Ὁσίας,

Τῶμ Οὐρανίωμ ταγμάτωμ.

Ο' ἀκλεὲς ἦ Πατρίωμ ὕμνως πεθήσασα, ἀκλείας τῆς ἀφθαρσίας, ἐπεθύμησας ὄθεν, ἐκβᾶσα ἦ ἡδέως, σῶμα τὸ φθορ, πό-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πόμοις πᾶσιν ᾠξέδωκας, Ϛ μιῶ τῇ πόμων λαμβάνεις τὰς ἀμοιβὰς, τῷ Χριστῷ συμβασιλάυουσα·

Τὸν Γῶβ συγχωρήσας, τῷ ὀξαυτήσαντι, καὶ σὲ πυρῶσαι θέλων, ὡς χρυσίον ἀφῆκε, τὸ σῶμα πάσχων βίᾳ τῶ πομηρῶ. ὅθεν σὺ καταισχύνασα, τῇ καρτερίᾳ τῇ μόσων τὸν πειραστὴν, τῷ τῆς μίσης φύσεως ἔσεσαι.

Ὁ τῆ Νυμφίω ὡραῖον, κάλλος ποθήσασα, Χριστῶ Ϛ νυμφεύθῆναι, τότω σὺ βουληθεῖσα, πάσαις ταῖς ἰδέαις τῇ ἀγαθῶν, διὰ πόνων ἀσκήσεως, σαυτὴν ἐκόσμησας ὅθεν, μιῶ σοὶ αὐτῷ, βασιλεύεις εἰς μυμφῶνα αὐτῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β΄.

Τοιμάζω Γορδάνη Ποταμέ. ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται, Χριστὸς ὁ Θεὸς, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῇ δρακόντων ἀοράτως κεφαλὰς, σωθλάσῃ τῇ Θεότητι, ἐν οἷς ὕδασι τοῖς σοῖς. ἀγάλλου ἡ ἔρημος Γορδάνη. τὰ ὄρη σκιρτήσατε μετ' ἀφροσύνης. ἦκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἀπακαλέσαι τὸν Ἀδάμ. φωνὴ βοῶντος βόησον, ὦ Ἰωάννη Πρόδρομε. ἑτοιμάσατε ὁδὸς τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰς τρίβους αὐτῦ, ἀθείας ἀποφύγασθε·

Ἀποστίχα, ᾱ. προσόμοια, ἦχ, πλ. β΄.

Τριήμφος αἰνέσης Χριστέ.

Γῆ Ϛ τὰ ἐπίγεια, σκιρτήσατε ἀγάλλεσθε, ὁ χαμάῤῥους, τῆς φυφῆς ἐν ποταμῷ, βαπτίζεται τῇ χύσῃ, ξηραίνων τῆς κακίας, καὶ ἀναβλύζει θείαν ἄφεσιν.

ᾱ. Εἴδοσαν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ὡτὸς ὢν χορηγὸς Γησῦς, μὴ χρήζων βαπτισθῆναι σαρκὶ, ἐπιβαίνει, Γορδάνῃ ταῖς ῥοαῖς, φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει, βυλόμενος ἐν πίστει. τότῳ προθύμως ὑπαντήσωμεν.

ᾱ. Διὰ τῦτο μνησθήσομαί σου.

Ὀρέσας τῇ τῆ δύλου μορφῇ, προσῆλθε βαπτισθῆναι Χριστὲ, ὑπὸ δύλου, Γορδάνῃ ταῖς ῥοαῖς, λυτρύμενος δυλείας, τῆς πάλαι ἁμαρτίας, καὶ ἁγιάζων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β΄.

Ἀλλιάθω ἡ ἔρημος τῇ Γορδάνῃ, καὶ αὐθάτω ὡς κείμων. φωνὴ γὰρ βοῶντος, ἠκούθη ἐν αὐτῇ. ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τῦ Κυρίου. ὁ γὰρ τὰ ὄρη ϛήσας ϛαθμῷ, καὶ τὰς μάπας ζυγῷ, ὁ τὰ παῦτα πληρῶν ὡς Θεὸς, βαπτίζεται ὑπὸ δύλου. ὑπωχάσθη ἤρξατο, ὁ τὰ πλύσια δῶρα χαριζόμενος. ἤκουσεν Εὖα ἐν λύπαις τέξη τέκνα. μιῶ δὲ ἤκουσεν ἡ Παρθένος. χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος·

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ΄.

Πέτρεφετο ποτὲ, ὁ Γορδάνης ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιὲ, ἀμαληφθέντος Ἠλιύ. καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα σῶθεν ϛ σῶθεν, Ϛ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τῦ Βαπτίσματος. δι' ἧς ἡμᾶς τὸν ῥύσαο, τῦ βίυ διαπορῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Γορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα·

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις Καμών.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

Τὰς Εἱρμὰς, ϛ τὰ τροπάρια, αὐτὰ δὶς τρίς.

Ὦδὴ, ά. ἦχος, πλ. β΄. ὁ Εἱρμός.

Τί ματι Θαλάσσης, τὸν κρύφαυτα πάλαι, διώκτων τύραννον, τὰ Γορδάνεια, ῥεῖθρα συϛέλλει Ϛ κρύπτει, τὸν ἐμὸν μῶν καθαιρόμενον, αὐθρωπίνως κάθαρσιν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

Τέλεε Θεέ μου, φωτόφυτον ὕμνον, ϛ προεόρτιον, ᾠδὴν σοὶ ἄσομαι, τοῖς θείοις Θεοφανείοις, μυστικῶς ἀναγεννωμένοις με, Ϛ πρὸς τὴν λαμπρότητα, τὴν θείαν ἐπανάγοντι.

Νῶ πρὸ αἰώνων, καὶ κάτω προσφάτως, ἐπιφανέντασε, τὰ ὑπόκοσμια, καὶ τὰ περίγεια Σῶτορ, κατεπλήττομαι τὸ θεῶμα, Ϛ τὴν ὑπὸρ λόγον σε, ἀύμμουν συγκατάβασιν·

Ἵνα σε τῆς δόξης, τὰ παῦτα πληρώσῃς, σαυτὸν ἐκένωσας, μέχρι ϛ δύλου μορφῆς. μιῶ δὲ παλάμῃ τῶ δύλου, ὑποκλίνεις κεφαλὴν δυλικῶς, τὴν ἐμὴν ἀνάπλασιν, ϛ κάθαρσιν δωρύμενος·

Ὦδὴ, γ΄. ὁ Εἱρμός.

Ἐ τὸν Θεὸν ὑδάτων, ἑδράσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀχέτως, ἡ Κτίσις κατιδῦσα, σαρκὶ κρυπτόμενον γάμασι, θάμβει πολλῷ σωάχετο, ὃν ἔϛιν Ἅγιος, πλὴν σὺ Κύριε κραυγάζουσα·

Τύμβολα περὶν Προφήτας, παρέδειξας τῆς

σῆς Θεοφανείας. μυῶ δὲ τὰ κεκρυμμένα, ταῖς ἐμφρήσαις ἐγκώμασας, ἐπιφανεῖς μυστήρια, ἀνθρώποις σύμφορα, μέμνημαι ἀναγούμενος:~

Η Πλωσον Γορδάνης, τὰ ὕδατα ὡς μῶτα μετὰ βρόμα, τῷ δέξασθαι τὸν Κτίστην, σωματικῶς βαπτιζόμενον, τὸν πάντας ἁγιάζοντα, ὃν ἔξιν Ἅγιος, πλὴν σὺ Κύριε κραυγάζοντας:~

Θ Ἐγὼ πρὸς σωτηρίαν, ἐφόδιον τὸ Βάπτισμα παρέχει, Χριστὸς τοῖς αἰσθομένοις, αὐτῷ τῆς θείας ἐλλάμψεως, ἐν ἀφροσύνῃ φάλλοντι. ὃν ἔξιν Ἅγιος, πλὴν σὺ Κύριε φιλάνθρωπε:~

Ὠδὴ, δ'. ὁ Εἱρμός.

Ι Ἦν πρὸς τὸ Βάπτισμά σου ἔλαβον, προορῶν Ἀββακοὺμ, ἑστηκὼς ἐβόα. εἰς Θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ὕδατα πολλὰ, ἐπεβίβασας Σῶτερ διαταράσσοντας:~

Κ Πιφανέντος σου ἐν σώματι, ἠγιάσθη ἡ Γῆ, Τ'δατα ἀλογήθη. ὁ Οὐρανὸς πεφώτισται, γενόμενος δὲ βροτῶν, πικρᾶς τυραννίδος ἐχθρᾶς λελύσθωται:~

Λ Ἡ ματι θείῳ μυῶ ὁ Πρόδρομος, ἐξ ὀρέμου μολεῖ, πρὸς Γορδάνου λέγων. μεταμοεῖτε ἤγγικεν, ἡ βασιλεία Οὐρανῶν, Βασιλεία καλοῦσα, πάντας πρὸς δόξαν Θεοῦ:~

Μ Μεταστρέψας πρὸν τὴν Θάλασσαν, εἰς ξηρὰν καὶ πηγὰς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας, ὑδατισμάτων χωρώτηριον, μυῶ ἀποτελεῖ, Γορδάνην τὸ ῥεῖθρον, πρὸν τῷ Πνεύματος:~

Ὠδὴ, ε'. ὁ Εἱρμός.

Ν Εοφανείας σου Χριστὲ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἐδόμενον, ἐκ μυκτῆρος ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. οἱ πεφωτισμένοι ἤκατε λούσασθε, καὶ δι ὕδατος θείου καὶ Πνεύματος σαφῶς, καὶ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀπεκαθάρατε:~

Ξ Εποιήσε τὴν γενεάν, μέσε Ἀδὰμ χρηματίσας ὁ Πλάστης, ἐν πυρὶ ἐ Πνεύματι ἐ ὕδατι, ξενίσαι ἐκτελῶν ἀναγέννησιν, ἐ ἀνάπλασιν θαυμαστὴν, δίχα σωρίφεως, καὶ χωνευτηρίου, Βαπτίσματι θεουργῶν χειροποιούμενος:~

Δ Ιὰ τὸ Πνεύματος ψυχαὶ, χειροποιῆς διὰ δὲ τὸ ὕδατος, ἁγιάζεις τὸ σῶμα τὸ σωθέτον, ζῶον ἀπλάττων τὸν ἄνθρωπον. τῷ διπλῷ γὰρ τῷ συγγενεῖ, χρησίμως φάρμακα σοφὴ προμηθείᾳ, προσάγεις ὡς ἰατρὸς, σωμάτων καὶ τῆς ψυχῶν:~

Ε Ξ ἀλοχάτε προελθὼν, ὁ γεννηθεὶς ἐκ Παρθένε πρὸ αἰώνων, πρὸς τὴν ἐκ Στείρας παραγέγονας, ἐξ ἀτῶν ὡς ἄνθρωπος Βάπτισμα. ἀλλ' ἐξ ὕδατος μυστικῶς διὰ τῆς Πνεύματος, ἀπεργάσω Σῶτερ, πολύτεκνον Ἐκκλησίαν, τὴν πρὶν ἄγονον:~

Ὠδὴ, ς'. ὁ Εἱρμός.

Σ Τρεχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, φόβῳ ὁ θεῖος Βαπτιστής. εἰ γὰρ καὶ σωρεύθη, προσεγγίσαι τῷ πυρὶ ὁ χόρτος, ἀλλὰ ἀκούσας, ἄφθη ἀρτι ἔδραμε, τὸ ἐπίταγμα πληρῶν ὡς δοῦλος. θείας τε ἄνωθεν, μαρτυρήσης φωνῆς, ἤκουσεν Υἱὸν τὸν προαιώνιον:~

Α Πεγράφης, ἀλλ' οὐκ ἐδουλώθης, Καίσαρος θεσμοῖς πειθαρχῶν. εἰ γὰρ Σ τῆς δουλείας, παραμύθιον ἡμῖν παρέχων, ἐκὼν ὑπείκεις, Σ τελεῖς τὸ δίδραχμον. ἀλλὰ μόνῳ τῷ τῆς ἁμαρτίας, πρὶν πεπραμένους ἡμᾶς ἠλευθέρωσας μυῶ, Σ υἱοθεσίας κατηξίωσας:~

Β Ασιλάεις, ἀλλ' οὐ κατὰ Κόσμον, φύσει πεφυκὼς Βασιλάς. εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα, ἐκ φυλῆς Δαβὶδ τεχθεὶς θρόνον, τῆς βασιλείας, Σῶτερ τούτου ἔλαβες, ἀλλ' ἀίδιον ἔχεις τὸ κράτος, συμβασιλεύων Πατρὶ, πρὸ αἰώνων ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ Πνεύματι:~

Γ Ασιλεῦς μὲν, ὁ τοῦ Κόσμου Ἄρχων, καὶ ἐν τοῖς ὕδασι, πάλαι προσηγορεύθη. ἀλλ' ἐμπρίγεται τῇ σῇ καθαρσει, καὶ καθαιρεῖται, ὡς τὸν Λίμνην πρὶν λεγεών. ἐν χαρῷ δέσου Σῶτερ τὸ πλασμα, τὸ δουλωθὲν ὑπ' αὐτοῦ, κραταιόσου χερὶ, τῆς ἐλευθερίας κατηξίωσας:~

Ὠδὴ, ζ'. ὁ Εἱρμός.

Φ Ράγμα θαῦμα, ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς Ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογὸς, πλέγμα κα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

" ρυφλὶ, Σ αἰτεῖ τὸ Βάπτισμα, ⸗ὸ τῆς
" δήλης, καθαίρωμ τὰς βοῶμτας. Λυτρωτὰ
ὁ Θεὸς ἀ̓λογητὸς εἶ:⸗

Ε'μνεται ῥεῖθρομ, πεὶμ μηλωτῆ Γ'ορδά-
νειομ, προτυπώσῃ, Βάπτισμα τὸ σόμ. δι'
ὃ τῆς παθῶμ, ῥήγνυται χιτώνιομ, ⸗ἀφ-
θαρσίας ἔνδυμα αὐτεργᾶται, τοῖς βοῶσι
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἀ̓λογητὸς εἶ:⸗

Λβιομ ῥεῖθρομ. ἐμ ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενομ,
βαπτισθέντα τὸμ Δημιουργὸμ, δέδεκται
πηγὴ, ζωηφόρε μάματος, εἰς σωτηρίαμ
ἡμῶμ τῆς μελῳδουμένης. Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς
ἀ̓λογητὸς εἶ:⸗

Ε'κρωσιμ θείαμ, συμβολικῶς εἰκονίζοντάς,
καταδύσει ὕδατος βιττῆ, ἐμ τῷ βαπτισμῷ
Χριστῷ σωζόμενοι, τῇ βιημόρῳ ἐγόρ-
σει κοιμωμενῶτάς, ⸗ βοῶμτάς Χριστῷ, ἀ̓-
λογητὸς εἶ:⸗

Γ'α ἡ χάρις, Παρὸς Υἱῶτε Σ Πμεύμα-
τος, τελειοῦσα, τὰς τῶ δωρεᾶ, σοργομ-
τας πιστῶς, τῇ θείᾳ Βαπτίσματος, ὑοθε-
σίας λαβόμτας ἄξιοσίαμ, τῇ βοᾷμ ὁ Θεὸς
ἀ̓λογητὸς εἶ:⸗

Ὠδὴ, ε'. ὁ Εἱρμός.

"Κμηθι φείττων Οὐρανὲ, ⸗ σαλεύθήτω-
σαμ, τὰ θεμέλια τ' γῆς. ἰδὲ γὰρ ὕδωρ πε-
ριβάλλεται, ὁ φλέξας ὕδασι πεὶμ, δικαίᾳ
θυσίαμ παραδόξως. ὃμ Παῖδα ἀ̓λογᾶ-
τε, Γ'ρᾶς αὐυμνᾶτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε,
εἰς παμτας τὰς αἰῶμας.

Τ'ρωσιμ ἔρχεται Χριστὸς, διὰ βαπτίσ-
ματος, παραχεῖμ πᾶσι πιστοῖς. ἐμ τούτῳ
τὴμ Α'δὰμ καθαίρει γαρ· τὸμ πεπτωκό-
τα ὑψοῖ. τὸμ ῥίψαμτα Τύραμμομ αἰχύ-
μει. τὰς Οὐρανὰς ἀμοίγει. Πμεῦμα θεῖομ
καθέλκει. Σ τῆς ἀφθαρσίας, τῷ μέθε-
ξιμ δωρεῖται:⸗

Ε'παυται πλαμὴ τῆς ἐχθρᾶς. φωμὴ βοῶμ-
τος γὰρ, ἐμ ὀρήμῳ τῶ ὁδόμ, Κυρίε κρά-
ξαι ἀνεπίσατε, καὶ πάσας ῥίβας αὐτῆς,
ἀθείας ποιήσατε προσάττει. φάραγξ ἡ
ταπειμὴ γὰρ, φύσις βροτῶμ ὑψοῦται.
ὄρος καὶ βμνὸς δὲ, δυσμενῶμ ταπειμοῦ-
ται:⸗

"Παραδόξωμ δωρεᾶμ. ὦ θείας χάριτος,
ἐ ἀφράστε ἀρχῆς. ἰδὲ γὰρ ὕδατι καθαί-
ρομαι, πυρὶ φωτίζομαι, καὶ Πμεύματι
θείῳ τελοῦμαι, ὁ Πλάστης ἐ Δεσπότης,

μῶ ἐμ τῷ Γ'ορδάμῃ, τῶ ἐμῶ φορέσας,
φύσιμ ἁμαρτήτως:⸗

Ὠδὴ, ϛ'. ὁ Εἱρμός.

Ἠ ἐποδύρεσθε μάτῶ, ἀποκμώσεως βρό-
χοις, ἀποπμιγόμενοι βροτοὶ, ὑπάθωοι
κακῶμ. ἀλλ' ἐμ καταμύξει ψυχῆς προ-
σέλθωμεν, τῷ καθαίρομτι παμτας, ὡς
μόμῳ καθαρῷ, ἐ διδόμτι συγχωρήμῶμ διὰ
Βαπτίσματος:⸗

'Πὶ τῷ ξύλῳ σου τόκῳ, τὸ πεὶμ ἐκ τῆς
Παρθένε, ὑποφρυῶς ἐθαμμαστώθης, Λό-
γε τῷ Θεῷ· μῶ δὲ μεγαλυήῃ μέγα Μυ-
στήριομ, ἐκτελῶμ παραδόξως, μεθέξει τῆ
σεπτῆ, Κολυμβήθραμ πολύτεκμομ θείῳ
Πμεύματι:⸗

Ἠ ὑγιάσθη Γεννήσασα, τῇ Α'γίᾳ σε Λόγε,
δικγυμένῳ Οὐρανῶμ, σὺμ ἄγγελοις δόξαμ
σήν. μῶ δὲ τῆς ὑδάτωμ φύσις ἀ̓λόγηται,
σὺμ σαρκὶ βαπτισθέντος, καὶ γένος γεγε-
μῶμ, πρὸς τῶ πεὶμ ἐπαμῆλθεμ, αὐθις
ἀ̓γένειαμ:⸗

'Γαλλιάσθω Γῆ πᾶσα, Οὐρανὸς ἀ̓φραιμέ-
σθω, Κόσμος σκιρτάτω Ποταμοὶ, κροτεί-
τωσαμ χεῖρί. αἱ Πηγαὶ ἐ Λίμναι, Α'βυσσοι
Θάλασσαι, συγχαιρέτωσαμ ἥκει, Χριστὸς
γὰρ τὸμ Α'δὰμ, ἐκκαθᾶραι ἐ σῶσαι, θείῳ
Βαπτίσματι:⸗

Εἰς τὸμ Ο'ρθρομ, μετὰ τῶ σωσθῆ Κλῖ-
μα. ἦχος, α.

Χορὸς Α'γγελικός.

Τ'φραίμ Ποταμὲ, Γ'ορδάμ ἐμ σοὶ γὰρ,
ὁ παμτων Ποιητὴς, παραγίνεται θέλωμ,
τὸ Βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ⸗ὸ δούλου
ὡς εὐσπλαγχμος. τόρπου χόρδε, Α'-
δὰμ καὶ Εὔα Προμῆτορ, ἐπεδήμησεμ, ἡ
ἀπολύτρωσις παμτων, Θεὸς ὁ ὑποράγα-
θος:⸗

Δόξα, καὶ μῦ, Ο'μοιομ.

Εἰμάρρυσε τῆς ῥυφῆς, ὁ Δεσπότης ὑπάρ-
χωμ, προσέρχεται ῥοαῖς, Ποταμῆ βα-
πτισθῆμαι. ποτίσαι γὰρ βυλόμενος, κα-
θαρσίας με μάματα. ὃμ θεώμενος, ὁ Γ'ωαμ-
μης ἐβόα. πῶς τῶ χεῖρά μου, τῇ κορυφῇ
σε ἐκτείμω; ὢ ῥέμει τὰ σύμπαμτα:⸗

Εἰς τὸμ β'. ἦλο. καὶ ἦχος, γ'.

Τῶ ὡραιότητα.

Ο'μ ἀκαταλήπτομ σάρκα πτωχεύσαμτα,
ἐ πρὸς τὸ Βάπτισμα παραγενόμενομ, ἐ
τῶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν αὐτάπλασιν ἡμῶν, ὃν αὐτῷ ὀργαζόμενον, ἅπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς Θεοῦ παλυέλεον. ἐ τὴν συγκατάβασιν, τὴν αὐτῷ μεγαλωώμλρ, βοῶντες ἀχαείς φ καρδίᾳ. δοξα Χεις ὲ τῇ ἐπιφαμείᾳ σε ⁓

Δόξα, ἐ νῦν. Ὅμοιον.

Ἀ Δὰμ τὴν γύμνωσιν ἐνδύων ἀπλαγχνε, καταςολίῳ δόξης, μέλλεις γυμνοῦσθαι σαρκὶ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ. ὦ θαύματος παραδόξε. πῶς σε ὑποδέξεται, ὕδωρ Δέσποτα Κύριε, ὕδασι σεγάζαντα, ὑπερφα ὡς γέλραπται; ὑμνοῦμεν Ἰησοῦ ἀόργητα, παντὸς τὴν σὴν ἐπιφάνειαν ⁓

Καμόντες φδαὶ. ὁ Προεόρτιος ἐς ς'. τῆς Ὁσίας καὶ τῶν Μαρτύρων, εἰς ἡ. Καμὼν ὁ Προεόρτιος. Ὦ δὴ, ἀ. ἦχ, ά.

Πρὸς τὸ, Χεις ὸς γενηται δοξάσατε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἰ Κρᾶς δελείας ῥυθεὶς Ἰσραὴλ, τὴν ἄβατον διῆλθεν ὡς ἤπειρον. ἐχθρὸν δὲ ὁρῶν πορτύμενον, ὕμνον ἐν ἀφροσύνῃ, ᾄδει Θεῷ, τῷ τροπαιργοῦντι, βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι δεδόξασται ⁓

Χ Ριςὸς μολὼν πρὸς τὸ βάπτισμα. Χεις ὸς πρὸς Ἰορδάνην ἐφίσταται. Χεις ὸς τὰς ἡμῶν ἐν ὕδασι, θάπτει μυῶν ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθός. ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτὸν, ὅτι δεδόξασται ⁓

Ἁ Μάτωσαν ἀφραινόμεναι, μεφέλαι ἀφροσύνην αἰώνιον. Χεις ὸς Ἰησοῦς προφέχεται, μάσιν Ἰορδάνου, τὰς Ποταμὰς, τῆς ἁμαρτημάτων, κατακλύσαι φωτισμὸν, πᾶσι δωρούμενος ⁓

Ἰ Δὲ τὸ φῶς ἐπιφαίνεται, ἴδε ὁ ἴλασμὸς ἀναδείκνυται. ἴδε ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται, λάμψαι τοῖς ἐν τῷ σκότει, θείας αὐγασ τοῦτον διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα ⁓

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας, ἦχ, β'.

Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Τ Έψαι τὴν σὴν, ᾄσμασι μνήμην προήρημαι, σοὶ πεποιθὼς ὁ ἄμισος, ἐ ὅλος αἰχμος. ἀλλὰ δίδου μοι λόγον, σοφίας ἐ ἀγνείας, σαῖς παρακλήσεσιν ⁓

Ὅ Λον τὸν βίον, πρὸς θεῖον ὕψος ἐπάρασα, ἐ τῆς χρησῶν τὴν ἄβυσσον, ἐ ἀπολαύσεως, ἐπιγνοῦσα τὸ ἀχνῆμα, ἁπάντων ἀπαμείσης, τῶν προσκόπτων σοι ⁓

Ἐπὶ τῶν Ἀποστίχων, ἦχ, πλ. δ'. Ἰδιόμελον.

Ὡ Σ ἐν ἡλίῳ δικαιοσύνης, ἐν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεως, ἐν τῷ ὕδατι τῆς μετανοίας, ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἀφθαρσίας, ἐν τῷ ἀγαπᾶν τὸν Κύριον, ἐν τῷ ἐλπίζειν ἐπ' αὐτὸν, ἐν τῷ ἀγαθύνεσθαι, ἐν τῷ ἀγαλλιᾶσθαι, ἐν τῷ ἀγαθοποιεῖν, ἐν τῷ ἀγαπᾶν τὸν πλησίον, ἐν τῷ ἀγαθοεργεῖν, ἐν τῷ ἀγαθοποιεῖν

Ἄλλος. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Φάσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς θαύμασιν, ὃν ὅλως, ἀχέτως πιεζομένης, πρὸς τὰς πόμας τῆς ἀσκήσεως. ὁ πειράζων ἐν οἷς ἐπεκράτετο·

Ὀρείαν τὴν σὴν ζωῆς πρόξενον, ἀφθαρτε, καὶ θείας συ ἱερέτισσα, τὴν πλατείαν καταστύσασα. ἣν ὁδὸν χέρσον ὄντως τῷ μὴ ἔχοντι·

Ἐύσης παρείας τὸ αἷμα ἔφυγε, τῇ πίξει, ἐ πόροις τ' ἐγκρατείας. ἐ τὸ φλέγον τῶν ὀμμάτων σε, τῇ δακρύων θεσμοῖς ἐμάπεσβήμητο·

Θεοτοκίον.

Λόγος σαρκωθεὶς ἐκ σὲ Παῤῥαγμε, τὴν σάρκα, τῷ ῥύπῳ θέλων ἐκπλύναι, ὑπόδειγματι καθάρσεως, ἀῤῥυπώτῳ τοῖς ὕδασι ξενίζεται·

Ἄλλος. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἧς ἀσεβείας καὶ τῆς πίστεως τὰς προστάτας, τὰς θείους Ἀθλοφόρους ἀφημνήσωμεν, Θεόπεμπτον καὶ Θεωναῦν τὸν ἀοίδιμον·

Ἁμὼν ἐ τύπος ἐ ὑπόδειγμα φανέντες, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, τῷ Ἁγίῳ γεγόμασιν, ὁδηγοὶ πρὸς τὴν ἄθλησιν·

Ἠλάσατε τύπῳ τὴν σαρέτον πολιτείαν, οἱ Μάρτυρες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ βήματος, παρεστῶτες ἐκραύγαζον. χριστιανοὶ ἐσμὲν ἅπαντες·

Θεοτοκίον.

Τέχθης ἐκ Παρθένου ἀῤῥυμπώτως. ἐφάνης ὡς ἠυδόκησας φιλάνθρωπε. ἐ τὸν Κόσμον ἀνεκαίνισας Κύριε·

Ὁ Εἱρμός.

Στερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου·

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ.

Τὸν συναΐδιον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Σκηνῶν ὑπερβᾶσα σὺ τὸ φθαρτὸν μόνον, ἐν Οὐρανοῖς ἀπολαύεις διαφερόντως μονῆς, ἐ τὸ κρεῖττόν σου αἴγλης ἀπεπλήρωσαι. ὅτι κατ' ἄνδρας τὴν σκληρὰν, διοδεύσασα ὁδὸν, μνήμην σου τὰ πάντα, ἐ Ἀγγέλοις καὶ θεωθείσης, ἐν μὴ τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν·

Δόξα, Ἦχος, ά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐπέμπτος ὀφθείς, Ἱεράρχης τῶν κάτω, ἐφάνη ταῖς ποιμαῖς, Ἱεράρχης τῶν ἄνω. Τυραννῶν τὴν σάρκα, μὴ μεμαύτων αἰκίζεται, ἀγαλλόμενος, ἀναβοῶν σέβω μόνον, τὸν σὸν θάνατον, τὸν Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, βροτῶν παραπτώματα·

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Μέγας ὑετὸς, πρὸς ποταμίους ῥείθρα, προσέρχεται σαρκὶ, βαπτισθῆναι θελήσας. πρὸς ὃν θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε. πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ἄλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν φέρει τὰ σύμπαντα;

Ὠδὴ, ά. ὁ Εἱρμός. Πρὸς τὸ,

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ἤκουσε πάλαι Ἀββακούμ, Χριστέ σου ὁ θαυμάσιος, τὴν ἀκοὴν ἐ φόβῳ ἔκραζεν. ,, ἀπὸ Θαιμὰν ὁ Θεὸς, ἥξει ἐ ὁ Ἅγιος, ὄρους ,, ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαί σε τοὺς λαούς. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε·

Ὕδωρ ἀπαντλήσατε ζωῆς, ἐδὲ μὴν παρεγένομεν, ὁ τῆς ἐρήμου Ποταμὸς ἀληθῶς, ξηραίνει τὰ θολερὰ, ἀπιστίας ὕδατα, ἵν τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι, τοῖς μελῳδοῦσιν αὐτῷ. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε·

Τ' φράγμου ὄρεσι τὸ πρὶν, διῳκοῦσα φύσις ἅπασα, ἡ τῶν ἀνθρώπων μὴν ἐπέφανε, χειμάῤῥους ὁ τῆς ῥυφῆς, Ἰορδάνης μάσασι, λύων τὸν αὐχμὸν τῆς ἁμαρτίας. ᾧ μελῳδοῦμεν πίστει. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε·

Οὗτος φωνὴ προφητικῶς, ὄρεσι πρὶν ἐκήρυξε, ταῖς διανοίαις ἑτοιμάσατε, ὁδὸς ἀθείας Χριστῷ, ὄρχομένῳ λέγουσα. ὅπως βαπτισμῷ ἀναχωρήσῃ, παλαιωθέντας ἡμᾶς, λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόφασιν·

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Τ' σώματος, διαφθείρουσα κάλλεσι γέγονας, τοῖς πολλοῖς παραίτιος, ὑκ ἀτυχήσης ἐράσεως. ὅθεν ἀφαμίσασα, σαυτὴν μετέσχες θείας ὡραιότητος·

Πέπεμψας, ὡς Ἰὼβ τὴν τοῦ σώματος κάκωσιν· ὑ προσῆκας λόγιον, τὴν τελευτὴν ἐπιστώμενον. χρόνῳ ἐ τῇ φύσει δὲ, εἴξασα θείαν ἀπῆρας πρὸς κατοίκησιν·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐμάρωσαι, συγγενῶν ⸀ γομέων ⸀ κτίσεως, τὸν Χριστὸν μορώτατον, ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον, πλᾶτος ⸀ ἀδάπανον· μεθ' ἧς τῆς ἄνωθεν δόξης, ὧφθης μέτοχος·

Θεοτοκίον.

Τόκος σε, τὸν Ἀδὰμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο. φθορᾶς βροτοφγάτιδος, ἀμὰ ⸀ γὰρ ὑπὸρ ἄνθρωπον, γέγονεν ἡ σύλληψις. διὸ φθορᾶς τῶν κακῶν με, Κόρη λύτρωσαι·

Ἀλλος. Ἐσακήκοα τινὶ ἀκολή.

Ἀσαν ἤρδευσαν τὴν Οἰκουμένην, λόγοις ἐνθέοις, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, ⸀ τὴν πλάνην κατήργησαν·

Λᾶτον ἄσυλον ἐφεῦρον, οὕτως οἱ Ἀθλοφόροι. πλᾶτος δόξαν ⸀ λαμπρότητα, ἧς ἐπιγαίως κατέτρυσαν·

Ὡραϊσάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστοῦ τῷ ὅπλῳ, τῷ τυράννου τὴν ὠμότητα, ἐν τούτῳ πᾶσαν κατέβαλον·

Ἠτοι ἄχραντε ὑλογημένη, Ἀμὴ Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως·

Ὠδὴ, ε'. ὁ Εἱρμός. Πρὸς τὸ,

Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν.

Ὀφῶσε τὸ ἄδυτον λάμψον Χριστὲ, ταῖς καρδίαις ἧς πίστεως ὑμνοῦντων σε, εἰρήνην δωρούμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὸρ νοῦν. ὅπως ⸀ ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν, τῶν ἐντολῶν σου ⸀ ἐχόμενοι, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε·

Γ'ρήνην ὑπάρχων Χριστὲ βασιλεὺς, τὸ τῆς ἔχθρας μεσότοιχον ἔλυσας, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, φανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς. ὅθεν τὴν ἔλυσίν σου, ἰδὼν ὁ Γ'ωαννης, κατεπλήττετο φόβῳ, χαροθετῶν σε κελεύοντος·

Δακόντων τὰς κάρας σωτηρίαν Χριστὸς, ἐπαγόμενος μοῦ παραγίνεται, τοῖς ὕδασι Ϛ ῥέμουτι, βοᾷ τῷ Βαπτιστῇ· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ⸀ καὶ ἅψαι κορυφῆς μου, ⸀ δαλίαν ἀπόθου, ἐπιτελῶν τὸ προσταττόμενον·

Δῆλος Προφήτης τὴν χάριν ποτὲ, τοῦ Βαπτίσματος θεόφ ἐν Πνεύματι, πατάξας Γ'ορδανία, τὰ ῥεῖθρα μηλωτῇ· ἄτιμα διηρέθη, ἡμῖν ὁδοποιοῦντα, ἀναγέννησιν θεάν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος Χριστοῦ·

Ἀλλος. Ὀ τῷ φωτὸς χορηγός.

Λὸς γεγένησαι, τῷ ἀμοιχήτως ἐν ἀγνοῖς, πνεύμασι, Λόγε σοφέ· ἐφαίδρυνας σὺ γῆν, ἀσκήσεως πολλοῖς, ἐν πόνοις ψυχῆς σου, τὸ κάλλος Παμακάριστε·

Ἀρκα ⸀ ἐκρώσας, φαιδρυνομένη φυσικῇ χάριτι, πόνοις πολλοῖς, φαιδρύνουσα μᾶλλον φωτὶ τῶν ἀρετῶν, ψυχῆς τὴν ἀκόμα, φαιδρῶς καταλάμπουσαν·

Ἀλων τῶν σωμάτων, τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς Χριστὸν ὄρωτι, φλέξασα σὺ, τὰ μὲν τοῖς αὐλοῖς, αὐλῶς ἀληθῶς, Ἀγγέλοις συγχαίρεις, Θεὸν κατοπτεύουσα·

Θεοτοκίον.

Ἀραν σωέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν ἀσεβῶν Παράγμε, ῥαίθροις τὰ μὲν, τῶν ἐμφολευόντων, δρακόντων ὀτεχθεὶς, ἐκ τῆς σῆς μήδυος, σπορᾶς ὅντως ἀμάθεν·

Ἀλλος. Ὀρθοῖς ὀρθοῦντες λόγε.

Γ'σοφοὶ Ἀθλοφόροι, τὴν πίστεως Ὀπλῖται, τὰς βασάνους γενναίως, ἐχθρῶν τῶν παρανόμων, νικήσαντά ὁμοῦ, σεφανους ἐδέξαντο·

Τ'ὴν σωτείαν ἐπλανῆν, ἐν δόξα τῶν γηίνων, ἠδυνήθη ἐκκόψαι, τὴν πίστεως τὸν δρόμον, ὑμῶν τῶν Ἀθλητῶν. διὸ ⸀ ἀγάλλεσθε·

Αρεσῶτα τῷ θρόνῳ, τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, μετ' Ἀγγέλων ἀπαύστως, πρεσβεύσατε δοθῆναι, παισμάτων ἴλασμὸν, τοῖς πίστει ὑμνοῦσιν ὑμᾶς. Θεοτοκίον.

Αμαγία Παρθένε, ἡ κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ, τὸν Λόγον ὑπὸρ λόγον, δυσώπησον αὐτὸν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Ὠδὴ, ϛ'. Εἱρμὸς, Πρὸς τὸ,

Σπλάγχνων Γ'ωακείμ.

Λος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων σωέχομαι, ⸀ καὶ κεῖται κακῶν συγκατάπτωμαι. ἀλλ' ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ὡς πρὸν Γ'ωακείμ, ⸀ πίστει τὴν ἀπάθειαν μοι δώρησαι. ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι·

Πλάγχνα οἰκτιρμῶν, Χριστὸς ἐνδεικνύμενος, ἐν δούλῃ μορφῇ ὁ ἀμάλλοιωτος, παραγίνεται, πρὸς τὸν δοῦλον αἰτούμενος βάπτισμα, τὴν δουλείας ἀφαρπάζων τὸ ἀμάραντον· ὅπερ ἐκπλαγεὶς τὴν ἔλυσιν, δαλιᾷ ⸀ τῷ φόβῳ συσέλλεται·

Π Ω͂ς σε Ποταμὲ, ῥοαὶ ὑποδέξονται, τὸ ἄσεκτον πῦρ μοῦ ἀφικόμενον; πῶς σὺ γύμνωσιν, ἐπουρανίοι βλέψουσιν Ἄγγελοι; πῶς σὺν χεῖρα Ἰωάννης ἐπεκτείνεσοι, Λόγε τῷ Θεῷ προσάρχε, τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι;

Θ Ἀλαλαγμὸν διχῇ, φοβηθεῖσα ἐδήλωσε, τῷ μέν λαῷ θείαν διάβασιν. ὧν ὀργάσονται, Ποταμῷ τῇ σαρκὶ ἀφικόμενος, ὁ ἐκ πέτρας παραδόξως βλύσας ῥάμματα. τοῦτον, ὡς Θεὸν δοξάσωμεν, τοῦ ἡμῶν σωτῆρος σὺν ἁγιαπλάσαντα.

Ἄλλος. Ἐμ ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀ Μπρωθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν σὺν ἀπόλαυσιν ἀπεσκοράκισας, τῆς σαρκικῶν ὀρέξεων. τῆς καλῶν γὰρ ἐρῴσθης τῷ ὄντι.

Σ Φαλέσι φωσφόρου σὺν σύμφορον, μυήμην πλανογέτορον καταφωτίζουσα, σὺν τῆς ψυχῶν σκοτόμαυραν, Μοναχῶν Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ο Ἰστρὸν τὰ ἀγνείας ἐπίρρησας, ἔργασα τὸν θάλαμον τοῦ ἀδιάφθορον. τοῦ γὰρ Χριστοῦ τῷ ὄντι, ἐπυρώθης τῷ ξένῳ νυμφίος σου.

Θεοτοκίον.

Ἵνα δόξῃς πληθῶμεν ἐλύθην, ἄδοξον εἰς ἄνθρωπον δόξης ὁ Κύριος. ὡς γὰρ βροτὸς ῥυπτόμενος, σὸς Υἱὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐδόξασεν.

Ἄλλος. Ὁ Ἰωσὴφ ἐκ κοιλίας.

Κ Ατήργησαν, τῆς εἰδώλων σὺν πλάνης οἱ Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, καὶ ἀσέβειαν πᾶσαν, ἐξηφάνισαν ἐκ γῆς, τῇ ἀθλήσει αὐτῶν.

Π Αρέσχεν, ὁ ἐχθρὸς καὶ διώκτης, τῇ πίστεως αὐτῶν ὑπηρέτας, ξιφήρεις ὤφθη ἁρπας, ἀμελεῖν ὑμᾶς πικρῶς Μάρτυρες Ἔνδοξοι.

Σ Ἴδετε, ὁ χορὸς τῆς Ἁγίων, τοὺς τυραννους ὡπλισμένους τῷ ξίφει, ἀδελαίδρως βοᾶτε. στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ πέλομεν ὦ δικασταί.

Θεοτοκίον.

Ν ἔτεκες Θεοτόκε ἀειπαρθένως, Θεὸν ἡμῶν δυσωπτοῦσα μὴ παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Ἀχράντε Ἀειπάρθενε.

Εἱρμος.

Ἰωσὴφ ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐβόα· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου. ἡμᾶς δέσποτα βοῶμεν· παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. ἦχος δ.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἦκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Οἶκος.

Ἅθος ἀπείρου σοφίας λόγε, ἐκπηγὴ χαρισμάτων σὺ ἀσύμφορος ὤν, βλυσάμενος τῷ Κόσμῳ τὴν ἄφεσιν, ἄβυσσος ὅλως ζωὴν πηγάζων, Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις αὐτῶν ἐπάγη, βάπτισμα μοῦ μολυσμοῦ, ὁ ἐκτὸς μόνος ἀνωθεν ὑπάρχων, ἀποκαθαίρεις τῶν βροτῶν ἁμαρτίας ὡς ὕδωρ λαγχνος, ὧν ᾧ τὴν λύσιν τοῦ πταίσματος, ἔξειργάσω χειρὶ τῷ προσλήματι. Σῶσαι γὰρ ἦκεις, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ε'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοπέμπτου Ἐπισκόπου, καὶ Θεωνᾶ Μάρτυρος.

Ε. Ὅπως τελάντα Θεόπεμπτος ἐπάτω, Ἀθλῶν τελάντων, τὴν καρὰν τιμηθεὶς ξίφει.

Ἐν θεντόν ἐκραύγαζε τῷ Ψαλτηρίῳ, Λάκκῳ Θεωνᾶς Μάρτυς Θεόπεμπτος· Ὑστος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόπεμπτος, Ἐπίσκοπος ὢν Θεῷ Διοκλητιανῷ τῷ Βασιλέως, ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ κτιμηθέντι διωγμῷ, πρῶτος τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, ἐν τὸ σέφος ἀναδησάμενος. Συρχεθεὶς γὰρ, ἐν προσαχθεὶς τῷ Βασιλεῖ, Σκληρύνας τὴν πλάνην αὐτοῦ, ἐν κλιβάνῳ πυρὸς ἐμβάλλεται, ἐν σῶος ἐκεῖθεν ἐξέρχεται. Εἶτα τὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται. Καὶ μὴ ταῦτα δηλητήρια φάρμακα πεπωκὼς, ὡς ἀπήμαντος ἐκ τούτων διέμεινεν, ἐπιστᾶται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τὴν ταῦτα κράσαντα μάγον, ὅτω καλουμένῳ Θεωνᾶ. Καὶ ἕτερα δέτιμα πρὸς τούτοις παθῶν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν· Ὁ δὲ Θεωνᾶς ὀργάματος γενομένου, ἐν αὐτῷ βληθεὶς Σ πολλὴν ἄνωθεν ἐπιφορηθεῖσαν γῆν ἐκ τῆς κεφαλῆς δεξάμενος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Συγκλητικῆς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Συγκλητικὴ λιπῶσα δυλείαν βίου,
Κλητοῖς Θεοῦ σωφρονεστάτη δούλη γεγένηται Πόλφ.

Τ'ῃ γονεῦσι ὑπῆρχε περιφανὴς, πλούτῳ καὶ ἀσεβείᾳ τὸ ἐπίσημον ἔχουσα. Διὰ δὲ τὴν ἐπαυθῆσαν αὐτῇ ὥραν, καὶ τὴν τῶν χρημάτων περιουσίαν, πολλῶν ἀγαγέσθαι πρὸς γάμον αὐτὴν βουλομένων, τῷ πρὸς Κύριον μᾶλλον πόθῳ ἐπέτεινεν ἑαυτήν. Ὅθεν τελείως τῶν φρονημάτων τοῦ βίου μεθίσταται, καὶ τὴν σπουδὴν ὅλην πρὸς ἄσκησιν ἀρετῆς καὶ ἐπίδοσιν τρέπει. Καταβαλοῦσα δὲ τὸν ἀνταγωνιστὴν πολέμιον, καὶ πρὸ τῆς τοῦ σώματος διαλύσεως, τῷ μνῷ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσασα, ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρὰ τοῦ παράζοντος ἥλατέται. Κατὰ γὰρ τὸν μέγαν Ἰὼβ, δεσμοῖς τοῦ σώματος μοσήμασιν ὁμιλήσασα, καὶ πληγαῖς καὶ μώλωψιν, ὑφ' ὧν τὸ σῶμα ἅπαν διαβρωθεῖσα, ὑγδονηκονταετὴς ἤδη γενομένη, ἐ τοῦ τόκου τῆς ἀρετῆς μὴ δ' ὁτιοῦν καθυφεῖσα, εὐ ἀθλητικοῖς πόνοις πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ.

Ἀ. Ὁ Γρηγόριος ἀρεταῖς λάμψας μέγα,
Λαμπρῶς μεταστὰς, καὶ μέγα πλουτεῖ κλέος.

Τ'τος ἕλκε τὸ γένος ἐκ τῆς περιβοήτου τῶν Κρητῶν Νήσου. Πατρὸς δὲ αὐτῷ ἀσεβέστατοι, Θεοφάνης καὶ Γουλιανὴ προσαγορεύόμενοι. Διατρίψας δὲ χρόνον ἱκανὸν ἐν τοῖς μαθήμασι, ποιμαίνειν ὑπὸ τῶν γονέων τὰ θρέμματα ἐκελεύετο. Καί ποτε θείῳ ζήλῳ πυρωθείς, τῆς ἐνεγκαμένης ἀπαρας, ἐπὶ τὴν Σελάκιαν ὁρχεται. Κἀκεῖσε χρόνον οὐκ ὀλίγον ἐνδιατρίψας, ἀρτῳ βραχυτάτῳ καὶ ὕδατι διέζη. Τῷ δὲ εἰκοστῷ ἕκτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὅτε καὶ Λέων ὁ εἰκονομάχος τὸ ζῆν ἀπέρρηξε, καὶ τὸ ὀρθόδοξον ἐπαρρησιάσατο, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, πάντα τόπον ἅγιον προσκυνῆσαι γλιχόμενος. Ὁπόσα δὲ δεινὰ παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ Ἑβραίων ἐφ' ὅλοις δώδεκα ἔτεσιν ὑπέμεινεν, ἀδυνάτου γραφῇ παραδοῦναι, χρωμένους τῇ σωτομίᾳ. Εἶτα ἐκεῖθεν ἀπάρας, καταλαμβάνει τὴν Ῥώμην. καὶ τῇ ἀγγελικῇ τυχὼν σχήματος, ἣν δαμάζων τὸ ἑαυτοῦ σαρκίον τῇ ἐγκρατείᾳ. Ἐπεὶ δὲ τὴν βασιλείαν μετὰ τὴν τελευτὴν Σταυρακίου, Μιχαὴλ ὑπεζώσατο, Νικηφόρου τοῦ ἐν Ἁγίοις τὰ τῆς Ἐκκλησίας πηδάλια ἰθυνόντος, ἀπεφάλη Μιχαὴλ ὁ ὁμολογητὴς Ἐπίσκοπος Σωάδων, πρὸς τὸν Ἁγιώτατον Πάπαν. Καὶ τῷ μακαρίῳ Γρηγορίῳ ἐντυχὼν, ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑποστρέφων, μεθ' ἑαυτοῦ σωήγαγε, καὶ τῇ ἀναγεσάτῃ Μονῇ τῇ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ φέρων δίδωσι, τοῖς ἐκεῖσε σωαριθμήσας. καὶ διῆγε μονοχίτων καὶ ἀϋπόδετος ἐπὶ ψιαθίου ἀνακλινόμενος, ἄρτου βραχυτάτου καὶ ὕδατος διὰ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν γευόμενος. Καὶ λάκκῳ βαθυτάτῳ ἑαυτὸν ἐναπορρίψας, τὴν γενομένην ταραχὴν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις συχνῷ χρόνῳ ἀπαθρήμησεν. Ἐκεῖθεν δὲ ἐξελθὼν, γνωτάτῳ παρὰ κελλίῳ ἑαυτὸν ἐγκλείει, ἐνὶ μόνῳ δορματίνῳ χιτῶνι περικαλυπτόμενος, ἐ πίθον παρὰ τῷ κήπῳ ἐξῶτα πληρῶν ὕδατος, ἐ τὸν χιτῶνα ὀψίας ἀποδυόμενος, εἰσήρχετο ἐν αὐτῷ. Καὶ τελειῶν τὸ Ψαλτήριον, ἄυθις ἐξήρχετο. Καὶ ὅτως ἐποίει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ καλῶς ἀγωνισάμενος, ταῖς χερσὶ τοῦ Κυρίου τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φωκᾶ.

Τ'τος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Φωκᾶς ὁ Ἀμαστολῶν ἐκλάμψας ὡσεὶ Ἥλιος, τὰ Ἑσπέρια κατελάμπρυνεν. Ἀπελθὼν γὰρ εἰς ὄρος ὑψηλὸν καὶ ἥσυχον, καὶ τῷ Θεῷ αὐλὸς προσανέχόμενος, μηκέτι καὶ ἀκρυτμίᾳ καὶ χαμαιμείᾳ, ἢ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ὑποπιάζων, γέγονεν ἀληθῶς φωστὴρ, καταλλήλως τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, λάμπων τῇ Οἰκουμένῃ. Τὴν σάρκα δὲ καθαρίσας, καὶ τὴν ψυχὴν ἁγιάσας, καὶ τὸ κατ' εἰκόνα ὡς ἦν χωρητὸν φυλάξας, γέγονε καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καταγώγιον. Τοῖς θαύμασι γὰρ κατα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πλυτίσας αὐτὸν ὁ Θεὸς, πᾶσαν μόσον ἐ πᾶσαν μαλακίαν ἀπεδίωκεν ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου προσερχομένου αὐτῷ. Καὶ ἄρτως ὑγιὴς ἐδέχετο ὁ μακάριος, ὥστερ πάλαι Ἠλιὰς ὁ Προφήτης. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν διὰ κόρακος, ὅτος δὲ εἰ καὶ μὴ διὰ χειρὸς Ἀγγέλου τύτους ἐλάμβανεν, ἀλλ' ὧν αὐτὸς ἰδ' ὁ καθ' ἑκάστω αὐτῷ ἀποκομίζων τὸν ἄρτον, καὶ ἐν ἀφωρισμένῳ τόπῳ τιθεὶς δι' οἰκονομίαν τινὰ δηλονότι. Εἰδέπου καὶ εἰς ἀδελφὸς ἀπιώτησε πρὸς αὐτὸν, εἴτε καὶ δύο, καὶ τρεῖς, ἢ καὶ πλείονάς, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οἱ ἄρτοι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ αὐτοχέδιοι ἀνείσκοντο. Τίς ποτὲ τὸ ὅτον ἀξιάσιον θαῦμα ἑώρακεν, ἢ ἤκουσε γενέσθαι; Ἀλλ' ἐπειδὴ χωρὶς Θεῦ ὐκ ἰσχύει δέησις, ἀ διεφυλάχθη τῦτο μέχρι τέλους ζωῆς αὐτῦ, ὥσπερ ὑδὲ ἐν τῷ Προφήτῃ. Ἀλλ' ἐν τῷ Προφήτῃ μὲν, ἐπὶ ἡμέρας τινὰς, ἐν τύτῳ δὲ τῷ μακαρίῳ, ἐν ἰκαιροῖς ἑτέροις, ἕως τινὶ ἡσυχίαν καὶ τινὶ ἀκτημοσυνίῳ ἐφύλαττεν. Ὅτε δὲ θείαν μαρδραν Θεῦ χάριτι σωιεχήσατο, καὶ πλείστους Μοναχὸς ἐν αὐτῇ ἀφιδρῶσεν, ὐκ ἀνῶθεν τὸν ἄρτον ἐδέχετο ὥσπερ πρώην, ἀλλ' ἐκ τῦ ὀργοχείρου παρεῖχε πᾶσι τὰ πρὸς τινὰ χρείαν. Οὐ τῦ Θεῦ ἀτομήσαντος, ἄπαγε τῆς βλασφημίας. πῶς γὰρ ὁ τὰς τοσαύτας χιλιάδας τῶν ἀχαρίστων Ἰουδαίων διατρέφων ἐν τῇ ὀρήμῳ, ὐκ ἠδύνατο ἐ τὸν αὐτῷ ἀεὶ ἀχαριστύμενας διατρέφειν; παντί που δῆλον. Οὔτε πάλιν τῦ Ἁγίυ ἀποτρεφόμενος τινὶ ἀνθρώπῳ, μὴ γένοιτο. Ἀλλ' ὐδὲ ἤνεγκατο ποτὲ περὶ ἀπολλυμένυ βρώματος. ζητεῖτε γὰρ ὁ Χριστὸς ἔφη τινὶ βασιλείαν τῦ Οὐρανῶν, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. Ἀλλ' ὐδὲ πάλιν ἡμᾶς θέλει ἀργοτροφεῖν. ἐ διὰ τῦτο προσέταξεν ὁ Θεὸς τῷ θρέπτορι αὐτῦ Φωστῆρι, μὴ λαμβάνειν παράτιμός τι, ἀλλ' ἐκ τῦ ὀργοχείρυ αὐτῦ ἔχειν τὰ πάντα. ὐδὲ γὰρ ἔλαβε παράτιμός τι. Ὡς ἐκ τύτυ μὴ λόγῳ μόνῳ διδάσκειν τὺς ἰδίους μαθητὰς προσέχειν τῷ ὀργοχείρῳ, ἐ τῇ ἀνχῇ, ἐ τῇ αἰχμωσίᾳ, ἀλλὰ ἐ ὀργῳ ἐπιδεικνύειν αὐτοῖς ταῦτα. Αἱρέσεως δὲ τότε αὐυφιστάσης εἰς τινὰ τῆ Θεῦ Ἐκκλησίαν, ἐ πολλῶν Πατρῴων συναθροισθέντων, προσκληθεὶς ἐ ὅτος ὁ μακάριος, ὐ παρητήσατο, ἀλλὰ καὶ συνῆλθε καὶ ἰδιαγάνισε, καὶ ἐθαυμαστώθη, ἐ πολλοὶ τῷ λόγῳ αὐτῦ ἐκ διαφόρων αἱρέσεων μετεστράφησαν, ἄλλοι δὲ πλείονες ταῖς τότε παραιρέσεσι Μοναχοὶ γεγόνασι. Καὶ πολλαὶ θαυματυργίαι δι' αὐτῦ ἐγένοντο, ὐ μόνον ἔτι αὐτῦ περιόντος, ἀλλὰ ἐ μετὰ τινὰ ἐντεῦθεν ἀποβίωσιν, ἥτις ἐγένετο ἐ τινὶ πέμπτῳ τῆ Ἰανυαρίυ μηνὸς πρὸς ἑσπέραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σαΐς, ἐν Θαλάσσῃ βληθεὶς τελειῦται.

ε. Ἦλθον Θαλάσσης εἰς βάθη, λέγει Σαΐς,
Φυγὼν τὰ πομπίζοντα τῆς πλάνης βάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόκλος, ἀπὸ δημίυ πατούμενος τελειῦται.

ε. Πόδας πατῦντες σαρκίον Θεοκλέυς,
Ψυχὴν ἀπωθλίβυσι λιωφῶ τῆ Πόλει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Δομνίνα, ἐν εἰρήνῃ τελειῦται.

ε. Χαρίζεταί σοι τινὶ ἄνω κληρυχίαν,
Δόμνινα σαρκὸς, ἡ κάτω κακυχίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Τατιανὴ, ἐν εἰρήνῃ τελειῦται.

ε. Τατιανὴ τακεῖσα μηνείαις πάλαι,
Νῦν Ἀγγέλοις συνέστι μηνείας φίλοις.

Τῶν αὐτῶν Ἁγίων πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἐ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. ὁ Εἱρμός. Πρὸς,
Οἱ παῖδες εὐσεβείας.

Πῆλθον εἰς μυμφῶνα, τῆς καμίνυ τὴν
φλόγα τινὶ ἄσβεστον, οἱ δι' εὐσέβειαν
ποτὲ, Παῖδες ἅγιοι δεχθέντες Θεοῦ,
καὶ συμφώνως μελῳδοῦντες, ὕμνον ἐν
ψαλλον. ὁ τῶν Πατρῴων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥιστὸς ἡ σωτηρία, ἐπεφανὴ φωτισμὸν δωρύμενος. ἀγαλλιάσθω Οὐρανὸς, αἱ Νεφέλαι δὲ ῥανάτωσαν, ἀληθῶς δικαιοσύνην τοῖς κραυγάζουσιν. ὁ τῶν Πατρῴων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πόκος ὃν προεῖδε, Γεδεὼν πλήρη λεκανίσης ὕδατος, ἐκπιὼν ἐξάντα σαφῶς, τὸν σὸν Βάπτιστα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πτισμα ἐδήλω Χριστέ. ὃ παρέξας βαπτισθεὶς τοῖς ἁμαρτήσιν. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἅλσι τὰ ἀτεκμωῶτα, Ἐλισσαῖος θεραπεύων ὕδατα, τὴν ἀτεκμίαν τ' σεπτῆς, Κολυμβήθρας προεικόνισεν, ἐσομένως μυστικῶς τοῖς ἁμαρτήσιν, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Ἀκῶς προμηθούμενος ὁ σωτὴρ σε, ψυχῆς σε τὸ εὔτομον, μαλάξαι μόσεις ᾤετο. Ἰῶβ δὲ σὺ τύχε καρτερικῷ ἐ σοφῷ. πόνων ἀπεκρύβη δὲ τῶν σῶν, ἀσομονὴ σοφὴ τιφωσκόμβος.

Ἐν σοὶ μὴ προσώκειλεν ἐκ τεκυμίας, τὸ βίος πρὸς εὔδιον, ψυχὴ λιμένα βεβήθουσα, καλλίσφων σὺθέωντε, τῶν ἀγωγίμων σοφή. σὺθα προητοίμασαι τῶν σῶν, τλιπαθειῶν πολλῶν ἡ ἀπαυλα.

Ὃ φῶς καθωδήγησας σὺ κοιμοβίφ, τὸν τόπον τυγχάνουσα, μὴ μεταλλάττειν πώποτε. μεγάλης γὰρ πρόξενος, ἀσομονὴ ἀμοιβῆς. λόγοις τε καὶ πράξεσιν ὧν μεῖν, τὰς μοναζούσας ὅντως οὐκ ὤκνησας.

Θεοτοκίον.

Ἀάτων ἡ φύσις με τῆς ἁμαρτίας, ἐκπλωίσα τῇ τόκῳ σε, τῷ ὑπὲρ λόγον μάματι. Θεῦ γὰρ ἡ κάθαρσις, τῇ Ποιητοῦ τῇ φωτὸς, ῥύσται Θεομύμφευτε πολλοῖς, τὸς ῥυπωθέντας Κόρη σὺ ταῖς σμασιν.

Ἄλλος. Κάμινον καιομένην.

Ἕλος τῇ μαρτυρίᾳ ἐδέξασθε ὁμῦ, τῷ ξίφει θανατώμενοι, σὺν γυναιξὶ ἐ παισὶ, Χριστῷ βοῶντες. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐγάλυντο οἱ Ἅγιοι, ὁρῶντες ἑαυτὸς, τῷ ξίφει τελειωμένους, ἐ πίστει ἀνεκραύγαζον. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὧν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα, ἠφάνισαι ἐκ γῆς. ἐ οἱ θεοὶ πεπτώκασιν, εἰς γῆν καὶ σωετρίβησαν, τῇ τῶν Μαρτύρων ὁμολογίᾳ, ἐ στέφος ἐδέξαντο.

Θεοτοκίον.

Ἐρύσω τὴν ποίμνισσα, Παρθένε Θεοτόκε, ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς μόνη προστασία, τῷ γένει ἡμῶν εὐλογημένη, Θεοτόκε παρθένε.

Ὠδὴ, ἡ. ὁ Εἱρμός. Πρὸς.

Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ἔρατος ὑπερφυὴς, ἔδειξε τύπον, ἡ πυρσόβροσος κάμινος πάλαι. τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἔφλεξε, μέσους παῖδας, Χριστὸν προδηλοῦν, τὴν ἀπόρως ἐκ Παρθένου θείαν Γένησιν. διὸ ἀμνημονοῦντες ἁμαρτήσωμεν. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ἐ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γέσιν μεγαλοφώνως τῷ Δεσπότῃ, ἁπαπέμψωμεν ἦλθεν ἐφάνη, ἐπιβαίνει ὕδασι, ἐ γυμνοῦται ὁ Οὐρανὸν, ταῖς Νεφέλαις περιβάλλων ἐ βαπτίζεται, καθαίρων ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτήσαντας. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ἐ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὔτε μορφῶς πρὸς Ἰορδάνην, ἀφικώμεθα θέαμα μέγα, ἐν αὐτῷ ὀφθέντες. Ἰησοῦς γὰρ ὁ φωτισμὸς παραγίνεται, ἵ δούλου ὑποκλίνεται, παλαιὰν σὺν φόρμφ ἁμαρτήσαντα. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ἐ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἤνθρακε ἐν προοίδοις Ἡσαΐας, ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, ἁψάμενος συμφλέξειν, ὕλην πᾶσαν ἁμαρτιῶν, ἐ παρέξαι σωτηρίαν τὴν ἀπλανῆ. διὸ ἀμνημονοῦντες ἁμαρτήσωμεν. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ἐ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρός.

Τ' μακαρία πρὸς τὸν γλυκύ, τῆς πρεσβείας ἀληθῶς φθάσαι ἐπόθεις. σὺθα τάξεις Ἀγγέλων, Ὁσίων ἐ Ἀσκητῶν, Παρθένων οἰκοῦσιν αἰώνια, ἀμνημονεύουσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλα τῆς φύσεως παθῶν, διαφθείρουσα ψυχῆς ἐπεμελήθης, ὡς τὸ εἶδος τὰ πάθη, τὰ ψυχικὰ μαραίνουσα, μισήσει. διὸ κάλλος σώματος, σβέσασα ἀνθρώπου, ἀσκήσει τὴν ψυχὴν σε.

Ἔρυπνον μὲν πρὸς τὸν Θεὸν, προθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σὺ κεκτημένη, μεθύουσαν τοῦ πλάνου, τῇ σοφίᾳ τῇ κακῶν, ἐ τέλους,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐκοίμησας σὺν δόξῃ. Σὺ μὲν κοιμηθεῖσα, βιοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀναστήσαι τοὺς βροτοὺς, ὁ Υἱός σου βουληθεὶς πρὸς Ἰορδάνην, ὥσπερ ἄνθρωπος ὑπέδυ, Ἀχμὴν δι' ἄκραν σοφίαν, ἀῤῥύπως, βαπτισθῆναι ἅπαντα, ῥύπον τῆς κακίας, συθίζων τῷ ἀνθρώπῳ.

Ἄλλος. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Ὑμνοῦμεν εὐσταλαγχνον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὁμολογοῦντες, οἱ σοφοὶ ἀθλοφόροι, ἐδέξαντο τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, βοῶντες ἀθαρσῶς. Λαὸς ὑπόφυλλε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τόῤῥως ἀντέστησαν, οἱ Χριστοῦ ἀθλοφόροι, πρὸς τοὺς Τυράννους, συναθλοῦντες γενναίως, νικήσαντες τῷ εἰδώλῳ τὴν πλάνην, βοῶντες ἀθαρσῶς. Λαὸς ὑπόφυλλε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερηδόμενοι, οἱ γενναῖοι Ὁπλῖται, τὰς τῷ τυράννῳ, ἀπειλὰς Σ βασάνους, νικήσαντες, σὺν χαρᾷ ἀνεβόων, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπόφυλλε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν εὐσταλαγχνον, προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθένου, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, καὶ σώσαντα τῷ ἀνθρώπῳ τὸ γένος, ὑμνεῖτε Ὁσίαι, Λαὸς ὑπόφυλλε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ὑμνοῦμεν ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης. ὑμνολογοῦσιν, Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, Σ φρίττουσι, τῷ Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπόφυλλε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, γ'. Πρὸς, Μυστήριον ξένον.

Πόῤῥητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον. Οὐρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ Θρόνος χερουβικὸς, Σ φωσφόρος ἀνεδέχθη Πάσας, τὸν Θεὸν καὶ παντοκράτορος. αὐτὴν ἀσεβῶς ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Τὸ ξένον ξένου, ὁρῶ καὶ παράδοξον. Γῆθεν ἐφίσταται, θέλων πρὸς Ποταμὸν Ἰορδάνην, βοῶν Γωάννῃ τῷ σῷ, δεξιά μοι φίλε δάμασον, φεικτὰ ἐκτελοῦντι, εἰς λαῶν περιποίησιν.

Ὁ ὄῤῥημα τῷ Ἰορδάνῃ ἀνθείπωσαν. οἱ σὺν σκότει κείμενοι, μέγα ἐπιφαύσκουσιν ὑμῖν φέγγος, ἰδόντες σκιρτήσατε. Χριστὸς, Γαλιλαίᾳ ἀφικόμενος σαρκὶ, βαπτισθῆναι ὑπὸ δούλου καταδέχεται.

Τῷ φραγθῆναι μὲν Ἰορδάνην καὶ χόρδαι. ὦ Ἰωάννη σκίρτησον. πᾶσα ἡ Οἰκουμένη ἀγάλλεται. ἰδοὺ ἐπέφανη Χριστὸς, Σ γυμνῆται καὶ βαπτίζεται, πολλὰ περιβάλλων, ἀφθαρσίας τὸ ἀνθρώπινον.

Θεοτοκίον.

Τὰ μέλαθρα δίχα φθορᾶς Παναμώμητε, τὸν ἀπερίγραπτον. τίκτεις δὲ ὑπὸ φύσιν καὶ λόγον, τὸν λόγῳ τὰ πάντα σαφῶς, ὑποστήσαντα βουλήματι. αὐτὸν ὡς Θεὸν ἀεὶ δυσώπει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄλλος. Ἀρχὴν γενομένους.

Ἀμπρώσασα κάλλεσι, τῆς παρθενίας Ἔνδοξε, σεαυτὴν ὡράϊζες τοῖς διαδήμασι, τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας. ὅθεν διπλῷ, στέφει κατεστέφη, ὁ ξένος μυμφίος σου. ᾧ ἐνώθης σὺ τῷ ὄντι.

Ἀπὶς ἀκατήσχυνε, Συγκλητικήσε παῖσεμνε, τῶν μελλόντων λῦσαι ἔχθη, σὺν τῇ καρδίᾳ σου. μὴν γὰρ ἀπελήφθης τῶν πόνων, τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τοῦ Σωτῆρος. αὐθ' ὧν τῆς ἀσκήσεως, ἅπαν εἶδος ἐπιτήδευσας.

Ἔσχυσαι καὶ κραταίωσαι, σεμνὴ Χριστὸν ἐνδεδυσαι. καὶ εἰς γῆν ἀδικίαν κατεταπείνωσας, τὸ λελαληκότος εἰς ὕψος, σὺ τὴν ὀφρύν. ὅθεν σὲ ἐφαύλισε, τῆς νίκης ἐκόσμησεν, ὁ τῆς νίκης βραβεύτης Ἰησοῦς.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦντα τὸ προπάτορος, ἡ πτῶσις φάσμα ἔλαβε, προχωροῦν πορφυρόω σθένος μὴ ἔχουσα. τῷ γὰρ βαπτισμῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἅπαν κακὸν, μὴν κατεβαπτίσθη. οὐκοῦν τὴν αἰτίαν σε, τῆς καθάρσεως γεραίρομεν.

Ἄλλος. Τὴν ὑπὸ φύσιν Μητέρα.

Ἀναπαύσαντά πάντας, εἰδωλολάτρας τῇ πίστει, οἱ ἀθλοφόροι Χριστοῦ τὸν θεῖον δρόμον, ἐτέλεσαν ἀσεβῶς, καὶ τὴν πίστιν ἐκραταίωσαν.

Ὑμνοῦμεν ἐπιγείων ἅπαντων, καταφρονήσαντες πίστει, οἱ ἀθλοφόροι Χριστοῦ, ὁμοῦ πανσόφως,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θύμως, ἀθλήσαντάν ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσαντο τὰ ἆθλα.

Ο Γ Ἀθλοφόροι ἀνδρείως, θωρακισάμενοι πίστει, τὴν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν τὰς παρατάξεις, καθεῖλον τὰς τῶν ἐχθρῶν, Σ τεφάνους ἐκομίσαντο.

Θεοτοκίον.

Η Ἐμὲ γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, ἐ τοῦτον ἀνόρας ἡμῖν τεκοῦσα, ἱκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Εἱρμός.

Ρ Ἡμὺπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν ἀληθῶς μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον, Τῶν Ἁγίων.

Ο Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ξ Ἰσχὺς ἐν ταῖς βασάνοις, ἐπέμφθησαι παρὰ Θεοῦ, Θεόπεμπτε Γ ὁφάχα. ἐν ᾗ πρὸς πίστιν Θεωρᾷ, σωματλητὴν ἐπεστάσω. μεθ' ὧν σε μὴ ἀφήμεθα.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ο Ἐκ Παρθένου λάμψας, ἐν Βηθλεὲμ σωματικῶς, πρὸς Γ ορδάνην μὴ ἀπάδει, ῥύπον ἐκπλύναι γηγενῶν, φωταγωγῶν τοὺς ἐν σκότει, διὰ βαπτίσματος θείου.

Εἰς τὸν Αἶνον, ἰδιόμελον ἦχος δ'. ἑ ψάλλομεν τὰ προσόμοια, ἦχος πλ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Ρ Γ ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ οἰκονομίαν, ἣν προεκτελῶ, εἰς ἀπάντων σωτηρίαν; τὰ πάλαι ἄφθ' ἁρτι, καὶ λογίζῃ τὰ πρόσφατα. πίστει Θεῷ συγκαταβάντι, καὶ προσελθὼν ἐμοὶ ὑπάρχει. Θεὸς ἦλθε γάρ, δι' ἀνομίαν τὸν Ἀδὰμ, καθαίρει τῶν σωμάτων.

Ρ Γ ρῶν τὰς ἡμῶν, ἁμαρτίας Θεὸν ὧμων, ἦλθε Γ ησοῦς, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Γ ορδάνου. ἐγὼ δὲ δέδοικά σου, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως. πῶς οὖν μοι κελεύεις σε βαπτίσαι; αὐτὸς ἐμὲ καθαίρειν ἥκεις, καὶ πῶς βάπτισμα, τὸ παρ' ἐμοῦ ἐπιζητεῖς, τὸ παντὸς καθάρσιον;

Φ Τ σεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος, δύλῳ δὲ μορφῇ, ἐμβυσάμενος προῆλθον, ἐπὶ τὸν Γ ορδάνην. μηδαμῶς μοι ἀμφιβάλλε. δεῦρο μὴ φοβοῦ, προσέγγισόν μοι. τῇ δεξιᾷ τῇ κορυφῇ μου, τιθεὶς βόησον. ἀλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, Ὅμοιον.

Ρ Ρόμφ λειτουργῶν, Γ ωαννης τῇ Δεσπότῃ, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ βοᾷ μετ' ἀφροσύνης. συγχαίρετέ μοι πᾶσαι, γυναικῶν τοῦ Προπάτορος. ἦλθε γὰρ ἡμῶν ἡ προσδοκία, ἐλήλυθεν ἐν Γ ορδάνῃ, Χριστὸς ἅπαντας, τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδὰμ, καθάραι ὡς ἄνθρωπος.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ρ Ἴωμεν Λαοὶ, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου, καὶ ἐν Ποταμῷ, βαπτισθέντι Γ ορδάνου, καὶ πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν. Βασιλεῦ πάσης Κτίσεως, δώρησαι ἡμῖν ἀκατακρίτως, ἐν καθαρᾷ τῇ συνειδήσει, πίστει φθάσαι σε, καὶ τὴν ἁγίαν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον Ἔγερσιν.

Εἰς τὸν Κ. Ν. ἦχος, β.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ξ Ἰδοὺ ὁ Βασιλεύς, ἰδοὺ ἡ προσδοκία, τοῦ Γ σραὴλ ἐπέστη. Λαοὶ ἀγαλλιάσθε. τὸ φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται.

Κ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ο Ἐπὶ τοῖς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ θεῖον, μετὰ φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἐπέφανε δὲ πᾶσιν, ἡ χάρις ἐξαπέστειλεν.

Κ. Εἰδόσαν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ο Ἐλύχνος τῷ φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ Ἡλίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, ὁ φίλος τῷ νυμφίῳ, Προφήτα καθυπέρτερος.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ.

Ξ Ἰωάννη Βαπτιστὰ, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν Ἄμνον, ἐν Ποταμοῖς μοι διακόνησον. μετὰ Ἀγγέλων μοι συλλειτούργησον. ἐκτείνας ἅψαι τῇ χειρί σου τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου. καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ Ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Γ ορδάνην ἐπαναστρέφοντα, σὺν τούτοις βόησον. ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως καὶ Ἀπόλυσις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀρχὴ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ὡρῶν τῆς Ἁγίων Θεοφανείων.

Δεῦ γνώσκειν, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ἡ Παρασκευὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, ποιοῦμεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ὡρῶν τῇ Παρασκευῇ, γενομένης Ἐμφάσης. Περὶ ὥραν ἀ. τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παντὲς, καὶ εὐλογουμένου τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, φῶς. ἓξ στιχολογοῦμεν καὶ τοὺς παρόντας τρεῖς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς, ε.

Ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε. τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψομαι. ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατενάντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον, βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια. ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν. κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν. κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτούς. ὅτι παρεπίκραναν σε Κύριε. Καὶ εὐφρανθήσονται πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ. εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχήσονται ἐπὶ σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον Κύριε. ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς, κβ'.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. ἐν τόπῳ χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με. τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψε. Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά. ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταί με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς, κζ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοὺς φαγεῖν τὰς σάρκας μου. Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολὴ, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ἠτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω. τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, Ἐπὶ πέτρᾳ ὕψωσέ με. καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου. Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ, ἄσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα. ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, Κύριον ζητήσω. ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου. τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πήρμν. Ὅτι ὁ Πατήρμς ἐ ἡ Μήτηρμς ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷσου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μν. Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με. Ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, ἐ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον. ἀνδρίζου ἐ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, ἐ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, ἐ νῦν. Ἀλληλούϊα. ῥίς.

Εἶτα, τὸ προπάροιον. ἦχος, δ.

Ἀ Πεστράφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης Ποταμὸς, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιὲ, ἀναληφθέντος Ἠλιοὺ, ἐ διῃρέατο τὰ ὕδατα, ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος. δι' ἧς ἡμεῖς τῇ ῥέυσαν τὸν βίον, διαπορῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, τῇ πᾶσαν Κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίσε καλέσωμεν ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανὸν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἄφθορος. ἀγγέλου Μητέρα, ὅτι ἔσχες ἐν ἀγκάλαις Υἱὸν τὸν παντῶν Θεόν. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα, τὰ Ἰδιόμελα. ἦχος, πλ. δ.

Η Μφορον τῶν ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις, ῥύγνυται ὁ Ἰορδάνης, ἐ τῶν ἰδίων μαμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότου ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἀμὰ ἦ.

Ἦχος, ὁ αὐτός.

Δ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σε ἐκ γῆς Ἰορδ.

Σ Ἀνθρωπος ἐν Ποταμῷ, ἦλθε Χριστὲ Βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, ὡς δίδασκε ἀγαθὲ, ἐδοὺ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλανθρωπεύ.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Ε. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Δόξα, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ρὸς τὸν φωτιζόμενον ἐν τῇ ῥείθρῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβών, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, σώματος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, ἐ ἐβόησε λέγων. πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸν φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ ἐ τὰ ὕδατα Σωτὴρ, ὁ αἴρων τὴν κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος, δ.

Ε Βρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. ῥ. Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου. Κύριος στερέωμά μου.

Εἶτα ἡ Προφητεία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. λέ. ς.

Ἀδε λέγει Κύριος, εὐφραίνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, ἐ ἀνθήτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, ἐ ὑλοχαρήσει, ἐ ἀγαλλιάσεται τὰ ὄρημα τοῦ Ἰορδάνου, ἐ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, ἐ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου, ἐ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, ἐ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρας ἀνειμένας, ἐ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, ἐ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ. ἰσχύσατε, ἐ μὴ φοβεῖσθε. ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, ἐ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει ἐ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, ἐ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἁλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, ἐ φανὴ ἔσαι γλῶσσα μογγιλάλων. ὅτι ἔῤῥαγη ἐν τῇ ὄρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσαι ἡ ἄμυδρος εἰς ἕλη, ἐ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσαι. ἐκεῖ εὐφροσύνη ἐρμέων, ἐ παύλεις ποιμνίων καλάμη ἐ ἕλη. Καὶ ἔσαι ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, ἐ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται· ὃ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσαι ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος. οἱ δὲ διεσταρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς ἐ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσαι ἐκεῖ λέων, οὐδὲ θὴρ πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτὴν, οὐδὲ μὴ ἁρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται οἱ αὐτῆς λελυτρωμένοι, ἐ σωσμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης, ἐ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἰωνίως, ἐ ἀγαλλίαμα, ἐ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς. ἀπέστρα ὀδύνη, λύπη, ἐ στεναγμός.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ ἀῴδὴ ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε. τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοὶ υἱοὶ γένους Ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὃν δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους, τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ. οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα, τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην. Ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Κεφ. ιγ'. 52.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον. Τὸ Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριὰς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι.

Καὶ ἀῴδὴ τὸ Κοντάκιον. ἦχος, δ'.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γενόμενος ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκραύγαζε. μὴ δυσωπήσῃς βαπτίσαι με. σῶσαι γὰρ ἦλθον, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. ἐν ἀρχῇ. Ὅτι σὺ παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ. Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Χριστὸς τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον, πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. ἵνα σοὶ αὐτῷ ὀφθώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον. καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν, πρὸς ὀργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Μητρὸς, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Ὥρα Τρίτη.

Τὸ, Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς. Ἐκ τοῦ Ψαλμοῦ.

Ψαλμὸς ρκθ'.

Ἐγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν. ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ. προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε. Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τοῦ Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός. φωνὴ Κυρίου σείοντος ἔρημον. καὶ σείσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμοὺς καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται, Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει. Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλμὸς, μά'.

Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ Θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεὸν, τὸν ἰσχυρὸν, τὸν ζῶντα. πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος, ἡμέρας καὶ νυκτός. ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἔστιν ὁ Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου. Ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μας ἕως τῆς οἴκου τοῦ Θεοῦ, Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος. Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη. διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμωνιείμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταρράκτων σου. Πάντα οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου, ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου. ἐρῶ τῷ Θεῷ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διατί με ἐπελάθου; καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν; Ἐν τῷ κατατλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδισάν με οἱ ἐχθροί μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἔστιν ὁ Θεός σου; ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλμὸς, μ'.

Ἔλεησόν με ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἔτι πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην, ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα.

Ἀπεστράφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός. Καὶ νῦν.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Καὶ τὰ Ἰδιόμελα, ἦχος, πλ. δ'.

Τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, τοῦ Προφήτου καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τοὺς Προφήτας, ἐτρόμαξε μοῦ χεὶρ δεξιά, ὅτι ἐθεάσατό σε τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν καθαίροντα Κόσμου ἁμαρτήματα. καὶ ἀγωνίᾳ συνεχεθεὶς ἐβόα. ἀνολμῶ προσψαῦσαι λόγε τῆς κορυφῆς σου. αὐτὸς ἁγίασόν με, καὶ φώτισον Οἰκτίρμον. αὐτὸς γὰρ εἶ, ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, αὐτὰ ἦχος, δ'.

Τοῦ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδ.

Τειὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἑαυτὴν ἡμῖν σήμηνεν, ἀδιαιρέτως πεφανέρωκεν. ὁ μὲν γὰρ Πατὴρ, σαφῶς μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπεφώνησε. τὸ Πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἴδει, κατέπτη ἐφ' ὃν ἐβαπτίσθη. ὁ Υἱὸς τὸν ἄχραντον κορυφὴν, τῷ Προδρόμῳ ὑπέκλινε. καὶ βαπτισθείς, τὸν ἀνθρώπινον, ἐκ δουλείας ἐρρύσατο ὡς φιλάνθρωπος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πάλιν τὸ αὐτό.

Ϛ'. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Δόξα, ἦχ, πα'.

Ἔρχόμενος μὲν σαρκὸς, πρὸς Ἰορδάνην Κύριε, βαπτισθῆναι θέλων, ἐν χήματι ἀνθρώπου ζωοδότα, ἵνα τὸν πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος, πάσης μοχθηρίας τῆς παγίδος τοῦ δράκοντος, ῥυσάμενος φωτίσῃς, ἐκ Παρθένου μεμαρτύρησαι. τὸ δὲ θεῖον Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἴδει ἐπέστη. ἀλλ' οἰκτίρμον ψυχῶν ἡμετέρων σαυτὸν φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχ, ε'.

Ε'. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ϛ'. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Καὶ ἀνάγνωσις Προφητείας.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 16. Τάδε λέγει Κύριος. λούσασθε, καθαροὶ γίνεσθε. ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν, Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος. καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ. ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε. ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μὴ δὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται. τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Εἶτα ὁ Ἀπόστολος.

Πρᾶξεων τῶν Ἀποστόλων.

Κεφ. ιθ'. 1. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον. καὶ εὑρών τινας μαθητὰς, Εἶπε πρὸς αὐτούς. εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν, ἀλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν ἠκούσαμεν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς. εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον, εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος. Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε, βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ὀρχόμενον μετ' αὐτὸν, ἵνα πιστεύσωσι, τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ προεφήτευον. Ἦσαν δὲ οἱ ἄνδρες, ὡσεὶ δεκαδύο. Εἰσελθὼν δὲ εἰς συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον καὶ Μάρκου.

Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κ Υριος ὁ Θεὸς εὐλογητός. εὐλογητὸς Κύριος, ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καταδοώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίου ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῴζειν.

Τὸ, Τρισάγιον. Τὸ, Πανάγια Τριάς. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κοντάκιον. Ἐν τοῖς ῥείθροις σύμβολον. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὅτε ἐν παντὶ καιρῷ, τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν, Τριὰς τιμιωτέρα. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Δ Ἐξομολογοῦμαί σοι Θεὲ Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δυνάμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου. ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ω'ΡΑ Ε'ΚΤΗ.

Ἐπισωάπτομεν δὲ καὶ τὴν Ἕκτην Ὥραν, λέγοντες εὐθύς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς, καὶ τὸν Ψαλμόν.

Ψαλμὸς, οϛ'.

Ἵ Να τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. Ὄρος Σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος. Ὅσα ἐπονήρευσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου, Καὶ ἐκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου. Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σαμ, ὡς εἰς τλὴ ἔξοδομ ὑπσφαύω. Ὡς ἐμ δρυμῷ ξύλωμ, ἀξίμαις ἀνέκοψαν τας θύρας αὐτῆς Θεῷ τὸ αὐτό. ἐμ πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ, κατέῤῥαξαμ αὐτλύ. Ἐμεπύρισαμ ἐμ πυρὶ τὸ ἁγιασήριόμ σε, εἰς τλὴ γλῆ ἐβεβήλωσαμ τὸ σκλώωμα τῷ ὀμόματός σε. Εἶπομ ἐμ τῇ καρδίᾳ αὐτῶμ αἱ συγγένειαι αὐτῶμ Θεῷ τὸ αὐτό· δεῦτε Ϛ καταπαύσωμεν πάσας τας ἑορτας τῷ Θεῷ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶμ οὐκ εἴδομεν. οὐκ ἔστιμ ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γμώσεται ἔτι. Ἕως πότε ὁ Θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός; παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄμομά σε εἰς τέλος; Ἵμα τί ἀπος ρέφεις τλὴ χεῖρά σε. Ϛ τλὴ δεξιάμ σε ἐκ μέσου τῶ κόλπυ σε εἰς τέλος; Ὁ δὲ Θεὸς, βασιλεὺς ἡμῶμ πρὸ αἰώμωμ, εἰργάσατο σωτηρίαμ ἐμ μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας ἐμ τῇ δυμάμει σε τλὴ Θάλασσαμ, σὺ συνέτριψας τας κεφαλας τῶ δρακόμτωμ ἐπὶ τῶ ὕδατος. Σὺ συνέθλασας τλὴ κεφαλὴ τῶ δράκομτος, ἔδωκας αὐτὸμ βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι. Σὺ διέῤῥηξας πηγας ϗ χειμάῤῥους, σὺ ἐξήραμας ποταμὸς Ηθὰμ. Σή ἐστιμ ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιμ ἡ μυξ, σὺ κατηρτίσω φαῦσιμ καὶ Ἥλιομ. Σὺ ἐποίησας πάντα τα ὡραῖα τῆς γῆς. θῆρος Ϛ ἔαρ, σὺ ἔπλασας αὐτά. Μνήσθητι ταύτης. ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸμ Κύριομ, ϗ λαὸς ἄφρωμ παρώξυνε τὸ ὄμομά σου. Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχλὴ ἐξομολογουμένλωσοι, τῶμ ψυχῶμ τῆς πενήτωμ σε, μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεψομ εἰς τλὴ διαθήκλωσου, ὅτι ἐπληρώθησαμ οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς, οἴκωμ ἀμομιῶμ. Μὴ ἀπος ραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατηχημένος. πτωχὸς ϗ πένης αἰνέσυσι τὸ ὄμομά σε. Ἀνάστα ὁ Θεὸς, δίκασομ τλὴ δίκλωσε. μνήσθητι τῶ ὀνειδισμῶ σε τῶ ἀπὸ ἄφρομος ὅλλυ τλὴ ἡμέραμ. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶ οἰκετῶμ σε. ἡ ὑπερηφανία τῶ μισύντωμ σε, ἀνέβη διαπαντός.

Ψαλμὸς, ος'.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριομ ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸμ Θεὸμ Ϛ προσέσχε μοι. Ἐμ ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τὸμ Θεὸμ ἐξεζήτησα, ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίομ αὐτῶ, Ϛ οὐκ ἠπατήθλω. Ἀπλωήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου. ἐμνήσθλω τῶ Θεῶ, ϗ εὐφρανθήσλω. Ἠδολέσχησα, Ϛ ὀλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Προκατελάβοντο φυλακας οἱ ὀφθαλμοί μου. Ἐταράχθλω, ϗ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμλω ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθλω, καὶ ἐμελέτησα. Νυκτὸς μετ' τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, ϗ ἤρευνε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τὸς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τῶ εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτῶ ἀπεκόψε; σωετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεας εἰς γενεάν. Μὴ ἐπιλήσεται τῶ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεὸς, ἢ σωέξει ἐμ τῇ ὀργῇ αὐτῶ τὸς οἰκτιρμὸς αὐτῶ; Καὶ εἶπα μῶ ἤρξάμλω, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιας τῶ ὑψίσυ. Ἐμνήσθλω τῶ ὀργῶ Κυρίου. ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶμ θαυμασίωμ σε. Καὶ μελετήσω ἐμ πᾶσι τοῖς ὀργοις σε. καὶ ἐμ τοῖς ἐπιτηδύμασί σε ἀδολεχήσω. Ὁ Θεὸς ἐμ τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου. τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶμ; σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶμ θαυμάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τλὴ δυμάμιν σου. ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίομί σου τὸμ λαόμ σε. τὸς υἱὸς Ἰακὼβ ϗ Ἰωσήφ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαμ, ἐταράχθησαμ ἄβυσσοι. Πλῆθος ἤχους ὑδάτωμ, φωνλὴ ἔδωκαμ αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται. φωνὴ τῆς βρομτῆς σε ἐμ τῷ φωχῷ. Ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σε τῇ Οἰκουμένῃ. Ἐσαλεύθη, ϗ ἔτρεμος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐμ τῇ Θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σε οὐ γνωσθήσονται. Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸμ λαόμ σε. ἐν χειρὶ Μωσῆ καὶ Ἀαρώμ.

Ψαλμὸς, υ'.

Κατοικῶμ ἐν βοηθείᾳ τῶ ὑψίσυ, ἐν σκέπῃ τῶ Θεῶ τῶ Οὐρανῶ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ Ϛ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, ϗ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόμ. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρεύτωμ, ϗ ἀπὸ λόγυ ταραχώδους. Ἐμ τοῖς μεταφρένοις αὐτῶ ἐπισκιάσει σοι, Ϛ ὑπὸ τας πτέρυγας αὐτῶ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσεταί σε ἡ ἀλήθεια αὐτῶ. οὐ φοβηθή-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βηθήσῃ ἀπὸ φόβου μυκτερισμοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν. σκέπασω αὐτὸν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ. μετ' αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτὸν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου. Δόξα.

Ἀνίστρεφετο ποτέ. Καὶ νῦν.

ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν.

Εἶτα, τὰ Ἰδιόμελα, ᾨχ, πβ.

Κεφ. β'. 3.

Ἀδὲ λέγει Κύριος πρὸς Ἰωαμμῶν. Προφῆτα δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα. τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας. ἄφαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ διψάσῃς. Προφῆτα ἄφαι ἄρτι. καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα δικαιοσύνῃ πᾶσαν. σὺ οὖν μὴ διψάσῃς ὅλως. καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ἐπείγομαι ὀλέσαι, λυτρούμενος τὸν Κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων μου. παρέχων ὡς φιλάνθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, αὐτὸ ἦχος, πβ.

Ἁγ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδ.

Κεφ. ς'. 3.

Ἡμῖν ἡ ψαλμικὴ Προφητεία, πᾶσι λαοῖς ἐπείγεται. ἡ Θάλασσα γὰρ φησιν, εἶδε καὶ ἔφυγεν. ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, ἐλθόντος ἀπὸ δάλου δέξασθαι Βάπτισμα, ἵνα ἡμᾶς εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυθέντας, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ.

Παλιν τὸ αὐτό.

Ἁγ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Δόξα, ᾨχ, πά.

Τί σοι ἀχαΐτιζήσατε τὰ ὕδατα ὦ Ἰορδάνη; τί ἀνταποδίζεις τὸ ῥεῖθρον, καὶ ὑποβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν; ὑδωρ ἁμαρτίαν φησὶ, πῦρ καταναλίσκον. δέξασθαι δὲ φείδεται τὴν ἄκραν συγκατάβασιν. ὅτι οὐκ ἔλουσθαι τὸν καθαρὸν ἀπὸ πλυσθαι, οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν. ἀλλὰ τὰ ῥύπου πεσόντα σκάνη ἐκκαθαίρειν. ἀκάθας φλέγειν μὴ ἁμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός. ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι. ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου βοᾷ. ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου. αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν. ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ᾨχ, ᾱ.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Ἐμέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Εἶτα, ἡ Προφητεία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀναγνωσμα.

Κεφ. β'. 3.

Ἁδε λέγει Κύριος. αὐτλήσατε ὕδωρ μετ' ἀφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ὑμνεῖτε Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγέλατε ἐν τοῖς Ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἌΙσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν. ἀναγγέλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ ἀνφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες Σιών. ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Κεφ. ς'. 3.

Ἀδελφοὶ, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον. ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ. Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει. Θάνατος αὐτοῦ, οὐκ ἔτι κυριεύει. ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ. ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.

Καὶ ἀθύε. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ Οἰκτιρμοί σου Κύριε. Εἶτα, τὸ Τρισάγιον. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία. Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὀξὺ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὸν τιμιώτερον. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς,

Εἶτα ἡ Εὐχή.

Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε τῇ δυνάμει, καὶ πάσης Κτίσεως Δημιουργέ. ὁ διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ ἐλεήσας, τὸν μονογενῆσον Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καταπέμψας σοῖς σωτηρίοις τῇ γενεᾷ ἡμῶν, καὶ διὰ τῆς τιμίας αὐτοῦ Σταυρᾶς τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς ἀχαριστηρίους ταύτας Σ ἱκετηρίους ὑπαδέξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος Σ παντὸς τοῦ κακώσαι ἡμᾶς ζητοῦντος, ὁρατοῦ Σ ἀοράτου ἐχθροῦ. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν. Καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου ῥῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἵνα πρὸς σὲ διὰ παντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀΐδιον καὶ ἀπρόσιτον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν Σ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ω'ΡΑ Ε'ΝΝΑ'ΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν. τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ τὸν Ψαλμόν.

Ψαλμὸς, ιβ'.

Κύριος ἐβασίλευσεν, ὠρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ Ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ Ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀροῦσιν οἱ Ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς Θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς, ριγ'.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἶκος Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοι ἔστι Θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου Θεοῦ Ἰακώβ. Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μήποτε εἴπωσι τὰ Ἔθνη, ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Χαλκίδος

θαλμὸς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται. Ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται. ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται. Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι. πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν. οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς. Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών. Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς Τέκνα ὑμῶν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁ Οὐρανὸς τῷ Οὐρανῷ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς Τέκνοις τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς, πε'.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι. σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρός σε κεκραξόμαι ὅλην τὴν ἡμέραν. εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρός σε ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς, καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκεκραξα πρὸς σὲ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ Ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. Ὁ Θεὸς, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου, Οἰκτίρμων καὶ Ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με. δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδίσκῃ σου, καὶ σῶσον τὸν Υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν. Ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα.

Ἃ πεφρέφετο ποτέ.

Καὶ νῦν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γενηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Εἶτα, τὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος, βαρύς.

Ἄμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν Οὐρανὸν καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐν Ποταμῷ γυμνωθέντα, βάπτισμα λαβεῖν δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δοῦλον. καὶ χοροὶ Ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο, φόβῳ καὶ χαρᾷ. μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε. σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Πάλιν τὸ αὐτό, αὐτὴ ἡ.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου. Ἦχος, β'.

Τε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα θεωρῶν. ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Κόσμον, παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς. ἴδε ῥύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως. ἰδοὺ ἀμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου Ἀγνῆς ἐλήλυθε δι' ἔλεον. καὶ αὐτὸς δι' ὅλων, Τίνος Θεοῦ ἐρᾷζεται. αὐτὸς δὲ σκότος, φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ θείου βαπτισμοῦ αὐτοῦ. λοιπὸν, δεῦτε συμφώνως αὐτῷ δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρὶ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Εἴδοσαν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος, πλ. δ'.

Ἐφ' ἑσπέρας, ὅτι τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, ἐφάνη ἡμῖν πρότερον ἀλλαχοῦ καὶ μεγαλοφώνως

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μως παρὰ τῦ Καμομάρχου ἐμ τῷ μέσῳ τῦ Ναῦ. εἶτα ψάλλεται μελῳδικῶς ἀπὸ τῆς δύο Χορῶν, εἰς ἦχον, ϑ'. ά.

Ψ Ἡμ χεῖράσι τῳ ἀψαμένῳ, τῳ ἀκήρατον κορυφῳ τῦ Δεσπότε, μεθ' ἧς ἐ δακτύλῳ αὐτοῦ, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον ὑπὸρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιςά, ὡς παῤῥησίαν ἔχων πολλήν. καὶ γὰρ μείζων τῆς Προφητῶν ἁπάντων, ὑπ' αὐτῦ μεμαρτύρησαι. Τὰς ὀφθαλμάς σε πάλιν δὲ, τὰς τὸ παράγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐμ εἴδει Περιςερᾶς κατελθὸν, ἀπαπέτασον πρὸς αὐτὸν Βαπτιςά, ἵλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. Καὶ δεῦρο σῆθι μεθ' ἡμῶν, ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, ἐ προεξάρχων τῆς παμηγύρεως:

Κεφ. β'. 10.

Προκείμενον, ἦχος, γ'.

Κ Ύριος φωτισμός με ἐ Σωτήρ με.

Ν. Κ Ύριος ὑπόϑραος τῆς ζωῆς με.

Προφητείας Ἡσαΐε τὸ Ἀγάλμωσμε.

Ψ Ἀδε λέγει Κύριος. καιρῷ δεκτῷ ἐπήκεσά σε, ἐ ἐμ ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήϑησά σοι, ἐ ἔπλασά σε, Ϛ ἔδωκά σε, καὶ ἔϑηκά σε εἰς διαϑήκλω Ἐϑνῶν, τῦ κατας ῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρομῆσαι κληρομίας ἐρήμε. Λέγομτα τοῖς ἐμ δεσμοῖς ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐμ τῷ σκότει ἀμακαλύπτεσθε. ἐμ πασαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσομται, Ϛ ἐμ πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ μομὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτὸς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ Ἥλιος. ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτὸς παρακαλέσει αὐτὸς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτός. Καὶ θήσω πᾶν Ὄρος εἰς ὁδὸν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἰδὸ ἄτοι πόῤῥωϑεν ἥξουσιν. ἄτοι ἀπὸ Βορρᾶ ἐ Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Πέρσῶν. Εὐφρανϑήτωσαν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. ῥηξάτω τὰ ὄρη ἀῤῥοσωίλω, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσωίλω. ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτῦ, καὶ τὰς ταπεινὰς τῦ λαῦ αὐτῦ παρεκάλεσε. Εἶπε δὲ Σιών. ἐγκατέλιπέ με Κύριος, ἐ ὁ Κύριος ἐπελάθετό με. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τῦ παιδίε αὐτῆς, ἢ τῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔγγομα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰδὲ ἐ ταῦτα ἐπιλάϑοιτο γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ:

Κεφ. μϑ'. 8.

Πρὸς Τίτον Ἐπιςολῆς Παύλε τὸ Ἀγάλμωσμα.

Ψ Ἐκμου Τίτε. ἐπεφάνη ἡ χάρις τῦ Θεῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Παιδάυσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, ἐ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ ἀσεβῶς ζήσωμεν ἐμ τῷ νῦν αἰῶνι. Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα, ἐ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τῦ μεγάλε Θεῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριςῦ. Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὸρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηςότης ἐ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεῦ, Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσυνῇ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτρῦ παλιγγενεσίας, ἐ ἀνακαινώσεως Πνεύματος Ἁγίε. Οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησῦ Χριςῦ τῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίε:

Κεφ. γ'. 4.

Εὐαγγέλιον κ Ἀνακ.

Ἐ μ ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ.

Καὶ ἀϑύς.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σε τὸ Ἅγιον.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κοντάκιον. Ἐ μ τοῖς ῥείθροις σήμερον. Κύριε ἐλέησον, μ'.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Ὁ ἐμ παντὶ καιρῷ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν. Ἐ μ ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, ἐ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δ Ἔσοτα Κύριε Ἰησῦ Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, ἐ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐμ ᾗ ἐπὶ τῷ ζωοποιῷ Ξύλῳ κρεμάμενος, τῷ μετανοήσαντι λῃςῇ, τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὠδοποίησας εἴσοδον, ἐ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἐλάϑητι καὶ ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, ἐ ἁμαρτωλοῖς, ἐ ἀναξίοις δούλοις σε. ἡμάρτομεν γὰρ ἐ ἠνομήσαμεν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ ὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα, ϛ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τῦ Οὐραμῦ. Διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σε, ϛ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῆς καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, φεῖσαι ἡμῶν Κύριε κτ' τὸ πλῆθος τῆς ἐλέους σε, ϛ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄμομά σε τὸ Ἅγιον. ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελῦ ἡμᾶς τῆς τῦ αὐτικειμένυ χειρὸς, ϛ ἄφὼ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, ϛ μέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα. Ἵνα τὸν παλαιὸν ἡμῶν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, Ϛ συζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ ϛ Εὐεργέτῃ. Καὶ ὅτω τοῖς σοῖς ἐξακολουθοῦντὼ προσάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον αὐάπαυσιν καταπήσωμεν, ὅθα πάντων ὄντων ἀφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη, αὐάπαυσις Ϛ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ σοὶ τὴν δόξαν αὐαπέμπομεν, σὺν τῷ ἀναρχῳ σε Πατρὶ, Ϛ τῷ παναγίῳ ϛ ἀγαθῷ, Ϛ ζωοποιῷσε Πνεύματι, νῦν ϛ ἀεὶ, ϛ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ Τυπικὰ χύμα.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μυ τὸν Κύριον, ϛ πάντα τὰ ἐντός μυ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτῦ.
Δόξα τῷ Πατρὶ, Ϛ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Αἶνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μυ.
Καὶ νῦν.
Ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ϛ Λόγος τῦ Θεῦ.
Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σε, μνήσθητι ἡμῶν Κύριε.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.
Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοί.
Μακάριοι οἱ πεινῶντες ϛ διψῶντες.
Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοί.
Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.
Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοί.
Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.
Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.
Χαίρετε, ϛ ἀγαλλιᾶσθε.
Δόξα, καὶ νῦν.
Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.
Μνήσθητι ἡμῶν Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς.
Μνήσθητι ἡμῶν Ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖσε καὶ λέγε. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς, ϛ ἡ γῆ τῆς δόξης σε.
Πρόσελθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε.
Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνῶσε καὶ λέγε. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος.
Δόξα.
Χορὸς Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνῶσε Ϛ λέγε. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σε.
Καὶ νῦν.
Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν.
Νάι, ἄφὼ, συγχώρησον ὁ Θεὸς τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια Ϛ τὰ ἀκούσια. τὰ ἐν ἔργῳ Ϛ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει Ϛ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ Ϛ ἡμέρᾳ, τὰ ἐν παραβάσει ϛ παρακοῇ, τὰ κατὰ νοῦν Ϛ διανοιαν. τὰ πάντα συγχώρησον ἡμῖν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.
Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία.
Τὸ Κοντάκ. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον.
Ἑκτενὴ, καὶ Ἀπόλυσις.
Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, ἀπέρχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, προσευχῇ ϛ ἁγιάσει σχολάζοντες, ἕως τῆς ὥρας τῦ Λυχνικῦ.
Ἐὰν δὲ ὥραν, ἤ. σημαίνει τὸ μέγα. καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, προδιρεπιθέντος τῦ Γέροντος τῦ Διακόνυ, ἀπέρχόμεθα. Καὶ ποιήσαντος τὴν Εὐλόγησιν, ἤγουν, Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τῦ Πατρὸς, ϛ τῦ Υἱῦ, ϛ τῦ Ἁγίυ Πνεύματος. ψάλλομεν τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν. μεθ' ὃν γίνεται Συναπτὴ μεγάλη παρὰ τῦ Διακόνυ, ἢ παρὰ τῦ Γέροντος. Ϛ μετὰ τὴν Συναπτὴν, ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς ἦχον β'. Καὶ θυμιᾷ ὁ Γέρων, ὡς ἔθος, ἢ ὁ Διάκονος. ἐφ' ᾧ δὲ στίχος, ἤ. καὶ ψάλλομεν τὸν δ'. ὃν τρόπον. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν. Τῶ Λυσιτελῦς ἡμῶν. Τὰ Γορδιακὰ ῥεθέντα. Σῶσόν με ὑψόμενος. ποιοῦντες τὰ τέσσαρα, ὡσαύτως. Ψαλλομένων δὲ τούτων, ἀπέρχεται ὁ Γέρων μετὰ τῦ Διακόνυ, καὶ ποιεῖ τὴν Προσκομιδήν. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β'.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τ'πέκλιτας κεφαλ. Εἴσοδος μετ' τὸ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ϛ τὰ Ἀναγνώσματα τ' Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, ὡσαύτως καὶ τὰ τροπάρια τῆς Προφητειῶν, εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν μετὰ τῆς στίχων. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Ἀναγνωσμάτων, γίνεται Σωαπτὴ μικρά. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὸν Τρισάγιον ὕμνον. Εἶτα Προκείμενον, ἦχος, γ'. Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου. ᾧ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοὶ, ἐλάθφρος ὢν ἐκ πάντων. Ἀλληλουάριον, ἦχ, γ'. Ἐξηράνθη ἡ καρδία μου. ᾧ. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς Τοὺς τῆς ἀνθρώπων. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας. ἐκαθέξης ἡ θεία Λειτουργία τῶν μεγάλων Βασιλείου. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Μετὰ δὲ τὸν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἔξφχόμεθα πάντες ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, προπορευομένου τῶν Ἱερέως μετὰ λαμπάδων, καὶ θυμιατῶν. ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, ἦχ β'. ἦχος, πλ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, βοᾷ λέγουσα. Σύμφορον τῶν ὑδάτων. Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ. Δεῦρο, καὶ μεῖς. ἦχος, ὁ αὐτός. Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῷ ὄρει. καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. τὸ α'. Προφητείας Ἡσαΐου. Τάδε λέγει Κύριος. εὐφράνθητι ἔρημος. τὸ β'. Προφητείας Ἡσαΐου. Τάδε λέγει Κύριος. οἱ διψῶντες, πορεύεσθε. τὸ γ'. Προφητείας Ἡσαΐου. Τάδε λέγει Κύριος, αὐτλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης. Καὶ ἄνθρωπος τὸ Προκείμενον, Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου. ᾧ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοὶ, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες. Ἀλληλουάριον, ἦχ, δ'. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας. Καὶ λεγομένου, δίδονται κηρία τοῖς Ἀδελφοῖς. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τὸ, Εἰρήνη τῶν Κυρίου δεηθῶμεν. καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς. Τὰ Κυρίε δεηθῶμεν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Μονογενὴς Υἱός. Εἶτα λέγει μεγαλοφώνως. Τριὰς ὑπερούσιε. Ϛ Μέγας εἶ Κύριε, Ϛ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Εὐχῆς, ὁ Ἱερεὺς λέγει. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν. Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς. Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου. Καὶ Ἐκφώνησις. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν. Καὶ δόξα, δοξολογῶ τὰ ὕδατα σταυροειδῶς μετὰ τῆς τιμίου Σταυροῦ, ὀρθὸν αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι, Ϛ ἐπιφθέγγεται τὸ τροπάριον εἰς ἦχον, α'. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἐκ γ'. Καὶ πάντων ἁγιαζομένων, ἐκ τῆς τοῦ ὕδατος χαρᾶς, ψάλλεται τὸ, Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε. Καὶ εἰσελθόντων ἐν τῷ Ναῷ, δοξάζομεν, καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελ. ἦχ, πλ. β'. Ἀναμνήσωμεν οἱ πιστοί. Εἶτα, ὁ Ψαλμός. Εὐλογήσω τὸν Κύριον. καὶ δίδοται τὸ κατακλαστὸν, Ϛ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις. Εἶθ' ἅπαξ ψάλλομεν τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἐπεφάνης σήμερον. Καὶ πολυχρονίζομεν τὸν Προεστῶτα, καὶ εἰσφχόμεθα εἰς τὸ τράπεζαν. τυρὸν δὲ, ἢ ἰχθύας οὐκ ἐσθίομεν, εἰμὴ ἔλαιον. πίνομεν δὲ καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Εἰ δὲ ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ φθάσῃ λαχεῖν ἡ Παραμονὴ, τελεῖται Λειτουργία συνήθως τῶν Χρυσοστόμου. Λέγεται δὲ ἐν ταύτῃ τῇ Λειτουργίᾳ, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε. οἱ καλῶς διακονήσαντες. Ζήτει εἰς τὸ Σάββατον, Σαββάτῳ, λδ'. ἦ Σάββατον πρωΐ τῶν Φώτων. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς. Ζήτει εἰς τὸ Μηνολόγιον. Εἰ δὲ τύχῃ Κυριακὴ, λέγεται ὁ Ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε. ὡς ἐν πᾶσι. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν τ' Λειτουργίας, ὃ ποιοῦμεν τράπεζαν, τὴν ἐν τῷ ναῷ καθεζόντων, ἐπιδίδονται ἐκ τῆς τῶν Κελλαρίτου αὐτὰ κλωσμένα ἐν μετρίᾳ ὀλίγων ἰχθύδων, ἐφ' οἷς κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ποτηρίου οἴνου. Εἰδ' ὅπως ἐπιδῶσι

Ἱερομ. Γεννάριος Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὸν ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, διάζομεν μέχρι τῆς Ἑσπερινῆς.

Περὶ δὲ ὥρας, ἵ. ἀρχόμεθα τῆς Λυχνικῆς. ἐπὶ δὲ καὶ τύχῃ ἡ Παραμονὴ ἐν Σαββάτῳ, ψάλλεται τὸ πρῶτον Κάθισμα ὅλον. ἐὰν δὲ ἐν Κυριακῇ, τὸ πρῶτον Ἀναστάσιμον. ἐὰν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, πλὴν ἐὰν γίνηται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵδε τὴν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς. Ἴστωμεν δὲ, ὅτι ἡ. καὶ ψάλλομεν τοὺς δ. Δυτόφους, ποιοῦντες τὰ δ. ἡ. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχ, ὁ αὐτός. Ὑπακοὴ καθ' ἑαυτὴν τῷ Προδρόμῳ. Εἴσοδος μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον. Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τὴν Προπαρσίων, καὶ τὴν στίχων, καθὼς γέγραπται. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Προφητειῶν, αὖθις τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου. ἡ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Οὐδὲ γὰρ λέγεται Τρισάγιον. Εἶτα ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοί, ἐλάθοφος ὢν ἐκ παίτων. Ἀλληλουϊάριον. Ἐξηράνθη ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν. ἡ. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Ἐμπέτα πεντεκαιδεκάτῳ. Εἶθ' ὅτως Ἐκτενή. αἱ σωνήθεις αἰτήσεις, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν ἡμῶν ἐν τῷ Νάρθηκι, γίνεται ὁ Ἁγιασμὸς ἀπαραλλάκτως, ὡς προδεδήλωται. Εἶτα εἰσερχόμενοι ἐν τῷ Ναῷ ψάλλομεν καὶ τὸ προγραφὲν Ἰδιόμελον. Ἀναμιμνησκόμεθα οἱ πιστοί. Γίνεται πατὰ τὸ Τρίφδιον Ἐκτενή, καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ δὲ Εὐλογήσω τὸν Κύριον, ὃ λέγομεν, διὰ τὸ προλελεχθῆναι ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, ἅτε Λειτουργία γινομένη, ἅτε δὴ, ἅπαντα μανθάνια ἐν μέσῳ τοῦ Ναοῦ, τοιχιδὸν οἱ Ἀδελφοὶ ψάλλουσι τὸν τῆς Ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον. Ἔπειτα, ἵστανται τὰ διάκονα ἐπὶ τὸ μέσον, ἢ ὁ Διάκονος μαγνικὸς, καὶ μετὰ τὸ Κοντάκιον, φωνίζει τοὺς Βασιλέας, καὶ τὸν Ἀρχιερέα τῆς Ἐπαρχίας τοῦ Μητροπολίτου εἰς δὲ τὴν Προσευχὴν λέγει.

Σῶσαι ὁ Θεὸς τὸν πανοσιώτατον Πατέρα ἡμῶν καὶ Καθηγούμενον, σὺν πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητι.

Ἐκ τρίτου.

Καὶ ὅτως πληροῦται ὁ Πολυχρονισμός. καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν, τυρὸν, ἢ ὠὸν ἐκ ἐσθίοντες, εἰμὴ ἔλαιον Σ οἶνον. καὶ εἰ δόξει τῷ Προεστῶτι, μεταλαμβάνομεν καὶ ἰχθύος, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Ἑστέον, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ Παραμονὴ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου τελεῖται, ὡς ἔρηται, εἰς τὴν ὥραν αὐτῆς. ἡ δὲ τῶν μεγάλων Βασιλέων τελεῖται τῇ ἑπαύριον, ἤτοι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ς'. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἡ. ἡ. Σ ψάλλομεν, ἢ. Ἰδιόμ. ἦχ, β'.

Γωάμνα Μοναχοῦ.

Ὁ μὲν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, Σ ῥέμα τῇ χειρί. δείκνυσιν αὐτὸν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς. ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλάθοφῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. ὦ ἁμαρτήτε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξασοι. Δίς.

Οὗ Λυτρωτῆ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων Στρατιαί. φωνὴ δὲ Οὐρανόθεν ἐξέχθη ἐκ Πατρός. οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ ἠυδόκησα. Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Δίς.

Ἡ Γορδαΐα ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο. κλίμει κορυφὴν, ὁ κλίνας Οὐρανούς. κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστουργῷ. τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ βαπτίσματος. ὦ ἁμαρτήτε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξασοι.

Δίς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὦσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον, ὃν ἀπεξώσας δούλου μορφὴν ἐνδύσασθαι. ἔπρεπε γὰρ σοὶ τῇ Δεσποτικῇ καὶ Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν. σὺ γὰρ βαστισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτὰ, τῆς ἀφέσεως ἠξίωσας ἡμᾶς. διὸ βοῶμέν σοι. Εὐδόγητα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δίς.

Δόξα, ἐμοῦ, ὁ αὐτός.

Βύζαντος.

Πέκλιγας καφαν τῷ Προδρόμῳ, σωέθλασας καφας τῆν δρακόντων, ἐπέσης ἐν τοῖς ῥείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τῇ δοξάζουσε Σωτὴρ, τὸν φωτισμὸν τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. τὸ, Φῶς ἱλαρόν. Εἶτα, τὰ Ἀναγνώσματα.

Κεφ. ε'. 15.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα, α.

Κεφ. α. 1.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς ἀβύσσου. Καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν. Καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. γενηθήτω Στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ Στερέωμα. καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑπὸ κάτω τοῦ Στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ Στερεώματος. καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ Στερέωμα, Οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὸ κάτω τοῦ Οὐρανοῦ, εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑπὸ κάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων, ἐκάλεσε Θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον καρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ξύλον καρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς, ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα, β'.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, τί βοᾷς πρός με; λάλησον τοῖς Υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀναζευξάτωσαν. Καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν Θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτὴν, καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ Υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς Θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραὼ, καὶ τὴν Ἀθραπόντων αὐτοῦ, καὶ τὴν Αἰγυπτίων παντὸς, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραὼ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραὼ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν Θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγε Κύριος τὸν Θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ Νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν Θάλασσαν ξηράν, καὶ διεχίσθη τὸ ὕδωρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ Υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς Θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ ἀριστερῶν. Κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἵππος Φαραὼ, καὶ τὰ ἅρματα, καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς Θαλάσσης. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν Θάλασσαν, καὶ ἀπεκατεστάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς Θαλάσσης. Καὶ ἐπαναστρέψαν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἅρματα, καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροι

ραω, εἰς τὲς διαπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν ἐπὶ τὴν Θάλασσαν· ὃ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν ὧδε εἷς. Οἱ δὲ Υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς Θαλάσσης.

Τῆς Ἐξόδε τὸ Ἀναγνωσμα, γ'.

Κεφ. ιδ. 22. Ἦρε Μωϋσῆς τὲς Υἱὲς Ἰσραὴλ, ἀπὸ Θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτὲς εἰς τὴν ἔρημον Σὺρ. καὶ ἐπορεύοντο ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὑρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερρᾶ, καὶ οὐκ ἠδυνάντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρᾶς, πικρὸν γὰρ ἦν, διὰ τῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τῦ τόπου ἐκείνου Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆ, λέγοντες· τί πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐμέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη. ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ Θεὸς δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείρασε, καὶ εἶπεν. Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τῦ Θεῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολὰς αὐτῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτῦ, πᾶσαν νόσον οὐ ἐπάξω ἐπὶ σέ. ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Ἐλείμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα φοινίκων. παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Κεφ. ιε'. 1. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Ἐλείμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ Συναγωγὴ Υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ἥ ἐστιν ἀνὰ μέσον Ἐλείμ, καὶ ἀνὰ μέσον Σινᾶ.

Τροπάριον, ἦχος, πλ. α'.

Πεφανέν ἐν τῷ Κόσμῳ, ὁ τὸν Κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσῃς τὲς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἵνα φωτίσῃς τὲς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Ἐν ἀρχῇ ἐν τῇ γῇ τὸν οὐρανὸν, ἐν πᾶσιν Ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἵνα φωτίσῃς τὲς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Ε'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἵνα με φωτίσῃς τὲς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Ε'. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἵνα φωτίσῃς τὲς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ Κόσμῳ, ὁ τὸν Κόσμον ποιήσας.

Ἰησῦ τῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα, δ'.

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι τῦ ὑψῶσαί σε, κατενώπιον παντῶν τῶν Υἱῶν Ἰσραήλ. ἵνα γνῶσιν, ὅτι καθότι ἤμην μετὰ Μωϋσῆ, ὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σῦ. Καὶ νῦν σὺ ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, λέγων. ὡς ἂν εἰσέλθητε εἰς μέρος τῦ ὕδατος τῦ Ἰορδάνε, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ στήσεσθε. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν Κιβωτὸν ἐβάφησαν εἰς μέρος τῦ ὕδατος τῦ Ἰορδάνε. ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληρῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπῖδα αὐτῦ, ὡς ἐν ἡμέραις θερισμῦ πυρῶν. Καὶ ἔστη τὰ ὕδατα καταβαίνοντα ἄνωθεν εἰς πῆγμα ἕν, ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα ἀπὸ Ἀδὰμ τῆς πόλεως, ἕως μέρους Καριαθιαρείμ. τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν Θάλασσαν Ἀραβᾶ, μέχρι Θαλάσσης τῶν ἁλῶν, ἕως τέλους ἐξέλιπε. Καὶ ὁ λαὸς ἐστήκει ἀπέναντι Ἰερειχώ, καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῦ Ἰορδάνου ἕτοιμοι. καὶ πάντες οἱ Υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβησαν διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

Βασιλειῶν τεταρτης τὸ Ἀνάγνωσμα, ε'.

Εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ, κάθες δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ. ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σε, Ϛ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι. Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν Υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἀπ' ἐμαντίας μακρόθεν. ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλισεν αὐτὴν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῷ τὰ ὕδατα, καὶ διῃρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, Ϛ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ. αἴτησαι, τί ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἁρπαγῆναί με ἀπὸ σοῦ. Ϛ εἶπεν Ἐλισσαιέ. γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ, διπλοῦν ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἠλίας. ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι. πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἁρπαζόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως. ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς, καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διεχώρισεν ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων, Ϛ ἀνελήφθη Ἠλίας ἐν συσσεισμῷ εἰς τὸν Οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιὲ ἑώρα, Ϛ αὐτὸς ἐβόα. Πάτερ Πάτερ, ἅρμα Ἰσραὴλ καὶ ἱππεῖς αὐτοῦ. καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἔτι. καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιὲ τῶν ἱματίου αὐτοῦ, Ϛ διέῤῥηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀφεῖλετο τὴν μηλωτὴν Ἠλιοὺ Ἐλισσαιὲ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιὲ Ϛ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἠλιοὺ τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, Ϛ ἐπάταξε τὰ ὕδατα Ϛ οὐ διῃρέθη. καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ. ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς Ἠλιοὺ Ἀπφώ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιὲ τὰ ὕδατα ἐκ δεξιῶν, καὶ διῃρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς:

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀναγνωσμα, ϛ'.

Κεφ. ε. 9. Ἀρξάμενος Νεεμὰν, ἄρχων Βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἅρμασιν αὐτοῦ, καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιὲ Ἄγγελον πρὸς αὐτὸν, λέγων. πορεύθεις, λοῦσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σου ἐπὶ σοὶ, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμὰν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν. ἰδοὺ δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρός με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, Ϛ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρὸν, καὶ ἀποσωσάσει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου. Οὐκ ἀγαθὸς Ἀβανὰ Ϛ Φαρφὰ ποταμοὶ Δαμασκοῦ ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραὴλ; οὐχὶ πορευθεὶς λοῦσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; καὶ ἀπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες, Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας καθ' ὅτι εἶπε πρὸς σὲ, λοῦσαι, καὶ καθαρίσθητι. Καὶ κατέβη Νεεμὰν, καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη:

Τροπάριον, ἦχος, πλ. β'.

Ἅ Μαρτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλήθους ἐλέους σου ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν. πῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι; εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις, δόξα σοι:

Ϛ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὠπρέπειαν ἐνεδύσατο. ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Πῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι; εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις, δόξα σοι:

Ϛ. Ἐπῆραν οἱ Ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ Ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Πῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι; εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις, δόξα σοι:

Ϛ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς Θαλάσσης. θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος, τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι; εἰμὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις, δόξα σοι:

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα, ζ'.

Κεφ. κϛ'. Οὕτως λέγει Κύριος. λούσασθε, Ϛ καθαροὶ γίνεσθε. ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῆς ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηρῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος. καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ. ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε. ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μὴ δὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται. τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Γενέσεως τὸ Α'μάγμωσμα, ιά.

Κεφ. λβ'. 1. Ἀναβλέψας Ἰακὼβ, εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν. καὶ σωλώτησαν αὐτῷ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Ἰακὼβ, ἰδίκα εἶδεν αὐτούς. παρεμβολὴ Θεοῦ αὕτη. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Παρεμβολή. Ἀπέστειλε δὲ Ἰακὼβ Ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ, πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, εἰς γῆν Σηείρ, εἰς χώραν Ἐδώμ. Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων. οὕτως ῥεῖτε τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ. οὕτω λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ. μετὰ Λάβαν παρῴκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν. Καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα, καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι. καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ, ἵνα εὕρω χάριν ὁ παῖς σου ἐναντίον σου. Καὶ ἀπέστρεψαν οἱ Ἄγγελοι πρὸς Ἰακὼβ, λέγοντες. ἤλθομεν πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συναντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. Ἐφοβήθη δὲ Ἰακὼβ σφόδρα, καὶ ἠπορεῖτο. καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰ πρόβατα, εἰς δύο παρεμβολάς. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ. ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτὴν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ. ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἰσαάκ. Κύριε ὁ εἰπών μοι, ἀνάστρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενήσεώς σου, καὶ εὖ σοι ποιήσω. Ἰκανώθω μου ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου. ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ, διέβην τὸν Ἰορδάνην.

Κεφ. β'. 5. Κατέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, λούσασθαι ἐπὶ τὸν Ποταμόν, καὶ αἱ ἄβραι παρεπορεύοντο αὐτῆς παρὰ τὸν Ποταμόν. Ἰδοῦσα θήβιν ἐν τῷ ἕλει, ἀπέστειλασε τὴν ἄβραν, καὶ ἤραντο αὐτήν. Ἀνοίξασα δὲ, ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θήβῃ. καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ εἶπεν. ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραώ. θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφοῦσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραώ. πορεύου. ἐλθοῦσα δὲ ἡ μεμῖς, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραώ. διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό. ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Ἀνδρωθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραὼ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς Υἱόν. ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωϋσῆν, λέγουσα. ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Κριτῶν τὸ Α'μάγμωσμα, ί.

Κεφ. ς'. 36. Εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν. εἰ σώζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποξείδομαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν τῇ ἅλωνι. καὶ ἐὰν γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι ὅτι σώζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας. Καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ὀρθρίσας Γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπεπίασε τὸν πόκον, καὶ ἀπέῤῥυη δρόσος ἐκ τοῦ πόκου, πλήρης λεκάνης ὕδατος. Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν. μὴ ὀργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοὶ, καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ, καὶ πειράσω ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ. γενηθήτω δὴ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο δρόσος.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Α'μάγμωσμα, ιαί.

Κεφ. ιή. 30. Εἶπεν Ἠλίας πρὸς τὸν λαόν. προσαγάγετε

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γετε πρός με. καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας δώδεκα λίθους, κ᾽ ἀριθμὸν φυλῶν δώδεκα Φυλῶν τῶ Ἰσραὴλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτὸν, λέγων. Ἰσραὴλ ἔσαι τὸ ὄνομά σου. Καὶ ᾠκοδόμησε τὰς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσκαμμένον. Καὶ ἐποίησε θαλὰ χωρὶς δύο μετρητὰς σπέρματος κυκλόθεν τῶ θυσιαστηρίω. Καὶ ἐπέθηκε τὰς ὀχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε. καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς ὀχίδακας, καὶ ἐφοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ εἶπεν Ἠλίας. Λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπὶ τὰς ὀχίδακας. καὶ εἶπε, δὶς τρῶσατε. καὶ ἐδίς τρωσαν. καὶ εἶπε. τρὶς ἄσατε, καὶ ἐτρίσ ασαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τῶ θυσιαστηρίω. καὶ τὴν θαλὰ ἔπλησεν ὕδατος. Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλίας εἰς τὸν Οὐρανὸν, καὶ εἶπε. Κύριε ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραὴλ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί. καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς ὅτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα. καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τῶ λαῶ τούτω ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τῶ Οὐρανῶ, καὶ κατέφαγε τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰς ὀχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλὰ, καὶ τὰς λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπον. ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεὸς, αὐτὸς ὄντως ὁ Θεός.

Κεφ. μθ'. 8.

Βασιλειῶν τεταρτὸν τὸ Ἀναγνώσμα, ιβ'.

Κεφ. β'. 19.

Ἰδοὺ οἱ ἄνδρες τῆς Πόλεως Γόβριχω πρὸς Ἐλισαιέ. Ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς Πόλεως ταύτης ἀγαθὴ, καθὼς σὺ Κύριε βλέπεις, καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνωμένη. Καὶ εἶπεν Ἐλισαιέ. λάβετέ μοι ὑδρίσκιον καινὸν, καὶ θέτε ἐκεῖ ἅλας. Καὶ ἔλαβον αὐτὸ, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τῶ ὕδατος, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἅλας, καὶ εἶπε. Τάδε λέγει Κύριος, ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα. οὐκ ἔτι ἔσαι ἐκεῖθεν, ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνωμένη δι᾽ αὐτά. Καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν Ἐλισαιέ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα, ιγ'.

Κεφ. θ'. 19.

Τάδε λέγει Κύριος. καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην ἔθνων, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομῆσαι κληρονομίας ἐρήμους. Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύπτεσθε. ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ μονὴ αὐτῶν. Οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ Ἥλιος. ἀλλ᾽ ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτούς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Καὶ θήσω πᾶν Ὄρος, εἰς ὁδὸν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἰδοὺ ὅτοι πόρρωθεν ἥξουσιν. ὅτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Πέρσων. Εὐφρανθήτωσαν οἱ Οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. ῥηξάτω τὰ ὄρη ἀίφροσυνίαν, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσυνίαν. ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτῶ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῶ λαῶ αὐτῶ παρεκάλεσε. Εἶπε δὲ Σιών. ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔγγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; κἂν δὲ ἐπιλάθοιτο γυνὴ, ἀλλ᾽ ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ.

Εἶτα Σωματικὴ μικρὰ παρὰ τῆ Γ'ρέσε. καὶ ψάλλομεν τὸν Τρισάγιον ὕμνον. καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος, γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Ν. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους, α'. Ἐπιστολὴ Παύλου.

Ἀδελφοὶ, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω. Τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω. τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ᾽ ἔννομος Χριστῷ, ἵνα κερδήσω ἀνόμους. ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενὴς, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρο

τὰ παῦτα, ἵνα παῦτως τιμὰς σώσω. Τῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτῦ γένωμαι. Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχυσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; ὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν ὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως. ὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἀλλ' ἀποτιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δελαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι:

Ἀλληλουϊάριον.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν. Ὦ. Ῥαῖος κάλλει παρὰ τοὺς Υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λυκᾶν.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ.

Καὶ καθ' ἑξῆς, ἡ θεία Λειτυργία τῦ μεγάλυ Βασιλείυ.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

Μετὰ δὲ τὸν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξερχόμεθα εἰς τὴν Κολυμβήθρα, προπορεύομενυ τῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων, καὶ τῦ θυμιατῦ, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμ. ἐκ τρίτε.

Ἦχος, πλ. δ.

Φωνὴ Κυρίυ ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγυσα. δεῦτε λάβετε πάντα, πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως, πνεῦμα φόβου Θεῦ, τὸ ἐπιφανὲν τοῖς Χριστιανοῖς.

Ἡ μορφὴ τῶν ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις. καὶ ῥύγμυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ῥευμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότυ ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Σὺ αὐθρωπος ἐν Ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ. καὶ δελικὸν βάπτισμα λαβεῖν, ἀπάδεις ἁγαθὲ ἀπὸ τῶν τῦ Προδρόμυ χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλανθρώπε:

Δόξα, ὁ αὐτός.

Ῥοὲ τὴν φωνὴν τῶν βοώντων ἐν τῷ ὄρει· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τῦ Κυρίυ, ἦλθε Κύριε μορφὴν δύλυ λαβών, βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ χρῄζων ἁμαρτίας. ἐδοσάμην σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. σωτὴρ μου γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων. πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ Σὺ τὰ ὕδατα Σωτὴρ, ὁ αἴρων τὸν Κόσμον τὴν ἁμαρτίαν:

Καὶ μὴν, τὸ αὐτό.

Καὶ ἀθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐυ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. στ. α.

Ἀδὲ λέγει Κύριος, εὐφραίνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθήτω ὡς κρίνον. Καὶ βλαστήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τῦ Ἰορδάνυ, καὶ ἡ δόξα τῦ Λιβάνυ ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τῦ Καρμήλυ, καὶ ὁ λαός μυ ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίυ, καὶ τὸ ὕψος τῦ Θεῦ. Ἰσχύσατε χεῖρας ἀφειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ. ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἰδὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκύσονται. Τότε ἁλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ φανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων. ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ δὲ ἀνθρωσιὴν ὀρνέων, ἐπαύλεις ποιμνίων καλάμυ καὶ ἕλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται. ὐκ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, ὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος. οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ ὐκ πλανηθῶσι. Καὶ ὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, ὐδὲ θὴρ πονηρὸν θηρίων, ὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτὴν, ὐδὲ μὴ ἁρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ σωθησόμενοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' ἀνθρωσιᾶς, καὶ ἀνθρωσιὴ αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Θὸς γὰρ ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν αἴρεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ ἀνθρωσιὴν καταλήψεται αὐτύς. ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός:

Προφητείας Ἡσαΐυ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. νέ. α.

Ἀδὲ λέγει Κύριος. οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ. καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δίσαντες ἀγοράσατε. καὶ φάγετε, καὶ πορεύεσθε, καὶ ἀγοράσατε ἄνευ ἀργυρίου Ϛ τιμῆς οἶνον καὶ σίκερα. Ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐμφυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου. εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά. Ἰδοὺ μαρτύριον ἐν Ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτὸν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα Ἔθνεσιν. Ἰδοὺ Ἔθνη, ἃ οὐκ οἴδασίσε, ἐπικαλέσονταίσε. καὶ λαοὶ οἳ οὐκ ἐπίστανταίσε, ΘΣ σε καταφεύξονται, ΣΝΕΚΕΝ Κυρίου τοῦ Θεοῦσου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέσε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, Ϛ ἐν τῷ εἶσκειν αὐτὸν, ἐπικαλέσασθε. ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν, Ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδὰς αὐτοῦ, ΚΣ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστραφήτω ΘΣ πρὸς Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεται. ὅτι ΘΣ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν. οὐδ' ὡς πορ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ Οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὁ ὑετὸς ἢ χιὼν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῷ σπόρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, Οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρός με κενὸν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδούς σου, καὶ τὰ ὀφθαλμά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε. τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς σοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κομίζης ἀναβήσεται μυρσίνη. καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Κεφ. ιβ'. 3.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Λ' μάχιρωμα.

Τάδε λέγει Κύριος. ἀπολούσασθε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ὁρᾶτε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ὑμνεῖτε Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγέλατε ἐν τοῖς Ἔθνεσι τὰ ἐνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ψάλατε τῷ ὀνόματι Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν. ἀναγγέλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες Σιών. ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Καὶ ᾠδὴ, Προκείμενον.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.
Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους, α'. Ἐπιστολὴ Παύλου.

Ἀδελφοί. οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ὑμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον, Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ, Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον, Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον, ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας. ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Κεφ. ι'. 1.

Ἀλληλούια.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Ἐν καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ ηὐδόκησα.

Κεφ. α'. 9.

Καὶ ᾠδὴ ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐστάθειας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο τῷ Πνεύματι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μάμει ἐπιφοιτήσει τῷ Ἁγίῳ Πνεύματος, τῷ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τ' πρὸ τῷ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς Βασιλείας τῆς Οὐρανῶν, τῇ μεταλήψει τῷ ὕδατος τούτου, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Τ' πρὸ τῷ γενέσθαι αὐτὸ, πρὸς καθαρισμὸν τῆς ψυχῶν, & τῆς σωμάτων ἡμῶν, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Τ' πρὸ τῷ δωρηθῆναι ἡμῖν, λύτρωσιν παραπτωμάτων, τῇ μεθέξει τῷ ὕδατος τούτου, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Τ' πρὸ τῷ καταπεμφθῆναι τοῖς ὕδασι τούτοις, τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τῷ Ἰορδάνου, τῷ Κυρίου δεηθῶμεν.

Τ' πρὸ τῷ ἁγιασθῆναι αὐτὰ, πηγὴν ἀφθαρσίας, & ἁγιασμὸν δῶρον, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Τ' πρὸ τῷ γενέσθαι αὐτὰ, πᾶσι τοῖς χριομένοις πίστει, & μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτῶν, καθαρισμὸν μολυσμῶ σαρκὸς & πνεύματος, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Τ' πρὸ τῷ ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, & ἀνάγκης, τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, & διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχραάντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, & Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἐκφώνησις.

Ὅτι Ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, & σοὶ τὴν δόξαν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν μυστικῶς.

Τῷ Κυρίῳ δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τῷ Πατρός. ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας. τὸ φῶς τὸ ἐκ τῷ φωτός. ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον τῷ φωτίσαι αὐτὸν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, & πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσυνῶν & εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμασίοις σου μεγαλυργήμασι, καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῷ αἰῶνος σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ᾗ τὸ ἀθάνατον ἡμῶν & πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέρεσι συγκατιών, ὁ τῷ ἀπαύστῳ Βασιλεῖ, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ὑπέμεινας. Ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ ἁμαρτίας, ὁδοποιήσῃς ἡμῖν, τὴν δι' ὕδατος & Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκατάστασης ἐλευθερίαν. Οὗτος θείου μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζομεν, δεόμεθά σου φιλάνθρωπε Δέσποτα, χάρον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς ἀνάπλαγχνίας τὴν δωρεὰν, εἰς τὸ βαπτισθῆναι τούτῳ τῷ ὕδατι τούτῳ, τὴν αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἀπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι. καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτῷ, ἡμῖν τε & παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τῷ ἁγίου & προσκυνητοῦ σου ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, & προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, & τῷ παναγίῳ, & ἀγαθῷ, & ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῷ αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκφώνως δὲ, ἀργῶς, & ἀναβῶς λέγα τὴν παροῦσαν Εὐχὴν, ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ρίας, ὑπερύψισε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, Δημιουργὲ τῶν μορφῶν Οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων. ὁ ἔμψυχος ἀγαθότης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον, ἔκλαμψον καὶ μοὶ τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου. φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ἵνα μὴ ἀμυνήσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον ἀνομίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεσῶτα λαόν. ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἀνθάδε παραγενέσθαι τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα. Ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾶν σοι καὶ λέγειν καὶ μὴ ὑπεράγαθε. Δοξάζομέν σε Δέσποτα φιλάνθρωπε Παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. γ. Δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρὸς, καὶ ἀμήτορα ἐκ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐκ Παρθένου. Ἐν μὲν τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ μήπω ἐσμὲν εἰσελθεῖν, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τέλειόν σε ὁρῶμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς Ἁγίων ἐκκλησάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον γὰρ ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν εἴδει Περιστερᾶς τοῖς ὕδασιν ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ Κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ Σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτῖσι τῷ Κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς Ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμψεως τὴν Οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ Νεφέλαι ὑετὸν Δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι ἀραιόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ ἄκτιστος ἀπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότῃ προσδρέχεται, ἀλλὰ βόμῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεὸν πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου ῥεύματα εἰς ἁγίασμα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ῥάθυμοις μυσταῖς πᾶσα ἡ Κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων παιδίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἀνέῳκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ Μωϋσέως τῷ λαῷ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνους ἀπηλλάγημεν, καὶ ὡς μέσος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ Κόσμου καθαιρεῖται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγὴς πᾶσα ἡ Κτίσις ἀνώθεν. Σήμερον ἡ πλάνη καταργεῖται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ὁργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότου ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερὰ καὶ μεγαλόφωνος τῆς Ὀρθοδόξων παρήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ Βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ συγκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον Βασιλείαν Οὐρανῶν ὠνησάμεθα. Τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον Γῆ καὶ Θάλασσα τὸν τοῦ Κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ Κόσμος ἀφροσύνης πεπλήρωται. Εἴδοσαν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, εἴδοσαν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτῷ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν εἴδει Περιστερᾶς κατερχόμενον καὶ περιπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὁρατόν, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα. Σὲ μεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμάζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ. Δεσποτικὴν παρήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁρῶντά σε, αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ Ἅδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ βάπτισμα σωτηρίας τῷ Κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλός σου, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν καταμύξει βοῶ σοι·

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν,
Λέγει μεγαλοφώνως.

ΜΕ Ἔγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. γ'. Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων, εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες τὰ σύμπαντα, καὶ τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν Κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προμοίᾳ διοικεῖς τὸν Κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν Κτίσιν συναρμόσας, τέσσαρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ μυριάδες πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος, σὲ δο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ξάζει Σελωὴ, σοὶ ἐμτυγχαίει τὰ Ἄ-
στρα, σοὶ ὑπακόει τὸ φῶς. σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δηλάδεσιν αἱ πηγαί, σὺ ἐξέτειμας τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῷ ὑδάτων. σὺ περιετείχισας τὴν Θάλασσαν ψάμμῳ, σὺ πρὸς αἰματιμοὺς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις, σοὶ λειτουργοῦσιν. οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ, σὲ προσκυνοῦσι. τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἱστάμενα ἐ περιιπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτονται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίληπτος, ἄναρχός τε καὶ ἀμέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. Οὗ χάριν ἔφθασε Δέσποτα διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες Σῶσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμέν σοι χάριν, κηρύττομέν σου τὸν ἔλεον, καὶ κρύπτομέν σου τὴν ἀδρησίαν, τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλάθρωσας, Παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὤφθης ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα ἡγίασας, ἐκραμόθεν καταπέμψας τὸ παράγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφολευόντων συνέθριψας δρακόντων. Αὐτὸς σὺν φιλανθρωπε Βασιλεῦ, παρέσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, Ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο. γ. Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξητήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι, ἢ μεταλαμβάνοντες, ἔχωσιν αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἴασιν παθῶν, πρὸς ἁγιασμὸν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τῷ Νῶε τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ Θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραὼ διὰ Μωϋσέως τὸν λαόν σου Ἰσραήλ. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαῤῥήξας πέτραν ἐν ὄρει, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χάραδροι κατεκλείσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ ὕδατος καὶ πυρὸς, διὰ τῆς Ἠλίας, ἀπαλλάξας τὴν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. γ. Δὸς πᾶσι, τοῖς τε ἀπομένοις, τοῖς τε χρωμένοις, τὸν ἁγιασμὸν, τὴν εὐλογίαν, τὴν καθαρὸν, τὴν ὑγείαν. Καὶ σῶσον Κύριε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. γ. Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ἀπὸ τῆς σκέπης σου ἐν εἰρήνῃ. Ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, πάντος τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ πάντος ὀρθοδόξου τάγματος, καὶ τοῦ πρίεσθεν λαοῦ, καὶ τῶν δι' ἀνόμους αἰτίας ἀποπλεφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Ἵνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ δι' Ἀγγέλων, καὶ δι' ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὁρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηταί σου τὸ παράγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς.

Κ Λῖμον Κύριε τὸ ἔσσον, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα. Εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένων, σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τῆς ἁγιασμοῦ, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως. καὶ γενέσθω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ε'κφώνησις.

Τ'ὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, ἐ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ Σ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, Σ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Α'μήν.

Καὶ εὐθὺς εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὀρθὸν αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι, ἐ ἐπᾴδων τροπάριον εἰς ἦχον, ά.

Ε'κτενῆ.

Καὶ πάντων ἁγιαζομένων ἐκ τῆς τῶν ὑδάτων βαπτίσεως, ᾄδεται τὸ,

Ε'ν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε,

Καὶ εἰσελθόντων ἐν τῷ Ναῷ, δοξάζομεν, ἐ ψάλλομεν τὸ τριχηρὸν τοῦτο Ἰδιόμελον, εἰς ἦχον, Α. β'.

Νυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος. ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραστώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὸν ἡμῶν καθαρσὸν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς ἐ ἀκήρατος, ἁγιάζων ἐμὲ Σ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, συντρίβων Σωτὴρ τοῦ ὕδατος. ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' ἀφροσύνης ἀδελφοί. ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πίστει ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Σ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα ὁ Ψαλμὸς, τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον. καὶ δίδοται τὸ κατακλασθὲν. καὶ γίνεται τελεία Α'πόλυσις.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν. τυρὸν δὲ καὶ ἰχθύας οὐκ ἐσθίομεν, ἀλλὰ γάλα μετὰ μέλιτος, ἐ οἶνον. Οὕτως γίνεται ἡ Α'κολουθία, νηστείας οὔσης ἐν τῇ Παρασκευῇ. Α'πὸ τῆς Νουμηνίας, τοῦ Α'γίου Θεοφίλου Α'ρχιεπισκόπου Α'λεξανδρείας Καμὼν, ζ'. Προφωνήσεως τῶν Α'γίων Θεοφανείων, ἐπισυμβάντων ἐν Κυριακῇ.

Αὶ τὸ ἔθος, καὶ τὸ πρέπον ἡμᾶς ἀπαιτεῖ, πᾶσαν Κυριακὴν τιμᾶν, καὶ ἐν ταύτῃ παννυχίζειν. ἐπειδὴπερ ἐν ταύτῃ, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν ἡμῖν ἐπρυτάνευε. διὰ καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς Γραφαῖς, καὶ πρώτη κέκληται, ὡς ἀρχὴ ἡμῖν ζωῆς ὑπάρχουσα, καὶ ὀγδόη, ὅτε δὴ ὑποφαναβεβηκυῖα τὴν τῶν Ἰουδαίων σαββατισμόν. ἐπεὶ οὖν ἐν ταύτῃ σωζόμεθα, τὴν τῆς Α'γίων Θεοφανείων μήτηρ ἡμέραν εἶναι, ταύτην οἰκονομήσωμεν, ἐ πρὸς ἑκάτερον ἐπιστήμονες χωρήσωμεν. ἵνα μεταλαμβάνοντες ὀλίγων φοινίκων, ἐκκλίνωμεν ἅμα καὶ τὰς αἱρέσεις, τὰς μὴ τιμώσας τὴν ἀνάστασιμον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμέραν. Σ τὸ ὀφειλόμενον τῇ νηστείμῳ ἡμέρᾳ ἀποδῶμεν, περιμένοντες τὴν ἑσπερινὴν σύναξιν. ἥτις ἐνταῦθα Θεοῦ θέλοντος τελεῖται. σωαχθῶμεν τοίνυν ἀπὸ ὥρας ἑσπέρας.

Ε'κ τῶν Ε'ρωτήσεων τινῶν Γ'ρηγορίου πρὸς Τιμόθεον Α'ρχιεπίσκοπον Α'λεξανδρείας, Ε'ρώτησις εἰς τὴν αὐτὴν Ε'ορτήν.

Παδὴ παρ' ἡμῖν τοιαύτη συνήθεια κεκράτηκεν, ὥστε ἐν ᾗ αὐ ἡμέρᾳ καταλάβῃ ἡ Ε'ορτὴ τ' Χριστοῦ Γενεθλίων, ἡ τῷ Α'γίῳ Θεοφανείῳ, ἐν Κυριακῇ, ἐ Σαββάτῳ, μὴ καταλύεσθαι ταύτας, ἀλλὰ ποιεῖν μὲν τὴν Προσφορὰν τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Σ κοιμωμένων, ἐ διακλύεσθαι τὴν Προσφορὰν τ' παννυχίδος, ἐ πάλιν κοιμωμένων, ἐ πρεπόντως γίνεται, ἢ ὄχι;

Α'πόκρισις Τιμοθέου.

Ρὸ μὲν τῶν Α'γίων Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νενόμισται μὲν οὐδαμῶς νηστεύειν ἐν Α'λεξανδρείᾳ, ὅτε μὴν Σωάξιον ἐπιτελεῖν. πρὸ δὲ τῶν Α'γίων Θεοφανείων, μόνον τοῦτο παραδέδοται. φημὶ δὲ τὸ τ' νηστείας ἐ Σωάξεως, ἥτις ἐν Κυριακῇ πολλάκις ἐπικυκλουμένη, λύεται μὲν κατὰ τὴν ἐπίκρισιν τῶν Πατέρων, τῇ μετὰ τὴν Α'γίαν Σωάξιν ἐπικλύσει τῶν ὑδάτων. φυλάττεται δὲ αὖθις διὰ τὸ νενομισμένον, ἐκ τοῦ μηδενὸς ἑτέρου μεταλαμβάνειν, ἢ μόνον τοῦ ὕδατος. Σ οὕτως συμβαίνει λύεσθαι τὴν νηστείαν διὰ τὴν Κυριακὴν, ἐ φυλάττεσθαι διὰ τὸ νενομισμένον, ὡς εἴρηται, τῆς Ε'ορτῆς. κατὰ τὴν σοφὴν οἰκονομίαν τῶν φρονίμων ὄντων Σ πιστῶν Οἰκονόμων τῆς Ε'κκλησίας.

Τῆ Γ'ορομαχῆ Νεάλη, περὶ τῆς Πανσελήνου τῶν Φώτων, ἐ τύχῃ εἰς Σάββατον, ἢ εἰς Κυριακὴν, ὁρᾶται τὸ πρόσωπον τοῦ Γ'ρίφου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τ̓ κ ἐσθίομεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ Παρασκευῇ διλομότι, Ϛ τῇ ἐπαύριον τῷ Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ τύχῃ ἡ Παραμονή, ὐδὲν ἄλλο, πλὼ ἐλαίυ καὶ οἴμυ ·~

Ἐκτόμ.

Ἀ̓ν γὰρ ὁποίᾳ ἡμόρᾳ τύχῃ ἡ Παραμονὴ τῆ Φώτων, ὐκ ἐσθίομεν, εἰμὴ ἔλαιομ, ἐ πίμομεν Ϛ οἶμομ, Μομαχοί τε, ἐ Κοσμικοὶ ὄξίσα ·~

Ὠ πρωὶ δὲ, ἤγουμ Σὼ τὼ αὔριομ, οἵᾳ ἡμόρᾳ τύχῃ, τὸς μὲ Κοσμικὸς κρέας, ἡμᾶς δὲ τυρὸμ καὶ ἰχθύας ἐσθίειμ συγκεχώρηται ·~

Τῷ αὐτῷ.

Εἶ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Παραμονὴ τῆ Φώτων Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, διότι οὐ γίνεται ἐν ταύταις μηνεία ἕως ἁμάτης, ποιοῦμεν τῇ προπαρασκευῇ ἁμάτῳ, καὶ ψάλλομεν τὰ ῥοπάρια τῆ Ὡρῶν τ̓ Παραμονῆς. Μετὰ δὲ τὼ Ἀ̓πόλυσιν τῆ Ἐσπερινῆ, εἰσερχόμενοι εἰς τὼ τράπεζαμ, ἐσθίομεν ἔλαιομ, Ϛ πίμομεν οἶμομ, καθὰ Ϛ ἐν τῇ ἡμόρᾳ τ̓ Παραμονῆς. ἐ γὸ τὰ δίκαια τ̓ Παραμονῆς, ἐπιφόρεται ἡ Παρασκευὴ αὔτη. ἐ διὰ τοῦτο φυλάττομεν καὶ αὐτὼ, καθὰ καὶ τῇ Παραμονῇ ·~

Τῶ μακαριωτάτυ Μητροπολίτυ Κυρῦ Μάρκυ Ἐφέσυ, περὶ τ̓ Ἐορτῆς τῆ Φώτων, ἤτοι τῆ δώδεκα ἡμερῶν.

Εἰ τ̓ Ἐορτῆς τῆ Φώτων, ὕτω φαμέν· ὅτι καθὼς παρελάβομεν παρὰ τῆ Πατέρων ἡμῶν, ὕτω ποιοῦμεν, ἐν πάσαις ταῖς καθ̓ ἡμᾶς Ἐκκλησίαις. ἵμα καταλύωμεν, τὸ δωδεκαήμερομ ὅλομ, πλὼ τ̓ τελευταίας ἡμόρας, ἥτις ὄξιμ ἡ Παραμονή. ταύτῃ γὸ μηνεύομεν, κἂμ ἐν Σαββάτῳ τύχῃ, ἢ Κυριακῇ, κ̓ τὸμ Καμόμα τῆ Θεοφίλυ. αὐτ̓ αἱ τῆς δὲ καταλύομεν ὡς τελευταίαν, ἐ δωδεκάτῃ, αὐτῇ τὼ ἡμόραμ τ̓ Ἐορτῆς, κἂμ ἐν Τεσσαράδι τύχῃ, ἢ Παρασκευή. τῇ δὲ Παρασκευῇ, ἐν ᾗ τὰ ῥοπάρια, Ϛ ἡ ἁμάτη σὺν τῷ Ἐσπερινῷ ψάλλονται, ὐκ ὀφείλομεν μηνεύειν, ἀπὸς τῆ δώδεκα ἡμερῶν ἔσαν. Εἰδέ τις προβάλλοιτο τῇ ἁμάτῃ, ἐ τὸμ Ἐσπερινὸμ, ἐνθυμηθήτω, ὅτι ἐ τῇ Τεταρτῇ, ἐ τῇ Παρασκευῇ τ̓ Τυρινῆς, ἁμάτῃ, Ϛ Ἐσπερινὸμ ψάλλομεν, ἀλλ̓ ἐδὲν ἧττομ, τυρὸμ ἐ ὠὰ ἐσθίομεν ·~

Ἐκ τῆ Ἀποκρίσεως Γωαμνὶ Ἐπισκόπυ Κύπρυ, πρὸς τὸμ Γερώτατομ Ἐπίσκοπομ Διῤῥαχίυ τὸμ Καββάσιλαν.

Κ Ἀταλύομεν ἐ τὸ δωδεκαήμερομ, εἰς αἵρεσιμ τ̓ τῆ Ἀρμενίων μηνείας. ὅτοι γὰρ τὸ πρὸ τῆ Φώτων δωδεκαήμερομ μηνεύομτά, ὕτω τὰς ῥᾶς Ἐορτὰς, τῇ πέμπτῃ τῆ Γαμβρείυ Μηνὸς ἐκτελοῦσι, τὸμ Εὐαγγελισμὸμ φημὶ, τὼ τῆ Χριστῆ γενέσιμ, ἐ τὼ Βάπτισιμ, μᾶλλομ γεμὼ ἀμυδρῶς ἐ σκιωδῶς τῇ ἀληθείᾳ, ἐ μιᾷ δόξῃ τῶ σφῶν Αἱρεσιάρχυ, Ἀχαίρυ αὐτῷ ὄμομα· ἐντεῦθεν τιθέμενοι φαντασίᾳ, ἐ ὐκ ἀληθείᾳ τὸμ τῆ Θεῆ Λόγομ οἰκομομίαν λέγομτά γεγενῆθαι ·~

Ἠμεῖς φιλοπόνως ὦ βέλτιστε Προέρως, τὰ ἄνωθεν διάφορα Κεφάλαια τῆ Θεοφόρυ Πατέρων ἐνταῦθα ἐθέμεθα. Σὺ δέ, ὦ ἱερὰ κεφαλή, ἔκλεξομ τὸ κρεῖττομ.

Περὶ δὲ ὥραν β̓. τ̓ μυστὸς, σημαίνα. Ϛ σωναχθέντων ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀρχόμεθα τῆ Ἀποδείπνυ. Μετὰ δὲ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ψάλλομεν ἐ ἰχνικὰ ἰδιόμ. ἤχος, δ̓.

Κοσμᾶ Μομαχῆ.

Ο Ἀ̓μαβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιομ, δἰ ἡμᾶς καθ̓ ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε. ῥεῖθρα πορφυρίβαλλεται σήμερομ τὰ Γορδανέια. ὐκ αὐτὸς τούτων πρὸς κάθαρσιμ δεόμενος, ἀλλ̓ ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ οἰκομομῶν τὼ ἁγιασμόμ. ὦ τῆ θαύματος, δίχα πυρὸς αἰχμωλώτα, ἐ ἁμαρτλάττα αἰῶν σωτείλεως, ἐ σώζα τὰς εἰς αὐτὸμ φωτιζομένους, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ·~ Ὀ αὐτός.

Ἐ τὸμ ἐν Πνεύματι ἐ πυρὶ, καθαίρομτα τὼ ἁμαρτίαν τῷ Κόσμυ, καθορῶν ὁ Βαπτιστὴς, ὀρχόμενομ πρὸς αὐτὸμ, δειλιῶν καὶ φέμων ἐβόα λέγων. ὐ τολμῶ κρατῆσαι τὼ κορυφλώσα τὼ Ἀ̓χράντυ. σύ με ἁγίασομ Δέσποτα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε ·~

Ὀ αὐτός.

Δ Εὔτε μιμησώμεθα τὰς φρομίμους Παρθένους. δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φαιδρύντι Δεσπότῃ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τη. ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην. ὁ Ἰορδάνης ἰδών σε ἔπτηξε καὶ ἔμεινεν. ὁ Ἰωάννης ἐβόα. ὁ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου. τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα. καὶ φωνὴ Οὐρανόθεν. οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων. Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Βαπτίζεται Χριστὸς, ἐξ ἁγίου ἐκ τῶν ὑδάτων. σωματοφορεῖ γὰρ ἑαυτῷ τὸν Κόσμον, καὶ ὁρᾷ σχιζομένους τοὺς Οὐρανοὺς, ὃς ὁ Ἀδὰμ ἔκλεισεν ἑαυτῷ, καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα μαρτυρεῖ τῇ Θεότητι. τῷ ὁμοίῳ γὰρ προσέρχεται. καὶ φωνὴ ἐξ Οὐρανοῦ. ἐκεῖθεν γὰρ ὁ μαρτυρούμενος, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τρόμῳ ἡ χεὶρ τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅτε τὰ ἀχραντα κορυφῆς ἥψατο. ἐγράφη Ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι. ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ δειλιᾶσαι οὐκ εἶχεν; ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν, Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, ἦχος, πλ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος, ἃ ὥρισας ἀπ' αἰῶνος, ἀπὸ πάσης τῆς Κτίσεως, λειτουργὸς τοῦ μυστηρίου ἔλαβόν σε. ἐκ τῆς Ἀγγέλου τὴν Γαβριὴλ, ἐκ τῆς ἀνθρώπου τοῦ Παρθένου, ἐκ τῆς Οὐρανῶν τὸν Ἀστέρα, καὶ ἐκ τῆς ὑδάτων τὸν Ἰορδάνην. ἐν ᾧ τὸ ἀνόμημα τοῦ Κόσμου ἐξήλειψας, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀναστασίου.

Ἡμῶν ἡ Κτίσις φωτίζεται. σήμερον τὰ πάντα ἀφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι ἐν ἀνθρώποις συμμίγνυνται. ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, ἐκεῖ καὶ τάξις παραγίνεται. δράμωμεν τοίνυν σὺν τῷ Ἰορδάνῃ. ἴδωμεν πάντα τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφήν, ἀχειροποίητον ἐν ἁμαρτίᾳ. διὸ ἀποστολικὴν φωνὴν προσάγοντα, συμφώνως βοήσωμεν. ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα, καὶ παρέχουσα πίστει τὸ μέγα ἔλεος.

Gennaro.

Ἀποστ. Π. Γ' διὰ μ. ἦχος, β'. Ἀναστασίου.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδών σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε Χριστὲ ὁ Θεός. τί πρὸς τὴν δούλην παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φόβεις ἐμὲ ἑαυτῷ. Τίῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς; Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας, δίδομαι τοῖς πιστοῖς διὰ γόματος. ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τοῦ Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις. τῇ γὰρ φωνῇ τοῦ Πατρὸς ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὁμολογοῦσα. καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τὸν λόγον τὸ ἀσφαλές. ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ἐδοσάμεν ὕδατα ὁ Θεὸς, ἐδοσάμεν ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν, αὐτοφθαλμῆσαι τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ. ἀλλὰ φόβῳ παρεσάμενα, τὰ μὲν βασάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δυνάμιν σου. μεθ' ὧν Οἰκτίρμον, συναγγέλλομεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες. ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; Ἡμῶν ὁ Οὐρανῶν ἐν γῇ Ποιητὴς, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθαρὴν τὴν Κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ. Βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἁπάντων. καθαρισμὸν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. αὐτῷ βοήσωμεν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β'. Θεοφάνους.

Ὁ ἐν Παρθένῳ Ἥλιος, βλέπων ὁ ἐν Στείρᾳ λύχνος φανεὶς, ἐν Ἰορδάνῃ αἰτούμενον Βάπτισμα, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, ἐβόα πρὸς αὐτόν. σύ με ἁγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, α.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις. τῇ γὰρ φωνῇ τοῦ Πατρὸς ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὁμολογοῦσα. καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τὸν λόγον τὸ ἀσφαλές. ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Λέγεται δὲ καὶ τρίτον.

Τὸ αὐτό.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ψυχῆς Σ σώματος. Σ τίθεται Α'ναγνώσεις μεγάλη, ἐξ ἐκ θῆς παννυχικῶν Λόγων τ Ε'ορτης. καὶ μετὰ πὼ Α'ναγνώσιν, ὁ Ε'ξάψαλμος. τὸ, Θεὸς Κύριος. τροπάριον.

Ε'ν Ι'ορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἶτα στιχολογοῦμεν. μετὰ τὰ ἀ. ἄλλο. καθ. ἦχος, γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Π'ιφανέντος σου ἐν Ι'ορδάνῃ Σωτὴρ, ἡ Βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρόμου Χριστὲ, ἠγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης. ὅθεν ἐ συναΐδιος, τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι, Πνεῦμα δὲ τὸ Α'γιον, σὲ κατεγίνετο. ἐν ᾧ ἐ φωτισθέντες βοῶμεν, δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὰ β'. ἄλλο. καθ. ἦχος, δ'.

Κατεπλάγη Ι'ωσήφ.

Ι'ορδάνη ποταμὲ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; τὸν ἀθεώρητον γυμνὸν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί. Σ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦσαι; οἱ Α'γγελοι αὐτὸν, ὁρῶντά ἔφριξαν. ὄξεσθη Οὐρανὸς, ἐ γῆ ἐτρόμαξε, Σ σωεσάλη Θάλασσα, Σ πάντα τὰ ὁρατὰ ἐ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ι'ορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα:~

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον καθ. ἦχος, δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Α'ρίθρα ἠγίασας τὰ Ι'ορδάνεια, τὸ κράτος σωέθριψας τ ἁμαρτίας ἡμῶν. ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἔσωσας ἐκ τ πλάνης, τῇ ἀνθρώπῳ τὸ γένος. διόσε ἱκετεύομεν, σῶσον τὸν Κόσμον σου:~

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Α'ναβαθμοὶ, τὸ ά. Α'ντίφ. τῷ δ'. ἦχος.

Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Η' Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν. ὁ Ι'ορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ε'. Τί σοι ἔστι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; Τὸ, Πᾶσα πνοή. Τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Πρωτικὸς ὲς Σ τὸ τροπάριον.

Δόξα, ἦχος, β'.

Τὰ σύμπαντα σύμφορα ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ι'ορδάνῃ.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸ, Ε'λέησόν με ὁ Θεὸς, τὸν ὄμον. ἦχος, πλ. δ'.

Ὁ Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκὶ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. ἵνα τὸ βαπτισθῶσι ἐν Ι'ορδάνῃ, Σ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος. πῶς ἐκτείνω χεῖρα Σ ἅπτομαι, κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα; εἰ ἐ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον. Ὦ τῆς γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφείμ. καὶ δοῦλος Δεσπότου, βαπτίζειν ὑ μεμάθηκα. ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι:~

Εἶθ' ἕτως οἱ Καμῶν. τὸν Εἱρμὸν ἀνὰ δύο, καὶ τὰ τροπάρια εἰς ιβ'. ὁ Καμὼν τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Β'άπτισμα ῥύπος γηγενῶν ἁμαρτάδος.

Ω'δὴ, ά. ἦχος, β'. ὁ Εἱρμός.

Τὸν αὐτεκάλυπτε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείας ἔλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας αὐτιπάλους, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις Κύριος. ὅτι δεδόξασται:~

Δ'ὰμ τὸν φθαρέντα ἀνεπλάττετο, ῥείθροις Ι'ορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλεύοντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῆς αἰώνων Κύριος. ὅτι δεδόξασται:~

Τοῖς τ Θεότητος ἀΰλῳ, σαρκὶ ὑλικῇ ἠμφιεσμένος, Ι'ορδάνου περιβάλλεται τὸ μάμα, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος. ὅτι δεδόξασται:~

Ο'ν ῥύπον ὁ σμήχων τῆς ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ι'ορδάνῃ, οἷς θελήσας ὡμοιώθη ὁ ἰῶ μέμας. τὸν ἐν σκότει φωτίζει Κύριος, ὅτι δεδόξασται:~

Ε'ν τῷ Καμῶν Γαμβικὸς τῆς Α'γίας Γωαρμᾶ τῆς Δαμασκηνῆς. οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, δῶρα σίχων Η'ρωελεγείων.

Σ ἤμορον ἀχραύτοιο βαλὼν, θεοφεγγέϊ πυρσῷ,

Πνεύματος ἐμβάπτει μάσμα ἀμπλακίημ.

Φ λέξας παμμεδέοντος ἐὺς παῖς. Η'πιόωμ δὲ, Γ'μηταῖς μελέων τῶν δε δίδωσι χάριν.

Ω'δὴ, ά. ἦχος, β'. ὁ Εἱρμός.

Τάβει Θαλάσσης, κυματούμενον σάλον, Η'περον αὖθις, Ι'σραὴλ δεδαγμένον.

" Μέγας δὲ πόντος, ῥιγάτας Α'ιγυπτίων,

" Ε'κρυψεν ἅδην, ὑδατόρρωτος τάφος,

" Ρ'ώμη κραταιᾶ δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

Ῥθρα φανέντος, τοῖς βροτοῖς σελασφόρου, Νῶν ἐξ ὁρμῶμεν, πρὸς ῥοὰς Ι'ορδάνου, Α'μαξ ὑπέχων, Η'λίου σὸν αὐχένα.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Χώρα σοφώδης; τὸν γενάρχην ἁρπάσαι,
Ῥύπτετε πάντες, ἐκκαθᾶραι τὴν Κτίσιν.
Ἄναρχε ῥεῖθρον, σωταφεῖσι Λόγε,
Νέον πόρισμα τὸν φθαρέντα τῇ πλάνῃ.
Ταύτην ἀφράστως, παρθένον δεδεγμένος,
Ὅπα κρατίστῳ, ὅτος ἠγαπημένος,
Ἴσος τέμοι παῖς, χρηματίζει τὴν φύσιν.

Ὠδὴ, γ'. ὁ Εἱρμός.

Ἔσχε ὁ διδοὺς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κόρας χερσῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθενίᾳ ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα. διὸ πιστοὶ βοήσωμεν, ὅτι ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Τεραύστα πέλει, ἠτεκνωμένη δαιμόνων σύμφορον, ἀθραίμνῳ Χερσὶ Ἐκκλησία. διὰ ὕδατος καὶ Πνεύματος, τίοὶ γάρ σοι γεγενήμενοι, ἐν πίστει ἀνακράζομεν. οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Εὐάλωτο φωνῇ, ἐν τῇ ὀρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος, Χερσὶ ἑτοιμάσατε ὁδὸν, καὶ τείβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀθείας ἀποφύγασθε, ἐν πίστει ἀνακράζομεν. οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων, Βορῶν λεόντων σωτεθλασμένων μύλας, Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατυνώμεν στόμα, Λόγον πλέκοντες, ἐκ λόγων μελῳδίας. Ὧν ἥκει πρὸς ἡμᾶς ἄδεται δωρημάτων. Ἔκρωσεν ὁ πέλαγος, ἐμφυτεύσας τῇ Κτίσει, Θηρὸς κακοῦργον σχηματισθὲν εἰς φύσιν, Ἐπισκοτεῖται σαρκικῇ παρρησίᾳ, Ὀρθρῳ φαύσαντι προσβαλὼν τῷ Δεσπότῃ. Φλᾷ τὴν ἑαυτοῦ δυσμενεστάτην καρᾶν. Ἦλθε πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδμητον φύσιν, Γαστρὸς τυραύνου συγκεχωσμένην ὄροις. Γνωτὸν αὖθις γνησίων ἀναπλάσαι, Ἔργον φορίστου ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης. Ἦκται γὰρ αὐτὴν, ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Ἦχος Τ'παχοῦ. ἦχος, δ'. ά.

Τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἅλμυρὰ τῆς ἀπιστίας Θάλασσα ἔφυγε, καὶ ὁ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς Οὐρανὸν ἀμύνων ἡμᾶς. ἀλλὰ τῷ ὕψει τῆς θείας ἐντολῆς σου, σωτήριον Χριστὲ ὁ Θεὸς, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ Ἀναγνώσεις ἐκ τοῦ Θεολόγου, τὰς Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμός.

Ὠδὴ, δ'. ὁ Εἱρμός.

Ἤκουσα Κύριε φωνῆς σου ἧς ἔπτας, φωνὴ βοῶντος ἐν ὀρήμῳ. ὅτι ἐβρόντησας πολλῶν ὕδατων, τῷ σῷ μαρτυρήμενος Υἱῷ. ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε. σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Τίς ὁμοιωθήσεται Ἡλίου τίς ἔδεν, ὁ Κύριος βοᾷ, τὸν ἐκλάμποντα τῇ φύσει; ἵνα σε ὕδασιν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, Παρθένος χαρακτὴρ ἀϊδίου ἐκπλώω. καὶ χάρτος ὢν, πυρὶ φαύσω τῆς σῆς Θεότητος. σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Πέφυκεν ἔνθεον ὃ ὤν ἔχειν, ἀλάβαστρον Μωσῆς περιτυχὼν σοι. ὡς γὰρ τῆς βάτου σε φωνήσαντα ἠθέτησαν, ἀθῦς ἀπεγράψαντας ὄψεως. ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε βαπτῶν; ἢ πῶς χειροθετήσω σε; σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ψυχῆς τελῶν ἔμφρονος, καὶ λόγῳ τιμώμενος, ἀψύχων ἀλλοῦμαι. εἰ γὰρ βαπτίσω σε κατήγορόν μοι ἔσαι, πυρὶ καπνιζόμενον ὄρος, φυγοῦσα δὲ Θάλασσα διχῇ, καὶ Ἰορδάνης ἔτος γραφείς. σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τροφῇ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας, Τῶν μῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν, Ῥήγνυσι γῆρυν, πνεύματι κρουσμένην, Σαρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀῤῥήτου Λόγου. Ὧν ἦλθε δωρεῶν τὰ κράτη σωτήρια. Ἐμβθεὶς πρὸς Παῦλος παμφαέστατος λόγος, Νυκτὸς διῶσαι τὴν καχέαν ὀφθαλμοῦ βλέσιν, Ἔκειζον ἦκας, καὶ βροτῶν ἁμαρτίας, Τίας σωτελκῦσαι τε τῇ σῇ βαπτίσει, Μάκαρ φαεινὲς, ἐκ ῥοῶν Ἰορδάνου. Τὸν προσιδὼν τὸν περίκλυτον Λόγον, Γραμμῶς ὁ Κύριος ἐκβοᾶται τῇ Κτίσει. Οὗτος πρωΐμνη δάτορος τῶν σαρκίων, Σύμμορφος ἐξέλαμψεν ὡθέῳ Θεῷ, Ἔχθιστον ἡμῶν ἐξελεῖν ἁμαρτίαν. Ὁμοῦ πρὸς αὐτὸν τὴν θεόσδοτον δόξαν, Θηρὸς δρακόντων ἐξολεῖσι ἐντόχαρι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Α᾽πλητα κύκλα καββαλὼν Θεὸς Λόγος,
Π τόρμητε τ᾽ πλήθοντα παμπήδιν γένος,
Τ ῦτον καθειρχμὺς, ἐκσαώζει πὼ Κτίσμ.

Ω, δὴ, ε. ὁ Εἱρμός.

Ἰ Ἡσῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἦκε, Α᾽δὰμ τῷ Πρωτοπλάστῳ. καθαρσίῳ δὲ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Γ᾽ορδανῇ. ἐν ᾧ πὼ ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται·

Τ Πελθόντων ἀπείρων λαῶν, ὑπὸ Γ᾽ωάννου βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη. προσεφώνει δὲ τοῖς παροῦσι. τίς ἔδειξεν ἀπειλὴν πὼ ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι πὼ μέλλουσαν; καρποὺς ἀξίους Χριστῷ ἐκτελεῖτε. παρὼν γὰρ μικρὸν, εἰρήνην χαρίζεται·

Ι Εωργὸς ὁ Σ Δημιουργὸς, μέσος ἕστηκὼς ὡς εἷς ἁπάντων, καρδίας ἐμβατεύει. καθαρτήριον δὲ πτύον χειρισάμενος, πὼ παγκόσμιον ἄλωνα παντόφωτι δίκῃ, πὼ ἀκαρπίαν φλέγων, ἀκάρπωσιν αἰώνιον, ζωὴν χαριζόμενος·

Εἱρμὸς ἄλλος.

Χ Θρὸν ζοφώδη, Σ βεβορβορωμένην, Γ ὸν καθάρσει πνεύματος λελουμένοι, Ν έαν προσωρμίσθημεν ἁπλανῆ τείχην, Α᾽γνὴν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν, Μ όνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Θ Θρῶν ὁ Πλάστης ἐν ζόφῳ τῷ βαπτισμάτων, Σ ειραῖς ἀφύκτοις, ἐν διαρθροῖ δακτύλοις, Γ ήσιν ἀμφ᾽ ὤμοισιν ἁβρὰς ἄγων, Ν ῶν ἐν πολυρρήτοισι δυνάμεσιν ἐκπλώσας, Α ἶχνος παλαιὸν, τῆς Α᾽δὰμ κακοξίας.

Ε Τ᾽ ἀσεβείας προσδράμωμεν ἀτόμως, Π ηγαῖς ἀχράντοις ῥάσεως σωτηρίου, Λ όγον κατοπτεύοντες ἐξ ἀκηράτου, Α᾽ μνὸν προσφερόμενον δίψης ἐμθέου, Κ όσμου προσλαβόντες ἑκατὸν ἥμισυ μόσον.

Ω, δὴ, ς. ὁ Εἱρμός.

Φ Φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Η᾽λίου Πρόδρομος, ἐν τῷ ῥήματι μεταμοεῖτε πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε. ἰδοὺ γὰρ παρέστι Χριστὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον λυτρούμενος·

Ε Μπνεθεὶς ἀῤῥήτως, ἐκ Θεοῦ καὶ Παρθένου, δίχα σαρκὸς ταῦτα ῥύπτει Χριστός. ὃ τὸν ἡμάρτε πὼ ἐξ ἡμῶν τῷ Λόγῳ σωσάφειαν, λύσιν ἀμήχανον, δι-

δάσκει ὁ Πρόδρομος· γνησίως ἐκ πλαγίας λυτρούμενος·

Ν 'Ν πνευμὶ βαπτίζει τελώνιον Χριστὸς, τοὺς ἀπειθοῦντας, Σ μὴ Θεὸν φρονοῦντας αὐτόν. ἐν Πνεύματι δὲ καινοποιεῖ, δι᾽ ὕδατος χάριτι, τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτῆς τῆς Θεότητος, τῷ πλημμελημάτων λυτρούμενος·

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ι Μερτὸν ἐξέφηνε σὺν παντολβίῳ, Η᾽ χῳ Πατὴρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρνήσατο. Ν αίφησιν ὄντος, συμφυὴς γόνος πέλων· Φ ώταυγος ἐξώρυσεν ἀνθρώπων γένος. Λ όγος τέμνων ζῶν, ἐβρότους προμηθείας. Κ ρυτίδα λέοντος ὁ θρέψας, Σ ὠσας Προφήτης ἑκατοντοετηρίδος; Α ὐθις προῆλθε τῆς παλιγγενεσίας, Σ ωτηρίαν δράκοντος ἐκ βροτοκτόνου, Π ᾶσι προφαίνων, τῷ χρόνῳ ἐπ᾽ ἐσχάτων.

Ν 'Νεμεσῶν Πόλοιο παμφαῆ πτυχῶν, Μ ύστης ὁρᾷ πρὸς Παρθένον ἐξικνούμενον, Μ ενοῦντε Πνεῦμα τῷ παναγίῳ Λόγῳ, Ε πελθὸν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ τρόπῳ, Δ ήμιος τε φαίνει, προσδραμὸν τῷ Δεσπότῃ.

Κοντάκιον, ἦχος, δ.

Π Εφανὲς σύμφορον τῇ Οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ᾽ ἡμᾶς, ὃν ἐπιγνόντες ὑμνοῦμέν σε. ἦλθε ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον·

Ο Οἶκος.

Η᾽ Γαλιλαία τῷ Ε᾽θνῶν, τὴν τοῦ Ζαβουλὼν χώραν, Σ τὴν Νεφθαλεὶμ γαῖαν, ὡς εἶπεν ὁ Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστὸς, τοῖς ἐσκοτισμένοις φαεινὴ ὤφθη αὐγὴ, ἐν Βηθλεὲμ ἁγράπτωσα, μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ αὐγατέλλας τὰς ἀκτῖνας, ὁ Η᾽λιος τῆς Δικαιοσύνης. διὸ οἱ ἐξ Α᾽δὰμ γυμνοὶ, δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐτὸν, ἵνα θαλφθῶμεν. σκέπτει γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκοτισμένων, Η᾽λθε ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον·

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ς'. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τ Ὸν Οὐρανὸν Βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ σήσαν,

τὸν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας εὔδοκ εἰσάγα.

Βάπτισιν ἐν ποταμῷ Χριστὸν Πρόδρομος κατὰ ἔκτλυ.

Τ Α᾽ Ἁγία Θεοφάνεια ἑορτάζομεν τῷ Κυρίῳ Θεῷ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τόπον Ἁγίαις Ἐκκλησίαις, τὴν παμψυχίδα ἀφ᾽ ἑαυτῶν ἐπιτελοῦντες ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς Λόγος τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενος, καὶ πάντα τὰ νόμιμα ἐκτελέσας, καὶ πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Προφήτην παραγίνεται βαπτισθησόμενος. ὃς καὶ διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων. Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; Ἐπεὶ δὲ τὸ, ἄφες ἄρτι, πρὸς τὸν Κύριον ἀκήκοε, καὶ πάσης δικαιοσύνης πλήρωμα εἶναι τὸ Βάπτισμα ἔγνωκεν, ἀφίησιν αὐτόν. καὶ βαπτισθεὶς ὁ Χριστὸς, πᾶσαν μὲν τὴν φύσιν ἡμῶν ὑδάτων ἡγίασε. πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν ἡμῶν ἀνθρώπων ἐνθάψας τοῖς ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος. καὶ τὸν παλαιωθέντα ταῖς ἁμαρτίαις ἄνθρωπον ἀνακαινίσας καὶ ἀπλάσας, Οὐρανῶν Βασιλείαν αὐτῷ ἐχαρίσατο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. ὁ Εἱρμός.

Ν Εὖσε ἀσεβεῖς, καμίνου πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου Ἀγγέλου συγκατάβασις. ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, ἀχαρίστως ἀπέμελπον. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἀνύμνητος εἶ.

Ω Σπερ Οὐρανῷ, σὺν βρόμῳ καὶ θαύματι παρείσαντο, ἐν Ἰορδάνῃ αἱ Δυνάμεις τῶν Ἀγγέλων σκοπούμεναι, τοσαύτην Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν. ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπόστασιν τοῦ ὕδατος ὑπόστασιν, ἐν τοῖς ὕδασι, σωματοφόρος ἔσηκεν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ν Εφέλη ποτὲ, καὶ Θάλασσα θείᾳ προσκάμιζε, Βαπτίσματος τὸ θαῦμα. ἐν οἷς ὁ πεζὸν βαπτίζεται διεξοδικῶς τῷ Νομοθέτῃ λαός. Θάλασσα δὲ ἦν τύπος ὕδατος, καὶ Νεφέλη τῶν Πνευμάτων. οἷς τελούμενοι, ἀλογητὸς εἶ κράζομεν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Π Αντα πιστοὶ, ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν, θεολογοῦντα ἀσιγήτως, σὺν Ἀγγέλοις δοξάσωμεν, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον. τοῦτο γὰρ Τριὰς ὑπερούσιον Ὁμοούσιος. εἷς δὲ Θεὸς, ὃν καὶ ψάλλομεν. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἔ Φλεξε βάθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας, Ὁ τῆς καμίνου τὴν μεταρσίου φλόγα,
" Νέους φόβησας ἀσεβεῖς καταμάσας.
" Τὴν δυσκάθετον ἁρπάχλην τῆς ἁμαρτίας,
" Ὅλην πλυνεῖ δὲ τῷ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ε Ἐζωγραφοῦσαν τὴν Ἀστύριον φλόγα, Ἐκρύωσαν ἴσως, εἰς δρόσον μετημειμένην.
Τὸ δωρ ὅθεν μοῦ ἀμφιέσατο φλέγων, Σίμτην κάκιστον Χριστὲ προσκεκαθμένον,
Πρὸς τὴν ὄλισθον ἐκκαλύμμενον τρίβον.

Π Ορφυρογένητος τοῦ Ἰορδάνου πάλαι, Γῆθεν πόθεν ἔλαβε λαὸς Ἰσραηλίτης,
Σὲ τὸν κράτιστον ἐμφορούμενα τὴν Κτίσιν,
Η' παγμενῶς μοῦ ἐν ῥοαῖς διαγράφων,
Πρὸς τὴν ἄῤῥυστον, καὶ ἀμείμονα τρίβον.

Ἔ Δυθεν τὸ πρῶτον τὴν παιώλεθρον κλύσιν, Οἰκτρῶς ἔσε παντὸς εἰς φθορὰν παρασάγαν,
Ὡ ρισμένως μοῦ κτίζω καὶ ξένα.
Νῦν δὲ κλύσαντα Χριστὲ τὴν ἁμαρτίαν, Δι᾽ ἀπάθειαν, καὶ βροτῶν σωτηρίαν.

Ὠδὴ, η'. ὁ Εἱρμός.

Τ Ερίωλον παράδοξον, ἣν Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον. ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ σφῦξαι σαρκὶ, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην. ὃν ὑμνολογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Π Όθεν φόβον ἅπαντα, ὁ Λυτρωτὴς τῷ Προδρόμῳ ἔφησεν, ἐμοὶ δὲ πρέπει ἁρχὰ. ὡς Χριστῷ μοι πρόσελθε. τοῦτο γὰρ φύσει πέφυκα. ἐμῷ προστάγματι ἔξον, καὶ βάπτισόν με συγκαταβάντα. ὃν ὑμνολογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ μᾶς ὡς ἀκήκοεν, ὁ Βαπτιστὴς τοῦ Δεσπότου σωτῆρος, παλαιὸν ἐντέμνει. χαραττήσας ὅμως δὲ [illegible] φθο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φλω̃ τ῀ πλάϛου αὐτ῀, τ῀ βαπτισθέντι ἐβόα. ἁγίασόν με. σὺ γὰρ Θεός μου. ὃν ὁμολογοῦσι Λαοὶ, Σ ὑπόρυφοῦσιν, εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας:~

Ῥιάδος ἡ φαιδρότης, ἐν Γορδανῇ γέγονεν. αὕτη γὰρ ὑπόδεος φύσις. ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν, ἔτος ὁ βαπτιζόμενος, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου. τὸ Πνεῦμα συμπαρὼν τ῀ ὁμοίῳ. ὃν ὁμολογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπόρυφοῦσιν, εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας:~

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἀληθῶς μὴ ἡ Κτίσις γηωρίζεται. Τοῖς δὲ φωτὸς, οἱ πολὺν ἐσκοτισμένοι. Μόνος ϛενάζει τ῀ σκότους ὁ προσάτης. Νῦν ὁμολογάτω σωτόμως τὸν αἴτιον, Ἡ πολύν τάλαινα τ῀ Ἐθνῶν παγκληρία. Ῥιττοὶ θευδεῖς ἐμπύρως δροσύμενοι, Ἀγλαΐτα ῥιττοῖς παμφαῶς ἁγιϛίαις, Σαφῶς ἐδήλουν τὸν ὑπόρτατον φύσιν, Μίξει βροτείᾳ πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ, Εὐκτῶς ἅπασαν τὸν ὁλέθριον πλανῶν. Εὐχαριστείτω πᾶσα γήϊνος φύσις, Ἐκ τῶν σεως μοῦ Οὐρανῶν ἐπήρμενον. Ὅλος γὰρ τὰ παύτα σωτετήρηται Λόγῳ, Νάμασι ῥείθροις ἐκπλυθεῖσα ταισμάτων, Τῶν πολὺν πέφανται παμφαῶς λελυμένη.

Ὠδὴ, Γ'. ὁ Εἱρμός.

Πορᾶ πᾶσα γλῶσσα, ἀφημεῖν πρὸς ἀξίαν. ὀλιγγιᾷ δὲ μ῀ς καὶ ὑπόκοσμος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε. ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὸν πίϛιν δέχου. καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν. σὺ γὰρ Χριϛιανῶν εἶ προσάτις, σὲ μεγαλύνομεν:~

Ἀνίδ παφεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις. μοῦ προσέλθετε, ἅδε πρὸς Θεὸν ἐν πίϛει λέγων φωτίσθητε. ὅτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδὰμ ἐν πτώσει. καὶ γὰρ αὐτ῀ εἰσήκουσε Κύριος ἐλθὼν, ῥείθροις τ῀ Γορδανοῦ, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν:~

Ἡσαΐας λούσασθε, ἐκαθαρθητε φάσκει, τὰς πονηρίας ὑμῶν, ἀφέλεσθε Κυρίου. οἱ διψῶντες ὕδωρ ζῶν πορεύεσθε. φησὶ γὰρ ὕδωρ, καινοποιὸν Χριϛὸς, τοῖς προσφέρουσιν αὐτῷ ἐν πίϛει, καὶ πρὸς ζωὴν τὸν ἀγῶνα, βαπτίζει Πνεύματι:~

Τῷ πρώμεθα χάριτι, πίϛοι ἐ σφαγῖδι. τὸν γὰρ ὀλεθρον ἔφυγον, φλιαῖς Ἑβραῖοι παλαι αἵματι θείσης, ὅτω ἐ ἡμῖν. Ὁδίον τὸ θεῖον τοῦτο, τ῀ς παλιγγενεσίας λυτήριον ἔϛαι. σὺν θεν καὶ τ῀ς Τριάδος, ὀψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον:~

Εἱρμὸς ἄλλος:

Τῶν ὑπὸρ μοῦ τ῀ πάντων θαυμάτων, Νύμφη Παῖδα μὲ Μ῀τὸρ ἀνύμνησον. Δίκ῀ς τυχόντων παντελοῦς σωτηρίας, Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς Εὐεργέτην. Δῶρον φορόντων, ὕμνον ἀχαριϛίας. Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ τῇ βάτῳ δεδειγμένα, Δεῦρο ξένοις θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα. Ὡς γὰρ σέσωται πυρφορουσα Παρθένος, Σελασφόρον τεκοῦσα τὸν Εὐεργέτην, Γορδανοῦ τε ῥεῖθρα προσδεδεγμένα. Ῥίζης τελειῶν τὴν βρότειον ὐσίαν, Ἀμαξ ἀϕαρχε, Πνεύματος κοιμωμένα, Ῥοαῖς ἀχράντοις ἐκκαθάρας τὸ σκότος, Ἐχων θριαμβεύσας τε τὴν ἐπηρμένην, Νῦν εἰς ἄληκτον ἐξαμείβεται βίον.

Ἐξαποϛειλάριον.

Πρὸς τὸ, Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Λέγεται ἐκ τρίτου.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀληθεια, ἐν ῥείθροις τοῦ Γορδανοῦ, καὶ τοὺς ἐν σκότει Σ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε. καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον:~

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ, Πᾶσα πνοὴ, ἰδιόμελον ἦχος, α'.

Γθρμανῦ Παϛιάρχου.

Ὡς ἐκ φωτὸς, ἔλαμψε τῷ Κόσμῳ, Χριϛὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός. τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν:~

Πάλιν τὸ αὐτό.

Ὁ αὐτός.

Ὡς σὲ Χριϛὲ, δοῦλοι τὸν Δεϛοτὴν, ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, παύτας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας:~

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Γορδανῇ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τ῀ παλαιᾷ τ῀ δούλῳ θετέμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσμου ὠμενος. μέγα τὸ μυϛήριον τ῀ς οἰκονομίας σου, φιλανθρωπε Κύριε, δόξα σοι:~

Ὁ αὐτός.

Ὁ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, ἐ πᾶσι τοῖς φωτισμὸν δωρεῖται. βαπτίζεται Χριϛὸς μεθ'

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος. ἁγίασι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο, καθάρσιον γίνεται. ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὸ τὴν Οὐρανὸν τὸ νοούμενον. διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα, διὰ καταδύσεως, ἡ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται. Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ὡμεφέλαις, ῥεῖθρα πορφυρίζεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια. καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τῷ Κόσμῳ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός. πρὸς ὃν βοήσωμεν. ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Ἀπολυτίκιον.

Ἅγματα Ἰορδάνεια πορφυρίζου Σωτὴρ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Σὺ ἔκλιμας κορυφὰς τῷ Προδρόμῳ, ὁ τὸν Οὐρανὸν μερίσας ἀστραπῇ. ἅμα ἐπιστρέψῃς Κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος, β'.

Ἀπολυτίκιον.

Ἡμέρον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἅπτεται, κορυφῆς τῷ Δεσπότῃ. Αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἔξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. Ἡ Θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν. Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ θεὶς γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἵνα τῶν Ἰορδάνεως τὸν ἁγιατικὸν κολυμβὸν ἐνδεδυμένου, καὶ ἐπιφερομένου τὸ τίμιον Ξύλον ἀνὰ χεῖρας, προπορευόμεθα τῶν θυμιατῶν, καὶ τῶν λαμπάδων, ἐρχόμεθα τῷ Ναῷ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ βύσει, ἢ ἐν τῇ πηγῇ τοῦ ὕδατος, ψάλλοντες τὰ τροπάρια, ἦχος, πλ. δ'. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκεῖσε ἡ τῶν Ἁγιασμῶν Ἀκολουθία. ἤγουν αἱ Προφητεῖαι, καὶ ὁ Ἀπόστολος, καὶ αἱ Εὐχαὶ, ὡς προείρηται. Καὶ μετὰ τὸ ῥαντισθῆναι πάντας ἐκ τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος, ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον. Τροπάρια δὲ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, καὶ δοξάζοντες ψάλλομεν τὸ τροπάριον τῆς ἡ. Ω, δῆς. Τριάδος ἡ φανέρωσις. Εἶτα γενομένης Ἐκτενῆς ἀπὸ τοῦ Ἰορέως, ἀσπαζόμεθα τὸ τίμιον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Ῥὴ οὐδὲν γινώσκειν. ὅτι ἐὰν τῇ φώτων ἡ ἡμέρα τύχῃ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τὸ σημαλλον τῇ Ἀναστασίμῳ λέγομεν, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἑορτῆς, εἴτε τῷ Ἑωθινῷ, καὶ τῷ Ὀρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

Ἐπὶ τῇ Λειτουργίᾳ, σημαίνει ταχύτερον διὰ τὸν κόπον τῆς ἀρτοπρασίας. Καὶ ψάλλομεν ἀντὶ τῶν Τυπικῶν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον, πλ. ἦχος, α.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἶκου Ἰακώβ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραήλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν. ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Τί σοι ἐστὶ Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον, β'. ἦχος, δ'.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἀπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἀπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ κίνδυνοι ᾅδου εὗρόσαν με.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἀπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλομέν σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἔλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεᾷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἀπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλομέν σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθανάτου ὑπάρχων·

Ἀντίφωνον τρίτον.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἴσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ Κοντάκιον.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ Οἰκουμένῃ.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Κοντάκιον, ἦχος γ'.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλούϊα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ζ'. Ἡ σύναξις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰδιόμελον ἦχος β'.

Ὁ τὸν φωτισμὸν ἡμῖν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ φρίττει τῇ χειρί. δείκνυσιν αὐτὸν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς. ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραὴλ, ὁ ἐλεύθερον ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. ὦ ἁμαρτήτε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Οὗ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀπὸ δούλου βαπτιζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων Στρατιαί. φωνὴ δὲ Οὐρανόθεν ἐπῆχθη ἐκ Πατρός. οὗτος ὁμοῦ ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱὸς μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ ἠυδόκησα. Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ Ἰορδάνια ῥαθθα, σὲ τῇ πηγῇ ἐδέξατο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο. κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας Οὐρανούς. κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστουργῷ. τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ βαπτισμοῦ. ὦ ἁμαρτήτε, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἑτέρα π. προσόμοια, τοῦ Προδρόμου, ἦχος α'.

Παμμάκαρες Μαρτυρες ὑμᾶς.

Παμμάκαρες Πρόδρομε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ θεόληπτε, σὲ ἀσεβῶς μακαρίζομεν, Χριστὸν δοξάζομεν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, κλίναντα τῇ κάρᾳ σοι, καὶ φύσιν ἅπᾶν βροτῶν ἁγιάσαντα. αὐτῷ σοὶ πρέσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ εἰρηνικὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ψόθεν προέβλεψας σοφὲ, Ἰωάννη Πρόδρομε, Παρθένε τὸν δόξαν τὸν ἄῤῥητον, Υἱὸν ἐν ὕδασι. καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, ἐπελθὸν ὡς πέλειαν, καθαίρον καὶ φωτίζον τὰ πάθητα. διὸ Τριάδος σε, μυσταγωγὸν ἀναμέλπομεν, σὲ τιμῶμεν, τὴν θείαν παρουσίαν.

Ὡδὴ εἰς θεία χάριτι Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δρομε, σὺ τὸν Ἀμνὸν ἡμῖν ἔδειξας, τὸν Κόσμου αἴροντα, ἁμαρτίας πάσας, ⸗ αὐτῷ προσήρμοσας, δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον. ὧν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ⸗ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, Α. Β.

Ν Σαρκὶ λύχνε, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, βλάστημα Στείρας, φίλε τῆς ἐκ Παρθένου. ὧν σκιρτήμασι μηδὺς προσεκιίνησας, καὶ ἐβάπτισας μάμασι τὸν Ἰορδάνην. τύτῳ πρέσβευε δεόμεθα Προφῆτα, τὰς τῶν μελλόντων ἐκφυγεῖν βλάβας.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Θ Εὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκὶ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. ἤρξατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, ⸗ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος. πῶς ἐκτείνω χεῖρα ⸗ ἅψομαι, κορυφῆς κρατήσας τὰ σύμπαντα; εἰ ⸗ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον. Ὢ τῆς γῆς βαδίζεις, ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ. καὶ δοῦλος δεσπότην, βαπτίζειν ἠμέλησα. ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Εἴσοδος. Προκείμενον, ἦχος, βαρύς.

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ε μ ξόδῳ Ἰσραὴλ ⸗ Αἰγύπτου, οἶκος Ἰακώβ.

Ο Θεὸς ἡμῶν.

Η Θάλασσα εἶδε, ⸗ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ο Θεὸς ἡμῶν.

Τί σοι ἔστι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; ⸗ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ο Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ν. π. προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ω Σ εἶδέσε Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον, ἐνθαμβος γενόμενος, ὡς ἀνθρώπων δοῦλος, σὺν φόβῳ ἐβόα. τίς ἡ ταπείνωσις Σωτήρ; τίς ἡ πτωχεία ⸗ ἣν περιβέβλησαι; ὁ πλούτῳ ἀγαθότητος, ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψώσας ὡς εὔσπλαγχνος, σὺν αὐτῷ ἐνδυσάμενος.

Η Θάλασσα εἶδε, ⸗ ἔφυγεν.

Ε ὕρο δύμοι σύμφορ, ἐπιτελοῦντι μυσ-

τήριον, τῷ Προδρόμῳ αὐτέφησε, φοικτῶς διακόνησον, ὁ Σωτὴρ τῷ ὅλῳ, ⸗ μὴ δαλιάσῃς. τὸν σωρβεύτα γὰρ Ἀδὰμ, τῇ ἁμαρτίᾳ κωμοποιάμενος, βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος, ὁ τῇ φύσιν ἀμόλυντος, Ἰορδάνῃ τοῖς ὕδασιν, ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με.

Η. Τί σοι ἔστι Θάλασσα ὅτι ἔφυγες;

Η Λιον ῥυτόμενον, τῆς γηγενῶν ἐθεάσατο, Ἰωάννης αὐτέφησε, ⸗ τὸν ἐπενδύομενα, Οὐρανὸν Νεφέλαις, γυμνούμενον ὅλον, ⸗ τὸν πηγὰς ⸗ Ποταμοὺς, δημιουργοῦντα ὕδασι βαίνοντα; ἐκπλήττομαι τὴν ἄφατον, οἰκονομίαν σου Δέσποτα. μὴ βαρύνῃς τὸν δοῦλόν σε, φοβοῦντες ἐπιτάγμασιν.

Δόξα, ἦχος, δ'. Βύζαντος.

Ω Σ τῆς Πνεύματος ὁράσεως, ⸗ τῆς χάριτος θεόφθογγος Χελιδὼν, φανῶς τὴν οἰκονομίαν τοῦ Βασιλέως, βροτῶν τῷ γένει ⸗ Ἀγγέλῳ φανερῶς ἀπατείλασαν, εἰς μόρφωσιν ἀνάκλησιν, κατεφώτισας Πρόδρομε, τῶν σκυθρωπῶν ἠθῶν ἀπελαύνων τὸ τόρμα, ⸗ ζωῆς ἀϊδίου ἐπιλαβέσθαι ἐθνῶν, τὰς καρδίας τῶν ἐν μετανοίᾳ βαπτιζομένων, Μάκαρ θεόλεπτε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Δ Εῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους. δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότῃ. ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην. ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν σε ἔπτηξε καὶ ἔμεινεν. ὁ Ἰωάννης ἐβόα. ⸗ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου. τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ⸗ ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα. καὶ φωνὴ Οὐρανόθεν. οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ⸗ ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων. Κύριε δόξα σοι.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Καὶ τὸ Ἅγιος, ἦχος, ⸗

Ν Ήμη δικαίᾳ μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τῆς Κυρίας Προδρόμου. ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν ⸗ βασιλειότερος. ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσας κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον, θεὸν τῆς ἀληθείας ὑπόρθηλόσας, χαίρων ἀνήγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾅδου τὸν φανέντα.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

θεότα ἐμ σαρκὶ, τὸμ αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τῦ Κόσμυ, ⁊ παρέχοντα ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος·

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν ά. Κἆλῶ. Ἦχος, ά.

Τῦ λίθυ σφραγισθέντος.

Οὗ Γ'ησῦ γενηθέντος, ἐκ Παρθένυ Μαρίας, καὶ ἐμ Γ'ορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Γ'ωάννυ, τὸ Πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτὸν, ὁρώμενον ἐμ εἴδει περιστερᾶς. διὰ τῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων. δόξα τῇ παρυσίᾳ συ Χριστέ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ συ. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ συ μόνε Φιλάνθρωπε·

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. Κἆλῶ. καὶ. Ἦχος, δ'.

Ἐπιφανίης σύμφορον.

Ἂν τοῖς ῥείθροις βλέψας σε τῦ Γ'ορδάνυ, βαπτισθῆναι θέλοντα, ὁ μέγας Πρόδρομος Χριστὲ, ἐμ ἀφροσύνῃ ἐκραύγαζεν. ἦλθάς ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον· Δίς.

Ὁ Πεντηκοστός. ὁ Καιρὸς τῆς Ἑορτῆς. τὸ, Βυθῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, εἰς ἡ καὶ τῦ Ἁγίυ, εἰς ϛ'.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Βαπτιστὰ Χριστῦ, τὰς ἐπαίνυς μυ δέχυ.

Θεοφάνες. Ὦ δὴ, ά. Ἦχος, β'.

Τῷ τὴν ἄβατον.

Βαπτιζόμενον, τῷ ἴδι παθῶν μυ κλύδωνι, Πρόδρομε ταῖς πρεσβείαις συ, φθάσας διάσωσον. ἀπαθείας γὰρ αὐτὸς, γέγονας δοχεῖον σεπτὸν ⁊ καθαρώτατον, Κυρίῳ αὐτῷ, ἐκ βρέφυς ἀνακείμενος·

Καλλόμενος, ὁ Θεῷ παρισάμενος Ἄγγελος, τὸν ἰσάγγελον ἀνηγγελίσατο, Ζαχαρίᾳ τῷ σεπτῷ, σὺν ἱερατεύοντι Πατρὶ, σὲ Παμμακάριστε, Κυρίυ Πρόδρομον, ⁊ φίλον γενησόμενον·

Λήρης γέγονας, τῇ παναγίᾳ Πνεύματος, ἔτι κοιλίας σῆς Μητρὸς, κύδον φοβούμενος. ⁊ σκιρτήματι τοφπερῷ, τὸν τῆς παρθενίας καρπὸν χαίρων ἐμύησας, ⁊ προσεκύνησας, Προφῆτα παυσεβάσμιε·

Οὐ τὴν ἄβατον, πᾶσιν ἀνθρώποις πρότερον, ξενίαν οὖσαν βιώσεως, ἀποτεμνόμενον, ⁊ βαπτίσαντα Χριστὸν, ἐν ταῖς Γ'ορδάνυ ῥοαῖς, ἀνυμνήσωμεν, Κυρίου Πρόδρομον, τὸν θεῖον ⁊ θεόφρονα·

Θεοτοκίον.

Ἐρώτατον, τῆς παρθενίας τέμενος, ἡ ἐμ γαστρὶ Θεὸν Λόγον κυοφορήσασα, τὰς προσερχομένας εἰς σὲ, ⁊ προσκαλυμένας Ἀγνὴ, σῶζε πρεσβείαις συ, κινδύνων λύσασα, τὴν ἔφοδον Παμάμωμε·

Καταβασία, τῆς Ἑορτῆς.

Τῦθ' ἁνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείας ἔλκει, ἐμ αὐτῷ κατακαλύψας αὐτιπάλυς, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις Κύριος. ὅτι δεδόξασται·

Τρίβει Θαλάσσης, κυματύμενον σάλον, Ἣ πειρον αὖθις, Γ'σραὴλ δεδαγμένον. Μέγας δὲ πόντος, ῥιφάτας Αἰγυπτίυς, Ἐκρυψεν ἅδλως, ὑδατόστρωτος τάφος, Ῥώμῃ κραταιᾷ δεξιᾶς τῦ Δεσπότυ.

Ὦδὴ, γ'. Ἐμ πέφραμε, τῆς πίστεως.

Τειρώσεως, τὸ ὄμαιδος διαλύσας, ἐπέγνως τῆς Παρθένυ τὸν θεῖον τόκον, σκιρτήσας ἀγαλλόμενος ἐμ κοιλίᾳ, Μητρὸς παιδίφνη, Ἀγγέλων σύσκιε, τῷ Κυρίῳ Πρόδρομε, Μύστα τῆς χάριτος·

Ἀστεῖβυς, προηντίμασας τῷ Κυρίῳ, βαδίσας πρὸ προσώπυ αὐτῦ Προφῆτα. ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ τὸ τῆς δόξης, Παῤῥὸς ἀπαύγασμα, φανεὶς ἐν σώματι, δι' ὕδατος ὑπέδειξας, παύτων πρόκριτε·

Νέτειλας, ὡς ἄρθρος δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον μνύων τοῖς ἐν τῷ σκότει. τὸ παύτων σωτηρίας γὰρ σὺ ἐγένυ, Κήρυξ ⁊ Πρόδρομος, ⁊ πᾶσιν ἔλεγες. τῷ Χριστῷ προσέλθετε, πίστει καὶ σώζεσθε·

Θεοτοκίον.

Ἀραὴ τὴν ἀνεκλάλητον δεξαμενὴν, σωὲ λαβὼν ἀπορως τὸν σὸν Δεσπότην, τὸν πᾶσαν τὴν ὑφήλιον Θεομήτορ, ἀνακαλύμενον. ᾧ καὶ κραυγάζομεν. ὡς ὢν ἔσιμ Ἅγιος, πλυνόν σε Κύριε·

Καταβασία.

Ἔσχυν ὁ δίδυς, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, ⁊ κόρας χριστῶν αὐτῦ ὑψῶν, Παρθένυ ἀποτίκτεται. μολεῖν δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα. διὸ πιστοὶ βοήσωμεν, ὢν ἔσιμ Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ⁊ ὢν ἔστι δίκαιος, πλυνόν σε Κύριε·

Σοὶ παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων, Βορῶν λεόντων σωτεθλασμένων μύλας, Λαλιῶμεν, ⁊ πλατυνώμεν στόμα,

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Λόγον πλέκοντάν, ἐκ λόγων μελῳδίας.
Ὦ, ἡδὺ πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.

Κάθισμα, ἦχος, ά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μέγας ὑπέτυπε, πρὸς ποταμίοις ῥείθροις, προσέρχεται σαρκὶ, βαπτισθῆναι θελήσας. πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε. πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν τὴν κάραν; ἵν' βρέμει τὰ σύμπαντα;

Ἕτερον, ἦχ. δ. Κατεπλάγη Γωσήφ.

Κὼν προῆλθεν τῆς γῆς, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, ὡς ἠυδόκησεν αὐτὸς, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ βαπτισθῆναι ἠμέλλετο ὁ φωτισμὸς ἡμῶν. ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο, ὁ Πρόδρομος βοῶν. ὑπολαμῶσαι Σωτὴρ, τὴν κορυφῆς ἐφάψασθαι, ὁρῶν σε τὸ ἀκατάληπτον Κύριε. ὁ πάντα λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοι.

Ὦ, δὴ, δ. Γυμνῶσε ἀκοὴ γὰρ Κύριε.

Ὑπῶπτας ἀποπλώειν ὕδατι, ἀπεσάλης πρὸς τὴν Δεσπότην, ἀῤῥεπίζων δέχεσθαι, τὴν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν Χριστὸν, Ϛ τὴν πλαῖον ἀπελαύνοντα, Θεομισίας αἴγλην παυσεβάσμιε.

Οὗμε δρακοντίου δήγματος, ἰαθῆναι Μάκαρ δυσώπει, ὁ τὸν Χριστὸν μάσασι, βαπτίσας τοῖς τοῦ Ἰορδάνου. ἐν ᾧ σὺ δρακόντων ἐμ[illegible]λύσαν, τὴν πομπείαν ὁ Σωτὴρ σωτήλασε.

Ὀφίᾳ τῷ Θεῷ κοσμούμενος, προελήλυθας Χριστοκήρυξ. βοῶντος γὰρ γέγονας, κραυγάζουσα μεταμοᾶτε φωνή. ὡς Προφήτης προηγόρευσας, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, σὲ δεικνύοντα.

Ἠν ξενίαν καὶ ἀνθρώποις ἄβιπτον, ἐπαγόμενος πολιτείαν, ἐπέσης τοῖς ὕδασι, παφέρεσε τῷ Ἰορδάνῃ, φωνῆς τοῦ Παφὸς ἀκροασόμενος, καὶ παρουσίαν Πνεύματος ὀφόμενος.

Θεοτοκίον.

Πάντα πλασουργήσας Κύριος, καθ' ἡμᾶς αὐτὸς πλασουργεῖται. ὑπὸδυσιν γὰρ παίζαμε τὴν Μήτραν σου, τὴν παναγίαν μορφὴν, ἣν ἀνθρώπων ἡμφιάσατο, Ϛ τὴν αὐτῆς εἰκόνα διεσώσατο.

Καταβασία.

Ἤκουσα Κύριε φωνῆς σου ἧς ἔπας, φωνὴ βοῶντος ἐν ὄρήμῳ. ὅτι ἐβρύτησας πολλῶν ῥυτὴν ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρήσαντος Υἱῷ. ὅλος γεγονὼς τῷ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε. σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία Ϛ δύναμις.

Τροφῇ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας, Τμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν, Ῥήμασι γόνιμα, πνεύματι κρουσμένην, Σαρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀῤῥήτου Λόγου. Ὦ, ἡδὺ δυνάστων τὰ κράτη σωτείβη.

Ὦδὴ, ε. Ὁ φωτισμός.

Πορφύρᾳ, ἀρετῆς λαμπηδόσιν ἠγλαϊσμένος, ὡς ἐξ Οὐρανίας μυσταγωγίας, ῥείθροις ἐπέστης, Ἰορδάνη βαπτίζων, Ϛ καθαίρων διὰ τοῦ ὕδατος, Πρόδρομε τοὺς πίστει, ψυχῆς προσιόντας σοι.

Ὁ καθαρὸν, Ϛ ἀκήρατον φέγγος μέλλων βαπτίζειν, σκεῦος καθαρότητος ἀνεδείχθης. μείζων γὰρ πάντων, ὑπ' αὐτοῦ προεκρίθης, Προφητῶν τε σεβασμιώτερος. τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν γὰρ ἠξίωσαι.

Προσαλεὶς, πρὸ προσώπου Κυρίου καὶ τὰς ἀθείας, τρίβους τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεικνύων, ἅπτεται βρέμων κορυφῆς τοῦ Δεσπότου, Ϛ βαπτίζει λέγων ὁ Πρόδρομος. ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Θεοτοκίον.

Γὸς Θεοῦ, ὁ Υἱός σου Παρθένε σαφῶς ἐδείχθη, ἔργα ὡς Θεὸς τελῶν βουλήσει μόνῃ. ὅθεν σε πάντα ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ κυρίως ἐπομολογοῦμεν. ἄλλως γὰρ Μητρὸς, Θεοῦ οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

Ἦσας ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἦκε, Ἀδὰμ τῷ Πρωτοπλάστῳ. καθαρσίῳ δὲ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑποδέχουσαν πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Χθρᾶ ζοφώδης, Ϛ βεβορβορωμένη, Τὸν καθαίρουσα Πνεύματος λελουμένοι, Νέαν προσωρμίσθημεν ἁπλανῆ τρίβον, Ἁγνὰν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν, Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηύλογη.

Ὦδὴ, ϛ. Κυβέρνησον τὸν

Τῷ Λόγῳ φωνὴ προελήλυθας, καὶ ὡς ἑωσφόρος αὐτὸς ἀνατέταλκας, προκα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσ

ταγγέλλω Πρόδρομε, σὺ τ̀ δικαιοσύνης τὸν Η"λιον:~

Π:γείας φρυατίδας ἠμόησας, Σ τὰς οὐρανίους ἐλπίδας ἐπλάτησας, Θεὸν τῆς γῆς ὡς Α"γγελος, τὴν ζωὴν διαμύσας παμάλβιε:~

Ροφητῶν σε σφραγίδα γιμώσκομεν, ὡς τὴν παλαιὰν καὶ καινὴν μεσιτάυσαντα. Σ Βαπτισὶν ἐ Πρόδρομον, τὸν Σωτῆρος Χειρὰ καταγγέλλομεν:~

Θεοτοκίον.

'Νφμιώτος ὅντως ἡ σύλληψις, ἄφραστος ὁ τόκος σου καὶ ἀκατάληπτος, πᾶσι πιστοῖς γνωρίζεται, καὶ πιστάυεται μόνη Θεόνυμφε:~

Καταβασία.

' Φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς ὁ ἑωσφόρος. ὁ τῆς Η'λίου Πρόδρομος, ὦ τῇ ὁρίμῳ μεταμοᾶτε πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, ἐ προκαθαίρεσθε. ἰδὺ γὰρ παρέστι Χειστὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον λυτρούμενος:~

'Μβροτὸν ἐξέφλυσε σὺν παμολβίῳ, Η" χῳ Πατὴρ, ὃν γαστρὸς ἐξηράξατο.
" Ν αίφνης ἔτος, συμφυὴς γόνος πέλων,
" Φωταυγὸς ἐξώρασεν ἀνθρώπων γένος.
" Λ όγος τέ μοι ζῶν, ἐ βροτὸς προμηθείᾳ.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. β'.

Η'μ σωματικῶς τὴν παρουσίαν δεδοικὼς ὁ Ι'ορδάνης, φόμῳ ὑπεστρέφετο. τὸν πνευματικὸν δὲ λατρείαν ἐκπληρῶν ὁ Ι'ωαάννης, φόβῳ ὑπεξέλλετο. τῶν Α'γγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ὡ ῥείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον. Σ παντὰς οἱ ὡ σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντάς σε τὸν φανέντα, ἐ φωτίσαντα τὰ πάντα:~

Ο' Οἶκος.

Ω" τυφλωθέντι Α'δὰμ ὡ Ε'δὲμ, ἐφάνη Η"λιος ὡ Βηθλεὲμ, καὶ ἠνοίξεν αὐτῷ τὰς κόρας, ἀποπλυνάς αὐτὰς Ι'ορδάνου τοῖς ὕδασι. τῷ μεμολαμμένῳ καὶ σωεσκοτισμένῳ, φῶς ἀνέτειλεν ἄσβεστον. ἐκ ἔτι αὐτῷ μύξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα. τὸ πρὸς πρωΐ, πρωΐ δ' αὐτὸν ἐγνώθη. δαλιμὸν γὰ ἐκρύβη ὡς γέγραπται. εὗρεν αὐγὴν ἐγείρασαν αὐτὸν, ὃ πρὸς ἑσπέραν πεσόν. ἀπηλλάγη τῆς νυκτός, καὶ ἔφθασε πρὸς ὄρθρον τὸν φανέντα, Σ φωτίσαντα τὰ πάντα:~

Μιᾷ τῷ αὐτῷ, ζ'. Η' σωτηρίᾳ τῆς Α'γίας Προφήτου Προδρόμου, ἐ Βαπτιστοῦ Ι'ωάννου. Σωέδραμε δὲ καὶ ἡ τοῦ παντίμου καὶ Α'γίας αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλίδωσαν μετοίκεσις.

ῆ. Ε' μήσε γλῶσσα Κύριε πῶς σὲ αἰνέσῃ, Ο" μ γλῶσσα Χειστὸν, γνησιῶν μείζω λέγει;
Μ νήμη ἑβδομάτῃ Προδρόμου λάχεν αἶνοι οἷοιο.

Η" ἑπαύριον τῷ Α'γίῳ Θεοφανείῳ, τὴν σωτηρίαν τοῦ παντίμου Προφήτου Προδρόμου ἐ Βαπτιστοῦ, ὡς τῷ Μυστηρίῳ τοῦ θείου Βαπτίσματος συνεργήσαντος, παρελάβομεν ἐξ ἀρχῆς ἐ ἀνωθεν ἑορτάζειν, σωτατομένην ἐ αὐτὴν ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ παννυχίσιν, ἵνα μηδενός τι τῶν ἐκείνου θαυμάτων παρασιωπήσωμεν. Σωέφθασε δὲ Σ ταύτην τὴν ἡμέρα καὶ τὸ παντίμου αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλίδα μετοίκεσις, γενομένη τοιοτρόπως. ὡ τῇ πόλει Σεβαστῇ, ὡ ᾗ λέγεται τεθάφθαι τὸ τοῦ Προδρόμου σῶμα, Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς παραγενόμενος, Σ τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου σώματος ἀφελόμενος, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἠγάγετο Α'ντιόχειαν, πάμπολλα θαύματα ἐπιτελοῦσαν. ὡ οἷς καὶ δράκων ἰῶ τις σύντιμι τῶν ταύτης ἐμφωλεύων δείνων. ὃν οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες, Σ τ̀ ἑλληνικῆς μοίρας θεοποιούμενοι, θυσίᾳ ἀμιασταίᾳ ἐτίμων. καιρὸς δὲ προβαίνοντος, ἐκληρώσατό τις τῶν χριστιανῶν τὸ ἑαυτοῦ θυγάτριον ἐπιδοῦναι τῷ δράκοντι. ἡ γὰρ δράκων ἦτος τοῦ φωλεοῦ ἐξορμύζων, ἐ αἰέλπιστον φαινόμενος θέαμα, καὶ μέγιστον κεχωσὼς, τὸ θῦμα ἐδέχετο, καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττε. διά τοι τοῦτο, ὁ τῆς Κόρης Πατὴρ σπαραγμοῖς τὸ θεῖον Σ τὸν Πρόδρομον κατελιπάρει, πρὸς τὸ τὴν παῖδα αὐτοῦ πικρὸν θανάτου ἀπαλλαγῆναι. καὶ σοφίζεταί τι τοιοῦτον. ἐξαιτεῖται προσκυνῆσαι τὴν Α'γίαν τοῦ Προδρόμου χεῖρα, καὶ ὡ τῷ ἀσπάζεσθαι ταύτην, λαμβάνοντος τοῖς ὀδοῦσιν αὐτοῦ, τὸν αὐτίχειρα δάκτυλον ἐκκόπτει, καὶ τοῦ προθυμίου τυχὼν, ἐξέσει τοῦ Ναοῦ. καὶ δὴ ὡς ἡ τ̀ θυσίας ἐφεστήκει ἡμέρα, Σ τὸ τοῦ λαοῦ θέαμον παρῆν, πρόσεισιν ὁ Πατὴρ τῆς παῖ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

παῖδα ἐπιφοβόμβρος, Ϛ γενόμβρος πλησίον τῦ δράκοντος, ἐπαπόρ εἶδεν αὐτὸν κεχλωότα, καὶ τῦ θύματος ἐφιέμβρον, τὸν ἱφὸν ἐκεῖνον δάκτυλον ἀκοντίσας μέσον τῦ φάρυγγος, τῇ τότε ἐμβολῇ, παραλῦμα τὸν θανάτον αὐτῷ συνεισώγκε. τότων ὕπω τετελεσμένων, ὁ μὴ Παπὴρ ζῶσαν τὴν παῖδα ἔχων ὑπέστρεφε, τὴν παράδοξον λύτρωσιν διηγύμβρος. τὸ δὲ πλῆθος τῦ Λαῦ τὸ ὑποβάλλον τῦ θαύματος ἐκπλητόμβροι, ἀχαριστηρίους φωνὰς ἀφέπεμπον τῷ Θεῷ, καὶ τῷ Προδρόμῳ, μέγιστον οἶκον αὐτῷ δομησάμενοι. λέγεται δὲ κατὰ τὴν τῆς Ὑ'ψώσεως τῦ τιμίου Σταυρῦ Ε'ορτὴν, αὐυψῶσθαι τούτῳ τὴν τιμίαν χεῖρα ἀπὸ τῦ Α'ρχιερέως. ἐν δὲ τῷ ὑψῶσθαι, ποτὲ μὲν ἐκτετάσθαι, ποτὲ δὲ συγκέλεσθαι. καὶ τῇ μὲν ἐκτάσει αὐτῆς, ἀθορίαν δηλῶσθαι καρπῶν. τῇ δὲ συγκολῇ, ἀπορίαν ἐνδειαν. διὰ ταῦτα πολλοῖς μὲν τῇ κατὰ καιρὸς βασιλεύομβρον, δι' ἐφέσεως ἰῶ τὸ ἐν καταχέσει τούτης γενέσθαι, ἐξαιρέτως δὲ Κωνσταντίνῳ καὶ Ρ'ωμανῷ τοῖς πορφυρογεννήτοις. ὅθεν Ϛ τότων βασιλεύοντων, ὑπότιμος Διακόνου τῆς Α'γιοχέων Ε'κκλησίας Γ'ὼβ προσαγορευομένου, ἡ τῆς τιμίας τῦ Προδρόμου χειρὸς ἐπαγωγὴ καὶ αὐάκλησις ἐγένετο, κατ' αὐτὴν τὴν ἐπιλύχνιον ὥραν, ἐν ᾗ τὸν Α'γιασμὸν ἔθος τελεῖν χριστιανοῖς παραδέδοται. ἰῶ ὁ φιλόχριστος Βασιλεὺς ἐκ πόθου καταπασάμενος, ἐν τοῖς Βασιλείοις ἀπέθετο. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῦ Σωάξις ἐν τοῖς Φορακίου :~

Ταῖς τῦ σῦ Προδρόμου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Α'μήν :~

Ω'δὴ, ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυραφλεκτος.

'Ερυγήσας τὸ Βάπτισμα, καὶ τελειώσας Πρόδρομε τὰ πρὸς Θεὸν, σαφῶς δοθέντα σοι Μυστήρια, ὡς ἄρνιον ἄκακον ἱφηγρυόμενος, προσωνέχθης θυσία. διὸ μετὰ σῦ συμφώνως φάλλομεν. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ε'ος Η'λίας γενόμενος, σὺν παῤῥησίᾳ Πρόδρομε, καὶ Βασιλεῖ σαφῶς ἐλέγχων ἀνομήσαντας, καὶ τὸν βίον ἄὐλον ἐπιδεκνύμβρος, ὡς ἐκεῖνος Τεισμάκαρ. διὸ μετὰ σῦ Προφῆτα φάλλομεν. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

'Προφητῶν περιαστόπρος, Ϛ Α'ποστόλων Πρόδρομε τῇ τῦ Χριστῦ, τὸ θεῖον γόβρας κληρωσάμενος. σὺ τῦ Νόμου πλήρωμα, Ϛ ἀπαρχὴ σαφῶς, μέας χάριτος ὤφθης. διὸ μετὰ σῦ Τεισμάκαρ φάλλομεν. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Θεοτοκίον.

'Μνολογίαις τὴν Παμβρον, καὶ Θεοδόχον Δέσποιναν παμφύσεβῶς, ἀξίως πάντες ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν κυήσασαν, μονογενῆ ἡμῖν, τοῖς ἀνθρώποις ὀφθέντα. πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ συμφώνως φάλλομεν. ἀλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Καταβασία.

Ε'ννε ἀσεβᾶς, καμίνου πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου ἀβλαβᾶς διεφύλαξε, καὶ θείου Α'γγέλου συγκατάβασις. ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, ἀχαρίστως ἀπέμελπον. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, Ϛ Θεὸς ἀλογητὸς εἶ :~

'Φλεξε ῥήτωρ τῶν δρακόντων τὰς καρδίας, Ο' τῆς καμίνου τὴν μεταρσίον φλόγα, Νέκρ φθορᾶσαν ἀσεβᾶς κατάμασας. Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας, Ο'λην πλυνεῖ δὲ τῇ δρόσῳ τῦ Πνεύματος.

Ω'δὴ, ἡ Κάμινος ποτε.

Ε' τὴν Σὴν γῆς, ἰσάγγελον φανέντα, παρηλλαγμένῳ πολιτεύματι, καὶ πάντων ἀνώτερον, Γ'ωάννη Παμμακάριστε, χαρμονικῶς γεραίρομεν κράζοντές σοι. ἀλογᾶτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον :~

Γαρ ἐν βίσι, Θεότητος οὐσίαν, ὁμοουσίαν ἀποφάσεσι, Προφῆτα μεμύησαι. τῇ φωνῇ γὰρ τῦ Γενήτορος, καὶ παρησίᾳ Πνεύματος, ἔχρισας τὸν βαπτισθέντα, Λόγον Θεῦ τὸν ἀίδιον :~

'Ρεθρος μοντὸς, τὸν Η'λιον μιμούμενος, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, ἐκ Στείρας προέδραμες, Γ'ωάννη πανσεβάσμιε, Ϛ τὸν Α'μνὸν ἐκήρυξας, Κόσμου τὰ ἁμαρτήματα, φιλανθρωπίᾳ τοῦ αἴροντος :~

Ὄφθης ἡμᾶς, μὴ Μάκαρ ἐπαπατήσῃς ταῖς

ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τῷ θείῳ κηρύγματι, ἐπομένους σοι παμόλβιε, καὶ διδαχαῖς ἐμβαίνοντας, Πρόδρομε τοῖς ἀμοιβέοις, Σ σωτηρίοις σου δόγμασι:~

Θεοτοκίον.

Ὄξαν τῆ Παρθένε, σωμέλαθεν ἀφράστως, τὸ προαιώνιον ἀπαύγασμα, ὁ Λόγον τὸν ἄναρχον, ἐν ἀρχῇ ὄντα μονούμενον, ὁ μιῷ ἐκ σοῦ πρωτότοκον, Παμακαρίστε γεγονότα, ἀναλλοιώτως τῆς Κτίσεως:~

Καταβασία.

Ὑγρὸν παράδοξον, ὁ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον. ὅτι ῥείθροις ἐμέλλεν, ἀϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, ὁ σοῦ σαρκὶ, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην. ὃν ἀνυμνοῦσι λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἀναθάρσει μοι ἡ Κτίσις χαιρέτω.

Τοὺς δὲ φωτὸς, οἱ περὶ ἐσκοτισμένοι.

Μόνος σκεναζεῖ τοὺς σκότους ὁ προφήτης.

Νῦν ἀνυμνείτω σωτόμως τὸν αἴτιον,

Ἡ περὶ τάλαινα τῆς Ἐθνῶν παγκληρία.

Ὠδὴ, θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα.

Ἐκ τῆς ὀρημίας, ἡ πρόδρομος φωνὴ, τὸν Λόγον βοᾷ κηρύσσει, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα. ὁ παρόντα πορίζαρῶς, βαπτίζειν ἀνθρεπίζεται, τὸν τὰς ψυχὰς καθαίροντα, τῆς ἁμαρτίας διὰ πίστεως:~

Ἀνίστε καὶ Νόμος, μεσίτωσε σεαυτὸν, σαφῶς προβάλλεται, ὁ μὲν σφραγίζοντα, ὁ δὲ ἀρχόμενον, τὸν ἀπάντων τῶν Προφητῶν, τῷ Λόγῳ προτιμώμενον. τὸν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, μιῷ βεβηκότα Παμσεβάσμιε:~

Τοῖς Ἀσωμάτοις, ἐφάμιλλον ζωὴν ἐπιδεικνύμενος, Ἀγγελικαῖς χορείαις συναναφαίνεται. Σ τῷ θρόνῳ παρεστηκὼς, τῇ Δεσπότῃ ἀγάλλεται, τοῖς ἀθνήτοις ἄφεσιν, ὁ σωτηρίαν αἰτούμενος:~

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἀνθρωπίαν, ὁ πάντων Λυτρωτὴς, ἄνθρωπος γίνεται. Σ σαρκικῶς καταδέχεται γεύσασθαι, φιλανθρώπως ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὁ φύσει ὢν φιλάνθρωπος, παρθενικῆς ἐκ Μήτρας σου, Θεογενήτωρ Παμμακάριστε:~

Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς.

Πορᾷ πᾶσα γλῶσσα, ἀθνήτων τε καὶ ἀ-

ξίαν. ἐλιγγιᾷ δὲ μᾶς καὶ ὑπουράνιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε. ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου. καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν σὸν θεόν ἡμῶν. σὺ δὲ Χριστιανῶν εἰ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν:~

Τῶν ὑπὲρ νοῦν τὸν τόκον σου θαυμάτων, Νύμφη Πάναγνε Μῆτερ ἀλόγητε μόνη. Δι' ἡμᾶς τυχόντα παντελῆ σωτηρίας, Ἐπάξιον κρότησον ὡς Εὐεργέτην. Δῶρον φθορᾶς ὄντας, ὕμνον ἀχαριστίας.

Ἑξαποστειλ. Γυναικὸς ἀκατάσχετε.

Ῥοφήτευσε προέφησε, τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον, ἐν γεννητοῖς ὁ Δεσπότης, γυναικῶν μείζονα πάντων. ἐν γὰρ Προφῆται ἅπαντες, ὁ Νόμος προκατήγγειλαν, Χριστὸν σαρκὶ ἑώρακας. ὃν καὶ βαπτίσας ἐδείχθης, σεβασμιώτερος πάντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Πέφανε ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει Σ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε. καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον:~

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ, Πᾶσα πνοὴ, ἦχῳ β'. ς'. καὶ ψάλλομεν, Ἡ. Ἰδιόμελον, ἦχος, α.

Ὡς ἐκ φωτὸς, ἔλαμψε τῷ Κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός. τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν:~

Ὡς σε Χριστὲ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην, ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας:~

Τὸν ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσμου ἰώμενος. μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου, φιλανθρωπε Κύριε, δόξα σοι:~

Ὁ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, ὁ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται. βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος. ἁγίασον τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο, καθάρσιον γίνεται. ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς Οὐρανοὺς τὸ μονούμενον. διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα, διὰ καταδύσεως, ἡ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται. Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε, δόξα σοι:~

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Περιβάλλων τὴν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ῥεῖθρα περιβάλλεται σύμφορα τὰ Ἰορδάνεια. ἐν τῷ ἐμῷ καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τῷ Κόσμῳ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν. ἐν ᾧ τῆς συγγενοῦς αὐχῶν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Τίὸς μονογενὴς ὑπάρχων τῷ ὑψίστῳ Πατρός. πρὸς ὃν βοήσωμεν. ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, ἦχ. πβ.

Ἄγγελος ἐκ σεμνοτικῶν ᾠδίμων, προῆλθε Βαπτιστὰ, ἐξ αὐτῶν τῶν ἀπαργαύων τὴν ἔρημον οἰκήσας. σφραγίς τε πάντων, τῶν Προφητῶν ἐδάχθης. ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης. φωνῆς τε ἀκήκοας, Πατρικῆς ἀνωθεν, μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν Υἱότητα. καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδε, περιστερᾶς ἐν εἴδει, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. ἀλλ' ὦ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πίστει σε τελοῦντων τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν. ἦχ. β'.

Ἡ μέσον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἄπτεται κορυφῆς τῆς Δεσπότου. Αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. Ἡ Θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν. Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ Θεῷ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῆς Καμόμου τῆς Ἑορτῆς, Ὠδὴ, γ'. ἐκ τοῦ Ἁγίου, ὠδὴ ἕκτη.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Η'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκας, καὶ Αἰμιλιανοῦ τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐψάλαμεν, ἅ. στ'. καὶ ψάλλομεν, ἅ. προσόμοια τοῦ Ὁσίου. ἦχ. δ'.

Ὡς γενναίου ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ ψυχὴ τὴν ἀκρόπολιν, λογισμῶν ἀκατέσεισαν, προσβολαὶ Μακάριε. σὺ γὰρ ἔπαλξιν, ὡς περ τὴν σὴν προβαλόμενος, ἐρέμνιον ἄσκησιν, διετήρησας σαυτὸν, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἀπαράτρωτον, καὶ ἀπήμαντον ὅλως καὶ παρέσης, τῷ Δεσπότῃ πᾶσι ἀπαύστως, νικητικῶς ἐφαμιλλώμενος.

Τὸ χάος μὴ κόσε ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπων δυσχέρεια, παραλῦσαι σε τοῦ διαπύρου, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας σου. καὶ κεῖ γὰρ γενόμενος, καὶ τοῖς τόποις ἀφραγθεὶς, ὃν οἱ πόδες ἐπάτησαν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, οὐκ ἠμέλησας ὅλως, εἰ μὴ φθάσῃς, διὰ ἀσκήσεως καὶ πόνων, καὶ πρὸς Σιὼν τὸν ὄραμα.

Οὐ ἐγκάρδιον ὁρῶντα, ἀποφαίνων τοῖς δάκρυσι, καταμύξει Ἔνδοξε γῆν κατέβρεχες. καὶ ταῖς θριξὶ σου ἀπέματτες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, σὺ μοῦν τε καὶ αὐτὸν, ὡς παρόντα καὶ βλέποντα. ὃν ἐπόθησας, καὶ ἰχνῶν ἐπελάβου διανοίας, θεωρίαις θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν αὐγαζόμενος.

Ἕτερα τῆς Ἁγίας.

Ἔνδοξας σημείωσιν.

Κ δυσμῶν ἀφέτειλας, πρὸς τὴν ἑῴαν πορόλβιε, ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, ἀκτῖσιν ἀστράπτουσα, τῶν σῶν συναρέτων, πράξεων ὁσίαν, καὶ κατεφώτισας πίστιν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου. διόσε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντά σε δοξάσαντα.

Ῥωσθεῖσα τῷ ὄντι, τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὦ Δομνίκα παμάκαρ, αὐτῷ ἠκολούθησας, ἀπαρνησαμένη ἐπίκηρον δόξαν, καὶ τὰ σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, καὶ πᾶσαν βίου ἄλλην ἀπόλαυσιν. διόσε εἰσφοίτησε, εἰς φωτεινότατον θάλαμον, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀθλήσασα τὸν Κύριον, καὶ ποιητὴν ἀπλάτησα, ἐν αὐτῇ ἀναδέδεξαι, τοῦ Λόγου ὡς ποίημα, λογικὸν Παρθένε, καὶ διὰ τοῦ λόγου, παιδαγωγοῦσα τῶν παθῶν, τὰ ἀλογίας τὰ παρεγκλίματα. διὸ καὶ θεοῦ ὁμοίωσιν, ἀθυπορήτως ἀοίδιμε, ἀληθῶς καὶ ἀκιβδήλου, τοῦ Θεοῦ ὤφθης ἄγαλμα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Περιβάλλων τὴν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ῥεῖθρα περιβάλλεται σύμφορα τὰ Ἰορδάνεια.

καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τῦ Κόσμυ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν. καὶ τοῦτο τῦ συγγενῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Τίὸς μονογενὴς ὑπάρχων τῦ ὑψίστυ Πατρός. πρὸς ὃν βοήσωμεν. ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπρεσίχυ, Π. ἦχ. πβ΄.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Ὁ φωτιστικὸν, ὃ φωτίζον τὰς ἀνθρώπυς, φῶς αὐτολαμπὲς, σὺ ὑπάρχων Ἰησῦ μυ, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνυ βαπτισθεὶς ὅλως ἔλαμψας, φῶς τὸ ὁμοούσιον Πατρί συ. ἐν ᾧ πᾶσα Κτίσις φωτισθεῖσα, Χριστὲ κράζει σοι. ἀλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ϛ. Ἡ θάλασσα ἰδὲν ἔφυγεν.

Σὲ διὰ σαρκὸς, κορεσθῆναι θείας δόξης, δεῦτε νοητῶς, καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις. ἐν τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον, τήν τε τῦ δολίυ διαθλῶντα, κράτος ἀφυῶς ὑμνολογοῦντες, αὐτῷ κράζωμεν. ἀλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ϛ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἅ μα ζωτικὸν, σὺ ποτίζεις Ἰησῦ μυ, ἐν τῷ Ποταμῷ, Ἰορδάνῃ ἀνθρακίτας, σὲ τῷ δίψει φιλανθρωπε. ὅθεν ποτισθέντες ἐκ πηγῆς συ, τὰ ἀθανάτυ ἐν φωσφόρυ, Χριστὲ ψάλλομεν. ἀλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ἐμοῦ. ἦχ. πβ΄.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδὼν σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ὁρόμενον, ἔλεγε Χριστὲ ὁ Θεός. τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τῦτον φόβεις ἐν ἑαυτῷ. Τίὸν; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος ἁγίυ; ἐν τῦτο οἶδας διδόμαι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ἀ. ἓλῶ. καὶ ἦχ, δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἦλθε ὁ τῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ Ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαὸν, ἐν τῷ Θεῷ τὴν κίβωτον, ἐσκιαγράφει τὴν μόλυσαν ἀθέσιαν. ἐκόμα γὰρ ἦν ἀμορφώσεως, ὃ τύπον ἀφθόνυ ἀφαγνίσεως, ἡ μυστικὴ διάβασις τῦ δύο, σκιογραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, ἐμοῦ. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. ἓλῶ. καὶ. ἦχ, πβ΄.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Βαπτίζεται Χριστὸς, ὁ τὸν Κόσμον φωτίζων. ἐξ ὕψυς ὁ Πατὴρ, ἐμαρτύρησε λέγων. οὗτός ἐστιν ὁ Τίός μυ, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτῦ ἀκύετε. οὗτός ἐστιν, ὁ φωτίζων τὴν Οἰκουμένην, τῇ ἀνθρακίᾳ αὐτῦ. ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Καιρὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆ Ἁγίᾳ

Ὠδὴ, α. ἦχ, δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μυ.

Ἀνοίξει τῦ στόματος, δῶραί μοι χάριν ἱκέτευσον, σοφίας Γεώργιε, τὴν ἀπαρχὴν Ἰησῦ. ὅπως ἀσωσθῶ, τὴν μνήμην κατ' ἀξίαν, ὁ ἁγιασθεὶς ἁγίασμασι, θείοις γηθόμενος.

Ἐν γῇ πεπολίτευσαι, ὡς πρὸ σώματος μέγιστε. σωφρόνησε σὺ τεῦθεν δὲ, τῶν Ἀσωμάτων χοροῖς, τῷ ποιήσαντι, ᾠδαῖς ἐν φρισαγίοις, μέλπων ἐν δεχόμενος, τότε τὴν ἔλαμψιν.

Οὗ Κόσμου ἠλόγησας, ὑπερκοσμίοις ἐν μοίαις σε. ἀσκήσας ἐν Κόσμῳ δὲ, ὅπου ἐφάνη Χριστὸς, ὑπεδέξω, ἀκήρατον πρὸς Κόσμον, χορεῖς σωματοφόρος, τῶν πρωτοτόκων σοφέ.

Θεοτοκίον.

Ἀνοίξας τὸ στόμα μυ, Ἀγνὴ προέρημαι μέλψαι σε, σοφίαν τὴν τέξασαν, τὴν σύνπόστατον. ἀλλ' ὡς ἁγίασμος, τὴν Παράκλησιν ὡς θέμις, ὑμνῆσαι μὴ σθένωσε, αἰτῶ βοήθειαν.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὠδὴ, α. ἦχ, β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ὃν σὺθεὲν πόθῳ τὴν ψυχὴν, Ἐνδοξε τετρώσασα, τῶν σαρκικῶν θηράτρων ὑπεξέπτασο. διὸ ἱκετεύω σε, θηράθητά με, ταῖς παγίσι τῦ ὄφεως, σὺ ταῖς ἱκεσίαις, παῦσεμνε Δομνίκα ἀπολύτρωσαι.

Κολύθεις χαίρουσα Χριστῷ, τότε αἰχμάλωσα, τὴν ἱερὰν μοναδεσίαν παῦσεμνε. ἐν Παρθένων τάγμασι, σωφρόνησαι, ὡς παρθένος καὶ ἄμωμος. ὅθεν σε τιμῶμεν, πίστει σωτελθόντες ἀξιάγασε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Μυ-

Ν Τραγμὸν κακίας ὐδαμῶς, Ε᾽μδοξε μυσάξυσα, ἐπαλρυπμοῖς, τ φωταυγέσι πράξεσι, ⸗ πρὸς φῶς αὖ ἐαυτερομ, ὄξεδήμησας, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπρότησι, περιχεομένη, ⸗ φωταγῶσα τὰς ὑμνᾠδούσας⸗

Θεοτοκίον.

Κ Αὶ πρὸ τόκυ ἄφθορος Α᾽γνὴ, Σ μ᾽ τῲ κύησιμ, Μήτηρ Θεῦ, ὑπερφυῶς διέμειμας. ὅθεν σε ποθήσασα, θείφ Πνεύματι, ἡ Δομνίκα ὀπίσωσε, ἄφθορος προσήχθη, τῷ Παμβασιλεῖ Τἱῷσε Α᾽χραντε⸗

Ὠδὴ, γ. Τὰς σὰς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ο Υσόμενος δάκρυσιμ οἰκείοις, ἰλύος τῲ σαρκα κοσμικῆς, ἐκάθηρας ⸗ ῥάσμασιμ, ὡς ποταμίοις τούτοις δὲ, τῲ ᾗ δαιμόνων σύρροιαν, ἀσκητικῶς κατεπόντισας⸗

Ὅσίως ἀμέμπτως ⸗ δικαίως, τὸμ βίομ διέπρεψας σοφὲ, πρὸς δὲ ⸗ πόνοις χρώμενος, ἀσκητικοῖς τῲ ἀπόνομ, διαγωγῲ κεκλήρωσαι, Θεομακάριστε Γεώργιε⸗

Λὺς θείῳ ὄρωτι Παμμάκαρ, ᾗ τόπῳ κατ᾽ ἄκρας τ Σιὼμ ᾗ πρὸς τούτυς ἀπεδήμησας, κἀκεῖ διαμεμόνηκας, ἕως θαμάτυ παύσοφε, πιέζωμ πόνοις τῲ σαρκα συ⸗

Θεοτοκίον.

Ο᾽μσὸμ ὑμνολόγομ ἐταιρικότα, ἀσύγγνωστα Κόρη πρὸς ὁδὸμ, τ μεταμοίας ἴθυνομ, τὸμ Λόγομ ἡ κυήσασα, τῷ Κόσμῳ τὸμ καθαίρομτα, τὰς ἁμαρτίας Θεόμυμφε⸗

Ἄλλος. Ἐξίθησεν ἡ ὄρημος.

Λωτῆρας θαλαττεύομτας, διεσώσω ἔλαιομ, μετ᾽ ὀλογίας πέμπυσα, τῇ Θαλάσσῃ Σ μεταβάλλυσα, εἰς γαλιλίω Δομνίκα τὸ κλυδώνιομ⸗

Τλοις λαμπομένωσε, φρυκτωρίαις Α᾽γγελος, φωτοειδὴς ἐμιύσεν, Ι᾽εραρχῃ ἐπιδημήσασαμ, Βασιλίδα πρὸς Πόλιμ θείῳ μάτι⸗

Στίφ ωτερυμένη, τ ἐγκρατείας ἔφθασας, τ ἀπαθείας Ε᾽μδοξε, τὰς λιμένας, λιμιά τε γέγομας, τοῖς εἰς βάθη κακίας ὀλισθήσασι⸗

Θεοτοκίον.

Τμάμωσομ Παμάχραντε, τὸ ἀσθενές μου Δέ᾽τοιμα, δωάμιμ τῲ τῷ ὑψίστῳ τέξασα, τῲ τὸ ᾗμαι πᾶσι παρέχυσαμ, καὶ Δομνίκας τῲ μνήμῳ μεγαλωάσαμ⸗

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξίθησεν ἡ ὄρημος, ὡσὰ κείμομ Κύριε, ἡ

Gennaro.

ᾗ Ε᾽θνῶμ φαρύγξα, Ε᾽κκλησία τῇ παρρησίᾳ σε· ⸗ ἐμ ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μυ⸗

Κάθισμα, ἦχ. δ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Η᾽μ σαρκα ἐσαύρωσας, σωῒ τοῖς παθήμασι, Σ πᾶσαμ τὴμ ἔφεσιμ, πρὸς Χριστὸμ ἔσχηκας, Δομνίκα Νυμφίομ τὸμ σόμ. ἄφθαρτομ διὰ τοῦτο, ἐκομίσω τὸ σέφος, ⸗ Α᾽γγέλωμ χορείαις, ᾗριθμήθης Ο᾽σία, πρεσβεύσα αὐτῷ ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶμ τιμώντωμ σε⸗

Δόξα, ⸗ νῦν. Ὅμοιον.

Α᾽ρᾶθρα ᾗγίασας, τὰ Γ᾽ορδαίεια. τὸ κράτος σωέβριψας τ ἁμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ᾗμῶμ. ὑπέκλιμας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸμ τῷ Προδρόμῳ, ⸗ ἔσωσας ἐκ τ πλάνης, τῇ ἀνθρώπωμ τὸ γένος. διόσε ἱκετεύομεν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ᾗμῶμ⸗

Ὠδὴ, δ. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Αῖς μησὶ αἰσίαις ὡς αἰτίαις, φιλοτίμως φερόμενος, τὴμ ψυχὴμ σου Μάκαρ, μωῒ ἀφραιομένῳ παρέσχησας, τῷ Ποιητῇ τῶμ ἁπάντωμ συγκαλέσαντι, πρὸς τὴμ ἄνωσε, θείαμ ῥυφὴμ ἀγαλλόμενομ⸗

Τ᾽ραμός τις ἀνεφάνης, τοῖς πρακτέοις ὡς ἄγρασι, καθηγλαϊσμένος, φόβῳ ὡς φωσφόρομ τὸμ Κύριομ, τὴμ σὴμ ψυχὴμ ὡς Σελήνῃ, καταυγάζομτα, ⸗ δεικνύομτα, τ παρ᾽ αὐτῷ δόξης μέτοχομ⸗

Δεσπότης Οὐρανόθεν, δι᾽ ᾗμᾶς κατερχόμενος, τὴμ Σιὼμ ἀοίσκα, θεῖομ ἀληθῶς ἀμαχήριομ. ᾗ ἐσκιωμένος σὺ πόθῳ, ὥσπερ κλίμακι, πρὸς τὴμ ἄνω ἀμῆλθες, Σιὼμ ταύτῃ χρώμενος⸗

Θεοτοκίον.

Καθήμενος ἐν κόλποις, ἀϊδίως τῷ φύσαντος, σαῖς ὠλέναις ὤφθη, μωῒ ἀπεριγράπτως καθήμενος, τὴμ τετοκυῖαν σε δόξας μ᾽ γεύμησιμ, Α᾽σπάρθενομ, Σ ἀληθῶς ἀδιάφθορομ⸗

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Π᾽ήγασας, φωτισμὸν ἱαμάτωμ διώκυσα, παθῶμ τὴμ σκοτόμαιναμ, καὶ τῶμ δαιμόνωμ τὰς φάλαγγας. πάντας δι᾽ ἐφώτισας, τὰς ἀσεβῶς σοι Δομνίκα προσελάζομτας⸗

Τμφίοσε, Βασιλεῦ ἐπουρανίους Ε᾽μδοξε, δοξάζει σὠπτομ, τῇ Θεοῦ γῆς βασιλεύοντος,

τος, καταπλητομένους, τὴν ἀκηλίδωτην βίην, ἐ τὰ θαύματα:~

Ϝ Πήκους, τῇ δ' ἐχῶν σε ὑπάρχων ὁ Κύριος, σαφῶς προσημαίνει σοι, τόπον ἐν ᾧ φρουτιστήριον, ἔγειρας τὰ πράγματα, τῆς πομηρίας Δομνίκα ἀπελάσασα:~

Θεοτοκίον.

Ϟ Ἐκρώσεως, τὰς χιτῶνας Ἀδὰμ ἐξεδύσατο, τῇ θείᾳ γεννήσει σου, ἐ τιὼ φολιὼ ἠμφιάσατο, μόνος ἰῶ ἐξύφανεν, ἐν τῇ γαστρίσου ὁ Λόγος σωματούμενος:~

Ὠδὴ, έ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ϛ Ἔξέστησαν Ἄγγελοι, ἐ πᾶς Οὐσίων σύλλογος, ὅτι τὸ ἀμίαντον τῇ πόρνῃ, τῶν σῶν ὁρῶντάς, ἐ τὸ τῆς βίας σκληρόν. ὥστοφ σὺ γὰρ ἄψυχος πορνῶν, λίθος διετέλεσας, ἀφετῶν πρὸς κατόρθωσιν:~

Ϛ Ἰς πᾶσαν ἐξέλαμψεν, ἰδὲ ψυχὴ ὁ μέγιστος, πάντας ἐμπιπλῶν φωτοχυσίας, Σ σκοτομήνης ἐλαύθρῶν τῇ παθῶν, ὥστοφ καθαρώτατος καὶ μιῶ, Ἥλιος κινούμενος, τιὼ σωτήριον κίνησιν:~

Ϡ Ἀτρίδος ἐξέωσαι, τῆς σῆς σοφὲ Γεώργιε, ὑπὸ τὲς προσήκοντας τῷ βίῳ, Χριστὸν φιλήσας, τὸν ξενωθέντα βροτοῖς. ὅθεν ἐχρημάτισας αὐτῷ, ἄξιος τ' αὖωθεν, ἀξιούμενος χάριτος:~

Θεοτοκίον.

Ϣ Ῥαίωσας Ἄχραντε, σὺ τῇ βροτῶν τὸ πλήρωμα. σὺ γὰρ ἀμεδέχθης πλατυτόρα, τῆ οὐρανίᾳ κήτει, τεκοῦσα Θεὸν, Λόγον ὡσὲ δέρριν Οὐρανὲς, Κόρη τὸν ἐκτεάμενα, ἐ βροτὲς διαπλάσαντα:~

Ἄλλος. Ὁ τῶ φωτὸς χορηγός.

Ϟ Ἐκπομήσασα, Σ τῷ ἀόρῳ τῇ ἀχῶν τέμμυσα, τιὼ ψυχικιὼ, αὖλακα πολύχαν, ἐδρέψω τὸν καρπὸν, θείαις ἀποθήκαις, Ἀχὴ σωτηρούμενον:~

Ϛ Πιφωτίζουσα, τὸν καθαρόν σε λογισμὸν ἔλαμψας, τῷ παντεργῷ, Πράγματος δυνάμεα, τὰ πόρρω ὡς ἐγγὺς, Σ τῇ ἐσομένων, προλέγεις τιὼ ἔκβασιν:~

Ϡ Ὠμὴ τῷ Πράγματος, ἰσοργός σε τελεσοῖ χρίσματι, θεοργικῷ, τ' διακονίας, παιμαίνειν ἰδρας, ψυχας ἐγκελεύων, Δομνίκα θεόσοφε:~

Θεοτοκίον.

Ϣ Τίον Κύριον, Κυριοτόκε τῶ παντὲς τέτοκας. ὅν ἐκ ψυχῆς, Δομνίκα ποθοῦσα, παθῶν φθοροποιῶν, κατακυριάνει, Παρθένε ὑμνοῦσά σε:~

Ὠδὴ, ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ϛ Βόησας, πρὸς Θεὸν ἀνυμάοις σιὼ δάκρυσι, ἐ τῷ βίῳ, ὡς ἐκ κήτους δεμνῶσε διέσωσε, πρὸς τας ἀκυμάντους, ἐ ἀείρρυτος πηγας τ' θεώσεως:~

Ϟ Ἐφάγωμον, ἀρετῶν ὁ χορός σε κατέφησε, τεῖχος Μάκαρ, μονμένων ἐχθρῶν μὴ τοτούμενον, τας ἀκροβολίσεις. ὡς φρόνιμος γὰρ μικᾶς τὸν πειράζοντα:~

Ϣ Σ πρόβατον, Χοζεβᾶ τῷ σεμνίῳ προσέδραμεν. τῇ δὲ πράξει, βακτηρίᾳ καθάπερ χρησάμενος, πρὸς Ἐδὲμ ἐθνίας, τὰ αὐτῷ προσοικείμενα πρόβατα:~

Θεοτοκίον.

Ϛ Σκιώσεν, ὡς βροτὲς ἐν μηδυῖσι Κύριος, τὸν βροτόν με, τῇ ἀφθίτων σκιωῶν ἀξιούμενος. παρορῶν με πράξεις, τας ἀθέσμους Ἀχμὴ ἐ τὰ τοπάσματα:~

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ϟ Ἐρὸν προφητεῖον ἀνήγειρας, θεία Ζαχαρίᾳ Προφήτᾳ θεόφρονος. μεθ' ὃ Ναὸν εἰς ἅγιον, συγχοράνεις Δομνίκα Θεόσοφε:~

Ϡ Εἴθρον ὤφθης ἰάσεων ἄφθορον, πλύνουσα φλογμὸν παθημάτων καὶ βρύουσα, ἁγιασμὸν σωτήριον, Κυριώνυμε Κόρη Θεόνυμφε:~

Ϣ Σ καλῶς ὡς ὡραίαν ὡς ἔντιμον, ὡς τ' παρθενίας αὐγαῖς διαλάμπουσαν, ἐν ὁ Νυμφίος Κύριος, ἑαυτῷ συνεισάγει ἀοίδιμε:~

Θεοτοκίον.

Δ Γ' ἐμὲ κατ' ἐμὲ ἐχρημάτισε, βρέφος ὁ παντέλειος αἰχμαλωτίζων με, παλαιωθέντα πάθεσι, διὰ σῦ Παναγία Θεόνυμφε:~

Ὁ Εἱρμός.

Ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τιὼ ἀνεξιχνίαστον, τῆς σῶν λαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε:~

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μίνι, ἡ. Μνήμην τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκας.

Ἀνοῦσα τιὼ γιὼ οὐρανόφρων Δομνίκα, Ἐ ἰς Οὐρανὲς ἀνῆλθεν ὥστοφ ἀγάπα. Δομνίκαν ὀγδοάτῃ πότμῳ λάβε μυξ θρόνοις βεβυμένη.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως. παρέτεινε δὲ ἕως Λέοντος καὶ Ζήνωνος. Γέγονε δὲ ἐκ Πόλεως Καρθαγένης τῆς πρὸς Καρχηδόνα, κατάγενος δὲ οἰκονομίαν μεθ' ἑτέρων τεσσάρων παρθένων, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο. Νεκτάριος δὲ ὁ τηνικαῦτα Ἀρχιεπίσκοπος ἐξ ἀποκαλύψεως θείας αὐτὰς ἐδέξατο, καὶ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος κατηξίωσεν. Τελευτήσασα δὲ τὸν μοναχὸν βίον ἡ Οὐσία, καὶ ἀθλητικοῖς πόνοις ἐγγυμνασαμένη, καὶ εἰς ἄκρον προελθοῦσα ἀσκήσεως, καὶ θαύματα ἐμφῆναι καταξιωθεῖσα, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων πολλοῖς προθεσπίσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς, καὶ Βασιλίσσης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ἰουλιανῇ πολλὰ καὶ Βασιλίσσῃ,
Ἔπαθλα κεῖνται, κειμένοις ἐκ τοῦ ξίφους.

Τέμνει κεφαλὴν τὸ ξίφος τὴν Κελσίου,
Καὶ σὺν κεφαλῇ τῇ δὲ τὴν Ἀμτωμίου.

Ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανὸς κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐν Ἀμτιμόῳ πόλει τῆς Αἰγύπτου. Οὗ τὴν μοναχὴν αὐτοῦ σωαφθεῖσαν γυναῖκα Βασίλισσαν ὁμόματι, ἔπεισεν εἰς ἀγνείαν διαμεῖναι. Ἣν εἰς Μοναστηρίῳ γυναικῶν ἀποκείρας, καὶ αὐτὸς ἐν ἑτέρῳ ἐμόνασε, καὶ ἡγεῖτο ἀνδρῶν, ὡσεὶ χιλιάδων δώδεκα. Καταχεθεὶς δὲ, εἰς τὸν Χριστὸν μὴ ἀρνησάμενος, ἀλλὰ μηχανήσας τὰ εἴδωλα, εἰς θυμὸν καὶ ὀργὴν τὸν Ἡγεμόνα κινεῖ. ὃς παραυτίκα τὸ Μοναστήριον πυρπολεῖ. ἐν ᾧ καὶ ἐμπρήσθησαν πάντες οἱ ἐκεῖσε προσφυγόντες. Ἐπίσκοποι καὶ Ἱερεῖς, καὶ λοιποὶ κληρικοὶ τῆς χώρας. καὶ ὕστερον ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ Μαρτυρία. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰουλιανὸς ἁπλωθεὶς ἐπ' ἐδάφους, τύπτεται. καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς σφιγγόμενος, σωτρίβεται τὰ ὀστᾶ. ὅτε εἷς τῶν ὑπηρετῶν ἐκκοπεὶς τὸν ὀφθαλμὸν, πιστεύσας, καὶ ἰαθεὶς παρὰ τοῦ Μάρτυρος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. καὶ Κέλσιος ὁ τοῦ Ἡγεμόνος παῖς, μὴ εἴκοσι χρατιωτῶν ἐπίστευσεν εἰς Χριστὸν, ἐπειδὴ νεκρὸν αὐτὸν εἶδον διὰ προσευχῆς τοῦ Ἁγίου. Διὰ τοῦτο κελεύσας τοῦ Ἡγεμόνος, πρῶτον μὲν φρουρεῖται. εἶτα ἐν λέβησι πεπυρωμένοις ῥίπτονται, ἅμα καὶ τοῖς ἑπτὰ μοῖς τοῦ Ἀρχόντος ἤδη πιστεύσασι, καὶ τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀμτωμίῳ, καὶ τῷ ἐκ νεκρῶν αὐτὸν ἀναστήσαντι Ἀναστασίῳ. Ἐπεὶ δὲ ἀβλαβεῖς ἐξῆλθον χάριτι Χριστοῦ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἅμα σὺν τῇ Μητρὶ Κελσίου. Παραστὰς δὲ τῷ Ἁγίῳ ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος, αὐτίκα διὰ προσευχῆς αὐτοῦ, τὰ ἐν τῷ ναῷ εἴδωλα σωτρίβησαν, καὶ ὁ ναὸς κατέπεσε. Ἀχθέντες δὲ οἱ Ἅγιοι, φακέλοις παπύρου διαβρόχου ἐλαίου τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν προσδεθέντες ἀνήφθησαν. Ἐπεὶ δὲ ἐκ ἐλυμήναντο αὐτοὺς τὸ πῦρ, τοῦ μὲν Ἁγίου Ἰουλιανοῦ καὶ τοῦ παιδὸς Κελσίου, τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀπέσειραν. τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς τοῦ Πρεσβυτέρου Ἀμτωμίου, ὀγκίνοις ἐξώρυξαν, τὴν δὲ Μητέρα Κελσίου ἀπηώρησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα θηρίοις τοὺς Ἁγίους παρέδωκαν. ἀφ' ὧν οἱ μακάριοι ἀπήμαντοι διαφυλαχθέντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερμάρτυρος Καρτερίου.

Πάλαι Καρτέρι πρὸς πῦρ ἐν δόρυ,
Τὸ καρτερόμισθ πρὸς πάλας δεκμὺς δύο.

Τοῦτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρβανοῦ Ἡγεμόνος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἰατρὸς ἐν διδάσκαλος τῆς χειμαινῶν. Οἶκον δὲ ἀκτήμονα δεμάμενος, καὶ πολλὰ πλήθη τῶν χειμαινῶν σωαγαγὼν, ἐδίδασκε μόνον σέβεσθαι τὸν Χριστὸν Θεὸν ὄντα ἀληθινὸν, καὶ πλὴν αὐτοῦ μὴ εἶναι ἕτερον. Διαβληθεὶς σὺν ἐπὶ τοῦ Ἡγεμόνος, ἀπέκρυψεν ἑαυτόν. ὁ δὲ Κύριος ἐπιφαίνεται αὐτῷ, καὶ φησίν. Ἄπελθε Καρτέριε, καὶ ἐμφανίσον σεαυτὸν τοῖς ζητοῦσί σε, ἐγὼ δὲ ἔσομαι μετὰ σοῦ. δεῖ γάρ σε πολλὰ παθεῖν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου, καὶ πολλοὶ διὰ σοῦ πιστεύσαντες σωθήσονται. Ὁ δὲ Ἅγιος χαρᾶς πλησθείς, καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμψας, ἑαυτὸν κα-

τεμήμυσε. ἐ πρῶτον μὲν, τῇ εἱρκτῇ ἐγκλείεται· ἔπειτα παραστὰς τῷ Ἡγεμόνι, ἐκελεύετο ἐπιθύειν τῷ Σάραπι· Ὁ δὲ δι' ἀνίης τὸν καταβαλὼν, ὑπὸ ἑκκαίδεκα στρατιωτῶν βάκλοις τύπτεται, ἑτέρωθι τεσσάρων δημίων ἐπικαμόντων αὐτῷ. Εἶτα κρεμᾶται ξύλῳ, καὶ ξυρῷ τὰς ὄμυχας τῶν χειρῶν ἅ τῶν ποδῶν ἀφαιρᾶται, ἅ σιδηροῖς ὄμυξιν ἅπαν καταξαίνεται τὸ σῶμα. αὐτὸς δὲ δι' ἐπιφανείας Ἀγγέλου ὑπεραίρων τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιὴς ἀπεκατέστη. Ἀλλ' ἐ πάλιν κελεύσει τοῦ Ἡγεμόνος κατισχεθεὶς, ῥιπᾶται σιδήρῳ τὰς ἀστραγάλας, ἐ ὕμνῳ πεπυρωμένῳ δέχεται κ τὸ στόμα. Μετὰ τοῦτο κελεύεται καθεδεῖσθαι ἐ τηγανίῳ σιδηρῷ λίαν ἐκπυρωθέντι, ἐ σάβλαις πεπυρωμέναις τὰς πόδας διαφυπησθῆναι, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναπορριφῆναι. Ὀφίας δὲ γενομένης, φανεὶς πάλιν ὁ Σωτὴρ, ἀπαλλάττει αὐτὸν τῶν δεσμῶν, ἐ ἀνίστησι. καὶ τῶν θυρῶν τῆς φυλακῆς ἔξωθεν ἀναγών, ἴσησι. Διὸ ἐ πολλοὶ τῶν θεασαμένων αὐτὸν ὑγιῆ, φοιτῶντο πρὸς αὐτὸν ἐβαπτίζοντο, ἐ μισημάτων ὧν εἶχον ἀπηλλάττοντο. Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτᾶται λίθοις μεγίστοις τὰς χεῖρας καὶ τὸς πόδας, ἐ τὴν γαστέρα τύπτεται βάκλοις, ἐ λαμπάσι κατακαίεται, ἐπιῤῥαινόμενος τέφραν, ἐ πίσσαν, κ τὰς πληγὰς διερχομένας. Καὶ αὖθις μόλυβδον καχλάζοντα, κ τῷ στόματος δέχεται. ἐ κασίδα σφοδρῶς πυρωθεῖσαν τῇ κεφαλῇ ἐπιδέχεται. τὸ δὲ τελευταῖον πυρὶ ἐμβάλλεται, ὕμνος εὐχαριστίας τῷ Θεῷ ἀναπέμπων, ἐξ οὗ ἐ ἀλώβητος διέμεινεν. Ἰδαῖός δέ τις τῶν παρεστώτων λίαν μανεὶς, ἅ δάρυ σπασάμενος, ἅ κ τῆς τῶ Ἁγίου πλάτης διελάσας, τὸν θάνατον αὐτῷ ἐπινέγκατο. Καὶ πρῶτον μὲν, ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ, ὡς ἐ αὐτὴν σβεσθῆναι τὴν κάμινον, ὕστερον δὲ αἷματος ἐξελθόντος, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων Παρθένων Κόρης, Ἀρχεπισκόπης Κωνσταντινουπόλεως τελειοῦται δὲ καὶ αὐτῶν σὺν ἄλλαις ἑπτὰ ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῶν Χώρας, ἐ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης.

Ε. Ὁ σὴν μελίζων Σάρκα Χριστέ μου Κύριος.

Σαρκὸς διαστὰς, σῷ παρίσταται θρόμῳ·
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀττικὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ϛ. Ὁ λίθῳ ὑπερβὰς τὴν ὕλην τῆς σαρκὸς,
Ἦκεις ὅλος μοῦς Ἀττικὲ πρὸς τοὺς Νόας.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Προφήτης Σαμέας ὁ Ἐλαμίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ζ. Ἐν γῇ τὸ μέλλον οὐκ ἔτι χρῇ Σαμέας.
Ἄμωμος γὰρ ὄντος ὁ προφητικὸς τρίπους·
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἀγάθων, ἐ Θεόκτιστος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Η. Ὡς ἠγαθύνθη Ἀγάθων τὴν καρδίαν,
Εἰρωικῶς σὺ ἐ μόνος μνηθεὶς τέλους·
Ἐν γῇ χλοαυγεῖ τῆς Ἐδὲμ Θεοκτίστῳ,
Μοῖραν δίδωσι ἄκτιστε τῶν Θεοῦ Λόγε.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων τῶν Χριστῶν Μαρτύρων, Θεοφίλου Διακόνου, ἐ Ἐλαδίου Λαϊκοῦ.

Θ Τοιοῦτοι ὑπῆρχον Ἄβυες. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συνεχθέντες, ἦλθησαν τῷ Ἀμθυπάτῳ, ἐ ἐπιμείναντες τῇ πίστει, ξέονται σφοδρῶς. Εἶτα δεθέντων χεῖρας ἐ πόδας, πυρὶ ἐ σιδήρῳ κ τῶν μεταφρενίων κατακαίονται, ἐ ὀφθαλμοῖς ὀξέσι κατακεντοῦνται. Ἐπὶ πολὺ δὲ τῆς βασάνου παραταθείσης, ἀπέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ Κυρίῳ·

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἐ σῶσον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Ω, δὴ, ζ'. Οὐκ ἐλάβδωσαν τῇ κτίσει.

Ι Τὰ σὲ δώκας τοῖς πόνοις πιεζόμενος,
τοῖς τ' ἀσκήσεως, σαταμικοῖς λογισμοῖς.
τὸν μὲν γὰρ ἀρέμβασον, πρὸς τὸν δυνάμενον, σώζειν Κύριον, σὺ κεκτημένος
ἅπασαν, προσβολὴν ἀπετιμάξω·

Χ Ἀμαμίαις ἀχρυπνίαις καὶ μηδίαις σου,
πάντα συνέκρωσας, μέλησι τὰ ἐπὶ γῆς·
Σὺ μὲν τὴν ἀκήρατον, ἐ ἄπομον βιοτὴν,
ζῆς Μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν ὑμνούντων σε σὺν πόθῳ·

Οὓς ἀεὶ ὄντος τ' τάφοις ἐπεθύμησας, ἄκρως θεά-

θεάσασθαι, ἐ προσκυνῆσαι σοφέ. κἀμὲ τὸτφ γενόμενος, ἔκρινας ὅσιον, δι' ἀσκήσεως σωμεκρωθῆναι Ὅσιε, τῷ δι' οἶκτον μεκρωθέντι.

Θεοτοκίον.

Τ' κελάμψαντι τὴν Κτίσιν οἱ τὸν Κτίσαντα, ὑμόρτες κυήσασαν. ἀλλὰ Θεὸν ἀληθῆ, ἐκ σῆ τὸν ἐκλάμψαντα, Λόγον γινώσκοντες, Κόρη κράζωσιν. ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, ἐ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Νῦς σε ταῖς μάσεσι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον, θεύμενος παντοτε, φωτοειδὴς γεγένηται, ἐντεῦθεν ἐξέκλιμας, τὸ δυσμενὲς τ σαρκὸς, μέλπουσα θεόσοφε. ὁ ὢν εὐλογημένος, ἐ ὑπερένδοξος.

Τῆρια θεία σοι ἀποκαλύπτει, Θεὸς ὑπέρθυμος, ἐν σοὶ αἷμα πασάμενος. ὁρᾷς γὰρ φοιτήσαντα Ἄγιον Ἄγγελον, ἐ καθαγιάσαντα Σεμνὴ, τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἐν Πνεύματι.

Ἐκ θείου Πνεύματος γεγενημένος, μαθὼν πρὸς τὸν ἅγιον, ὑπῆρχουσα ἀκήκοας, φωνῆς διδασκούσης σε θεῖα Μυστήρια, ἐ τὴν ἐκ τοῦ σώματος, Σεμνὴ ἀποδημίαν τοῦ βασιλεύοντος.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου ἐ ὕμνησις ἐ σωτηρία, ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὁ σὲ Μητέρα παράγνον, ἐ νύμφην αὐνύμφευτον προεκλεξάμενος. ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ἀεὶ μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν Ἄχραντε.

Ὡ δὴ, ἡ. Παῖδας διαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἅλως γλυκασμοῦ τοῖς σοῖς βλεφάροις, ὦδ' ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου Πάτερ ἔδωκας. ἕως ἐπιτήδειον ἐ ὡραῖον Ὅσιε, σαυτὸν εἰργάσω σκεύωμα, τοῦ Παντοκράτορος. ὃν ἅπαντα ὑμνοῦσι τὰ ὄργα, ἐ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τ' ῥηκας αἱ πάσιν τῶν πόνων, Παμμάκαρ τῶν ἀμερίτων τὸν Παράδεισον ὃν περ προητοίμασε, τοῖς αὐτὸν παθήσασιν, ἀπὸ ψυχῆς ὁ Κύριος, κοιμὸν βασίλειον, κραυγάζουσιν ἀπαύστως ὑμνεῖτε, ἐ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τ' ρυχὴν ἡ μονὴ τοῦ Χοζεβᾶ σε, καθόμα ἐ ἀκριβέστατον παράδειγμα, ἅπαν μετερχόμενον, ἐναρέτων πράξεων, εἶδος Ὁσίων καύχημα, σοφὲ Γεώργιε. διὸ βεβιωκότα σὲ

Θεόν, μὴ σὺ σκιρτῶσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φθην ἁπλῶς τῇ Θεᾷ φύσει, ἐκ σοῦ Θεοκυήτορ ὅμπως σώθητε, ἔλεος δι' ἄφατον, τῇ αὐτοῦ Θεότητι, σάρκα τὴν ἐξ αἱμάτων σου προσλαβόμενος. διὸ σε Θεοτοκον εἰδότα, ὁμολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρός.

Εκοσμιμένη ἀρεταῖς, ἐ θαυμάτων κρουστοῖς πεποικιλμένη, πρὸς ὡραῖον μυμφῶνα, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, Δομνίκα ἀνέδραμες φάλλουσα, Σ ὑπερυψοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κολουθήσασα Χριστῷ, ὡς Ποιμένι καθαρῷ Ἀμνὰς τιμία, πρὸς ὑραῖον μαύδραν, τῶν ἐπισήμων ἐν φῶ, προβάτων σωσαυλία πέφυκεν, ἐν ἀγαλλιάσει, ἐσκιώσασα Ἁγία.

Εὔσπλαγχνος Θεοῦ παντουργικῆς, τῇ ἀποθέσει, τοῦ σοῦ μαθοῦσα σκιώσε, χαρισήριον αἷμον, καθαρωτάτῃ ψυχῇ, τῷ παντων αἰτίῳ προσεφερες. ὃ τὸ σὸν εἰς χεῖρας, σεμνὴ παρέθου πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Ὑπέρθυμος Θεὸς, οὐσιοῦται δι' ἡμᾶς ἐκ τῶν σῶν ἀπλάγχνων, τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, ἀνακαινίσαι ζητῶν, δι' οἶκτον Παρθενε ἐ ἔλεον. ὁ δεδοξασμένος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ὃν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, ἐ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ὄργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡ δὴ, θ'. Ἅπας γενεὰς.

Πασαν φυσικὴν, τῷ βίῳ κατέστησας Πάτερ θεοπρεπῆ, διὰ τὴν ὑραίου, φυσικὴν Σ δόξαν. σκληραγωγίᾳ γὰρ, σὺ τῶν παθῶν ἐπαύδασας σβέσαι τὴν καμίνου, τοῖς πολλοῖς σου, δάκρυσι Γεώργιε, Μομαζόντων σεμνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Τὸν ὡς ἀληθῶς, Θεοῦ κατοπτήριον, ἴσασι πάντες. ὃν πόθ' ἐ ἀσκήσεως, ἐκαθάρθη πρότερον ἐπάσας. καὶ τῶν αὐτῶν ἐμφάσεων, καταφυσᾷς ἐμφανῶς,

ὄθεν πᾶσι, δίδε τοῖς τιμῶσί σε, φωτισμὸν
καὶ τῇ θείᾳ τιὼ μέθεξιν.

Η' Ῥθης πρὸς τὸ φῶς, τὸ ἄδυτον Ε'μδοξε, σκότης βορέου ῥυθεὶς, καὶ τῷ παντοκράτορι, καὶ βισηλίῳ φωτὶ παείσασαι, μετ' ἄῤῥω αὖω τάξεως, καὶ τῇ ἐκεῖθεν ῥυφᾷς, πεμπομένῃ, ἐλεήμονα Μακάριε, καὶ ἡμᾶς φρυκτωρεῖς, τὲς ὑμνῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ο' λον με Θεὸς, θεῶσαι βελόμενος, ὅλος συνῆται σοι, καὶ τὸ ἀκατάληπτον, καινοτομεῖται πᾶσι μυςήριον. τίκτεις Παρθένος ἄφθορος, καὶ σαρξ ὁρᾶται Θεός. ὃν τιμῶντες, σὲ μὴ μακαρίζομεν, Μαριὰμ ὡς αὐτὴ προεφήτευσας.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ε'ρώτατι χορεῖαι, τῇ σεωτῇσα κοιμήσει, ἐξαφχῶσαι τῆς θείας ψυχῆς, τοῖς καθορῶσιν ἐφάνησαν, ἱφαῖς μελφδίαις, εἰς τόπον ὁδηγῆσαί σε σκιωῆς, θαυμαςῆς σῦθα ἦχος, ἑορταζόντων Ε'μδοξε.

Σ τὸ ἀμπέλι σὺ θεῖον, ἀῤφορώτατον κλῆμα, φανεῖσα καταμύξεως ἡμῖν, θείας ἐξιμάθησας βότρυας, ἀναβλύζοντας οἶνον, ἱάσεων Δομνίκα καὶ ψυχῶν, καρδίας τῶν πίςει, τιμώντων σε ἀῤφραίνοντας.

Ωματικῶν παθημάτων, ψυχικῶν τε κηλίδων, καὶ πάσης τῆς ἐχθρᾶς ἐπιβελῆς, ῥῦσαι ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, τὲς τῇ σκέπῃ σου πόθῳ, προσφεύγοντας Δομνίκα καὶ τιὼ σιὼ, Ε'ορτιὼ ἐκτελοῦντας, τιὼ θείαν καὶ σεβάσμιον.

Λιακιὼ ὡς ἀκτῖνα, καταυγάζουσαν πάντας, ὡς μύμφιον τῆς Χριςοῦ περικαλλῆ, καὶ ὡς Τριγόνα φιλόσεμνον, ὡς Ε'λαίαν ὡς Κέδρον, ὡς ἔσαν ἐκλεκτιὼ Περισφαῒ, ἀῤφνιδίως σε πάντες, Δομνίκα κυδωνύμεν.

Θεοτοκίον.

Εἴσαί με Κύριε φείσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ. μὴ τῷ θυμῷσι ἐλέγξῃς με. δυσωπῶ σε Παρθένος, ἣ σὲ κυοφορήσασα Χριςὲ, τῷ Α'γγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῷ Ο'σίων τάγματα.

Ο' Εἱρμός.

Ο'ν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καὶ μαργῶσαι τὸν Α'δὰμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἁγίας Παρθένου ἀῤῥάτως σαρκωθέντα Ἰησοῦν,
οἱ πίςοι ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ε'ξαποςειλάριον. Ε'πεσκέψατο ἡμᾶς.

Ω'ν γνίμων Σ φθαρτῶν, καταφρονήσασα σεμνὴ, τῷ διαπύρῳ πρὸς Χριςὸν, ζήλῳ σε ἄῤῥω ἐν Οὐρανοῖς, ἀφθάρτως ἐπεθύμησας. Χριςὸς ὄθεν σε ςέφει, ἀφθάρτοις ἐν ςέμμασι.

Καὶ τῆς Ε'ορτῆς.

Α'ποςίχα, ἦ. προσόμοια, ᾗχ, β'.

Οἶκος τῆς Εὐφραθᾶ.

Ε'γὰ ἐ φοβοῦμαι, μυςήριον τελεῖται. Δεσποτικὸς γὰρ ἄῤῥω ὅλως, βροτῶν εἰς ῥύψιν παρῆται, χειρὶ δηλαδὴ βαπτίζεται.

ἦ. Η' Θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ν'ωθεν ὁ Πατὴρ, ἐβόα ὅτος ἔςιν, Τίὸς ἀγαπητός μου, ὁ ῥείθροις Ι'ορδάνου, σαρκὶ μυῆ βαπτιζόμενος.

ἦ. Τί σοι ἔςι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες.

Α'ξιαι Α'γγελικαὶ, ἰδοῦσαι τὸν Δεσπότην, ὁμοιωθέντα δούλοις, σὺν ῥείθροις βαπτισθέντα, ἰδοῦσαι ξενπλήττοντο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ο'μοιον.

Η'λθεν ὁ φωτισμὸς, καὶ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ι'ορδάνῃ δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, φαιδρῶς συνεορτάζοντες.

Η' λοιπὴ Α'κολουθία τῷ Ο'ρθρῳ, ὡς συνήθες, καὶ Α'πόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Θ'. Τῆ Α'γία Μάρτυρος Πολυδίκτη.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱψώμεν ἦ. ϛ'. Σ ψάλλομεν, ἦ. προσόμ. τῆς Ε'ορτῆς, ᾗχ, τῷ.

Κύριε, εἰ καὶ κρατηρίῳ.

Τ'ιε, εἰ ἐ Ι'ωάννη παρέςης, ἐν Ι'ορδάνῃ ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ὡς ἀπελεύθης τῆς θρόμβε, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος. καὶ βαπτισθεὶς δι' ἡμᾶς, τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δηλείας τῆ ἀλοτρίε, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Τ'ιε, εἰ ἐ Ι'ορδάνῃ τὰ ῥείθρα, περιεβάλλε ὡς ἄνθρωπος. ἀλλ' ἐμαρτυρήθης ἐξ ὕψες, τῇ καταβάσει τῆ Πνεύματος, Σ ἡ φωνὴ τῆ Πατρὸς, Τίόν σε ἐμαρτύρησεν. ἀλλ' ἐμφανήθι καὶ παράχε, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κ Υ'ριε, σὺ ἐκ τῆ Παφὸς πρὸ αἰώνων, γενηθεὶς ὁ ἀμάλλοιωτος, ἦλθες ἐπ' ἐχάτων τῆ χρόνων, ⁊ μορφὴ δύλε ἀνέλαβες, ⁊ τὴ εἰκόνα τὴ σὴ, ὡς Κτίστης ἀνεκαίνισας. βαπτισθεὶς γὸ ἐδωρήσω, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἕτερα π, προσόμοια τῆ Ἁγίᾳ, ἦχ, ά.

Τῶν ὁραμάτων ταγμάτων.

Λ Αβητικῶς ὡς ἐκ λάκκου, ταλαιπωρίας Χριστὸς, καὶ ἐκ πηλοῦ ἰλύος, τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης, ἀνήγαγέ σε Μάρτυς, ἔφησε γόν, ⁊ πέδαν τὰς πόδας σου, τῆς ἑαυτῆ ⁊ἀπογνώσεως μυστικῶς. ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ο Τ'τε συζύγη ὁ πόθος, ὅτε τῶν τέκνων ⁊οργή. ὑ κηδεστῆ ἀξία, ὅτε περιουσία, κτημάτων ἢ χρημάτων, σοῦ τὸ ⁊ὁρρόν, τῆς ψυχῆς παρεσάλευσαν, ἀπὸ τῆς πίστεως ὅλως τῆς εἰς Χριστὸν, παμμακάριστε Πολύυκτε.

Κ Αὶ πρὸ τῆς χάριτος Μάκαρ, τῆς σῆς ἀθλήσεως, δικαιοσύνης ὅπλοις, ἀληθῶς ἐκοσμήθης. ὅθεν μὴ ταῦτα, Μάρτυς πιστὸς, ἠξιώθης γενέσθαι Χριστῆ, σὺ πρὸ ἰδίᾳ σου αἵματι βαπτισθεὶς, εἰς τὸν θάνατον αὐτῆ ἀσεβῶς.

Δόξα, ἦχ, ά. Βύζαντος.

Ψ Α' τῶν Ἀ'γγέλων ⁊ρατεύματα, σήμερον χορεύουσιν, ἐπὶ τῆ μνήμη τῆ Μάρτυρος Πολυύκτη, ⁊ ἡ ἀνθρώπων τὸ γένος, πίστως πανηγυρίζει, ⁊ χαρμονικῶς ἐκβοᾷ. Χαίροις παράδεισε. ὁ τοῦ πλουτοκράτορος Βελίαρ, τὰ κέδρα ⁊απωσάμενος, καὶ τῆς μήκης τὸν ⁊έφαλον, παρὰ Χριστῆ ἀναδησάμενος. Χαίροις ⁊ρατιῶτα τῆ μεγάλη Βασιλέως, ⁊ Σωτῆρος ἡμῶν, ὁ τὰς βωμὰς τῆ εἰδώλων ⁊αταγραφάμενος. Χαίροις Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. πρέσβευε λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τὰς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴ ἁγιασθέντα μνήμην σου.

Καὶ νῦν. ἦχ, β'.

Η' μφορεν ὁ Οὐρανῆ ⁊ γῆς Ποιητὴς, παραγίνεται ⁊αρκὶ ἐν Γ'ορδάνῃ, βάπτισμα αὐτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν Κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τῆ ἐχθρῆ. ⁊ βαπτίζεται ⁊αὶ δύλε, ὁ Δεσπότης τῶν ἁπάντων, καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος τῆ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρᾶται. αὐτῆ βοήσωμεν. ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀ'ποστίχα, π. προσόμοια. ἦχ, π. β'.

Τεκμήρας ἀνέστης Χριστέ.

Π Έ⁊ης ἐν τοῖς ὕδασιν, ὁ πᾶσιν ἀκατάληπτος, τῷ Προδρόμῳ ⁊ατακλίνας ⁊εφαλὴν, τὸν Κόσμον ἁγιάσας, δουλείας ἐλυτρώσω, τῷ βαπτισμῷ σου ἁμαρτίας.

ῆ. Η' θάλασσα εἶδε ⁊αὶ ἔφυγεν.

Γ Ὸν ἀγαπητὸν ὁ Πατὴρ, ἐκ τῶν ὑψίστων ἀνωθεν, ⁊αὶ τὸ Πνεῦμα, ἐμαρτύρησε Χριστέ. διὸ ⁊αὶ τὸ τῆ Τριάδος, μυστήριον ἐγνώσθη, ἐν Γ'ορδάνῃ βαπτισθέντος σου.

ῆ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Τ Ίασας τὰ ῥεῖθρα Σωτὴρ, τῆ Γ'ορδάνου ἅπαντα, ⁊ τὴ φύσιν, τῶν ὑδάτων ὡς Θεός. διόσε ⁊ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ⁊αὶ ἀνυμνεῖ τὴν ἐπιφάνειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχ, δ.

Ο' Ἀμβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε. ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Γ'ορδάνεια, ὑπ' αὐτὸς τὸν τῶν, πρὸς κάθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ, οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. ὧ τῆ θαύματος. δίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀναπλάττει αὖθις σωτηρίως, καὶ σώζει τὰς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους Χριστὸς, ὁ Θεὸς ⁊αὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀ'πολυτίκιον, ἦχ, δ.

Ο' Μάρτυς σὺ Κύριε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν σωτὴν ⁊ά-
θισμα. ἦχ, δ.

Ο' ὑμνούμενος ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο Ἷς οἰκτιρμοῖς σου ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, τὸ πλασθὲν ἀπολωλὸς ⁊ατεζήτησας, διὰ σπλάγχνα ἔλεος φιλάνθρωπε. ὅθεν παραγέγονας, ἐπὶ τὸν Γ'ορδάνην, γυμνώσαι τὸ μυστήριον, τῆς ἁγίας Τριάδος, ⁊ ἀνυμνοῦντες ⁊ράζομεν πίστως. ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, ἐξαπ. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. ⁊ά. ἦχ.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Π Έφανεν ἡμῖν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν ῥείθροις μυστικῶς, Γ'ορδάνου ⁊ωνεύσας.

Διπλοῦν Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

πᾶ-

πᾶσαν τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἐλεήμων ὑπερβάλλουσα. πᾶσα Κτίσις σκιρτάτω, ὅτι βαπτίζεται Χριστὸς ὁ Κύριος. ὁ ἀδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν: τὸ αὐτό.

Ὁ Καιρὸς τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν σὴν δίδουμοι Μάρτυς δικαίαν χάριν.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, ά. ἦχ, πλ.

Ἡ κεκομμένη.

Ἡ πολυάκτις, φυφῆς ἐμφορούμενος, καὶ μακαρίας αἴγλης, Ἐμδοξε πληρούμενος, καὶ τῆς Εὐαγγελικῆς χορείας ἀξιούμενος, τὰς τῶν σῶν ἀθλημάτων Ἑορτὴν, Πολύακτε περίσωζε, τῷ Κυρίῳ φάλλοντας. ἐμδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Φωτοφόρος, καὶ εὐσήμοις μνήμησι, φωτὸς τῇ θειοτάτῃ, πλήρης ἀπατέταλκε, φωτίζουσα λαμπρῶς, τοὺς πίστει ἀϋμνοῦντάς σε, γενναῖε Στρατιῶτα τῇ Χριστῷ, Πολύακτε παμόλβιε, τῷ Κυρίῳ φάλλοντας. ἐμδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Ἐμβρωμένος, ἰσχύϊ τῇ Πνεύματος, καὶ θείαν δωρεάν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, ἐχώρησας σφοδρῶς, πρὸς πάλιν τὴν ἀλάστορος. καὶ τὸν κτίστην κρατήσας καθελὼν, προθύμως ἀνεκραύγαζες. τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Θεοτοκίον.

Ἐσαρκωμένον, τὸν πρότοκον ἄσαρκον, Παρθενόν Θεοτόκε, τέτοκας Παμάχαρτε, καὶ Παμαγὲς σαφῶς, Παρθένος διεμείνασα, τῷ πλύτῳ ἀνωλαγχνίας δι' ἡμᾶς, πτωχεύσαντα καὶ σώσαντα, τοὺς αὐτῷ κραυγάζοντας. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι.

Ὠδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μεγάλας τὸ φρόνημα, πρὸς τὴν ἀσέβειαν ἄνωθεν, ἀξιωθεὶς θείας ἀνατάσεως, τῶν Σωτῆρος Πολύακτε:

Ἴσχυς ἐφιέμενος, παύτων κατέπαυσας Ἐμδοξε, τῆς Θεοῦ γῆς, καὶ τῆς οὐρανίου κληρουχίας ἠξίωσαι.

Ὀξὺς ὀρεγόμενος, τὸ ὑπὲρ εὔνοιαν ὥρμησας, καρτερικῶς, καὶ τὴν ἡδονὴν, ἀδοξίαν κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Θωύσσει μοι Δέσποινα, τὰ διαβήματα ἡμᾶν, πρὸς τὸν Υἱὸν, δι' ἐπαινουμένης πολιτείας πορεύσωμαι:

Ὁ Εἱρμός.

Τὸ στερέωμα, τῆς προσευχόντων σου Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῆς ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖσε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, ἦχ, πά.

Τὸν σωματοχον Λόγον.

Σκαλὸς Στρατιώτης Χῦ τῷ παύτων Θεῦ, ἐν τῇ χάριτι τύτου ἐνδυναμούμενος, ὅλον μετέθηκας σαυτὸν, ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτῦ, διὰ Νεάνιχε τῆς πίστεως, Συστρατιώτης σοφέ. διὸ μιμούμενος ἀθλήσας, ἀξίως ἐστεφανώθης, ὑπὸ Κυρίου Μάρτυς Πολύακτε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Ὁρδαῖς τὸ ῥεῖθρον περιβαλλόμενος, ὁ τὸ φῶς παραδόξως ἀναβλύσας, ἐν αὐτοῖς τὸν τῶν Ἀδὰμ, φύσιν ἀνέπλασας, σωτηριβέβαμον πομπρᾷ, παρακοὴ Λόγε Θεῦ. διά σε ἀνάθημεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου παύτες, δοξολογοῦμεν Ἐπιφάνειαν.

Ὠδὴ, δ'. Σύμμαχός μοι Κύριε.

Γῆ ἀσεβῆς, ὁμολογίας παρῆκε, τῷ Δεσπότῃ, σαυτὸν προσκλίναντα, τὸν δι' αὐτὸν, Ἐμδοξε σφαγὴν, πόθῳ δεδεγμένος. καὶ μόνος παντὸς ἐλεύθερος, γενόμενος ἐμπεύθεν, τῷ Σωτῆρι κραυγάζεις· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλαύθρωπε.

Γλυκασμὸς, τῆς ἀσεβείας ἡδύνθησαι. ἐστερῴθης, θείας ἀγαπήσεως, τῷ καθαρῷ καὶ ἁλικήμῳ, πόθῳ τερφθεὶς, καὶ ὄρεσι πυρπολούμενος, τῆς ἄνω Βασιλείας, μεληδεῖς τῷ Δεσπότῃ. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλαύθρωπε.

Περφυεῖ, ὁμοφροσύνῃ σωδούμενος, τῷ Νεάνιχῳ, τύτου τε τοῖς ῥήμασιν, ἐμηχθεὶς, πρὸς τὸν ἀσεβῆ, πίστιν τ' Τριάδος, Θεόφρον Μάρτυς Πολύακτε, τῆς ὄντως πολυάκτε καὶ τ' πεποθημένης, ἠξιώθης Μαρτύρων φαιδρότητος.

Ἀρτυσικοῖς, σωνεθήθης στρατεύμασι, βασιλείαν, ἔλαβες ἀσάλυτον, μεσοφαγὴς, ταύτης ἐπιβάς. ἔτι τῷ αἱμάτων, σταζόντων ἤρθης δὲ πάσοφε, χαρᾶς ἀδιαδόχε, καὶ φωτὸς ἀμεσπόρε, καὶ μεγάλης εὐκλείας τάξόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὅμοιος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο 'Μοιωθεὶς, τοῖς Θεὸν γῆς ὁ Οὐραμίος, ἁρα-
μίνε, τύτες ἀπεργάσατο. ἐ πεπορθῶς,
φύσει παθητῇ, θείας ἀπαθείας, τὸν μέ-
θεξιν ἐδωρήσατο. τὸν τὸν ὃν τεκοῦσαν,
ἀπερόγαμον Κόρην, Θεοτόκον εἰδότες
δοξάζομεν.

Τ" Ω, δὴ, ἑ Γ'ματί με ἀπώσω.

Τ 'Να τ' αἰδίε, τύχης ἀπολαύσεως μακα-
ριώτατε, τὰ τόρπνα τῆς βίε, ἐ τ' φύσεως
τὸν οἰκειότητα, ἐ φυφλὶ ἐ δόξαν, ἐ τὸν
ζωλὸν αὐτὸν παρεῖδες, καὶ ἐλπίδος τ' σῆς ἐ
διήμαρτες.

Μ Εμυσαγωγημένος, τὰ τ' θείας ὄψεως θεῖα
μυσήρια, σαθρᾷ τῇ γνώμῃ, πρὸς τελείαν
ἀγῶνας ἐχώρησας. ἐ βροπαιοφόρος, αἰα-
δεχθεὶς τῆς ἀκηράτε, ἠξιώθης σεφάνε
Πολυάικτε.

Α 'Θεώτατον σέβας, φύσει μισοπόνηρον ἔχων
τὸ φρόνημα, ἀσεβῶς ἀπώσω, ἐ θεὸς τὸς
ματαίως κατέσρεψας, ἀσεβείας ζήλῳ, πυρ-
πολητθεὶς ἐ προθυμίας, θεοπρόσε πλη-
θεὶς παροίδιμε. Θεοτοκίον.

Β 'Ησει τῇ χαλέπε, παράσχες ἑπόμενοι σὲ
μακαρίζομεν. μ' σὺ γὰρ ὄντως, μεγαλεῖα
ποιήσας ὁ Κύριος, ἐμεγάλυνέ σε, ἐ ἀληθῶς
Θεῦ Μητέρα, γνωρισθεὶς ἐκ γαστρός σε αἰέ-
δειξεν.

Ω, δὴ, ς'. Α'βυσσος ἁμαρτιῶν.

Ψ Α'ξεως Α'γγελικῆς, ἠξιώθης ἀξιάγας ε Μάρ-
τυς, Α'γγελικὸν τὸν ζῆλον, προφανῶς ἐν-
δειξάμενος. σωὶ αὐτοῖς ὑμ ἐκτενῶς, Μάκαρ
ἱκέτευε λυτρωθῆναι, ἐκ πειρασμῶν τὰς αὐτ-
μνοῦντάς σε.

Ψ" Πμωσας ἀγαπητοῖς, Α'θλητὰ τὸν ὀφειλό-
μενον ὕπνον, ἀποτμηθεὶς τῆς κάρας, διὰ
ξίφος πολυάθλε. ἐ τὰ μῶ ἐν Οὐρανοῖς,
κλῆρον ἀκήρατον ἐκληρώσω, μ' Μαρτύρων
αὐλιζόμενος.

Υ Μμορφος ἐ κοιμωμὸς, παθημάτων τ' Σω-
τῆρος ἐγνώς, τῷ δι' ἡμᾶς τῷ πάθει, τῷ Σταυ-
ρῷ ὁμιλήσαντος. ἐ μῶ Μάκαρ σωὶ αὐτῷ, ὡς
ἐπηγγείλατο βασιλείας, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν
ἀπόρατον.

Θεοτοκίον.

Φ "Χουσα τὸ συμπαθὲς, ὡς τεκοῦσα τὸν φιλαν-
θρωπον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας ἐ δει-
νῆς περιστάσεως. σὲ γὰρ μόνως οἱ πιστοὶ,
Παράγνε Δέσποινα προστάτιν, ἀκατα-
μάχητον κεκτήμεθα.

Ο' Εἱρμός.

Χ "Βυσσος ἁμαρτιῶν, ἐ πταισμάτων κατα-
γίς με παράττει, ἐ πρὸς βυθὸν βιαίας συ-
" μωθῶ ἀπογνώσεως· ἀλλ' αὐτός τὸν κρα-
" ταιὸν, χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, ἐ
" ἐκ βυθῦ φθορᾶς ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. ἦχ, δ'.

Ε'πεφάνης σήμερον.

Ο 'Δεσποτικὴς κλίνας μὴν ἐν Ι'ορδάνῃ, κεφα-
λὴν σωέτριψε, τὰς τῆς δρακόντων κεφα-
λάς. τῇ Α'θλοφόρᾳ ἡ καρδία δὲ, ἀποτμη-
θεῖσα τὸν δόλιον ἤχνευσεν.

Ο' Οἶκος.

Ε 'Ν Ι'ορδάνῃ Ποταμῷ, ὁ Κτίσης τῆς ἁπάν-
των, τὸν καθαρὸν ἀποκλίνας, τὸ βάπτισ-
μα λαμβάνει. ἐ τῆς δρακόντων κεφαλὰς
ἀοράτως συνθλάσας, ῥώμην παρέχει τοῖς
βροτοῖς κ' τῷ μεγαλόφρονος, τῷ πρὶν ἐν
Παραδείσῳ ἀποφρίσαντος τὸν Α'δάμ, ἐν
βρώσει τῆς τῷ ξύλε, ἐ θανάτῳ ἀποβαλόν-
τος αὐτὸν παρ' ἐλπίδα. Διὸ ὁ Α'θλητὴς
μῶ Πολυάικτος, κολακείαις γυναικὸς
μὴ ἀποκύψας, ἤθλησε σθρῶς, προτέ-
μας τὸν καρᾶν. Η" τὸν ἀποτμηθεῖσα,
τὸν δόλιον ἤχνευσεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Θ'. Μνήμη τῆ Α'γίε Μαρ-
τυρος Πολυάικτε.

Ο' Πολυάικτος, ὃ πάθος τομὴ Λόγε.

Πολλῆς δὶ ἀνάγκης, εἶχε σοῦ παθῶν Λό-
γε.

Α' μφ' ἐράτῃ Πολυάικτε τομὴ μέγα δῶκέ
σοι ἄνθος.

Υ "τος τῶ Θεῶ Δεκίε ἐ Βαλεριανῦ τῆς Βα-
σιλέως ἐν Μελετινῇ τ' Α'ρμενίας στρατιώ-
μενος, πρῶτος ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ ὑπὲρ
Χριστῦ μαρτυρήσας. καταφρονήσαντος γὰρ
δόγματος ἀσεβῦς, δεῖν ἔξομνύεσθαι Χρι-
στὸν, τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις, εἶναι θανά-
του τὴν ζημίαν, ὁ δὲ μηδὲν καταπτήξας,
παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε, τῷ δὲ
περιόντι τῆς θανάτε, Σ τὰ παρὰ τῆς πίσ-
τως σεβόμενα ξόανα σωέτριψεν. Ο'θεν
μήτε ταῖς τῆ Κυβερνῦ παραινέσεσι ἐ κο-
λακείαις πεισθεὶς, μήτε ταῖς τῆς γυναικὸς
οἰμωγαῖς, καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς ἐπικλα-
σθεὶς, τῷ δὲ Μάρτυρι Νεάρχῳ ἐφάμιλλος,
τὰς συνθήκας βεβαιῶν, δεδοικὼς τὴν ἀπὸ
τ' Πίστεως τῆ Χριστῦ ἔκπτωσιν, ἀθλήσας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

ἐμ τῇ ὁμολογίᾳ φαρεὶς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελάτην. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σωάξις, ἐμ τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐφρατίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

ἐν. Καὶμ Εὐφρατίῳ πνεῦμα λαμβάνει Πέλος,
Τὸ σῶμα τῇ γῇ θαυμάτων βλύζει χάριν.

Γ'τος ὑπῆρχεν ἐκ χώρας Ταρσίας ἄνω λεγομένης, τελεύσης ἀπὸ τὸ θέμα τῶν Ὀπτιμάτων. Κώμης ὁμοναζομένης Βιτζιανῆς, γονέων ἀσεβῶν, καὶ ἐμ αὐταρκείᾳ βιούντων, Γεωργίου καὶ Μεγεθοῦς. Καλῶς δὲ παρ' αὐτῶν ἀνατραφείς, ἐ παιδαγωγηθείς, ἐ πληρώσας τὸν εἰκοστὸν χρόνον τῆς ἡλικίας, τῷ θείῳ ὄρει κάτοχος γίνεται. καὶ τοὺς γονεῖς καταλιπὼν, φυγὰς ἦλθε πρὸς τὰ τοῦ Ὀλύμπου μέρη, πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Αὐγάρου, ἐν ᾗ διέλαμψαν Γρηγόριος, καὶ Βασίλειος, οἱ πρὸς Μητρὸς αὐτοῦ θεῖοι, ἔντε ἀσκήσει, καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ ἀρετῇ. Ὑπ' αὐτῶν ἐμ προσληφθεὶς καὶ τὴν κόμην κειράμενος, τὸν ἐπίπονον καὶ Μοναχοῖς ἁρμόδιον ὑπέδυ βίον. Ταύτην τυχὼν τῆς ἐφέσεως, πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς, προθύμῳ καρδίᾳ ἐ ταπεινῷ τῷ φρονήματι, τὴν ὑπηρεσίαν ἀπένεμε. μηδενὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φροντίζων, μὴ δὲ κεκτημένος τι, πλὴν ἑνὸς τριχίνου καὶ μαλωτοῦ, ἐφ' ᾧ ἀνακλινόμενος, ἐμ ᾧ ἂν ἔτυχε τόπῳ, μικρᾶς ἀναπαύσεως ἀπήλαυεν. ὑδὲ γὰρ ἦν αὐτῷ τόπος εἰς ἀνάπαυσιν ἀφωρισμένος. Λέγεται δὲ μηδέποτε ὕπτιον ἀνακλιθῆναι, ἀφ' ἧς ἀπετάξατο. μήτε μὴν ἐμ τῷ ἀναφορῷ μέρει τοῦ σώματος ἀναπεσεῖν, ἐμ πᾶσι τοῖς ἑβδομήκοντα πέντε ἔτεσιν, ἐμ οἷς ὁ τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ ἀγὼν διανύθη. Τῶν δὲ προηγησαμένων Ὁσίων τὸν βίον καταλυσάντων, ὁ μέγας ἦτος τὴν τῶν ἀδελφῶν προστασίαν πιστεύεται, παθεὶς τῇ αὐτῶν παρακλίσει. Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ θηριώνυμος ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ πολέμου, ἐπανέστη τῇ βασιλείᾳ Μιχαὴλ τοῦ ἀσεβεστάτου, καὶ τὸν μετ' Εἰρήνης ὑποδεξάμενον αὐτὸν, τῆς γαμετῆς καὶ τῶν τέκνων στερήσας, εἶτα δεσμήσας, καὶ ἀποκείρας, ξυρίσαν πρὸς τῇ ἀπενάντι μήσῳ ἀπέστειλε, ἐ τὴν πάλαι σβεσθεῖσαν τῶν εἰκονομάχων αἵρεσιν, ἀνεγεῖραι πάλιν ἐσπούδαζε. Τότε πάντων τὰς οἰκείας οἰκήσεις ἀπολιμπανόντων, ὁμοίως καὶ ἦτος τοῦ μεγάλου Γωμιτίου αὐτὸν προσφεμένου, πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἀφίκετο. Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἡ Ἐκκλησία τὸν οἰκεῖον ἀπέλαβε κόσμον, τῇ τῶν ἁγίων Εἰκόνων ἀνασηλώσει καὶ προσκυνήσει, ἵνα οἱ σημειοφόροι Πατέρες πρὸς τὰς οἰκείας ἐπανῆλθον οἰκήσεις, ἐ ὁ θεῖος Εὐφράτιος πρὸς τὴν οἰκείαν Μονὴν παραγίνεται. πᾶσαν μὲν ἡμέραν ἀόκνως ἐμ τοῖς σωματικοῖς ὀργάνοις τοῖς ἀδελφοῖς συγκοπιῶν, τὴν δὲ νύκτα φάσεσιν ἀύπνοις ἵνα γονυκλισίαις διατελῶν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐμ αὐτῇ τῇ τοῦ Κανόνος ψαλμῳδίᾳ, ἔνδον τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου ἱστάμενος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι συμπληρώσεως, ἐκτενῶς τὸ, Κύριε ἐλέησον, καθ' ἑαυτὸν ἐκεκράγει. Τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ τελεσθέντα θαύματα, πολλὰ τῷ πλήθει ὄντα, ἀδυνάτου γραφῇ παραδοῦναι. ἀπὸ τῆς πρὸς Θεὸν αὐτοῦ ἀρεσκείας, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐκομίσατο. Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρειν ἔμελλε, τοὺς ὑπ' αὐτὸν προσκαλεσάμενος ἔφη· ἀδελφοὶ, ὁ χρόνος τῆς ἐμῆς ζωῆς πόρρω ἤλθε. λοιπὸν τέκνα ἀγαπητὰ, ἵνα παρελάβετε παρακαταθήκην φυλάξατε. γινώσκοντες, ὅτι τὰ μὲν παρόντα πρόσκαιρα, αἰώνια δὲ τὰ μέλλοντα. σπουδάσατε οὖν τῆς τῶν σωζομένων μερίδος γενέσθαι. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ προσδεξάμενος, καὶ σφραγίσας αὐτοὺς, καὶ εἰς Οὐρανὸν ἀτενίσας τὸ ὄμμα, εἰς χεῖρας σου Κύριε ἔφη, τὸ πνεῦμά μου παρατίθεμι, καὶ τὸν τῆς ἀναπαύσεως ὕπνον ὕπνωσε, ζήσας τὰ σύμπαντα, ἔτη ἑβδομήκοντα πέντε·

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον, ἐ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ω δὴ, ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Πεδεξας Δέσποτα, τῷ σῷ οἰκέτῃ τὴν δυμασείαν σου, διὰ τοῦτο προθύμως, πρὸς τὸν ἀγῶ-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀγῶνας ἦλθεν αὐτόκλητος, ⸗ μικηφόρος γενόμενος ἔφαλλεν. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Κ Λητὴ ⸗ παράσημος, ἡ Ἑορτήσασα Μάρτυς ἀρέτειλεν. τῆς γὰρ ἐπιφανείας, τοῦ σοῦ Δεσπότου, φῶς ἐπιφέρεται, ⸗ καταυγάζει τὰς πίστει κραυγάζοντας. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρ Οὐ πλοῦτον τὸν ἄσυλον, τὸ διαμένον ὥρᾳ ἀξίωμα, ⸗ τὸ μὴ διαπίπτον, ἀλλ' εἰς αἰῶνας ἀϊδιήμενον, ἐλήφας κλέος, κραυγάζων θεσπέσιε. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Θεοτοκίον.

Ἀ 'Ναρχον Γενήτορα, τὸν σωκτισμένως ἁπλῶς, μούμενον, συλλαβοῦσα Παρθένε, σεσαρκωμένον Υἱὸν γεγένηκας, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Ὠδὴ, ἡ. Ἑταπλασίως κάμινον.

Ι Ἐρυγέται σίμβρον, ἡ πολύαικτος μιμήσει, Μάρτυς τῷ Χριστῷ, Ἀθλοφόρε Πολύαικτε. Χριστῷ γὰρ ἀρέστος, δεκτὴ θυσία γέγονας, τῷ σφαγιασθέντι, διὰ σὲ Σταυρωθέντι. ὃν παῖδες ἀλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ἀ 'Θλητικῷ τῷ σύγασιν, Ἀθλητὰ μέχρις αἵματος, ἐπιδεδειγμένος, Θεῷ γῆς Πολύαικτε, παράδα πολύφωτον, ἐν Οὐρανοῖς ἐσκίωσας, τῇ τῶν σῶν αἱμάτων, βαπτισθεὶς κολυμβήθρᾳ, καὶ μέλπων τῷ Δεσπότῃ. Ἱερεῖς ἀλογεῖτε, λαοὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ν Ἐμεκρωμένῳ παιδισμοῖς, τῷ ψυχικῷ μου ἀράγησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παῤῥησίᾳ χρώμενος, τοῖς θείοις προστάγμασι, διαρυθμίζων Ἔνδοξε, ἀξιοπρεπῶς, πρὸς ἀρετὴν ἐπιστρέφων, βοῶσαν τῷ Δεσπότῃ. Ἱερεῖς ἀλογεῖτε, λαοὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Θεοτοκίον.

Χ Αἶρε δι' ἧς ἐχάρημεν, τῷ χαρᾷ τῷ αἰωνίῳ. Χαῖρε τὸ τῆς Εὔας, σκυθρωπὸν ἀνέλυσα, Ἀδὰμ τῷ κατηφείᾳ, πρὸς τὸ φαιδρὸν ἀνέτρεψα. Χαῖρε ἡ Θεὸν, σωματωθέντα τεκοῦσα, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ προστάτις, τῶν σὲ ὑπερυμνούντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ο' Εἱρμός.

Ε 'Πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τότε ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, ⸗ Λυτρωτῇ ἀνέβοα. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ὠδὴ, ϛ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἀ 'Γε δὴ τὸν Θεοσεβῆ, φιλομάρτυρα ὑμνήσωμεν Μάρτυρα. ὃν συνεδόξασε, τῷ φωτορύμῳ αὐτοῦ ὁ ὕψιστος, ⸗ ἐπιφανείᾳ καὶ σεσωτῆ, ἡμῖν τετίμηκε, ⸗ ἐξεφάνωσε, Σ ἐνθέοις ἀρεταῖς κατεκόσμησε·

Ρ 'Εύμασι τῶν μαρτυρικῶν, ἐκχυθέντων σου αἱμάτων ἀπέπνιξας, τὸν δυσμενέστατον, τὸν τῶν κακίαν δημιουργήσαντα. τῷ Ἐκκλησίαν δὲ Χριστοῦ, ἀβδάνῳ ἐφαίδρυνας, Θεομακάριστε, τῷ πίστει σὲ μακαρίζουσαν·

Ι 'Θι μοι Μάρτυς ἀῤῥωγός, παρακμῶν με ἐκ ποικίλων ῥυόμενος, ⸗ περιστάσεων, δεσμῶν τε λύων τῶν τ' αἱρέσεως, ⸗ χαλεπῆς ἐλευθερῶν, φρενὰς ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν ἀνυμνοῦντά σε, δεήσεις καθαρᾷ παραινέσει·

Θεοτοκίον.

Ν Ὁ μητέρα σὺ καὶ Προφητῶν, τὸ κεφάλαιον Χριστοῦ ⸗ τὸ πλήρωμα, Παρθένε τέτοκας, δι' ἀπωλαγχμίας, ἄπειρον πέλαγος, ἐμαθρωπίσαι δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ ἀδοκήσαντα, ⸗ διασώσαντα, τοὺς ἐν πίστει σὲ ἀεὶ μεγαλύνοντας·

Ο' Εἱρμός.

Ε 'Φριξε πᾶσα ἀκοὴ, τῷ ἀπορρήτῳ Θεοῦ συγκαταβάσει. ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τῷ Ἀχράντου, Θεοτόκῳ οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν·

Ἐξαποστειάρ. Ἐν Πράσινα τῶν ἱερῶν.

Π Ολύαικτον κτησάμενος, ἐκ ψυχῆς πολυάικτε, τὸν πλοῦτον τὸν ἀραίωτον, ὦ Πολύαικτε Μάκαρ, ⸗ δόξαν ⸗ λαμπρότητα, ἐν Θεῷ γενόμενος, ⸗ τέρψεος θείου ἐδέξω, ἐκ χαρᾶς τοῦ Ὑἱοῦ, σὺν Μάρτυρσι τοῖς χοροῖς, Μάρτυς τ' ἀληθείας·

Ιστορικὸ Κέντρο Κρήτης Βικελαία Βιβλιοθήκη Ηράκλειο

Εἰς τὸν τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἐν δειλινῷ τῷ ῥήματι, παραγένομας Λόγε, καὶ βάπτισμα ὁ ἄλγομος, ὡς βροτὸς ἐπεζήτεις. Δέξη γῆ καὶ Οὐρανὸς, καὶ Ἀγγέλων τάγματα, καὶ πᾶσ ὑδάτων ἡ φύσις. ὁ δὲ Πρόδρομος τρόμος, τῇ δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, τὴν λατρείαν ἐτέλει.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. πρῶτον. ΝΗΧ, ΠΒ.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Φάσον καὶ εἰπὲ, ὦ Προφῆτα Ἡσαΐα. τίς ὁ κεκραγὼς, ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήσει, αὐτλήσατε δὴ ὕδωρ, ἀφροσύνης καθάρσιον; ἔστος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας, Χριστὸς ἔρχεται. ἀλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δεύτερον.

Τῆς ὑποῤῥοῆς, καὶ ἀφάτου ἀναλαγχνίας. πῶς ὁ Ποιητὴς, τῷ ποιήματι προσκλίνει, τὴν ἄλγαστον Θεάν, κορυφὴν τῷ βαπτίσματι. δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεχομένῳ. ἐν ᾧ ψάλλομεν. ἀλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δεύτερον.

Σὺν βαπτιζῶν, τῇ γῇ μῶν ἀπαχθέντες, δεῦτε μοναῖς, καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις. καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντας, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. παῖδας ἐν αὐτῷ ὑμνολογοῦντας, πίστως κράξωμεν. ἀλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ῥυθὴν ζωτικὴν, ἐκ χειμάῤῥου Ἰορδάνου, ἀνέβλυσεν ἡμῖν, τοῦ Βαπτίσματος τὴν χάριν. ἐν ᾧ οἱ φωτισθέντες, τῷ Βαπτίσματι λέγομεν. δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεχομένῳ, ἐν ᾧ καὶ ψάλλομεν. ἀλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὑπαπαντῆς, ὡς ἐν τῷ Ἀναλήμψει τοῦ Σωτῆρος, ὡς ἐν τῷ Ἀναλήμψει τοῦ Σωτῆρος, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἤχου πλ. δ. ΝΗΧ, ΠΔ. καὶ ψάλλομεν, τὰ προσόμοια τοῦ ΝΗΧ, ΠΔ.

Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, Ἱερώτατε Γρηγόριε, ὁ κάλαμος ὁ πλήρης τῆς Παρακλήτου φωνῆς, καὶ γλῶσσα φαιδρωτάτη τῆς εὐσεβείας, Λύχνος πολύφωτος, τῆς θείας αὐγῆς, Κήρυξ ἀληθείας, Κρηπὶς θεολογίας, Πηγὴ δογμάτων τῶν ὑψηλῶν, τῆς διδαγμάτων χειμάῤῥους τῶν μελιῤῥύτων, Λύρα θεόφθογγος, ἀσμάτων θεογράφων, ἡ καθηδύουσα πιστῶν τὰς διανοίας, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει παύσοφε, τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἁπλάσαντα Κόσμον, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, Παυσεβάσμιε Γρηγόριε, ὁ Πέλεκυς ὁ κόπτων αἱρετικῶν τὰς ὁρμὰς, ἡ δίστομος Ῥομφαία τοῦ Παρακλήτου, Μάχαιρα τέμνουσα τὰς μόθους αἱρέσεις καταφλέγουσα, καὶ Πτύον ὄντως γεωργικόν. ᾧ τὸ βαρύτερον καὶ κάθαρμα τῆς δογμάτων, ἐν διακρίνεται, καὶ Στάθμη ἀκριβείας, πάντας ἰθύνουσα, πρὸς τρίβους σωτηρίας, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει παύστοτε, τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἁπλάσαντα Κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, Παμμακάριστε Γρηγόριε, τὸ στόμα τὸ πηγάζον τὰς μακαρίας φωνὰς, ἐκ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ σωτηρίου, ἀπαρυόμενον καὶ θείων πηγῶν, λόγους πρόσεχε τοῖς πᾶσιν ὁρμηνεύων, καμοὶ ἰθύνων πρὸς ἀρετὴν, ὁ θεωρίαις ἐμθέοις λελαμπρυσμένος, αὐγὴν λαμπόμενος, Τριάδος τὴν ἀκτίστου, ὃς καὶ ὑπέρμαχος, ἀήττητος ἐγένου, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἁπλάσαντα Κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὰ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Δομετιανοῦ. ΝΗΧ, ΠΔ.

Παυάθμιοι Μάρτυρες ὑμνοῦμεν.

Γῆν καταλείψασθαι τὸ πρὶν, ἀπειλήσας ἅπασαν, καὶ ἐξαλείψειν τῷ Θαλάσσαν, κατακαυχώμενος, τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη, ὡς πρὸ-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρυθίον σύμβολον, Ϛ καταγελαςότροπον κώμωπος. ὃ ὑπεκείμετο, τὴν ἰδέαν ὡς πρὸ φόβητρον, ὑπεισδυίας, τῷ Χριςῷ θράπομτι:~

Δ Ομετιαμὸς ἡμᾶς πιςοὶ, συγκαλᾶται σύμβολον, πρὸς ἀνωχίαν θεαρέςον. τύτῳ συνέλθωμεν, ἀθυμίας χιόνα, Ϛ σωεορτάσωμεν, αὐτῷ τὰ ἑαυτῶν κατορθώματα, καθικετεύομτες, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, τῷ Κόσμῳ δωρήσαθαι:~

Η Τ'ξησας τὸ τάλαντον Χριςῷ, τὸ δοθὲν σοι παύτιμε, τῇ διπλασίονι χάριτι, ὡς δοῦλος χρήσιος. ὅθεν ἐπαινέσεις, ἀν σοι δῦλε γένοιτο, ὡς ὄντι ἀγαθῷ σοι θράπομτι. Ϛ ἤδη εἰσελθε, εἰς χαρὰν τὴν τῦ Κυρίυ συ, τῇ καμάτῳ, τὰ γόρα ληψόμενος:~

Δοξα, ἦχ, δ'.

Ο'ν τ' σοφίας λόγοις συ, καταγλαίσας ἐν ἀρετῇ ἀπροσίτῳ, περικαλλὴς ἀμφοτόρων θεν γέγονας, Νυσσαέων Γρηγόριε, ἐν τῇ θεοφθόγγῳ σου φωνῇ, ὡραΐζων καὶ τόρπων τὸν λαὸν χριςικῶς, Τριάδος τὸ ὁμόθεον πανσόφως ἐκτιθέμενος. ὅθεν Ϛ ἐν ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὰς ἀλλοφύλους αἱρέσεις ἐκπολεμήσας, τὸ κράτος τὸ τ' Πίςεως, ἐν τοῖς πράσιν ἤγειρας. Χριςῷ παριςάμενος σὺν τοῖς αὐλοις λατρυγοῖς, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἴτησαι, εἰρήνην Ϛ τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Τρεμεν ἡ χὴρ τῦ Βαπτις῀, ὅτε τῆς ἀχράντυ συ κορυφῆς ἥψατο. ἐγράφη Γ'ορδάνης Ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι. ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Γ'ησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ, δειλιᾶσαι ὐκ εἶχεν; ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον, τῇ Θεοφανείᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε:~

Ἀποςίχυ, ῆ. προσόμοια, ἦχ, β'.

Οἶκος τῆς Εὐφραθᾶ.

Σμα καινοπρεπὲς, ἀδέτω πᾶσα Κτίσις, τῷ ἐκ Παρθένυ φυτί, Χριςῷ Ϛ βαπτισθέντι, ἐν Γ'ορδάνῃ σύμβολον:~

Η' θάλασσα ἰδὲ Ϛ ἔφυγεν.

Ἀλπιγξ προφητικὴ, ὁ Πρόδρομος βοάτω, παίσατε Κυρίῳ, τῷ βαπτισθέντι ῥείθροις, καρπὸς ἀείςων πράξεων.

Τί σοι ἐςὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Α'μναν τὸ συγγενὲς, ὃ ξ ὕψυς θεῖον Πνεῦμα, περιςερᾶς ἐν εἴδει, ὁρώμενον ἀφράςως, μιῷ τῷ Χριςῷ προσέδραμε:~

Δόξα. ἦχ, δ'.

Γ'ον σὸν θεον κατορθώσας, θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν κατελάμπρυας, θεοφαντορ Γρηγόριε. τὴν γὰρ σοφίαν φιλήσας ὄντι θείῳ, ἐκ σόματος τῦ Πνεύματος, τὴν χάριν κατεπλάτησας. Ϛ ὡς κηρίον μέλιτος, τὴν γλυκασμόν συ τῦ λόγυ ἀποςάξας, ἀεὶ ἀφραίνεις μοναζοντας θείοις, τὴν Ἐκκλησίαν τῦ Θεῦ. διὸ ἐν Ουρανοῖς, ὑπαρχικῶς αὐλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύςως πρέσβευε, τῦ ἐκτελέσαι τὴν μνήμην συ:~

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ε' τὸν σὸν Πνεύματι Ϛ πυρὶ, καθαίρονται τὴν ἁμαρτίαν τῦ Κόσμυ, καθορῶν ὁ Βαπτις῀ς ὁρχούμενον πρὸς αὐτὸν, δειλιῶν Ϛ τρέμων ἐβόα λέγων. ὁ τολμῶν κρατῆσαι τὴν κορυφὴν συ τὴν ἄχραντον. σύμε ἁγίασον Δέσποτα τῇ ἐπιφανείᾳ συ, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον. ἦχ, δ'.

Ο' Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ε'ορτῆς.

Εἰς τὸν Ο'ρθρον, μ' τὴν σωνήθη κλῶ ᾠδ. ἦχ, γ'. Η' Παρθένος σήμερον.

Δεσπότης σύμβολον, ἐν Γ'ορδάνῃ ἐπέρχη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τῦ θείυ Προδρόμυ. ἀφ' ὧν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει, ὅτε ὄντως ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μυ. Ϛ τὸ Πνεῦμα ἐπέφανη, ἐν ξένῃ θέᾳ, περιςερᾶς ἐπ' αὐτόν:~

Δόξα, Ϛ νῦν. τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. κλῶ. ᾠδ. ἦχ, δ'.

Κατεπλάγη Γ'ωσήφ.

Θεοφανείας ὁ καιρὸς, Χριςὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Γ'ορδάνῃ ποταμῷ. δεῦτε αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν πιςοὶ, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Χριςὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζωντῶν τὸ θηριάλωτον. Ϛ αὐτὸν ὡς ἀρνὸν ἀσήγαγεν ὡς εὔσπλαγχνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὖθις. Χριςὸς ἐφάνη, ἐν Γ'ορδάνῃ, Ϛ τὸν Κόσμον ἐφώτισε:~

Δόξα, Ϛ νῦν. τὸ αὐτό.

Ο' Καιρὸν τῆς Ε'ορτῆς, Ϛ τῶν Α'γίων Γρηγορίων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ποίημα Γεωάμου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ, ά. ἦχ. πά.

Γ πτερυγισί ἀμαβάτιν.

Τ Βυσσοὺς ὠν σοφίας, ἐ χρώσεως θησαυρὸς, ἐ αὐτοαγαθότητος, πηγὴ ὑπάρχων, μέμοις μοι Χριστὲ, τ ἐνδόξου σου Ἐκκλησίας, ἄσμασι τὸν φωστῆρα, ὑμνῶν Γρηγόριον.

Λ Ἔχρυσο διδασκάλων Γρηγόριε, ἐγκαλλώπισμα Πάτερ, τὸ πνευματόμ ἐφύμνιον, τῇ σῇ προσφερόμενον, ἐξ ἀγάπης μνήμῃ. ὃν ἡ Χριστὸν ἡμῖν ἐξιλέωσαι.

Ο γῶ Ἰερομύστα, πλησίον τε ἐ σοφῷ, τῷ σεπτῷ Ἐκκλησίαν, θεολογῶν ἐδίδαξας, Μονάδα φισάμενον, ἐ Τριάδα σώφρονα, ἐ ὁμότιμον ὦ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Τ Ἵς ἡγιάσθω μόνη, ἐ μὴ ἀποδέξις, ἡ ὑπὲρ μὲν θαυμάτων Θεογενήτωρ Κόρη τῶν. τὸν δ' ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐμβυσάμενον τῷ ἀνθρωπότητα.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας Δομετιανῆς.

Ὠδὴ, ά. ἦχ. ά.

Σὴ κύρτανε ἔχος δεξιά.

Α ἐ παμαράσεις τ σαρκὸς, ἐ ἡδ παθῶν τὰς ἐφόδους θεάλωτε, ἐ τὸν ἐγειρόμενον, ἐν τῇ ψυχῇ μου κατάμασας πόλεμον, εἰρηναία Πάτερ, ἐν καταράσει σωτήριον.

Ῥωτὶ Σ πόθῳ ἀκλινεῖ, τ ἀνωτάτης σοφίας ἁψάμενος, σάρκα καθυπέταξας, ἐ ἡδ τ γῆς ἀπετιμάχθης Ὅσιε. ἐ Θεὸς τῷ ὄντι, ὡς ἐν μεθέξει γενόμενος.

Ομετιανὸς ὁ θαυμαστὸς, κ' μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀνυψήμενος, ἔκλεν ἐκ δυνάμεως, ἀνυδροτόρας πρὸς τελείαν δύναμιν, ἐ τὰς ἀναβάσεις, ἐν τῇ καρδίᾳ διέθετο.

Θεοτοκίον.

Ἄδαμ ἐμβάλας τ σαρκὸς, ὃ προσελάβετο Κύριος φύραμα, ἐκ ἡδ σῶν εἰργάσατο, παρθενικῶν αἱμάτων τὸ σωτήριον, πρὸς τὰς παρατάξεις, τὰς ἐναντίας ἀχείρωτον.

Ὠδὴ, γ. Ὁ πίξας ἐπ' ὕδατος.

Α ρχὸς μὲν τῷ ἡγεμόνι μῶν τὰ σκιρτήματα, τῷ Παμβασιλεῖ δὲ, τὸν νοῦν ὑπέταξας. ὅθεν ἀπροσκόπτως τὴν ὁδὸν, ἡδ ἐντολῶν αὐύσας, σὺν τ Τριάδος ἐνδιαίτημα, γέγαμας εἰκότως Γρηγόριε.

Η πράξει τὴν θεωρίαν Πάτερ προσέθηκας. διὸ τὰς ἰκίας τ Ἐκκλησίας σου, φέρων ἐγχειρίζεσι Χριστός. ἰὼ πρ ἀεπιλήπτως, ὡς μυσηπόλος ἐκυβόρμησας, ἄνεισος Παμμάκαρ Γρηγόριε.

Ροβαίνων ἡδ ἀρετῶν τῷ ὄρει Γρηγόριε, Σ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου, σὺ διατιθέμενος, ἐκ γῆς, ἤρθης ἀλήκτῳ δρόμῳ, πρὸς Ἐπουράνιον πολίτευμα, πρὸ τ ἐκ σαρκὸς ἐκδημίας σου.

Θεοτοκίον.

Τ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδύστως γεγένησαι, τὸν ἐξ ἀχράντου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀΰλως ὠδίνων Μητρικῶν. ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδὼς τ ἡδ βροτῶν.

Ν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ, ἐχθρὸς ὁ παλαιότατος, τ σῆς ψυχῆς ὑθένωσι τὸ εὔσολον, παρασαλεύσαι καθυποκείμενος, ἐν καιρῷ πρὸς ἔκλυσιν, τ σῆς καρτερότητος, μυσηρώτατον τῶν τὸ φαυλότατον.

Η μεγαλαυχία τ αὐτοῦ, δικαίως ἐξυθένωται, παραπλήξιας δράκοντα ὁ δείλαιος, ἐ κωμύας εἰς εἶδος τέρατος, ἀσθενείαν πλέων, ἐ ποσὶν ὑποτέτακται, ἡδ δικαίων ὡραίοις πατούμενος.

Θεοτοκίον.

Κ σοῦ γενηθεὶς αὖθις ὡραῖος, Υἱὸς ὁ πρωαιώνιος, Παρθενομήτωρ Κόσμον ἀνέπλασε, τὸν νεκρυμμένον ὄφιν τοῖς ὕδασιν, ἐν τῷ βαπτισμῷ αὐτοῦ, θανατώσας Κύριος, ἐ φθορᾶς τὸν ἀνθρώπους ῥυσάμενος.

Ὁ Εἱρμός.

Μόνος εἰδὼς τ τῶν βροτῶν, ὑσίας τὴν ἀθένειαν, Σ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δυνάμεως, τῇ βοᾷν σοι Ἅγιος, ὁ τ δόξης Κύριος. ὁ ἀεὶ κατὰ σὺν ἀγαθότητι.

Κάθισμα, ἦχ. γ.

Θείας πίστεως ὁμολογία.

Εἶαν ἔλαμψιν κεκληρωμένος, βίον ἄυλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἰδρατείᾳ διέπρεψας. ὑποφθυῶς γὰρ γράμμασας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίᾳ τὸν Κόσμον ἐστήριξας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τῆ Ὁσίᾳ. ἦχος, ά.

Τῆ λίθῳ σφραγισθέντος.

Ω, τ ἱερωσύνης συμμύστορος Πατερ, χρίσματι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ματι Θεοδότῳ, κατελάμπρυνας τῦτο, ἐμ-
θέοις καλλοναῖς τῆ ἀρετῶν, Ϛ θείᾳ πρὸς
Χριϛὸν ὑποταγῆ. καὶ τελέσας σε τὸν
δρόμον, ἐν Οὐρανοῖς βοᾷς μετ' Ἀγγέλων.
Δόξα τῇ ἀναλαγχμίᾳ σε Σωτήρ. Δόξα
τῇ Βασιλείᾳ σε. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου,
μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ μνῶ, τῆ Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Οὗ Ἰησῦς γεννηθέντος ἐκ Παρθένε Μα-
ρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ
Ἰωάννε, τὸ Πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐ-
τὸν, ὁρώμενον ἐν εἴδει Περιϛερᾶς. διὰ τῦ-
το ὁ Προφήτης, σωὶ Ἀγγέλοις ἔλεγε
κραυγάζων. Δόξα τῇ παρεσίᾳ σε Χριϛέ.
Δόξα τῇ Βασιλείᾳ σε. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ, δ'. Τὸν θείαν ἐμμονάσας σε κένωσιν.

Σ τύλος καθωράθης ὁλόφωτος, βίᾳ Ϛ
λόγῳ τε θάρμῳ, ὀρθοδοξίας Γρηγόριε,
πεπυρσδμένος τῷ ζήλῳ, τῶν μὲν Ἰσραὴλ
προηγύμενος.

Ἡν χάριν δεδεγμένος τῦ Πνεύματος, τὸ
ἀτελὲς τῆ μοναχῆ, διεῖλε σύνδυμα χιτῶ-
νος, Ϛ τὸ κρυπτόμενον κάλλος, ἡμῖν
τῇ ἐμφανείᾳ ἀπεκάλυψας.

Οὗ θείᾳ προελθῦσαν ἐκ στόματος, θεοπα-
ράδοτον ἀχλὺν, σωτετμημένως Γρηγό-
ριε, ὡς μυσταγωγὸς τῇ θείῳ, σαφῶς τῇ
Ἐκκλησίᾳ ἐπλάτυνας.

Θεοτοκίον.

Κτὸς μὴ σωσφείας σωέλαβε, ἀδιαφ-
θόρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν ὠδῖνῆσαι ἔτε-
κες. Ϛ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ
τεκῦσα πεφύλαξαι.

Ἄλλος. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ὁν νόμον τ χάριτος, ἔδειξας εἶναι σκιὰν,
τοῖς ἐν τῷ νόμῳ τῦ Θεῦ, Ἑβραίοις σέβυσι
σοφὲ, Ϛ τὸ Εὐαγγέλιον, τ ἀληθῆς Θεο-
φανείας μυσήριον, Χριϛῷ κραυγάζων.
δόξα τῇ Δωσάμενι Κύριε.

Σφάλας ἀσὴρ ὡς ἥλιος πολύφωτος,
τὴν Ἐκκλησίαν δαδυχεῖς, ἀμακρύττων
τὸν Χριϛὸν, σοφαῖς ἀποδείξεσι, παμ-
σεβῶς, δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, αὐτῷ κραυ-
γάζων. δόξα τῇ Δωσάμενι Κύριε.

Ἀκίας ἀπάσης ἀπορράγης καὶ σχέσεως,
προσύλε Πάτρῳ ἐν ὥρᾳ, καὶ κατελάμ-
πρυνας φωτὶ, Πατρίδος πληρώματα, τ
σῆς σοφὲ, Ϛ τύτοις πλῆτον ἐπόμβρισας,
ἀφθορωτόκα χρυσὶν ποσότητι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος καθὸ Θεὸς, ὑπάρχων ἀόρατος,
προσειλήφως ἐκ γυναικὸς, ἀνθρώπε φύσιν
ὁρατὸς, τελᾶται Ϛ καθαίρεται, ἐν Πο-
ταμῷ, ὁ ἁμαρτίας ἀλλότριος, τὸν πεπτω-
κότα καθαίρων τῶν πταίσματος.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Γ ὡς πῦρ κατέφλεξας, τὰς τῆ αἱρέσεως,
ἀκανθηφόρυς πλοκὰς τῆ λόγῳ. τῆ πί-
στει τὰς φρενίας δὲ, ἐφώτισας Μάκαρ,
μυσταγωγὲ Γρηγόριε.

Γ νομίκ ἤλεγξας, σὺ τὸ ἀνόμοιον. Ϛ τύ-
τυς λόγυς δυσδιαφώκτυς, τῆ ἀρκύῃ βρόχυς
δὲ, σφοδρὸς ὡς ἀράχνης, ὑφάσματα διέ-
λυσας.

Ἤλεγξας παράρισε, τὸν ἀθεώτατον Μακε-
δόνιον, τὸ θεῖον Πνεῦμα, ἀδεῶς ὑβρίσαντα,
ὡς ἄμοιρον τύτε, ὑπάρχοντα Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Γ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν
τεκῦσα, Χριϛὸν ἀνθρωπον, ἐλευθέραν
ἔδρασας, ἁγνὴ Θεοτόκε, τὴν φύσιν τῶν
Προπατόρων.

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας, τῇ ἐλλάμψει.

Πέβλεψεν, ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης τ Κτί-
σεως, Ϛ τὰ ταύτης ἐσαλεύθη Θεόφρον θε-
μέλια, Ϛ δεινῶς ἐβόμαξε. σὲ δὲ ψυχῆς ἀν-
δρεία Πάτερ, τ προσευχῆς ἀπαρέκλινεν.
Γ κατέσχε, βλασφημούντων ἀκούειν Ἀοί-
διμε, εἰς τὸ ὕψος, καὶ λαλεῖν ἀδικίαν
τὸν ἄφρονας. ἀλλ' αὐτὸς ἐπέστρεψας, ποι-
μαντικῆς σε βακτηρίᾳ, Ϛ τὸ ποσσὶν ἐθράυ-
πυσας.

Ἰαν φύσιν, ἐν Χριϛῷ προσαφέχειν κη-
ρύττεσθαι, Θεορρήμον, ἀδαμῶς συγκεχώ-
ρηκας σώθετον. ἀλλ' αὐτὸς ἐζώγρησας,
τῇ τῆ δογμάτων σε σαγήνῃ, καὶ πρὸς τὸ
φῶς ἐπανήγαγες.

Θεοτοκίον.

Γλύκανε, τῆ ὑδάτων πικρίαν σὺ ἅλατι,
Ἐλισσαῖος. ὁ δὲ σὸς Θεομήτωρ Υἱὸς καὶ
Θεὸς, βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι, τῆς ἁμαρτίας
τὴν πικρίαν, Ϛ τὴν ὀδύνην ἠφάνισε.

Ὠδὴ, ϛ'. Μαινομένῳ κλύδωνι.

Ἀπαρνὸν τὸ φρόνημα, κεκτημένος, πά-
σῃ τραύῃ, μαχητὴς ἐδάκρυσε Γρη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Χαλκίδας

γόρε, πρὸς τὸν Χριστὸν μεσοῦντι τὴν δόξαν ἀνυμνάζοντας :~

Ἦμαρ ἀρρήτου ἔκφυλον, τῆς Τριάδος, λόγῳ δανιλεῖ, τολμηρᾷ διαίρεσιν Γρηγόριε, σὺ παντελῶς, καθήρηκας τῇ σοφίᾳ σου :~

Μαθὼν τὴν σὴν σωσιν, τῆς Τριάδος, σύγχυσιν φρενῶν, ἀπὸ σοῦ Σαβέλλιος ἐλήλεκται, θεομαχῶν Γρηγόριε Παμμακάριστε :~

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα, ἔμεινεν ἀγνή, ἣν χορεύει τὸν φόβον τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς, Παρθένος Μήτηρ βασάσασα :~

Ἄλλος. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ῥύσθησαν ἐκ παγίδος Ὁσίε, θανάτου κινδυνεύοντες, οἱ λαοὶ σῶν παθημάτων ὁ ἐσμὸς, πόρρω ταῖς ἀχαΐαις ἀπελήλατο· καὶ γὰρ αὐτοὶ, πρώτους σε ἔσχον συλλήπτορας :~

Νέφελας ἐν ἱκεσίᾳ Παῦσοφε, τὴν ῥύμην τῶν μυσημάτων, τῇ Παρθένῳ σῶν Μητρὶ τῇ Λυφωτῇ, θᾶττον προσδραμών· ἃ γὰρ ὑπηύξησας, Ποιμὴν ὡς ὢν, κινδυνεύοντας ποίμνης ἀπέχεσθαι :~

Θεοτοκίον.

Ἔσχησαν τὰ τῆς Ἀγγέλων τάγματα, ὁρῶντα τὸν ἄπορατον, ἐκ Παρθένου γενόμενον σαρκὶ, καὶ τὸν αὐλίᾳ δοξαζόμενον, ἐν Ποταμῷ, τῷ βαπτισθῆναι καταδυόμενον :~

Ὁ Εἱρμός.

Κύκλωσεν ἡμᾶς, ἐχθρῶν ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν. σὺ γὰρ ἰσχύεις, τὴν ἀσθενοῦντων καὶ ἐπανόρθωσαι :~

Κοντάκιον, ἦχος, α.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὁ ὅμμα τῆς ψυχῆς, χρηγορῶν Γρηγόριε, ἐγρήγορος Ποιμὴν, ἀνεδείχθης τῷ Κόσμῳ. καὶ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, Παμμακάριστε Ὅσιε, πάντας ἤλασας, τοὺς κακοδόξους ὡς λύκους, ἀδιάφθορον, διατηρήσας τὴν ποίμνην, Γρηγόριε Παῦσοφε :~

Ὁ Οἶκος.

Ἐκ ἀμελείας ὁ δεῖλαιος ἀπέστωκα, καὶ πρὸς θάνατον ὕπνωσα. ἀλλ' ὡς Ποιμὴν χρηγορώτατος, ἔγειρόν με Πάτερ, καὶ τὰ πάθη μου κοίμησον, τὰ κακῶς τυραννοῦντά με. ὅπως ἐξαιρούμενος, καθαρῶς ᾄδω σοι τὴν φωσφόρον μετάστασιν, ᾗν ὁ Δεσπότης τῶν Οἰκουμένης ἐδόξασεν ἀξίως, ὡς ἱκέτης πιστότατος, ὡς Δογματιστὴς Παμσόφου, ὡς φίλος ἐν μύσταις, καὶ ὡς οἰκονόμος τῆς αὐτοῦ παραδόσεως. ὧν καλῶς ἐφύλαξας τὴν χρῆσιν ἀμίαντον, Γρηγόριε Παῦσοφε.

Ἕτερον Κοντάκιον, ἦχος, β.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Ἡ τῆς Ἐκκλησίας ὁ σύνθρονος Γρηγόριος, ὁ τῆς σοφίας σεβάσμιος ὑμνογράφος, Νύσσης ὁ χρήγορος μύστης, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων ὁ ἐμφρυφῶν τῇ θείᾳ φωτὸς, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ παντῶν ἡμῶν :~

Ὁ Οἶκος.

Γῆν ἡ φρικτὴ ὁ λάμψας ἐν Κόσμῳ ὑπὲρ Ἥλιον Λόγε, ἐκτίσι φωτὸς φαιδρυίας Σωτὴρ τὰ σύμπαντα, σὺ ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, ὡς βροτὸς βαπτισθῆναι καταξιώσας, πλουτῶν με τὸν ῥύπον ἅμα καὶ σπίλον τῆς πολλῶν ἐγκλημάτων, παρέχων μοι χάριν τοῦ μέλψαι, τὸν σοφὸν Ἰσραὴλ Μύσταν σου. μεσίτευε γὰρ αὐτὸν ἄγωσοι, καὶ αὐτὸν δυσωπῶν ἀκραάτως ἀεὶ, Πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ παντῶν ἡμῶν :~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ἡ. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.

Ἡ μῦσα Γρηγόριος, ὁ Νύσσης θρόνος, Οὐ Πιερίαν, ἀλλ' Ἐδὲμ σκιλλὶ ἔχει.

Γρηγορίου δεκάτῃ θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψεν.

Ὑἱὸς ὢν ἀδελφὸς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, λαμπρὸς ἐν λόγοις καὶ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ζηλωτής. διὰτοι τοῦτο καὶ τῆς Ἐκκλησίας Χριστὸς προέστη. Καὶ μετὰ τὴν συγκροτήσαντων τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει δευτέραν Σύνοδον καὶ τὴν δυσσεβοῦς αἱρέσεως ἐμπαμενόντων ἐλθὼν, ὑπόμαχος ἀνέδειξε, τοὺς ἐμαντίους λόγων δυνάμει καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι φραπωσάμενος. διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας λόγων, καὶ ἀρετῆς ἀδοκιμήσει, τὸ κράτος ἐδέξατο. Καὶ φθάσας ἐν γήρει καλῷ, ἐκοιμήθη, καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἡ μὲ δὲ κὲ τὴν τοῦ σώματος τύπον κὲ πάντα τῷ ἀδελφῷ Βασιλείῳ προσεοικὼς, πλὴν τῆς πολιᾶτε καὶ χαυνεφάτης ἐπιβραχύ :~

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Παρθε-
νίας Δομετιανῆς Ἐπισκόπης Μελιτινῆς.

℟. Δομετιανὸς τὴν φθορᾶς ἀπηλλάγη,
Εἰ πρὸς φθορὰν χρὴ, τὸν βίον τοῦτον λέ-
γειν.

Τοῦτος ὁ Θεὸς τὴν Βασιλείας Γερμανὸν τὸν μι-
κρὸν, Θεοδώρου καὶ Εὐδοκίας Υἱὸς γεγονὼς,
δυσεβείᾳ κομώντων καὶ χρημάτων περιουσίᾳ.
Παιδείας δὲ λαχὼν τὴν ἔξωθεν καὶ τὰ ἐν ταῖς
θείαις γραφαῖς, καὶ γάμῳ προσομιλήσας,
θεῷ χρόνῳ βραχεῖ, τὴν σωοικίσιος αὐτῷ
τὸν βίον ἀπολιπούσης, ἐπειδὴ πᾶσαν τὴν
σπουδὴν λοιπὸν εἰς τὸν τοῦ Θεοῦ φιλοσο-
φίαν ἔθετο, τὴν ἐν Μελιτινῇ Ἁγίας Ἐκ-
κλησίας Ἀρχιβάκις καθίσταται, διακοσιοστὸν
ἤδη γεγονώς. Συγκράσας δὲ καὶ τῇ
ἀσκητικῇ ἀγωγῇ τὴν πολιτικὴν σώφρονα,
ὑ μόνον τοῖς ἀπὸ χάριτα ἐγένετο σωτη-
ρίας πρόξενος, ἀλλὰ καὶ τῷ Ἔθνει παντὶ,
μετάπεμπτος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πολλάκις γεγονὼς, καὶ συγκατασκάσας τὴν τῆς
Περσῶν ἀρχὴν τῷ Χοσρόῃ, Βαραμὲ ἐπαρα-
σπάστος αὐτῷ καὶ ἐκβαλόμενος τῆς κράτης. ὅτε
καὶ ὑποτελῆ αὐτὸν Ῥωμαίοις πεποίηκε.
Φίλος δὲ καταστὰς αὐτῷτε τῷ τῆς Ῥω-
μαίων Βασιλεῖ Μαυρικίῳ, καὶ τῇ αὐτοῦ γα-
μετῇ, καὶ πολλῶν χρημάτων δι' αὐτῶν Κύ-
ριος γεγονὼς, εἰς ἀποικοδομὴν τῆς Ἁγίων
Ἐκκλησιῶν καὶ ξενοδοχείων ταῦτα ἐκέ-
μωσεν. Ἐν δὲ τῇ Βασιλίδι Πόλει γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἐνθα
τιμηθεὶς παρὰ παντὸς Βασιλικῆς καὶ Ἐκκλη-
σιαστικῆς πληρώματος τὰ εἰκότα, καὶ ἐν κι-
βωτίῳ τεθεὶς, καὶ λαμπᾶσι καὶ ὕμνοις δορυ-
φορούμενος, τὴν ἐνεγκοῦσαν καταλαμβάνει,
πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καὶ ἔτι τῷ βίῳ
περιὼν, καὶ μετὰ τὴν ἐνθένδε ἐκδημίαν
ἐπιδειξάμενος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σώα-
ξις, καὶ τῆς Ἁγίας Γρηγορίας Νύσσης, ἐν τῇ
ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πα-
τέρων ἡμῶν Μαρκιανοῦ Πρεσβυτέρου καὶ Οἰ-
κονόμου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

ℵ. Ἀπῆρεν εἴθεν πρὸς Πόλου μέγα
κλέος,
Μαρκιανὸς, ὃ κλέος καὶ γῆ μέγα.

Τοῦτος ὁ Θεὸς τὴν Βασιλείας Μαρκιανοῦ, καὶ
Πυλχερίας, τῆς προγόνου αὐτοῦ ἐκ τῆς πρεσ-
βυτέρας Ῥώμης ἐλληνοθέτου. Ἐδείματο
δὲ Ναὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τὸν πρὸς Θά-
λασσαν, ἐπισωάψας αὐτῷ τὸν ἀκτήριον
οἶκον τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου. Ἐδείματο δὲ καὶ
τὸν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, τὸν ἐν τοῖς
Δομνίνου ἐμβόλοις, ὃν ἐκ τῶν μεγάλων
διέσωσεν ἐμπρησμῶν. Τοῦ πυρὸς γὰρ τὰ κύ-
κλῳ καταφεμηθέντος, αὐτὸς θεῖον τὸ ὀροφῆς
ἕως, καὶ τὰς χάρας εἰς Οὐρανὸν ἄρας, καὶ
προσευχόμενος κατέπαυσε τὸν φλογμόν.
Τὰς δὲ τῆς θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ τίνι ἐν
τοσαύτῃ τῆς χρημάτων ἀφθονίᾳ εὐδείαν,
καὶ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀσκήσεως, διεξοδικώτερον
ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Τελεῖται δὲ
ἡ αὐτοῦ σώαξις, ἐν τῷ προφητείῳ τοῦ Ἁγίου
Προφήτου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τῆς
Κιμσβήνης τῆς Μωκησίας ἐν τοῖς Δαμιήλ.
Τελεῖται δὲ ἡ σωάξις διὰ τὸν γεγονότα
μέγαν σεισμὸν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἐν
ἀρχῇ τῆς Βασιλείας Βασιλείου. ὅτε καὶ ὁ Ναὸς
τῆς Πηγαγίας Θεοτόκου, ὁ ἐν τῷ Στίγ-
ματι, καὶ πολλαὶ ἕτεραι Ἐκκλησίαι, καὶ
ἰδιωτικοὶ κατέπεσον οἶκοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀμμώνιος ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

ℸ. Τῆς ἀρετῆς ὁ θεῖος ἐσβέσθη λύχνος,
Λύχνων μυσαρῶν σαρκικῶν Ἀμμω-
νίου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ, ζ'. Ὁ ὑποφυλόμενος, τῆς Πατρῴας.

Ῥωτι ἐνώμενος, φρικτῆς Θεότητος, τῷ
φέγγει Γρηγορίε, τοῖς πᾶσιν ὡς ἔσοπτρον,
ἐκφαίνων ἀπαστράπτεις, τὰς φωτὸς αὐ-
ταπαρκλάσεις·

Ησαυρὸν τὰς λόγους σου, παρικῶς κατέλι-
πες, ἠθῶν ψυχῆς κάθαρσιν, καὶ χρώσεως
πλήρωσιν, τοῖς πίστει μελῳδοῦσιν. ὁ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ·

Ῥῶτον μοῦ καὶ αἴτιον, Πατρῴα κατηύ-
γασας, Λόγε μὴ Γενήτορα, ὁμοῦ Προ-
βολέα τε, τῶν Πνεύματος Τριάδα, μελῳ-
δῶν εὐλογητὸς εἶ·

Θεοτοκίον.

Γαρ μὴ Τόκετον, ἐν δυσὶ ταῖς φύσε-
σι, Παράμωμε τέτοκας, τὸν σεσαρκω-
μένον Θεόν. ᾧ πάντα μελῳδοῦμεν, ὁ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ·

Α'λλος. Σὲ μοντὶω Θεοτόκε κἀμιμνομ.

Η' Α'γγέλους, τοῖς πιστοῖς πεπλήρωται, ἐπαγγελία προφανῶς. ὁ γὰρ θεῖος Δομετιανὸς, χάριτος ἠξίωται, λύειν τὰ μυσήματα, ⸗ ἀπελαύνειν δαιμόνια, τὴν αἱρετὴν καταγγέλλων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον ⸗

Π'ι τ γῆς, μεθ' ἡμῶν γενόμενος, ⸗ σαρκικῶς αὐτὸς γραφεὶς, μεταδέδωκε τοῖς αὐτῷ, κατακολουθήσασι, καὶ τοῖς ἀγαπήσασι, θαυματουργίας χαρίσματα, ὁ αἱρετὸς τῷ Πατρῶν, Θεὸς ⸗ ὑπερένδοξος ⸗

Η' ⸗ δυσσεβῶς, καθεῖλεν αἱρέσεως, ὁ θεῖος Δομετιανὸς, τῇ Σεβήρᾳ τὰς διδαχὰς, ⸗ τὴν ἀπαράβατον, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, θεοπρεπῶς ὑπεστήριξε, τὴν αἱρετὴν καταγγέλλων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον ⸗

Θεοτοκίον.

Η' ⸗ Παρθικῶς, ὑπὲρ ἀπόφασιν φύσεως, ὁ θεῖος Λόγος σαρκωθείς, ἐκ Παρθένου, καὶ γὰρ αὐτὸν, ἀκεραίως τετήρηκε, μείνασαν ἀμείωτον, ᾗ τῷ σαρκωθῆναι καὶ δέχεται, τὴν ἐκ Παρθὸς μαρτυρίαν, Χριστὸς ὁ ὑπερένδοξος ⸗

Ω'δὴ, ε'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ἄλλο τὴν αὐγὴν, τῇ Παρακλήτῳ Μάκαρ, ἐδέξω φωτίζουσαν, κραυγάζων Ο'σιε. πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ⸗

Ρύσιν ἡμῖν, καὶ τὸν θεῖον λόγον, Χριστὸν ἐκ κοιλίας σου, Ποταμοὶ χαρᾶς. ὅντως πηγὴν γὰρ, ἀνέναον ἡ χάρις, ἔδειξε τῷ Κόσμῳ, σὲ Πάτερ εἰς αἰῶνας ⸗

Τῆς θαυμαστῆς, ἀδελφικῆς δυάδος. σαρκί τε ὁμαίμονος, τὰ θεῖα σύμφρονος. ταύτην τιμῶντάς, Βασίλειον ἐνδίκως, ἅμα Γρηγορίῳ, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας ⸗

Θεοτοκίον.

Ε' τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεαρδεικῶς τῷ Λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύσασαν, πάντα τὰ ἔργα, ἀξίως ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ⸗

Α'λλος. Ε'μ καμίνῳ παῖδες Γραπλ.

Πρέπει ἅπαντα θεσμὸν, τ φύσεως ἀνθρώπων. Θεῷ δὲ προσεπελάσθης, Θεόρρημον ἐφετῶν, ἀκροτάτῳ μέλπων αὐτόν. ὑμνολογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, ⸗ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ⸗

Πανσθεὶς θείῳ ἐντολῷ, ἐσκόρπισας ἀφθόνως, τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, ἀντεθείας λογισμῷ, βοῶν ἀξιάγαστε. ὑμνολογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ⸗

Α'μάτων Δομετιανὲ, ἀφελίπτης ἐγένου, βλαστήσασα πόμα κρείττον, ⸗ Χειμάρρους τ ῥυφῆς, Ποταμὸς εἰρήνης τοῖς βοῶσι. πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ⸗

Θεοτοκίον.

Ν καμίνῳ σὲ συμβολικῶς, προέγραψαν οἱ παῖδες, Παρθένε ⸗ ἐν τῇ βάτῳ, προτύπωσε Μωσῆς, καὶ Δαβὶδ ἑώρασε τεχθέντα, βρέφος ἀνάνδρως, τὸν Κύριον τ δόξης. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ⸗

Ο' Εἱρμός.

Ν καμίνῳ παῖδες Γραπλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τ ἀσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες. ὑμνολογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας ⸗

Ω'δὴ, ϛ'. Η'σαΐα χόρευε.

Ω'μ κατορθώματι τε, ⸗ τῷ λόγῳ, σὰς ἀρετὰς, Γρηγόριε ἀφημέν, μὰς ἀθυμάτων, σαφῶς ὁ ἡμέτερος, ὁμολογεῖ, ἡνίκα ἀνέλῃ. σὺ καταγγέλλε δὲ, ὑπὲρ δυνάμιν τὸν ⸗ ταμον ⸗

Τ ⸗ ηπόλων ⸗ ιστε, τῇ Τριάδι μιᾷ παρεστηκὼς, σὺν Α'ποστόλων χορῷ, καὶ τῷ Προφητῶν, Μαρτύρων Δικαίωντε, Πατριαρχῶν, μέμνησο ἡμῶν, τῷ αὐτομολοῦντα σε, τὸ μνημόσυνον Γρηγόριε ⸗

Ποιμαντίοις αὐχῶν, προαστίζων μιᾷ Α'ρχιερεῦ, τ Ε'κκλησίας Χριστὲ, μίκας τῷ πιστῷ, δωρούμενος Α'νακτι, καὶ δυλικὸν, σωτήριον ζυγὸν, σὰς σώζων πρόσφυγας, ταῖς πρεσβείαις σου Γρηγόριε ⸗

Θεοτοκίον.

Σ τεκοῦσα Παῖδα μὲ, τῷ Κτισμάτων τῷ Δημιουργὸν, καὶ παντὸς γενητοῦ, φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν, ἀσύγκριτον ἔχουσα, ὑπεραγνὴ, καὶ ὑπέρφυῆ. ὅθεν τὸν Τόκον σου, προσκυνοῦντάς σε δοξάζομεν ⸗

Α'λλος. Τύπον τ Α'γγέλου.

Στις, Πάτερ τ ἐφέσεως, τῷ ὀρεκτῶν κρα-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερ

ψῆσας

τήσας τὸ τελειότατον, Σ ἐδέξατο, Παρ-
ριαρχῶν σε σκηνώματα, καὶ δικαίων Ο-
σίων τὰ τάγματα. μεθ' ὧν καθικετεύοις,
ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Παντοκράτορα.

Ἔσχεν, ὥσπερ χρῆμα τίμιον, ἡ σὴ Πα-
τρὶς τὸ σῶμά σε τὸ πολύαθλον, κατακρύ-
ψασα, τοῖς ἑαυτῆς κόλποις Ἐ δόξε, μη-
τρικοῖς ὁρμωμένη κινήμασι. σὲ γὰρ ἐπαπε-
λαύειν, τῆς ἀλλοτρίας οὐκ ἠμέλγετο.

Ἔθι, βοηθὸς γενέσθαι μοι, ἐν πειρασμοῖς
τοῦ βίου καὶ περιστάσεσι. Σ κατάμασον, τὸν
ἐγειρόμενον κλύδωνα, κατ' ἐμοῦ τῇ πα-
θῶν, καὶ γαλήνιον ὅρμησον πρὸς λιμένα, τῇ
αὔρᾳ Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἔστη, μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τοῦ καθ' ἡμᾶς
γενέσθαι, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, ὑπερύσιε
Τοῦ Θεοῦ ἀδοκήσαντος, ἐξ ἁγνοῦ Μητρὸς
καὶ τοῖς ὕδασιν, ἡμᾶς ἀγαχωρεῦσαι, πυκὶ
τῷ θείῳ τοῦ Βαπτίσματος.

Ὁ Εἱρμός.

Τύπον, τὴν Ἀιγύπτου λοχείας σου, πυρπολου-
μένη βάτος, ἔδειξεν ἄφλεκτον. καὶ μοῦ
» καθ' ἡμῶν, τῇ πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν,
» κατασβέσαι αἴτησαι τὸν κάμινον. ἵνα
» σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνω-
» μεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ὁν Ποιμένα τὸν καλὸν, Γρηγόριον τὸν
πάνσοφον, τῆς Νυσσαέων Πρόεδρον, τοῦ
Βασιλείου τοῦ σοφοῦ, ὁμόβιον ὁμαίμονα,
ἐν ᾠδαῖς τε καὶ ὕμνοις, τιμήσωμεν ἅπαν-
τες.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ.

Εἰς τὸν ϛ. Ψ. προσόμοια, ἦχος, β.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Τὸν ξύλῳ ὁ Σωτὴρ, βροτοῖς δωρεῖται ῥύ-
ψιν, χωρεῖς ἁγαχωρήσω, πυρὸς Σ ἁγα-
πλάττων, ψυχὰς δίχα σωτηρίας.

ϛ. Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ὕδωρ θείας ζωῆς, πηγῶν ἐκ σωτηρίων,
λαοὶ μετ' εὐφροσύνης, ἀντλήσατε προθύ-
μως, ψυχῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

ϛ. Τί σοι ἐστὶ Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ χάρις ἐπεφάνη, ἡ
λύτρωσις ἐπέστη, ὁ Κόσμος ἐφωτίσθη,
λαοὶ χαρᾶς ἐμπλήσθητε.

Δόξα, ἦχος, ά. Ἀ'ματολίς.

Τῆς ὀρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστής,
ὁ συγκακοπαθήσας ὡς καλὸς Στρατιώτης
Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τῷ στρατολογήσαντι
ἀρέσας, ἀγωνίζῃ Σ μοῦ ὑπὲρ τ' Ἐκκλη-
σίας, τὸν καλὸν ἀγῶνα διατηρῶν αὐτῆς,
τῇ σῶν δογμάτων ἀσάλευτον τιμὴ κρηπί-
δα Γρηγόριε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τῷ δόλῳ
χαροθετήσας, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσμου
ἰώμενος. μέγα τὸ μυστήριον τῆς ἐπιφα-
νείας σου, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ὀρθρου, ὡς σύνη-
θες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΑ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. Εἰς τὸ
Λυχνικὸν, στιχολογοῦμεν τὸ ά. Ἀντί-
φωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. εἰς δὲ τὸ,
Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἡ. ϛ. καὶ ψάλλομεν,
ἦχος, πρ. ά. Θεοφάνους τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε, μεγάλως
ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, ἐν ὕμνοις
Σ μηνείαις Σ ἀληθιναῖς, τύπος γενόμε-
νος τῇ σῷ ποιμνίῳ. μοῦ δὲ συγχα-
ράνεις μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Χριστὸν ἀπαύ-
στως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον
καὶ Λυτρωτὴν, τὸν προκλίματα τοῦ κά-
ρα τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἁγιάσαντα τοῦ φύ-
σιν τῷ ὕδατων. αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν
δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ,
εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε, ἀρετὰς
ἐπόθησας, τοῦ καθαρεύσαι ψυχῇ, τῷ Πνεύ-
ματος ἡ χάρις τοῦ παναγίου, σοὶ ἐμεσήμω-
σεν ὡς Ἀληθῶς φῶς. ὃ τῇ ἐμφύτῳ
φαιδρῶς ἠγλαϊσμένος, Χριστὸν ἀπαύστως
δοξολογεῖς, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι Υἱὸν, τὸν βαπτιζόμενον χειρὶ τοῦ Προ-
δρόμου, καὶ μαρτυρούμενον τῇ φωνῇ τοῦ Πα-
τρός. αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπησον Ὅ-
σιε, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, εἰρήνην,
καὶ μέγα ἔλεος.

Ο Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε, εἰκότως ἠξιώθης τ̀ μακαρίας ζωῆς, ἀμφίᾳ, καὶ ἀσκήσει ταύτῃ ἀρῶν. ζῶν γὰρ μετέστης πρὸς τὸν ἄνω ζωὴν, πᾶσι χαίρειν εἰπών, ἐ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Παρθένου, ἀφράστως σάρκα λαβόντα, ἵ καταδύσαντα τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας, ἐν τῷ Βαπτίσματι, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου. αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, β΄.

Ο Ὅσιε Πάτερ, ὡς πόλιν ζῶντος Θεοῦ, εὐφράναν τὴν ὁρμήσασι ψυχὴν, τῷ ποταμῷ τὰ ὁρμήματα, τῷ ὕδατος τ̀ ἀφέσεως, τῷ διελθόντος τὸν Ἰορδάνην, καὶ πᾶσι τοῖς πόθοις, τ̀ ἀσεβείας τὸν λόγον πηγάσαντος, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε Παμμάκαρ Θεοδόσιε, τῶν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Υ Πέκλινας κάρας τῷ Προδρόμῳ, σωέθλασας κάρας τῆς δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ῥείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τῷ δοξάζειν σε Σωτῆρ, τὸν φωτισμὸν τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τ̀ ἡμέρας, ἐ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δ Ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντα, μεγάλα εὐφρανθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτὸς, καὶ εὗρεν αὐτὸς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτὸς, ἐ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτός. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν, ἐ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, Κρατήσουσι λαῶν, ἐ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τὸς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Κεφ. ε΄. 1.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δ Ίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, ἐ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, Καὶ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τῆς κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτὸς, ἐ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται παν̀πλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν Κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος Θεοῦ τὸς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῆς νεφῶν Θεοῦ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πεφορβόλης θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀναγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ Θαλάσσης. Ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀπροσόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, ἐ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ὀρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιβρέψει θρόνους δυναστῶν.

Κεφ. ς΄. 16.

Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς ἐ συνέτε, μάθετε δικασταὶ πράτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γαυρούμενοι ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, ἐ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δ Ίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρονήσις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, ἐ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ συνέσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει μοῦ ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ,

Κεφ. α΄. 1.

Κεφ. ζ΄. 7.

διὰ

διὰ τοῦτο ἔσωσεν ἐκ μέσου πορνείας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, ἔφυγον μὴ μολύνωσι, μὴ δὲ θελήσωσιν ἐπὶ διαφορᾷ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα, ἦχος, προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἰωσήφ.

Ἴδε πῶς περίκειμαι, τὴν σὴν εἰκόνα ἣν ἔπλασα, ὑπὲρ μοῦ ταπεινώμενος, ὁ Κύριος ἔφησεν. τί οὖν ξένον φίλε, εἰ καθυποκύπτω, τῇ δεξιᾷ σου ὥσπερ εἷς, τὴν σῶν σωδύλων καὶ περιβάλλομαι, γυμνώμενος τὰ ὕδατα; τοὺς γυμνωθέντας γὰρ βύλομαι, ἐπενδύσαι ὡς εὔσπλαγχνος, ἀφθαρσίαν αἰώνιον.

Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ὤφθης σωματούμενος, ἀλλὰ μηδύσε ἐδέξατο, ἀκατάφλεκτος μείμασα. κάμινος γὰρ πόρρωθεν, ταύτην εἰκονίζει, μὴ φλέξασα παῖδας. ἐγὼ δὲ χόρτος ὢν πυρί, πῶς ἐπιθήσω χεῖράς σοι Δέσποτα; ὃν φρίττει τὰ Οὐράνια, καὶ τὰ ἐπίγεια ἅπαντα; Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τί σοι ἔστι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Τὸν ἐν τοῖς ὕδασι, τῷ Ἰορδάνῃ ἀποπλυνόμενον, ῥύπον ὅλως μὴ ἔχοντα, ὁ Κύριος ἔφησε, καὶ ῥυπωθεῖσα, φύσις τῶν ἀνθρώπων, τῇ παραβάσει τοῦ Ἀδὰμ, ἀποπλυθεῖσα καινὴ γενήσεται. ἐμοῦ βαπτιζομένου γὰρ, ἡ ἀναγέννησις ἅπασα, τοῖς ἀνθρώποις δι' ὕδατος, καὶ τοῦ Πνεύματος γίνεται.

Δόξα, ἦχος, πλ. Τῶν Στυδίτου.

Ὧν Μονασταῖς τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητὴν σε τιμῶμεν Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε. διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως ἀθεάν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δηλώσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων ὁμόσκηνε, καὶ Δικαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἃ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἔξεστο ἐπὶ τὸ ὁρώμενον σύμφορον ἐν Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἐσώτασε Σωτὴρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν Ἀχραντον κορυφὴν σου ἀποκλύματα, βαπτισθῆναι ἀπὸ Ἰωάννου. σὺ

Genaro.

γὰρ κατωχάσαντος ἐκόσμησε, ὁ Κόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Αἷς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ὀρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας. καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α. ἀλλ. καν. ἦχος, δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡσυχὸς ὁ τῆς Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαὸν, καὶ τῆς Θεοῦ τὴν Κιβωτὸν, ἐσκιογράφει τὴν μέλλουσαν ἀθρησίαν. εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀμαυρώσεως, καὶ τύπον ἀφανοῦς ἀναγεννήσεως, ἡ μυστικὴ διάβασις τῆς δύσεως, σκιογραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. ἀλλ. καν. Ὅμοιον.

Θεοφανείας ὁ καιρὸς, Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ. δεῦτε αὐτλήσωμεν πιστοὶ, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον. καὶ ἀμάρτων εἰσήγαγεν ὡς εὔσπλαγχνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὖθις. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, καν. τῶν Ὁσίων, ἦχος, γ'.

Θείας πίστεως.

Εἴας αἴρωσον χεῖρας πρὸς ὕψος, φύλος Ὅσιε φωσφόρος ὤφθης, τῷ προσεύχεσθαι ἐν ταῖς ἀκτῖσι λαμπόμενος. πρὸς Οὐρανὸν γὰρ τὸν νοῦν ἀφώσας διανοίαν, καὶ τῶν ἀῤῥήτων γενόμενος μέτοχος, ὅλος ἦς ἀγαθὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ἀπὸ τῆς θείας Προδρόμου. αὐτὸς ὁ Πατὴρ δὲ προεμαρτύρει. οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός ὁ ἀγαπητός μου.

καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφαύη, ὦ ξένη θέᾳ, Πφιςοφὰς ἐπ' αὐτούς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφ. τῆ δ'. ἦχ. πλ. Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίε ὁ θάνατος τῶ Ὁσίε αὐτῦ.

ς'. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. ὁ Πεντηκοςός. Ἰδιόμελον, ἦχος, πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε. διὸ καὶ τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριςὸν τὸν Θεὸν, ἀρλώτως αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Καιρὸς τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ἡ. Ὁ τῦ Ἁγίου, εἰς ς'.

Ὠδὴ, α'. ἦχ. β'. Ἐμ βυθῷ κατέςρωσε.

Σοφὸς Ταξίαρχος ἡμῶν, Πάτερ Θεοδόσιε, θεοπρεπῶς τὴν φθὴν προαιρεσιν, τῷ ἐπιδημήσαντι, εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν Χριςῷ τῷ Θεῷ, καὶ τὴν παναγίαν μνήμην, σὺν ἑαυτῷ δοξάσαντι.

Ἡ φωνὴ Πρόδρομος Χριςῦ, τῆς Ἀραωνίτιδος, Ἐλισάβετ ὁ βλαςὸς προελήλυθεν· ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ δὲ, Θεοδόσιος γενηθεὶς διὰ Πνεύματος, φωτοπολίτης γέγονε, τῷ Ἰησῦ ἑπόμενος.

Ἀπιθανότος ῥείθροις τῦ Χριςῦ, τῆ Ἰσραηλίτιδος, σωαγωγῆς καθαιρῆται τὸ φρύαγμα. ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δὲ, ἡ ἰσάγγελος πολιτεία πεφύτευται. ὧν ἀεπισρόφως λύσας, Παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Οἰκονομὸς τῦ πάθους γεγονὼς, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, τῦ δι' ἡμᾶς τῷ Σταυρῷ ὁμιλήσαντος, ἐπαξίως σύμμορφος, ἐσχηματίσω τῆς αὐτῦ ἀναςάσεως, καὶ συγκληρονόμος γέγονας, τῆς δόξης Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Ἑωρίδων θεῖος χορὸς, ἐνθεασικώτατα, ἐν γυναιξὶ σὲ καλῶς ἀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὡραϊζομένην Θεότητος. τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Καταβασία, Ὑδῦ ἀνεκάλυψε.

Γ'ΑΝΝΟΥΑ'ΡΙΟΣ.

Ὠδὴ, γ'. Ἐξίσθησαν ἡ ἔρημος.

Ἴορδάνει ἐγαίζων τὰ ὑπόδρα Κύριος, σωματικῶς ῥείθρα τῦ Ἰορδάνου πολιεβάλλετο. ἐν ᾧ ἐσφρεώθη ἡ καρδία μου.

Φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ θεῖον λάμψας βλάσημα, τοῖς ἐπὶ γῆς θεόδοτον, ἀλογίας καὶ πλάνης ἐλευθέρωσε, ἀγαθῆς σε προφαίνει Θεοδόσιε.

Ἀτέλιπες τὸν Κόσμον, καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ Ὅσιε, τῳ τελεθέσαν γύμνωσιν, τῦ Δεσπότου ἐκμιμησάμενος, ἐπὶ τῦ Ἰορδάνου Θεοδόσιε.

Ὁ μὲν Σταυρὸν τῦ Σωτῆρος, ἐπ' ὤμων ἄρας ἔδραμε, ἐπὶ τὸν τύπον τάφον, ἐλάφρα δίκην ἐπὶ ὑδάτων πηγὰς, σωτηρίους Παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Ἀ τάγματα ὑπερέχησαν, τῶν Ἀγγέλων Παῖαγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου. διόπερ Θεοτόκον πίςει σέβομεν.

Κατ. ἦχ. πλ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Γκρατείᾳ καὶ πόνοις ἐπροσήχαις, τὴν ψυχὴν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῆς Ὁσίων ἀοίδιμε, καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίςει τιμώντων σε. ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Θεοδόσιε· πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ὀρδάνης τῷ ῥείθρῳ σοι ἐνεργεῖ. Γαβρὴλ ἐκτείνει χεῖρα φθαρτὴν, φανέντος σου ἀόρατε, ἐν σαρκὶ πρὸς τὸ βάπτισμα. ἀλλ' ὁ μὲν ἐςρέφετο, εἰς τὰ ὀπίσω φόβῳ. ἃ δὲ αὖθις ἐκράτει, ἐν δόμῳ σε τὸν ἄφθαρτον. ὄντως ὁ Ἀμνὸς τῦ Θεῦ, ἡ Πηγὴ ἡ ἀείζωος, Πηγάς τε καὶ Θάλασσαν, καὶ ἀνθρώπους ἡγίασας. ἡ Τριὰς γὰρ ἐπέλαμψεν. ἄνωθεν Υἱόν σε ὁμολογεῖ ὁ Γενήτωρ, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα συγκατοικεῖται.

Ὠδὴ, δ'. Ἐλίλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ν ὕδασι, κεφαλὰς τῶν δρακόντων συνέθλιψας, διὰ τῦ Πνεύματος, Λόγε Θεῦ ἀνανεαί-

Σημεῖο Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

καίμισας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζω σοι. δόξα τῇ Δωναμέσι σου Κύριε.

Οὐ κλίμαντος, κορυφὴ τῷ Προδρόμῳ μιμούμενος, Χριστὸ τὸ ὑπήκοον, ἐ τὴν ἀείσω τὰ πείσωσιν, Πάτερ Θεοδόσιε, πρὸς ἀρετῶν ἀνηνέχθης πύργον ἄσειστον.

Ἡ Παρθένῳ, ἐ Μητρὶ λατρεύσας Χριστῷ τῷ Θεῷ, τὴν ἀκαταμάχητον, χάριν ἐδέξω τῆς Παφὸς, Πάτερ Θεοδόσιε, ὃ δυσμωρίας ἀόρατος καταβέβληκας.

Ὦ μάγωσε, τὸ ἀοίδιμον ἄμβων δεξάμενον, δωροφόρον ἔδειξε, τῷ δι' ἡμᾶς βαπτισθέντι Χριστῷ, πίστει Θεοδόσιε, καὶ σωτηρίᾳ ἐλπίδι ἀγάπῃ προσκομίζοντα.

Οἷς πάθεσι, τὸν Δεσπότην Χριστὸν δυναμούμενος, τὸ τῆς σωτηρίας, πόθῳ ἀέτλης μαρτύριον, Πάτερ Θεοδόσιε, τῷ ζοφερῷ προσπαλαίων κοσμοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐλαβὼν, ἐν γαστρὶ σου ἀσπόρως τὸν Κύριον, καὶ τεκόντα, σεσαρκωμένον τὸν σώζοντα, Κόσμον ταῖς πρεσβείαις σου. διό σοι κράζομεν. χαῖρε Ἀειπάρθενε Δέσποινα.

Ὠδὴ, ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Ἐπάλξας τὸν μοχθὸν, τῶν ἡμᾶς ἐν ῥάθροις καμνόντων, σοφῶς ὑπεξήρπασε, καταβεβλημένον δι' ἀσθενείας, χρεμασθῆναι τῷ σώματι Παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Ὃν βίον ἀεὶ, τῷ θανάτῳ θέμενος μελέτημα, ἐκδημῆσαι ποθοῦντες, πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ, σεαυτὸν ἐδομήσω, τὸν τάφον Θεοδόσιε.

Ὃν θανάτου Χριστὸν, τὸν ἐκούσιον ὁ σὸς φοιτητὴς, ὁ κλεινὸς Βασίλειος, Πάτερ Θεοδόσιε μιμούμενος, τὸν καιρὸν ἐγκαινίζει, τάφον ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Δυ' ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε Παρθένε Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὸρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προκηρύσσει, ὑπὸρ φύσιν τε τεκοῦσα, Θεογενήτορ τέτοκας.

Ὠδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ παθημάτων.

Φθαρσίαν ἡμῖν ἐδωρήσω Χριστὲ, ἐν τῇ σαρκώσει σου. ὅθεν Βασίλειος, ὁ ἀνδρεῖος θεράπων σου, ὃ θανὼν ὥσπερ ζῶν ἐπιφαίνεται.

Καθαίρων τὸν Κόσμον βαπτίζεται, δι' ἐμὲ βροτὸς ὁ Θεὸς, κατ' ἐμὲ γεγονώς. ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Θεοδόσιε Μάκαρ ἐκήρυξας.

Λυτρασμὸν ἀφθορσύνης Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῇ τῆς Μυροφόρου τὰ δάκρυα θέλγοντι, εἰς χαρὰν Θεοδόσιε, οἱ κρουνοὶ τῆς δακρύου σου ἔσταξαν.

Θεοτοκίον.

Τὸν παθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἵνα τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τῷ ἰδίῳ Αἵματι, ἐκ φθορᾶς τὸν ἄνθρωπον ῥυσάμενον.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'.
Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἐφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, τὰς φωτοτάτας ἀρετὰς τρόπῳ ὡραίῳ ἐβλάστησας, ἐ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ὀρέμνῳ. τῆς δακρύου σου τοῖς ὄμβροις ἀρδευόμενα, Ἀγαλλιάσθω τῆς θείου ἐπαύλεως. ὅθεν κράζομεν. Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, ἐχρημάτισας Πάτερ, ἀλλ' ὥφθης συμπολίτης Ἀγγέλων. ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ τῆς γῆς, βιοτεύσας σοφέ, τὸ σαρκὸς ἅπασαν τὴν πρόνοιαν ἀπέῤῥιψας. διὸ ὃ παρ' ἡμῶν ἀκούεις.

Χαίροις Παφὸς ἀλαβὴς ὁ γόνος.
Χαίροις Μητρὸς ἀσεβὴς ὁ κλάδος.
Χαίροις τῆς ἐρήμου πολιτὴς παγκόσμιος.
Χαίροις Οἰκουμένης φωστὴρ ὁ πολύφωτος.
Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ.
Χαίροις, ὅτι κατεμάρανας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς.
Χαίροις τοὺς Μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας.
Χαίροις τῆς ῥαθυμούντων φόβος παρηγορίας.
Χαίροις πολλοὺς ἐκ πλάνης ῥυσάμενος.
Χαίροις κρουνοὺς θαυμάτων δαρύσας.
Χαίροις τοὺς χῶν τὴν φρουρίδα ποιήσας.
Χαίροις ἡμῶν ὁ προστάτης ἐ ῥύστης.
Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιδ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου ὃ Καθηγητοῦ τῆς Ἐρήμου.

Κ. Κοιμᾶ Θεοδόσιος Ἡγεμὼν βίου, Κοιμᾶ μοναζοῦσας βιώσας σωτηρίαν.

Δημόσια κεντρική βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

Ε' μδεκάτῃ ἁλοὸν βίοτον λίπε Κοιμοβιάρχης.

Τ'τος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιος, ὑπῆρχεν ἐκ Κώμης Μωγαρισσοῦ, τ' Καππαδόκων Ε'παρχίας, Παρὸς Προαιρεσίου, ἐ Μητρὸς Εὐλογίας, ἀμφοτέρων ἀσεβῶν Σπιςῶν. Τ'πέδυ δὲ τὸν μοναχὸν βίον, ἐ τὸ τότε ἱερὸν σχῆμα. Καταλαβὼν δὲ τὰ Γ'ερασάλυμα, ἐκεῖθεν εἰς Α'ντιόχειαν παρεγένετο πρὸς τὸν μέγαν Συμεὼν τὸν Στυλίτην. παρ' ᾧ τινὶ ἐσομένῳ αὐτῷ πρὸς ἀρετὴν ἐπίδοσιν ἐμνήθη, ὅτι πολλῶν γενήσεται λογικῶν θρεμμάτων ποιμήν. Εἶτα ἡσυχάζει παρὰ Λογγίνῳ τινὶ, ἀοιδίμῳ ἀνδρί. Τινὰ ἄκραν δὲ ἐγκράτειαν μετελθὼν, ὡς τῆς ἑβδομάδος ἅπαξ σιτίζεσθαι, ἐ Θεῷ ριάκοντα χρόνους, ἀρετὴν ὅλως μὴ γνώσαμενος, καὶ τινὰ ἄλλην ἀρετὴν ἀσκήσας, ἐπὶ τοσοῦτον ἀναβάσεως ὕψος ἦλθεν, ὡς ἐ παράδοξα θαύματα ἐκτελεῖν. Τὸν γὰρ μετελθόντα τὸν βίου Βασίλειον Μοναχὸν, ἐ τὸν τάφον ἐγκαινίσαντα, σωτιζόμενον μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ συμψάλλοντα, Σ τοῖς λοιποῖς ἕντα ἀθέατον, ὁ Ὅσιος μόνος μεθ' ἑτέρων ἑώρα Μοναχῶν. Καὶ μὴ προϋποτεθέντος πυρὸς, τὰς ἐσβεσμένους αὖθις ἀνῆψεν, αὖθις ἱδρύσασθαι τὸ Μοναστήριον ἔμελλε. Καὶ γυναῖκα τιμὰ προσελθοῦσαν, τ' αἱμορροΐας ἀπήλλαξε. Καὶ ἐξ ἑνὸς κόκκου ὃν ἀλογήσας ἐπέδωκεν, ὑπερεχεῖσθαι τὰς σιτῶνας πεποίηκε. Καὶ τὸ κτ' τοῦ φρέατος πεσὸν παιδίον, ἀόρατος ἐπιφανεὶς, τῇ λάκκῳ ἀνήγαγε. ἐ τινὰ θρασὺν τῶν τικτομένων παιδίων ἀνέσχιλεν, ἀ μήπω φθάσαντα τὸν βίον προσελθεῖν, διὰ θανάτου τὸν βίον ἠλαύνοντο. Τινὰ οὖν αὐτῶν Μητέρα, ἑδεύτι σφάρας ἄμεινον κατὰ τοῦτο διακειμένην, διὰ προσευχῆς εὐτεκνον ἔδειξεν. Α'λλὰ καὶ μέθος ἀκρίδων ἐσόβησε δι' ἐπιτιμήσεως μόνης. Καὶ Κύριον τὸν τ' Α'ματολῆς κόμητα, ἄρρωτον ἐν πολέμοις πεποίηκεν, αὐτὶ θώρακος, ἡ τ' ριχίνης ἐσθῆτος τῇ Α'γίᾳ περιβολή. Σ περὶ τας γομας, παρὰ τῶν αὐχμῷ ἀδικουμένων τινὰ γῶν, τ' ἀδικίας ἀπήλλαξε, δι' ἀχῆς ἱκετὴν καταγαγών. Προεῖπε δὲ ἐ τινὰ διὰ σεισμῶν μέλλουσαν κατάπωσιν καταλαμβάνειν Α'ντιόχειαν. Καὶ πολλοὺς τῶν θαλασσίων κλύδωνος ἐρρύσατο, κινδυνεύουσι τούτοις ἐπιφανείς. Καὶ πολλῶν Μαθητῶν καθηγητὴς γεγονὼς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σωαξις, ἐν τῷ σεπτῷ Α'ποστολείῳ τῆς Α'γίας Α'ποστόλων Πέτρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, τοῦ ἐξ Α'μαστείας.

Ε'. Στενὴν ὁδεύσας Θεοδόσιος τρίβον, Τὴν εὐρύχωρον τῆς Ε'δὲμ πατεῖ τρίβον.

Τ'τος ὁ ἐν Α'γίοις Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιος, ἀσκητὴς ἔτερος ὅστις ἐκ τῆς Α'ντιόχου Πόλεως ὁρμώμενος, ἐξ ἐπισήμων γονέων. Καὶ τῆς Δεσποτικῆς φωνῆς μνημονεύσαντος ποτὲ ἀκηκοὼς, καταλιπὼν οἰκίαν, καὶ πλοῦτον, καὶ συγγένειαν, Σ τ' ἄλλα πάντα, ἀπῆλθεν ἐν τοῖς δασυτόποις τόποις τοῖς πρὸς τὴν Θάλασσαν ἀποκλίνουσι. Καὶ βραχυτάτην κέλλαν δειμάμενος, ἠσκάζετο τὸν μονήρη βίον, ῥ χοσιώθετα ἄμφια ἐνδεδυμένος καὶ βαρέα σίδηρα ἔνδον φορῶν, ἐν μὲν ἐν τῷ αὐχένι, καὶ ἕτερον ἐν τῇ ὀσφύϊ, Σ δύο ἐν ἑκατέραις ταῖς χερσί. Προσαναέχωμ δὲ τῇ ἀχῇ καὶ τῷ ὀργοχάρᾳ, ἐπιθυμίαν, καὶ τύφον, καὶ τὰ λοιπὰ πάθη τῆς σαρκὸς κατεκοίμιζεν. Η' κόμη δὲ ἣν αὐτῷ αὐχμηρὰ, καὶ μέχρις αὐτῶν φέρουσα τῶν ποδῶν. Εἰργάζετο δὲ ποτὲ μὲν σπυρίδας, ποτὲ δὲ μικρὰς ἀρούρας ἐν τῇ μάτῃ, καὶ σπέρματα ἐν αὐταῖς καταβάλλων, καὶ τινὰ ἀπορρώσαν ἐκεῖθεν συλλέγων ῥοφεῖ, ἣν εἶχεν εἰς βρῶσιν αὐτῶτε, καὶ τῇ σωῇ αὐτῷ ἀπὸ ξένης παρεμπιπτόντων. Καὶ ἐπειδὴ ὁ χρόνος προέκοπτε, καὶ τὸ τούτου κλέος προέβεχε, πολλοὶ συνέβεχον πρὸς αὐτὸν, ἐπιζητοῦντες τὸν αὐτὸν ἀσπάσασθαι βίον. Οὓς καὶ δεχόμενος, τινὰ ἔρημον ἐκείνην, ἄλλην Πόλιν Οὐρανίον πεποίηκεν. Ε'κεῖσε δέ ποτε Α'γαρηνῶν καταδραμόντων, οὐδὲν ἁμαρτίον πεποιηκασιν, ἀλλὰ καὶ τὸν Μακάριον αἰδεσθέντες, ἐκεῖθεν ἀνεχώρησαν. Διὰ γοῦν τινὰ τῆς Α'γαρηνῶν ἔφοδον, καταλιπὼν ὁ Μακάριος τινὰ ἔρημον, ἦλθε πρὸς τινὰ ἰδίαν πα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πατρίδα. Σ μικραῖ καλύβῃ πηξάμβρος, σωὶ αὐτῷ καὶ ἕτεροι τιμᾶ ἀργάζοντο τὴν πνευματικὴν ὀργασίαν. ἔλεγε δὲ πρὸς τὲς σωὶ αὐτῷ. ἔτι εἰ ἐδέθησαν ἡμᾶς οἱ Ἀγαρηνοὶ, ἀλλ' οὐ γέγραπται πᾶσι δι' ἡμᾶς, διδόναι τόπον τῇ ὀργῇ. Σ ὁ Χριστὸς φάγωμ ἀπὸ Ἡρώδε, ἡμᾶς παιδεύωμ τῶτο ἐποίει. ἀλλὰ καὶ ἐδιδάχθημεν, μὴ ἐπιρρίπτειν ἑαυτὲς τοῖς πειρασμοῖς. τί γὰρ κωλύει ἡμᾶς πρὸς τὴν πνευματικὴν ὀργασίαν ἡ Πατρὶς ἐὰν θέλωμεν; καὶ μικρόν τι ἐπιβὰς, ἐκεῖθεν ἀπῆλθε πρὸς Κύριον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σωάξις τῶν μυρίων Ἀγίων Ἀγγέλων. τελεῖται δὲ σύνδρομ τῇ Μαρτυρίᾳ τ' Ἁγίας Ἀναστασίας ἐν τοῖς Δομιτίνε ἐμβόλοις. καὶ Μνήμη τῆ Ἁγίᾳ Ἀποστόλε Μάρκε, πλησίον τῆ Ταύρου. καὶ τῆ Ἁγίᾳ Στεφάνῳ, τῆ ἐν Πλακιδιανοῖς. καὶ τῆ Ἁγίᾳ Θεοδώρᾳ, Σ Ἀρχιμανδρίτε Ἁγαπίῳ. Σ Μνήμη τ' Ἁγίας Εὐπραξίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάιρος αἰχιζόμβρος τελειῶται.

Ἦ. Μάιρος ἐκραύγαζεν ὧν ἐν αἰκίαις.
Μὴ δειλιᾶς Μάιρε, πλήττε, καὶ τρέφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Βιτάλιος, ἐν εἰρήνῃ τελειῶται.

Ἦ. Καὶ πνεῦμα δόντα Βιτάλιε Κυρίῳ,
Τὰ πνεύματα φέττασε τ' πομπείας.
Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον Σ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Ἀντίφωνον πρόσαγμα.

Ῥ'ἐῤῥαγίσθω φλογίζοντα τὴν ἁμαρτίαν, καὶ φλόγα δροσίζουσαν, ἀνθρώπων γένος Κύριε, ἐν τῷ σῷ βαπτίσματι, σωάφας λόγε Θεοῦ, ὁ ὑπερυψούμβρος Θεὸς, εὐλογημένος Σ ὑπερένδοξος:~

Ὦ κάμινον τάξαντι τῷ Γ'ορδαίῳ, σωτῆρ ὡς θυμίαμα, ὁλοκαυτώσας Ὅσιε, Σ φλόγα Οὐρανίον, ἀφάσας σύμβολον, θείας ἐπιμύσεως λαβὼν, σηκὸν ἱδρύσω ψυχῶν σωτήριον:~

Οἷς σοῖς φρατηγήμασι, τὰ τοῦ Μωσέως, ὑπάρχει τῆς χάριτος, ἐπιφανέστερος Ὅσιε. ἐχθροὺς ἀοράτως γὰρ, καταπρεψάμβρος, πόλιν ἐπουράνιον, ὁ σὸς κληροδοτεῖται λαὸς Παμάφημε:~

Ὦ ῥείθροις ἐνθάψαντι, τὴν ἁμαρτίαν, σαυτὸν ἐνδιαίτημα, ἑδράσας Θεοδόσιε, θεάρεστον τέμβος ἐπῳκοδόμησας, φόβῳ ἀκατάπαυστον ᾠδὴν, μονοθετήσας, ἐν παλυγλώσσοις φωναῖς:~

Ὦ παίδων μιμήμβρος, τὴν παῤῥησίαν, τυραμνικ πυρίπνοον, ἀπειλῶν ἐξεφύλισας, σοφῶς προϊσάμβρος, τ' Ἐκκλησίας Χριστῦ, Πάτερ Θεοδόσιε. δι' ὧν ἐκώμωράθη, σαρκὶ συμπάμβρος:~

Θεοτοκίον.

Ἀμάχβαντον σύλληψιν, ἄφθορον τόκον, σὺ μόνη ὑπέδεξας Παρθένος διαμείνασα. Θεὸν γὰρ σωέλαβες, τὸν ὑπὲρ πάντων Ἀρχὴν, ἄνθρωπον γενόμβρον, πιστῶν εἰς σωτηρίαν ἐξ ἀπολύτρωσιν:~

Ὠδὴ, η'. Κάμινος ποτέ.

Κάμινος ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι ῥείθρα, τῶν Γ'ορδαίου ἐξεκόμισε, τῷ θείῳ βαπτίσματι, ἁμαρτίας καταφλέγουσα, τὰς δὲ πίστεις δροσίζουσα κράζομεν τακτά τὰ ἔργα, Κύριον τὸν Κύριον:~

Ὦ σωματικῶν, παθῶν προεκδημήσας, τ' Ἐκκλησίας Θεοδόσιος, ἐν τοῖς κενώσι τ' γῆς, τῷ ὑδάτων ἐξαιρέμβρος, τῷ μεσαίᾳ δείκνυται κράζοντι. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κύριον τὸν Κύριον:~

Ἐγένετο τῷ σῶν, χαρῶν ἡ εὐλογία, τὸ τῶν ἐν ῥείθροις βαπτισθέντος Χριστῦ, θειότατον πρόσαγμα. τῇ ἀμίκτῳ γομιμώτατον, ὕδωρ καὶ θάλπων Ἥλιος. κόκκος γὰρ εἰς πολύχουν, σῖτον ἀστόρως ἐφέρετο:~

Νόφον μοντὸν, φωτὸς τῇ θειοτάτῃ, σὺ ὑπεσδύσας Θεοδόσιε. ἐπλάκας δακτύλῳ Θεῦ, ἐγγραφείσας τῇ καρδίᾳ σου, τὰ δυσεβείας δόγματα, ἔφθασε τοῖς φοιτῶσι, βίβλον ζωῆς Παμμακάριστε:~

Ἱστὴν ἀῤῥαγῆ, τὴν τῆς αἰμόῤῥου Πάτερ, ἐκμιμησάμβρον τὸ γυάλιον, τῷ ῥάκκους ἀφάμβρον, ὥσπερ σκότος τῷ ἐν σοὶ φωτισμῷ, τὸ πάθος ἐφυγάδευσε. γέγονας ἐκλογῆς γὰρ, σκεῦος τῷ ἐπιφανέντι Χριστῷ:~

Δόξα.

Ἐ τὸν ἐκ Θεοῦ, Θεὸν ἑωρακότα, σωματικῶς ἐπιφανέντα Χριστὸν, ἀῤῥήτως ἐπε-

ἐπέχωμεν, τὴν ἀόρατον Πατρὸς, καὶ Πνεύματος τὸ Ἅγιον, κράζοντες εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον :~

Θεοτοκίον.

Γ Τὸν τῆς Παρθένου, ἀχώρητον ἐν Μήτρᾳ, θεαρδικῶς πολιτευσάμενον, ἀπορρήτως σωτέλαβε, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον. ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα :~

Ὠδὴ, γ'. Ἀρχὴ Γενεσίτορος.

Γ Τρόδρε ἐκήρυξας, Θεόφρον Θεοδόσιε, τῆς σεπτῶν ἰσαρίθμους Εὐαγγελίων Χριστοῦ, τὸ τῆς προαιρέσεως αἷμα, μαρτυρικῶς, προέμενος ζῆλῳ, καὶ Μάρτυς ἀληθὴς ἀσεβείας ἀποδέδειξαι :~

Δ Ίκην τὸν ἄδικον, ἐνδίκως κατεδίκασε, τῆς σῆς ὑποφορίας προεξορίσασα, καὶ διαβλασφήμων χαλεπῶν, τῶν δυσσεβῶν, ψυχῆς ἐξελοῦσα, ζωῆς τε στερήσασα, τῆς ζωῆς τὸν ἐχθρὸν Ὅσιε :~

Ὧν σῶν μεμνημένοι διδαγμάτων Θεοδόσιε, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν, δύο τὰς θελήσεις εἰδότα, τὰς ψυχικὰς, καὶ τὰς ἐμφύτους, καὶ τὰ αὐτεξούσια, ἐν Θεῷ τῷ βαστασθέντι σαρκί :~

Ε Ρώμενος δόσις ἀγαθὴ, ἐκ τῆς ἡμῶν φώτων Παρθένου, τῆς ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρὸς πέφηνας, βρῶσις ἀθανάτου ἐσθιωθεῖσα, καὶ πόσις τῆς ἐμλιμῷ, τακέντων τε δίψει, γυμνῶν περιβόλαιον, καὶ πεπτωκότων ἐπανόρθωσις :~

Η παύσῃ τῶν ποίμνιόν σου, ἐφορῶν Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς μεμνημένος, καθυποχέσεως. ἧς τὰς τῆς ἐλπίδος ἀγκύρας, ὡς ἀρραγεῖς ἐξήψαμεν πέτρας, πρὸς Χριστὸν μεσίτευσε, κεκτημένοι Θεοδόσιε :~

Θεοτοκίον.

Σ Ὀρθρος ἀνέθηλε πρωϊμος, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτὶ, παρθενίας ἀκτῖσι, περιαστράπτουσα, τῶν ἁμαρτολῶν τὸν Ἡλίου τὸν μονογενῆ, τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν φαιδρύνασα, Θεομῆτορ Παμσεβάσμιε :~

Ἑτέρα. Γυναῖκα ἀκουσίως.

Ὁ μνῶν καθαρὰς Ὅσιε, τῆς παθῶν συγχύσεως, φανῶς ἐδέξω τὰς θείας, ἐμφάσεις τῆς ὑποφώτου, καὶ φιλαμπεῦς Θεότητος, Παμμάκαρ Θεοδόσιε, τῆς Ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα. Σὺ μοῦ πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε :~

Ἕτερον, τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Β Ἀβαὶ τῆς θείων ἔργων σε, Σωτῆρα με Παντοδυνάμε. Θεὸς γὰρ ὢν πρὸ αἰώνων, Παρθένου μήτραν ὑπέδυς, καὶ σαρξ ἀρρέτως γέγονας, καὶ ὕδασιν ἀπέπλυνας, τῶν Γ'ορδανικῶν Δέσποτα, βροτῶν τὴν φύσιν τῶν ῥύπου, τῆς ψυχικῶν ἁμαρτάδων :~

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ, Πᾶσα πνοὴ, ἱερῶμεν ἤ. σ'. καὶ ψάλλομεν, ἤ. προσόμοια, ἦχος, πλ. δ'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Γ Η͂κον τῆς ἱερῶν ἀρετῶν, προκατασκήσας σεαυτὸν Θεοδόσιε, τὸν θεῖον, τῆς Θεοτόκου κατηξιωθῆς Ναὸν, κατοικεῖν καὶ τοῦτον ἐπισκέπτεσθαι. Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, θεωρεῖν γὰρ ἠγάπησας. τῆς ἀληθοῦς δὲ, μὴ σκιᾶς τὴν ἀπρέπειαν, καὶ τὴν ἄφραστον, καθορᾷς ὡραιότητα. ἣν πρὸ ἐθεμελίωσεν, ὁ Τ'ψιστος Ὅσιε, καὶ κατοικίζει προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀφαμάρτους. αὐτὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος :~

Ο Μοις ἀσκητικοῖς σεαυτὸν, ἀνακαθάρας μιμητὴς ἐχρημάτισας, Παμμάκαρ, τῆς σῆς Δεσπότου. τὸ γὰρ κραταιὸν τῆς σῆς, ἀψαμένης πάθος ἐθεράπευσας. λιμῷ τηκομένους, ἐν τῇ ὀρήμῳ δὲ ἔθρεψας, ἐξ ἀκεμώτου, χορηγῶν θησαυρίσματος, ὡς φοβούμενος, Θεὸν δόσις γενόμενος. πίστιν δὲ τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας Ὅσιε, τὸν τῆς Τυραννικὴν μανίαν, αὐτὸν ἐδένως λογισάμενος, Χριστὸν ἱκέτευε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος :~

Φ Λόγα τὸν πρὸς Θεὸν ἀκλινῶς, καὶ διαπύρου θερμῆς ἀγαπήσεως, ἐξάψας τὸν ὁραμόθεν αὐτεκμίσω πυρσὸν, ἀδοκίαν θείαν σοι μιμούμενα, Ναὸν ἁγιώτατον, ἀρετῆς παιδευτήριον, οἰκοδομῆσαι, καὶ ψυχῶν φρουτιστήριον. ὃν δεξάμενος, ἀσεβῶς ἐτελείωσας. ἔνθα δὲ τὸ πολύαθλον, κατάκειται σῶμά σου, θήκαις Ὁσίαις Παμμάκαρ, διαφθορὰν τιμώμενον. Χριστὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος :~

Ν Η͂στις ἕως σκιᾶς θαυμαστῆς, ἕως τῆς οἰκου-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῷ Θεῷ Θεοδόσιε, διῆλθάς ἀγαλλιάσει, Ϛ ἀθροσωμῇ ψυχῆς, σὺν ἦχος Πάτρ ἑορτάζομτος, τρόπμῶς ἀκουσόμενος, ἐ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τ ἀφράστ, θυμηδίας καὶ τρόφεως, γενησόμενος, ὦ μεθέξει Μακάριε. ἧς μόνης ἐφιέμενος, τῷ σαρκα ἐμέκρωσας. ἧς Ϛ ἐπέτυχε θεία, δικαιοσωμῇ κοσμούμενος, Χριϛὸμ ἱκετεύω, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶμ δοθῆμαι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, β'.

Ὦμ ἀρετῶμ ἡ κλίμαξ, ἀποϛραμμὸς αἰεδείχθη θεῖ τ γῆς. τῦτον ἀθμήσωμεν, ὡς ἀσκητῶμ ἐγκαλλώπισμα. ἠσκήσας γὰρ ἀληθῶς, ὡς πρ ὁ μέγας Ἀμτώμιος, ἄμεμπτον ταπείμωσιμ ἐνδεξάμενος, καὶ ποιμαίας τὸμ λαὸμ αὐτῦ εὐσεβῶς, εἰς μαύδραμ Ἁγίαμ ἐμήλασεν, οὗ ὁ χορὸς τῇ Ἁγίῳ καθέϛηκεν. ἐκτενῶς οὖμ βοῶμεν. μὴ ἐπιλάθῃ καὶ μμῶ τῆς ποίμνης σου Παμμάκαρ Θεοδόσιε. ἀλλὰ πρεσβεύσας σου πρὸς Κύριομ, σῶσαι ἡμᾶς δεόμεθα.

Καὶ μμῶ, ὁ αὐτός.

Ἡμέρομ ὁ Χριϛὸς, ἐμ Ἰορδάμῃ ἦλθε βαπτισθῆμαι. Σήμερομ Ἰωαμμης ἅπτεται, κορυφῆς τῦ Δεσπότυ. Αἱ Δωάμεις τῇ Οὐρανῶμ ἐξέϛησαμ, τὸ παράδοξομ ὁρῶσαι μυϛήριομ. Ἡ Θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, Ἰορδάμης ἰδὼμ ἀνεϛρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντα βοῶμεν. Δόξα τῷ φαμέντι Θεῷ, ἐ θεῖ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸμ Κόσμομ.

Δοξολογία μεγάλη, ἐ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτυργίαμ, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῦ Καμόμος, Ω, δή, γ'. καὶ ϛ'.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΒ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ταταιάνης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱϛῶμεν, ἤ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια, τ Ἑορτῆς, ἦχος, β.

Ὅτε ἐκ τῦ ξύλυσε νεκρόν.

Ἄμομ, μμῶ μεθέορτομ πιϛοὶ, ἄσωμεν Χριϛῷ τῷ βαπτίσει, καθαρωτάτῳ μοί. ἤδη γὰρ ἐφέϛηκε, πρὸς Ἰορδάμῃ σαρκὶ, ἁ Πατρὶ ἐ τῷ Πμάματι, ἀεὶ σωυπάρχωμ, φύσει τ Θεότητος, τῷ Ἰωάμῃ βοῶμ. δεῦρο, Βαπτιϛὰ βάπτισόμ με. Θέλω γὰρ ἐκπλυίαι τῦ ῥύπου, φύσιμ τῇ ἀμθρώπωμ ὡς φιλάμθρωπος.

Ῥόμφ, λατρευόσισοι Χριϛὲ, πᾶσαι τῇ Ἀγγέλωμ αἱ τάξεις, ὡς Βασιλεῖ Ϛ Θεῷ. ὅλως ἀτενίσαισοι, τὰ Χερυβὶμ ὑ τολμᾷ, κορυφῆς δὲ τ θείας σε, κελάδεσμοι ψαῦσαι, χόρτῳ ὄμτι Δέσποτα, ὁ Ἰωάμμης φησὶ, φόβῳ σωεχόμενος ὅλος, μίμε πῦρ τὸ ἄϛεκτομ φλέξῃ, τ φρικτῆς σε Κύριε Θεότητος.

Λάβομ, ἐκ Παρθέμυ σαρκωθεὶς, ῥάθροις τὸμ Ἀδὰμ ἀπλάσαι, τῷ Ἰορδάμῃ φησὶμ, αὖθις πρὸς τὸμ Πρόδρομομ, ὁ Λυτρωτὴς ἐ Θεός. ὡς Χριϛῷ οὖμοι πρόσελθε. Ϛ γὰρ Ἰωάμμης, τῦτο φύσει πέφυκα, καὶ βαπτισόμ με σαρκί. ὅπως τῇ δρακόμτωμ σωτερίφω, καράς τῇ ἐκεῖ ὁ τῦ Κόσμου, πᾶσαμ ἁμαρτίαμ αἶρωμ Κύριος.

Ἑτέρα π. τ Ἁγίας, Ὅμοιος.

Ὅτε, τῷ τῦ Πμάματος φωτὶ, καταλαμπομέμη πλησίως, πλῆτομ ἐμίσησας, μόμομ ἀγαπήσασα τὸμ Ἑτουραίομ, τῷ Μαρτύρωμ σωῤῥότητα, σαφῶς ἐμεδύσω, καὶ πρὸς ὑπομβάλλομτας, πόμε ἐχώρησας. ὅθεμ τὸμ ἐχθρὸμ καθελοῦσα, μίκης ἀνεπλέξω σεφάμης, ὦ Τατιαμὴ Θεομακάριϛε.

Ὅτε, τὸ δυαρῶδες τ σαρκὸς, Ϛ τ ἁμαρτίας τῷ φλόγα, Ἀχμὴ κατέσβεσας, δρόσῳ θείᾳ Πμάματος, τῶ σωσφγοῦντός σοι. τότε θῆρας ἐφήμωσας, ϛαδίου ἐμ μέσῳ, σῶμα παραδοῦσά σε, πρὸς αἰκισμὸς ἀνδρικῶς. ὅθεμ τὸμ ἐχθρὸμ καθελοῦσα, μίκης ἀνεπλέξω σεφάμης, ὦ Τατιαμὴ Θεομακάριϛε.

Ἶφος, ὕδε πῦρ ὐκ αἰκισμοὶ, θλίψεις ὐ λιμὸς ὐ παντοίας, εἶδος κολάσεως, σὲ τὸμ πρὸς τὸμ Κύριομ, ἤμβλωσεν ἔρωτα. διεπύρφ καρδίᾳ γὰρ, αὐτὸμ ἐκζητήσασα, πάντα τὰ ὁρώμενα, ὑφ' σὶ διέτρησας, Μάρτυς καὶ παγκάδος τ θείας, σὺδομ κατεσκιώσας Νύμφη, τῷ Παμβασιλέως χρηματίσασα.

Δόξα, καὶ μμῶ, ἦχος, β'.

Ῥῶσάσε ἡ φύσις ἅπασα, τῷ γεγεμῶσῃ γυ-

γυμνὸν ἐμ ὕδασι, τὸν Δημιεργὸν τὸ βάπτισμα αἰτοῦντα, ἠλοιῶτο φόβῳ Ϛ ἔξεπλήττετο. ὁ Πρόδρομος δὲ, φόμῳ σωσάχετο, μὴ τολμῶν προσεγγίσαι σοι. ἡ Θάλασσα ἔφυγεν, Ἰορδάνης τὸ ῥεῖθρον ἀμεχαίτισε. τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν θεωροῦντά σε, ἐ Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις, ἔξέστη το λέγουσαι. ὦ τῆ θαύματος, ὁ Σωτὴρ γυμνῶται, ἐνδύσαι θέλων σωτηρίαν, τὸν ἀνθρώπους ἐ ἀπάτης.

Εἰς τὸν ἁ. ἦ. προσόμοια, ἦχ. ἅ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

ΝΥν προφητικῶς, ἐκβοήσωμεν Κυρίῳ. ἐπέφανέ ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν καὶ Κτίστης, σωτήριος δὲ Λόγε, τῆ δρακόντων τὰ σώματα, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὡς Οἰκτίρμων, Ϛ τὸν τυφλωθέντας τῷ φωτί σε, Χριστὲ ἐφώτισας. ἀλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ἁ. Ἡ Θάλασσα ἅδε, ἐ ἔφυγεν.

ΚΑτὸς κατ' ἐχθρῶν, τῷ βαπτίσματί σε Λόγε, ἔδωκας ἡμῖν, τοῖς ἐκ πόθε σεβομένοις, τὴ σὴ οἰκονομίαν. ἣν ἐκὼν ἐξεπλήρωσας, λύσας τὸν βροτὸν ἐκ τ' κατάρας, τ' ἐκ τῆς Ἐδὲμ διαδραμύσης. ἐφ' ᾧ ψάλλομεν. ἀλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

ἁ. Τί σοι ἔγνω Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

ΟΙ' ἐν τῷ Ἅδῃ, τὸν χιτῶνας δφματίμενοι, ἐκόμτα ποτὲ, ἐνδυσάμενοι τὴ πτώσει, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου, ἐκδυσάμενοι σήμφορον, ἐν τῷ βαπτισμῷ τῷ τῆ Κυρίε, θεολογοῦντά σὺν Ἀγγέλοις, αὐτῷ κράξωμεν. ἀλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β'.

ΝΥμφήσωμεν οἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τῆ Θεῆ ἀοργησίας τὸ μέγεθος. ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὸν ἡμῶν καθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς ἐ ἀκήρατος, ἁγιάζων ἐμὲ Ϛ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, σωτρίβων ἐπὶ τῆ ὕδατος. ἀνυμνήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' ἀφροσύνης ἀδελφοί. ἡ γὰρ χάρις τῆ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀνυμνοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστῆ τῆ Θεῆ, Ϛ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Γ' ΑΝΝΟΤΑΡΙΟΣ.

Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὰ ἁ. ἤλθ. ἰδιόμ. ἦχ. δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΤΟν Ἰορδάνην ποταμὲ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; τὸν ἀθεώρητον γυμνὸν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί. Ϛ πῶς γὰρ τῆτον οὐκ ἔμελλον φρῖξαι καὶ δῦσαι; οἱ Ἄγγελοι αὐτὸν, ὁρῶντά ἔφριξαν. ἔξέστη Οὐρανὸς, ἐ γῆ ἐτρόμαξε, Ϛ σωεσάλη Θάλασσα, Ϛ πάντα τὰ ὁρατὰ ἐ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν β'. ἤλθ. ἰδιόμ. ἦχος, πλ. δ'.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

ΒΑπτίζεται Χριστὸς, ὁ φωτίζων τὸν Κόσμον. ἔξ ὕψους ὁ Πατὴρ, ἐμαρτύρησε λέγων. οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτῆ ἀκούετε. οὗτός ἐστιν ὁ φωτίζων τὸν Οἰκουμένην, τῇ ἀναλαγχνίᾳ αὐτῆ. ὁ βαπτισθεὶς Ϛ σώσας ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Καιρὸν τ' Ἑορτῆς, ἐ τ' Ἁγίας.

Ὠδὴ, ἁ. ἦχ. β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

ΜΑρτυρικαῖς, ἠγλαϊσμένη φαιδρότησι, τῷ καθαρῷ παρέστασαι, Μάρτυς Νυμφίῳ σε, ψυχοφθόρων ναισμάτων, αἰτῆσα λυτρωθῆναι, τὸν ἀνυμνοῦντάς σε.

ΛΥτὸν φθαρτῆ, Μάρτυς τελείως ἐλόγησας, ἐν Οὐρανοῖς τὸν ἄφθαρτον, Ϛ διαμένοντα, ἐκζητῆσα προθύμως, ἐ χαίρουσα ὑπῆλθες, Μαρτύρων φάδιον.

ΡΟὸς αἰκισμὸς, πρὸς ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας, πολυειδεῖς ἀπότητος, Μάρτυς ἐχώρησας. σωφρονοῦσαν γὰρ εἶχες, τὴν χάριν τῆ Σωτῆρος, ἐμβαμβησάμενόν σε.

Θεοτοκίον.

Τὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κυήσασα, βαυματισθέντα πάθεσι, Κόρη θεράπασον, Ϛ πυρὸς αἰωνίε, ἁρπασόν με μόνη Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ, γ'. Ἐν πέτρᾳ με τ' Πίστεως.

ΤΟν ἔστησε τὸν πύργον τ' σῆς καρδίας, συνῳδύσασα βασάνων ἡ φρικυμία. ἐφίκετο γὰρ τ' ἀγάπης, Χριστῆ Παρθένε. πρὸς ὃν ἐκραύγαζες. ὡς ἅγιος Ἅγιος, πλήσον Κύριε.

ΑΝθρώπων τὴν ἀσθένειαν ὁ φορέσας, ἐστερώσε

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρωσε δυναμει τὸ ἀθετήσαν. αμίχυρον τὸν δράκοντα ὤφεν Μάρτυς, εἰς γῆν κατέρραξας, πιστῶς κραυγάζουσα. ὡς ὑκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Χ Εἰμάρρυς ἀπεξήραμας αμομίας, τοῖς ῥείθροις τῆς αἱματώσεώς σου Μακαρία. θυφῆς δὲ τῆ χειμάρρυ μὴ ἀπολαύσας, Σ φῶς αμέσπορον, οἰκεῖς κραυγάζουσα. ὡς ὑκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Η Σύλληψις, ὁ τόκος σου ὑπὸρ λόγον. αἰῶνας γὰρ τὸν Κτίσαντα διὰ λόγου, ἐγέννησας ῥυσάμενον ἀλογίας, Κόσμου τὰ πάθη, Κόρη Ἀπείραυδρε. ὃν δυσώπει παύτοτε, τῆ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὠδὴ, ε'. Εἱρμός.

Ε Ἐν πέρα με τῆ πίστεως σφρεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ἀφραίνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. ὑκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὑκ ἔστι Δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

Κατ. ηχ, δ'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Κ Ατ' ἴχνεσι τῆ σῆ, ὁδηγῆ ἑπομένη, σεμνὴ Τατιανὴ, τὸν ἐκείνου προθύμως, ἐζήλωσας θανάτου, καὶ τὸ πάθος τὸ Ἄχραντον. ὤφεν ἔτυχε, τῆ Οὐρανίου παστάδος, στέφος ἄφθαρτον, περικειμένη ἀξίως, ἐν δόξῃ ἀθανάτου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ο Μέγας ὑετὸς, πρὸς ποταμίαν ῥαθυμίαν, προσέρχεται σαρκὶ, βαπτισθῶσα θελήσας. πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε. πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν σου καθαρᾶν; ἵνα φέρει τὰ σύμπαντα;

Ὠδὴ, δ'. Τ' μνῶσε ἀκοή.

Ω Ραῖον, τῆς ψυχῆς κατάστημα, ἀμορφίαν τῆς ἀσεβείας, Τατιανὴ φοβῆσα, προσέτι δὲ τῆς μαρτυρίας φωτὶ, παραδόξως διαλάμψασα, τῷ καθαρῷ Νυμφίῳ εἰσοικίζεται.

Ι Δὼν ῥῳ, σὺ τὰς ἄψεις ξέοντας, παραυτίκα ἀορασίᾳ, Οὐρανίοι Ἄγγελοι, ἱκέτευον τὸ ἀποσταλέντα πρὸς σε, ἐκ Θεοῦ Μάρτυς βοήθειαν. οἳ σε τὴν καρτερίαν κατεπλάγησαν.

Ν Ομίμως, τὸν Χριστὸν κηρύττουσα, ἐβδοπώσω παρανομοῦντας. θυσία δὲ ἄμωμος, ὡπρόσδεκτος τελειοτάτη αὐτῷ, προσηνέχθης αἰακράζουσα. σὲ ἀγαπῶσα Σῶτερ, σφαγιάζομαι.

Θεοτοκίον.

Ρὸς ὅρμον, γαλουὸν με ἴθυνον, Θεομύμφευτε Παναγία. κεκμάζει γὰρ κλύδων με, ὁ ταραχος τῶν ἁμαρτιῶν δεινῶς, τοῖς αἰρέμοις ῥιπιζόμενος, ὑπὸ πονηρῶν πνευμάτων, ὑπὸ θλιβόντων με.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ φωτισμός.

Φ Ὅβον Θεοῦ, ἐν γαστρὶ διανοίας ἐνδεξαμένη, πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας, καὶ μαρτυρίαν, ἔτεκες Γενναιόφρον, παραδόξως, σφρῶς ἀθλήσασα, Στρατὸς ἁμαρτίας ἀρχαὶς θριαμβεύσασα.

Θ Οῦ τὸ σεπτὸν, Σ μακάριον πάθος ἐκμιμουμένη, ἡ δι' ἀπαθείας σοι σωαφθεῖσα, πάσχει προθύμως μελῳδὸν τεμνομένη, ζωοδότα Χριστὲ κραυγάζουσα. ἔτρομεν ἐκτύσου, Θεὸν ὑκ ἐπίσταμαι.

Φ Ωτισικαῖς, διαλάμπεις ἀκτῖσι φαιδρυνομένη, Πνεύματος Ἁγίου λαμπαδοχία, καὶ καταυγάζεις, τῆς πιστῶν τὰς καρδίας, ἁμαρτίας ζόφον σκεδάζουσα, Μάρτυς Ἀθληφόρε, Χριστῷ παρσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Η Φωτεινὴ, τῷ Ἡλίῳ Νεφέλη λάμψον μοι αἴγλῃ, λύσαν τὸν ζόφον μου τῆς ταισμάτων. δίδυμαι χεῖρα, ἐμπαρεύτι εἰς ὕλιν, ἁμαρτίας ἔγειρον κείμενον, μόνη τῶν πεσόντος, Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις.

Ὠδὴ, ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ε Πὶ ξύλου ὡς ἔμψυχος τεθεῖσα, Μάρτυς ἡ σεμνὴ καρτερεῖ τὴν ἁμάρτησιν, καὶ τὰς ξεσμὰς τοῦ σώματος, διὰ πόθον τοῦ σοῦ Παντοδυνάμεως.

Γ Ριώτατοι θῆρες ἠδέσθησαν, μέσον ἀνδρικῶς τοῦ σταδίου ἀθλήσασαν, Θέκλαν ὡς πρὶν τὴν Πρώταθλον. ἧς τὸν ζῆλον ἐκτήσω ἀοίδιμε.

Π Ιστοὶ τότε Οὐρανίοι Ἄγγελοι, μέσον τῆς φρουρᾶς, σὲ φωτὶ κατελάμπρυναν, ἡνίκα ἀλγεινῶν ἐξαίρουτο, ἐν Θεῷ ὡς Ἀμώμαν δοξάζουτο.

Θεοτοκίον.

Κ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο, σὲ τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ ὃν ἠγάπησεν, ὁ Ποιητὴς Παράμωμε, καὶ ἐκ σοῦ ἀπατείλας ἐπέφανεν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο' Εἱρμός.

Ἐ 'Ν ἀβύσσῳ παιδμάτων κυκλούμβος, τὴν ἀφεξιχρίασον, τ' ἀσωλαγχνίας σε, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε:~

Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ιβ'. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

ἦ. Τῆς παύτα λαμπρᾶς Τατιανῆς τῇ καφᾷ,
Λαμπρὸν προεξέκνησε τὸ ξίφος σέφος.
Τῇ δυοκαιδεκάτῃ Τατιανῆς αὐχένα κόψαν.

Τ'ὴν ἰῶ ἐκ τ' Πρεσβυτόρας Ῥ'ώμης, Θεοῖ τ' Βασιλείας Ἀ'λεξαύδρα, ἐκ Παρθὸς ὑπατώσαντος τοὺς, κ' τὴν τῆς Ἐ'κκλησίας τάξιν Διακόνισσα. Διὰ δὲ τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦν, ἤχθη τῷ Βασιλεῖ. ἐ μετ' αὐτῆς εἰς τὸν τῆς εἰδώλων εἰσελθοῦσα ναὸν, τὰ μὲν αὐτῷ ξόανα διὰ προσεύχης κατέσεισε, ἐ εἰς γῆν κατέῤῥαξε. Διὸ καὶ τύπτεται τὸ πρόσωπον, ἐ ὀγκίμοις τὰ βλέφαρα διαῤῥήγνυται. Εἶτα κρεμαθεῖσα ξέεται, καὶ ξυρᾶται τὴν κεφαλήν. Μετὰ ταῦτα δὲ πυρὶ καὶ θηρίοις φαγεῖσα ἀμάλωτος, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου τοῦ Ἀβεσαλαμίτου.

ἦ. Ἐ'παμθρακωθεὶς καρδίαν θείῳ πόθῳ,
Ἐ'π' ἀμθράκων ἤδισται Πέτρος ἐκπυέα.

Τ'ὸν τῆς κ' πίστιν ἀσεβεῖα, καὶ τῆς κ' τὸ σῶμα ῥώμῃ ἀκμάζων ἐν μεότητι τῆς ἡλικίας, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησεν. Ο' γοῦν Ἄρχων Ἐ'λαθθροπόλεως συλλαβὼν αὐτὸν, ἐ μήτε κολακείαις χαυνώσας, μήτε ἀπειλαῖς καταπτήξας, πυρὶ τελειοῖ. ἐν ᾧ τὴν σέφανον τοῦ μαρτυρίου, ὁ Ἅγιος ἐκομίσατο:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μόρτιος.

ἦ. Θεὸν ποθῶν ὕψιστον ἰσχυρὸν μόνον,
Μαρτύρεται Μόρτιος ἰσχυρῶς ἄγαν.

Τ'ὸν ἤχθη Θεοῖ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, στρατιώτην Θεοῖ τὸ Τάγμα τῆς Μαύρων. Καὶ ἀναγκασθεὶς θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν, καὶ μὴ πειθόμενος, ἀποζώννυται τ' Στρατείας καὶ τοῦ ἀξιώματος,

ΓΑΝΝΟΤΑΡΙΟΣ.

καὶ καταξαίνεται τὸ σῶμα ταῖς μάστιξιν. Ἐ'γκαρτερήσας δὲ ταῖς βασάνοις ὡς μηδὲ φωνὴν ἐκπέμψαι, θάμβος καὶ ἔκπληξιν παρέσχε τῷ Τυράννῳ. Διὸ ἐπὶ πολὺ τῆς βασάνου παρατεθείσης, ἐπεὶ τόπος οὐχ ὑπελείσκετο ἐν τῷ τοῦ Μάρτυρος σώματι μωλωπων ἐ τραυμάτων ἀπέραντος, ἀφεθῆναι αὐτὸν τ' βασάνου προσέταξε, S τῇ εἱρκτῇ ἐναπορῥῖψαι. Ο'κτὼ δὲ ἡμέρων παρελθουσῶν, καὶ πολλῆ ἰχὼρος ἐκ τοῦ καρτερικοῦ ἐκείνου σώματος ἀπορῥέοντος, καὶ δυσωδίας πολλῆς γεγενημένης, λοιπὸν τοῖς πόνοις ἀποκαμὼν ὁ ἀοίδιμος, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν, εἰς χεῖρας Θεοῦ ἐναφῆκε:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ὀκτὼ Μάρτυρες οἱ ἀπὸ Νικαίας, ξίφει τελειοῦνται.

ἦ. Θ μήσκει χορός τις ὀκταρίθμος ἐκ ξίφους,
Ἀ'ῶμος ἀρεῖν ὀγδόην ζωὴν θέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Εὐθασία, ξίφει τελειοῦται.

ἦ. Αὐτῷ Θεῷ Σωτῆρι Κόσμου προσφέρει,
Αὐτῆς κεφαλὴν ἐκ ξίφους Εὐθασία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Παρθένου ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ἡλιοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου Εὐχαίτων, καὶ τῆς Ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, πλησίον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλων.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον S σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ω, δὴ, ζ'. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Τ'ὸν ἡμῶς αἰτῆτε, ἀσαθιζομένη, παθῶν τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπέρτατα καρτερώτατα. πυρὶ Οὐρανίῳ δὲ, Μάρτυς κατέφλεξας, σέβειν τὲ μὴ θέλοντας Θεόν. ὃν πᾶσα Κτίσις ὑμνεῖ δοξάζουσα:~

Ἐ'γκάρδιον φορέσασα, τὸ πῦρ τὸ θεῖον, σὺν τ' ἀγαπήσεως, Χριστὲ ἡ παναοίδιμος, τὸ πῦρ τὸ ὁμόθυλον οὐκ ἐδειλίασε, παίδων εἰκομίζουσα τὸ πεῖν, S τὴν ἀνδρείαν, S τὴν σοφρόνησιν:~

Ἡρῶν ἀγριότητος σοι, καθυπετάγη, λέοντων τὰ χάσματα, ἀπήμαντος παρέδραμες,

Θεῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεῦ δοξάσαντος, τῦ τὸν δοξάσασαν, τότε τὰ παθήματα τῆ σῆ, ἁγνὰ πληρώσασα σαρκὶ Παμάφημε:~

Θεοτοκίον.

Ζ Ὠλὶ ἐμυπόστατον, ἡμῖν τεκοῦσα, θαμάτῳ τὸν θάματον, σαφῶς ἐξαφαμίζουσα, τὰ πάθη θαμάτωσον, τὰ τ' σαρκὸς ἡμῶν, πίστει τῆ τιμώντων σε Ἀγνὴ, ὡς Θεοτόκον ἐ ὑπερένδοξον:~

Ὠδὴ, ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τῦ πυρός.

Κ Αλλωπισθεῖσα ἀρεταῖς, ὡραιώθης καλλοναῖς τῦ μαρτυρίου, ἐ Νυμφίῳ ἡρμόσθης, τῷ ὑπὸρ πάντας βροτὺς, ὡραίῳ κάλλει διαλάμπουσα, τ' ἀθανασίας, Τατιανὴ Θεόφρον:~

Τ' Ἀσωμάτοις λειτουργοῖς, ἐν εἰρκτῆ τὸν Ποιητὴν ἐδοξολόγεις, διαλάμπουσα δόξη, τ' θείκης ἀγραπτης, καὶ πᾶσιν ἀπρόσιτος μένουσα, τοῖς κεκραπημένοις, τῷ ξόφῳ τ' ἀπάτης:~

Η 'Σωφρονίσθης τῆ μελῶν ἐξελέσθωσεν ἐχθρᾶ μηχανουργίας. τῆ αἱμάτων ἡ ῥύσις, τ' ἀθείας δαιμόνος, χαμάρρους, σεμνὴ ἀπεξήραμε, πέλαγος θαυμάτων, ἡμῶν ἀμαδεχθεῖσα:~ Θεοτοκίον.

Ω σον οἰκτίρμον ἡμᾶς, τὸν Οἰκτίρμονα Θεὸν ἡμῖν Σωτῆρα, ὑπὸρ λόγον τεκοῦσα, πυρκαϊᾶς λογισμῶν, παθῶμτε, ἐξαίρουσα καῦσωμα, σὺν ταῖς ἱκεσίαις, Ἀγνὴ Παρθενομῆτορ:~

Ο' Εἱρμός.

Ψ Ὸν ἐν καμίνῳ τῦ πυρὸς, τῆ Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, ἐ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε, τὰ ὄργα ὡς Κύριον, ἐ ὑπερυψῦτε, εἰς παντας τὺς αἰῶνας:~

Ὠδὴ, ζ'. Τὸν ἐκ Θεῦ Θεὸν Λόγον.

Μ Ετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τῆ τῦ ξίφους σε δίκη, δεμὸς καθυποβάλλει δικαστής. ἧς τῆ ἀμόδῳ ἐκρότησαν, αἱ ἀρ[illegible] Τάξεις. Χριστὸς δὲ παμαλκεῖ σε δεξιᾷ, ἐς εφαίνωσε Μάρτυς, μομίμως ἐναθλήσασαν:~

Τ μαγελαίζῃ Μαρτύρων, φαιοτάταις ἀγέλαις, φαιώτερον ἐγγίζουσα Θεῷ, βλέπεις ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι. ὡς παρθένος μυμφῶνι, αὐλίζῃ τῦ Νυμφίου σε Σεμνὴ, δυσωπῦσα σωθῆναι, τὺς πόθῳ σε γφαίρομτας:~

Σφραγισμένῳ πηγῆ σε, κεκλεισμένον τε κῆπον, ἀθέμα σεπτὸν, ἐ ἱερὸν Νύμφιον Χριστῦ ἀδιάφθορον, ἱερεῖον ἐ θῦμα, ἀμνάδα ἐ καλὴν περιφαῆ, τῦ Δεσπότου ὅλων, Τατιανὴ κηρύττομεν:~

Θεοτοκίον.

Η Ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν πιστῶν σε αἰτουμένων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγὴ, σῶσον οἰκτίρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, ἐ πάσης τῆ Ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, τὺς ἐν πίστει Σ πόθῳ, ἀεί σε μεγαλύνοντας:~

Ο' Εἱρμός.

Ρ Ὸν ἐκ Θεῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάρ. Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ.

Δ Ιὰ τὸν πόθον τοῦ Χριστῦ, βασάνους ἐκαρτέρησας, Τατιανὴ γενναιόφρον, καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἰσχὺν, γενναίοις φάνησας. διὰ τῦτό σε πάντες, πιστῶς μακαρίζομεν:~

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον:~

Ἀποστίχα, ἦχ. προσόμοια, ἦχ, ἡβ'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Ε Ἶλας ἐκ φωτὸς, φῶς ὑπάρχων Ἰησῦ μου, ἐφώτισας ἡμᾶς, ἐν ἀῤῥήτῳ σου ἐλλάμψει, τὺς πρὶν ἐκτυφλωθέντας, ἐν Ἑδὲμ ἐκ τῆ ὄφεως. ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἀρτι φάος, πάντες τῷ φωτίσθεντες καθορῶντες, πιστῶς ψάλλομεν. ἄλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

ῃ. Ἡ θάλασσα ἰδὲ ἔφυγεν.

Μ Γ'ρα τῆ φοικτῶν, Οἰκονόμε μυστηρίων, Πρόδρομε χαρᾶς, καὶ τῆ Πνεύματος αὐτόπτα, τὸν βαπτισθέντα Λόγον, ὃν σὺ ὡς ὑδόκησεν, αἴτησαι ἡμῖν ἁμαρτιάτων, λύσιν ἀεὶ παρασχεθῆναι, αὐτῷ ψάλλουσιν. ἄλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Η. Τί σοι ἔστι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἄ Ῥωμεν πιστοί, ἐν σωφρέσει τας καρδίας, δραμωμεν ασουδῆ, ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου, και ἴδωμεν τὸν Κτίστην, σαρκικῶς βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννη τῦ Προδρόμου, και σωὶ αὐτῷ θεολογοῦντες ἁμα μέλψωμεν. Ἀλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, ἐ μυῖ. Ὅμοιον.

Ὦ Τῆς ὑπερ μοῦ, θείας οἰκονομίας. πῶς ὁ Ποιητὴς, τῷ ποιήματι παρέστη, Ϛ κλίνει τύτῳ κάραν; ὑποδείγματι γὰρ ἡμῖν, τύπον ταπεινώσεως εἰσάγει, τοῖς περὶ αὐτὸν φωτιζομένοις. ἐν ᾧ ψάλλομεν. Ἀλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολυθία τῦ Ὄρθρυ, ὡς συνήθες, και Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΓ'. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἑρμύλε, ἐ Στρατονίκης.

Τὴν αὐτὴν ἡμέρα, συμψάλλομεν ἐ τὴν Ἀκολυθίαν τῶν Ἁγίων Ἀββάδων, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτὴν, εἰς τας ιδ'. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛ'. ἐ ψάλλομεν, π. προσόμοια. ἦχ, δ'.

Ἔνδοξος σημείωσαι.

Ἑρμυλος ὁ Ἔνδοξος, ἐ Θεόφρων Στρατόνικος, ἡ δυας ἡ θαυμάσιος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογῦντες, πολύθεον πλάνην, ΜΣ πολλὰς τὰς αἱρέσεις, ἐ τας βασάνυς κατεφρονήσαντες, ἐ μίκνε διαδήματι, στεφανωθέντα πρεσβύσι, δωρηθῆναι τοῖς πόθασι, τὴν εἰρήνην ἐ ἔλεος.

Οὗ Λόγου γενόμενος, Μάρτυς Διάκονος Ἑρμυλε, ἐκλογῇ θείᾳ Πνεύματος, τῷ λύθρῳ τῦ αἵματος, τῆς ἰφωσιώνης στολὴν ἐπιχρώσας, ἱφαντόβαφον ἀληθῶς, και λαμπρότβαφον ταύτην ἐτέλεσας, Ϛ μυῖ εἰς τὰ Βασίλεια, τὰ μοκτὰ μεταβέβηκας, πρεσβεύτης τῶν τιμώντων σε, χρηματίζων θεόπνευστος.

Ἔσμυρναν καρτερήσαντες, ταῖς προσαγαῖς τῶν δικάζοντος, ἐν σαργάνῃ ἐβλήθητε, Ϛ τέλος μακάριον, ἐ πυγμὴν ὑδάτων, ἄμφω δεδειγμένοι, τὴν πολυμήχανον ἐχθρὸν, τύτοις ἐμφρόνως ἐμπεπαίξατε. ἐ μυῖ περιπολάτε, περιχαρῶς τὰ Οὐράνια, ὑπὲρ παύτων δεόμενοι, Ἀθληταὶ γενναιότατοι.

Ἑτέρα π. προσόμοια, τῶν Ἁγίων Ἀββάδων. ἦχ, πλ. δ.

Τί ὑμας καλέσωμεν Ἅγιοι;

Μ Εγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τῶν βαρβάρων ὑπομείναντες, τὴν ἔφοδον γενναίως. τας ψυχας ἐναποθέμενοι, τοῖς ξίφεσι προθύμως. Μαρτύρων ἀμοιβὰς στεφάνυς. Ἀγγέλοις, συναυλίζεσθε ἀξίως. πολλὴ ὑμῶν ἡ καρτερία, ἐ μείζονα τὰ χαρίσματα. πρεσβεύσατε, τῶ σωθῆναι τας ψυχας ἡμῶν.

Ὅσιοι Χριστῦ ἠγωνίσασθε, τῶν προσκαίρων ἀλογήσαντες τῦ βίου ἑκουσίως, τῆς σαρκὸς καθυπετάξατε τὸ φρόνημα γενναίως, Ϛ ξίφει ἐν Χριστῷ τελειωθέντες, Ἀγγέλοις συναυλίζεσθε ἀξίως. διὸ ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, σεμνυόμενοι ἱκετεύομεν. πρεσβεύσατε, τῶ σωθῆναι τας ψυχας ἡμῶν.

Κ Αλῶς πολιτευσάμενοι Ἅγιοι, τῶν Μαρτύρων τὰς ἀγῶνας, μιμησάμενοι γενναίως, τὰ βραβεῖα ἐραμόθην, ἐκομίσασθε μομίμως. μαχαίρας, ὑμεῖς κατεφρονήσατε. ὡς ὄντι, βασάνυς ὑπεμείνατε. ἵνα ὁμῦ ἀναδήσησθε, τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως. πρεσβεύσατε, τῶ σωθῆναι τας ψυχας ἡμῶν.

Δόξα, ἦχ, πλ. Τῶ Στυδίτυ.

Ὅσιοι Πατέρες, μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν νόμῳ Κυρίυ, ἠξιώθητε τῦ ξύλυ τῆς ζωῆς σύφυτοι γενέσθαι, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν, ἀθλήσεως στεφάνους ἐξιώθησε. παῤῥησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Ἀγωνοθέτην Θεὸν, Ϛ ἡμῖν αἰτήσασθε, ἵλασμὸν ἐ τὸ μεγα ἔλεος.

Καὶ μυῖ. ὁ αὐτός.

Η Μῶν ἡ Κτίσις φωτίζεται, σύμπαν τὰ παύτα ἀφραίνονται, τὰ Οὐράνια παύτα ἐ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι ἐ ἄνθρωποι συμμίγνυνται. ὅπυ γὰρ Βασιλέως παρουσία, Ϛ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἴδωμεν παύτες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν, ἀχειροποίητον καὶ ἁμαρτίας λυτρωσάμενον. διὸ ἀποστολικὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κὶ φωνὶ προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν ε'. π. προσόμ. ἦχ. β'.

Οἶκος τῆς Εὐφραθᾶ.

Ὤφθη τὸ Πατρικὸν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Γ'ορδάνου ῥείθροις, βαπτίσματι καθαίρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ε. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ἔχων δι' ὅλου πρεπῶς, Προφήτα Γ'ωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου, καὶ βαπτισμὸν τὸν Κτίστου, βροτῶν εἰς ἀμαγεύνησιν.

ε. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Γ'ορδάνου ῥείθροις. σωέλθωμεν ῥυφθῆναι, Σοφὸς τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα, ἦχ. πλ. δ'.

Οἱ τὶ ἰσάγγελον βίον πολιτευσάμενοι, πάνσοφοι ἀσκητικοῖς Πατρὲς Ὅσιοι, ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμα δουλαγωγήσαντες, καθυπετάξατε τῷ πνεύματι. φῶταί γενόμενοι τῇ ἐκτολῇ τοῦ Κυρίου, τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος ἐφυλάξατε, καὶ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ἐκ τῆς ἀσκητικῶν ἱδρώτων διηνύσατε. καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατακοσμηθέντες, ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Ἀ'πὸ τῆς Ἀ'γγέλων στρατεύματα ἐξέστησαν, ὁρῶντές σε σύμφορον ἐν τῷ Γ'ορδάνῃ, γυμνὸν ἑστῶτα Σωτῆρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὶν ἄχραντον κορυφὶν σου ἀποκλίναντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Γ'ωάννου. σὺ γὰρ πτωχεύσαντος ἑκουσίως, ὁ Κόσμος ἐπλουτίσθη Κύριε δόξα σοι.

Ἀ'πολυτίκιον.

Ὁ Θεὸς τῆς Πατρῴας ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ἀ. ἥλῳ. καὶ ἦχ. γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Γ'ορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου. αὐτῷ δὲ προσεμαρτύρει. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ηὐδόκησα. καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θέᾳ. Περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Εἰς τὴν β'. ἥλῳ. καὶ ἦχ. δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἠρήμου πολίσαντες, ἐν ἀσεβείᾳ Θεοῦ, τὰ πάθη ἐρημώσαντες, ἐν ἐγκρατείᾳ σαφῶς, ὡς φοίνιξ ἐβλάστησατε, βόστρυας ψυχοφόρους, ἀρετῶν Θεοφόροι, φέροντες τοῖς ἀνθρώποις, γλυκασμὸν ὑπὲρ μέλι. διὸ καὶ μεγαλύνομεν πίστει τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ἀ'ναθαλήγιάσας τὰ Γ'ορδάνεια, τὸ κρᾶτος συνέθριψας τῆς ἁμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τὸν ἀνθρώπων τὸ γένος. διόσε ἱκετεύομεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύο, εἰς ἦ.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχ. πλ. δ'.

Ἀ'σωμεν τῷ Κυρίῳ.

Γ'ύμνοι ὡς ἀληθῶς θεολαμπεῖς, τῷ σοφεύματι σοφοὶ, τῆς Ἐκκλησίας ὤφθητε, καταυγάζουσαι ἡμᾶς, θείαις λαμπρότησι Μάρτυρες.

Ὤφθητε ὥσπερ ἀνθρακες μυστοὶ, προσαπτόμενοι πυρὶ, τῷ Πνεύματος Ἁ'γίδημοι, καὶ ἐδώλωσε τὶν πυρὰν, ῥείθροις αἱμάτων ἐσβέσατε.

Ἁ'μασι προσκλυζόμενοι τῷ Χριστῷ, τῷ ἐν τοῖς ῥείθροις τὶν ἡμῶν, ἀσέβειαν βυθίσαντος, ἀθέας Ποταμοὺς Μάρτυρες ἀπεξηράνατε.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἐμῶν ἁμαρτιῶν τὸν ὀχετὸν, ἡ τῷ θαλάττῃ τὶν φθορὰν, τῷ τόκῳ σου μαράνασα, καὶ καταύξησί μοι δὸς, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ὁσίων.

Οὐδὲν ἀκροστιχίς.

Ἄ'λλος αὐτῶν Πατρῴων κλέος μέγα.

Γ'ωσήφ. Ὠδὴ, ἀ. ἦχ. δ'.

Θαλάσσης τὸ ῥοῦθραῖον πέλαγος.

Σκήνει φωτοειδεῖ γενόμενοι, μακαριώτατοι, θεοειδεῖς ἐδέχθητε σαφῶς, τῇ κεκμώσει τοῦ αἵματος. διὸ συνεπαγάλλεσθε, τοῖς Ἀ'σκηταῖς Χριστοῦ καὶ Μάρτυσι.

Ἀλάστῃ τῇ τῶν δακρύων πρότερον, ἐμαπεμίξατε, τὸν Φαραὼ σοφοὶ τὸν μυστὸν, τῶν αἱμάτων εἰς ὕστερον, τοῖς ἐχθροῖς ὠλέσατε, καὶ ἀφαμίᾳ παρεπέμψατε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τ Αμπρωύων ὁ φωτοδότης Κύριος, ὑμῶν τὴν Ἀθλησιν, ὑπομονῇ θεράποντας Χριστοῦ, φωταυγῇ ἀπεργάσασθε, καὶ ἐμφανῆ τὴν ἄσκησιν, ὑπὸ αὐγὰς Ἡλίου λάμπουσαν·

Ο Τ' Ἐλίφιος ὄχλου ἀλγεινῶν ἐπίτασις, ὁ μακρυσμὸς παντελὴς, τῶν κοσμικῶν φροντίδων Ἀθληταὶ, ὁ βαρβάρων ἀμήμερος, ἐπιδρομὴ τ' κρέττονος, ὑμᾶς ἐλπίδος ἀπηγάγετο·

Θεοτοκίον.

Υ Παρέχων ὁ κατὰ φύσιν Κύριος, πᾶσιν ἀχωρήτως, ἐν σοὶ χωρεῖται Δέσποινα βροτοῖς, ἀπαλλαγχμία γενόμενος. ἵνα βροτοὶ δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν διασώσηται·

Ω ᾗδὴ, γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Φ Ἑόντων τὸ ἅγιον μισήσαντες, τῶν μελλόντων ἐποθήσατε, ἀδιάῤῥυτον ἀπόλαυσιν, γενναῖοι Στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ Παμβασιλέως·

Χ Ὀνδρείως αὐτέχητε Θεόφρονες, παραμόμως τῷ προσάντι, ἀσεβείας ὑποκλίνεσθαι, καὶ μίκης ὑραμόθεν, ἄῤῥατε σφαῦες·

Ψ Ὀνδάλματα πλάνης ἀδαφίσατε, ἀπλανεῖς Χριστομάρτυρες, ἑαυτοὺς δὲ ἀνέκησατε, μανὸς σεωτοὺς, καὶ φίλας τ' Θεομιωσίας·

Θεοτοκίον.

Ω Ὁμφαία τὸ πρὶν κρεφομένη, τὰς ἀσόδας μοι δίδωσιν, αἰδυμένη τὴν κυντήσασαν, Παρθενομήτορ λόγχῃ, τὸν ἐκσὰ τεχθέντα·

Ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ε Τετριμμένη, διανοίᾳ Θεὸν θεραπεύσαντες, σωτερίφατε ἐχθρὰν, μεγαλαυχίαν Μακάριοι, ξίφει σωτειρόμενοι καὶ θαμαστόμενοι·

Ρ Ποσκοπῦντες, τῶν μενόντων σοφοὶ τὸ ἀΐδιον, τῶν ἀσάτων Σ ράγων, τὸ χαμερπὲς ἀπεκρύσασθε. ὅθεν μακαρίζεσθε, Ὁσιομάρτυρες·

Ν Ὁμῷ τῷ θείῳ, ἀσεβεῖ διανοίᾳ ποθήσαντες, τ' σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, δι' ἐγκρατείας ὠλέσατε. καὶ μὴ σναθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε·

Θεοτοκίον.

Υ Παρανία, ὑπεράγιον Λόγον κυήσασα, καθαγίασον ἡμῶν, καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν μακαριζόντων σε, τὴν Παναμώμητον·

Ο Ειρμός.

Τ' κὲν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ κανχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, εὐποιΐᾳ σοφίᾳ Θεοῦ· ὅτι γὰρ ἔστιν Ἅγιος, πλήσας φιλανθρωπε·

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων, ἦχ, α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ν Ὕδασιν ὁμοῦ, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξασθε σοφοὶ, ἐν αὐτοῖς τὸν Βελίαρ, βυθίσαντα χάριτι, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μάρτυρες· ὅθεν σέφανον, ὡς Νικηφόροι λαβόντες, σωσαγάλεσθε, ταῖς τῶν Ἀγγέλων χορείαις. μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε·

Δόξα, τῶν Ὁσίων, ἦχ, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σ παροικοι δεκνύμενοι, καὶ παρεπίδημοι, καλύβας πηξάμενοι, ἐν ταῖς ὀρήμοις σαφῶς, ἠσκήσατε Ὅσιοι, γύμνωσιν κοσμηθέντες, ἀρετῶν τῇ ἐνδύσει, σύμμορφοι γεγομότες, τῶν Χριστοῦ παθημάτων. διὸ καὶ ὑπεμείνατε, τὴν τῶν βαρβάρων σφαγήν·

Ὅμοιον.

Φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, τὰ ῥεῖθρα περιβάλλεται τὰ Ἰορδανεία, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνωθεν μαρτυρῶντος, τοῦ Πατρὸς τῷ σωθρόνῳ, κάτωθεν προσφοιτώσης, τ' τοῦ Πνεύματος δόξης. αὐτὸς ἐστὶν ὁ φωτίζων Σ ἁγιάζων ἡμᾶς·

Ω ᾗδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σ τῇ Λόγῳ διάκονος, λόγοις σου τὴν ἄλογον ἐχηλίτευσας, Μάρτυς Ἑρμύλε ἀπόμοιαν, τῶν παραμομύντων προθυμότατα· Ἰαμ φύσιν Θεότητος, μίαν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα, οἱ Θεόφρονες κηρύξαντες, πολυθέου πλάνης κατεφρόνησαν·

Ναρτήσας ξεόμενος, καὶ ταῖς ἀλγηδόσι περιδομένος, ἀπερίῤῥητος διέμεινας, Ἀθλητὰ θεόφρον Μάρτυς Ἑρμύλε·

Θεοτοκίον.

Ἀθυμίᾳ καθαύδοντα, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ συγκαλυπτόμενον, πρὸς μετάνοιάν με Πάναγνε, ὡς τοῦ Λόγου Μήτηρ ἀνακάλεσαι·

Ἄλλος. Ἐπαρθένια σὲ ἐδέσα.

Η τοῖς πάθεσι τοῦ σώματος ἡττηθέντες, τὸν δυσμενῆ ἡττήσατε καὶ θανατωθέντα, ξίφει Παμμακάριστοι, ζωὴν πρὸς ὑράνιον, χαίροντες ὁμοῦ μετετέθητε·

Εκρωθέντες πρὸ θανάτου δι' ἐγκρατείας, ἐθελουσίως Ὅσιοι τῶν παραμομύντων, ἀκουσίως

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σίως ξίφεσι, δεινῶς τεθαμάτωσθε, ζωὴ μὴ θαμεῖν πιςὰ δόμενοι·

Γ Πιαθέντε ὡς ἁμὰ τῇ ἐγκρατείᾳ, Σ ὡς κριοὶ ἐπίσημοι, χερσὶν αἱμοβόρων, λύκων αἱρεθέντα, ζωὴ πρὸς αἰώνιον, Ὅσιοι Χριςῷ προσλιέχθητε·

Ι Ἐρᾶς τε ἐ πρεσβύται ἐ μειρίσκοι, οἱ Ῥαϊθὼ ἐ Σίναιον, ὄρος κατοικοῦντα, Μάρτυρα γεγόνασιν, ὁσίως βιώσαντα, καὶ βιαιοτάτως τεθνήξαντες·

Θεοτοκίον.

Ν Εὐργεῖ τὴν ἀνθρωπότητα μέσον βρέφος, ὃ πρὸ αἰώνων Κύριος, ὀφθὲις ἐκ Παρθένου, ἐ βροτὸς γενόμενος. αὐτῷ μελῳδήσωμεν. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε·

Ὠδὴ, ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ψ Ὦμ βασανῶν τὰ μέρη, Μάρτυρες παναύφημοι ἀκατεκάλυπτον, τὸ ὑμῶν ἀνδρεῖον· ὑπὸ Ἡλίου γὰρ πεφαυρῶνται, ἀσεβείας φέγγει, τὸν ἀσεβῆ φωταγωγοῦσα, καὶ δαιμόνων τὸν ζόφον ἐξαίρουσα.

Ϟ Περβαύτες τοὺς ὄρους, τοὺς τῆς ἀνθρωπότητος Θεομακάριςοι, Σ τῷ ὑπὸ φύσιν, ἑνωθέντες τελείαις καθαρσέσι, τὰς πικρὰς βασάνους, καὶ τὸν ξεσμοὺς καὶ τὰς αἰκίσεις, ὑπηνέγκατε γενώμενοι σθρόθητι·

Ϝ Ὡμαλαίως αὐτέςης, Μάρτυς τῷ δικάζοντι Ἐμδοξε Ἐρμύλε. ἐ φωνῆς ἀκοῦσαι, ἀναμόθεν Παμμάκαρ ἠξίωσε, τῷ καλοῦντι πόθῳ, προσομιλεῖν ὡς Ἀθλοθέτῃ, ἐ τοὺς τότε ῥωμνύοντι Μάρτυρας·

Θεοτοκίον.

Ω Σ καλὴ ὡς ὡραία, ὡς τῇ καθαρότητι περιαςράπτουσα, τὸν ὡραῖον κάλλει, ἐσωμάτωσας Λόγον, Σ τέτοκας. τὸν τὸ εἶναι πᾶσι, θεουργικῶς Παρθενομῆτορ, παρεχόμενον πλούτῳ χρηςότητος·

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Π Ἀράδεισος ῥυφῆς, ζωῆς ξύλον τὸν Κύριον, ἐδείχθητε μέσον ἔχων, τὸν ὑμῶν ὡς θυσίαν, τὸ αἷμα προσδεξάμενον·

Ϡ Ἱμάτων τὰ κρημνὰ, τῶν δακρύων σμαράγδαντες, τοῖς ῥάσμασι Θεοφόροι, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐνδύσατε·

Ρ Ερπυότητα Θεοῦ, καθορᾶν ἠξιώθητε, αἰώνιον ἀφροσύνην, αὐτὶ κόπων ἐ πόνων, Μακάριοι εἰλήφατε·

Θεοτοκίον.

Γ Κύησας Θεὸν, ὑπὲρ λόγον ἐ σύνοιαν, ἐ ἔμεινας μὴ τόκον, ὡς πρὸς τόκον Παρθένος, Ἀχράντε Θεοχαρίτωτε·

Ὠδὴ, ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ν Αἱμάτων ζωοποιῶν πληρωθέντες, ποταμίοις ἀπορρίφητε ῥείθροις, καὶ ἐν αὐτοῖς, δεδεγμένοι τὸ τέλος, τὸν τῆς κακίας προσάτην ἐπιξήρατε, Παναύφημοι καὶ μωῇ ἡμῖν, ἱαμάτων κρουνοὺς ἀναβλύζετε·

Α Ργαμὴν ὑποβληθέντες προθύμως, παρεδόθητε βυθῷ Ἀθλοφόροι, ἐ πρὸς ζωὴν, ἀνιέχθητε θείαν, τὰ δι' αἰῶνος ὑμῖν ἐλπιζόμενα, ἀράμενοι χαρμονικῶς, μεγαλόφρονες Ἅγιοι Μάρτυρες·

Ψ Ῥάθης ἐν τῷ πικρῶς τιμωρεῖσθαι, ἐ ῥαβδίζεσθαι Σρατόμικε Μάρτυς, ὑπομονῆς, ἀπερίῤῥεπτος φύλος, ἐπόφθαλμος βάσει τ' Πίςεως, τὴν ἔνστασιν τῶν διωκτῶν, ἀφανίζων Σ λόγοις ἐ πράξεσιν·

Θεοτοκίον.

Α πάθη τῆς ἀθανούσης ψυχῆς μου, καὶ τὸ ἄλγος τῆς καρδίας Παρθένε, καὶ τὴν μοῦσαν, ἐκτροπὰς πολυτρόπους, ὡς συμπαθὴς Θεοτόκε θεράπευσον. Σ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον δέομαι·

Ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ϝ Ἡξάντες, προαναθείας δεσμὰ δι' ἀσκήσεως, βιαιοτάτῳ θανάτῳ, τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος λύεσθε, καὶ ἀλύτῳ, ἀγαπήσαι δεσμεῖσθε τὸν Κτίσαντος·

Ψ Σ ὄρη, ὑψηλὴν πολιτείᾳ δακρύμβροι, τὸν καταλήφεσθαι ὄρη, ἐ τὸν Κτίσην πᾶσαν ἐπαπειλοῦντα, δυναςείᾳ, τῇ Χειρὶ τοῖς ποσὶν ὑπετάξατε·

Ν Ἄμασιν, ἀρδαυθέντες δακρύων Μακάριοι, γῆ ὡς καλήτε καὶ πίωμεν, μαρτυρίᾳ σάκχω καρποφορεῖτε, ἀποθήκαις, αἰωνίως Χριςῷ σωτηρύμβρον·

Θεοτοκίον.

Κ Οίμησον, τῶν παθῶν τ' σαρκός μου τὰ κύματα, τῇ ἀκοιμήτῳ σου Κόρη, ἱκεσίᾳ δέομαι ἐ μὴ δόφης, ἁμαρτίας, ἀφυπνώσαί με ὕπνον βαρύτατον·

Ὁ Εἱρμός.

Θ Υ'σωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρα κεκαθαρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροια

» θαρμενῆ, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς πλάγας
» σου, ῥάσαντι αἵματι.

Κοντάκιον. ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Κ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαλήνιον κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίᾳ αἵματι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις σεφόμενοι. ὅθεν καὶ ἀπαδέχθητε, Μαρτύρων Σ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Ὁ Οἶκος.

Α' ἐπὶ γῆς μεκρώσαντα μέλη, ζωηφόρῳ μεκρώσει, τῇ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πάθος ἐξεκομίσατε, πρότερον μὲν τῇ καλῇ ἀσκήσει, καὶ τὸ δεύτερον πάλιν τῇ ἀθλήσει. Ὅθεν αὐτὸς, Σ διπλᾶς τὰς σεφάνους κατέπεμψε, ταῖς καρδίαις ὑμῶν Πατρῴαν, ἑτοιμάσας σκηνὴν ἐπουράνιον, Σ τόπον τὸν αἰώνιον. σὺν ᾧ μὴ ἀγαλλόμενοι ὦφθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΓ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος, Ἑρμύλου, καὶ Στρατονίκης.

Η' σαργάνῃ μαῦς, Ἑρμύλῳ Στρατονίκῃ. Κοινὸν κατάπλουν, εἰς βυθὸν ποιουμένοις. Ἑρμυλον ἡδ' ἑτάρους δεκάτῃ πέμπε τρίτῃ Ἴστρος.

Τοῦτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Λικινίου τοῦ Βασιλέως. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Ἑρμυλος, κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, Διάκονος. Παραστὰς δὲ τῷ Βασιλεῖ, Σ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα ὁμολογήσας, πρῶτον μὲν χαλκοῖς τισὶ τύποις τὰς σιαγόνας τύπτεται. εἶτα μιφάσι πληγῶν καταξαίνεται, καὶ τὸν Στρατόνικον ἐκκαλεῖται πρὸς παῤῥησίαν φίλον ὄντα, καὶ τοῖς αὐτοῦ πάθεσιν ἀλγεινόμενον. Ἐν γὰρ τῷ τύπτεσθαι τὸν Ἅγιον Ἑρμυλον ῥάβδοις ξιφῶν, ὑφ' ὧν ἐῤῥάγη τὴν καρδίαν, γραφεὶς Σ ἰδὼν ὁ Στρατόνικος ἐδάκρυσε. Παράθυς δὲ γέγονε δῆλος, ὅτι κοινωνὸς τῆς αὐτοῦ καθέξεως προαιρέσεως. Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, χριστιανὸν ἑαυτὸν ὡμολόγησεν. Ὅθεν τύπτεται, καὶ ἅμα τῷ Ἑρμύλῳ τῷ ποταμῷ Ἴστρῳ ἐμβάλλεται. σὺν ᾧ τὸ μακάριον τέλος ἀμφότεροι ἐδέξαντο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ὰκτηρίῳ ὄρει τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Ὀξείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Γακώβου τοῦ ἀπὸ τῆς Νισίβεως.

Ε. Τὸν Γάκωβον θνητὸν ὄντα τῇ φύσει, Θνητοῖς ὁμοίως μὴ θανεῖν οὐκ ἦν πρέπον.

Τέτος γυμνήμα Σ θρέμμα τῆς μεγαλοπόλεως Νισίβεως ἦν. Καὶ τὸν ὀρεινὸν καὶ ἡσύχιον βίον ἀγαπήσας, τὰς ὑψηλοτάτας κορυφὰς τῶν ὀρέων κατέλαβε, καὶ ταῖς ἐκ τῆς ὀρεινίας αὐάγκαις γενναίως ἦν ἐγκαρτερῶν, θήρᾳ μὲν ἐκφλογόμενος, χειμῶνι δὲ τῷ κρύει Σ τῷ παγετῷ ταλαιπωρούμενος. Τροφὴ δὲ ἦν αὐτῷ ἡ αὐτομάτως βλαστάνουσα, καὶ τὸ ποτὸν, ὕδωρ μόνον. Χιτὼν δὲ ἦν αὐτῷ, ἁπλοῦν περιβόλαιον. Καὶ ἁπλῶς ὅτω τὸ σῶμα κατεδαπάνα, τὴν πνευματικὴν τροφὴν διαπαντὸς προσφέρων τῇ ψυχῇ. Ἐντεῦθεν ἡ πρὸς Θεὸν αὐτῷ ἐγένετο παῤῥησία, καὶ τὰ ἐσόμενα προεώρα, καὶ δυνάμιν εἰς θαυματουργίαν ἐκ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐδέξατο χάριτος. Ποτὲ μὲν γὰρ σὺν τινὶ τόπῳ παραγενόμενος, καὶ αἰχμαλωτισμὸν γυναικὸς κατά τινα πηγὴν θεασάμενος, τὴν μὲν πηγὴν ἐξήρανεν, αὐτοῖς δὲ τοῖς ῥίζαις λάχανα θῆναι πεποίηκε. Καὶ τὸ μὲν ὕδωρ παρακληθεὶς, αὖθις ἀναδοθῆναι παρεσκεύασεν, αὐτὰ δὲ τὰ γυναῖα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος μένειν ἔασε. Καὶ δικαστὴν Πέρσην ἀδίκῳ φήφῳ χρησάμενον θεασάμενος, λίθῳ τινὶ μεγίστῳ αὐτοῦ τὸν κεφαλὴν ἐπαρασάμενος, τοῦτον συνέτριψε. Καὶ ἐμπαικτικῶν τινῶν σὺν τῶν σωμάτων αὐτοῖς ὡς τεθνηκότα σχηματισάντων, καί τι παρ' αὐτοῦ λαβεῖν ἱκετευόντων, ἀληθῶς τῷ θανάτῳ παρέπεμψε. Καὶ αὖθις παρακληθεὶς ἀνεζώωσεν. Ἐπεὶ δὲ τὴν προεδρίαν Νισίβεως ἔτυχεν ὁ μέγας ἔχων, καὶ σὺν τῇ κατὰ Νίκαιαν συνόδῳ παρῆν. Ὁ δὲ Ἄρειος μετὰ τὸ καθαιρεθῆναι αὐτὸν, αὖθις σὺν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔσπευδεν εἰσελθεῖν, καὶ δι' ἧς τοῦτον ἀπεῖλεν ὁ μέγας Ἰάκωβος, τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ διαλυθέντων. Καὶ Σαβωρίου τοῦ Περσῶν Βασιλέως πολιορκοῦσαι Νίσιβιν ἀπιόντος, καὶ πάμπολλα μηχανήματα πεποιηκότος, ὀφθεὶς μόνος ὁ Ἅγιος, εἰς φυγὴν τοὺς Πέρσας ἐτρέψατο, σκηπτῶν Σ κωμώπων μέφη τούτοις ἐπι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γρα-

στρατεύσας. Ε'ξ ὧν οἵτε Ἵπποι καὶ Ἐλέφαντες τιτρωσκόμενοι, τὰ δεσμὰ διαρρήξαντες ἐδραπέτευον. Ὅπερ ὁ Βασιλεὺς θεασάμενος, ἐν ἀπορίᾳ κατασχεθείς, τὰ οἰκεῖα κατέλαβεν ἄπρακτος. Ἐν τούτοις τοῖς μεγίστοις διαπρέπων μεγαλουργήμασιν ὁ θεῖος Ἰάκωβος, καὶ πλήρης ἡμέρων γενόμενος, μακαρίως ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀθανάσιος, ῥαβδιζόμενος τελειοῦται.

ῬΑ'βδοις Ἀθανάσιε σαυτὸν ἐδίδους,
Σπένδων θανεῖν μὴ, ζῆν δὲ πολλῷ κρείττονα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Παχώμιος, καὶ Παπυρίμος, ἐν Ποταμῷ τελειοῦνται.

ΟΙ. Τοιοῦτον ἄρα καὶ Παπυρίμος τέλος,
Οἷον σὺ Παχώμιε βληθεὶς εἰς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, τῆς Μονῆς τοῦ Βαθέος ῥύακος.

Τ'αῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦ, δὴ, ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

ΡΡ'ῥει μελίῤῥυτος σὺ γλῶσσα, ἐκ τοῦ στόματος πικρίαν ἀμελείας, Σταυρὸν σοῦ, σωτῆρος κατυμνῶν, αἰσθανόμενος Ἑρμύλε, ὁ Θεὸς ὑμνητὸς εἶ.

ΦΑ'βδον δυνάμεως κατέχων, τὸν σωτήριον Σταυρὸν γενναῖε Μάρτυς, ῥαβδισμοὺς καρτερῶν, προθύμως ἀναμέλπεις. ἀλληλούϊα. Κύριε, ὁ Θεὸς εἷς τοὺς αἰῶνας.

ΚΗ'τις γαστρὸς ὁ διασώσας, σωζόμενον Προφήτου παραδόξως, ποταμίων ὑμῶν ὑδάτων διασώζει, τὰ μικροφόρα λείψανα, μύστ' τέλος Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

ΤΩ'ν τῆς Εὔας τὸν καταραν, τὸν παράνομον κατώκησας γαστρὸς, ἀλληλούϊα πηγὴ, βλυστάνων τοῖς βοῶσιν. ἀλληλουϊζόμενος Παναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ἄλλος. Ἐν τῷ καμίνῳ Ἑβραίοις.

ΕΛαμπρυσμένοι, τῇ ἐγκρατείας τοῖς πυρσεύμασιν, ἄθλοις, ἱεροῖς τε Μάρτυρες προφανῶς, φωτιζόμενοι μετέβητε, πρὸς φέγγος ἄδυτον, καὶ ἡμέρας ὑμνοὶ χρηματίζετε.

Θελήσει, τῷ ἐν Κόσμῳ ὕδασι ξενώμενοι, ξένως, τῷ βροτοῖς ὀφθέντι διὰ σαρκὸς, φωτιζόμενα τὰ μένοντα, καὶ μὴ φθειρόμενα, ἀγαθὰ κληρωσάμενοι ὅσιοι.

Ὁ Θεῖος Παῦλος, καὶ Γωαμμης καὶ Θεόδουλος, Νεῖλος, ἐφεξῆς τε πάντες παμμακλεῶς, καὶ θανόντες καὶ βιώσαντες, μακαριζέσθωσαν, Ἀσκηταὶ καὶ ἀοίδιμοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

ΕΝ τῷ τὸ μάγμα, τῆς ζωῆς ἐν κοιλίᾳ φορέσασα, πάλαι, μαγναδόχος σάρμος ὡς ἀληθῶς, προετύπου ἐμφανέστατα. ἀλλ' ὑμνημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, παναμωμε Δέσποινα.

Ὦ, δὴ, η'. Ἐν τῇ πλατείᾳ καμίνῳ.

ΓΓ'καρτερεῖς τυπτόμενος, καὶ δεινῶς ἀσαθιζόμενος, καὶ τοῖς μιαιφονοῖς τῆς ἀλγεινῶν κυκλούμενος, ἀοίδιμε Ἕρμυλε, τῷ Σταυρικὰ δὲ παθήγος, πρὸς τὰ δύσεβείας, τὰς ἀγῶνας ἐγύμνου. μεθ' ὧν Σ ἀσεβοῦς. Ἱερεῖς ἀλλογᾶτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χεροὶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΙΙ'ακλιμεῖς τὸ φρόνημα, καὶ γενναῖοι τῇ ἄθλησιν, καὶ τῷ Οὐραμίῳ, δωρεῶν ἐπάξιοι, οἱ λίθοι οἱ σύντιμοι, τὰ τῷ πίστει προπύργια, λίθοις κεκλασθέντες, ἐν προσεύξασθε σέβας. Θεῷ δὲ τῷ τῷ ὅλῳ, ἀσεβόων δεσποτῆ. οἱ Παῖδες ἀλλογᾶτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΟΥ'τας πλευρὰς τοῖς ὄμυξιν, ἀπορύττων ὁ τύραννος, καὶ τοῖς ἀσαθισμοῖς αἰκείας συγκόπτων σε, τὸν μοῦν ἐκ ἐσάλευσεν, ὁρμισμένον θείᾳ σοργῇ, καὶ τῷ Λυτρωτῇ, καταστοχάσθη τὸ κάλλος. ᾧ μοῦ ἐν παῤῥησίᾳ, γεγηθὼς ἀνακράζεις. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

ΚΑτὰ πάντα τέλειος, καὶ τῇ φύσει ἀπρόσιτος, ὤφθη προσιτός μοι, σάρκα περικείμενος, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, τῶν ἀνομιῶν μου, τὸ φορτίον σκορπίσαι, καὶ σῶσαι μελῳδοῦντα. Ἱερεῖς ἀλλογᾶτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χεροὶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χάρας ἐκπετάσας Δαμιήλ.

ΕΓ'γυος χορὸς ἀσκητικοῖς, ἀνδραγαθήμασιν, ὡραϊζόμενος, Ὅσιῶν σήμερον ἅπαντας, χορευτὰς ἀθέσμους δέκμυσιν, ἀνυμνοῦντας μὴ αὐτὸν, Χεροὶ δὲ φαλλομένους. ἀλλογᾶτε, πάντα τὰ ὄργανα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ε Τύθητε οἱ ἀπὸ ἀμμοι, βαρβάρῳ ξίφεσι, κατακοπτόμενοι, καὶ προσλιτέχθητε τέλεια, τῷ τυθέντι Λόγῳ σφάγια, ἐ πρωτοτόκῳ ἐμ σκιναῖς, κατεσκιωώσατε μελῳδοῦντά. ἀλλογᾶτε, πάντα τὰ ὄργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ζ Τμνοι πάσης ὄντες ἡδονῆς, τὸν τῶν προπάτορας, ἀπογυμνώσαντα, Πατέρες Ὅσιοι, κάκιστον δυσμενῆ ἀπεγυμνώσατε. κατασολλὶ δὲ ἰδραὶ, ὡς σναθλήσαντες εἰλικρότες, τῷ τον αἰχμίλωτον σοφοὶ ἐμεδύσατε.

Θεοτοκίον.

Η Νοίγεται πάλιν διὰ σὲ, ὁ πρὶν Παράδεισος, ἐ εἰσάγεται, ὁ πρὶν κατάκριτος ἄνθρωπος, ἐ θεῦται ἀληθέστατα, Θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ, βροτῆ τὸ φύραμα. ἧ βοῶντων, πάντα τὰ ὄργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ο Εἱρμός.

Χ Εἴρας ἐκπετάσας Δαμὶλ, λεόντων χάσματα, σὶ λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δυνάμιν ἔσβεσαν, ἀρετῖι περιζωσάμενοι, οἱ θεοσεβείας ὁρασαὶ, παῖδες κραυγάζοντες. ἀλλογᾶτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ, Γ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ι Στίφ Μάρτυρες Χριστῦ, ἧ βασάνων διελθόντες τὸ πέλαγος, ἐγκαθορμίσθητε, πρὸς τὸν λιμένας τῆς ἀναπαύσεως. ὅπου Μαρτύρων οἱ χοροὶ, Δικαίων ὁμήγυρις. ἔνθα τὸ ἄδυτον φῶς, ἐ χαρὰ ἑορτάζοντων ἐμ πνεύματι.

Ω Ῥῆσαν οἱ Θεοφεγγεῖς, ἀληθείας μεγαλόφρονες Μάρτυρες, πρὸς τὴν ἐκλάμψαντα, πρὸ ἑωσφόρου ἄδυτον Ἥλιον, παραδραμόντα τὸ βαθὺ, σκότος ἧ κολάσεων. ἐ μῶν αὐγάζουσι, σωτηρίας φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Η Ἡμέραν μνήμην ἑορτᾶς, τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν παμμακάριστοι, ἡ Ἐκκλησία Χριστῦ, ἐπιτελοῦσα ἄγει χαρμόσυνον, ἐ φωτοφόρον ἑορτὴν, Θεὸν μεγαλύνουσα, τὸν σεφανοδότην ὑμῶν, μεγαλύνοντα ὑμᾶς ὡς θεράποντας.

Ῥῆτε πρὸς περιφανὲς, μαρτυρίου ἀληθῶς ὕψος Ἅγιοι, ἐ κατελήφατε, τῷ πόθου πτῆσας ὄντως Μακάριοι, τὴν Βασιλείαν τῶν Θεῶν, λαβόντες ἀσάλευτον, Μάρτυς Στρατόνικε, σὺν Ἑρμύλῳ τῷ σοφῷ ἐ θεόφρονι.

Θεοτοκίον.

Φ Εἰσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, ἐ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ὄργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, ἐ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἁμαρτίας, ἐλεήμων ὡς Θεὸς ἐ φιλάνθρωπος.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειροτμήτου.

Ι Ἐρολογίαις ἱεραῖς, τὸν Ὁσίους δεῦτε Πατέρας, τὸς ἐμ Ῥαΐθῳ ἐ Σιναίῳ βεβιωκότας, ἐμ ὁσιότητι, ἐ ἀσεβῶς ἀθλήσαντας, μεγαλοφώνως μεγαλύνωμεν.

Ψ Σ παράκλησις Ἀθλοφόροι, οἱ ἐμ ἀσκήσει ὑμῶν πόνοι. ὡς ὑπερφυεῖς οἱ ἀγῶνες, ἐμ οἷς τὸν πλάνον κατεπαλαίσατε. ὡς θαυμασὴ ἡ ἄθλησις, δι' ἧς μιμήμως κατεστέφθητε.

Ε Ὦμα ἐ ψυχὴ τῷ Κυρίῳ, καθιερώσατε σίως, τοῖς δι' ἐγκρατείας ἱδρῶσιν, ἁγιασθέντες ἐ ταῖς τῶν σώματος, ἐπιῤῥοαῖς ξηραίναντες, βαρβαρικῆς κακίας θάλασσαν.

Η Θεοφεγγὴς ὑμῶν μνήμη, αἱματολαῖς λαμπρυνομένη, ἧ διὰ Χριστὸν ὑμῶν πόνων, τὰς διαφοίας πάντων Μακάριοι, περιαυγάζει χάριτι, τῶ παντργῶ ἐ Θεία Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Φ Ῥίττει Χριστὸν καθορῶντα, τὸν ἐμ αὐτοῖς ἀῤῥήτῳ λόγῳ, ἐ σὰρκαθεζόμενον Λόγον, Μητρὸς ἀγκάλαις βρέφος κρατύμενον, σὲ Παναγία Δέσποινα, ὑψηλοτέρα πάσης Κτίσεως.

Ο Εἱρμός.

Ι Ἦθος ἀχειροτμήτου ὄρους, ἧ ἀλαξεύτου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς σωτὰφας, τὰς διεφθαρμένας φύσεις. διὸ παγκλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειράρ. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ο Ἷς πόνοις τ ἀσκήσεως, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, εἰς τέλος ἀπεκτέναμτε. Θεοῦ τέλους δὲ σέφος, τῷ μαρτυρίῳ ἥρασθε, ἧ Πατέρων καύχημα, καὶ ἧ Μαρτύρων δόξα, Ῥαΐθ ἐ Σιναίτ, ἡ παγκόσμιος πλάνης, ἧ θαυμασίων Πατέρων.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Φ Ωτὸς ἀδύτου γέγονεν, ἡ παροῦσα ἡμέρα. Χριστὸς γὰρ ἡ ἀλήθεια, ἦλθε μῶν ἐπιφανῆ. ψαλμοῖς αὐτὸν ἑπαξίως, ἐ ᾠδαῖς ὑμνήσωμεν, ὡς Πλάστην ἐ Δεσπότην.

ὧν καὶ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὦ καιμᾶ μυσηρία. τῆ Α'δὰμ ὁ Ποιητὴς, βελήσει ἄνθρωπος ὤφθη :~

Εἰς τὸν ἁ. ψλ αἶνω. ἀπ. προσόμ. ηχ, πβ'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Δεῦτε καὶ ἡμᾶς, ἐν αἰσθήσει τῆς καρδίας, δράμωμεν πιστοὶ, ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου, ἐν τὸν Χριστὸν ἰδόντες, σαρκικῶς βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, μιᾷ σιωπῇ αὐτῷ δοξολογοῦντες, αὐτῷ κράξωμεν. εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

ἁ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Τῷ τοῦ Γεσσαὶ, ἀμβλάστησεν ἡ ῥάβδος, θεάν κιβωτὸν ἐν τῷ μαστῷ θεοδόχον, ἐξ ἧς προῆλθεν αὐτὸς τῆς ζωῆς τὸ ἀκήρατον. ὃν ὁ Ἰορδάνης κατασιτήξας, καὶ ὁ Ἰωάννης χαραπτήσας, Χριστῷ ἔκραζεν. εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

ἁ. Τί σοι ἐστὶ Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἄσατε ᾠδὰς, αἱ ὑραίαι Δυνάμεις, φάλατε βροτοὶ, καὶ ἀγάλλεσθε συμφώνως. ἰδοὺ γὰρ ὁ Δεσπότης, τῷ Πατρὶ τὸ ἀπαύγασμα, ἔρχεται ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου, ἵνα βαπτισθῇ ὑπὸ τοῦ δούλου. λαοὶ κράξωμεν. εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι :~

Δόξα. ἦχ, πβ'.

Ἀκάμπτοι ἐστὲ Ὅσιοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅσιοι μὲν, ὅτι δικαιοσύνης χάριν ἐδιώχθητε. Μάρτυρες δὲ, ὅτι μάχαιρα ὑμᾶς οὐκ ἐχώρισε τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. καὶ διὰ τοῦτο χαίρετε, ὅτι πολὺς ὁ μισθὸς ὑμῶν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς :~

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Ἡ μήτηρ τοῦ Κτίστου φωτίζεται. σὺν μόρῳ τὰ πάντα ἀφραίνονται, τὰ ὑραῖα πάντα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται. ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. διὸ ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν. Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὀρθρου, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΔ'. Τῶν Ἁγίων Ἀββάδων.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδομεν τὴν Ἑορτὴν τῇ Ἁγίῳ Θεοφανείῳ, καὶ φάλλομεν τὴν ἅπασαν Ἀκολουθίαν, εὐτε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὀρθρῳ, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ αὐτῇ τῇ Ἁμαχωμάτων.

Σωφρονίου τῇ Ἁγίῳ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΔ'. τῇ Ἁγίῳ Ἀββάδων, τῶν ἐν Σινᾷ ὄρει ἀναιρεθέντων.

ἁ. Σ πάθαι τὸ πρᾶξαν ὧδε τοὺς πολλοὺς φόνους,

Τὸ δ' αὖ πεπονθὸς, ἄνδρες ἀρετῆς φίλοι: Ἀββάδας ἀμφὶ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ, κτάμενε χαλκός.

Τοῖ τὸν ἀσκητικὸν βίον ποθοῦντες, πᾶσι τοῖς τοῦ Κόσμου χαίρειν εἰπόντες, κατῴκουν τὴν ἔρημον. Μεθ' ὧν ἦν Σ ὁ Μακάριος Νεῖλος, Ἔπαρχος γεγονὼς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ δὲ δυνάμει λόγου καὶ τῆς Ἁγίας Πνεύματος χάριτι, καλλίστα συγγράμματα ἐκθεὶς, πρὸς ἀσκησιν ἐπαλείφοντα, καὶ τὴν διαγωγὴν καὶ αἰχμαλωσίαν, καὶ αἵρεσιν τῶν Ὁσίων Πατέρων τούτων διαγράψας. Οὗτοι γὰρ ἀνῃρέθησαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ὕστερον λεγομένων Βλεμμύων, ἀπὸ Ἀραβίας ἕως Αἰγύπτου Σ Θαλάσσης ὀρυθραῖς καὶ τὴν ἔρημον παρατεταμένων. Πρὸ δὲ χρόνων πολλῶν, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, Σ Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἀνῃρέθησαν καὶ ἕτεροι, ἡσυχάζοντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει. Ἐξελθόντες γὰρ οἱ κατοικοῦντες Σ αὐτοὶ ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει Σαρακηνοὶ, ἀποθαμόντος τοῦ φιλάρχου αὐτῶν, πολλοὺς ἐφόνευσαν τῶν Ἀσκητῶν. Τῶν δὲ λοιπῶν φυγόντων εἰς τὸ ὀχύρωμα, ἐφάνη τοῖς Σαρακηνοῖς διὰ τῆς μυκτῆρος φλὸξ πυρὸς κατακαίουσα ὅλον τὸ ὄρος. ἡ δὲ φλὸξ ἀνήρχετο ἕως τοῦ Οὐρανοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Σαρακηνοὶ ἐφοβήθησαν. καὶ ῥίψαντες τὰ ὅπλα αὐτῶν ἔφυγον. Οἱ δὲ πρῶτον σφαγέντες ἦσαν ἑκατὸν ὀκτὼ, ἔχοντες πληγὰς διαφόρους ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν. Ἐξ αὐτῶν δὲ ἀνῃρέθησαν δύο ζῶντες,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

τες, Σάββας καὶ Η'σαΐας. Οἱ δὲ φομάθσίτες, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν τελείως, τῶν δὲ ἐκ τῆς σὺς μόρας ἐκράτα τὸ δόρμα. ἄλλοι μέσον ἐκόπησαν. ὡς ἔθαψαν οἱ δύο Μοναχοὶ, οἱ καὶ τὰ περὶ αὐτῶν εἰπόντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Α'γίων, λγ'. Πατέρων τῶν ἐν τῇ Ρ'αϊθῷ αἱρεθέντων.

δ'. Ω'ς περὶ Ρ'αχὴλ τὰ τέκνα μιᾶ τὸς Α'ββάδας,

Κλαίω Ρ'αϊθὼ, συγκεκομμένος παθαις.

Τ'οι οἱ Μακάριοι Πατέρες, τὸν ἀσκητικὸν ἀγῶνα διήνυον, ὅθα εἰσὶν αἱ δώδεκα πηγαὶ τῶν ὑδάτων, ὡς οἱ ἑβδομήκοντα φοίνικες. Βλεμμύων δὲ τριακοσίων ἐπιβαντων ξύλοις μεγάλοις, καὶ πορασαντων τὸ πέλαγος Αἰθιοπίας, καὶ ἐλθόντων εἰς τόπον τινὰ, καὶ δύροντων πλοῖον, καὶ ἐμβαντων ἐν αὐτῷ, καὶ διαπορασαντων εἰς τὴν χώραν τῶν Φαραωιτῶν, ἦλθον οἱ Φαραωῖται εἰς συναντησιν αὐτῶν, καὶ ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν Βλεμμύων, καὶ ἐσφάγησαν ἄνδρες τετρακόσιοι ἑβδομήκοντα ἑπτά. Οἱ δὲ Ελέμμυες ἐπάραντες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία τῶν Φαραωιτῶν, ἀπῆλθον εἰς τὸ Κάστρον, ὅπου εἶχον τὴν Ε'κκλησίαν οἱ Α'γιοι Πατέρες. Οἱ δὲ κλείσαντες τὴν θύραν, ἐδεδέχοντο τὸν θανατον. Ελθόντες δὲ οἱ βάρβαροι, καὶ μὴ δύροντες χρήματα, πάντας ἐφόνευσαν. Καὶ λαβόντες τὴν αἰχμαλωσίαν, ἀπῆλθον πρὸς τὸ περάσαι. Καὶ μὴ δύροντες τὸ πλοῖον, ὅπερ οἱ ἀγκαρδισθέντες ἐβύθισαν καὶ ἔφυγον, ἐμαχήσαν καὶ ἔσφαξαν τὴν αἰχμαλωσίαν πᾶσαν. ἐσφάγησαν δὲ καὶ αὐτοὶ πάντες ἀπ' ἀλλήλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ο'σίας Παύλης ἡμῶν, Θεοδώρου τοῦ Νείλου τῆς σοφῆς.

ε'. Τὸν Θεόδωρον πρεπόντως ἐπαινέσω, Ω'ς Θεῦ δοῦλον καὶ ὁμολογητὴν καὶ πράγμα.

Τ'ος ὑπῆρχεν υἱὸς Νείλου τῆς σοφῆς, τῆς γεγονότος μὲν ἐπάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καταλιπόντος δὲ τὴν δόξαν τοῦ Κόσμου, καὶ ἀπελθόντος καὶ μοναάσαντος ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Τούτων δὲ ἐν Σ ἑτέρων ἐκεῖσε διαγόντων, καὶ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν διανυόντων, ξένα ἐφημος ἐπιπεσόντων βαρβάρων, Σ ἁρπαζόντων κατασφάζειν τοὺς ἁγίους Πατέρας, ὁ μὲν Νεῖλος ἠδυνήθη φυγεῖν, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδωλος ἐκρατήθη αἰχμάλωτος μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν μέν, καὶ δεθέντες ἐσύροντο. Κατασκωπάσαντες δὲ οἱ βάρβαροι ἐβούλοντο σφάξαι τοὺς μένας, καὶ θῦσαι τῷ πρὸ τοῦ Η'λίου ἀστεύοντι ἄστρῳ. Καὶ ὁ μὲν εἷς ἔφυγεν. οἱ δὲ βάρβαροι κοιμηθέντες, τοῦ Η'λίου ἀστείαντος καὶ τοῦ ἄστρου κρυβέντος, οὐκ ἔσφαξαν τὸν Θεόδωλον. Βουλόμενοι δὲ πωλῆσαι, δύο μόνον χρυσίνους ἐλάμβανον. Καὶ γυμνώσας τὸ ξίφος ὁ εἷς, ἦλθε σφάξαι αὐτόν. τότε ἠγόρασεν αὐτὸν ὁ Ε'πίσκοπος, καὶ ἀπέλυσε. καὶ καλῶς βιώσας, ἐκοιμήθη. Τελεῖται δὲ τῶν τοιούτων Α'γίων Πατέρων ἡ σωαξις ἅμα, ἐν τῷ σεβασῷ Α'ποστολείῳ, τοῦ Α'γίου Α'ποστόλου Παύλου, τοῦ ἐν τῷ ὀρθαμοσοφείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ο'σίας Παύλης ἡμῶν Στεφάνου, τοῦ Κτίσαντος τὴν Μονὴν τοῦ Χιωλάκκου.

ς'. Τῷ Χιωλάκκου τὴν Μονὴν δειμαμένῳ.

Θείῳ Στεφάνῳ λάκκος ὠρύχθη τάφου.

Τ'ος ὑπῆρχε τῶν ἀφ' Η'λίου ἀστολῶν, ἀγενὴς καὶ τὸν μέγαν Ι'ὼβ, ὡς ἀρχῆς τὸν ἀσκητικὸν βίον ζηλώσας, καὶ ἐπὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν Μοναστήρια τὰ καὶ τὸν Ι'ορδανὴν καὶ τὴν ὄρημον, καὶ τοῦ Α'γίου Εὐθυμίου Σ Σάββα καὶ Θεοδοσίου καταφοιτήσας. καὶ ἑκάστου τὴν διαγωγὴν καταμαθὼν, ὕστερον κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ι'σαύρου. Ξενίας δὲ τυχὼν παρὰ τῷ ἁγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Γερμανῷ, Σ παρ' αὐτῷ χρόνον τινὰ καταμείνας, πλεῖστα παρ' αὐτοῦ καταμαθὼν, Σ εἰς ὠφέλειαν προσλαβὼν, καὶ ἐν τοῖς πρακτέοις χρησὸς αὐτῷ σύμβουλος γεγονὼς, ὅθα μιᾶ ὄψει ἡ τοῦ Χιωλάκκου λεγομένη Μονὴ, συσταθεῖσα παρ' αὐτοῦ κατεβίωσε, πλῆθος Μοναχῶν συναθροίσας. Οὗς παιδεία καὶ μουθεσία ἐξέθρεψε τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας κατέστησε τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ. Καλῶς δὲ διά-

διαμύσας τὸν βίον, ἐ τ ἐντάξεως τ ἐκεῖθεν ἐμθνίδε τας ἀποδείξας λαβὼν, ἐν τῷ μέλλειν ἐκδημεῖν, προπεμπομένης αὐτῷ τ ψυχῆς μυρίους, ὡς οἱ διὰ καθαρότητα θεασάμενοι πολλοῖς διηγήσαντο, ἀπὸ τῆς κάτω πρὸς τας ἄνω κατοικίας ἀπέστη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀγμὴ, ἐν σκοτεινῇ φρυρᾷ βληθεῖσα τελειοῦται.

ℓ. Ἀγμὴ ἀμαγμοι θυτὰ εἰς οἶκον σκότους,
Πάμφωτον αὐτῇ πρὸξενήσαν οἰκίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ Πάσχα Κυριακὴ τῶν Τελωνῶν ἐ τῶν Φαρισαίων.

ℓ. Φαρισαίζων, ἰφὺς μακρὰν γίνῃ.
Χειρὸς γὰρ ἔνδον, ᾧ ταπεινοὶ δεκτέοι.

Ταῖς τῆς Ἁγίωσυνης πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΕ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου, ἐ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰχῶμεν ℓ. ϛ'. ἐ ψάλλομεν, ℓ. προσόμοια. ἦχ, β'.

Ὅτε ἐκ τῆς ξύλης σε μεκρόν.

Ὅτε, ἐπιμύσει θείκῃ, Πάτερ τας τῆς βίυ φρομτίδας, ἐμφρόνως ἔλιπες, ϛ πρὸς τὴν ἀσκήσεως, πόνους ἐχώρησας, τότε χαίρων κατέλαβες, ἀβάτους ὄρημους, ὄρωτι πυρύμενος, τῆς τοῦ Κυρίυ ϛοργῆς. ὅθεν ὀρημώσας τὰ πάθη, τῇ ἐπιμονῇ τῆς κρειττόνων, Ἄγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας·

Ἄσης ἀνθρωπίνης σεαυτὸν, Πάτερ συμουσίας χωρίσας ἀπὸ μεότητος, πρῶτος τὸν παμόρημον Παῦλε κατέλαβες, ὑπὲρ πάντα μομάζοντα, καὶ βίου δ' ὅλου, ὤφθης ἀγμοούμενος. ὅθεν Ἀμτώμιος, ὄρυν ἐπιμύσασε θεία, ὥσπερ θησαυρὸν κεκρυμμένον, καὶ τῇ Οἰκουμένῃ ἐφαμόρωσε·

Ἐμὲ θεὸν γῆς διαγωγὴν, ἐπιτηδύσαμενος Παῦλε, θηρσὶ σωφρήσας, δ' ὁρμέου Ὅσιε, διακομούμενος, θείκαις ἐπιμύσεσι. καὶ τοῦτο ὡς εἶδεν, ὅτεσε ὁ μέγιϛος, ὄρυν Ἀμτώμιος, θάμβους πεπλησμένος τὸν παῦτον, καὶ προμοντὶ καὶ Δεσπότῃ, ὡς Θεὸν ἀπαύϛως ἐμεγάλυνεν·

Ἕτερα ℓ. τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, Ὅμοια.

Ὅτε, ἐπιμύσει θείκῃ, Κόσμου τὴν τερπνότητα Πάτερ, χαίρων ἐξέφυγες, τότε προετίμησας, τῆς ἀρυχώρυ ὁδὸς, τὴν ϛενὴν καὶ ἐπώδυνον, ἐ λίαν ϛαχείαν. ὅθεν φρομτιϛήριον, ψυχῶν κατέλαβες, θεῖον ἐμδυσάμενος χῆμα, τῇ ἀποφυγῇ ἐ γυμνώσει, παύτων τῶν παθῶν Θεομακάριϛε·

Ἐμὲ, ἐπενόησας ζωὴν, ξένον ἐπινήδυμα φίλτρῳ, Χριϛὸν μυττόμενος. ὃ τιμος τὴν ἄφατον, πτωχείαν ἔϛερξας. ἐ πυλῶσιν αἰέσιος, τῆς σῶν Γενητόρων, Πάτερ ἐκαρτέρησας, ϛενῶν θλιβόμενος. ὅθεν χαρισμάτων ἐπλήθης, ἐ τὸν ἀναφαίρετον πλοῦτον, τὸν ἐν Οὐρανοῖς ἐκληρονόμησας·

Ἔρως, ἐν χερσὶ τὸ ἱερὸν, Πάτερ Εὐαγγέλιον τοῦτο, πληρωτὴς γέγονας, ὑπαρξιν Γενητόρος ἀπαρνησάμενος, Ἰωάννη καὶ δάκρυσι, καὶ ϛενοχωρίᾳ, ὅλον διαμύσασυ, τὸν βίον Ὅσιε. ὅθεν παρακλήσεως θείας, ἐ διωνεκοῦς ἀφροσύνης, μὴ ἐπαπολαύεις Θεοδόξαϛε·

Δόξα. ἦχ, β'.

Ῥησάμενος Κόσμον, καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ Ὅσιε, Εὐαγγέλιον λαβὼν, ἀναγγελικῶς αὐτῷ ἠκολούθησας. ἐ τὴν καλύβην διαιτώμενος, ὡς ἐν παραδείσῳ μυϛικῶς, τῇ ἄκρᾳ σκληραγωγίᾳ τῆς σαρκὸς, τὸν βροτοκτόνον δράκοντα ἀπέκτειμας. Διὸ σὺν Οὐρανοῖς αὐλιζόμενος, Ἰωάννη Μακάριε, αἴτησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος·

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τῆς ξύλης σε μεκρόν.

Χαῖρε, ἡλιόμορφος Ἀγνὴ, χαῖρε ἡ αἰτία ἀπαύϛων, καλῶν Παμάμωμε. Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἡ τὸν ϛάχυν βλαϛήσασα, τ ἀθανασίας. Χαῖρε θεῖον Ὄχημα, Πύλη ἡ πάμφωτος. Χαῖρε, ἡ ἁρὰς αἱρετίς, τῆς προγονικῆς ἡμῶν Κόρης, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχυσα·

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

δίου Ἄρμα, Θεοῦ σφραγὶς ὡς βροτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρώσασα ἔλεγεν. ἀτεκμῶσαι μοῦ σου ἄδεις με, Χριστὲ τὸν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως αὐτομολῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὸν ὑπὲρ μοῦ τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Οκτωήχου.

Δόξα, ἦχ, πβ'.

Σὺ εἶ Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν καρπωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, ἁρμα πυρὸς τὸν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, ἀρνίον αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅλων ἀποθέμενοι.

Χαῖρε λύχνε παμφωτε, ἡλιακῶν λαμπηδόνων, λαμπροτόκα Δέσποινα. χαῖρε λύσις Ἄρδην τε ἀρχαίας ἀρᾶς, ἐλπὶς Δέσποινα, τῶν ἀπελπισμένων, καὶ ἀνάκλησις τῶν γόνων ἡμῶν. χαῖρε Παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως λαμπρότατον. τὸ Ὄρος τὸ πιώτατον. ἐξ οὗ ὁ Λυτρωτὴς προελήλυθε. χαῖρε θεία Λόγε, Λαμπάδιον τὸ θεῖον καὶ τερπνόν. χαῖρε Λυχνία ὁλόφωτε, χαῖρε Θρόνε πύριμε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὀμφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεφας, τὸν ἐκ σοῦ ἐκλάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος τε χολήν τε γευόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἥλουμενον. Ὃ ὀδυρομένη, ἐλάλαζες βοῶσα μητρικῶς. τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος, δ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὗρες τὸν Κύριον, ἐπιποθήσας θερμῶς, τὸν Κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἥσκησας ἄριστα. ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων. ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὰς ἐνέδρας Παμμάκαρ. διό σε Ἰωακεὶμ, Χριστὸς ἀξίως ἐδόξασεν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν σωνήθη ἤλο. Κανὼν τῆς Οκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύο, ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Ὠδὴ, ἁ. ἦχ, πβ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αὔλον τὸν Θεοφόρον, ὡς τῶν Μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα, οἱ πιστοὶ σωελθόντες, ἐν ᾠδαῖς καταξέως τιμήσωμεν.

Ἐγομας τὸν θρήνου, πρῶτος πολίτης Παύλε ἀοίδιμε, Οὐρανῶν Βασιλείας, κληρονόμος δειχθεὶς δι' ἀσκήσεως.

Ἔλαμψε δὲ ἐγκρατείας, σεαυτὸν καθαρᾶς Παμμακάριστε, οἰκητήριον ὤφθης, τοῦ Θεοῦ ἐν Ἀγγέλων ὁμοσκήνιος. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένου τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπὲρ Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γωαήμου.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Πτωχὸν παθῶν με, δεῖξον δυχαῖς σου Μάκαρ.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, ἁ. ἦχ, β'.

Ἐμὲ βυθῷ κατέσυρσε ποτέ.

Λυτιθεὶς ταῖς θείαις ἀρεταῖς, πλοῦτον κατεφρόνησας, τοῦ Θεοῦ γῆς, καὶ Οὐρανίᾳ ἔτυχες. διό με τοῦτο χάσαντα, θείας γνώσεως καταπλούτισον χάριτι. ὅπως σε ὑμνήσω, Πάτερ πολιτείαν τὴν ἰσάγγελον.

Ὃν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρηστὸν, Μάκαρ ἐκ νεότητος, σὺ ὑπελθὼν ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, σαυτὸν ἐταπείνωσας, τὴν ταπείνωσιν τοῦ Χριστοῦ ὁπλισάμενος. δι' ἧς ἀμυνόμενος, υἱὸς Ἰωακεὶμ πρὸς Οὐρανίους.

Σὸν δάνισας τείβον τὴν σὴν, θλίψεσι καὶ δάκρυσι, καὶ συναγμοῖς καὶ κακώσεσιν Ὅσιε, πρὸς ἀνυχωρότατον, πλάτος ἔφθασας, ἀρρήκτως τὸ κατάλυμα, ἄξιον τῶν πόνων, Πάτερ Ἰωακεὶμ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἀλεπαῖς παθῶν ἐπιβουλαῖς, κόρη χειμαζόμενος, καὶ προσβολαῖς ἁμαρτιῶν κλονούμενος, σὲ πρὸς τὴν ἀκοίμητον, προσασίαν Παναμνητε, πόθῳ καταφεύγω, οἰκτειρόμενον σῶσον Ἀπάρθενε.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς Οὐρανούς.

Ρος τὸν Θεὸν τὸ ἄμμα σου τῆς ψυχῆς, ἀτενίζων Πάτερ αὐτὸν ἠγάπησας, μισήσας τὰ ἐπίγεια, καὶ Ἀγγελικῶν διαπύσας ζωήν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐ 'Ν ταῖς ἀκτῖσι Πάτερ τῶν ἀρετῶν, παθῶν ἐδίωξας τὴν ἀχλὺν ἐμφανῶς, τὸν φωτισμὸν τῶν Πνεύματος, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ δεξάμενος:~

Ϛ Ω Οὐρανίῳ ἄρτῳ διαβαφεὶς, ὡς Ἠλίας πάλαι διὰ τῶν Κόρακος, τὴν μοναδικὴν ἐξέφυγες, Πάτερ Ἰεζάβελ τῇ σκέπῃ Χριστοῦ:~

Θεοτοκίον.

Ζ Βασιλέως τὸ δόξης ἐν Ποιητὴς, ἐκ βαφῆς αἱμάτων τὸ Θεομήτορος, τὴν ἑαυτῶν ἀλυργίδα βάψας, μυστικῶς ἐπορφύρωσεν:~

Ἄλλος. Ἐξέλιπεν ἡ ὄρημος.

Η Τμίαμα ὠδῶν, τῷ Παντεπόπτῃ Ὁσία, τὰς σὰς ὀδυνὰς προσήγαγες. ἃς ὡσφράνθη ἐν προσεδέξατο, Ἀσκητῶν ὁμηγύρει κατατάττωσε:~

Θ Ῥάθης θαῦμα μέγιστον, τὰς καρδίας Ὁσία, τῶν ἀσεβῶν ἐκπλῆττον, πῶς πυλῶσι προσεκαρτέρησας, Γεμητορων πτωχεύων ἐν θλιβόμενος:~

Ι Ὁμίμως ταῖς δεήσεσι, ἐν μηρίαις Ὁσία, προσκαρτερῶν ἀπαθείαν, ἐσθλίσω σαρκὸς φρονήματα, ταπεινώσας ἰσχὺν Θείῳ Πνεύματος:~

Θεοτοκίον.

ΙΑ Τρίπνοον ὡς ῥόδον, ἀπὸ κοιλάδων Ἄχραντε, ὁ καθαρός σε ὕρατο, ἐν σὺ μέσῳ σου κατεσκίωσεν, ἀῳδίας πληρώσας τὸ ἀνθρώπινον:~

Ὁ Εἱρμός.

ΙΒ Ἐξέλιπεν ἡ ὄρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν σου ἐρημώσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου. ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου:~

Κάθισμα, ἦχος, ά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

ΙΓ Οὗ Κόσμου τὰ τερπνὰ, ἐκ καρδίας μισήσας, ἐν μόνον τὸν Θεὸν, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσας, τὴν ὄρημον ὡς ἔνοικον, Πόλιν Παῦλε κατέλαβες. ἐπιμόνοις δὲ, ταῖς θεωρίαις σχολάσας, ὤφθης Ἄγγελος, μὴ σαρκὸς βιοτεύων. διὸ σε γεραίρομεν:~

Δόξα, ἦχος, γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

ΙΔ Λῦτον ἐπίκηρον, καὶ δόξαν ῥέουσαν, λιπὼν Οὐράνιον, ὄλβον ἀπείληφας, ἐν κλέος Πάτερ ἀληθῶς, αἰωνίζον Μακάριε. ὅθεν μακαρίζομεν, τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, Ϛ παμηγυρίζοντες, ἐν αὐτῇ ἐκβοῶμέν σοι. πρὸς Κύριον μνημόνευε ἡμῶν, ὡς ἔχων Ἰωάννη παῤῥησίαν:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

ΙΕ Σ ἀγεώργητος Παρθενέ ἄμπελος, τὸν ὡραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀπαστηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, παίτων τὸν ἀφραίνοντα, τὰς ψυχὰς ἐν τὰ σώματα. ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῆς καλῶν μακαρίζομεν, ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶντες. χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη:~

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΙϚ Ἀπερόγαμος Ἀγνὴ ἐν Μήτηρ σου, Χριστὸν ὁρῶσά σε νεκρὸν κρεμάμενον, Θεὸν τῷ Ξύλῳ μυστικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε. τί σοι ἀμοιβὰ τὰ πέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος ἐν ἀχάριστος, ὁ πολλῶν ἐν μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; ὑμνῶσά σου τὴν θείαν συγκατάβασιν:~

Ὦδὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

ΙΖ Τυπικῶς ὁ Προφήτης προορῶν, ἐκ Παρθένου σε Λόγε σαρκούμενον, μελῳδικῶς ἀνεβόα. δόξα τῇ δυναμείᾳ σου Κύριε:~

ΙΗ Ἐφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἀρετῶν ἐν καρπίαν ἐβλάστησας, ἐν τὰ σαρκὸς ἐμάραναν, τὰς ἐπαναστάσεις ἀσκήσει τῇ σῇ:~

Ω πυρὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας κατέφλεξας, καὶ ἑαυτὸν τῷ Πνεύματος, Πάτερ καταγώγιον ἔδειξας:~

ΙΘ Ἀκτῖσι τῆς σου ἀρετοῦ σου ζωῆς, ὥσπερ θήρας τὰ πάθη ἀπήλασας. διόσου καὶ ὁ θανάτου θήρας, πρὸς ταφὴν σοι σωθέντος ἔσυρεν:~

Θεοτοκίον.

Κ Ἀλυργὶς ἐξηνθισμένη μυστικῶς, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων τῷ παντων Θεῷ. ἣν σοὶ θεὶς Θεοτόκε, ἐνώσεν ἡμᾶς τῷ Θεῷ ἐν Πατρί:~

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

ΚΑ Ἐν ῥάκεσι, πενιχροῖς θησαυρὸς ἐγκρυπτόμενος, ὡράθης Θεόπνευστε. θείαν γὰρ ἠγάπησας, ἐν ἀμφιασάμενος, σὲ τὸν μυμφῶνα τὸν ἄνω εἰσελήλυθας:~

ΚΒ Ἐξάμενος, τὸν Οὐράνιον αὐτόρμον θεόπνευστε, καρδίας ταῖς αὐλαξι, σάρκων τερπνὰ ἐγεώργησας, μέας διαβέφοιτα, τῶν ὑμνητῶν σε Ὁσίως μιμησόμενοι σε:~

ΚΓ Πέμψες, σωτάτη καλύβη Θεοστέπτε, πτωχὸς ἄλλος Λάζαρος, ἐθελουσίως γενόμενος. ὅθεν ἀπαπέπαυσαι, τῷ Ἀβραὰμ μιᾷ ἐν κόλποις Πάτερ Ὁσίε:~

Ι Θωμόμυ, τ ψυχῆς τας κινήσεις Παφάμωμε, πρὸς θεῖα προσάγματα, τῆ ἐκ γαστρός σε ἐκλάμψαντος, ζάλης λυθεμένη με, ἠδ ἐν τῷ βίῳ σκανδάλων μεσιτείαις σε:

Ὠδὴ, ε'. Ὀρθιζόμτας βοῶμέν σοι.

Θ Ἐν ὕμνοις καὶ μηνύαις Μακάριε, προσάρχαῖς καὶ ἀλρυπνίαις, διαπρέψας Ὅσιε, πρὸς Θεὸν κατεσκίωσας:

Θ Βίος σε παγκόσμιος γέγονεν, ἐν Κυρίῳ, Παῦλε παμμακάριστε, ἐ ἡ ταφήσε παράδοξος:

Ψ Ὁν δρόμον τ ἀσκήσεως Ὅσιε, ἐκτελέσας, ταῖς αὖω Δωάμεσι, Πάτερ ἐφάμιλλος γέγονας:

Θεοτοκίον.

Π Ἀρθένον μ τόκον ὑμνήμενσε, Θεοτόκε σὺ γὰ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας:

Ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Ν Ἔμος τ γῆς τῆ ἡδέως ἐγκύε, ξένος οἰκείως, ξένος γενιτόρων οἰκείας γνώμης, καὶ ἐγκρατείᾳ ἑαυτὸν ἐκκαθάρας, φκειώθης τῷ Παντοκράτορι, Πάτερ Ἰωαήμ, πτωχύσας τῷ πνεύματι:

Ο Ἴκον σαυτὸν, τ Ἁγίας Τριάδος, ἀποτελέσας. ἔσφιξας σεμνύμενος τῇ καλύβῃ, θείαις μελέταις τὸν ψυχικὸν ἐκκαθαίρων, Ὃ τὸ κάλλος Θεοῦ τὸ ἄῤῥητον, Πάτερ Ἰωαήμ, ἀεὶ φαντάζομενος:

Ν Ὁμοῦ Θεοῦ, πληρωτὴς ἀφεδάχθης, μηδὲν προκρίνας τούτου τ ἀγάπης Θεόφρον Πάτερ. ἐκ ἀδελφῶν γὰ, ὑ γονέων σε φίλτρον, ὑδὲ πλοῦτος ὑδὲ ἀξίωμα, ὑδὲ τ σαρκὸς ἡδονὴ κατεχαύνωσεν:

Θεοτοκίον.

Θ Μνησθῆναι, τῶν ἁπάντων Δεσπότιν, τέκτεις ἀφθόρως μείνασα Παρθένος καὶ μετὰ τόκον, Παρθενομῆτορ. ὃν ἀπαύστως δυσώπει, ἐπηρείας ἐχθρῶν λυτρώσασθαι, τοὺς πρὸς σὲ τὸν σκέπην, τὸν σὸν καταφεύγοντας:

Ὠδὴ, ς'. Χιτῶνα μοι παράσχου.

Ψ Ἀγαῖς χάρισι ἐκπετάσας πρὸς Θεὸν, τὸν ψυχικόν σε Ὅσιε, αὐτῷ παρατέθηκας, ἐν ἡμέρᾳ ἐ νυκτὶ, ἀρεσάμενος αὐτῷ:

Θ Δόξασον τὸν κοίμησιν τὸν σὸν, Ἀγγέλων στρατεύματα, Προφητῶν τε τάγματα, ἐ Ἁγίων Ἀποστόλων Πάτερ Ὅσιε:

Ψ Ἡμᾶς ἐλλίπων τῶν παθῶν διαφυγὼν, τῇ σῇ σφ

Ὅσιε, τ ἄκρας ἀσκήσεως, εἰς ἀχείμαστον λιμένα, προσωρμίσθης Χριστῷ:

Θεοτοκίον.

Η Μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥύσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν:

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Υ Περιφαμον ὄφιν κατέβαλες, ταπεινοφροσύνης τοῖς ὅπλοις Μακάριε, ἐ ὑψωθεὶς ἐν πνεύματι, εἰς σκιὰς ἀεὶ ζώσας ἐσκίωσας.

Χ Ἀερισμάτων ἐπλήσθης τοῦ Πνεύματος, ἐ τ πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα, ὡς μεμεχὼς ἐ φρόνιμος, ἐ Θεῷ ὁλικῶς ἀνακείμενος:

Ψ Παθείας ἐμπρέπων ὑψώμασιν, Πάτερ Ἰωαήμ καλύβῃ σεμνύμενος, ἐ παρασμοῖς βαλλόμενος, ἐκαρτέρεις σθένως μακρύμνους:

Θεοτοκίον.

Σ Συργὸν τῷ τεκόντι ἐ σωθρονον, Λόγον ἐκ γαστρός σου Ἀχρὴ ἐσωμάτωσας, δι' ἀσωλαγχνίαν ἄφατον, τὸ ἡμέτερον ὅλον φορέσαντα:

Ὁ Εἱρμός.

Θ Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὸν ἀφεξιχνίαστον τ ἀσωλαγχνίας σε, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε:

Κοντάκιον. ἦχ. β'.

Τὰ αὖω ζητῶν.

Ψ Ὧν αὖω τυχεῖν, παγόφως ἐφιέμενος, τῶν κάτω τερπνῶν, ἐμφρόνως κατεφρόνησας. ἐ Χριστῷ πτωχύσαντι συμπτωχύσας, χαίρων ἠκολούθησας Ἰωαήμ. πρὸς ὃν ἐκτενῶς μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:

Ἕτερον ὅμοιον, τῇ αὐτῇ.

Π Ὀθήσας σοφὲ, πτωχείαν τὴν ἄσυλον, γαμέων τῶν σῶν, τὴν πλοῦτον ἐμίσησας. Ὃ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν χθρσὶ κρατῶν, ἐκαλέσθησας Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωαήμ, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:

Ὁ Οἶκος.

Ψ Ἵς ἱκανὸς ἀξίως ὑμνῆσαι, τῶν σῶν κόπων Ὃ πόνων, Ὃ καμάτων πολλῶν, τὸ κλέος καὶ τὸ μέγεθος; ἀλλὰ λιταῖς σε, ταῖς πρὸς Θεὸν ἀπροσδέκτοις, τῇ Πνεύματος χάριν μαι, μὴ χορήγησον. ὅπως τὰς σὰς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἐκφράσω πιστῶς, καὶ μέλψω τὸ ὑπὲρ λόγον

γομ καρτοβόμσε, ἐ τῆς σωειδήσεως τὴ ἀτομομὴ Παμμακαρίσε, δ' ἧς πλαύομ ἐχθρὸμ κατήχμασ. Μὴ παύσῃ πρεσβεύωμ ὑπὲρ πάντωμ ἡμῶμ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΕ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶμ Παύλε τοῦ Θηβαίε.

Κ. Ἐκ θαῦμα Θήβαις ταῖς παρ' Αἴγυπτομ πύλαι,
Πόσομ γε Παῦλος, καὶμ βίου λύπῃ πύλας;
Βλας ὸς Θηβαΐδος πέμπτῃ θαύμε Παῦλος ἀμύμωμ.

Τ' τος ἰ' ἐν τοῖς χρόμοις Δεκίε ἐ Οὐαλλεριαμοῦ τὴν διωκτῶν, ὁρμώμενος ἐξ Αἰγύπτε τῆς κάτω Θηβαΐδος. Αἰσθόμενος δὲ τὸμ Θεὸν τῇ ἀδελφῇ κηδεςὴν, προδῆναι αὐτὸμ μέλλομτα, διὰ τὸ τὴν ἐπιβάλλουσαμ αὐτῷ μοῖραμ καταφυγεῖμ, ἐμάκρυνεν ἐν τοῖς ὄρεσι φυγαδεύων. Ἀφικόμενος δὲ τοῖς πρόσω χωρῶν, ἤδη τῷ χρόνῳ μεταπεσόντος αὐτῷ τοῦ πάθους, ἀντὶ τοῦ δεδοικέναι τὸς διώκτας, εἰς Θεοῦ θυμίαμ τοῦ μοναύσαι κατέφυγε. Προσεγγίζει ἔν τινι σπηλαίῳ τιμὶ, αὐτὸ τὸ βαθύτατομ τῆς ὀδὸς τῆς ὄρνιμε. ἐν ᾧ τὸμ ἅπαντα χρόνομ μακρὸμ γενόμενομ διαγαγὼν ἐν εἰρήνῃ, ἐ τῇ τῶν παθῶν ἀταραξίᾳ, πρὸς Κύριομ ἐξεδήμησε. Τοῦτομ ὥς φασιν, ὁ μέγας Ἀθανάσιος καταλαβὼν, καὶ τοῦ τότε τὴν δυσχέρειαν, ἐ τοῦ χρόνου τὸ μῆκος, καὶ τῆς αὐαχωρήσεως ἐθαύμασε. Καὶ γὰρ πρῶτος τῶν ἄλλων, εἰς τὰ τῆς ὄρνιμε ἐνδότερα προελθεῖν ἐτόλμησε, ἐ τὴν τῆς ἀσκήσεως παρέτεινε δρόμον, μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ ἐ ἑβδομηκοστοῦ ἔτους. τοσοῦτον γὰρ ἀπεβίω ἐκ μεαρᾶς ἡλικίας, τῶν τοῦ βίου φροντίδων μεταμαξάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, τοῦ διὰ Χριςὸν πτωχοῦ, ὃς ἐ Καλυβίτης ὠνομάσθη.

Κ. Ἀγρυπνήσοσμος παῖς λαπτὴν γῆς καλύβαν.
Ἐν Οὐρανοῖς ἔπηξε κανὴν καλύβαν.
Πέμπτῃ Γεωργίῳ δεκάτῃ καλύβιον μετέπηξεν.

Τ' τος ἰ' ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁσίε Εὐφροσύνε Συγκλητικοῦ, καὶ Θεοδώρας. Ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς ἡλικίας, ἐξ αὐτῆς τῆς τῶν μαθημάτων σχολῆς, λαθὼν τὲς Γονέας ἐ τὲς παιδαγωγὲς, ἐ συμμίξας τιμὶ Μοναχῷ ἑαυτὸν, τὴν ἧν Ἀγκοιμήτων καταλαμβάνει Μονὴν, ἐ ὑποδύεται εἰ αὐτῇ τὴν μονήρη βίον, ἐ διὰ σκληρᾶς πάνυ ἑαυτὸν ἐθίζει τῆς ἀγωγῆς. Ἐπεὶ δὲ τῷ πρὸς τὲς φύσαντας φιλτρῳ ὁ πονηρὸς αὐτὸν ἔνυττε, καὶ μετὰ τῶν παλαίειν τὴν αὐτικείμενον. Γνωρίσας γὰρ τὰ καθ' ἑαυτὸν τῷ Καθηγουμένῳ τῆς Μονῆς, καὶ τοῦτον παραιτησάμενος, παρὰ πάσης τῆς ἀδελφότητος ἀνεχώρει Θεοῦ τοῖς δεδογμένοις λαβών, εἰ σχήματι πενιχρῷ ῥακίοις ἠμφιεσμένος, τὴν ἑαυτῶν οἴκομ καταλαμβάνει. Ἔμθα Θεοῦ χρόνοις τισὶ μικρᾷ καλύβῃ σκεπόμενος, ἐ ὑπὸ τῆς οἰκείων παίδων ἐμπαροιμιόμενος, διεκαρτέρει πρὸ τῶν πυλῶμος, ὁρῶν τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Μητέρα κ' κοσμικῆς φαντασίας παρερχομένας, σωτηρῶν ἑαυτὸν Θεοῦ τῆς τῆς ἀγνωσίας σχήματος. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν τελευτᾶν, προσεκαλέσατο τὴν Μητέρα, ἐ διὰ τῆς ἐμφανείας τοῦ χρυσοπάκτε Εὐαγγελίε, ὅπερ κατεσκιάθη αὐτῷ, ἔτι ὄντι εἰ τῇ τῆς παίδων σχολῇ, ἑαυτὸν κατέσησε χωρεύμον, καὶ εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐμαφῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παμφοφίου.

Κ. Καὶ Παμφόφιομ πλήξατε πλαύσι πλέομ.
Οὕτως γὰρ αὐτῷ, πλέξετε πλεῖω φέφν.

Τ' τος ἰ' ἐξ Ἀλεξανδρείας, Πατρὸς Νείλε, τῇ τοῦ Ἀθυπάτε τιμηθέντος ἀξίᾳ. Διὰ δὲ πλοῦτε περιουσίαν, καὶ δεξιότητα φύσεως, ἐ Πατρικὴν ἀρετὴν, εἰς τὸ ἄκρομ τῆς παιδείας προήχθη, τῆς τε καθ' Ἕλληνας, ἐ ὅσης κ' Χριςόν. Οὗτος μ' τὴν τοῦ Πατρὸς τελευτὴν, εἰς τὴν τῆς δεομένων ἐπικουρίαν τὸν πλοῦτον κενώσας, τὰς ὀρνίμας κατέλαβε, τῇ τῆς γνώμῃ ἀποθέσθαι τὸν Κύριομ ἐκζητῶν. Ἐπὶ χρόνοις δὲ ἱκανοῖς ἐντὰ ταῖς ὀρνίμαις ἐμαυλισθείς, ἐ κατὰ μόνας προσλαλήσας Θεῷ, ἐ τὴν μὴν ἀπὸ τῶν κάτω ὑψώσας πρὸς Οὐρανούς, ἐπεὶ οὐκ ἦν τὴν τοσαύτην λαθεῖν ἀρετὴν, διαβάλλεται Αὐγουσταλίῳ τῷ τῆς

Ἀλε-

Δημοσια Κεντρικη Βιβλιοθηκη Βεροιας

Α'λεξανδρέων Η'γεμόνι, ὃς ἦν παρὰ Δεκίου τοῦ κ τῆ χριστιανῶν αἱρέσεως ἀποδεξάμενος πόλεμον. Παρασχὰς δὲ αὐτῷ, ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς μύθων, τὴν τοῦ σεβάσματος αὐτοῦ πλάνην διελέγξας, ἐκ τῆς Τυραννίδος τὸ φρόνημα καταισχύνας, τύπτεται σφοδρῶς, ἐκ τὸν διὰ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ποιητοῦ, Ἐπισκόπου Μαϊουμᾶ τῆς Ἁγιοπολίτου.

ιδ. Ἀ πῆλθε Κοσμᾶς, σὺν θα πᾶσα τρυφὴ πόνος,
Μέλη λιπὼν τρύπωτα τῷ Ἐκκλησίαν.

Εἰ τοῦτο, ἔτος ὁ λόγος ἐκ Πατέρων εἰς ἡμᾶς ἀφίκετο. Ὁ γὰρ Πατὴρ Ἰωάννης τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἐξ ἀγενῶν καταγόμενος, πλούτῳ τε πολλῷ περιρρεόμενος ἐκ δόξη, ἐκ τῇ ἄλλῃ περιφανείᾳ κοσμούμενος, ἐκ τὴν οἴκησιν ἔχων ἐν Δαμασκῷ τῇ περιφανεστάτῃ, προσελάβετο τίμια τῶν ἀσκητῶν ἄνδρα, πολυμαθῆ ἐκ σοφόν. Ὃς καὶ τὸν αὐτοῦ υἱὸν Ἰωάννην ἐξεπαίδευσεν εἰς τὸ ἀκρότατον, τήν τε ἔξωθεν Ϛ τὴν καθ' ἡμᾶς. Καὶ τοῦτο δῆλον ὑπάρχει, ἀπὸ τῶν φιλοπονηθέντων αὐτῷ συγγραμμάτων Ϛ καμόντων. Ὁ αὐτὸς ἅτος Πατὴρ τοῦ εἰρημένου παμσόφου Ἰωάννου, προσελάβετο Ϛ Κοσμᾶν τὸν μακαριώτατον, κομιδῇ μήπιον ὄντα, ὀρφανίᾳ ὁμοῦ καὶ πενίᾳ πιεζόμενον ἐκάτερα. Καὶ ἀναθρεψάμενος τοῦτον ἐπιμελῶς, ὡς υἱὸν ὡμολόγει, καὶ διὰ πάσης παιδεύσεως θείας τε ἐκ ἀνθρωπίνης διελθεῖν αὐτὸν ἐποίησε. Διὸ σκεῦος ἐκλογῆς ἐγένετο ὁ Μακάριος Κοσμᾶς. πεῖρα δὲ μαθεῖν ἡμῖν ἔξεστιν, ὁποῖος τῷ λόγῳ καὶ τῇ γνώσει γέγονε, τοῖς αὐτῷ πονηθεῖσι Καρόσι τε ἐκ Τροπαρίοις, καὶ ἑτέροις συγγράμμασιν, ἐπιμελῶς ἐντυχοῦσιν. Ἐπεὶ δὲ τῆς ὑψηλοτέρας ἀγωγῆς ἐμέρετο, τὸν μοναδικὸν ὑπέδυ ζυγόν. Ϛ ἀσφόρος δίκην ἐκλάμψας, Ἐπίσκοπος Μαϊουμᾶ χειροτονεῖται παρὰ τοῦ Ἱεροσολύμων Προέδρου. Καλῶς δὲ καὶ θεαρέστως αὐτὸς πολιτευσάμενος, ἐκ τὸ ποίμνιον ὁδηγήσας θεοῦ μοναῖς σωτηρίοις, ἐκ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἐξ Πατέρων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

ιδ. Ψυχαὶ διαυγεῖς ἐξ διαπαύσαι βίου,
Ἐξαστράψει συμπαίσαυται Νόοις.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἐκ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας.

Ὁ φρόνημα τῆς σαρκὸς ὑποτάξας, τῷ πνεύματι ὁ Ὅσιος ἐβόα. ἀλλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰασωθεὶς τῆς ἐχθρᾶς τῶν παγίδων, ὁ Ὅσιος ἐν χαρᾷ ἀνεβόα. ἀλλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ μῶν παθῶν φλόγα πατήσας πᾶσαν, ἀσκητικῶς ὁ Ὅσιος ἐβόα. ἀλλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ποιήσας τὴν Παρθένον, Ϛ ἐξ αὐτῆς ὡς Ἥλιος ἐκλάμψας, ἀλλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἀντίθεον προσφάγια.

Τὴν προετίμησας τῆς ἀρυχώρου, ὁδοῦ ἀειάγαστε, Ϛ χαίρων ἐκαρτέρησας, πυλῶσι Γομέρου σε ὀνειδιζόμενος, καὶ καταβρυχόμενος, πολλαῖς ἐν ἀθυμίαις Θεομακάριστε.

Αὐτὸν κατεκάλλυνας ὡραιότατα, σοφὲ ἀναβάσεσι, σαρκὸς νεκρώσας φρόνημα. διὸ προσεχώρησας, πρὸς τὰ Οὐράνια, δήμοις ἀριθμούμενος ἀεὶ, σεπτῶν Πατέρων ἀξιοθαύμαστε.

Ἀνὴρ πιστούμενος τὰς εἰσαγούσας, πρὸς θείαν κατάπαυσιν, ἐξέκλιμας τὰ βάραθρα, δαιμόνων Μακάριε, θείᾳ σκεπόμενος χάριτι κραυγάζωντε, ὁ ὢν ἀλογημένος ἐκ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Μνήμην τὸν τόκον σε ἀλογημένη. δι' ἣν ἐλυτρώθημεν τῆς πάλαι κατακρίσεως. Ϛ σὲ μακαρίζομεν, Θεομακάριστε, μόνην ἣν ἠγάπησεν, ὁ ὢν ἀλογημένος Ϛ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ, ιή. Τὸν ἀπάρχου Βασιλέα.

Ζήλωσας Ἰωάννην Θεόφρον, τὸν Πρόδρομον, ἐν ὄρεσιν ἀσκήσας. μεθ' ἣν καὶ τῆς ζωῆς, τυχεῖν κατηξιώθης, τῆς ὄντως ἀϊδίου.

Ἀτέσβεσας τῶν παθῶν τὰς καμίνους, Πα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πατὴρ ἡμῶν, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ, βοῶν παμάσεβῶς. Λαὸς ὑπόφυλᾶτε, Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας :~

Α Αράδεισον ἀληθῶς ἀπεργάσω, τὴν ἔρημον, ἐν αὐτῇ διαπρέψας, ἐν πάσῃ ἀρετῇ. διὸ Σ Παράδεισε, φυφῆς κατηξιώθης :~

Θεοτοκίον.

Ω Σὲ ἔχουσα πρὸς Θεὸν παῤῥησίαν, Παύμμητε Θεομῆτορ Μαρία, ἱκέτευε αὐτὸν, κινδύνων λυτρωθῆναι, τὰς πίστει σε ὑμνοῦντας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρός.

Η Παλαιούμενον σαυτῷ, Γ'ωάμην ἀρεταῖς πεποικιλμένον, ἔξυφαίνων χιτῶνα, περιβολὴν πενιχρὰν, ἐν εἴδει τῶν ψχῶν σὺ ἐνδέδυσαι, τοῖς τῆς Γενητόρων, προσκαρτοῦσιν πυλῶσιν :~

Μ Μεμυστος ἄλλος ὡς Γ'ὼβ, πρὸ θυρῶν κακοπαθῶν ὡς ἐν κοπρίᾳ, ἀποφθόρων ἐνείδη τῆς οἰκετῶν σε σοφὲ, λιμῷ τε καὶ δίψει πιεζόμενος. ὅθεν ἐκληρώσω, τὴν ἄνω Βασιλείαν :~

Κ Ατηκολούθησας σαφῶς, ᾧπερ εἵλησας χθὲς τὴν Εὐαγγελίου. Σ ἐνηστεύσας Μάκαρ, πενθῶν ἐν ὅλῃ ζωῇ. Σ πρᾶος γέγονας Σ ἄκακος, Σ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω κληρονόμος :~

Α Λλος ἐδάχθης Α'βραὰμ, τὴν Τριάδα ξενιζων τῇ σῇ καλύβῃ, ἀναβάσεσι θείαις, Σ λογισμοῖς καθαροῖς, ἐν ἄκρᾳ νηστείᾳ Μακάριε, ταύτῃ σφραπίσας, εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας :~

Θεοτοκίον.

Ε Εἴθρον ἀνύμφευτον ἡμῖν, τοῖς προσφέρουσιν εἰς σὲ Α'γνὴ πηγάζει. ὃ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι σὲ ὑμνοῦμεν, τὸν Τόκον παράσχου τε, καὶ ὑπόφυλᾶμεν, εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας :~

Ο' Εἱρμός.

Ο Ὃν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς, τῆς Ε'βραίων τοῖς παισὶ συγκαταβαύτα, ἐν τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς Κύριον, Σ ὑπόφυλᾶτε, εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας :~

Ω'δὴ, θ'. ὁ Εἱρμός.

Ο Ὃν ἀόρατον μορφῇ, θεϊκῇ δεξαμένη, Α'πειρόγαμε Παρθένε ἐν Μήτηρ, ὕμνοις τὸν τόκον σε μεγαλώνομεν :~

Σ θησαυρόν σε μοντὸν, κεκρυμμένον Ο'σιε, ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς Α'μπωμίῳ, ἡμῖν δὲ εἰς δόξαν Σ ἀγαλλίασιν :~

Ε Ἰς τὸν φόβον τῶ Θεῶ, ἑαυτὸν καθηλώσας Πάτερ Ο'σιε, τῇ τῶ θανάτου μελέτῃ, τὸν βίον τελέσας ζωῆς ἠξίωσαι :~

Σ παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν, κεκτημένος πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων, τὴν μνήμην σε ταύτην Παῦλε Μακάριε :~

Θεοτοκίον.

Τὸν σωναρχον Πατρὶ, καὶ Α'γίῳ Πνεύματι, συλλαβοῦσα Χριστὸν, Σ τεκοῦσα ἀφράστως, Παρθένε ἱκέτευε τῶ σωθῆναι ἡμᾶς :~

Ἄλλος. Α'ναρχος Γενήτορος.

Σ Σχύσι με ἐν ὕμνοις, ὁ Κύριος ἐκραύγαζε. τὸν προσάτην τῆς σκότους, ἐν τύπῳ βλέπομαι. τὰς φαντασιώδεις ἀπάτας, τὰς παρ' αὐτῆς, ὃ ὅλως τοῦτο μαι, μόνον φαντάζόμενος, κάλλος θεῖον ἐν ἀπρόσιτον :~

Σ γῇ πίων Ο'σιε, ἡ σὴ καρδία δέδεκται, τὸν Οὐράνιον τόρον μοῦ ταῖς αὐλαξι, ἐν ἑκατοστεύοντα φέρω, καρποφορῶν, ἐκβλέποντα παύτων, πιστῶν τῆς τιμώντων σε, τὰς ψυχὰς Θεομακάριστε :~

Τ Τιμῶν τὴν Δεσπότην σου, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν Ο'σιε, φαιδρωτάταις λαμπάσι καταυγαζόμενος, θεῖον φωτισμὸν τοῖς ἐν πίστει, τὴν φωταυγῆ, τελούντων σε μνήμην, δοθῆναι ἱκέτευε, Γ'ωάμην ἀξιάγαστε :~

Η Γίασε Κύριος, ἐκ μήρας σε Μακάριε, ἐν πρὸς τῆτον πορείας τὰς σὰς κατεύθυνεν. ὅθεν ἠρεθμήθης Ο'σίοις, τοῖς ἀσεβῶς, πεπολιτευμένοις. μεθ' ὧν τὸ θεώσεως, ἀπολαύεις Παραδείσε. Θεοτοκίον.

Φ Ωτὸς οἰκητήριον, ἡ Μήρας γεγένηται, δι' ἧς φῶς οἱ ἐν σκότει, εἶδον καθήμενοι. ὅθεν σε φωναῖς ἀσιγήτοις, Μήτηρ Θεῦ, ἀεὶ ἀυμνοῦμεν, ἐν πόθῳ γοραίρομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Ο' Εἱρμός.

Ν Αρχὸν Γενήτορος, Υἱὸν Θεὸν ἐν Κύριον, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, σωναγαγὼν, τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν Παύμμητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν :~

Ε'ξαποσειλ. Γυναῖκα ἀκυτίζοντα.

Ε Θέξεσι θεύμενος, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον Ο'σιε, Θεὸς θεὸς χρηματίζεις, σὺν Α'μπωμίῳ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

Παμμάκαρ. μεθ' ἡμῶν μνημόνευε, τῆς ἐντελήτων Ἁγίε, τῆ φωτοφόρον μνήμης σε, ἐ σε τιμώντων ἐκ πόθε, Παῦλε φωστὴρ Μοναζόντων. Ἕτερον, ὅμοιον.

Τῶχὸς ὡς ἄλλος Λάζαρος, προσεκαρτέρεις Ὅσιε, τῆ Γεννητόρως πυλῶσι, σκοχωρέμενος Πάτερ, μικρᾷ καλύβῃ Παῦσοφε. ἀλλ' εὗρες μοῦ εὐρύχωρον, τὴν μετ' Ἀγγέλων σκηνώσιν, καὶ τῆς Ἁγίων ἁπάντων, ἐν Οὐρανοῖς Ἰωάννη. Ἕτερον, ὅμοιον.

Ὀμέωμ τὴν προσπάθειαν, λιπὼν ἐ πλῆτον ῥέοντα, τὸν σὸν Σταυρὸν ἦρας Πάτερ, καὶ τῷ Χριστῷ Ἰωάννη, προθύμως ἠκολούθησας. ἀσκητικῶς μεκρώσας δὲ, τὰ πάθη πρὸς ἀπάθειαν, ἀνέδραμες ἐ πρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Οὐλῆς μεγάλης Ἄγγελον, τὸν τῆς Παρθένε γεγενήκας, Χριστὸν Παμύμνητε Κόρη, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης. ὃν τὸν Σταυρὸν οἱ Ὅσιοι, ἐ Ἀσκηταὶ ἀράμενοι, ὀπίσω τέτε ἔδραμον. μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τὴν ᾱ. ᾱ. τ' Ὀκτωήχε.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ.

Ὧν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητὴν σε τιμῶμεν Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε. διὰ γὰρ σῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως αὐθαίαν, παρέδεσθε ἐμμένομεν. Μακάριος ἐ τῷ Χριστῷ δεδιδάσας, ἐ ἐχθρῦ θεμαμβάσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων ὁμόσκηνε, ἐ Δικαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Παρθένε, τῆς Λόγε πύλην, τῆς Θεῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὦ τῆς παραδόξε θαύματος.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ σωέχων ἅπασαν, Κτίσιν Ξύλῳ αἰωρήσας, καὶ θανατῶσαι, ὁ πᾶσιν μέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψόμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν ἅπαντα.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆ Ὄρθρε, ὡς σύνηθες. Καὶ Ἀπόλυσις.

Ι'ΑΝΝΟΤΑ'ΡΙΟΣ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ιϛ'. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως, τῦ Ἁγίε ἐ Παμάφήμε Ἀποστόλε Πέτρε.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐχῶμεν ᾱ. ϛ'. Ψάλλομεν ᾱ. προσόμοια, ἦχος, δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡμᾶς ἀπάτῳ ἐδέσμευσας, ἐν Κυρίῳ δεσμούμενος, ἐ εἱρκτῇ Ἀπόστολε συγκλειόμενος. διόσε πόθῳ γραίρομεν, καὶ πίστει τὴν Ἄλυσιν, ἀσπαζόμεθα τὴν σὴν, ἐξ αὐτῆς ἀρυόμενοι, ῥῶσιν σώματος, καὶ ψυχῆς σωτηρίαν καταχρέως, ἀφημνήσει Θεόντα, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλε.

Ἰὰ σῦ χῶσιν δέχεται, ἀχωσία κρατύμενα, τῶν Ἐθνῶν πολύωπορα γνώμη πρότροπον. ὧν τὴν εἰκόνα ἐδήλωσεν, ἐξ ὕψες φερόμενον, σκεῦος ἐνδοθεν χωροῦν, ἅπαν ζῶον Ἀπόστολε. ὅθεν πᾶσά σε, ἡλικία δοξάζει προσκυνῦσα, ἃς ἐφόρεσας Ἀλύσεις, ὑπὲρ Χριστῦ προθυμότατα.

Ὃν ἡρμήσω κειμένον, ἐγειρόμενον ὕμνησας, ἐκ νεκρῶν Ἀπόστολε καὶ ἐκήρυξας, εἰς τὰ τῆς Κόσμε πληρώματα, Θεόν τε ἐ ἄνθρωπον, ἀγαθότητι πολλῇ, τοῖς βροτοῖς ὁμιλήσαντα. ὅθεν πόθῳ σε, μακαρίζομεν Πέτρε προσκυνοῦντά, ἃς ἐφόρεσας Ἀλύσεις, ὑπὲρ Χριστῦ παμοίδιμε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'. Βύζαντος.

Ἡμῖν ἡμῖν ἡ κρηπὶς τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρος ἡ πέτρα τῆς πίστεως, προτίθεται τὴν τιμίαν αὐτῆς Ἄλυσιν, εἰς ψυχικὴν ἀνεξίαν. Δεῦτε πάντες ταύτῃ προσπτυσσόμενοι, ἐν ἀῤῥήμοις ᾠδαῖς, αὐτὴν καταστέφωμεν. Χαίροις ὁ θερμὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος, ὁ θερμῇ τῇ διανοίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, ἐ Υἱὸν Θεῦ ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ. Χαίροις τῆς Οἰκεμένης τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας κλειδοῦχε. Χάριν ποιοῦ τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν σεβάσμιον Ἄλυσιν, προσπτυσσομένοις ἐκ πόθε. ὡς παρισάμενος τῷ θρόνῳ τῆς Παντάνακτος Θεῦ, πρεσβεύειν ποιούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν

τῆς ἑωταικότων· Καὶ μιῶ, &c.

Θ Εοτόκε σὺ εἶ ἡ Ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἱκετεύομεν. πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἀποστόλου, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Σταυροθ. Τρίμορος ἀφέσεως.

Ε Ἐν Ξύλῳ τιὼ ζωὴ ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ Παράμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένω μηδικῶς, ὠδύρετο βοῶσα. Τί μοι Σ Θεέ μοι, σῶσον τοὺς πόθῳ αὐτυμνοῦντάς σε·

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. ἦχ, δ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ζ Ὕλυσιν τιὼ παντίμου, ἐν ᾗ παθῶν διαλέλυται, τὰ δεσμὰ προσκυνήσωμεν. σεσωτῶς γὰρ ἠγίασται, δωρεαῖς ἀῤῥήτοις, Πέτρᾳ τῷ παρόφθ, ἐκ παρ' αὐτοῦ ὡς ἀληθῶς, εἰσδεδεγμένη χάριν ἀσύγκριτον, σαρκὸς καὶ αὐτὴ θλίψεως, καθὼς αὐτὸς παραστώσεως, θεοσδότως σωτέμνουσα, τῆς δεινῶν λύσιν δίδωσιν·

ᾱ. Εἰς πᾶσαν τιὼ γιὼ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Η Ἄμπαυσον ἡ Ἄλυσις, ὦ Κορυφαῖε Ἀποίδιμε, ὡς σειρὰ Ἐπταμίου· δι' ἧς ἀφαγόμεθα, ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος, πυλῶν Οὐρανίων, ἐκ ὡς κλειδοῦχοι σοφὲ, ἐκ ὑποβλάμπρως πιστῶς πελάζομεν. τὰς κλεῖς οὖν ἀειάγαγε, τῆς Βασιλείας ἀγόμενος, συμπαθῶς ἡμῖν ἀνοιξον, τιὼ σωτήριον εἴσοδον·

ᾱ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τ Ὑμφωνον τὸν αἶνόν σοι, Ἀγγελικαὶ τάξεις σύμφορον, τοῖς βροτοῖς Πέτρε μέλπουσιν. Ἀγγέλοις εἰσόδῳ γὰρ, τιὼ πλουραῖ μυγείσῃ, ἐκ φρουρὰς προβέχων, τιὼ ἐμ Ἀλύσει σωσοχίῳ, τοῖς σὲ δεσμοῦσι, δεσμὸν ἀπέλιπες. ἡμῖν δὲ ταύτῃ παύσοφε, τιὼ χαρμονιὼ παρεχόμενος, τῆς ταισμάτων τὰ ἄλυτα, διαλύεις ἐγκλήματα·

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Α Ἄλιν ἡμῖν ὁ θῶμὸς προσάπτει, σωνεγείρεται πρὸς πνευματικὴν παιδαισίαν, Πέτρος ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, τιὼ τιμίαν αὐτοῦ Ἄλυσιν προτιθεὶς ἡμῖν, καθάπερ ὀφώμιον πολυτελές, εἰς μοσημάτων ἀφεσιν, εἰς θλιβομένων παραμυθίαν, εἰς λιμένα χειμαζομένων. Δεῦτε πάντες, ταύτῃ περιπτυξώμεθα, ἐκ τὸν αὐτὸν δοξάσαντα δυσωπήσωμεν. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅλῳ ἀποθέμενοι.

Γ Νώμῃ ὀλισθήσαντα, καὶ δυλωθέντα τῷ πλάνῳ, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τιὼ ὑπερθαύμαστον ἀναλαγχμίαν σου, καὶ θερμιὼ δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ παράθλιος, δεσμῶν με λύσασαι, τῆς παραπτώσεως ἐκ θλίψεως, ἐκ σῶσόν με Παράμωμε, τῆς δαιμονικῆς ἐπιθέσεως. ἵνα σε δοξάζω, Σ πόθῳ αὐτυμνῶ ἐκ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τιὼ ἀειμακάριστον·

Σταυροθεοτοκίον.

Τρίμορος ἀφέσεως Χριστέ.

Θ Ῥῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀμέβοα, τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Τί μοι; πῶς Θεὸν ξύλῳ θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Η Ἡμῖν Ῥώμῃ μὴ λιπὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφόρεσας, τιμίων Ἀλύσεων, τῆς Ἀποστόλων Πρωτόθρονε. ἃς ἐν πίστει προσκυνοῦντάς, δεόμεθα. ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος·

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τιὼ σωθῆναι ἐλθ. Καμὼν τὸ Οἰκτώιχα &c, ἐκ τῶ Ἀποστόλω, δύο.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄμα τῆς Θεοτοκίῳ.

Π Έτρα τὰ δεσμὰ προσκυνοῦμεν ἐκ πόθου.

Ὠδὴ, ᾱ. ἦχ, δ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ε Ἴρα σημειούμενοι, ὁμολογίας ἐνθέου σου, Πρωτόθρονε καύχημα, τῆς Ἀποστόλων Χριστοῦ, προσκυνημένου, ἐν πίστει τὰς Ἀλύσεις. ἐν αἷς σε αἱ ἅγραφοι, χεῖρες ἐδέθησαν·

Θ Ετόσε Κύριος, τῆς ἑαυτοῦ σωματώσεως, Ἀπόστολε Μάρτυρα, παμακηθέστατον, διηγούμενον, αὐτῷ τιὼ παρουσίαν, Σταυρὸν ἐκ τὸν θάνατον, ἐκ τιὼ ἀνάστασιν·

Ρίτον ἀφωμοιωμένος, τοῖς θεοκτίστοις τὸν Κύριον, βροτὸν ὡς φιλώτατον, ἐδὲν διήμαρτες, τὸ προτόθρας σου, θεολογίας Πέτρε. ἐκήρυξας γὰρ τοῦτον, Υἱὸν Θεοῦ ἐκ Θεόν·

Η Ἔξον τοὺς κλοιοὺς ἡμῶν, τὰ ἁμαρτίας Ἀπόστολε, πίστει προσκυνοῦντος σε, τιὼ θείαν Ἄλυσιν, ἐκ τὰς κλεῖς ἡμῖν, τῆς ἄνω Βασιλείας, ὡλαγχνιωθεὶς διάνοιξον, ὡς συμπαθέστατος·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροια

Θεοτοκίον.

Ἁ Γμνίας τὸ παράγμον, ὁ ὑπαρός τε ἐ ἀρα-
γμος, ἐγὼ ἐμδιαίτημα, μέλπειμ ὑ ἀδ ἐνώ
σε. Ἀ πειρόγαμε, διό με τῇ χωρείᾳ, τῇ
Πμάματος κάθαρομ, ἵμα δοξάζωσε ἐ

Ἕ τόρος Καμωμ, ἦχος, ὁ αὐτός.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Π έρομ γοραίρω τὶὼ βάσιμ τῇ δογμάτωμ.
Γωσήφ. Ὠ δὴ, ά.

Χοροὶ Γσραὴλ αἰ ἐκμοὶ ποσί.

Ἀμνγυείζει χοράσσα, πᾶσα ἡ Χριστῦ, Ἐκ-
κλησία ἐμ πμάματι, ἀφημῦσά σε πίστει,
ἐ τὶ σὶ Ἀ πόστολε, Πρωτέθρομε ἀσταζο-
μένη, Ἄλυσιμ τιμίαμ ἐκ πόδω. δέσμιος ὢ
ἐφόρεσας, δεσμῶμ Μάκαρ τὴμ Τύραμμομ ἐ
Ἐκ τῦ βυθῦ τ ἀπάτης ζωγρῶμ, Πέτρε τὲς
βροτὲς, ὡς ἰχθύας προσήγαγόν, τῷ σὲ ἐκ-
λεξαμένῳ, ἀπὸ ἁλιέως ἀληθῶς, εἰς Κο-
ρυφαῖομ πάντων Μαθητῶν. διὰ τῦτο Ἄ-
λυσιμ ὢ ἐφόρεσας, ἀλαβῶς καταστα-
ζόμεθα ἐ

Ὦ θεμελίῳ τῆς πίστεως, πάντων τὰς ψυ-
χὰς, τῇ πιστῶμ φκοδόμησας. Ὃ τεμσύν
τῆς πλαύης, Πέτρε κατασρέψας, ἐδομήσω
Ἐκκλησίας, σὲ μεγαλοφώνως τιμώ-
σας, Μάκαρ Ὃ τὶὼ Ἄλυσιμ, ὢ πῷ Παύ-
σοφε ἐφόρεσας ἐ

Θεοτοκίον.

Ὁμφαῖαι πᾶσαι δολίᾳ ἐχθρᾷ, Ἄ χραντε
Παρθένε, τελείως ἐξέλιπον. ἀφ' ἧς λόγχη
ἐρρώθη, ὁ τὶὼ σὶ γαστρός, τὶὼ ἀμόλωτον
οἰκήσας Λόγος. ᾧ τῷ γλυκυτάτῳ μῶ φῶ-
σαι ἔρωτι, τὶὼ καρδίαμ μῶ καθικετεύωσε ἐ

Ὠ δὴ, γ'. Οὐκ ἐμ σοφίᾳ.

Ἴ σε Ἡ ρώδης, ὡς κακοῦργομ κλοιοῖς κα-
τεδίκασεν, ἐμ αὐτοῖς σε μῶ τιμᾷ, ἡ Ἐκ-
κλησία Παμάφημε, Πέτρε τὰ παθήμα-
τα, σῦ προσκυσα πιστῶς ἐ

Ἔπῷ χρυσίομ, Ὃ πολύτιμομ κόσμομ κε-
κόσμηται, ταῖς Ἀλύσεσι ταῖς σαῖς, ἡ Ἐκ-
κλησία Ἀ πόστολε. αἷς Ὃ καταστάζεται,
σεμνωομένη ἐμ σοί ἐ

Ἑβδίοις, παραδὲς ὁ Τετράρχης ἐμ τέσ-
σαρσι, ἐ Ἀλύσει πεισθείς, ἐφρόρει Πέτρε
τῶ κτεῖμαί σε. ἐξ ὧμ σε ἐρρύσατο, Χριστὸς
Ἀ γγέλῳ χειρί ἐ

Πὸ τῇ θείᾳ, Ὃ παμσέπτῃ χρωτός σε Ἀ-
πόστολε, μεταχόμτα τὰ κλοιὰ, τὰ σοὶ
προσφαύσαμτα χάριτος, παύτας ἁγιά-
ζυσι, τὲς προσκυομῶτας αὐτά ἐ

Θεοτοκίον.

Ἐ Δὲ καταρᾶς, τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρό-
τειομ, Ὃ κατήργηται Σαταμᾶ, Ἀ μὴ τῷ
τωμάτος αἴτιος. ἡμῖμ γὰρ ἐγεύμησας,
τὶὼ ἀλογίαμ αὐτή ἐ

Ἄλος. Τόξομ δυματῶμ ἠδυνήσε.

Ὅ Λος τῷ φωτὶ εὐόμβρος, τῷ καθαρωτάτῳ,
αὐτῷ ταῖς θείαις μεθέξεσι, φῶς ὡράθης
δάτροφ, Πέτρε καταυγάζομ τὰς ψυχὰς
ἡμῶμ ἐ

Ὁ μὸς τῷ Χριστῷ ἐκράτυσας, ἐ παραμομῆμ-
τας, τὶὼ ἀμομίαμ ἐδίδαξας, Ἀ ποστόλωμ ὡς
Κορυφαῖος, ὡς δογμάτωμ βάσις ἄσαστος ἐ
Λώστμ ἰδρᾶ ἐκήρυξας, Θεὸμ τὸμ παθόμτα,
ἐ Σταυρῷ σαρκὶ ὁμιλήσαμτα. διὰ τῦτο Πέ-
τρε τιμῶμέμ, τὶὼ δεσμεύσασαύσε Ἄλυσιμ.

Θεοτοκίον.

Ἔστι μέχρι σῦ ὁ θαύματος, τ ἀκαταχέτε
ὁρμῆς. σὺ γὰρ μόμη ἔτεκες, τὶὼ πηγὶὼ τ
ἀθαμασίας, Θεοτόκε Μητροπαρθένε ἐ

Ὁ Εἱρμός.

Ὄξομ δυματῶμ ἠδυνήσε, Ὃ οἱ ἀθυνοιῶ-
τες, περιεζώσαμτο δυάμιμ. διὰ τῦτο
ἐσφενδόθη, ἐμ Κυρίῳ ἡ καρδία μς ἐ

κατ. ἦχ, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ῥιάδος γενόμενος, τῆς ὑπερθέν Νεὰς, ἐμ
Οἴκῳ ἁγίφσε, τὲς σὲ τιμῶμτας πιστῶς,
ἁγίασομ φώτισομ. πλήρωσομ τὰς αἰτήσεις,
ἐ παράσχε τὰς λύσεις, παύτων τῇ ἐπιόμ-
τωμ, τῷ Βελίαρ σκαμδάλων, Χριστὸμ ἐκ-
δυσωπῶμ ἐκτενῶς, Πέτρε Ἀ πόστολε ἐ

Δόξα. Ὁ ὑψωθεὶς ἐμ τῷ Σταυρῷ.

Ἐ Κορυφαῖομ τῇ σοφῶμ Ἀ ποστόλωμ,
ἐ ὡς κλειδοῦχομ Οὐραμῶμ Βασιλείας, αἰτού-
φημῦμτι πίστει σε Ἀ πόστολε, Ὃ κατα-
σταζόμεθα, καθαρᾷ συνειδήσει, Πέτρε αἷς
ἐφόρεσας, ὡς κακοῦργος Ἀ λύσεις, τὰς κα-
κουργίας λύων τῷ ἐχθρῷ. ἐξ ὧμ ῥυσθῶαι
ἡμᾶς καθικέτευε ἐ

Καὶ μῦ, Θεοτοκίον. Ὅμοιομ.

Ὧμ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα,
τῶ Οὐραμῦ τε καὶ τῆς γῆς πλατυτέρα,
καὶ ὁράτυ Κτίσεως καὶ τῆς ὁρατῆς, ὤφ-
θης ὑπερέχουσα, ἀσυγκρίτῳ συγκρί-
σει. ὅμ ἀρυχωρίαι γὰρ, Οὐραμῶμ οὐ
χωροῦσιμ, ἐμ σῇ γαστρὶ ἐχώρησας Ἀ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γήν.

μή. ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τὲς δούλους σου.

Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ὁν ἐξ Ἀμαρχὴ τῆ Παρθὸς γενηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, Θεὸν Σταυρῆ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ. οἰμοι ποθεινότατε, Ἰησῆ ἀγαθέ. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, τὸ ἀόμων μὴ βροτῶν Τιὲ, θέλων σταυρῆσαι; ὑμνῶσε μακρόθυμε.

Ὠ, δὴ, δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἰαζώμυταί σε πίστις, μονηρὼς ἡ Βασίλειος, ἀλυργὶς καὶ Πόλις, Πέτρε τὴν σειρὰν τὴν ὑπόρτιμον. ἣν αἰθητῶς προσκυνῆσα, καταπατάζεται, Σ γραίρεσε, ἐ τὴν ἰχνὼ ἐ τὰ θαύματα.

Ἐν φρυρᾷ σε κλοιοφόρον, ὁ Ἡρώδης ἀπέθετο, τῆ αἰαγαγεῖν σε, δήμῳ θεοκτόνῳ Ἀπόστολε. διασωθεὶς δὲ θεόθεν καταλέλοιπας, εἰς προσκύνησιν, τὰ σὰ δεσμὰ τοῖς οἰκέταις σε.

Τομωθεῖσα τῇ προσφαύσει, τῆ ἀχράντε σε σώματος, Σ χαριτωθεῖσα, ἣ περιτεθεῖσά σοι Ἅγιε, ἁγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι μεταδίδωσι, προσκυνῆσιν αὐτὴν, διὰ σὲ Πέτρε παύσεωτε.

Ἐτὰ δέκα τε Σ πόθε, προσελθόντα προσωτέσωμεν, τοῖς δεσμοῖς τῆ Πέτρε, διὰ τῆς συμβόλων προσάγοντα, τῷ Ἀποστόλῳ τὴν πίστιν βεβαιώμενοι, τὴν προσκύνησιν, ὡς πρὸς αὐτὸν διαβαίνουσαν.

Θεοτοκίον.

Εοτόκον ὡς τεκοῦσαν, σὲ Θεὸν μετὰ τῆ σώματος, ἀϋμνολογοῦμεν, πᾶσαν ἀποῤῥέποντα αἵρεσιν. ἐν ἑαυτῷ γὰρ ὁ Λόγος, ἐξ αἱμάτων σου, σάρκα ἔμψυχον, ζωοπλαστήσας ἐπέφανεν.

Ἄλλος. Διὰ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ἡτοιμάσω τῷ Δεσπότε τὰ μεγαλεῖα, τῆς ἀπειθῶν Ἑβραίων, τὰς καρδίας πρὸς πίστιν, ἐπέστρεψας σύνθεον, ὡς ἔδρα τ Πίστεως. Ἵ πορεῖαί σου ἐμμώθησαν ἐφ' ὑδάτων, ὑποβολῇ φιλίας, τῆ πεζεύσαντος ταῦτα, Πέτρε Σ τὰς τείβεσοι, τὰς θείας χωρίσαντος.

Ἄρρεον κεκτημένοι ἀῤῥωγημάτων, παντοδαπῶν τὴν θείαν, Ἄλυσίν σε Παμμάκαρ, ταύτην ἀσπαζόμεθα, πίστει σε γεραίροντα.

Θεοτοκίον.

Σ παλάτιον ἀῤῥύχωρον κατοικήσας, ὁ Βασιλεὺς τῆς ὅλων, τὴν Ἁγίαν σε Μήτραν, ὤφθη σωματόμβλητος, Παμάμωμε Δέσποινα.

Ὠ, δὴ, ε'. Νῦν αἰσχύνομαι.

Ῥομ Ἀπόστολε, τ ἁμαρτίας με τὰ κλοιὰ, τὰ ἐπικείμενά μοι ἐπαυχένια, ἐ ὠθούμενα πρὸς φθοράν, ὡς ἐξουσίαν τῆ Σωτῆρος εἰληφὼς, τῆ δεσμεῖν ἐ λύειν τὰ πταίσματα.

Λῦσον Παράφημε, τὴν ἐπαφάσασιν τῆς Ἐθνῶν. λῦσον τὰ σκάνδαλα τῆς Ἐκκλησίας δὲ, τὴν ὁμόνοιαν δίδυσε, ὁ ὑπὲρ ταύτης, ἐν Ἀλύσει δεσμάθείς. ἣν πίστει Σ περιπτυσόμεθα.

Ἦσαι Ἀπόστολε, αἰχμαλωσίας τῆς νοητῆς, τὲς προσκυνοῦντάς σε πίστει τὴν Ἅλυσιν. Σ διάσωσον ἡμᾶς, πρὸς Οὐρανίους, αἳ πεπίστευσαι σκήνας, ὡς Ποιμὴν Σ Διδάσκαλος.

Τ ἐδικαίωσε, τῆ μεσιτείᾳ σε τῆ φρικτῆ, Πέτρε Ἀπόστολε, ὁ σὸς Διδάσκαλος, βασιλείαν ἐφ' ἡμᾶς, ὀρθοδοξοῦντας, διαφύλαττε τῆ σῆ, κραταιᾷ δεξιᾷ Παράφημε.

Θεοτοκίον.

Ἴδεν ὁ Ἥλιος, ἀπαυγασμάτων τῆς ἑαυτῆ, σὲ διαφθάρεισαν πολλῷ Παρύμνητε. ἐξ ἧς ὤφθη ὁ Θεὸς, ἀμαθρωπήσας, τὲς τιμῶντάς σε πρὸς φῶς, ἀψύχων τῆς αὐτῆ Θεότητος.

Ἄλλος. Τὸν φόβον σε Κύριε.

Ὁν τῆ Παρθὸς σωματάρχον, ἐκήρυξας Τιὸν, ἀποκαλύπτει Παράφημε θεία, ἐ μακαρισμὸς κατηξιώθης, μακαρίᾳ ἐκ γόματος.

Νίκα φῶς ἐώρακας, ἐκλάμψαν ἐν Θαβὼρ, τὰς τῆ Ἡλίε καλύπτρας ἀκτῖνας, φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, ἡυγάσθης Πέτρε, καὶ Χριστὸν Θεὸν ἔγνωκας.

Ἐκρὸν φρυμφάσαντα, ἐκήρυξας Χριστὸν, δι' ὧν Ἀλύσεις ἐφόρεσας Πέτρε. αἳ πρὸ προσκυνῆν ἀξιωθέντα, ἀσεβῶς σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Εβαρυμένον Ἄχραντε, τῷ φόρτῳ τῆς πολλῶν, ἁμαρτημάτων ἐλάφρυνον με μυῶν, φόβῳ τὸν ζυγὸν ἐνδυσαμένη, Χριστὸν τὸν ἐλαφρότατον.

Ὠ, δὴ, ς'. Ἤλθον εἰς τὰ βάθη.

Ἡμφον Οὐρανίαι Δυνάμεις, ἐ Ἀποστόλων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

δῆμοι, σωάφραίνονται τοῖς ἐπιγείοις, Πέτρε τῆ σῶν, παθημάτων βλέπουτά, προσκυνήμματα τὰ σύμβολα.

Ρομφαίαν Ἁγίων αἱ χορεῖαι, καὶ ὁλολύζει φάλαγξ, ἡ δαιμόνιος δαματυομένη, Πέτρε τῆ σῶν, παθημάτων βλέπουτά, προσκυνήμματα τὰ σύμβολα.

Ἤμωσαν Ἄγγελοι παρουσία, οἱ Σφατιῶται Πέτρε, οἱ φρουρωῦτά σε ἐκ τῆ χαιρῶν δὲ, ἄφνω τῆ σῶν, αἱ ἀλύσεις ἔπεσον. ἃς αἰσίως ἀναζόμεθα.

Ἐκραὴ Ταβηθᾶ ἐξαναστήσας, τὸς φρουροὺς μεκρώσας, τῶν ἀλύσεων ἐξετιμάχθης. πάντα τὰ σὰ, ὑπὸρ μῦν Ἀποστόλε. ὅθεν πίστει σὲ γεραίρομεν. Θεοτοκίον.

Ἅδου εἰς χαμῶνα ἀπωλείας, καὶ σωεταφαξάμενοι, Ποταμοὶ σφαλμάτων ἀμερίτων. ἀλλ' ἐπ' ἐμοὶ, πλαγχνισθεῖσα Δέσποινα, πρὸς λιμένα θεῖον ἴθυνον.

Ἄλος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀντίστροφον, παραδόξως ὑπέμειναν φαύρωσιν, ἑτοιμάσας, πρὸς Οὐρανίον τρίβον τὰς πόδας σου. ὧν ἡμᾶς βαδίζειν, Μαθητὰ τῆ Χριστῆ ἐνδυνάμωσον.

Τιμήσας, τῆ τῆ ζώντων ζωῆ καὶ δεσμώμενος, ὑπὸρ ταύτης, τὰ δεσμὰ τῆ Βελίαρ συνέτριψας. τὴν δεσμώσασάν σε, διὰ τῆτο σεβόμεθα Ἄλυσιν.

Κέτευε, τὸν Δεσπότην Παμμάκαρ τῆς Κτίσεως, καταπέμψαι, ἱλασμὸν Σὺ φιλίαν ἔλεον, τοῖς δοξάζουσί σε, ὡς αὐτῆ Μαθητὴ χρησιώτατον.

Θεοτοκίον.

Ἐκρώσεως, δορματίνας χιτῶνας ἐνδέδυται, ὁ Προπάτωρ, ὁ δὲ Κτίστης αὐτὸν ἐπενδύεται, ἐκ τῆ σῶν αἱμάτων, σαρκωθεὶς ὑπὸρ λόγον Παράμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

Βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν φιλόμορφον, ὁ Προφήτης, Γνωρὰς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησῦ Βασιλεῦ τῆ Δυνάμεως.

Κοντάκιον, ἦχ, β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆ πίστεως, δοξάσας φαιδρῶς, αὐτῆ τὸν Πρωτόθρονον, συγκαλεῖται ἅπαντας, ἑορτάσαι πίστει τῷ θείματι, τῆ τιμίας Ἁλύσεως, δοθῆναι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Γ' ΑΝΝΟΤΑΡΙΟΣ.

Ἑβδόμη Κοντάκιον, ἦχ, β'.

Τὴν ἐμπρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Ὁν Κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῆ Ἀποστόλων, τῆ ἀληθείας τὸν σοφὸν Τροφήτην, Πέτρον τὸν μέγιστον ἀφνμνήσωμεν, ἐν τῇ αὐτῆ ἐν πίστει ἀσπασώμεθα Ἄλυσιν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Ὁ Οἶκος.

Ὃν δὴ κλεῖν καὶ μέγαν Κυρίε Μαθητὴν, ἐπαξίως ποία γλῶσσα βροτῶν, ἐγκωμιάσαι δυνήσεται; ὃν γὰρ ἀλόγως, ὁ θεῖος Λόγος ἐμακάρισε, ποῖος μὴ ἐπαινέσει; ὅμως, ἐπεὶ ὅπερ τις κτᾶται δυνάμιν κέκτηται, ὀφείλει Χριστῷ προσφέρειν, τῆτο δὴ ἐν ποιῆσαι πειράσομαι. ἀλλ' ὦ φιλέορτοι, εὐσεβῶς τὸν Πρωτόθρονον ἅπαντες ἐφύμνωμεν, Πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ις'. Ἡ προσκύνησις τῆ τιμίας Ἁλύσεως, τῆ Ἁγίε Ἀποστόλε Πέτρε.

Κ. Σὲ τὸν προσκυνῆντα Πέτρε σειρᾶ τιμίαν, Σειρᾶς μακρᾶς λύσον μὲ τῆ ἐγκλημάτων. Σειρὸν προσκυνέω Πέτρου δεκάτῃ ἐμὶ ἕκτῃ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῆ τιμίας Ἁλύσεως τῆ Ἁγίε Πέτρε τὴν προσκύνησιν ποιώμεθα, ὧν αὐτῷ περιέθηκεν, ὡς ὁ Ἀπόστολος Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν ἱστορεῖ, ὁ Τεφαρχης Ἡρῴδης. Λυθεῖσαν δὲ ταύτην ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλε, τιμᾷ τῶν πιστῶν ἀρρήτῳ κατὰ διαδοχὴν διεφύλαξαν. Ἥτις ὕστερον παρὰ τῆ ἀσεβῶν, εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀφικομίσθη, Ὃ κατετέθη ἐν τῷ Ναῷ τῆ Ἁγίε Πέτρε, τῷ ὄντι σεβάσμιον τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔνθα δὴ καὶ σιμάξεις αὐτῆ τελοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, Πανσίππου, Ἐλασίππε, καὶ Μεσίππε, καὶ Νεομίλας τῆς Μάμης αὐτῶν.

Κ. Κἂν ὦσιν ἱππεῖς κλήσεως σημασία, Πεζοὶ φέρουσι τρίδυμοι φῶς πρὸς φλόγα. Νεομίλα γραῦς, ἀλλὰ πῦρ ἀμμένουσα, Ὡς ὅπερ τις ἀκμάζουσα καρτερεῖ μέα.

Τριστοὶ ὑπῆρχον ἐκ Καππαδοκίας ἀδελφοὶ, πωλοδαμνεῖν ἄριστα μεμαθηκότες, καὶ τοὺς ἵππους κτᾶσθαι τῆ πεδίων χιλιάν. καὶ ποτε πάνδημον ἑορτὴν ἄγοντες Νεμέσεως Διός, τῆ Μάμμων

μιλω αὐτῶν ἐκάλουν πρὸς ἐξίασιν. Η᾽ δὲ (καὶ γὰρ ἤδη τὰ περὶ Χριστὸν ἐμυεῖτο) τὴν περὶ ἡμᾶς αὐτῶν διεξῆλθεν οἰκονομίαν, ἐκ τὰ εἴδωλα τῆς Ε᾽θνῶν κατεχλεύαζεν. Η᾽ δὲ τοιαύτη διήγησις αὐθὶς αὐτοῖς ἀφορμὴ πρὸς σωτηρίαν ἐγένετο. Ε᾽καστος γὰρ αὐτῶν ἐμεμνήθη, ἃ ἐν τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ ὅμαρ ἐθεάσατο, ἃ καὶ ἰὼ ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτούς. Καὶ αὐθέως τῆς εἰδώλων καθαιρέται γενόμενοι, καὶ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ὁμολογήσαντες, ὑπὸ τῆς κυρίων αὐτῶν, ἐν πυρὶ βληθέντες, τὸν τῆς μαρτυρίας στέφανον ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Δάμακτος.

Ο. Σιναφαιρέθης τὸ δέλτα καρᾷ Δαμάξ.
Τμηθεὶς γὰρ ὤφθης ἀραμοκράτωρ αὖξ.

Ο Τ᾽τος ἰὼ ἐκ τῆς Ἰλλυρικῆς, ἧς Αὐλῶνος ὕπω καλουμένη τόπος, κληρικὸς τὴν ἐν αὐτῷ Ἁγίας τῆς Θεοῦ Ἐκκλησίας. Λαβὼν δὲ τὰς τῆς Ἐκκλησίας σκεύη, πρὸς τὸ διασῶσαι αὐτὰ ἐκ τῆς ἀπίστων καταδρομῆς, καταληφθεὶς ἐν τιμητῷ τόπῳ παρ᾽ αὐτῶν, καὶ θύσαι τῷ Διομύσῳ ἀναγκαζόμενος, ἐπεὶ οὐκ ἐπείθετο, τοῖς παρ᾽ αὐτῶν ἐπιφθαμένοις ξίφεσιν ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον Ϛ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ω᾽δὴ, ζ. Ο᾽ διασώσας ἐν πυρί:

Ο Βασιλεύειν μὴ δοκῶν, βεβασιλευμένος δὲ μᾶλλον, ὑφ᾽ ἡδονῆς τὸ ἀρεστὸν, Ἰουδαίοις ποιῶν χειροπέδαις σε, σιδηραῖς κατεδίκασεν. ἀῤῥ Ἀπόστολε τιμῶμέν σε ὑμνοῦντα:

Ψ Ποχωρεῖσοι Μαθηταὶ, τῷ Χριστῷ ἡ σύμπασα Κτίσις. τὰ γὰρ πελάγη πορευτὰ, τὰ κλοιὰ ὡς φυτεῖα πυλῶνες δὲ, σιδηροῖσοι ὡς ἄμφοδα, ἐλογίσθησαν Δωσάμενοι τῷ Παρακλήτῳ.

Ε Ἁγνὲ φιλάνθρωπε σωσαιρῶν, μέκυας ἐγείρων χωλεύοντας, ἐκ παραλυμένους ὑγιαίνων, Ϛ μοσοιῶτας σκιᾷ σε ἰώμενος, κεκλεισμένων διῆλθες πυλῶν, καὶ κλοιῶν προσκυνουμένων ἀῤῥήκτους Πέτρε.

Κ Παλαισίμνης ὁ Χριστοῦ, ἵππος καὶ Ἀπόστολος Πέτρος, ὡς ἐκ Βαλβίδος προελθὼν, καὶ τῷ Κόσμῳ κηρύξας ἐν Ῥώμῃ μὴ, τῇ προτόρᾳ κατέπαυσε, τοῖς τῇ Ἐ᾽ῳ δοὺς τὴν Ἄλυσιν προσκυνεῖσθαι:

Θεοτοκίον.

Ψ Η᾽ς σῆς λοχείας τὸ κραυγόν, ἡ Χαλδαϊκὴ φλὸξ ἐδήλωσε, τοὺς παῖδας βλάπτουσα μηδέν. τοῖς πολλοῖς τοιγαροῦν παραπτώμασι, φλογιζόμενον Δέσποινα, τῆς πρεσβείας σου τῇ δρόσῳ διάσωσόν με.

Ἄλλος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ψ Ρίτον ἁρμήσω Χριστόν. ἐπῴρωτήσει ὄθεν, ῥιπῇ ἰατάισου τὸ ἔγκλημα, Πέτρε παμαοίδιμε, καὶ φυγαμὸν δεικνύει, πολλῶν σαλευομένων:

Ω Σ δεσμωθεὶς τῷ Χριστῷ, τῷ γλυκυτάτῳ πόθῳ, δεσμοῖς ποικίλοις προσωμίλησας, διόσε τὴν Ἄλυσιν, λύσαν πάθη Πέτρε, ἐν πίστει προσκυνοῦμεν:

Δ Ο᾽ξὺ Χριστῷ ἐγένου, τοῦτον τοῖς μέλεσίσε, δοξάσας Πέτρε παμακάριστε. διόσε δοξάζομεν, ἐκ τὴν δεσμεῦσαν σε, Ἄλυσιν προσκυνοῦμεν:

Θεοτοκίον.

Ο Καταβὰς Θεὸς τὴν γῆς, ὡς ὑετὸς Παρθένε, θεογωσίαν πᾶσαν ἔρδευσε, τὴν γῆν καὶ ἀνέδειξε, σὲ πᾶσι Ἀγγέλων πάντων, Ἀγνὴ τιμιωτέραν:

Ω᾽δὴ, ἡ. Λυτρωτὰ τῶν πάντων.

Ν Ομοθέτα Ποιμὴν ἐκ Διδάσκαλε, τῆς θρεμμάτων Χριστῷ Πέτρε Ε᾽μβόξε, τοὺς ἀσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, ἐκ πιστῶς προσκυνοῦντας, σὺ τὰς Ἀλύσεις, ἁμαρτίας δεσμῶν ἀπολύσασαι:

Ξ Νοχλήσεις δαιμόνων ἀπέλασον, ἁμαρτίας χειμῶνα κατάμασον, πάσης κινδύνου θλίψεις τε, καὶ βαρβάρων ἐφόδους, διώκων Πέτρε, ἀπὸ τῆς τὰς Ἀλύσεις τιμώμενον σε:

Κ Εχαρίτωται πᾶς προσατώμενος, τὴν τιμίας σειρᾶς σε Ἀπόστολε, ἁγιασμῷ πληρούμενος, ἐκ χαρᾷ ἁμέλπει. πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον:

Μ Αρδαισίας ἀπάσης ὑπῴκηται, ἡδονῆς τῶν σεπτῶν σε Ἀλύσεων, ἡ ἀλαβὴς προσκύνησις. σὺ γὰρ καὶ ἑστάτωρ, τῆς ἀῤῥησύνης, τῆς τοιαύτης ἐμθέν Ἀπόστολε:

Θεοτοκίον.

Ε᾽ῤῥύσας ῥυφῆς ἐξορίζεσε, δυσβουλίαις ὁ ἄφρις ὁ δόλιος. βυλῆς δ᾽ ἐ μέγας

Ἄγγελος, βροτωθεὶς ἐκ σῆς Μήτρας, τῷ Παραδείσῳ οἰκητῆρα ϛ πάλιν ἀργάσατο·

Ὁ αὐτός.

Ἐωργῶν καρδιῶν Πέτρε λίαν, διαφορώτατα ταῦτα ἐτέλεσας, τῷ Γεωργῷ τῆς Κτίσεως, τῷ τὰς κλῆσι τὰς θείας, παρεχομένῳ, τὰ δεσμᾶν τε ϛ λύειν ἐγκλήματα·

Ἀκαρίζομέν σε Πέτρε παμμότε, καὶ τὸν σὸν ἀπαζόμεθα Ἄλυσιν, ὃν ὡς κακοῦργος ἔφερες, αἱρῶν τῆς κακίας, τὴν ἀρχηγέτιν, καὶ δεσμῶν τοῖς δεσμοῖς σε Ἀπόστολε·

Ἀδεσμὰ ϛ τὸ πάθος τὸ Ἄχραντον, τὰ δεσμάσαντος ᾅδου ϛ θανάτου, περιφανῶς ἐκήρυξας. διὰ τοῦτο Παμμάκαρ, τὸν Ἄλυσίν σε ἀπαζόμενοι ἁγιαζόμεθα·

Δόξα.

Σὺ τὰ ἄνω βοήσωμεν τάγματα, ῥισαγίοις φωναῖς τὸν παναίτιον, Πατέρα μιᾶ δοξάσωμεν, ϛ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, μίαν οὐσίαν, μίαν δυνάμιν, μίαν ὑπόστασιν·

Θεοτοκίον.

Ὁντινα ἐχώρησε Λυχνίαν προεῖδε γράψας, ὁ Προφήτης τὸ θεῖον λαμπάδιον, Θεογενῆτορ φορήσασαν, τὸ φωτίσαν τοὺς πρώην, ἐσκοτισμένους, τῇ κακῶν ταῖς πολλαῖς ἀμαυρώσεσι·

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν φωτὰ τῶν πάντων Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς ἀσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον·

Ὠδὴ, ϛ'. Ἁπαναγνωσμός.

Ὅλος γλυκασμὸς, ὑπάρχεις Ἀπόστολε ἀφάτως ἐνηδυσμένος, πάσης θυμηδίας τε, πεπληρωμένοι αἱ παναγύρεις σου. διὸ ϛ μῶν τοὺς δούλους σου τοὺς προσκυνοῦντας πίστει, τὰ δεσμά σου, εὐφραίνομεν ἁγίασον, ϛ φαιδρῶς ἑορτάσαι ἀξίωσον·

Ῥαῦσον τὸν ἰχῶ, τῆς Ἐθνῶν Ἀπόστολε, τῆς πολεμοῦντων ἡμᾶς, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ἀμάχῳ θείᾳ σου καθυπότακτον, ἐν χειροπέδαις ἄγοντας, αὐτῶν τὴν Πόλιν σου, θριαμβεύων, σύθασου ἡ Ἄλυσις, τῆς Ἀχράντου χερῶν μοῦ τετίμηται·

Ὄντως ἀληθῶς, οἱ λόγοι σου Δέσποτα, οὓς ἀπεφθέγξω ἐπῶν. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ϛ μείζονά μου ἔργα ἐργάσεται. ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἀπόστολος, ϛ ζῶν τὰ πάθη σκιᾷ ἔζησατο, ϛ μοῦ τοῖς κλοιοῖς αὐτοῦ, τὰ ποικίλα ἐργάζεται θαύματα·

Τριαδικόν.

Ὕψισε Πατὴρ, Υἱὲ ϛ Παράκλητε, Τριὰς ὁμότιμε, ταῖς τοῦ Κορυφαίου σου, τῆς Ἀποστόλων Πέτρου δεήσεσι, τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον ἐν τοῖς πολέμοις ἀεὶ, τῇ δὲ Πόλει, ἄσαφον ἀκλόνητον, εἰρηναίαν παράσχου κατάστασιν·

Θεοτοκίον.

Παντὰ βροτοὶ, ὑμνεῖν ἀπορουσιάσατε, τὸ ξένον λόχευμα, τὸν τοῦ κατασπάστου σοι, Ἀγγέλου λόγον χαίροντά σε δόμῳ. Χαίροις βροτῶν ἡ λύτρωσις, τῆς πεπομένων σοφή. τῆς δαιμόνων, χαίροις ἀμαυρότης. Χαίροις ἀστίλωτε ἐμῶν καθαρότης·

Ἄλλος. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Δεῖν ἠξιώθης τὰ μακρόθεν, πίστει ὡς ἐλπιζόμενά σοι Πέτρε, ϛ καμάτων τὰ γόνατα ἐκ Θεοῦ, τῷ φιλανθρώπῳ χαίρων κομίζῃ. ὃν τῇ σαρκί σου, πάθος θεῖον ἔζεκόμισας·

Σὺ θεῖος κλειδοῦχος Βασιλείας, τὰς ταύτης ὑπαύλους εἴσοδος, τοῖς πίστει σε τιμῶσιν θαῦ γῆς, ϛ τῶν σεσωμένων ἀπαζομένοις, Ἄλυσιν Πέτρε. ὧν δεσμὰ μοῦ ἐφόρεσας·

Τιμῶν τῷ Τίῳ σὺ Θαβωρίῳ, φωνῆς Πατρικῆς αὐτῷ δηλούσης, ἠξιώθης ἀκοῦσαι τοῦ σεπτοῦ, Πνεύματος Πέτρε σοῦ τῶν καρδίαν, κεκαθαρμένῳ, παραδόξως καταυγάσαντος·

Μίμ τοῖς ἐκ πάθους τιμῶσι, ϛ τῶν Ἄλυσιν ἀπαζομένοις, μεθ' ἧς Πέτρε ἐδέθης ἱλασμὸν, ϛ ὀφλημάτων αἴτησαι λύσιν, ϛ Βασιλείας, Οὐρανῶν τῶν ἀπόλαυσιν·

Θεοτοκίον.

Ὅτου οἰκητήριον ἐγένου. διὸ φωταγώγησόν με Κόρη, ἀμαυρόμενον πάσαις ταῖς ἐχθραῖς, ταῖς ἀπιστίαις. ὅπως σὲ πίστει σὲ Παναγία, μεγαλύνω Μήτροπάρθενε·

Ὁ Εἱρμός.

Τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὤφθη ἐπὶ

ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις σωσαμένου φάφη. σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντα μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκα ἀκατάσχετε.

Τὸ σαρξὶ καὶ αἵματι πέφευγε, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐμέπνευσε, θεολογῆσαι τὸν Χριστὸν, Υἱὸν Θεοῦ Πατρὸς ζῶντος. διόπερ καὶ μακάριον, αὐτὸς προεμαρτύρατο, καὶ φθεγγόμενος κέκληκε, Πέτρον ὡς πέτραν ἀῤῥαγῆ, Σ βάσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἀρθενίας Παναμώμητος, σὺ ἐγνώσθης Σ Μήτηρ, ὡς Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ κυοφορία σου, τοῖς μελῳδοῦσιν ἐκ πόθου. δόξα πρέπει τιμᾶτε, καὶ προσκυνήσις Τριάδι, τῇ ἀῤῥήτῳ καὶ θείᾳ.

Εἰς τὰς Αἴνους, Π. προσόμοια, ἦχος, Π. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Οὐκ πόνος τῷ κηρύγματος, τιμωμένου σου Παράφημε, Κορυφαῖε, καὶ τὴν Ἄλυσιν πιστῶς, προσκυνοῦντάς ὑμνοῦμεν, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, τὸν Εὐεργέτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Σὲ ἐκ τῆς ἀθεΐας βυθοῦ, ἀνήγαγε Παράφημε, τῷ ἀγκίστρῳ, τοῦ κηρύγματος βροτοὺς, καὶ ἡμᾶς ἀθυμίας, ἀνάγαγε πρεσβείαις, Πέτρε ταῖς σαῖς, πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Πρεσβείαις σου ταῖς θείαις κλεισὶ, Παράφημε ἀνέπισον, Οὐρανίους τὰς εἰσόδους καὶ ἡμῖν, τὰς πύλας διανοίξας, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, τοῖς Κορυφαίόν σε δοξάζουσι.

Δόξα, ἦχος, δ'.

Ὦ βίττῳ τῆς ὁμολογήσεως, τῷ Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διορθώσατο. διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιομμώστην ὁ Σίμων. Κύριε πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ. ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ὁμῷ τῷ ἰδίῳ Αἵματι πρόβατα ποιησάμενος εἰς σωτηρίαν. αὐτὸν ἱκέτευε Θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Σὲ πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Παμάχε πρὸς τὸν Κύριον, τὰς πειρασμὸς κατακοίμησον, τὰ κύματα πραΰνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παράκλησον Κόρη δυσωπῶσε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου. ὅπως ἀξίως δοξάζωσε.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ὃν Ἄμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ὁ Ἄμνας ὁ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μηρικῶς σοι ἐφθέγγετο. Τί σὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τῷ Σταυρῷ, ἁμνητήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀμόμων καὶ τὸ Αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰς τὸν Π. Π. τ' Οἴκου χου.

Δόξα, ἦχος, δ'. Ἀματολίου.

Ἐπὶ ὡς εἴληφας ἐκ Θεοῦ τὰ χαρίσματα, σοφὲ Ἀπόστολε, πέφανται Πίστεως. αἰθὼν τὸ αἷμά σου τῷ Κτίστῃ, ὡς γλυκεῖον ἔδεσμα προσήγαγε Παράφημε, καὶ κλειδοῦχος χάριτι τῆς Οὐρανίων πυλῶν, πᾶσιν αἰνὰ δέδεξαι, τοῖς πίστει ἀφιμνοῦσί σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὄφος φοβερώτατος, ὁ τῷ θανάτῳ Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν καταφύγειόν μου, τὸ δὲ λογοθέσιον, ἔξισᾶν καὶ φέρειν, ἀεὶ τῆς δαιμόνων, παρασκεύαζε ἀγαθή. ἐξ ὧν με ῥύσαι τῇ δωρεᾷ σου, Παρθένε Ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τῆς Ἁγίων κατάταξον.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἐκρεμνον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ Παράμωμος Δέσποινα, καὶ μεκρωμένα τὸν δόλιον, ὀλόλαζε κράζουσα, πικρῶς τῷ ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο. Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπλάσθης τὸ δόλιόν σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῷ Ὄρθρῳ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, IZ'. Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμπωμίου τοῦ μεγάλου.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἐψάλλομεν ἤ. δ'. ἐκ φάλλομεν ἤ. προσόμοια, ἦχ. β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε μεκρόν.

Τὸ ἐν τῷ μνήματι σαυτόν, χαίρων περιέκλεισας Πάτερ, ὑπὲρ ἀγάπης Χριστέ, ἔφθης σὺ ῥύσασθαι, τὰς ἡμῶν δαιμόνων πομπάς. προσευχὴ δὲ Σ χάριτι, ἀπέδειξας τούτων, πάχνης ἀδραμέστερα, τὰ βελτίονα. τότε ἐπεκρότησαν τάξεις, ἡμῶν Ἀγγέλων κράζουσαι δόξα, τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Ἀμπώμιε.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Ἄλλος, ἀφεδρεύθης Ἠλιοῦ, ἔχων τὸν κλῆρον φοιτητάσιον, ὡς Ἐλισσαῖον σοφέ. οἷς πρὸ καὶ τῷ χαίρουσι, διπλοῦν κατέλιπες, ἁρπαγεὶς ὡς ἐν ἅρματι, αἰθέριος Πάτερ. ὅθεν ζῶν τῷ πνεύματι, μοῦ συναγάλλῃ αὐτοῖς, παύτων μνημονεύων Παμμάκαρ, ἡμῶν ἐπιτελούντων σε πόθῳ, τῷ σεπτῷ παννύχιον Ἀμπώμιε.

Σπέρ ὁ θεόπτης Μωϋσῆς, μόφωμονητὴς ὑπεισῆλθες, θεωρίων ἀληθῶς. αὖθις δὲ κατώπτευσας, ὅν πρὸ ἐπόθεις φανῶς. δοξασθεὶς δὲ τὸ πρόσωπον, τῇ αἴγλῃ ἐκάμυε, Πάτερ καθωδήγησαι, εἰς σωτηρίους μονάς. ὅθεν συνελθόντες Θεόφρον, χαίροντες κραυγάζομεν δόξα, τῷ σὲ ἐνισχύσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, β'.

Ὃν θεὸν γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν Οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ Κόσμου τὴν οἰκονομίαν, τὴν φυσιν τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀμπώμιον τιμήσωμεν. πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐβλάστησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ Κέδρος ἐν Λιβάνῳ, ἐπληθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν Προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Διόδευτε Πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, ἀλόγευτε Θεοτόκε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ πρόσαγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ. ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ἤ. πλ. ἦχος, β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἔφθης ἐκ Μηβρικῶν, ἀπαραγάρωτος Θεοφόρε, ἡγιασμένον σκεῦος, Ἀμπώμιε καὶ οἶκος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

ἤ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Ὅλους τοὺς πονηρούς, δαιμόνων θηριομβάσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτρόπωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Πάτερ Ἀμπώμιε.

ἤ. Μακάριος ἀνήρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἔφθης ὡς Ἠλιοῦ, ἐν ἅρματι πυρίνῳ, Σ συνεκράθης Μάκαρ, ἀμέσεως τῇ Τριάδι, Ἀμπώμιε παγκόσμιε.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Νῶσε οἱ χοροὶ, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦσι σὺν τοῖς κάτω, δοξάζοντες ἀπαύστως, τὸν Τόκον σου τὸν Ἄχρονον.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τὸ, Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐψάλλομεν ἤ. ἦχος, δ'. καὶ ψάλλομεν ἤ. προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ὃν ὑψώσεν κληθείς.

Φωτισθεὶς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσι. ὅτε σε ὁ σύνθεος ἔρως ἀνέφλεξε, καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν, αὐτὸ ποθῆσαι, τὸ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀκρότατον, τότε κατεφρόνησας, σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ ἔξω Κόσμου γεγενῆσαι, πολλῇ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχίᾳ τούτῳ σπουδάσας. ὅθεν ἐπλήσθης, ὧν ἐζήτησας, ἡμῶν ἐκεῖθεν καλῶν καὶ ἀνέλαμψας, ὡς Ἀστὴρ καταυγάζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ἀμπώμιε.

Τῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη, συντρίψας τῇ χάριτι τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ τὴν κακίαν καὶ σύνεδραν, αὐτῶν τοῖς πᾶσι δυ-

δηλοποιήσας θείοις διδάγμασι, ταῖς θείαις λαμπρότησι καταγραπτόμενος, τῶν Μαγῶν διαυγέστατος, φωστὴρ ἐγένου, καὶ τὸ ὄρημα πρῶτος διάκοσμος, ἐ τῶν μοσοπώτων, ἐμπειρότατος, Ϛ σεπτὸς ἱαρὸς Ϛ ἀρχέτυπος, χαρακτὴρ ἐμαρέτου, ἀγωγὸς Πάτρῳ Ἀμπώμιε:~

Χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον, ἔσοπτρον Πάτρῳ ἀρώμ, Χριστὸς τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρας οἰκείας, μαρμαρυγας φωτόσοι ἐξήγραψεν. ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὤφθης πηγὴ, διαρροφήτε λιμώττουσι. Ϛ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν. τας ψυχικας δὲ διαθέσεις ὁρῶν, σὺν τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τας ψυχας ἡμῶν:~

Καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, Ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς Οὐράμιος, τῆς παρθενίας διδάσκαλος, τῆς ἐγκρατείας, ἠκειβωμένη στάθμη Ἀμπώμιε, σωτὴρ τῷ Δεσπότῃ σου Ϛ τὸν ἀσίγητον, δοξολογίαν Μακάριε, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ τοῖς Ὁσίοις πᾶσι ἐ Μάρτυσι, τὸν τῷ προσάγων, τὰς τελουτὰς σου, τὸν ἱερὰν μνήμην παντοτε, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, ἐ πταισμάτων ἐλεύθερωσον:~

Δόξα, ἦχ, πλ. β'. Συκεώτου.

Ὁ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, μοναῖ ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὁλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνισχύσας, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας. Ἀμέμπτως γὰρ τὸν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔπαυσας τὸ χεῖρον, καθυποτάξας τῷ κρείττονι, καὶ τὸν σάρκα δηλώσας τῷ πνεύματι. Ὅθεν Μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιτης τῆς ὄρημου, ἀνδρομοιότατος ἀληπτης, καμῶν ἀρετῆς ἀκριβέστατος. Καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Ἀμπώμιε, καθαρῶς ἐποπτάζεις τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσειε σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσειεν, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμψας Υἱὸς Μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀχμῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμας, ἐκ δύο εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλευθερῶσαι τας ψυχας ἡμῶν:~

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ϛ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐφρανθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτὸς, καὶ εὗρεν αὐτὸς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτὸς, ἐ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτός. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν, ἐ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, Ϛ κρατήσουσι λαῶν, ἐ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τὸς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:~ Κεφ. γ'. 1.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, ἐ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, Ϛ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτὸς, ἐ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν Κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος Θεοῦ τοὺς παράφρονας

Κεφ. ε'. 1.

Πορεύσονται εὔτοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῆς μεφῶν Θεοῦ σκοπὸν ἁλοῶνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀναμακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης. Ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀσπόνδως. αὐτισήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ὀρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιβέψει θρόνους δυναστῶν.

Κεφ. ς'. 16. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ συνίετε, μάθετε δικασταὶ πράτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου·

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀπόφθεγμα.

Κεφ. ς'. 7. Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐαρεστος θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλάσσει νοῦν ἀκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ·

Εἰς τὸν Αἰτὸν Π. Ἰδιόμελον ἦχος β'.

Τῆς Στυδίτης.

Ἄσκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας Θεῷ γῆς Ὅσιε Ἀμπώμιε, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου, πάσας ἀπήμβλωσας. Κλίμαξ θεία καὶ σεπτὴ, εἰς Οὐρανὸς ἀνάγουσα, τοῖς πᾶσιν ἐμφωρίθη, ὁ θεάληπτος βίος σου. Ἀνδρείας γὰρ καρπὸς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, ἀοράτους δι' αὐτῶν, τὰς ἀθυμίας τῶν παθῶν, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι. Χαίροις τὸ ἑῶας Ἀστὴρ χρυσαυγέστατε, καὶ τῶν Μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ Ποιμήν. Χαίροις Ἀοίδιμε, τὸ τῆς ὀρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τὸ Ἐκκλησίας ἀκρόδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων, ὁ μέγας ὁδηγός. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τὸ Οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα·

Ὁ αὐτός.

Ὁν Θεὸν γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν Οὐρανοῖς ἀνθρωπον Θεοῦ, τοῦ Κόσμου τὸν ἀκοσμίαν, τὸν ῥυθμὸν τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀμπώμιον τιμήσωμεν. πεφυτάμενος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐβλάστησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ Κέδρος ἐν ὄρει, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ τῶν λογικῶν Προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ·

Ὁ αὐτός.

Σὲ Πάτερ, ἐκ βρέφους τὸν ἀρετὸν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν, τῶν θαυμάτων τὸν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων. μιμοῦ τὸν θεῖον φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Πάτερ Ἀμπώμιε·

Ἦχος γ'. Ἀπολύτιον.

Σὲ Ἀμπώμιε, τῆς σφοδροτάτης ἀσκήσεως, τὸν καυστικὸν καὶ εὔψυχον διαῤῥιβῆ, ὡς ἐν αὐλοῖς ἀναπαυόμενος ἐτέλεσας. τοῖς ὀρημοτόποις γὰρ, ἑαυτὸν σωφρόνως πνευματικῶς, τὰς πυριφλέκτους φαρέτρας τῶν δαιμόνων κατεπάτησας. καὶ ὑπὲρ αὖν πάσης ἀρετῆς γεγαμῶς, συναυλίζῃ Ἀγγέλοις, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Δόξα, ἦχος, πλ. α'.

Σὲ Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν Κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὸν δόξαν, εἰς οὐδὲν λογισάμενος. ὅθεν πᾶσιν ἐβόας. ἀγαπήσατε τὸν Θεὸν, καὶ ἀρήσετε χάριν αἰώνιον. μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ. ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, ἀρήσητε ἀπάντων μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων. οὗ

ταῖς

ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, φύλαξον, Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μετὰ, Θεοτοκίον.

Μ Ακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ καταχρέως, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῇ ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. προσόμοια, ἦχ. δ'. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χ Αίροις τῇ Ἀσκητῶν Ἀρχηγὸς, γεγυμνιμένος Σ ἀήττητος Πρόμαχος. παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ῥίζας, ἐ τῇ δαιμόνων ὁρμὰς, νόσους ἀῤῥεύστως ἐθεράπευσας, αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν, ἐ ψυχόλεθρον πλανησιν. τὴν τῷ Σταυρῷ δὲ, τῷ Σωτῆρος ὁμοίωσιν, ἐ ἀῤῥίκτον, ἐφαμόρωσας δυνάμει. ἰῶ ἐ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστὸν. ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

ᾱ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτοῦ.

Τ Ύλος φωτοειδὴς ἀρεταῖς, ἐσημειωμένος ἐ Νεφέλη σκιάζουσα, ἐγένου τοῖς ἐν ὄρεσι, πρὸς Οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τὸν Θεὸν ὁρῶντων προηγούμενος, Σταυρῷ βακτηρίᾳ, τὴν τῇ παθῶν ῥήξας Θάλασσαν. τὸν μονότονον δὲ, Ἀμαλὴκ ῥοπωσάμενος, ἀμεμπόδιστον, τὴν Οὐράνιον ἄνοδον, εὗρες Θεομακάριστε, ἐ κλῆρον ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, πολιχαρῶς παρεστάμενος, Χριστὸν. ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

ᾱ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χ Αίροις Ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις ἐν ὑψίστοις Ἀμτώριε. τὸν βίον γὰρ τύπων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεὶς καθαρώτατον, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδεχόμενον, τὰς τῷ Πνεύματος, τῷ Ἁγίου Παρόλβιε. ὅθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μυούμενος. Χριστὸν, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχ. πλ. Συχεώτης.

Τ Ω͂ν Μοναζώντων τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητὴν σε τιμῶμεν Ἀμτώριε. διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως ἀθεάν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος ἐν τῷ Χριστῷ δοκάσας, ἐ ἐχθρὸν θριαμβεύσας τὴν δυνάμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, τῶν Παύλου συμμέτοχε τῶν Θηβαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλευθερωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τ Νύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ, Μήτηρ Θεοῦ τῶν ὑψίστων, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέξαι Παναμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῇ πταισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Τ Ὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ ἀθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος, Πάτερ Ἀμτώριε, τῆς ὀρήμου γέγονας οἰκήτης, ἐ τὸν Οἰκουμένην ἐστήριξας δόγμασι. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸ α. Κάθ. ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τ Ὴν ψυχήν σε δεσμεύσας πόθῳ Χριστοῦ, τὰ γεώδη μισήσας παντὶ σαφῶς, ὑλίσθης Πάτερ Ὅσιε, ἐν ὄρεσι ἐ ὄρεσι. τῇ χιωτικῇ γὰρ ξύλῳ, γευσάμενος Ἐμόδεξε, ὡς ἐξ ἀδύτων Μύστης, ἀγγελικῶς διέλαμψας. ὅθεν ἐ τὸν χιόφορον, διαβὰς τὸ σαρκὸς σε, τὸ σκότος ἐδιώξας, τῇ δαιμόνων Μακάριε, Μοναζόντων ὁ πρόκριτος. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τ Ὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, ἀφράστως ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα. καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα κατέχοντα. καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν Κόσμον ἐκτρέφοντα. ὅθεν δυσώπησε, Παναγία Παρθένε, γενέσθαι με πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

θαι, πρὸ προσώπε τῦ Κτίσε μου. Δέσποινα Παρθένε Α'χμὴ, τλω σλω βοήθειαν τότε παράσχε μοι. καὶ γὰρ δυνάσαι, ὅσα θέλεις Παμάκαρτε:

Μετὰ τλω Β'. ἦλο. πα. ἦχος, πλ. α.

Τὸν σωμάρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Ο'μ Α'σκητλ τῦ Κυρίε ὕμνοις τιμήσωμεν, ὡς μεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς τῆς παθῶν, δι' ἐγκρατείας Σ φρόνης ἐσωμονῆς ἀληθῶς, καὶ καταισχύναντα σφοδρῶς, τὸν αὐτίπαλον ἐχθρὸν, Σ πάσας τύτε ἐπάρσεις. Σ μῶν πρεσβεύε Κυρίφ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Αἶρε πύλη Κυρίε ἡ ἀδιόδευτος. ἣν προεκήρυξαν παῖδες οἱ δικαιότατοι, Σ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, Ὄρος ἀλόητον, Σ Δαβὶδ ὁ μελῳδὸς, σαφῶς Μωϋσῆ Σ τοῖς λοιποῖς, Βάτον Σ Στάμνον Σ Ῥάβδον, Νεφέλην Πύλην καὶ Θρόνον, καὶ μέγα Ὄρος ἀμάδακτον ἡμῖν:

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, πα. ἦχος, πλ.

Τλ σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐκ ἀθυμῶ τῦ βίου καταλιπὼν, τὸν Σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὅλον ἀπετέθηκας, σεαυτὸν τῷ Κυρίφ σε. καὶ σαρκὸς ἔξω Πάτερ, Σ Κόσμε γενόμενος, τῦ Ἁγίε γέγονας, συνόμιλος Πνεύματος. ὅθεν Σ πρὸς ζῆλον, τὰς λαὰς διεγείρων, τὰς Πόλεις ἐκένωσας, τὰς ὀρήμους ἐπόλισας. Θεοφόρε Ἀμτώμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἧς παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζεσι πόθῳ, τλ ἁγίαν μνήμην σε:

Δόξα, ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ω' φωτὶ λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀχὴρ ἀνέλαμψας, ἐν ταῖς ὀρήμοις διδαχαῖς, καταφωτίζων Ἀμτώμιε, τὰς ἀδιαστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι:

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πελδύσει Πνεύματος τῦ Παναγίου, τῦ Παρθένε τὸν σωθρονον, Σ ὁμοούσιον φωνῇ, Α'χμὴ Ἀγγέλε σωνέλαβε, Θεοκυήτορ Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις:

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφ. τῶν δ'. ἦχος.

Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίε ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτῦ.

στ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίφ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.

Μετὰ τὸν Ν'. Γ'διομελ. ἦχος, πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τλν γλῶτταν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὑράνθη μισθὸν τῶν καμάτων σε. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, αἰτλσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:

Καμὲ τὴν Θεοτόκον, Σ τῦ Ὁσίε, εἰς ἣν οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀ μνώμιον τὸν θεῖον, ἀθρήσωμεν θέμις.

Ὦδὴ, α'. ἦχος, πλ. Ποίημα Θεοφάνες.

Ἀρματηλάτλν Φαραὼ ἐβύθισε.

Θαυμασίας Σ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰωνίε σαφῶς, Σ φιλαμπῦς αἴγλης, Πάτερ ἐμφορύμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τλ ζοφώδη ψυχήν μου, καταυγάσθαι δυσώπησον. ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε:

Ἐ'ος ὑπάρχων ἡλικίᾳ σώματος, καινλν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτλν, ἀκινδύνως ὥδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, τῦ Σωτῆρος Τρισμάκαρ, Σ ζωηφόροις προστάγμασι, τῦ Εὐαγγελίε ἑπόμενος:

Ἡ φωτὶ φιλοφώτιστε λαμπηδόνι παμφαῆ, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς Μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα, καὶ τῆς θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τὰς πόρας, ἀράχνης δίκλν διέλυσας, θείῳ πυρακτύμενος ἔρωτι:

Θεοτοκίον.

Σ Θεῦ Μήτηρ παῤῥησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σῦ, μονογενῆ Λόγον, καὶ Πατρὶ συναφχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωπῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Παμάκαιρα, τὰς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας:

Καταβασία. Χ ὅρον ἀβυσσοτόκον:

Ὦδὴ, γ'. Ὁ σφρεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐμβρωμένῳ λογισμῷ, Σ σαθρᾷ διανοίᾳ, ἧς παθῶν καταμαραίνας τλν φλόγα, ἀπαθείας τλν φαιδρὰν, καταγλλν Ἀμτώμιε, περιεβάλλε Πάτερ, καὶ σωτηρίε ἱμάτιον:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τχυ-

Τ'Σχυροτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων θρασυνομένων, καὶ θηρῶντας τὰς ὁρμὰς μιμημένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀθλίας δυνάμεως. τὸν κραταιὸν γὰρ ἔσχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα:

Ο Θεοφόρος τὰς ἀρχὰς, τῇ σκότους Ϛ ἕξεσίας, θεϊαμβεύσας ἐγκρατείᾳ σωτόμφ, φροπαῖχος μικητὴς, Ἀμτώμιος ἐγένετο, ἧς Ἀσκητῶν ἡ δόξα, Ϛ Μοναζόντων τὸ καύχημα:

Θεοτοκίον.

Ε Ἐμεκρωμένον μὲ τὸν μονῶ, τῇ τῆς ζωῆς ἐμφορείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανφρωθείσης τῷ Κόσμῳ, ἔξαμάςησον Ἀχῆ, Ϛ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, ἡ τῶ θαμάτε πύλας, λύσασα μόνη τῷ τόκῳ σε:

Καταβασία. Τὸ ςερέωμα.

Ὠδὴ ϛ'. Τῇ σοφίᾳ Ϛ Λόγῳ.

Ο Ὁν Σταυρὸν τῶ Κυρίε ἄρας σοφὲ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολαθῶν, τὸν μονῶ ὐχ ὑπέςρεψας, ἐν τῷ Κόσμῳ Θεόσοφε. ἐγκρατείᾳ Ϛ πόνοις, τὰ πάθη ἐμέκρωσας, Ϛ μαὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σε. ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, Ϛ διώκειν τὰ πνεύματα. Θεοφόρε Ἀμτώμιε, πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, ἧς βαπισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σε:

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ω Σὲ Παράμωμος Νύμφη τῶ Ποιητῆ, ὡς Ἀπείραμδρος Μήτηρ τῶ Λυτρωτῆ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τῶ Παρακλήτε Παρθένε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, Ϛ δαιμόνων παίγνιον, ἐν νώσει γενόμενον, σωτεῦσον Ϛ τῆς τότων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα. φωτοδόχε ἀκήρατε, δίωξον τὸ μέφος ἧς παθῶν, Ϛ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, Ϛ φωτὸς ἀνεσπέρε πρεσβείαις σε:

Ὠδὴ ζ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ω Ὦμ ἀρετῶν, κλίμακι θεία χρησάμδος, πρὸς τὸ ὕψος, Πάτερ ἀναβέβηκας, Ϛ τὸν Θεὸν, εἶδες ἐπ' αὐτῷ, ἐπερχόμενον, Ϛ δωρεὰς διαφέροντας, χαρὶ πλουσιωτάτη, τοῖς πιςῶς μελῳδοῦσι, τὴν Δυνάμεσε δόξα φιλάνθρωπε:

Ο Ἅγιος Θεῷ, καθιερώθης Ἀμτώμιε, μόνος μόνῳ, Παμσοφε σύμβιος, δι' ἀρετῆς, Ϛ καθομιλῶν, Ϛ θεοφανείας, ὡς καθαρὸς ἀξιόμνημος. τὰ γῆς Ϛ τὴν γαῖαν, ἀποφὰς δι' ἀξίως, τῷ Οὐρανίον εὗρες ἀπόλαυσιν. Οὗ Ϛ ψυχῇ, κεκαθαρμένος Ἀμτώμιε, τῷ ἀπάτῳ, Πάτερ τῷ ψυχολέθρου, Ϛ μηχανὰς, δόλους τε πικρὸς, Ϛ τὰς φαντασίας, ἧς δυσμενῶν ἐφανέρωσας. παθὼν γὰρ ἐδιδάχθης, Ϛ μαθὼν ἐκδιδάσκεις, Μοναζόντων τὰ πλήθη παμόλβιε:

Θεοτοκίον.

Θ Εὸν ἐκ σῦ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀῤῥέτως, ὃν ἐν σοὶ διαμείναντα, Ϛ φυσικῶς, ἴσον τῷ Πατρὶ, Ϛ σοὶ τῇ τεκούσῃ, γνόμενον ὁμοούσιον, συγχώρησιν παραπτωμάτων, Ϛ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίςει δωρήσασθαι:

Καταβασία. Ἐ κάλυψεν Οὐρανὸς.

Ὠδὴ η'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ε Ἐνοικοῦντά σοι ἔχων, τὸν τὰ παντὰ βλέποντα Θεὸν Μακάριον, ἐκδιδάσκοντά σε, Ϛ φωτίζοντα Ϛ σωφρονίζοντα, ἧς ψυχῶν Τερσμάκαρ, ἧς καθαρῶν Ϛ μακαρίων, τὰς ἀῤῥάδας ὁρᾶν κατηξίωσαι:

Ι Ἀμάτων σοι χάριν, Ϛ μυρημάτων ποικίλων δεδώρηται, καὶ Ϛ πνευμάτων, ἀκαθάρτων Χριςὸς ἐξουσίαν σοφέ. τὴν γὰρ φύσιν Πάτερ, νενικηκὼς ἧς ὑπὲρ φύσιν, χαρισμάτων μετέχεις τῶ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ι Σὲ τεῖχος πλουτοῦντα, Ϛ τῇ προσασίᾳ σε περιφρουρύμενοι, τῇ σῇ θείᾳ δόξῃ, ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν. σὺ γὰρ Παναγία, τὴν ἧς ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, ἀῤῥοσιώτατε Ϛ ἀγαλλίασιν:

Καταβασία. Ὃν εἶδεν Ἡσαΐας.

Ὠδὴ θ'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ο Μιμον ἀθλητικῶς, πολιτείαν ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀναλαβὼν Θεόφρον, μέχρι τέλους διέσωσας, καὶ ὡς θεῖος ἀγωνὰς, τέφανον εἴληφας, τὸν τῆς νίκης, παρὰ τῶ παντῶν Βασιλεύοντος:

Ἔχοντά πρὸς τὸν Θεὸν, Πρεσβευτήν σε δυνατώτατον Μάκαρ, Ϛ κοινωνὸν φρονητίδων, καὶ προσάτην Ϛ πρόμαχον, Ϛ μεσίτην ἀμενῆ, παντῶν σωζόμεθα τῶν κινδύνων, Ϛ πειρασμῶν Ϛ πορισάσεων:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Θεσσαλονίκης

Θεοτοκίον.

Ψ "Ψωσας παραλήθως, τὴν πεσοῦσαν τῇ αὐθρώπων οὐσίαν, τὸν ἐν μορφῇ τῇ θείᾳ, Ϛ Παρὸς ἐν ἰσότητι, καθορώμενον Υἱὸν, τὴν ἀμαλλοίωτον Θεοτόκε, ἀλλὰ σωτορας κυοφορήσασα.

Καταβασία. Ε' βόησέ σοι.

Κοντάκιον, ἦχ. β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ω Οὐς βιωτικὰς θορύβους ἀπωσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον Ο'σιώτατε. σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, Πατέρων Πάτερ Α'μπώνιε.

Ο' Οἶκος.

Η "ε τῆς Χριστοῦ φωνῆς ἐπακούσας, ἐπορεύθης ὀπίσω τοῦ αὐτοῦ ἐντολῶν, γυμνὸς τοῦ βίου γενόμενος, καὶ ἀποῤῥίψας φροντίδας πάσας τοῦ χρημάτων, κτημάτων, καὶ οἰκετῶν σε, Ϛ ἀδελφῆς τὴν σοργὴν, Θεοφόρε Α'μπώνιε. Ϛ μόνος ἐν ταῖς ὀρείμοις τῷ Θεῷ ὁμιλῶν καθαρώτατα, γνώσεως χάριν ἐλήφας. ἰὼ μοι πέμψον ὑμνῆσαί σε μέλοντι, Πατέρων Πάτερ Α'μπώνιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΖ'. Μνήμη τοῦ Ο'σίου Παρὸς ἡμῶν Α'μπωνίου τοῦ μεγάλου.

Η. Ε "χει τὶ μεῖζον Οὐρανὸς καὶ τῶν Νέων,
Ε "ξαρχον Α'μπώνιον Α'σκητῶν ἔχων.
Ε' βδομάτῃ δεκάτῃ Α'μπώνιον ἔνθεν ἄειραν.

Τ "τος, τὸ μὲν γένος ἰὼ Αἰγύπτιος, ἐκ Πατέρων καὶ Προγόνων τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν δεδιδαγμένος. Η "κμασε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ παρέτεινε μέχρι καὶ τοῦ ἀσεβοῦς Βασιλέως Κωνσταντίνου, Ϛ τῆς Τἰῶν αὐτοῦ. Ε'πιδοὺς δὲ ἑαυτὸν τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ, τοσοῦτον ὑπερέβαλε πάντας, ὡς ὑποτύπωσις εἶναι τῆς ἐφεξῆς. Καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ πρῶτος, ἢ κομιδῇ μετ' ὀλίγων, τῆς ὑπὲρ ἄνθρωπον ταύτης πολιτείας γέγονεν ἀρχηγὸς, καὶ μόνος χεδὸν εἰς τὸν ἀκρότατον ἦλασεν ὄρον, ὡς ἡ περὶ αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Ἀλλὰ τὰ διαβεβοημένα περὶ αὐτοῦ πᾶσι, πρὸς τὸν ἐπεκδιηγεῖσθαι. Τοσοῦτον δὲ ἀναγκαῖον εἰπεῖν, ὅτι ἐν ἡμέτῳ σώματι τῷ σώματος ἀπαμίσατο, καὶ τὰς τῆς ψυχῶν αὐτοῦ ἕξεις, καὶ τὰς ταύτας ἀνθρωπους δαίμονας. Ὁ τῆς μοναδικῆς Ἀσωμάτου φύσεως ἴδιον. Ζήσας δὲ πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη πέντε, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σωτηρία, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Ο' δὲ βίος αὐτοῦ, συνεγράφη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Α'θανασίου, Ε'πισκόπου Α'λεξανδρείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ο'σίας Παρὸς ἡμῶν Θεοδότης, Ε'πισκόπης Κυρηνίας τῆς Κύπρου.

Η. Κοίμησιν εἰδὼς τῆς Θεοδότης γράφω,
Τοῦ πάντα κοιμίσαντος ἀπρεπῆ πάθη.

Τ "τος ἰὼ Θεῷ Λικιμίου τοῦ Βασιλέως, καὶ Σαβίνης Η'γεμόνος τῆς Κυπρίων Νήσου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, αὐτῷ τῷ Η'γεμόνι Σαβίνῳ προσαχθεὶς, τύπτεται βουδύροις, εἶτα κρεμᾶται, Ϛ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ θεῖς πυρωθέντος σιδηροῦ κραββάτου ἁπλοῦται. Παραδόξως δὲ τῇ τῆς Χριστοῦ χάριτι ῥυθεὶς τοῦ πυρὸς, ἅλοις ἐμπάρη τὰς πόδας, καὶ ἰὰγκάζετο φέχειν. Βληθεὶς δὲ ἐν τῇ φυλακῇ, ἐπεὶ παυσαμένου τοῦ διωγμοῦ, δόγματι τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς, ἔτος διαγενομένου δώτερου, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σωτηρία, ἐν τῷ Εὐκτηρίῳ τῆς Τ'περαγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἐν τοῖς Α'ρματίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ο'σίας Παρὸς ἡμῶν Γ'ελιανοῦ.

Η. Ε'κ τῆς παραβέχομτος ὡς ὄναρ βίου,
Γ'ελιανὸς ἄσμενος παραβέχει.

Τ "τος πρώην ἐν τῇ Ο'σροηνῶν ὁμοιαζομένῃ πρὸς τῷ Ποταμῷ Εὐφράτῃ τὴν καλύβαν ἐπήξατο. Μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἐρχατιὰν τῆς ὀρήμου καταλαβὼν, αὖθις ὑπέδυ, ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος ἄρτου μεταλαμβάνων. Ο' δὲ ἰὼ κεχείδας καὶ αὐτὸς πιτυρίας, ἁλσὶ μόνοις ἡδυνόμενος. καὶ ὕδωρ προσίετο τὸ ἀφκοῦν. Ῥυφὴν δὲ καὶ παμδαισίαν καὶ χλιδὴν, ἐποιεῖτο τὴν διηνεκῆ ὑμνῳδίαν. πρὸς αὐτὸν οὖν παντὸς ἐφοίτων, σωθῆναι αὐτῷ

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

τῷ γλιχόμβροι. Οὗτος τὴν ὄρνιμον ποτὲ διερχόμβρος, ἐ δράκοντι μεγίστῳ περιτυχὼν, τῷ τῦ Σταυρῦ σημείῳ διαῤῥαγῆναι πεποίηκε. Καὶ παῖδα τὸν δίψης ἐκλείποντα, τῷ θαμάτῳ ἀπήλλαξε, δι' ὀχῆς ὕδατος πηγὴν ἐξαγαγὼν, καὶ τὸ στόματι αὐτῦ προσενέγκας. Καὶ Ἐκκλησίαν δεομάμβρος ἐν τῇ πέτρᾳ, ἐν ᾗ Μωϋσῆς τὸν Θεὸν κατηξίωται ἰδεῖν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατὸν ἦν, τὸ θυσιαστήριον ἐπήξατο. ἐν ᾧ ποτὲ προσευχόμενος, φωνῆς ἤκουσε λεγούσης. Ὅτι ὁ δυσώνυμος ἀφῃρέθη χοῖρος ὁ ἀποστάτης Γωλιαμός. Καὶ παιδίον τινὸς γυναικὸς, περὶ τὴν αὐτῦ διακονίαν ἀχολυμένης, εἰς φρέαρ καταπεσὸν, διὰ προσευχῆς τῦ Ἁγίου σῶον ἀνεκομίσθη ἐ ἀβλαβές. Ἀ ἔστιον δὲ τὸν ἀπὸ τῆς Ἀραουῆν χαροτομηθέντα Ἐπίσκοπον, ἐπ' ἀγλωττίᾳ μεγαλαυχοῦντα, ὃν περὶ Πίστεως αὐτῷ συζητῆσαι βυλόμενον, διὰ προσευχῆς τῷ θανάτῳ παρέπεμψε. ἐ ἄλλα δὲ πλεῖστα ἐ μεγάλα πεποιηκὼς, εἰς τὴν ἀγήρω καὶ ἄλυπον ἐ μακαρίαν μετέστη ζωήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀχιλλὶς ἐν εἰρήνῃ τελειῦται.

ε. Ὅπλοις Ἀχιλλὶς τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις.

Πόνοις Ἀχιλλὶς, τὴν ἄνω πλυτεῖ πόλιν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἐ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Θεῦ συγκατάβασιν.

Ϙ Ἰάλαι πεφύκασι, τῆς ἀρωμάτων αἱ σιαγόνες σε, ἀρετῶν ὠδίας, ἐ σωτηρίας ἀρωματίζουσαι, ὡς ἐκ λειμῶνος, τοῖς πόθῳ κραυγάζουσιν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῆς Πατρῴων ἡμῶν.

Ϟ Χάρις τῷ Πνεύματος, τῇ Παναγίᾳ σοὶ ἐνοικήσασα, τῆς πνευμάτων διώκτου, τὰ πονηρίας Πάτρῳ ἐργάσατο, ἐ Μονογόντων, ἀλάστωτον κραυγάζοντα. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῆς Πατρῴων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ϡ Ἀείαν τὴν ἄχραντον, ἐ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν. δι' αὐτῆς γὰρ ἡ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάῤῥου τῆς θείας χρηστότητος. ἣν εὐσεβεῖ λογισμῷ, μὴν μακαρίσωμεν.

Καταβασία.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Ὠδὴ, η'. Ἑστὼς ἐπλάσθης κάμινον.

Ϛ Ἐν προσευχαῖς τὸ ἄῤῥυπτον, ἐν νηστείαις τὸ εὔτονον, τὸ κυρτευτικὸν, ἐν πειρασμοῖς Ἀμτώνιε, νοὸς καθαρότητι, ὑπὸ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, πεπολιτευμένος, τῷ Θεῷ ἐνεβόας. οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ϯ Κετηρίαις Ὅσιε, ἐ δεήσεσι χρώμενος, συνδιηνεκῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἐνέδραμες, πρὸς ὕψος μετάρσιον, τὰς τῶν δαιμόνων βρόχους φυγών. ἐλευθερωθεὶς δὲ τῆς αὐτῶν τυραννίδος, Θεόφρον ἐμελέτησας. Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ϻ Ἕως Μωσῆς γενόμενος, τῷ ὄρνιμι τὸ ῥάπισμον, τῆς ἐχθρῶν ἐ πολεμίων ἔσεισας, λαὸν προηγούμενος, τῶν Ἀσκητῶν συστήματος, τὴν εὐφροσύνην, ἐ σεμνὴν πολιτείαν, βοῶντος τῷ Δεσπότῃ. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε.

Θεοτοκίον.

Θ Εὐσυμπάθητον Παῖδα τε, τὰ ψυχῆς μου τὰ ῥεύματα, ἐ τὰ ἁμαρτίας, τὰς ὕλας ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀποσμήχουσα, ταῖς ἐκ πλευρᾶς τὸν Τόκου σα, ἐ τοῖς ἐξ αὐτῆς ἀποκαθάρσασα ῥείθροις. πρὸς σὲ γὰρ ἀκράζω, ἐ πρὸς σὲ καταφεύγω, ἐ σὲ ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Καταβασία.

Ἀνέκτῳ πυρὶ σιωθείσης.

Ὠδὴ, θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ϟ Πέτρη ἡ φωσφόρος σε Ἑορτὴ, Παμμακάριστε Πάτερ Ἀμτώνιε, πλήρης χαρᾶς. πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς, πλήρης Ἁγίου Πνεύματος, πλήρης εὐωδίας ἐ φωτισμοῦ. ἐ μυροθέτησε κεκτημένοι, ἀσκήσεως καρπόν, ἐ μοσθέτην ἀγαλλόμεθα.

Ϻ Ἡ παύσῃ ἱκετεύων τὸν Λυτρωτὴν, παμσεβάσμιε Πάτερ δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς, μνήμην σε τελοῦσι τὴν ἱεραν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τὴν τῶν χαρισμάτων διαμονὴν, τὴν θείαν προσασίαν, ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, ἐ αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Ϯ Ἄγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ἰσάγγελον ὥρᾳ φαιδρότητα, τῆς γὰρ αὐτῶν

Θεοειδεστάτης μαρμαρυγῆς, σὺ μετουσία γέγομας, οἷς ἐσωταγάλλη διωνεκῶς, ὡς σύνθεος Προφήτης, ὡς Μάρτυς σεφηφόρος ὡς Μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Τμέλαβε Παρθένε δίχα ωορᾶς, τὸν τὰ σύμπαντα δημιοργήσαντα, Λόγον Θεοῦ, αὖθ' θελημάτων τῶν τ' σαρκός. αὖθ' φθορᾶς δὲ τέτοκας, αὖθεν ὠδίνων τῶν μητρικῶν. διό σε Θεοτόκον, ἐγλώσσῃ ἐ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντα μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Κίμβια ὁδὸν ἐ ἄφεστον, αὖθρώποις ἐκ μεότητος, ἀναλαβὼν Θεοφόρε, ταύτην θερμῶς ἕως τέλους, ἀπεπορόφως ὤδυσας, μόμῳ καινῷ πεισθόμβρος, Χριστῷ S πρῶτος πέφυκας, Καθηγητὴς τ' ὄρους, ἐ Μοναζόντων ἀκρότης.

Ἕτερον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ὡς ἥλιος Φωσήρων γέγομας, Μοναστῶν δὲ ἀλείπτης, ἐ Ἀρχηγὸς Ἀγιτώριε, Οἰκουμένης τὸ κλέος, διδάσκων οἷα γενναῖος, στρατηγέτης ἄριστα, τὰς τῶν δαιμόνων ἐφόδους, μὴ τοεῖσθαι ἀῤῥωγόν, κεκτημένος τὸν Χριστόν, τ' πλάνης τὸν καθαιρέτην.

Ἕτερον, ὅμοιον.

Νσώματι διατελῶν, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον, ὑπῆλθες ὥσπερ ἄσαρκος, ἐ τῷ Κόσμῳ ἐδείχθης, Φωσὴρ ἀειλαμπέστατος, ἐ τοῖς πᾶσιν ἔδειξας, Ἀγιτώριε Θεοφόρε, Μοναζόντων τὸ κλέος, Ἀσκητῶν ἡ καλλονή, καὶ τῶν Πατόρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς τῷ Κόσμῳ ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν ἄμαχον Δέσποινα, προστασίαν αἰτούμεν, οἱ θλίψεσι συνεχόμενοι, ἐ κλυδωνιζόμενοι, τῷ βίῳ ταῖς ῥιπυμίαις. σῶσον αὖρας τῶν παθῶν, ἐ λιμένας πρὸς Θεοῦ, ἐμβίβασον θελημάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἤχος δ'. ἐ ψάλλομεν τὰ προσόμοια, ἦχος, τοῦ.

Ἐν τῇ παραδόξῳ θαύματος.

Σιε Πάτερ Ἀγιτώριε, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ ὤμων ἀράμβρος, τῷ Σταυρῷ τὴν ἔπαρσιν, τῷ Σατὰν καταβέβληκας, ἐ τὰς ὁρμὰς, Πόλεως ἀπέδειξας, διὰ τοῦ ῥόπου τ' πολιτείας σου. ὦ Παμμακάριστε, Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, διὸ Χριστὸν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Σιε Πάτερ Ἀγιτώριε, διὰ τὴν ὄντως ζωήν, σὺ τῷ μνήματι κέκλεισαι, ὐδόλως τοτούμενος, προσβολὰς τοῦ ἀλάστορος, τὰς μυτ' κτύπων καὶ κρότων Οσιε, ταῖς δὲ ἀχαΐαις σου, ταύτας ἠδάφισας. ὦ καρτερόψυχε, τ' ὄρους Πρώταρχε, διο S μῶν, παύτας σε γεραίρομεν, S μακαρίζομεν.

Ἰσασωελθόντας παύτας σε, ὡς Ἀσκητὴν τῶ Χριστοῦ, σὲ τιμῶμεν Ἀγιτώριε. γεγηθὼς γὰρ ὤδυσας, σὺ ἐρήμοις σαφέστατα, Καθηγητής τε ταύτης ἐγένου πιστός. ὅθεν σοι παύτας, ἡμεῖς κραυγάζομεν. ὦ Παμμακάριστε, Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῷ Λυτρωτῇ, ἀπαύστως ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἀ τερ Πατέρων Ἀγιτώριε, τῇ ἀκορέστῳ σοργῇ, τῷ Χριστῷ ἐ τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν κινήμενος, σὺ ἐρήμοις ἐζήτησας, αὐτὸν θορύβους ἐκκλίνας ἅπαντας. καὶ μόνος τότῳ μόνῳ ὡμίλησας, μοι σύνθεμενος, ἐ φωτὸς πληρόμενος. ᾧ S ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καταύγασον, τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα, ἦχος, τοῦ. Ἀγαπολίου.

Τραμοδρόμῳ ἐπιβὰς ὀχήματι Θεοπέσιε, τῶν ἀρετῶν κατέλαβες τὴν ἀκρόπολιν δι' ἀσκήσεως, ἐκ τ' ἐρήμου πολλῶν, τ' ἄνω Ἱερουσαλὴμ τὰ ὑπερκόσμια. καὶ τῶν ἐκ πόνων ἀγώνων, ἀξίως τὰ γέρα κομισάμενος, ταῖς Οὐρανίαις συναγέλαις, ταξιαρχίαις Παμμακάριστε, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος, ἐ τ' Βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος. ἀλλὰ πρέσβευε Θεοφόρε Ἀγιτώριε, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, ἐ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἕτοιμα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ἐ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, ἐ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Καμόνος, Ὠδὴ, γ'. ἐ ς'.

Ελληνική Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΗ'. Τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, καὶ μεγάλων Ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Κ'. καὶ ψάλλομεν, Κ'. προσόμοια. Ἦχος, δ'.

Ὡς γενναίων ἐν Μάρτυσιν.

Λ Ιωγμὸς ἐκαρτέρησας, καὶ κημδιώκτας ὑπέμεινας, θεορρήμων Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τοῦ πλαγίου ξύλου ἐξώρισας, Ἀρείου τοῦ ἄθεου, καὶ τὴν ποίμνην τοῦ αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας, Ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίζων τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως, Ἱερουργὲ παμμακάριστε.

Σ Ταπαῖς τῷ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας, προκημδιώκτα τῆς Πίστεως, σοφὲ Ἀθανάσιε, ὡς Ποιμὴν ἀληθινὸς, ὡς ἔδραίωμα ἄσειστον, Παμακάριστε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας. διὰ τοῦτο, συνελθόντάς σε τιμῶμεν, μελῳδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Ῥητὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπιμόνως Θεόπνευστε. καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα Ἅγιον, Ἱερουργὸς Ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ Ποιμὴν ἀληθινὸς, καὶ τῆς Πίστεως πρόμαχος. ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σε τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Ἕτερα τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου, ὅμοια.

Οἷς πυρίμοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγαμώδης φλέγεται ὕλη παμφάγε. τῶν μονημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπαθέντων δυσσεβῶν, Κύριλλε τοῖς σοῖς δόγμασι, τῆς σοφίας σου, καλλωπίζεται Μάκαρ καθ' ἑκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσάν σε.

Τ' φραδίᾳ τῶν λόγων σου, Ἱεράτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὡραΐζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὡραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ σε ἱερῶς, τὴν ἁγίαν καὶ εὔσημον, μνήμην Ἐορτάζουσα, Ὀρθοδόξων τὸ κλέος τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Σιωνίας, καὶ Παναγίας ὑπέρμαχε.

Ἣς Χριστὸν ἀπεδίωξας, μανίας λύσσης Κύριλλε, Ἐκκλησίας ἀκήρατον τῶν δογμάτων σου. καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀειμνήστου μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος, πλ. β'. Γερμανοῦ.

Χ Ριστὸν τὸν Ἱεράρχην ὑμνήσωμεν, ἅπαντες Ἀθανάσιον. ὅτι Ἀρείου τὰ δόγματα πάντα κατήργησε, καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ κράτος, εἰς πάντα Κόσμον φανῶς κατηγγέλλει, σὺν Θεῷ, ἐν πίστει πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θ Εὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνώμεν, Θεοτόκε Παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥῶσά σε σταυρόμβρον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀμέβδα. τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον τίεμαι; πῶς ἐπὶ ξύλου ἥμησαι, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Εἰς τὸν δ'. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος, γ'. Γερμανοῦ.

Α Λιπ ἡμῖν ὁ χρυσορρόας Νεῖλος, καὶ τῆς Ἀθανασίας ἐπώνυμος, διὰ τὴν ἐτησίαν μνήμην ἐπιδημῶν, ταῖς καλαῖς ἀμαβάσεσι, πλημμυρεῖ τὰ χρυσόρρυθρα, τῆς Ἀθανασίας χάσματα. καὶ βοφὴν ἀμβροσίας καρποδοτῶν, διὰ τῆς ὑψηλῆς Θεολογίας, Τριάδος ἀδιαίρετον κράτος, ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν· καὶ πελαγίζων τὰ θεῖα διδάγματα, τῶν πιστῶν καταρδεύει τὰς διανοίας, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλην τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμιν.

Ω Μνήσαι τοῦ Ἀγγέλου τάξεις ἀμεμπτους, τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, Πατριάρχας χορεύσαι, Προφήτας Ἀποστόλους, καὶ Θεοὺς Ἱεράρχας, καὶ οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, πάσης Ὁσίους τε, καὶ Δικαίους οἱ δῆμοι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὀμφαία τὴν καρδίαν σου διῆλθε Παρθένε, ἡνίκα τὸν Υἱόν σου, ἐπὶ Σταυροῦ προσέβλεψας, καὶ ἐβόας. μὴ ἀτεκνόω με δείξῃς, Τίεμαι σὸς Θεός μου, ὁ σωτηρίσας με μετὰ τόκου Παρθενόρρυτε.

Εἰς τὸν Ὄ῾ρθρον, ᾗ σωνήθως ἦλῶ. Καμὼν τ' Ὀκτωήχου, ὁ εἷς. ἐ τῇ Ἁ'γίῳ δύο. ὁ Καμὼν τῆ Ἁ'γίᾳ Ἀ'θαμασίᾳ, ἧ ἡ ἀκροστιχὶς αὐδ τῆ Θεοτοκίου.

Ἀ'θαμάσιος εὐχος ὀρθοδοξίας ἔφυ.
Ὠ, δὴ, α. ἦχ, πλ.

Ἁ'ρματηλάτῳ. Ποίημα Θεοφάνους.

Ἀ'θαμασίῳ προσκομίζωμεν ἔπαινον, ὡς ἀρετὴν ἀθφημῶν, πρὸς τὴν Θεὸν φορῶν, μᾶλλον τὸ ἐγκώμιον. παρ' ἧ τοῖς βροτοῖς δέδοται, ἀξιέπαινον χρῆμα, τ' ἀρετῆς, ἧς πρ γέγομεν, ἔμψυχος εἰκὼν ἐ ἐκμαγεῖον·

Εὐσοφίας χρηματίσας ἔμπλεως, Σ ὑπὸρ ἥλιον, βίφ ἀπαστράπτων, ἐ πολιτευσάμενος, Ὅσιε ὑπρβέβηκας, ἐγκωμίων τὰς μόνας, τὰς παρ' ἡμῶν ἀλλ' ἀμάχοις, Πάτερ παρ' ἀξίαν ὑμνήμενος·

Ἐξοχρέως μὴ ᾠδὴν ὑφαίνομεν, σὺ μνήμη τῇ ἀνκλεᾷ. ἀλλὰ ἀπορύμτες, πλείστων Ἀ'θαμάσιε, τῇ κατ' ἀξίαν ὕμνων σε, ζητοῦμεν συγγνώμην, ἡμῖν δοθῆναι ἐ ἄφθονον, χάριν διὰ σὲ τὴν τῆ Πνὸς τόκου·

Ἐαυτικῶς τῇ σαρκικῶν καταργήσας, παθῶν σκιρτήματα, ᾧ μεότητί σε, γηραλαίαν φρόνημα, ἐ ἀ'γαθὸν κτησάμενος, Ἀ'θαμάσιε Μάκαρ. τ' γὸ σοφίας τῷ ὄ῾ντι, πάσας τὰς αἰσθήσεις ὡρύθμισας· Θεοτοκίου.

Ἐδοξασμένα περὶ σὲ λελάληται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἀ'χρὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία. διό σε παύτως γράφομεν, τὴν μ' Θεὸν προστασίαν ἡμῶν·

Τρόπος Καμὼν τῆ Ἁ'γίᾳ Κυρίλλῳ, ᾗ ἡ ἀκροστιχὶς, αὐδ τῶν Θεοτοκίων.

Θεωρίῳ Κύριλλος ἐνθέῳ λύρα·
Ὠ, δὴ, α. ἦχ, δ.

Θαλάσσης τὸ ὁρυθραῖον πέλαγος.

Ἐόθεν τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, ἐ πλανωγὸς φωστὴρ αὐαδεχθείς, λογικὰς ἔξαστράψαις ἡμῖν, μαρμαρυγὰς, τὴν μνήμην σε, ὅπως ἀξίως ὑμνήσωμεν·

Πλήθης τ' δαδυχίας Κύριλλε, σοφὲ τῷ Πνὸς τόκου, τ' ἐντολῶν ὡς φύλαξ τῆ Χριστῷ· τῶν παθῶν καθηράμενος, τ' ὑπρθέως γέγονας ὁμότιμος Τριάδος ἐνδιαίτημα·

Σήλου καὶ παῤῥησίας ἐμπλεως, Κύριλλε Ἔνδοξε, τὰς θεομάχους πάσας ἀφώνως, γλωσσαλγίας διήλεγξας, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, ὀρθοδοξίας προϊστάμενος·

Θεοτοκίου.

Ἀπήσας τὴν ἐντολὴν τῆ Κτίσαντος, φυφῆς ἐκβέβληται, δελεασθεὶς ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς. ἀλλὰ τοῦτον πεσόντα δεινῶς, τὸν Λυτρωτὴν κυήσασα, μεκαλέσω Μηροταρθένε.

Ὠ, δὴ, γ. Ὁ σορεύσας.

Ἀ'νακαθάρας μολυσμῶ, παντὸς ψυχήν τε ἐ σῶμα, Ἀ'θαμάσιε ναὸς ἀνεδείχθης, ἀξιόθεος διό, τὸ τ' Τριάδος πλήρωμα, ἐπαγγελίαις παύσατό σοι, Ἱερομύσται παμόλβιε·

Οὗ ὡς ἐπόθεσε τὴν ψυχὴν, τῶ Παρακλήτου ἡ χάρις, ἐκ παθῶν κεκαθαρμένην ἀῤῥῶσα, διαδήλως ἐν αὐτῇ, τὰς ἐνεργείας δείκνυσι, ἐ πλανωγῆ φωστῆρα, Πάτερ τῷ Κόσμῳ σὲ τέθεικε·

Ἐραρχίας μὴ καμὼν, ὡς Ἱεράρχης ἐδείχθης. πρακτικῆς ὑπογραμμὸς δὲ ὁ βίος. ὁ δὲ λόγος σου σοφὲ, τ' θεωρίας τύπος φανῶς. Θεολογία δέ σου, ὅμπως ἡ δίδαξις πέφυκε·

Θεοτοκίου.

Ὦ Χερουβὶμ ἐ Σεραφὶμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε σὺ γὸ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀ'μόλυντε. διὸ πιστοῖσε παύτες, ὕμνοις Ἀ'χρὴ μακαρίζομέν·

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοι.

Ὡμνύμενος ἐν Χριστῷ, τὰς μηχανὰς τῆ σκολιῆ δράκοντος, χρώμενος σορρᾷ Κύριλλε, ὡς ἰσόμοιρα ἀράχνης διέλυσας·

Ἀ'λλὰ παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετινάξω καθελὼν Κύριλλε, παῦ λογισμῶν ὕψωμα, κτ' τῆ Χριστῷ ἐπαιρόμενον·

Σὺ εὔστοχος Ἀ'θλητὴς, Πάτερ ἐξέκλινας σορρῶς ἅπασαν, τὴν τ' σαρκὸς αὐτάθειαν, ὡς ἐπιβλαβῆ ἐ ἐπίβουλον· Ἕτ.

Ἄγγελος Γαβριὴλ, τὴν ὑπὸρ λόγον σου χαρὰν ἔφησε. Χαῖρε Θεῦ σκεύωμα, ὃ κατασκευώσαι ἠυδόκησεν· Ὁ Εἱρμός.

Τ'φραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. σύμμυε ἰχὺς Κύριε, Σ καταφυγὴ ἐ σερέωμα·

Κοντάκιον τῆ Ἁ'γίᾳ Ἀ'θαμασίᾳ, ἦχ, βαρ.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκαίρους ἐξέτεμες, πληθυώσας τὸν ῥόμον τ' Πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τῆ Πνὸς τόκου Ὅσιε. διόσε ὑμνοῦμεν Ἀ'θαμάσιε·

Κάθισμα, ἦχ, γ. Θείας πίστεως.

Θοίοις

Θ Εἰσις δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν, Πάτερ ὥπλισας ὀρθοδοξίας. ταῖς διδαχαῖς σου τὰς αἱρέσεις ἐξέτεμες, τὴν ἀσεβείας τὸν δρόμον τετέλεκας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν πίστιν τετήρηκας. λοιπὸν πεπλήρωται, ὁ πόθος ὁ σὸς ἀοίδιμε, καὶ κλῆρον ἀγαθὸν, καμίζῃ τῷ πόνῳ σου:

Δόξα, ὅμοιον.

Θ Εἷον ἔδρασμα τῆς Ἐκκλησίας, Πάτερ Κύριλλε σὺ ἐφεδείχθης. τὴν δωδεκάδα τῆς Λόγου προέβαλλες, τὴν Νεστορίου κακόμοιαν ἤλεγξας, καὶ Θεοτόκον κυρίως ἐβράβωσας. Ῥητόρων ἔξαρχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὠδὴ δ'. Σύμμιγχυς Κύριε

Θ Ὅλη ἐμοί, ἔπνευσεν ἡ ζωηφόρος πηγή. ἣ ἐξ ὕψους, μυῶν σοφοποιήσασα, θεοπρεπῶς, Πνεύματος Χριστοῦ, ἐν τῷ ὑπορράφῳ, Σου μαθητὰς ἐμφορήσασα, Ἀποστολον δεκάτην, ῥίσκαιδέκατον Πάτερ, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κηρύττοντα:

Τ Θεϊκῷ, ζήλῳ σφοδρῶς πυρπολούμενος, τῷ Σωσόφῳ, σωναγωνιζόμενος, καὶ πρὸ τῆς σῆς, Πρόεδρον τελεῖν, ἐν τῇ Νικαείων, κηρύττεις τὸ ὁμοούσιον· διὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χριστὸς ποιμενάρχαις, καὶ διδάσκαλόν σε προχειρίζεται:

Γ Χαριθεὶς, τῆς Ἐκκλησίας τὰς οἰκίας ἐκ προμοίας, Θεία Ἀθανάσιε, αἱρετικῶν τὰς ψυχοβλαβείας, πάσας γλωσσαλγίας, οἷάτις πέλυξ ἐξέτεμες, προῤῥίζως ὡς ἀκαρθας, καὶ τὸν αὐτόρριζον τῆς λόγου, ἐπαρδεύων σοφῶς ἐγεώργησας:

Τὸ τῆς σῆς, γλώσσης πυρίμνες ἐκκέκαυται, ἡ Ἀρείου, ἔκφυλος διαίρεσις, σύγχυσις καὶ Σαβελλιανοῦ, τὰ ἐκ διαμέτρου, κακὰ καὶ πρὸς τὴν ἀσέβειαν, ὁμότιμα καὶ πᾶσα, σὺν αὐτοῖς βλασφημία, αἱρετίζουσα ὦ Ἀθανάσιε: Θεοτοκίον.

Τ Ὴν πίστιν, καύχημα πέλεις Ἀμύμφαντε· σὺ προστάτις, σὺ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὴν Τρίαδα, ἐντάξεις φόβους Παράμωμε. Σῶσαι ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἄχραντε σε γινώσκοντας:

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἴδοῦσα.

Ν Ενιπνόητα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, Gennaro.

Κ Ληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος, τὴν πατρικὴν τοῦ Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ θρόνου, γέγονας διάδοχος, τοῦ θείου τοῖς ἴχνεσιν, Εὐαγγελίου παρεπόμενος:

Ξ Πὸ Χριστοῦ μὴ ὡς πρόβατον ἐποιμάνθης. ὡς δὲ Ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποίμνιον Πάτερ λόγοις ψυχοτρόφοις σου, ὡς πόαις καὶ αὐθεσι, δαψιλῶς ἐκτρέφων τὸ χάριτος:

Θεοτοκίον.

Ν Εμομένω τῇ θαμάτῳ τὴν τυραννίδα, Μήτηρ Θεοῦ κατέπαυσας, ζωὴν τὴν ἀγήρω, Παράγμε κυήσασα. διόσοι κραυγάζομεν. Χαῖρε Θεοτόκε Παμύμνητε:

Ὠδὴ ε'. Γματί με ἀπώσω:

Χ Ριστὸν ἔχων λαλοῦντα, Πάτερ σὺν ὀργανῳ ἀήχῳ τὴν γλῶτταν σου, ἐγκλείσασα μὲν, τῷ εἰδώλῳ ἐγγράφως τὴν αἵρεσιν, τοὺς πεπλανημένους, ἐποδηγῶν καὶ ἐπιστρέφων, πρὸς τὸν ὄντως Θεὸν Ἀθανάσιε:

Θ Ἀλεθεῖς αἱρέσεις, Πάτερ ἐθριάμβευσας λόγοις καὶ γράμμασι, τὴν ποικίλιαν πλάνην, ἐξορίζων σοφαῖς ἀποδείξεσιν, ἐκ τῆς Οἰκουμένης, διαβαῶν αὐαυτῤῥήτως, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν Μακάριε:

Ε Διδάσκαλον ὄντως, μέγαν Διδασκάλων σοφὲ Ἀθανάσιε, ἀκομψεύτῳ φράσει, μύστας Ἀποστόλους ἀνοίρησεν, Ἐκκλησία Πάτερ, ἡ τῷ Χριστῷ διασαφοῦντα, τὸν ἀμώμητον λόγον τῆς Πίστεως:

Θεοτοκίον.

Η Ρίκην παῤῥησίαν, τὴν πρὸς τὸν Τίὸν σε κεκτημένη Παράγμε, συγγενοῦς προμοίας, τὸν ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα. ὅτι σὲ ἐκ μόνου, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν ἀμυνῆ προβαλλόμεθα:

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ε Υ̓͂μα ὄντως σφοδρὸν, πλημμυροῦντος χαμάῤῥου ὁ σὸς, ὦ Κύριλλε ἐκμιμεῖται, λόγος τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα:

Ξ Ὅσως τὴν βδελυραν, τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὦ Κύριλλε μιαρὰν τε, Σαβελλίου ἐκ βάθρων, σωαλοιφὴν καθήρηκας:

Ο Ὑγρὸς πλυτοποιὸς, ἡ χρυσὸν καταλείπας, ὦ Κύριλλε θησαυρὸς τε, ὥσπερ

λίθυς τιμίους, τοὺς σοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστέ· Θεοτοκίον.

Ο Ὄντως ὁ χαρακτὴρ, τῆς Ἁγίας μορφῆς σου Σεμνὴ, τοὺς δαίμονας φυγαδεύει, τοὺς πιστοὺς δ' ἁγιάζει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Ω, δὴ, ς'. Γλαφυρί μοι Σωτήρ.

Θ Θμεῖς ἀτόρως ἀτορδὶς, φαμὲς ὁ Ἀπολλιναριος, βροτείᾳ λόγου καινῇ, Χριστὸν τὸ ἀνθρώπινον, σαρκὶ συνελήλεγκται, ὑπὸ σοῦ Παμμάκαρ, ὥσπερ αἵρεσις ξφρενάλητος·

Ε Υ̓μάτων τῇ λογικῶν, χυθέντων διὰ χειλέων σου, ἐξ ἀνομβρου πηγῆς, τὸ χάριτος Ὄσιε, γλυκύτερα μέλιτος, ὡς ἐκ κρυμνῆς ῥᾴθρα, οἱ πιστοὶ ἀπαρυόμεθα·

Α Υμάσεσί τισι τοῖς σοῖς, εἰκότως Πάτερ συγγράμμασι, σοφῶς ἐμφιλοχωρῶν, μελλήσας φυήσεσθαι, αἱρέσεις θεόμβλος, προαμβλακτείσας, ὑπὸ σοῦ προφητικώτατα·

Θεοτοκίον.

Τ Θείημεν τῇ δαιμόνων, παιγμάτων ταῖς ἱκεσίαισι σου, Θεογενήτορ Ἁγνὴ, ἐ τύχοιμεν Παράγγε, τὸ θείας ἐλλάμψεως, τῶν ἐκ σοῦ ἀῤῥάγως, σαρκωθέντος Τἱοῦ τοῦ Θεοῦ·

Ἄλλος. Θύσωσοι, μὴ φωνῆς.

Α Βίδι, Σοφαρὶμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἄνθρακα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δὲ, ταῖς χερσὶ προσμέμειγε Γαβριὴλ, τὸ ἐκ θείου, πυρὸς λιθρακωμένον καθαρσιον·

Μ Όρους, ὡς Σαμψὼν ἀλλοφύλους ἐκ ἔθραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῇ ἐτοδοδόξῳ διδάγματα, ἐ τὸ κράτος, τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε·

Τ Μόδυ, θεολέκτυ σαφῶς προηγούμενος, τὸ δυσμενὲς Νεσορίου, χριομάχου θράσος Πάτερ καθεῖλε, ζήλῳ πνέων, ὑπὲρ τὴ ἀληθοῦς Θεομήτορος·

Θεοτοκίον.

Ω τίζεις, τῷ τοκετῷ σου πάντα τὰ πρόβατα, Θεογενήτορ Παρθένε. σὺ γὰρ μόνη ὤφθης κεκαθαρμένη, ἀπ' αἰῶνος, δικαιοσύνης Ἡλίου ἔχουσα·

Ο Εἱρμός.

Τ σωσοι, μὴ φωνῆς αἱμάτεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρῳ κεκαθαρμένη, τῷ δ' οἰκτῳ, ἐκ τῆ πλευρᾶς σου ῥύσαντι Αἵματι·

Κοντάκιον. ἦχος, δ'.

Ε Περφανὴς σύμβολον.

Ε Ρ̓ράχαι μέγιστοι τῆ ἀσεβείας, ἐ γενναῖοι πρόμαχοι, τῆ Ἐκκλησίας τῆ Χριστοῦ, πάντας φρυκτῶτε, τοὺς μέλποντας. σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε·

Ο Οἶκος.

Κ Αταλήπτῳ σε χαρᾷ, ἐ θείᾳ ἀποῤῥήτῳ, τῇ σῇ μὴ Ἐκκλησίαν, ὑραμώσας Οἰκτίρμον, ἔδειξας ὄντως φαεινοὺς τοὺς δύο φωστῆρας, μεγίστους τε καὶ τερπνοὺς, τὸν Κόσμον καταυγάζοντας, σοὶ Ἀθανασίῳ τῷ παγκάλῳ, Κυρίλλου τοῦ θεου. Ταῖς αὐτῶν ὑμῶν ἱκεσίαις, αἱρέσεων ξάφας τὴν μύκτα, ἐχθρῶν πᾶσαν ἀχλὺν διάλυσον Σῶτερ, ἐ φωτὶ τῷ φεκτῷ, τῆ πίστεώς τὰ πλήθη καταύγασον, πρὸς τὸ κράζειν Σ βοᾷμέν σοι. Σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε·

Τῷ αὐτῷ Μαΐου, ΙΗ'. Μνήμη τῆ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Ἀθανασίου, Σ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Κ. Ἀθανάσιον ἐ θανόντα ζῶντα λέγω. Οἱ γὰρ δίκαιοι, ζῶσι ἐ τεθνηκότες. Σ αγῆς Κυρίλλου σύμβολον μνήμην ἄγει. Ἀλλ' ὁ τελευτῆς τῆς ἀειμνήστου Κτίσις. Ταρχυσαν ὀγδοάτῃ μέχρι Ἀθανασίου δεκάτῃ.

Ο Ὕτως ὁ μὲν Ἅγιος Ἀθανάσιος ἰδ Θεοῦ τῷ Μεγάλῳ Βασιλέως Κωνσταντίνου. καὶ ἐν τῇ κς Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ μόνος τεταγμένος ἐν Ἐπισκόποις, λόγοις σοφίας καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι, τὸν Ἄρειον κατήχησε. Μετὰ δὲ τὸν τελευτὸν Ἀλεξάνδρου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας κατεστὰς, παρὰ Κωνσταντίου ἐν διαφόροις ὑπερορίαις ἐλαύνεται. καὶ Θεοῦ δύο Σ τεσσαράκοντα χρόνοις τοῖς διωγμοῖς ἐναθλήσας, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ. Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος ἰδ ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἀδελφιδοῦς γεγονὼς Θεοφίλου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, καὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος. Γέγονε δὲ προσάτης τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἁγίας Συνόδου, τῆς τρίτης, ἐ τὸν δυσσεβῆ καθεῖλε Νεσόριον, βλάσφημα πολλὰ κς τῆς Ἁγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου δογματίσαντα. Ἐν πολλοῖς ὑμ κατορθώμασι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μασι διαλάμψας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.
Τ' πῆρχον δὲ κ) τιμὴ ἰδέαν τῶ σώματος, ὁ μὲν Α'γιος Α'θαμάσιος, μέτριος τιμὴ ἡλικίαν, ῥέμα πλατὺς, ἔγκυφος, χαρίεις τὸ πρόσωπον, ὀξυχρὼς, αἰταφαλαρτίας, τιμὴ ῥῖμα ἐπίχρυπος. γυναίφ ὐκ ἐπιμήκει, ἐπιπλάτει δὲ τὰς σιαγόνας πυκάζων, S στόματι βραχεῖ ἐμτετμημένος. ὐ πολιὸς ἄγαν, ὐκ ἀκραιφνεῖ τῶ λάκκῳ, ἀλλ' ὑποξανθίζοντι κεχρημένος. Ο' δὲ Α'γιος Κυρίλλος, βραχύτι πρὸς τὸ ὀξύχρουν τιμὴ πρόσοψιν ἀπομερμακώς. ὀφρύσι δασείαις τε S μεγάλαις, εἰς ἀψίδας κυκλωμέναις ὑπογράφων τὸ μέτωπον. ἐπίῤῥιν, τὸ ἧπ μυκτήρων διάφραγμα, φόῤῥων προσεπτωκὸς, ἐμτεταμένος τὰς παρειὰς, χείλεσι παχυτόροις, τὸ στόμα διεσταλμένος, φαλακρὸς ϑὰτ μετώπῳ βραχεῖ, δασεῖ ἐ ἐπιμήκει τῆ πώγωνι σεμνυόμενος, ὕλος, ἑκατόραν τιμὴ τείχωσιν ὑπόξανθος, μιξαιπόλιος. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σωάξις, ἐν τῆ ἁγιωτάτη μεγάλη Ἐκκλησία.

Τῆ αὐτῆ ἡμόρᾳ, Μνήμη τῶ Ο'σίου Πατρὸς ἡμῶν, Μαρκιανῶ.

ϑ. Χ ὖς Μαρκιανὲ τυγχανῶν εἰς χὴν λύπ, Τ ὸ δόγμα τῶ πλάσαντος, ὐκ ἔχων λύειν.
Τ' τος παρίδα μὲν ἔχε τιμὴ Κύριον, μ' δὲ ταῦτα τιμὴ ὀρνημον. ἐ ταύτιν δὲ κἀκείνιν λιπὼν, ἔχει τὸν Οὐρανόν. Τιν γὰρ τῶ γένους περιφρονήσας περιφάνειαν, (ἐξ ἀπαρίδων γὰρ κατήγετο, ἐ ἧπ ἐν βασιλείοις περιβλέπτων ἐτύγχανε.) καταλαμβάνει τ ὀρνημα τὸν ὀμφαλόν. Καὶ μικρὸν οἰκίσκον δεμάμενος, ὐδὲ τῷ σώματι σύμμετρον, S θυρίγγιφ περιβαλὼν, καθεῖρκτο διηνεκῶς, πάσης μὲν ἀνθρωπίνης ὑσίας κεχωρισμένος, Θεῷ δὲ τῶν ὅλων προσδιαλεγόμενος. Καὶ τιμὴ μὲν προσάντιν ἡ ψαλμῳδία διεδέχετο, ἐ ἀμφότερα πάλιν ἡ τῶν γραφῶν ἀνάγνωσις. Τροφὴ ἦν αὐτῷ ἄρτος μόνος, ὕγιαι ῥεῖς. ἐκεκείκει γὰρ ἑσπέρας καθ' ἑκάστην ἐδέαν, κόρον δὲ μὴ λαβεῖν μηδέποτε. ἀληθὴς γὰρ σύδεια ἡ διηνεκὴς σύδεια. Χρόνος δέ τινος παρελθόντος, πολλὰς ἐδέξατο φοιτητὰς, ἐ ἐκ τούτων μυρία ἐφυτεύθη ἕτερα καταγώγια. Τοιαύτης δὲ χάριτος ἔμπλεως ἰ, ὅτι ὁσάκις αὖ ἐβούλετο βιβλίον ἀνοῖξαι ϑὰτ τῷ ἀναγνῶναι, ὐκ ἐδέετο λυχνιαίου φωτὸς, ἀλλ' ἄνωθεν αὐτὸν περιήστραπτε φῶς, ἐ ὅπως τιμὴ ἀνάγνωσιν ἑτοιμάτο. Δράκοντα δέ ποτε προσορπύσαντα τῷ κελλίῳ, ἐ μέγα κεχλιώτα, ὥσπερ πυρὶ τῷ Σταυρῷ, κατεξήραμε ἐ δίκλιν καλάμου καταφλέξας, διέλυσεν εἰς πολλά. Ο' δὲ σωτηρίους Πατὴρ ἡμῶν, ἔτι τούτων πλείονα πράξας, ἐ πολλὰς τὰ τ ἀρετῆς διδάξας, τὰ ἐπίγεια καταλιπὼν, μετέστη πρὸς Οὐρανόν.

Τῆ αὐτῆ ἡμόρᾳ, τῶν Α'γίας Μαρτύρων Θεοδότης.

ϑ. Τ τιμὴ Θεοδότην ἐκ ξίφους τεθνηκέναι, Δ ὅλοι θεῶν κείμενοι ἧπ ψιθυρίσμασιν.
Τ' τὴν ὑπόρχειν ἐκ τῆς Α'μαζαρβέως Πόλεως, ϑὰτ τ βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Διὰ δὲ τιμὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, παρέστη τῷ Α'ρχοντι Πελαγίφ. ἐ ἰσχυρῶς βασανιζομένη, ἐθαυματούργησε, ἐ πολλοὺς ἐπεστάσατο, πρὸς τιμὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. ἐξ ὧν ἦσαν ὁ Κομενταρήσιος, ἐ ὁ βοηθὸς Ε'λλάδιος. οἳ ἐ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Η' δὲ Α'γία ὑπὸ σανίδων πυρωθέντων, διεῤῥυπήθη τὰς μασχάλας. εἶτα ἀπὸ ἧπ ῥιχῶν ἐκρεμάθη ἐν Κυπαρίσσῳ, καὶ τοὺς πόδας μετ' ὄλων σιδηρῶν καθηλώθη, ἐ μ' ταῦτα εἰς κάμινον πυρὸς μ' ἐ ἑτέρων Α'γίων ἐμβληθεῖσα, ἐ ϑὰτ πολὺ προσάντιν, ἐ τὰς χεῖρας ἐκτείνασα, ἐ εὐχαριστοῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῆ αὐτῆ ἡμόρᾳ, ἡ Α'γία Μάρτυς Ξένη, πυρὶ τελειοῦται.

ϑ. Ο' Χριστὸς ἦλθε πῦρ βαλεῖν εἰς γῆν πάλαι.
Ξένη ῥέχουσα, καρτοῖ τὸ πῦρ ξένως.
Τ αἷς αὐτῶν Α'γίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἐ σῶσον ἡμᾶς, Α'μήν.

Ω'δὴ, ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Μότιμον σιάθρονον, Πατρὶ τὸν Λόγον μονογενῆ τε Υἱὸν, ὀρθοδόξως κηρύξας, ἀθανασίας Πάτρ ἐπώνυμε, αὐθις διδάσκεις, τὸ Πνεῦμα Γενήτορι, ἐ τῷ Υἱῷ συμφυὲς ἐ ὁμοούσιον.
Ιδάσκαλον Κήρυκα, Γ'ροφαήτην τῶν θεηλήτων φωτὸς, διαγγέλοντα πᾶσιν, ὀρθοδοξίαν μέχρι τερμάτων τῆς γῆς, τῆς ἀσεβείας ὁρῶν ὁ γενήτωρας, τὸς πειρασμὸς κ) σὺ ἐπαμετείμετο.

Ο Ι κίμβωνοι ἄπειροι, ὃς ἔτλης Μάκαρ ἀγωνιζόμενος, ὑπὲρ τ ἀσεβείας. οἱ σέφανοι δὲ ὡσαύτως ἄπειροι. ἐ γὰρ ἀδάμας, ὑπῆρχόν τοῖς πταίουσι, πρὸς δὲ σαυτὸν, ὡς μαχμῆτις εἶλκόν ἅπαντας·

Ζ Εμίζομτα δόγματα, ἀλλότρια τε τ Ἐκκλησίας Χριστῦ, ἐξορίσας Τριάδα ἐθεολόγησας ἴσος ἀσεως, Θεότητος δὲ, Μοράδα ἢ ἔψαλλόν· ἄλογητος ὁ Θεὸς, ὁ ἅγ Πατὴρ ὑμῶν·

Θεοτοκίον.

Μ Αείαν τὴν Ἀχραντον, ἐ Παναγίαν ἀνυμνήσωμεν. διὰ ταύτης γὰρ χάρις, ἡμῖν πηγάζει ἅγ ὑπὲρ νῦν δωρεῶν. ὡς ἐκ χειμάρρου, τ θείας χρηστότητος. ἣν ἀσεβεῖ λογισμῷ, μὴ μακαρίζομεν·

Ἄλος. Ἐν τῷ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες.

Ν τῷ Σιναίῳ, ἀκροτηρίῳ πάλαι μόφορ εἰσδὺς, νόμον ἔλε Μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς, ἀναρῥῆτα τὸν τ γράμματος· σὺ δὲ ἀνέτυξας, τὸ κεκρυμμένον κάλλος τοῦ Πνεύματος·

Ν Ομοθεσίας, δι' αἰνιγμάτων ὡς μηπίοις τὸ πρὶν, Πάτορ, δεδομένας κάλυξι καλυπτὰ, ὥσπερ ῥόδα τὰ μυστήρια, σὺ ἀπεκάλυψας, ἀμιλλώσας τὰς τύπους σαφέστατα·

Θ Εοκηρύκων, ἐ Θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τάχη, Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνεύσθεὶς, τὰ ἐκείνοις ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κύριλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσάφησας·

Δόξα.

Ν ἀσυγχύτῳ, ἑνώσει θεᾷ ἐ ἀτρέπτῳ σαφῶς, Πάτορ, διαῤῥήσει ῥᾳδίως θεολογῶν, ἴσος ἀσεις ἔφης Κύριλλε, ἀπαραλλάκτως δὲ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ ἐ Θεότητι·

Ὡδὴ, ϛ. Ἐ ταπλασίως καμίνου.

Ι Ἔραρχῶν ἀγλάϊσμα, ἀνέκλεὲς Ἀθανάσιε, φίλε τῇ φωτὸς, τ Ἐκκλησίας ἔρεισμα, Τριάδος ὑπέρμαχε, Θεολογίας σάλπιγξ χρυσῆ, βίᾳ τε μοναῖς, ἀκριβὴς νομοθράφε, ἡμῖν σωτηρτάζοις, Ἱεραῖς καταρτίζων, λαὸς πιστὸς προσάγων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας·

Θ Αμασίας γέγονας, σὺ τῷ ὄντι θεόφωνος. τὸν γὰρ πρακτικὸν, τῷ λόγῳ ὑπέρηλασας. δοκίμως ἐν λόγῳ δὲ, δι' ἀκριβείας βίᾳ μικῶν, τοὺς ἐν ἀμφοτέροις, ὑπερβέβηκας ἄκρος. διὸ αὐτοπρεπῶς, ἀρετῇ διαλάμψας, ἀθανάτου ἐκτήσω, τιμὴ μεμιλημένος εἰς αἰῶνας·

Τ λαμπροτέραν ἔδειξας, μυστικὴν πόλιν θεόλητε, τὴν ἱεραρχίαν, τοῖς γενναίοις ἄθλοις σου. τὴν πλανῶσαν ἐξώρισας, ταῖς σαῖς ὑποφορείαις πυκνῶς, ὑπὲρ τ Τριάδος, ἣν κηρύττων ἐβόας. Πατέρα προσκυνεῖτε, Υἱὸν θεολογεῖτε, τὸ Πνεῦμα ἀνυμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Θεοτοκίον.

Ω τοὺς ἀδύτους γόγονας, ἐμβιαίτημα Παράκλητε. φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, ἐ σκιᾷ γεγενημένοις, φωτίζον τὰ σύμπαντα, θεογνωσίας χάριτι. ἀκαταπαύστως, οἱ πιστοὶ μελῳδοῦμεν. Οἱ Παῖδες ἀνυμνεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ἄλος. Χάρας ἐκπετάσας Δαμιήλ.

Σ κῦμα Θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγή. Σ γὰρ ἀσίμαοι ἐῤῥύσαν, Ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογμάτων εὐσεβῶν, καθὼς προέφη Χριστός. ὑπερβαίνει ψάμμον γὰρ, τάχη τὰ σὰ θεόλεκτα·

Ν Ομάδες Σ διδάσκαλος σοφὸς, τῆς Ἐκκλησίας δειχθεὶς, τὰς δύο Κύριλλε, σαφῶς ἀνέτυξας Οσιε, Διαθήκας. ἣν ὥσπερ ἄγκυραν, πνευματικὰς κλήρους τοὺς σοὺς, ἔχουσα λόγους βοᾷ. ἀνυμνεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον·

Ο Γὼ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τῷ παντεχνήμονος, σὺ τὴν ἀπόῤῥητον, διδάσκεις σοφίαν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἀμφοτέρων ῥοπὰς, ἴσως ἐκκλίνας βοῶν. ἀνυμνεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον·

Θεοτοκίον.

Αεία Κυρία τῶν παντὸς, κυριωθεῖσα μόνη, τὴν παναθλίαν ψυχὴν, τοῖς τῆς σαρκὸς δεινοῖς πάθεσι, καὶ αἰσχίστοις πλημμελήμασι, σὺ ἐλέησον τῇ σῇ, δυνάμει τῇ κραταιᾷ. ἐ παράσχου, λύσιν πταισμάτων, ἐ δόξαν ἀκήρατον·

Ο Εἱρμός.

Ε ἴρας ἐκπετάσας Δαμιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι,

» οἱ ἀσεβείας φάσαι παῖδα κραυγάζομ-
» τα. ἀλλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
» τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, ϛ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐλάμψει ὁ βίος ὡς ἀστραπή. Ἀνεχύθη δὲ πᾶσιν ὁ φθόγγος σου, ὥσπερ βροντή, Πάτερ ὦ ὁ Ἥλιος ἐφορᾷ. Ἐξ Οὐρανοῦ γὰρ ἔσχηκας, ἄνωθεν τῷ ἐμπνεύσει ἀληθῶς. διὸ σε ἐσεβάσθη, ὁ πρόξενος τῆς λήθης, τὸν μνήμων τάφος Ἀθανάσιε.

Ὅτι τῷ τρισηλίῳ Θ τριφεγγεῖ, πλαυγέστορον μοῦ ἐλλαμπόμενος, τοῖς ὑμνηταῖς, σὺ αὐταναπλάσεις αὐγοειδῶς, διαφανῶς ὡς ἔσοπτρον, ἄνωθεν ἐκπέμποις ἑλιακάς, Θ σοὶ συγήσαις Μάκαρ, κἂν μέγα καὶ ἔξοχως, ὑπὲρ ἀξίαν τὸ αἰτούμενον.

Μύσται δυσωπούμενοί σε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἱκέτευε, διὰ Σταυροῦ, νίκας δωρηθῆναι τῷ Βασιλεῖ, τῷ ὀρθοδόξῳ πίστει τε, κράτος καθ' αἱρέσεων δυσμενῶν, ἡμῖν δὲ σωτηρίαν, εἰρηνεύοντα τῷ Κόσμῳ, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν ὡς τεκοῦσα ἐν Λυτρωτήν, σωτηρίας με Κύρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν. Παύσασμε τῶν ταισμάτων μου τὰς σειρὰς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύσασαι. πάντα γὰρ ὡς θέλεις μοῦ κατορθοῖς, ὡς φοβουσα ἐν κόλποις, τὸν παντῶν Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Ἄλλος. Εἷς μὲν τῆς παρακοῆς.

Ἄνωμα, Χριστοῦ κατεπαρθὲν τῆς γνώσεως, ἐν τῆς τότε Θεομήτορος, Κύριλλε ἅπαν κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὴν ἄθεον, Τίῶν δυάδα ὡσαύτως Θ σύγχυσιν, τῇ ἀκεφάλῳ τῶν τῇ φύσεων.

Ὡσεὶ τῇ φρενῶν, ἐν φωτισμῷ τῆς χάριτος, τῶν Τριάδα ὁμούσιον, τόν τε Τίὸν σεσαρκωμένον, Θεὸν ἐθεολόγησας Μακάριε, ὀφθείς τε τῆς Θεοτόκου ὑπέρμαχος. ἐν τοῖς ὑψίστοις μοῦ δεδόξασαι.

Νωθεν ἡμᾶς τοὺς ὑμνητὰς Ἀοίδιμε, ἐπαντιδίοις Πάτερ ἵλεως, Ἄμακτι μίκας σταυροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ὀρθοδόξων τὸ κράτος φαιδρύνοντες, ὡς τῶν σῶν μνήμῃ μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Τειρόυσαν θείων ἀρετῶν Παράκλητε, Θεοτόκε τῶν καρδίαν μου, δόξον Παρθένε καρποφόρον, ἐκ σείρας ἣ τεχθεῖσα βελήματι, τῷ πάντα μεταποιοῦντος τῷ Πνεύματι. ἵνα ὑμνῶσε τὴν Παύμνητον.

Ὁ Εἱρμός.

Τὰ μὲν τῷ Ϛ παρακοῆς μοσήματι, τῶν καταφαν εἰσφκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τῶν ἀλογίαν ἐξεμίσησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συμπέλθωμεν.

Ἡ Τριὰς παύσοφοι, ἀνεδείχθητε μύσται, Τριάδος ἐν ὑπέρμαχοι, Ἀθανάσιε Μάκαρ, ἐν Κύριλλε θεοφαντορ, Ἄρειον καθελόντες, Θ σὺν αὐτῷ Σαβέλλιον, ἐν Νεστόριον αὖθις, τὸν δυσσεβῆ, καὶ σὺν τούτοις ἅπασαν ἄλλην πλανην, τῆς δυσσεβῶν αἱρέσεων, Γεραρχαι Κυρίου.

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ῥος Θεοῦ παράγιον, καὶ Λυχνίαν καὶ Στάμνον, καὶ Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν, Ῥάβδον τε καὶ Πυρεῖον, καὶ Θεῖον Θρόνον καὶ Πύλην, καὶ Ναὸν καὶ Παράδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες, τὴν Ἁγνὴν καὶ Παρθένον. ἐξ ἧς Θεὸς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα, ἀπορρήτῳ σοφίᾳ.

Εἰς τὸν ϛ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν. ϛ.

Οἱ Γεραῖς σε Κύριε ἐμβύσομται.

Ἦχος, γ'.

Ὁ μέγα κλέος τῆς Γερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον Ἀριέα, ἱερο πρεπῶς ἀφνημήσωμεν. ἔτος γὰρ τῆς αἱρέσεως, συγκόψας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς ὀρθοδοξίας φρόπαια, ἀνεγήσατο καθ' ὅλης τῆς Οἰκουμένης, ἀριθμῶν ἀσεβῶς, τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα. ἐν πάλιν σωζόμενον ἀσυγχύτως εἰς ἕν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα. ἐν χερουβικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῆς ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος, γ'. Γερμανῷ Πατριάρχῃ.

Μεγάλην τῆς ἀληθείας Σάλπιγξ, ὁ πολύαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς ἅπαντας σήμερον,

Δημόσια Κατάστημα Βιβλιοθήκης

μβρον, συγκαλεῖται τὴν Ἐκκλησίαν· φαιδρῶς παίτάν πιστοί, πρὸς τὴν παμήγυριν ὑπαντήσωμεν, τῷ καλῷ Ποιμένος, ὑμνοις ὑφαίρουτάν τὰς ἱδρῶτας αὐτῶ πόνους. ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτῶ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τῶ Θεῶ, τὸ μέγα ἔλεος:

Καὶ μῶ, Θεοτοκίον.

Μεγάλη τῆ Σταυρῶσι Κύριε ἡ δύναμις.

Ἅπίς με ἐ προσάτις δέσποινα ὑπάρχουσα, τας σας ἀχράντους χεῖρας, πρὸς τὸν Τίὸν σου ἆρον, ἵκέτάυσον αὐτὸν ἐν παῤῥησία, τὸν μόνον ἀῤῥγέτον, τῶ ἐλεῆσαί με, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης:

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἠλάλαζες βοῶσα. ποθεινότατόν μου Τέκνον πᾶσι ἔδυ, τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον; τίς καλλωπίσαντος, ἢ αὐθρώπων τὴν φύσιν;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶ Ὄρθρου, ὡς εἰώθασι, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΘ'. τῆ Ὁσίᾳ Παφνουτίῳ ἡμῶν Μακαρίᾳ τῆ Αἰγυπτίᾳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ἦ. ϛ'. ἐ ψάλλομεν, ἦ. προσόμοια. ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἧς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ μῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεοτέκνε, φυφλὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν ὠτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, ἐ ἀδοξίαν τὴν μετριότητα. διὸ ἐ τῆς ἐφέσεως, τὸν χῦν ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, ἢ Ἁγίῳ Μακάριε:

Ῥόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπερισπάστως τετέλεκας, ἐ τὴν πίστιν τετήρηκας. ἀὐτεύθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὅν σοι ἡτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν μέμνων τὰ ἔπαθλα, ἐ γόνατα κομιζόμενος, καὶ τὴν ἢ πόνων αὐτίδοσιν. ὧν ἐ μῶν ἡμᾶς δρέψασθαι, Θεοφόρε δυσώπησον:

Ἅσαν ἡδυπάθειαν, ἀποπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπερισπάστως Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, ἐ σκληραγωγίαις, ἀπομονῆτε πειρασμῶν, ἐ καρτερίᾳ ἢ περιστάσεων. αὐθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, αὐτιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, ἐ φυφλὴν ἀδιάδοχον, ἐ χαρὰν ἀνεκλάλητον:

Δόξα, ἦχ, ἢ. Ἀματολίου.

Γ'φραίμ Αἰγύπτιος αὐθήσασα, τοιοῦτον πολιοῦχον, τὸν ἐν μακαρίοις Μακάριον. ἔτος γὰρ τῆ σοφίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταγλαϊσθεὶς, πᾶσαν ἄσκησιν, τῆ ἀρετῆ πολιτείᾳ αὐτοῦ ὑπερνικόντισεν. αὐτὸν ἐ ἡμεῖς, μεσίτην προσάγοντες, αἰτῶμεν δυσωπεῖν τῶ Χριστῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:

Καὶ μῶ. Θεοτοκίον.

Κύριε, εἰ ἐ κρατῆρι παρέστης.

Δεῦρο, τῆς σωτετειμμένης καρδίας, τὰς στεναγμὰς Θεομύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ Παναμώμητε, τὰς τῶν χειρῶν μου Ἀχρὴ, ἐπάρσεις δεχομένη ὡς φιλάγαθος. ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὴν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν:

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥῆμα σε, ὅτε ἡ Ἄμνας ἐ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν κατεπειγόμενον ἔβλεψε, σὺν δάκρυσι Λόγε, ἠκολούθει ἐ ἐκραύγαζε. τῶν ὠδῖνας τέκνον ἐμόν; σπεύδω σοι γλυκύτατε. ἀνόσφρωμαί σε, Ἰησοῦ μου πολυέλεε:

Εἰς τὸν ἦ. ἦ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πβ'.

Σὲ Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῆς κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῆς καμάτων σου. τῆς δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῆς Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, αἰτοῦ αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, ά.

Ἧς ὀρφνὴν πολίτης, ἐ ἐν σώματι Ἄγγελος, ἐ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε. μηνσὶ ἁλυπήτῳ προσευχῇ, ἀραῖα χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς μοσουμένους, ἐ τὰς ψυχὰς τῆς πίστει προσερχόμενοις σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι δι' σοῦ πᾶσιν ἰάματα:

Εἰς

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μ' τὴν σωνήθη ἤχ. οἱ δύο Καθίσμ' τ' Ὀκτωήχ. ἐ τῶ Ἁγίω ἄε.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν παμάριστον ἐμ Ἀσκηταῖς Μακάριον κυδαιμω.

Ὠ δὴ, ά. ἤχ, δ. ὁ Εἱρμός.

Χ Ὁροὶ Ἰσραὴλ αἱμίκμοις ποσὶ, πόντον θρυθρὸν, ἐ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, αἰαβάτας ῥιφάτας, δυσμιμῶς ὁρῶντες ἐμ αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐμ ἀγαλλιάσει ἔλεγον. ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ω Θάφ φωτὶ λαμπόμενος, Σωσὶ τοῖς Ἀγγέλοις, Πάτερ μιῶ σωαυλιζόμενος, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς ἐπιτελουμ̃τας τὴν παμίθρόμ σου μνήμην, ἐμ ἀγαλλιάσει βοῶντας. ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὃν

τὸν ἀπετέλεσας, τῷ παντεπόπτῃ Δεσπότῃ ὡραιότατον. πρὸς ὃν ἐκραζόν. δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἐν μετότητι τὸ σῶφρον, ἐν τῷ γήρει τὴν σύνεσιν, ἐν παντὶ δὲ βίῳ, τὸ καρτερικὸν καὶ μακρόθυμον, καὶ τὴν πρὸς πάντας ἀγάπην ἐπιδέδειξαι, τοὺς κραυγάζοντας, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ἐκρωθέντας Παναγία, τοὺς ἀνθρώπους ἐζώωσας. πεπτωκότας τούτους, πρὸς διαφθορὰν ἐξανέστησας, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα τὸν λυτρούμενον, τοὺς κραυγάζοντας, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ, ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ναπετάσας Ὅσιε, ψυχῆς τὸ μερὸν, καὶ τὰς αἰσθήσεις σοφῶς κυβερνήσας, γέγονας ναὸς ἁγιασμένος, τῷ Θεῷ καὶ πανίερος.

Κολιωτάτου δράκοντος, παραμὰς μηχανὰς, καὶ τὰς ἐκείνου πικρὰς μεθοδείας, ἀμβλώνας ἀεὶ τῷ θείῳ μόνῳ, τὴν ψυχὴν ῥυθμιζόμενος.

Ἀτακοσμήσας Ὅσιε, ψυχῆς τὸ μερὸν, καὶ Ἡγεμόνα τὸν νοῦν κατασήσας, ἔχων τὸν Χριστὸν ἡνιοχοῦντα, πρὸς πορείαν ὑραίαν.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκε, τὸν ἄχρονον Υἱὸν, μεμορφωμένον τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ τὸ καθαρὸν τῆς εὐσεβείας, τοῖς ἐν γῇ κατηγγέλλοντα.

Ὠδὴ, ϛ'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἡν ὄρημον, κατοικῆσαι προθύμως ἠγάπησας, Θεοφόρε, ἐν αὐτῇ τὸν Θεὸν προσδεχόμενος, τὸν ῥυόμενόν σε, καὶ πηροῦντα τοὺς διαβήματα.

Κλόνητος, ἐν ἀσκήσει Θεόφρον διέμεινας, μέχρι τέλους, διασώζων τὴν ταύτης ἀκρίβειαν. δι' ἧς τὸ ἀφράστως, ἠξιώθης καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Σάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν ἐβίωσας, ἰσαγγέλους, καὶ τιμῆς ἐπαξίως τετύχηκας, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, τῷ τῶν πάντων Θεῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Τμέλαβόν, ἐν γαστρὶ Θεομῆτορ τὸν ἄναρχον, Θεὸν Λόγον, δι' ἡμᾶς τὸν ἀνθρωπον γενόμενον, καθ' ἡμᾶς ἀῤῥέπτως, ἐν δυσὶ γνωριζόμενον φύσεσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, ἐκ φθορᾶς με ῥύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν ἁπάντων.

Κοντάκιον. ἦχος, ά. Χορὸς ἀγγελικός.

Ἀκάριον ζωὴν, ἐκτελέσας ἐν βίῳ, Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, ἐν τῇ γῇ τῶν πραέων, ἀξίως συναυλίζεσθαι, Θεοφόρε Μακάριε, καὶ τὴν ὄρημον, καθάπερ πόλιν οἰκῆσαι, χάριν εἴληφας, παρὰ Θεοῦ τῶν θαυμάτων, διό σε γεραίρομεν.

Κοντάκιον. ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥσπερ ἀσφαλῆ ἅπλαμῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πάθη, Πάτερ Πατέρων, Μακάριε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ τῆς Κυρίας ὁράσεως, τῶν Μοναχῶν τὸ κλέος, θαυμάτων τὸν ταμίαν, Μακάριον τὸν μέγαν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς. ἔτος γὰρ τῷ φέγγει τῶν ἀγώνων αὐτοῦ, ὡς Ἥλιος ἐξέλαμψε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει ὑπάρχοντας παθῶν καὶ ἁμαρτίας, καὶ ἐκδιώκων τῶν δαιμόνων τὴν ζοφερὰν πλάνην ἀενδότως. Διὸ καὶ Ποταμοὺς πλησίον θαυμάτων, ὡς ἐκ πρώτης λογικῆς ἐκβλύζων, παύτων τὰς ψυχὰς ῥωννύων τῶν ἐκβοώντων. Πατέρων Πάτερ, Μακάριε Ὅσιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΘ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ ἀναχωρητοῦ.

ὁ Ὁ Μακάριος τῆς γῆς ἀναχωρήσας, Εἰς Μακάριον Οὐρανὸν ἦρθη γόρας.

Τίνος γέγονε τὸ ὄρημα θρέμμα καὶ γνώρισμα, καὶ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὴν ἀρετὴν μετελθών, καὶ ταύτῃ ἀγαπήσας, καὶ περιλαβών, θεῖον τοῦ Πνεύματος καταγώγιον ἐγένετο. Τοσαύτῃ γὰρ καρτερίαν ἐν τοῖς τῆς ἀρετῆς ἱδρῶσιν ἐκτήσατο, ὡς κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων λαβεῖν ἐξουσίαν. Ἐπήνθει δὲ αὐτῷ καὶ τὸ διακρίσεως χάρισμα, καὶ τὰ μέλλοντα προλέγειν, καὶ θαυμάτων ἄλλων αὐτουργὸς γέγονε. Τούτων οὖν ἕνεκεν πολλῇ παρακλήσει τοῦ τότε Ἀρχιερέως, τὴν ἱερωσύνην καταδέχεται, μὴ ἀναχωρῶν τὸν λύ-

χνον,

χμον, ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι. Ἢ προσδοκῶμτος ἐκ τῆς ἁφῆς αὐτῆ χεῖρα ἁγιασθήσεσθαι. Οὗ γενομένου, εἰς σκληραγωγίαν ἑαυτὸν ὁ Μακάριος δέδωκε. σύριγγα γὰρ ποιήσας ὑπόγειον ἀπὸ τῆς κέλλης αὐτῆ ὡς ἥμισυ σταδίου διήκουσαν, ἐ ασπάλαιον αὐτοχείρως πρὸς τὸ ἄκρον ὀρύξας, ἔποτε πλείονα αὐτῆ παρέβαλλον, καὶ διυγρόχλοιον, λάθρα τὴν σύριγγα ὑποβρέχοντος, τῆ ασπαλαίῳ προσέβαλλε, ἵνα ἔδοις αὐτὸν ἥδιον. Περὶ δὲ βρώσεως, καὶ πόσεως, περιττόν ὅτι γράφειν καὶ λέγειν, τῆς σώματος αὐτῆς ἐ τῆς θέας, τὴν ἄκραν ἐγκράτειαν μαρτυρούντων. Οὗτος ἐπεὶ αἱρετικὸς εἰς ὁμιλίαν αὐτῆ προσῆλθεν, ἀρχικὸν δαίμονα ἔχων, καὶ λέγων, μὴ εἶναι ἀνάστασιν νεκρῶν, νεκρὸν ἀνέστησεν, ἵνα πείσῃ αὐτόν. Ἔλεγε δὲ ὁ Ἅγιος, ὅτι τάγματα δαιμόνων εἰσὶ δύο· τὸ μὲν πολεμοῦν τοῖς ἀνθρώποις εἰς πάθη ἀλλόκοτα, τὸ δὲ ἀρχικὸν καλούμενον, καὶ πλανᾷν ἐμποιοῦν τοῖς ἀνθρώποις. τοὺς δὲ τοιούτους δαίμονας ἀφορίζει ὁ Σατανᾶς τοῖς γόησι ἵ τοῖς αἱρεσιάρχαις. Οὗτος ὁ Ἅγιος νοσφιζομένῳ τῆ ἰδίῳ μαθητῆ τὰ τῶν πονηρῶν, καὶ μὴ διορθουμένῳ, ὀργὴν Κυρίου προεῖπεν, ὃ ἐ γέγονεν, ἐλεφαντιάσαντι. καὶ τὴν ἐπηρείαν δαίμονος καθ' ἑκάστην ἐδίσματα βρῶσεως μοδίους ἄρτων, καὶ κυλικίσιον οἴνου πίνοντα, βρᾶς λίβρας ἄρτου ἐδίσμα ἀπεκατέστησε. Καὶ τὸν διάβολον ἑώρακε, καὶ τὰς αὐτοῦ μηχανὰς ἐν λυκιδίοις ἐπιφερόμενον. Καὶ τὸν ἀπατώμενον ὑπ' αὐτοῦ μοναχὸν Θεόπεμπτον καλούμενον, διωρθώσατο. Καὶ παρὰ κρημνίου ἐν τῆ ὀρήμῳ καμένου ὑφέως τῆς ἐδώλων γεγονότος, τοῦτο ἀκήκοε, ταῖς προσευχαῖς αὐτοῦ μικρὸν τὸν ἐν τῆ κολάσει αὐτοῦ ἀμίεσθαι τῆς βασάνου, ὅταν τύχοι ταύτας ποιεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Προεῖπε δὲ καὶ τὴν ὀρήμωσιν τῆς σκήτεως. καὶ ἕτερον νεκρὸν ἀνέστησεν, ὡς ἂν ἅπτῃ πῦ τινὶ παρακαταθήκῃ τῶν ταύτην ζητούντων ἀνεκρύψε. Καὶ πάλιν προσέταξε καὶ μηθῆναι. Τοιούτοις οὖν θεαρέστοις ὀργοις κοσμούμενος, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως.

Θαυμάσια θείων ἡδυπνοὰς Μακαρίων,
Ζωῆς μετέσχε τῆς μακαριωτάτης.

Γῇ Μακαρίῳ λαχὸν ἐμμέα καὶ δεκάτῃ Μακάριοι.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μακάριος ὁ Ἀλεξανδρεὺς, Πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη τῶν λεγομένων κελλίων, νησυχίαν ἄκραν ἐ καρτερίαν ἐνδεξάμενος, ἔργα καὶ σημεῖα πεποιηκώς. Τούτου τὰς ἀρετὰς ὑπεραγαθεὶς ὁ μέγας Ἀθανάσιος, ἔφη. Ἵνα δὲ ἐπαναπαύσατο τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ σοί, καὶ ἔσῃ τῶν λοιπῶν τῆς ἐμῆς ἀρετῶν κληρονόμος. Οὗτος ὁ Μακάριος, ἔποτε ἤκουσε τιμὰ πεποιηκότα ὄργον ἀσκήσεως, αὐτὸν παραζηλώσας, ἐν τῷ ὄργῳ ἐπλήρου. Οὗτος ἀκούσας, ὅτι οἱ Ταβεννησιῶται διὰ πάσης τεσσαρακοστῆς ἐσθίουσιν ἄπυρον, ἔκρινεν ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ, παῦ τὸ διὰ πυρὸς γινόμενον μὴ φαγεῖν, πλὴν λαχάνων ὠμῶν, ἵ σταφίδων βρεκτῶν. Ἔτι δὲ ἐ τῷ ὕπνῳ περιγενέσθαι ἠγωνίσατο, καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ὑπὸ στέγην, ἐν ὅλοις ἑκοσι νυχθημέροις, τῷ καύματι τῆς ἡμέρας φλεγόμενος, ἵ τῇ τῆς νυκτὸς ψυχρότητι πηγνύμενος. Ὀχληθεὶς δὲ ὑπὸ δαίμονος τῆς πορνείας, ἀπελθὼν ἐν τῇ παμβήμῳ, κατέμεινε μιᾶς ἔξ. ἔνθα οἱ κώνωπες μέγιστοι ὄντες ὡς σφῆκες, αὐτὸν σφοδρῶς κατετίτρωσκον, ὡς ἐ σαρκὸς καθ' ὅλου τοῦ σώματος ἔξενεγκεῖν. Μετὰ γοῦν τὰς ἓξ μιᾶς, εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ ὑποστρέψας, ἀπὸ μόνης τῆς φωνῆς ἐγνωρίζετο, διὰ τὸ ἠλλοιῶσθαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἐ ἐλεφαντιᾶσι παρεικάζεσθαι. Τούτου ποτὲ φρέαρ διορύσσοντος, ἀσπὶς εὑρεθεῖσα, ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτοῦ. αἱμαιρετικὸν δέ ὅτι τοῦτο τὸ θηρίον. Ὁ δὲ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις δραξάμενος τῆς χελυνίου αὐτῆς, διέχισεν ἀπῶν. μὴ ἀποφεύγαντός σε τοῦ Θεοῦ, πῶς ἐτόλμησας ἅψασθαί μου; Εἰσῆλθε ποτὲ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῶν Ταβεννησιωτῶν, θέλων μαθεῖν ἑνὸς ἑκάστου τὴν αὐτῶν ὀργασίαν. ἐ ὡς ἐπέσχεν ἡ τεσσαρακοστὴ, εἶδε διαφόρους ἐν αὐτοῖς πολιτείας. Ὁ μὲν γὰρ ἕνα ἐσθίων ἐσθῆτα, ὁ δὲ διὰ δύο, ἄλλος διὰ τριῶν, ἕτερος

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

ρος διὰ πέντε, ἄλλοι διὰ πάσης μυκτὸς ἑ-
ρῶντα, τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ ὄργον ἐκάθιστο. Ὁ δὲ Μακάριος βρέξας ἑαυτῷ θαλὸς ἐκ φοινίκων, ἔζη ἐν μιᾷ γωνίᾳ, μέχρις αἱ τεσσαράκοντα ἡμέραι ἐπληρώθησαν, καὶ τὸ Πάσχα ἔφθασεν. Ἐν αἷς οὐκ ἄρτου μετελάμβανεν, οὐκ ὕδατος, οὐ γόνυ ἔκαμψεν, οὐκ ἐκαθέσθη, οὐκ ἀνέπεσεν, ἀλλ' ὀρθὸς ἑστὼς ἐγάσατο, ἐκτὸς κράμβης ὠμῆς, καὶ ταύτης κατὰ μόνον Κυριακήν. Τοῦτο ποτὲ καθεζομένου ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ τὰ πρὸς ὠφέλειαν ὁμιλοῦντος, ὕαινα συμπαραλαβοῦσα τὸν ἑαυτῆς σκύμνον ὄντα τυφλὸν, ἔρριψεν εἰσελθοῦσα εἰς τὰς πόδας αὐτοῦ. Ὁ δὲ θεὶς τὰς ὀφθαλμὰς αὐτοῦ πτύσας, ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι. Ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ ἑαυτῆς γένημα, ᾤχετο. Καὶ τῇ ἑωθεν πτύσασα, κώδιον μέγα προβάτου λιπεγκε τῷ Μακαρίῳ. Ὁ δὲ ἔφη πρὸς αὐτήν. τὰ ἐξ ἀδικίας ἐγὼ οὐ δέχομαι. Ἡ δὲ ὕαινα κλίνασα τὴν κεφαλὴν, ᾤχετο τῆς αὐλῆς. Εἶδε δὲ ἔτος τὸν διάβολον τὰ εἴδη τῆς ἀπάτης ἐπιφερόμενον, διά τινος αἰθήματος φωγλωτοῦ καὶ κολοκυνθίων αἱματοῦσαν, Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος τὴν ἡλικίαν ἔχων ὑποκόλοβον, ταπεινὸς, θεὶς τὸ χεῖλος μόνον ἔχων ῥίχας, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πώγωνος. ὑπόβολὴν γὰρ ἀσκητικῶν πόνων, οὐδὲ τρίχα αὐτῷ ξέφυσαν. Ὅθεν ὕστερον ἀσκήσας, καὶ εἰς βαθεῖ γήρᾳ καταντήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐφροσύνης.

Δ. Ψάλδα σοφῶς φυγοῦσα σαρκὸς τὴν ὕβριν,
Ἦλθες ἀληθῶς ἐκ ξίφους Εὐφροσύνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐκ τῆς Νικομηδείας, θεὶς Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, γένους ἐπισήμου, βίου σώφρονος καὶ χρηστοῦ. Μὴ παθοῦσα δὲ θυσίαν τοῖς δαίμοσι προσενεγκεῖν, τύπτεται σφοδρῶς. Καὶ ἐπιμένουσα τῇ εὐσεβείᾳ, πρὸς ὕβριν αὖθις βαρβάρῳ ἐκδίδοται. ὑφ' ᾧ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη ἀπατηθέντος παρ' αὐτῆς, ὅτι οὐ ταύτης ἀπέχοιτο, παραχεῖν αὐτῷ φάρμακον, ᾧ χρησάμενος, ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν ξιφῶν, καὶ ταῖς διακοπτίσεσι τῶν πολε-

μίων, ἄτρωτος ἔσται, καὶ πεῖραν λαβεῖν ἔλεγε τὸν ἑαυτῆς αὐχένα προτείνασα. Ὁ δὲ ἀληθεύειν ταύτην οἰηθείς, ἐμεγκὼν κρατικώτερον, τὴν αὐτῆς ἀπέτεμε κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀμακομηδὴ τοῦ Λευκαδίου, τῶν ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Ε. Ἔχει μεκρὸν σὸν ἡ καλὴ μετοικία.
Καλῶς γὰρ ὡς σὺ, τὸν Ἀποστόλους Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίου Μάρτυρος, Λουκιανοῦ, Παύλου, καὶ τῆς συνοικούσης αὐτοῖς μητρὸς, Κλαυδίου, Τατιανοῦ, Παύλου, καὶ Διονυσίου. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ οἴκῳ Ἀναστασίου Πατριάρχου ἐν τῇ Ὀξείᾳ. Καὶ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Νικαίᾳ μεγίστου θαύματος, ὅτε ὁ μέγας Βασίλειος διὰ προσευχῆς ἀνέῳξε τὰς πύλας τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ παρέθετο αὐτὸν τοῖς ὀρθοδόξοις.

Τοῖς αὐτῶν Ἁγίοις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μετὰ τὴν ἄνωθεν ῥοπὴν, καὶ τὴν τοῦ Θεοῦ βοηθείαν, τοὺς δυσμενεῖς καταβαλὼν, μικηφόρος κραυγάζω γεγένησαι. ὑπόμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἄλογητὸς εἶ.

Νακαθάρας τὸν ἀχλὺν, τὸν ἐκ τῶν παθῶν γενομένην, τῆς ἀπαθείας τῷ φωτὶ, κατηυγάσθης Μακάριε. ὑπόμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων, ἄλογητὸς εἶ.

Ἀταφαδρυάς τὸν ψυχὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν ἀνθρεπτάσαις, ὡραῖος κάλλει τῷ Θεῷ, γεγονὼς ἐμελῴδεις γηθόμενος. ὑπόμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, ἄλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας Παρθένε, πρὸς ὃν ἔτεκες ἐν ἀρχαῖς, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας σεσαρκωται, ὁ φιλάνθρωπος Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἄλογημένος.

Ιερά Μητρόπολις Βεροίας

Ω, δὴ, ἡ. Παῖδα διαγεῖας ἐν πῇ καμίνῳ.

Ῥ Ἡ'ματα ζωῆς τῆς αἰωνίου, Παμμάκαρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος, σάρκα κατεμάραμας, Κόσμῳ τεθαμάτωσαι. ἐ ζωηφόρον μέκρωσιν, ἀμφιασάμενος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζεις, ἐ ὑπερυψοῦτε, εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας:

Σ Λεων γενέσθαι Θεοφόρε, τὸν μόνον Ἀγαθοδότην καθικέτευε, τοῖς τὴν σὴν πανίερον, μνήμην ἑορταζουσιν, ἁμαρτημάτων ἄφεσιν τούτοις αἰτούμενος. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας:

Τ Εὐσεβῶς πρὸς Θεὸν ἀδιαλείπτως, προσέχων ἐ τὸ ἐκεῖθεν ἐπιλάμψεως, αἴγλην εἰσδεχόμενος, φῶς αὐταμακλώμενον, διαφαμῶς ὡς ἔσοπτρον, μέλπεις τοῖς πάλλουσι. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ἐ ὑπερυψοῦτε, εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας:

Υ Λίμακα πρὸς ὕψος τεταμένην, ἐφ' ἧς περ ἐστηριγμένος ὤφθη Κύριος, Πάτερ ἀναβέβηκας, θείαις ἀναβάσεσιν, ἀεὶ προκόπτων Ὅσιε, ἕως κατέλαβες, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας:

Θεοτοκίον.

Φ Μνήμην σε κεχαριτωμένη. Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας. ὅθεν Θεοτόκον σε, παῦτες ὁμολογοῦμεν, τὴν Θεοδόχον Τράπεζαν, τὴν καλλονὴν Γακὼβ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, ἐ ὑπερυψοῦτε, εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας:

Ο' Εἱρμός.

Χ Αἴδας διαγεῖας ἐν πῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο. τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, πάλλειν ἐδίδαξε. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ἐ ὑπερυψοῦτε, εἰς παῦτας τὰς αἰῶνας:

Ω, δὴ, θ'. Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Α Ἀκρυσι μὲν τοῖς ἀσκητικοῖς τὴν ἄρυραν, τῆς καρδίας σου κατήρδευσας. χαίρων δὲ Πάτερ Θεοφόρε, μὴ ἐν ἀγαλλιάσει τὰ δράγματα, συλλέγας τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα. ὅθεν σε παῦτες μακαρίζομεν:

Α Δύτως ἀμεταλέσοι φῶς αἴδιον, ἀφράσμῃ ὑπεδέξατο. σὺν θα χοράων σὺν Ἀγγέλοις, περὶ τὸν Βασιλέα ἐ Κύριον, τῶν πίστει ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, μέμνησο Πάτερ Παμμακάριστε:

Ν Ὁμοῦ Πάτερ τὸν ἀθλητικὸν ἠγώνισαι, προσηκόντως καὶ νενίκηκας. ὅθεν σε δόξης τῷ στεφάνῳ, ὁ μόνος Εὐεργέτης τετίμηκε, ἐ θείας φωτοφανείας ἠξίωσε, καὶ μακαρίων ἀπολαύσεων:

Θεοτοκίον.

Ω Σ παντων κτισμάτων Ποιητὴν γεννήσασα, Θεομῆτορ ὑπερβέβηκας, πᾶσαν τὴν Κτίσιν θεία δόξῃ, ἐ τῇ ἁγιωσύνῃ ἐ χάριτι, ἐ πᾶσι τ' ἀρετῆς προτερήμασιν. ὅθεν σε παῦτες μεγαλύομεν:

Ο' Εἱρμός.

Ϝ Τᾶ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς μολύσματι, τὴν κατάραν εἰσφκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε παῦτες μεγαλύομεν:

Ε'ξαποστειλάρ. Ο' Οὐρανὸν τοῖς ἄγροις:

Ϟ Γγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτὸν, ἐν ταῖς ἐρήμοις Σ πάθη, καθηποτάξας τὰ σαρκὸς, ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, Πατὴρ ἡμῶν Θεοφόρε:

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ϻ Ἡ κραταιᾶσα σκέπη, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἀχμὴ τὰς σὰς δούλους, φύλαττε παῦτας ἀβλαβεῖς. σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις:

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ο'κτωήχου.

Δόξα. ἦχ, δ'.

Ϛ Λαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς Ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν Οὐρανῷ, Χριστὲ Θεράποντα μακάριε. ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον πίστιν Χριστοῦ. διὸ ἱκέτευε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:

Καὶ μοῦ. Θεοτοκίον.

Ω Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ϣ Σ πρεσβείαν ἀκοίμητον, ἐ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Παῖαγνε πρὸς τὸν Κύριον, τὰς πειρασμὸς καταπραΰνομεν, τὰ κύματα κοίμησον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παράκλησον Κόρη δυσωπῶσε, ἐ χαρίτωσον τὸν μοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζωσε:

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ϙ Ὃν Ἀμνὸν ἐ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου

ὡς

ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμμὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, Σ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο. Τίὲ παθαμότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τῷ Σταυρῷ, ἀμνηπήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σε, Σ τὲς πόδας σε Λόγε προσηλώθης, ὑπ' αὐόμωμ Σ τὸ αἷμα, τὸ σὸμ ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῦ Ὄρθρυ, ὡς σιώηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Κ'. Τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίυ τῦ Μεγάλυ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἴσῶμεν ἓ. δ'. καὶ ψάλλομεν ἓ. προσόμοια, ἦχ, ά.

Τῶν ὁραίων τραυμάτων.

Ὧμ οὐραίων ἁψίδων, ὑπερισπάμενος, δι' ἀρετῆς ἐνθέυ, παμμακάριστε Πάτερ, ὑπέδυς ἐν τῷ χιόφφ. δι' ἧς ἀληθῶς, ὐκ ἐμ αἱμάγμασιμ Ὅσιε, ἀλλ' ἐν τῇ χάριτι ὤφθης τῇ τῦ Θεῦ, τὰς ἐλλάμψεις αἰσδεχόμενος·

Αἷς ἀρεταῖς ἐκλαμπρύας, ψυχὴμ ἐ σῶμαν, πρὸς Οὐραμὸμ μετήχθης, εἰς Χριστῦ Βασιλείαν, Εὐθύμιε φρισμάκαρ, προσφθόφμ αὐτῷ, τὰ τῶμ πόμωμ σε δράγματα. ἐν Ἀσκηταῖς συφωσφὴρ γὸ αἰαδειχθείς, τ' ἀγήρω ἀπολαύσεις φυφῆς·

Ὁ ὁμοήσιον ὄμτως, Τριὰς ἡ ἀρχος Πμεύματος κατοικίαν, ἐν σοὶ ἁγιαθεμένη, λαμπρότατομ φωσῆρα, ἀνέδειξέ σε, Θεοφόρε Εὐθύμιε. τῶμ χαμαιζήλωμ γὸ παύτωμ ὑπερφάρθεις, Οὐραμῶμ οἴκησιμ εὕρηκας·

Δόξα, ἦχος, β'.

Σὲ Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴμ ἀρετὴμ ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργαμομ γέγομας τῦ Ἁγίυ Πμεύματος. ἐ παρ' αὐτῦ λαβὼμ τῶμ θαυμάτωμ τὴμ ἐνέργειαν, ἔπεισας τὺς ἀνθρώπυς, καταφρομεῖμ τῶμ ἡδέωμ. μωῦ δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, καθαρώτερομ ἐλλαμπόμενος, φώτισομ ἐ ἡμῶμ τὰς διαμοίας, Πάτερ Εὐθύμιε·

Καὶ νῦ, Θεοτοκίον.

Ἐ μεγαλωόμεν Θεοτόκε βοῶμτες. χαῖρε ἡ πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἐμοίγη ἀνθρώποις, ὁ πάλαι Παράδεισος·

ΓΑΝΝΟΤΑΡΙΟΣ.

Ἀποστίχα, στιχηρὰ, ἦχ, β'.

Οἶκος τῦ Εὐφραθᾶ.

Ὅλως τῶμ πομηρῶμ, δαιμόμωμ θιαμβάσας, τῇ τῦ Σταυρῦ δυνάμει, ἐβράβευσας τὴμ δόξαμ, Χριστῦ Πάτερ Εὐθύμιε·

Ὁ Τίμιος ἐναντίον Κυρίυ, ὁ θάνατος τῶν Ὁσίων αὐτῦ.

Ῥθης ὡς Ἡλιὸς, ἐν ἅρματι πυρίνῳ. καὶ συνεκράθης Μάκαρ, ἀμέσως τῇ Τριάδι, Εὐθύμιε παγκόσμιε·

Ὁ Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸμ Κύριομ.

Ἔρως ἐν ταῖς καρδίαις σῦ Πάτερ τῦ Κυρίυ, σταυρὸμ τὰ τῶμ δαιμόμωμ, φαντάσματα τελείως, Εὐθύμιε ἐθανάτωσας·

Δόξα, ἐ νῦν. Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Αἶρε ἡ τὴμ χαράν, τῇ Κόσμῳ δεξαμεμήν, Χριστὸμ τὸμ ζωοδότην, ἐ παύσαντα τὴμ λύπην, Παρθένε τ' Προμήτορος·

Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραίνε ὄρημος ἡ ὠδῖνα σα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τὸ, Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἴσῶμεν ἓ. ἡ. ἐ ψάλλομεν, ἓ. προσόμοια. ἦχ, ά.

Παράδοξοι Μάρτυρες.

Ἀτὰρ Εὐθύμιε τὸμ σὸμ, τόκομ προκατήγγειλε, φαλεὶς ὑραίος Ἄγγελος, ὡς τῦ βλαστήσαντος, ἐκ μυδύος στείρας, Γωαήμ· τότε γὸ, ἐδείχθης ζηλωτὴς ἐ ἐκμαγεῖομ, ἀκτήμων ἄοικος, βαπτιστὴς ἐ ὀρεσίτροφος, ὑπερλάμψας, τοῖς ἀπείροις θαύμασι·

Ἀτὲρ Εὐθύμιε καρπὸς, ἔφυς μὴ σπορώσεως, ἀλλ' ὤφθης ὄμτως πολύγομος. ἐκ γὰρ τῦ ἀσπόρματος, τῦ πμεύματικῦ σε, μοναστῶμ πεπλήρωται, ἡ ὄρημος ἡ πρὶμ ἀδιόδευτος· ἐ μωῦ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴμ εἰρήμην, ἐ τὸ μέγα ἔλεος·

Ἀτὸρ Εὐθύμιε ὁ σὸς, βίος ἀμυπόβλητος, ἡ πίστις ὄμτως ὀρθόδοξος. ἐ γὸ ἐκ πράξεως, πρὸς ὑψηλοτάτην, θεωρίαν ἤλασας, σοφίας γέγομας ἐνδιαίτημα, ἐν δύο φύσεσιν, ἕνα σέβων τ' Τριάδος Χριστόν. ᾧ πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

Ἐτε-

Ε'τέρα Π. προσόμοια, ἦχος, δ'.
Ο' ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ε'κ μηδύος Μητρὸς ἁγιασμένος, ὅτε τὸ παμτέφορον ὄμμα τῳ προθέσιμ, ἐ τῳ ῥοπῳ πρὸς τὰ κρέττονα, ἐπαγομένῳ, αἰε πις ρόφως σῦ προεώρακε, τότε Παμμακάριςε, δῶρον θεόσδοτον, τ' ἀθυμίας φοφώμυμον, μεμψυκώσε, τῳ ἧ φυσαύτων λύσι κατίφειαν. ὅθεν ἐκ βρέφους, προηγμένος, τῇ Εὐφγέτῃ Θεῷ ἀνηρέτησας. οὗ ἱκέτάνε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Χαρισμάτων ἐμθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον, ἔσοπτρον Πάτρῳ ἀνρωὶ, Χριςὸς τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείᾳ, μαρμαρυγὰς φωτός σοι ἔξέφρηψεν. ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὤφθης πηγὴ, διαῤῥοφήτε λιμώττυσι. Σ τῶν διψώντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τῳ ἔφεσιν. τὰς ψυχικὰς δὲ διαθέσεις ὁρῶν, σὺ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ. οὗ ἱκέτάνε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεωρίᾳ Σ πράξει διαλάμψας, σὺ ὁ μὴ ἰσάγγελος βίος καμὼν ἀρετῆς, Σ χαρακτὴρ ἀκηρβέστατος, ἧ αἴρουμένων, Θεῷ λαβάειν ἐν τελειότητι. ὁ σὸς δὲ θεόσοφος λόγος Εὐθύμιε, Τριάδα σέβειν ἐδίδασκε, Χριςὸν δὲ ἕνα, ἐν δύο φύσεσι γνωριζόμενον, ἐ τὰς Σινόδους ἰσαρίθμους, τῇ τετρακτύϊ τῆ Εὐαγγελίων Χριςῷ. οὗ ἱκέτάνε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, γ'.

Φιλοθεΐᾳ τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας Μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ Πάτρῳ Εὐθύμιε, φοιτώμενος γέγονας, ἀθυμίαν ἧ πιςῶν, Μαμαζόμτων βακτηρία ἐ ἑδραίωμα, τῆ Α'γίᾳ Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον. αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν Θεανθρικόν σε τόκον παρσεβάσμε; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Παρθένωμε, ἔτεκες Α'πάτορα Τἱὸν ἐν σαρκὶ, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα Α'μήτορα. μηδαμῶς οὖν τομείμαντα ῥοπῇ, ἢ φυρμὸν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τῳ ἰδιότητα, σάφα φυλάξαντα. διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Σ τὰ Α'ναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Α'νάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ε'δοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, ἐ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, ἐ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ε'θνη, Σ κρατήσουσι λαῶν, ἐ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ο'σίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Κεφ. γ'. ι.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Α'νάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, ἐ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, Σ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Υ'ψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς ὡραιότητος, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοὺς σκεπάσει αὐτοὺς, ἐ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν Κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ε'νδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος κατὰ τῶν παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου νεφῶν σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πνεύματος βολὴ θυμοῦ, πλήρεις χαλάζης.

Κεφ. ε. ι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

Α᾽γαμακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ Θαλάσσης. Ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, ἐὼς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ὀρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀφομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.

Κεφ. ε'. 16. Α᾽κούσατε οὖν βασιλεῖς ἐ συνίετε, μάθετε δικασταὶ πράτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ε᾽θνῶν. Ο᾽τι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, ἐ ἡ δυναστεία παρὰ Υ᾽ψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Α᾽μάγνωσμα.

Δ Ι᾽καιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται.

Κεφ. δ'. 7. Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, ἐ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Η᾽ρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. Α᾽ρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, ἐ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις ἐ ἔλεος ἐν τοῖς Ο᾽σίοις αὐτοῦ, ἐ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Λιτὸν π. Γ διόμελ. ἦχ, β'.

Γόρμαφε.

Γ Θυμᾶτε ἔλεγε, τοῖς Γενμήτορσιν Α᾽γγελος Κυρίου, ὅτι παιδίον γενμήσεται ὑμῖν, ἀθυμίας φοφώμυμον. ἀμεφὴς δὲ γαστὶ, φόρων αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα. ἐ ἐκ παργαμῶν δι᾽ ὀχῆς σωαγεσράφης, Πάτορ Εὐθύμιε.

Ο᾽ αὐτός. Τῶ Σταδίτε.

Ω Χυρωμένος τὸν νοῦν χρώσει θεία, Πάτορ Εὐθύμιε, τὰ παρορχόμενα παρέδραμε, μηδὲν θαυμάσας ἢ ἐπιγείων. ἐν μὲν θλίψεσι μεγαλόφρων φανεὶς καὶ γενναιότατος, ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ ἀθυμίᾳ, ταπεινὸς καὶ μέτριος, καὶ τοῦ παρόντος βίου τὸ ἄστατον πέλαγος, σαφῶς διαπεράσας, εἰς εὔδιον λιμένα κατήντησας. Χριστὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο᾽ αὐτός. Τῶ αὐτῶ.

Ω Ν᾽ ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων, κατεφρόνησας Πάτορ Εὐθύμιε. ὅτι τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπεπόθησας. πλοῦτον ἐβδελύξω, ἐνδυσάμορος ταπείνωσιν. φυβλὴ ἐμίσησας, ἢ ἐπεσπάσω τὴν ἐγκράτειαν. ἀδικίαν ἀπεβάλλου, ἐ ἐδίωξας δικαιοσύνην. διὸ Πάτορ Ο᾽σιε, μνημόνευε ἢ ἡμῶν, ἐν ταῖς ὁσίαις ἀνχαῖς σου πρὸς Κύριον.

Δόξα, ἦχος, δ'.

Λ Αμπαν τὰ καλὰ ἔργα σου ὡς Η᾽λιος, ἐπὶ τῆς γῆς ἐ ἐν Οὐρανῷ, Χριστῦ θράπον Εὐθύμιε. ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον πίστιν Χριστοῦ. διὸ ἱκέτευε Ο᾽σιε Πάτορ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ν Εῦσον παρακλήσεσι, σῶν οἰκετῶν Παράμωμε, παύσασα δεινῶν ἡμῶν ἐπαφάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα. σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, ἢ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, ἢ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι. σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἧς σοὶ πίστως βοῶντων. χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ ἐ σκέπη, ἐ σωτηρία ἧς ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν π. ιῑ. ἦχ, π. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χ Αίροις ὡς ἀθυμίας ἀρχὴ, ἢ Ε᾽κκλησίας γεγονὼς Πάτορ Ο᾽σιε. ἧς σῇ γὰρ γνώμῃ πάσας, αἱρετικῶν τὰς ὁρμὰς, ἐκ Θεοῦ προμοίας ἀπεκρύσω. διόσε φοφώμυμον, ὁμολογεῖ Εὐθύμιον ἧς Οὐρανίῳ Οὐσιῶν δὲ τὰ τάγματα, χαρᾶς ἔπλησας, ἧς τοῦ βίου λαμπρότητι. οἷς ἐ συναυλιζόμενος, φωτός τε πληρούμενος, ἐ παρρησίας ἐ θείας, ἐμπολαύων ἐλλάμψεως, Χριστὸν μὴ δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δ. Τίμιος ἐμαυτίου Κυρίε, ὁ θάνατος τῶ Ο᾽σίω αὐτῶ.

Φ Α᾽βδῳ τῇ τοῦ Σταυροῦ σφηριχθεὶς, τὰ ἀρμάτας τοὺς χειμάρρους ξηράνας. χειμάρρουν φυβῆς δὲ θείας, ἐ Παραδείσου πηγὴν, μοιρῶς Παμμάκαρ ποτιζόμενος, πηγὰς σωτηρίους,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εἶσε, ἐν τῇ ὁρμῇ αὐτῆς ἀμέσως, ἐπιρροαῖς δὲ, θείᾳ Πνεύματος Οὔσιε, πιαινόμενος, ὥσπερ Φαῖμιξ αὐέδραμεν, ὕψος πρὸς Ἐπουράνιον, ὁ Στύλος πυρίμορφος, ὥφθης Θεόφρον ὁ πλήρης, φωτοειδὴς ἐπιλάμψεως, Χριστὸν ὃν δυσώπα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

ᾨ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ὁ Ἅνπως ἕως σκιᾶς θαυμαστῆς, ἕως τῆς οἴκου τοῦ Θεοῦ Παμμακάριστε, διῆλθες ἀγαλλιάσεως, ὁ ἀφροσύνης ψυχῆς, σὺν θα ἦχος Πάτερ ἑορτάζομεν, τερπνῆς ἀκουσόμβρος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, Σ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας ὁ τόκου, γενησόμβρος, ἐν μεθέξει Εὐθύμιε. ἧς μόνης ἐφιέμβρος, τὴν σάρκα ἐμέρωσας, ἧς Σ ἐπέτυχες θείας, δικαιοσύνης κοσμόμβρος, Χριστὸν ἱκέτευε, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, πλ. α.

Ὁ Σὲ Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμὸν, ἕως ἔτι τὴν ψυχὴν Σ τὸ σῶμα, ἧς παθῶν ἠλευθέρωσας, Σ σεαυτὸν ἡτοίμασας, τῆς Πνεύματος καταγώγιον. ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο, Σ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, θεόπτωρ γέγονας, μεγαλοκήρυξ Εὐθύμιε. πρέσβευε ὑπὲρ ἧς ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀκαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, Σ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ καταχρέως, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ Τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον, τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καταφυγὴν ἧς ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ.

Τ᾽ φραίμ ἔρημος ἡ δὲ τέκτωσα, ἀθύμησον ἡ δὲ οὐκ ὠδίνησα. ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, αὐτὴρ ἐπιθυμιῶν ἧς τοῦ Πνεύματος, δυσεβείας φυτάσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, εὐφράνθησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α. ἓλο. καν. ἦχ. δ.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ὁρμήσεσι διδαχαῖς, καταφωτίζων Εὐθύμιε, τὰς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Δόξα, Ὁμοιον.

Ἐξ Αἰγύπτου ἔγραψας ὡς ἑωσφόρος, καὶ τὸν Κόσμον ἔλαμψας, ταῖς φαεσμαῖς σου ἀρεταῖς, ἠγλαϊσμένε Εὐθύμιε, πᾶσιν ἐκλάμψας, τὸ φῶς τῆς ἀσκήσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐν τῇ σκέπῃ Παράσχε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ᾽ ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, τῷ φιλανθρώπῳ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὸ β᾽. ἓλο. κα. ἦχος, πλ. α.

Τὸν σωτῆρα Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Ἀ᾽ φροντίδας τοῦ βίου ἀπαρνησάμβρος, Σ Ἀγγέλων τὸν βίον ἀναλαβόμβρος, ἐγκρατείᾳ τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, Σ θαυμάτων ἐκ Θεοῦ, χάριν ἐδέξω δαψιλῶς, Εὐθύμιε Θεοφόρε, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκέτευε, ἧς ἀσεβῶς ἀφημοιώτωμεν.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει πρὸς σὲ τὴν εὐσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμήν σου μὴ ἀποτύχωμεν. δυνάσαι γὰρ ἀληθῶς, τοὺς πάντας σώζειν ὡς ἔσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς Μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἀεὶ χαρωμένη Θεοχαρίτωτε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κα. ἦχ. πλ.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἡ μπωχείαν τὴν ὄντως τοῦ δι᾽ ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβὼν, ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον Μακάριε. τῇ μωσικῇ γὰρ ξύλῃ, γαυσάμβρος Οὔσιε, Μαραζόμενον ἐδείχθης, διδάσκαλος σύνεσε. ὅθεν ὁ πρὸς ζῆλον, Ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, ὁ πρὸς χῶσιν τῆς πίστεως. σημειοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἀγίαν μιμήσεως.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὲ Παρθένον Σ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀπορρήτως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῆς ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκίρτησεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ὁ ὢν βρέφος ἐπλάσθης, τὸν Κτίστην ὁ Κύριον.

ὄθεν τῷ Α'γγέλῳ, Σ αὐθρώπῳ τὸ γέμος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν παμάγιον τόκομσε, Σ συμφώνως βοῶμεν σοι. πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῷ πταισμάτῳ ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δελόςσε:~

Οἱ Α'μαβαθμοὶ, τὸ ά. Α'ντίφ. τῆς δ'. ἦχε.
Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίε ὁ θάνατος τῶν Ο'σίε αὐτῶν.

ῥ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. τὸ Εὐαγγέλιον.
τὸ Γ'διόμελ. ἦχ, π.β'.

Ο "Σιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σε. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Α'γγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἐμέμησω ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριςὸν τὸν Θεὸν, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καμὼν τῆς Θεοτόκε, εἰς ς'. καὶ τὸ Ο'σίε οἱ δύο, εἰς ή. ὁ πρῶτος ποίημα Γ'ωσήφ τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Οὐ ἡ ἀκροςιχίς.
Μετὰ τῶν Εἱρμῶν.

Ο "λβος πέφηνας, γηγενῶν Εὐθύμιε.
Ω, δὴ, ά. ἦχος, δ'. ὁ Εἱρμός.

Τ'κ ἔςισοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε. ἐν χερὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν λαὸν, ὃν ἐκτήσω Φιλάνθρωπε:~

Τ'ες τὴν κατήφειαν, τοῖς παραδόξως φύσασιν, ἐκ Θεοῦ ἐπαγγελθείς, καὶ πρὸ τῆς τόκε σε δωρεὰ, ἀθυμίας φρουρούμενος:~

Οᾗ χαρις ήριον, ἡ Ε'κκλησία Ο"σιε, δεξαμένη σε βλαςὸν, ἐκ Θεοῦ εἰρηνικῆς, Σ ἀθυμίας Προάγγελον:~

Ε'τέρος Καμὼν τῆς Ο'σίου,
Ποίημα Θεοφάνους.
Οὐ ἡ ἀκροςιχίς.

Ταῖς σαῖς προσευχαῖς, Παμμάκαρ φῶς μοι μέμαις.
Ω, δὴ, ά. ἦχ, πλ. Α'ρμαηλάτιον.

Αἷς προσευχαῖς σε Σ ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἐκδυσωπῶν τὸν Θεὸν, τὸ σκοτεινὸν μέφος, τὸ τῆς ἀθυμίας μου, Παμμάκαρ διασκέδασον, ἀθυμίας ὑπάρχων, ἐν θυμηδίας αὐτάπλεως, τῷ Παμβασιλεῖ παρισάμενος:~

Α "Λλος καθάπερ Σαμουὴλ Θεόδοτε, Σ πρὸ συλλήψεως, ἐπαγγελθεὶς Πατρὶ, πάσαις ἐμπέφλωκας, ταῖς Ε'κκλησίαις Ο"σιε, φρουρούμενος τῷ κλήσει, καταλλήλου ἐπαγόμενος, τῇ τῆς ἀθυμίας φαιδρότητι:~

Ι 'Κετηρίᾳ Σ δεήσει χρώμενοι, οἱ σοὶ γνήτορες, πρὸς τὸν Θεὸν δῶρον, θεῖόν σε κομίζουσι, καὶ φωτοφόρον βλάςημα, τῇ γονηνίσει μιμούμενον, τῆς ἀσεβείας τὴν ἔλλαμψιν, Σ τὸν τῆς αἱρέσεως ἔλεγχον:~

Τ' ἐκ παιδὸς καθιερώθης Ο"σιε, τῷ δεδωκότι Θεῷ· ἐν πρὸς αὐτὸν βλέπων, ἐν καθοδηγούμενος, ζωοποιοῖς προςάγμασι, τοῖς αὐτῆς Θεοφόρε, πρὸς ὕψος ἤρθης μεταρσίου, τὸ πρὶν ἀρετῶν διὰ πίςεως:~

Θεοτοκίον.

Ε' Θεομῆτορ προςασίαν ἔχομτάν, ἀ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν ςῖφος, τὸ αὐτιμαχόμενον, τοῖς ἀσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκσὲ γονηθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων ἐν Κύριον. ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον:~

Ω, δὴ, γ'. ὁ Εἱρμός.

Τ'κ ἐν σοφίᾳ, ἐν δυνάμει ἐν πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆς Παρθένε, ἐμπορεύσατο σοφίᾳ Θεὸς. ὁ γὰρ ἔςιν Α"γιος, πλὴν σὺ Φιλάνθρωπε:~

Ε' ἠτεκνώσα, τὸ τῆς Α"ννης ζηλώσασα ὅσιον, ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, θυσίαν ζῶσαν προσήγαγε, Θεῷ τῷ δοξάσαντι, καὶ πρὸ συλλήψεως:~

Ε ὐσεβείᾳ, τῇ πρὸς Θεὸν ἀγάπῃ πυρούμενος, λογισμῷ παμάσεβεῖ, παθῶν ἐκράτησας Ο"σιε. διὸ θεία χάριτι σοι ἐπαμεπαύσατο:~

Α "λλος. Ο' ςεφεώσας κατ' ἀρχάς.

'Πὸ ςειρώσεως τεχθεὶς, πνευματικῆς ἀνακαρπίας, γεωργὸς πολυγονώτατος ὤφθης, τὰς ἀκανθὰς ἐκτεμὼν, τῆς ἀσεβείας Ο"σιε, Σ ἀσεβείας ωτόρον, ἔνθεον καταβαλλόμενος:~

Ε 'ργάτης ὑπόφωνῶν, καὶ μυςικῶν θεαμάτων, Θεοφόρε γεγονὼς τὰς ἀπίςους, προσενήνοχας Χριςῷ, θεοπρεπῶς πιςεύοντας, ταῖς διδαχαῖς σε Πατὴρ, διδασκομένους τὰ κρείττονα:~

Ω φρονεςάτῳ λογισμῷ, Σ ἀσεβεῖ κεχρημένος, τῇ ῥάςῶν ἐν φθειρομένῳ αὐτίκα, τῶν

τὴν αἰώνιον ζωὴν, Ϛ τὴν φυσικὴν προέκειμας, διʼ ἐγκρατείας ἄκρας, σαρκα μεκρώσας Εὐθύμιε·

Η Τρπολυμένη τῇ ψυχῇ, Ϛ τεθρωμένῳ τῷ πόθῳ, τῶν ἐχθρῶν τὰς πυκνοφλέκτους ἐμέδρας, ἧς δαιμόνων ἐκφυγὼν, τῇ δροσοβόλῳ χάριτι, κατελαμπρύνθης Πάτερ, σημειοφόρος γενόμενος·

Θεοτοκίον.

Θ Ἡσυχίᾳ τῶν θείων Προφητῶν, ἐ τὰς αὐτῶν προφητείας, ἐπεσφράγισας τεκοῦσα τὸν Λόγον. τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, Ϛ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα, θεηγορίας μόνη, ἀλογημένη Παρθένε·

Κα. ἦχ. πλ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ι Γκρατείας ἐλαίῳ τὸν τῆς ψυχῆς, ἐκπληρώσας λαμπάδα πυρὸς ματικῶς, ποθῶν τὸν ἀείφωτον, τῷ Νυμφίῳ σου ἔλθοντι, προσάντησας ἀρρύπωτος, ἐπήρσας Ὅσιε, Ϛ μυμφῶνι τούτῳ, ἀφραίνη Μακάριε. ὅθεν ἐπαξίως, τὸν φυσικὸν ἐκομίσω, ταύτην τὸν ἀείζωον, ἧς θαυμάτων ἐμφόρησαν. Θεοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἧς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου·

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κ Ἡμ ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὸν ἐμ ζάλῃ τοῦ βίου ἧς δυσφόρων, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, πορευομένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τῷ φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπόβαρτον, ἐ ἐμ πυθμένι ᾅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου γαλήνῃ, παρέχουσα ἄφεσιν. σῷ λιμένι προσέδραμον, Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ Ϛ Θεῷ, ἧς πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου·

Ὡδὴ, δ'. ὁ Εἱρμός.

Λ Κλιμας Χριστὲ τῇ καταβάσει σου, Οὐρανοὺς ἐμ σωτῆρι, καὶ ὤφθης σεσαρκωμένος θεὸς γῆς. διὸ πάντες βοῶμεν, δόξα τῇ Δυναμένει Κύριε·

Φ Τλάξας τὸν μου ἀμετεώριστον, ἐκ παραγαίων τὸν βίον, ἀβάσιν ἐπεδείξω πρὸς Θεόν. ᾧ προβαίνων ἐκράθης, ἐκ δυνάμεως Πάτερ εἰς δύναμιν·

Η Ῥάθης Χριστῷ τῆς ταπεινώσεως, μεταβάσης ἐντεῦθεν, πρὸς ἄκρον τὸ θεοδόχον γενναῖε.

Gennaro.

γονῶς, συσταυρῶσαι τῇ χιόνι, τῷ Σταυρὸν διὰ σὲ ἀναμείναντι·

Ν Ομίμως ἀθλῆσαι προελόμενος, ἐξεδύσω τὸν βίον, γυμνὸς δὲ τῷ αὐτιπάλῳ προσπλακεὶς, τῇ Χριστοῦ ἐκμιμήσει, ἐν ὀρήμῳ βρόπαιον ἔστησας·

Ἄλλος. Σύμπαντες Κύριε.

Ο Ὅλον σαυτὸν, Πάτερ Θεῷ καθιέρωσας, ἀθανάτῳ, δόξης ἐφιέμενος, ἐ πρὸς αὐτὸν, ἔδραμες θερμῶς, διὰ πολιτείας, ἀμέμπτου ἐ δι' ἀσκήσεως, Ϛ βίου λαμπροτάτου, αὐγοειδῶς κραυγάζων. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε·

Π Τὸν τῆς πηγῆς, Ὅσιε τὸν ἀγαθότητος, ἀγαπήσας, ὅλης ἐκ δυνάμεως, τοῖς Ἀσκηταῖς γέγονας πηγὴ, θείων χαρισμάτων, διψῶντας τούτους ἰώμενος. πηγαὶ γὰρ ὥσπερ πάλαι, Μωϋσῆς ἐν ὀρήμῳ, παραδόξως Παμμάκαρ ἀνέβλυσας·

Ρ Ἰφαγεὶς, ἐκ τῆς ἀδύτου τῶν Πνευμάτων, τὸ παιδίσκης, γόνυ ἐλαθόμενος, Υἱὸς Θεοῦ ἀξιοπρεπῶς, τούτους ἀπλάσας, ὑιοθεσίας Βαπτίσματι. τῷ θείῳ γὰρ Προδρόμῳ, μιμησάμενος βίον, Βαπτιστὴς ἀνεδείχθης Εὐθύμιε·

Σ Πὸ Θεοῦ, τοῖς ἀγωνοῦσιν Εὐθύμιε, ἐπεγνώσθης, χάριτι λαμπόμενος. ὑ γὰρ τιμῶσι, ἔδει ἀρετῶν, ὅπως ἐν ὀρήμῳ, λαθεῖν ἐ κατακαλύπτεσθαι. διόσε φωτοφόρον, ὡς φωστῆρα τοῖς πᾶσιν, ὁ Δεσπότης ἧς ὅλων ἀνέδειξε·

Θεοτοκίον.

Χ Αῖρε Σεμνὴ, χαῖρε Παρθένε Παναγνὴ, χαῖρε Ὄρος, χάριτι κατάσκιον, χαῖρε Σκηνὴ, χαῖρε Κιβωτὲ, χαῖρε ἡ Λυχνία, τὸ φῶς τὸ θεῖον βαστάσασα. χαρᾶς γὰρ ἀνεκφράστου, Ϛ ψυχῶν ἀφροσύνης, τοῖς πιστοῖς πρόξενος γέγονας·

Ὡδὴ, ε'. ὁ Εἱρμός.

Σ Εβεῖς ὃν ὁρῶνται, τὸν δόξαν σου Χριστὲ. ἀλλ' ἡμεῖς σε Μονογενῆ, Παρθικῆς ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρθίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε·

Ε Αυτὸν ὑπέταξας, τῷ νόμῳ τῷ Θεῷ. τὸ γὰρ σῶμά σου ὡς ψυχῆς, Θεοφόρε ἔργαλον, ἐδουλαγώγησας, τὸ σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυποτάξας τῷ πνεύματι·

Ε Γκηθοῦς διλύσας, τὸν τρίβον τῆς ζωῆς,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὃ Θεὸ φόβον συλλαβὼν, σωτηρίαν ἔτεκε τοῖς πλανωμένοις, ἀναλάμψας Ἥλιος, τὴν ὀρήμῳ καλυπτόμενος.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Σκιτῶν ἀσεβείας, Θεῷ τῷ Οὐρανίῳ τείνον Εὐθύμιε, προηγήσω Πάτερ, ἐς πρὸς κληροδοσίαν αἰώλεθρον, ἐν ὑψίστοις ἄγων, φύλος πυρός τε καὶ μεφέλης, δεδεγμένος τὸν ἄγγελον τῆς Πνεύματος.

Ἄρρην ἀθενοώτων, ἄγαν συμπαθέστατον Κόσμῳ δεδώρηται, ὁ Χριστός σε Πάτερ, καὶ πανώργων βροτέα παράδοξον, παιδάντιν ἀφρόνων, σωφρονιστὴν ἀγνωμονούντων, ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν αὐτιλήπτορα.

Ταπεινὸς ἐλεήμων, χρώμενον ταπεινόφρονα φρόνημα γεγενῆσαι, τῶν παθῶν ἐκτέμνων, τὰς αἰτίας ἐνθέοις διδάγμασι, σοφίζων Πάτερ, καὶ μαθητῶν τὰς φοιτητάς σου, καὶ ψυχῶν θεραπεύων μολύσματα.

Ἁμαρτωλῶν τὰς ἀκτῖνας, πέμπων τὴν θαυμάτων σου πάντας ἐφώτισας, καὶ μαργαρίτης ὡς πρὸ, ἐφελκύσω πρὸς τὰ σὰ παιδάρια, διαπλάττων ἤθη, ἐς τὴν ψυχῶν τὰς διαθέσεις, ἐμβατεύων ψυχῆς καθαρότητι.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, παῦτάσε κηρύττομεν Θεοχαρίτωτε, οἱ τῇ σῇ γενήσει, τὸ φθορᾶς λυτρωθεντὸν γενήσεως, ἐς πρὸς τὸν ἀμείνω, πάλιν ζωὴν ἀνακληθεντὸν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Ὠδὴ, ς'. ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς Θαλάσσης, ἐς κατεπόντισέ με, καταγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεὸς, ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Ὅρος ὡς πρὸ πάλαι τὸ παιδίσκης, τὸ παλιγγενεσίας, τῷ λαβρῷ ἐς μοῦ ὑποθεμένας, ταῖς σαῖς λιταῖς, Θεοφόρε σώφρονον, τὸν ζυγὸν τὸν τῆς δικαίας ἡμῶν.

Θεσπέσιον σοφόν σε οἰκονόμον, ἐς παιδάντιν ἀφρόνων, πονηρίας πνευμάτων διώκτην, ἐν τῷ Θεῷ, Θεοφόρε χάρις σοι, ἐναργῶς ἐν σοὶ σκιρτήσασα.

Ἄλλος. Ἐλέησόν με Σωτήρ.

Ἐγείρων παρὰ Θεοῦ, τὴν ἔξουσίαν δι' ἐξαμενος, τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν, δαιμόνων ἐδίωξας, τῆς τούτων ἐπιβλώσεως, ἐώμενος πάντας, τοὺς ἐν πίστει προσερχομένους.

Ἀκάθεκτος ἀληθῶς, ἐγένου Πάτερ Εὐθύμιε, πτωχείαν πλουτοποιὸν, ἐς πόθος χαρμόσυνον, κτησάμενος Ὅσιε. δι' ὧν Βασιλείαν, Οὐρανῶν ἐκληρονόμησας.

Πῶς τὴν Θεὸν γῆς, τιμὴν καὶ δόξαν ἀμάραντον, αἴδιον δὲ ζωὴν, ἐς κλῆρον ἀκήρατον, Παμμάκαρ ἀπείληφας, σκηνὰς Οὐρανίους, κατοικήσας ἀσφαλέστατα.

Θεοτοκίον.

Τείνασε τῶν πάντων, καὶ Δέσποιναν ὁμολογίζομεν. τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν, ἀῤῥήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, ἐς διακρατοῦντα, καὶ σωέχοντα Παμάμωμε.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐν τῇ σεωτῇ γενήσεσε, χαρᾷ ἡ Κτίσις εὔρατο. καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου Ὅσιε, τὴν ἀθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σε θαυμάτων. ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάθαρον ἁμαρτημάτων κηλίδας. ὅπως κράζωμεν, Ἀλληλούϊα.

Οἶκος.

Ἐκ βαθύμου καρδίας τὸν αἶνεσιν, πῶς προσοίσω ὁ ἄθλιος δέδοικα, καὶ ὑμνήσω τὸν μέγαν Εὐθύμιον; ἀλλὰ τούτου θαῤῥῶν ταῖς δεήσεσιν, ἐν ἀθυμίᾳ καὶ σπουδῇ πολλῇ, τῇ φδῇ ἐγχειρήσω, καὶ πᾶσιν δείξω αὐτοῦ τὸν πολιτείαν, ἐς τὸν γενήσιν, καὶ πῶς οἱ τούτου γονεῖς ἐκραύγασον, τὸ Ἀλληλούϊα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κε'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Ἑξ. Τί κοιμᾷ Εὐθύμιε σοὶ ἐς τὸν βίον;
Πρὸς Ἀγγέλους ἔπαρε τὸν ξένον βίον.
Ἄξιε βίε Εὐθύμιος εἰκάδι ἰσόγνιος.

Τοῦτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ μέγας Εὐθύμιος, ἐν τῇ ἐπὶ τῆς Βασιλείας Τραϊανοῦ, ἐν Μελιτινῇ τῇ κατὰ Ἀρμενίαν Μητροπόλει, ἐκ Παύλου καὶ Διονυσίας, ἀγνῶν τιμῶν γενηθεὶς, κατὰ τὸν μέγαν Γεωργίου, ἐκ γαστρικῆς καὶ ἀκάρπου γαστρός. Ὅθεν καὶ τῷ κλήσιν κατ' ἐπα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐπαγγελίαν ἔχων, ἀθυμεῖν τοῖς γνωρίμοις, ὑπὲρ γονῆς δεομένοις, φωνῆς αὖθις ἐπιτυχόντας. Οὗτος μετὰ τὴν τοῦ Πάσχα τελευτὴν, προσάγεται παρὰ τῆς Μητρὸς, Εὐφρωσύνῃ τῇ μεγάλῃ τῆς Μελιτηνῆς Ἐπισκόπῳ, ἢ παρ' αὐτῇ τῇ τάξει τῆς κληρικῶν καταλέγεται. Γενόμενος δὲ περὶ τὴν τῶν ἱερῶν μαθημάτων συλλογὴν ἐπιτήδειος, καὶ πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ἀσκήσει, καὶ ταῖς πρὸς ἀρετὴν ἐπιδόσεσιν ὑπερβαλὼν, ἀναγκάζεται τὴν τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν λαβεῖν, ἐν τῇ ἱερῷ ἀσκητηρίῳ ἐν μοναστηρίῳ τὴν ἐπιμέλειαν δέξασθαι. Ἔτη δὲ καὶ εἴκοσιν ἔτος ἄγων, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, καὶ σὺν τιμῇ τῆς κατ' ὄρος σπηλαίῳ μετὰ τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου συνδιαιτᾶται. σὺν ἅλις χαλεπῶν μοναστῶν παλαίων ἀπήλλαξε. Λέγεται δὲ καὶ ἔτος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ἐκ βραχέων πάνυ καὶ μικρῶν ἄρτων, τετρακοσίους τῇ μονῇ καθ' ὁδὸν παραβαλόντας αὐτῷ διαθρέψαι. Οὐ μόνον δὲ αὐτὸς ἐν δυνάμει Θεοῦ σφίσιν λύσας ἐξῆλθεν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας ἀτέκνους γυναῖκας δι' ἀγκῶνος αὐτέκνους καὶ γονίμους ἀπέδειξε. καὶ κατὰ τὴν μεγάλην Ἠλίαν καὶ ἔτος, θύρας ἀνέῳξεν Οὐρανοῦ, καὶ τὴν γῆν ἀκαρπίαν μοσοῦσαν ἴασατο. Ἐδήλωσε δὲ τοῦ Ὁσίου τὴν σύνδομον λαμπρότητα καὶ ὁ τοῦ πυρὸς φύλος. ὃν ἱερουργοῦντος αὐτοῦ τὴν αἱμακτον Θυσίαν, ὁρατόθεν εἶδον οἱ περιεστῶτες κατελθόντα ἐν συμπαρεστῶτα τῷ Ὁσίῳ, μέχρι πόρας ἔλαβεν ὁ τῆς Θυσίας καιρός. Τὸ δὲ τὰς διαθέσεις τῶν προσιόντων τῆς θείας κοινωνίας μεταχειρίζεσθαι μορφῶς καθορᾶν, καὶ τίς μὲν αὐτῶν μετὰ καθαρᾶς συνειδότος, τίς δὲ ἐπιλωμένως πρόσεισι, τῆς παντελοῦς δήπου καθαρσεως καὶ ἁγνείας σημεῖον ὄξιν. Οὗτος ὁ Μακάριος γνώμονος ἐτῶν ἐμνημόνευτα ἑπτὰ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου. Ἦν δὲ τὸ εἶδος ἀπρεπὴς, τὸν βόστρυχον ἁπλοῦς, τὸ χρῶμα λάμπος, τὴν ἡλικίαν ὑγιὴς καὶ σεμνὸς, πολιὸς τὴν τρίχα, τὴν ὑπηλίαν μέχρι τῆς μηρῶν καθεκώς. Λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τινὸς μέλλοντος τελευτᾶν Μοναχοῦ, ὃς ἐνομίζετο μὲν τοῖς πολλοῖς σώφρων καὶ ἐγκρατὴς, οὐκ ἦν δὲ, ἀλλὰ τοιοῦτον ἀκόλαστος, εἶδε ὁ Μακάριος Ἄγγελον μετὰ βιβλίου τοῦ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκπωμα, καὶ ἅμα φωνῆς ἀκοῦσαι, τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης δηλούσης τοῦ Μοναχοῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βάσσου, Εὐσεβίου, Εὐτυχίου, καὶ Βασιλίδου.

Κ. Χάρας Βάσσου τέμνουσι χάρακα δημίων,
Χάρακα βέβηλοι, χάρας ἡγιασμένας.
Τμηθεὶς πέλυξιν Εὐσέβιος παῖς μέλος,
Τῷ ὀρθόδοξον πίστιν ἄρρωτος μένει.
Εὐτύχιον εἰς μορὴν διέλον τρία,
Θεοῦ θεῖα πρόσωπα τιμῶντα τρία.
Ἀπορραγῶσαι μὴ θέλων Βασιλίδης,
Μοίρας Ἀθλητῶν, ἐρράγη τὴν γαστέρα.

Τοιοῦτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πλούτῳ βρίθοντες, καὶ τῆς συγκλήτου μετέχοντες βουλῆς. Προσῆλθον δὲ τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἔλαβον Βάπτισμα, τὸν Ἐπίσκοπον Θεόπεμπτον ἰδόντες ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦντα, καὶ παράδοξα θαύματα τῇ Χριστοῦ ἐνεργοῦντα δυνάμει. Οὗτοι προσαχθέντες τῷ Βασιλεῖ, ἀφαιροῦνται πρῶτον τὰς ζώνας, εἶτα διαφόρους δέχονται τῆς βίου ἐξαγωγάς. Ὁ μὲν Ἅγιος Βάσσος, εἰς βόθρον μέχρι τῶν μηρῶν ἐμβληθεὶς, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτμηθεὶς, ὅλον τὸ σῶμα κατακοπεὶς, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐσέβιος, κατὰ κεφαλῆς κρεμασθεὶς, κατὰ μέρος πέλυξι διηρέθη. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτύχιος, τέσσαρσι πάλοις βιαίως ἐκταθεὶς, διεμερίσθη βιχῇ. Ὁ δὲ Ἅγιος Βασιλίδης, μαχαίρᾳ ἀπορρήγνυται τὴν γαστέρα. Οἱ δὲ τὸν τοῦ μαρτυρίου φέρουσιν ἐκομίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐγενίου, Καρδίδου, Ουαλεντίνου, καὶ Ἀκύλα.

Κ. Τὸν Εὐγένιον καὶ συνάθλους φῶς ἅμα,
Δι' ἀγχόνην ψυχικὴν κτείνει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Γ'ρμᾶ, Πιρμᾶ, Σ Ρ'ιμμᾶ.

ε'. Ὁ ἀλψις δεχέσθω τοὺς Ἀθλητὰς τῶν κρύος,

Γ'μμᾶ, Πιμμᾶ, Ρ'ιμμᾶ τε τοὺς κρυσταλλίμους.

Τ'τοι χώρας τιμὸς τ' κατ' Ἄρκτον ὑπάρχομτά, παρὰ τῶν εἰδωλομαχομένων βαρβάρων συνεχθεντά, τῷ τ' χώρας παρέσχησαν Ἄρχοντι. Ὅς, ὁμολογήσαντας τὸν Χριςὸν, κατεδίκασε διὰ κρύος τελειωθῆναι. Δεσμοῦται οὖν ξύλοις ὀρθίοις μέσον παγεῖσι τῆς Ποταμῆ ὥρᾳ χειμῶνος, ὅτε τῷ ψύχει διαφόρων ἦν ὕδωρ τῶν ἀκινήτων σωμάτων, πεπηγὸς τὸ ὀλιθηρὸν τοῦ ὕδατος, ἐ ἀκίνητον μένειν. καὶ μετέτῳ τὸ τῆς βίᾳ δέχονται πόρας, τὰς μακαρίας αὐτῶν παραδόντα ψυχὰς εἰς χεῖρας Θεοῦ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μακαρίου Πέτρου τοῦ τελώνου.

ε'. Κ αλεῖσε Πέτρε Χριςὸς ἐκ τελωνίου,
Π ρὸς ἀγετὸν πολιν, μισῶ δὲ πρὸς ῥυφλὸν Πόλιν.

Τ'τος Θεῷ τ' Βασιλείας Γ'ραμματεῖ Πατρίκιος χρηματίσας, πάσης τ' Ἀφρικῆς τὸν διοίκησιν ἐπεπίςευτο. Παντελῶς δὲ ἄσωλαγχνος ὢν καὶ ἀνελεήμων, ἐπιγραφεὶς ὀνόματι φειδωλὸς, παρὰ πᾶσιν ἦν τε καὶ ἐλογίζετο. Διὸ τῶν πτωχῶν τὶς πεῖρας εἵνεκεν αὐτῷ προσελθὼν, ἤτει ἐλεημοσύνην. ὁ δὲ τῶν ἄρτων ἁρπάσας σῖτα, (ἐ γὰρ ἔτυχε τότε τὸν ἀρτοποιὸν τοὺς παρασκευαθέντας κομίζειν ἄρτους,) μετ' θυμοῦ κ' τοῦ πόντος, ὡσεὶ λίθον ἠκόντισεν. Οὕτω δύο παρῆλθον ἡμέραι, καὶ ὁ Πατρίκιος μόσῳ κατάχετος γεγονὼς, ἐαυτὸν ἐώρα τῶν πρακτέων λόγους ἐπέχοντα. Εἶτα Σ ζυγὸς ἐδόκει παρεῖναι, διακρίνων ἑκάτερα. ἔ κ' μὲν τῶν λαιᾶ πλάστιγγα, μέλανας ἔβλεπε σωρευθροιζομένους, καὶ πολλὰ τῶν αὐτῷ πράξεων ἄτοπα τῇ πλάστιγγι κατατιθέντας. κ' δὲ τῶν δεξιᾶ, λαχάνους μὲν αὖρας καὶ φοβερὸς τῶν μορφῶν, μηδὲν ἀγαθόν τι σαθμίσαι παρεξευρίσκοντας, πλὴν τῶν ἄρτων ἑκάτου, ὃν μετὰ θυμοῦ κ' τοῦ πόντος ἔβαλεν. Αὐτίκα τοίνυν διαγαγὰς, καὶ ἅπασαν αὐτῷ τῶν πορφυρίδα πενίᾳ διαφείμας, Σ αὐτὰ τὰ ἱμάτια δὲς πτωχῷ τινὶ, τὸν Χριςὸν εἶδε καθ' ὕπνους ταῦτα ἐνδεδυμένον. Καὶ διὰ τοῦτο προσέθετο καὶ ἑαυτὸν πωλῆσαι καὶ δοῦναι τὸ τίμημα πτωχοῖς. ἀμαχωριθῆναι δὲ μέλλων μετὰ τὸ διαπωλῆσαι ἑαυτὸν, τῶν πυλωρῶν κωφεύοντος διαμοίξας τὰ ὦτα, Σ λαλεῖν παρασκευάσας τῷ ἐπιτάξαι αὐτοῖς αὐτῷ, φυγὰς καταλαμβάνει τὰ Γ'ροσόλυμα, εἶτα τὸν Κωνσταντινούπολιν. ἐν ᾗ ἐ ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, ἐ κατετέθη ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τῶν Βοὸς, ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ·

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον Σ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. ὁ Εἱρμός.

Ε'οι φρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικὸν, εἰς φλόγα φορν θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβόων. ὑμνητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Ὤφθης ἔσω τ' μεφέλης, Πάτερ τῷ ὑπερφυεῖ, πυρὶ καλυπτόμενος, ὡς θεῖος βοῶν μυσταγωγός. ὑμνητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Ε'μεσοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Πάτερ ὁ Δημιουργὸς, ἀφθόνως τ' φύσεως, ψυχῶν διαθέσεως προφαίνων, τῶν μετεχόντων Οσίας, τ' σαρκὸς τῆς Κυρίας·

Θεοτοκίον.

Ἵνα καὶ μετὰ τὸν θεῖαν, σαρκώσιν Μονογενῆ, ἐν δύο ταῖς φύσεσιν, Εὐθύμιε σέβων ἐβόας. ὑμνητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Ἄλλος. Θεῦ συγκατάβασιν.

Σκήνεως φάδιον, ἁγιωσύνης Πάτερ γυμνάσιον, τὸν σὸν ἔδειξας βίον, δι' ἐγκρατείας ἄκρας σὺν μενος, τοῖς Ἀσωμάτοις κραυγάζων Εὐθύμιε. ὑμνητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Ὀμφαίαν σε δίσομον, ἠκουμενίῳ Χριςὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐχθρῶν τὰς καρδίας, ἐ τῶν δαιμόνων σφάττουσαν φάλαγγας, καὶ τῶν ψαλλόντων ψυχὰς κατάφραίμνουσαν. ὑμνητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Ὠτὸς ἐμφορούμενος, τῷ Τρισηλίῳ Πατρὶ φῶς δάτερον, τῇ μεθέξει τοῦ πρώτου, μεμορφωμένος ὤφθης Εὐθύμιε, τὰς λαμπη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πηδόμας ἐκτέμπων τοῖς φάλλουσιν. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:

Θεοτοκίον.

Σ ὄρθρος ἀμέτειλας, δικαιοσύνης Η"λιον ἔχυσα, τὸν ἐκ σκότους τὸν Κόσμον, τῆς ἀγνωσίας ἀπακαθαίρουτα, θεογνωσίας ἀκτῖσιν, ᾗ φάλλομεν. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῆς Πατέρων ἡμῶν:

Ὠ, δὴ, ἡ. Παῖδας διαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Εῷ ἑαυτὸν καθιερώσας, καὶ ἅψας τῆς σωτηρίας τὸν κάμινον, ὅλον σε Εὐθύμιε, χαίρων ὁλοκαύτωσας, ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, τὸν βίον μέλπων Χριστῷ. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, Σ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:

Ἰοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, ὡς κλῆρον τοῦ τῆς μελλόντων χρῶσιν ἄληθας. φύσεως κρατήσας γὰρ, φύσιν ὑπερβέβηκας, πραγματικῶς πρὸς ἔκβασιν, ἀπαύδων Εὐθύμιε. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας:

Ἄλλος. Ἑτέρα τῶν παίδων κάμινον.

Τιμιωτάτη χρώμενος, ἐγκρατείᾳ παρόλβιε, πρὸς ὑψηλοτάτην, πολιτείαν ἔφθασας, δοχεῖον γενόμενος, χωρητικὸν τῆς Πνεύματος, τῆς ζωροποιοῦ, καὶ τῆς ἐκείθεν πλουσίως, βρυόντων χαρισμάτων, μελετῶν ἀμενδότως. Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:

Ἑταιρας ἄνω ἔφθασας, τὴν Σιὼν τὴν ἀκρόπολιν, εἰς τὰς αἰωνίους δὲ μονὰς κατηύτησας. καὶ κλῆρον Οὐρανίων, ἐκ τῆς οἰκείων πόνων ἀρὼν, ταῖς Ἀγγελικαῖς χοροστασίαις συμφάλλεις. οἱ Παῖδες ἄλογεῖτε, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:

Ὁλολαμπὴς ὡς Η"λιος, τὰς ὁρίμους ἐφώτισας, τοὺς σκοτομόρφους, ἀπελάσας δαίμονας. καὶ Στύλος ὁλόφωτος, ὁδηγούμενος γέγονας, θαυματοποιὸς, μαρμαρυγὰς ἀποστίλβων, ἀπαύστως ἀνακράζων. Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:

Ἐρωτάταις πράξεσι, διὰ βίου κοσμούμενος, τῷ ἀρχικωτάτῳ, ἀρετῷ κατώρθωσας, δογμάτων ὀρθότητι, διαπρεπὴς γενόμενος, καὶ θεολογίας ἀκριβὴς σοφιστὴς, βοῶν ἀδιαλείπτως. Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:

Θεοτοκίον.

Νύμφη Θεοῦ Παναμωμε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας, τῆς αἰχμαλωσίας, τῶν παθῶν ἐξάπασον, καὶ τῶν αὐτοδέσποτον, ἐλευθερίαν δέσποινα, ταῖς τῶν ὀρθοδόξων, ἐκκλησίαις παράσχου, ταῖς πίστει μελῳδούσαις. Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:

Ὁ Εἱρμός.

Πταπλασίως κάμινον, τῆς Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργὸν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα. οἱ Παῖδες ἄλογεῖτε, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:

Ὠ, δὴ, θ'. ὁ Εἱρμός.

Ετὰ τόκον σε Ἁγνὴ, καὶ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἐν τόκῳ Ἄχραντε, πᾶσα ἡ Κτίσις καταγγέλλουσα, ὡς Θεοτόκον ἀληθῆ μεγαλύνει σε:

Ἀνάτρωσε πηγὴν, καὶ πρὸ θανάτου Σὲ ἐν θήκαις Ὅσιε, κεκοιμημένον ἀνορύξαντες, ὡς μυροφόρον Ἀθλητὴν μακαρίζομεν:

Πηγαίῳ Βασιλεῖ, τὸν ἐν ὑψίστοις ἀρωγὸν ἀπόρθασαι, καὶ βαρβάρων Σ τὴν ποίμνην, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν, Πάτερ Ὅσιε:

Ἄλλος. Ἑξέστη Θεὸν τόκος.

Γνώρισε Χριστός σοι τὸν πρὸς αὐτὸν, παλυβρασμὸν Πάτερ ἀμάλυσιν, ὥσπερ Μωσεῖ, πάλαι τῇ θεότητι. ὃ μιμητὴς, δι' ἀρετῆς γενόμενος, ῥήξας σὺ τὸν Θάλασσαν τῶν παθῶν, διέβης ἀκωλύτως, πρὸς γλυκεῖαν ἐπαγγελίας, τὴν ἐμαυτίνην βαπτισάμενος:

Ῥάγη ἐν ὁρίμῳ ὕδωρ καὶ γῆ, ἡ διψῶσα εἰς ἕλη ἐγένετο, ταῖς προσευχαῖς, μετασκευασθεῖσα Πάτερ ταῖς σαῖς. ἀσκητικαὶ γὰρ φάλαγγες, ταύτῃ κατοικοῦσι ποταμηδόν. ἡ χώρα Ἰορδάνου, ἐξυθήσεν ὡς κρίνον, ἀρδευομένη ταῖς σαῖς δάκρυσι:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Μεσολογγίου

Μ Ετέφυε ὡς Ἠλίας ὁ ζηλωτὴς, ἀρετῶν ἐποχούμενος ἅρματι, πρὸς Οὐρανόν. ὅπερ τὸ πολίτευμα ἐμφανῶς, τὸ σὸν ἐγράφη Ὅσιε. καὶ μοῦ τῷ Δεσπότῃ παρεστηκώς, μνημόνευε τῶν πίστει, τὴν μνήμην σου τελούντων, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Ο Βίος σου Πανμάκαρ Ἀγγελικὸς, ἡ ζωὴ δὲ Θεόφρον ὑπέρλαμπρος, ἡ δὲ ψυχὴ, φωτοειδεστάτη θεοειδὴς, καὶ ἀσεβῶν ἡ πίστις σου. θείων γὰρ δογμάτων ὑφηγητὴς, ἐγένου Θεοφόρε, καὶ Κύριξ ὀρθοδόξου, διδασκαλίας ἐχρημάτισας.

Τ Κέτλωσε ἐκ πρέσβυν πρὸς τὸν Θεὸν, πρεσβεύσομεν Πατρὶ συγχώρησιν, ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν ὀφλημάτων Σ τῶν χρεῶν, ἀποκοπὰς αἰτούμενον, θείας μιμησάμενον Οἰκτιρμούς, προβάλλομαι προθύμως, ἐλπίδι τῆς πρεσβείας, τῆς σῆς Θεόφρον κηρυζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ω Τηρίον γενοῦ μοι πύργος Ἁγνὴ, τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας, Σ πειρασμῶν, ἔχλων ἐκ κινδύνων ἀποσοβῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρω ἀπελαύνων ἐκ καθαρὰν, δίδουσ ἐλευθερίαν, ἐκ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθορίαν παρεχόμενος.

Ο Εἱρμός.

Ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα. ὅτι Θεὸς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν Οὐρανῶν. διόσε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, Ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Κ Μίβρας καθηγίασε, Θεόσε Πατρὶ Ὅσιε, Ἰερεμίαν ὡς πάλαι, Σ Σαμουὴλ Θεοφόρε, Προφήτην θεῖον δείξασε, τερατουργὲ Εὐθύμιε, ἀγγέλων ὁμόσκηνε. μεθ' ὧν μνημόνευε πάντων, τῶν σὲ πίστει ἀνυμνούντων.

Ἕτερον, Ὅμοιον.

Σ πάλαι τῷ βλαστήματος, Προδρόμε θεῖος Ἄγγελος, ἐκφαίνεται μηδύος, τὸν σὸν κατηγγειλε τόκον. διὸ Σ τότε γέγονας, ἐκμαγεῖον Εὐθύμιε, Βαπτιστὴς ὀρεσίβιε-

φος, ἀκτήμων ἄσκος πᾶσι; χαρίσμασι διαλάμπων.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ν δύο ταῖς θελήσεσι, ἐκ φύσεσι Παμάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τέκτεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὴν δι' ἡμᾶς τωθέντα, μέχρι σταυροῦ θελήματι, Σ ἡμῖν χαρισάμενον, τὴν τ Θεότητος πλοῦτον, Θεοκυήτορ Παρθένε.

Εἰς τὰς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἰδιόμελον. Δ. ἐ φάλλομεν, Π. προσόμοια, ἦχος, πλ. δ.

Ω τῆς παραδόξου θαύματος.

Σιε Πατὴρ Εὐθύμιε, καταλιπὼν τὰ ἐν γῇ, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, μὴ προκρίμας ἔνδοξε, τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα. ἐν τῷ ἁγίῳ ὥσπερ ἐν πόλει οἰκῶν, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας ὤλεσας. ὧν τίς ἰσχύσειεν, ἐξαπατῆσαι ἀοίδιμε, τῆς σῆς ψυχῆς, ὅντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν Κύριον;

Σιε Πατὴρ Εὐθύμιε, σὺ ἀνεδείχθης καμοὶ, Μοναζόντων Σ καύχημα, ὀρθοδόξων ἔρυσμα, Σ λαμπρὸς Οἰκουμένης φωστήρ. τῶν γὰρ δολίων ἐχθρῶν ἰσχὺν ἐποίησας, τὰς ἐκφοβήσεις ἐν τῷ ἀσηλαίῳ οἰκῶν. ὦ τῶν χαρίσματος, τῶν ἐν σοὶ Μακάριε. δι' ὃ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἀφρύν.

Σιε Πατὴρ Εὐθύμιε. σὺ ἀληθῶς πρὸς Θεὸν, τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας, ἐ ἀσκήσει Ἅγιε, τὰς αἰσθήσεις ἐκάθηρας, ἐ ταῖς ἀπαύστοις δάκρυσι παιόλβιε, τ ἀθανάτου ζωῆς ἠξίωσαι. ὦ ἐγκαλλώπισμα, Ἀσκητῶν ἀοίδιμε, σὲ ὁ Χριστὸς, χαίρων ὑπεδέξατο, ἐς τὰς αὐλὰς μονάς.

Δόξα, ἦχος, πλ.

Ω Μοναχῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητὴν σε τιμῶμεν Εὐθύμιε. διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως αὐθεάν, παραύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος ἐν τῷ Χριστῷ δειλάσας, ἐ ἐχθρῶν θαμβύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, τῶν Παύλου συμμέτοχε τῶν Θηβαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, Σ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, Σ ἐκ τῶν Καμώνος. Ω, δή, γ. Σ ς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῷ

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΑ'. Τῆ Ο'σίᾳ Παρθένῳ ἡμῶν Μαξίμῃ τῇ Ο'μολογητῇ, ἐ τῆ Α'γίᾳ Μάρτυρος Νεοφύτῃ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰ ϛ'. Σ ψάλλομεν ϛ. προσόμοια, ἦχ, δ'.

Ω'ς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ο'μ δι' οἴκτον γενόμενον, ὡς ἀνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐμφγαίαις τε, καταμενόμενον Ο'σιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα ϛόματα, μονοθέλητον, μονενόφγητον τὸν δοξαζόμτων, ἐπηρείᾳ διαβόλε, τῆ τῶν κακίαν τεκτήναντος·

Αῖς μάταις τῆς δογμάτων σε, Πύῤῥον Πάτρ ἀπέπηξας, ληρωδοῦντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα. ἐ διωγμὸς ἐκαρτόρησας, ἐ θλίψεις ἀοίδιμε, μαζιζόμενος δεινῶς, Σ τῶν γλῶτταν τεμνόμενος, ἐ τῶν παίοντε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χέρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα·

Ξυγράφε ὡς κάλαμος, τεθημένη τῷ Πνεύματι, ἣ Α'γία γέγονε Πάτρ γλῶσσά σε, καλλιγραφοῦσα ἐν χάρτι, πλαξὶ καρδίαις ἡμῶν, νόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, ἐ τῶν σαρκωσιν, τῆ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος·

Ε'τερα ϛ. προσόμοια τῆ Μάρτυρος, ἦχ, πλ.

Ω' τῆ παραδόξε θαύματος.

Τῆ παραδόξε θαύματος, Περσίδα ὁμιλεῖ, Νεοφύτῳ τῷ Μάρτυρι, ἀνθρωπίνῳ φθέγματι, ἐκ τῆς ἄνω φοιτήσασα. δι' ἧς ἁγράπτε, βίον ἰσάγγελον. ὑφ' ἧς μεάζων, ἀθλυργεῖ κράτιϛα. ὦ θείων πράξεων, τῆ πανταθλε Μάρτυρος. ἧ ταῖς ἀνχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριϛὲ ὡς εὔσπλαγχνος·

Τῆ παραδόξε θαύματος. ἀπὸ παρθενίας αὐτῆ, ὁ ἀρτίφρων Νεόφυτος, ἐκτελεῖ θαυμάσια, ἐμφγεία τῆ Πνεύματος. ἐκ πέτρας ὕδωρ, ἀνχαῖς ἀρύεται. μεκραὶ ἐγήρα, ἧς ὤφθη γενήμα. ὦ θείων πράξεων, τῆ πανταθλε Μάρτυρος. ἧ ταῖς ἀνχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριϛὲ ὡς εὔσπλαγχνος·

Τῆ παραδόξε θαύματος. ὑπὸρ Χριϛῆ ἐμαθλῶν, ὁ γενναῖος Νεόφυτος, τὰς ἐχθρὰς ἐξίϛησιν, ξαυσίοις ἐν θαύμασι. τὸ πῦρ κοιμίζει τότῳ βαλλόμενος. ἀγείνε θῆρας, πατήσοντας δάκμυσιν. ὦ κράτος ἄμαχον, ἐν ᾧ τεθαυμάϛωται, ὁ Α'θλητής. ἀλλὰ ταῖς ἀνχαῖς αὐτῆ, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός·

Δόξα, ἦχ, πα. β'.

Σιε Πάτρ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρε μισθὸν τῶν καμάτων σε. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Α'γγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἱκέτευε αἰτήσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν·

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο'λως ἀποθέμενοι.

Κτήσας κοιλίας με, τὰ πονηρὰς ἁμαρτίας, ξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον. χαλεπῶν κλύδωνος, παρασμῶν λύτρωσαι, καταιγίδος παραπτώσεως, Κόρη ξάρπασον, τῆς ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος ἐ παύουσα, τὰ δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ σε Α'χμή. ὅπως ἀπαύστως δοξάζωσε, τὸν ἀσωματον·

Σταυροθεοτοκίον.

Τομόφρος αἱρέσεως Χριϛέ.

Αὸν τὸν ἀνόμωτατον, ἀδίκως καθηλωτάσε, ἐπὶ ξύλε, ἣ Παρθένος Σ Α'χμή, Σ Μήτηρ ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτορ διετέτρωτο·

Εἰς τὴν ϛ. τὸ Ο'κτωήχ.

Δόξα, ἦχος, πλ.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυράσου Κύριε.

Ξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τῆ πολεμουμένου τός με ἐπανελθεῖν, κατασπᾶν ὁλοτελῶς. σιώπιζον τὰς μύλας τότε δέομαι, ἐ τὰ μηχανήματα διάλυσον. ὅπως ῥιζάς τῆς τότε ὀρύσσω, μεγαλύνω ἀεὶ τὸν δωματείσαντα·

Σταυροθεοτοκίον, Ο'μοι μοι.

Δάμαλις ἣ ἄπειλος, τὸν Μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλε, προσαναρτώμενον ἐθε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροια

λυσίως, ὀδυρομένη γοερῶς. οἴμοι ἀμεβόα, ποθεμότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀπαπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκμῶσαι ἐκ σῆ παμφίλτατε·

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ.

Ὀρθοδοξίας Ὁδηγέ, ἀσεβείας Διδάσκαλε ἐσεμνότητος, ὁ Ἐκκλησίας ὁ φωστήρ, τῆς Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν σωθήσεται. ὁ δὲς Καθὼς τὸ Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίων, δύο.

Ὁ Καθὼς τῆς Ὁσίου,

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄνευ τῆς Θεοτοκίου.

Ὁ Παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ποίημα Γεωργίου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχος, πλ. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὅλως μοι τὸν Θεόπνουν, ἐκ τοῦ μελιῤῥύτου Σου ἰδέας σου, ἐμπόσαξον γλώττης, θεῖε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος·

Γὰρ καθαιρόμενον ὤφθης, τῆς αἱρέσεων Μακάριε. ὡς καλάμῳ γὰρ ταύτας, κατεπάλαισας ζήλῳ τοῦ Πνεύματος·

Λόγον προετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα, τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διήλεγκται· Σύ.

Ὅλος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστρός σου Θεομύμφευτε, ἀδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμόν τε δεῖ τὸ φῶς ἄδυτον·

Ἕτερος Καθὼς τῆς Μάρτυρος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστὸν φυτόν σε Μάρτυς ἀθρήμων μέσον,

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, ἀ. ἦχος, αὐτός.

Τὸν χρηστὸν διοδεύσας.

Χριστὸν Παμμάκαρ μέσον φυτὸν, λιμῶνι βλαστήσαντα, τῆς Μαρτύρων Σου ἴδρυσε, καρποὺς ἀσεβείας ἐξανθήσαντα, ἐπεγνωκότα ὑμνεῖν Νεόφυτε·

Ἡμάτων τῶν θείων ἐκπληρωτὴς, δεικνύμενος Μάκαρ, ἀπὸ βρέφους τοῦ ἀγαθοῦ, μεῖδα ἐμφρόνως ἐξελέξω, καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων γεγένησαι·

Ταλάζων Θεόφρον τὸν γλυκασμὸν, τῆς θεογνωσίας, ἐκ χαλέπων τῶν ἰδρῶν, ψυχὰς φαρμαχθείσας τῇ κακίᾳ, τῇ ἀλλοτρίᾳ σεπτῶς κατεγλύκανας·

Θεοτοκίου.

Ἐκύησα τὸν φύσει Δημιουργὸν, ἐνθέωσας ὅλην, τῷ ὑσίᾳ τῶν γενομένων. διόσε κυρίως Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Παρθένε Θεόνυμφε·

Ὠδὴ, γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἔγιος ὁ Μάξιμος, τὸ ἀσεβοῦς Χριστοῦ Πίστεως, παραληθῶς, Κήρυξε καὶ Μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος·

Ἄξιμε Μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, Θεοπρεπὴς, τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἀγρὸν ἀδιαίτητον·

Βλύσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, παμάσεβη, Μάξιμε Παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ ῥόφιμος·

Θεοτοκίου.

Ἵνα τεῖον Δέσποτα, πρὸς ἁγιότητα φοιτήσαι, δείξῃς ἡμῖν, μήτραν παρθενίαν, παρθενίως κατῴκησας·

Ὁ αὐτός.

Ὅλον ἀνακείμενον, τῷ Παρακλήτῳ Λόγῳ σε, τὸ καθαρὸν, Πνεῦμα διετήρει, ἀπαράβατον Ἔνδοξε·

Μνησαι τοῦ Κύριον, πλήθη λαῶν πιστῶν βλέψαντα, τῷ διὰ σοῦ, Μάρτυς τεκούσης, ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν·

Ὡς ἀπαστράπτουσα, Περιστερὰ φωνῇ ζώσῃ σε, πρὸς τὰς ὁδοὺς, τὰς σωτηρίους, προσκαλεῖται Νεόφυτε· Σύ.

Μύρον χαριστήριον, γενέσεως βροτῶν ἀεὶ μέλλουσι, Μήτηρ Θεοῦ, τῷ ἀθανασίαν, διὰ σοῦ κληρωσάμενον·

Ὁ Εἱρμός.

Τὸ σὸν τὸ στερέωμα, τῆς προσερχόντων σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖσε τὸ πνεῦμά μου·

Κάθισμα, ἦχος, πλ. α'.

Τὸν συναΐδιον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Ἰωάννης τομέας ὑπὲρ τῆς Πίστεως, ἀπεδίωξας Πάτερ ἅπασαν αἵρεσιν. ἐκτμηθεὶς δὲ σὺν χειρὶ τὴν γλῶτταν Μάξιμε, ὁμολογίας ἀπρεπῆ, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ποιητοῦ, ἐδέξω τέφανον Μάκαρ. ὃν μὴ ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐσταλάχθης ὡσπερεὶ φυτὸν ἐκβλαστήσας, ἐν τῇ λι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λιμῶμι τῶμ Χριςὸ Α'θλοφόρωμ, καρπὸς ἐμθέος χμώσεως προσήγαγόν· οἷς πρὸ διαρρέφομται, οἱ πιςῶς σε τιμῶμτά, Ε"μδοξε Νεόφυτε, Α'θλητὰ γενναιόφρομ. ἀλλὰ ταῖς σαῖς δεήσεσιμ ἡμᾶς, παμτοτε σῶζε, Θεῷ παριςάμενος:

Καὶ μυ, Θεοτοκίομ, ὅμοιομ.

Μ Ετὰ Θεὸμ ςᾶσι τὸμ σὸμ Θεοτόκε, προσπεφύγως ὁ ταπειμὸς θεάμ σκέπω, παρακαλῶ δεόμενος ἐλέησομ Α'χμή. ὅτι ὑπόρρημά με, κεφαλὴ ἁμαρτίας, Ϛ τετεύχαι Δέσποιμα, τὰς κολάσεις ἐκφεύγω. ἱκεσίαμ ποίησομ Σεμνὴ, πρὸς τὸμ Τίόμ σου, ἐκ τέτωμ ῥυσθῆναί με:

Σταυροθεοτοκίομ, Ὅμοιομ.

Ο'μ ἐξ Α'μαρχὴ τῆς Παρθὸς γενμηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτωμ σε σαρκὶ τετοκυῖα, ςᾶσι Σταυρῷ κρεμάμενομ ὁρῶσά σε Χριςέ. οἱμοι πόθεμότατε, Ι'ησοῦ ἀγενὲς ἄ. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Α'γγέλωμ, τὸ ἀμόμωμ μυῖ βροτῶμ Τίὲ, θέλωμ ςαυρῶσαι; ὑμμῶσε μακρόθυμε:

Ω'δὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Η γνεῖς σε γοφαίρυσι, ϗ ἧρ Οὐραμίωμ τάξεις θαυμάζυσι. τῇ φιλίᾳ τ' σοφίας γὰρ, ἀγεδείχθης Πάτρ, ὡς πρὸ ἄσαρκος:

Ταμὶς μὴ ὁ Τύραμμος, ἀλλ' ἡ καρτερία σε ἀκατάλυτος. ὅθεμ σὺ μὲμ μεμακάρισαι, ὁ παμπόμηρος δὲ ἐξως ράκισαι:

Τμαθλῆσί σοι Μάξιμε, ἡ ἧρ Μαθητῶμ δυὰς ἡ παμόλβιος, σοὶ τῶμ ἄθλωμ κοιμωμήσαντά. διὸ ϗ ἐπάθλωμ, ἴσωμ ἔτυχομ:

Η῎ ῥοὴ σε τῶ αἵματος, καταρδόμενή ἡ Ε'κκλησία Χριςὸ, ἐξαμθεῖ πατροπαράδοτομ, σὺ τῶ θείω κατόρθωμα Ο"σιε:

Θεοτοκίομ.

Τρωθεὶς τῷ τόκῳ σε, τῶ τ' ἁμαρτίας χρέος Παράμωμε, χαριςήριομ ἐφύμνιομ, ἁπέμπομεν σοι Θεομύμφευτε:

Ο' αὐτός.

Ο' τῶ βίου ἄμεμπτομ, ϗ τ' διαμοίας τὸ ἀκατάπληκτομ, πλήθη πάμπολλα θεώμενα, τῷ Θεῷ προσῆλθομ, Μάρτυς Ε"μδοξε:

Ῥος φθάσας κατῴκησας, θείῳ ὁδηγύμενος Μάκαρ Πνεύματι. ὑπ' Α'γγέλωμ δὲ φερόμενος, τῶμ Α'γγέλωμ ὤφθης ἰσοστάσιος:

Ο'μως θείως δεξάμενος, σὺ τὰς γεγραμμένας ἀξιοθαύμαςε, τύπως ὡδύσας ἐκπεπλήρωκας, ὑπελθὼμ τὰς πόμως τ' ἀθλήσεως:

Τμπαθῶς διεσκόρπισας, ἔδωκας τοῖς πεύσιμ ὡς προςέταξαι, ἀρτικτώμενος Μακάριε, τὰ εἰς τὰς αἰῶμας διαμένομτα:

Θεοτοκίομ.

Κυσίως τετωχάσαμτα, πλύτῳ ἀγαθότητος τὸμ ὑπόρθεομ, Θεοτόκε ἀπεκύησας, τὼ ἡμῶμ τετωχείαμ κατοικτείρομτα:

Ω'δὴ, ε'. Ο'ρθρίζομτάς βοῶμέν σοι.

Ο 'Γμῶσιμ ἧρ γήμωμ ἀθροίσας, καὶ Οὐραμίωμ, ἐμδίκως φιλόσοφος, κατομομάζεται Μάξιμος:

Οφίας τ' ἀμείμω τῷ ἔρωτι, τῶ Χριςῶ σε, μιμητὴς παράριςος, ὤφθης ἀοίδιμε Μάξιμε.

Αμία ὑπόφοριος γέγομας, τῶ Τυράμμυ. εὗρες δὲ Μακάριε, τὸμ Γ'ησοῦμ παραμύθιομ.

Θεοτοκίομ.

Ι' μὴ σὲ Θεοτόκομ γιμώσκομτάς, Θεομήτορ, φῶς ὃ μὴ θεάσομται, τὸ γενμηθὲμ ἐκ σῦ Παρθμε:

Α'λλος. Ι"μα τί με ἀπώσω.

Τςηρίωμ ἀῤῥήτωμ, ἔμπλεως γενόμενος ἀξιοθαύμαςε, πρὸς τὰς προκειμένας, τῆς ἀθλήσεως χαίρωμ ἐχώρησας, ἀνδρικὰς ἀγῶμας, μὴ καταπτήξας τὰς βασάνους, μὴ δὲ θανάτομ Μάρτυς Νεόφυτε:

Πορῥήτῳ προμοίᾳ, τῶ τὰς σὰς ἀθυόμτος πορείας Ε"μδοξε, ἐπιςάντά θεῖοι, πρὸς τὸ ᾴδιομ ἕλκόν σε Α"γγελοι, ἀπὸ ὄρους ἄλλομ, ὡς πρὸ Μωσῆμ δεδοξασμένομ, τῷ προσώπῳ ταῖς θείαις λαμπρότησι:

Η"μα ζῶμ ὁμ καρδίᾳ, ἔχω Παμαοίδιμε Μάρτυς Νεόφυτε, θαρσαλέῳ χμώμῃ, τοῖς διώκταις ἐβόας αὐτόκλητος, τοῖς ἐμὲ ζητῆσι, παρεμι μυῖ τὸ διελέγξαι, τῶμ ὑμῶμ σεβασμάτωμ ἀθεότητα:

Ο' πρὸ παμτωμ αἰώρως, Κόρη Παμαμώμητε θεῖομ μυςήριομ, ἀποκεκρυμμένομ, διὰ σῦ ἐγνωρίσθη τοῖς πράσιμ, ὁ Τίὸς ϗ Λόγος, ὁ τῶ Θεῶ σαρξ χρηματίσας, καὶ θεώσας Παρθένε τὸμ ἄνθρωπομ:

Ω'δὴ, ς'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Νύδοτομ προσφόρας τῷ Θεῷ, Θεοφόρε δέησιμ, ψυχῆς τε σώματος, τῶμ παθῶμ ϗ τ' φθορᾶς με λυτρώσασθαι:

Ηραίρεται αἱρέσεως πηγὴ, βαρβαρώδης ἅπασα, ἀοίδιμε Μάξιμε, φρατομένη τῇ ἰσχύι τ' γλώττης σου:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

Ι Ἀλλ' ἤτί μοι μόνε ἀγαθὲ, καὶ πηγὴ τ' χάριτος, Χριστὲ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς ἀχαῖς σου τὸ Ὅσιόν σου ἀμάβλυσον.

Θεοτοκίον.

Η Μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥύσαι δεόμεθα, τῆς παγίδων τῶν ἐχθρῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Τῶν δεήσεων ἐκχεῶ.

Ψ Ψάλμος, ὦ ξύλον Παμμάκαρ, τῷ σιδήρῳ τὰς πλευρὰς κατεξάνθης, ἀνηλεῶς, ὑπὸ τῶν πλανόντων ἐλέγχοις, τῶν πωρωθέσαν καρδίαν ἐστηρίξας, προσάντους θύειν θεοῖς, καὶ Θεοῦ ξεναρχεῖσθαι ἀθανάτου.

Τρεβλόμενος, καὶ πεδόμενος Μάρτυς, σωτηρίοις ὡς τέλος τῶν πλανόντων, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, τὰς ἀτάκτους πορείας, ἀπράκτους ἔδειξας θυσίας τῶν Πνεύματος. Ὑπὲρ ἁπάντων πρὸς Οὐρανὸν, καὶ Χριστῷ σεφηφόρος παρίστασαι.

Θέλχθης, ταῖς καλλοναῖς τῆς Δεσπότου, καὶ αὐτῷ προσεκολλήθης κραυγάζων. Λόγε Θεοῦ, διὰ σὲ τὸν τυθέντα, ἑκουσίως, ἐγὼ σφαγιάζομαι, μιμούμενος περιφανῶς, τὰ σεπτά σου καὶ θεῖα παθήματα.

Θεοτοκίον.

Ὑ Πόλαμπρος, ἀνεδείχθης καθέδρα, Βασιλέως Οὐρανίου Παρθένε. ὃν ἡ σαρκὶ, ἀνεπαύσατο θέλων, καὶ τὸν πολιὸν ἡμῶν κόπον ἀφείλετο, καὶ ἵδρυσε τῷ Πατρικῷ, ὡς ὑιοθέτησε θρόνῳ τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἦν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἐπλήσθη μου ἡ ζωή, καὶ τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, ἦχ. πλ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὁ τῆς Τριάδος φανεὶς τὸν μέγαν Μαξίμου, τὸν ἐκδιδάξαντα σαφῶς πίστιν τὴν εὐθεῖαν, τῷ πιστεύειν τὸν Χριστὸν ἐν δυσὶ φύσεσι, θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, μεγαλοφώνως οἱ πιστοὶ ἀνυμνήσωμεν, ἀνακράζοντες. Χαῖρε Κήρυξ τῆς πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Νοερόν με τὸ χεῖλος, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, καὶ δός μοι θείαν χάριν ἐλκύσαι, τῷ ἀξίως ὑμνῆσαι Χριστὲ, τὸν ἔχοντα σε ὑπὲρ ἅπαντας, κηρύξαντα τὰς δύο φύσεις. διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούει ταῦτα.

Χ αῖρε φωστὴρ καταυγάζων Κόσμου.
Χ αῖρε λιμὴν τῆς ἐμζάλης βίου.
Χ αῖρε Μαραζόμενων λαμπτὴρ διαυγέστατος.
Χ αῖρε τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος καὶ σθένος.
Χ αῖρε ὄντως ἐγκαλλώπισμα Ἐκκλησίας καὶ στολή.
Χ αῖρε ἔρεισμα τῆς Πίστεως, καὶ ἀσάλευτος κρηπίς.
Χ αῖρε, ὅτι καθέλες τῆς αἱρέσεως θράσος.
Χ αῖρε, ὅτι προθύμως πρὸς Χριστὸν μέλη τέμνῃ.
Χ αῖρε χαρὰ τῶν πίστει τιμώντων σε.
Χ αῖρε χαρὰς πληρῶν τοὺς ποθοῦντάς σε.
Χ αῖρε πολλοὺς τοῦ Βελίαρ λυτρώσας.
Χ αῖρε πιστὸς τῷ Θεῷ προσενέγκας.
Χ αῖρε Κήρυξ τῆς Πίστεως.

Ἕτερον Κοντάκιον, ἦχ. δ.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ι Ἐραῖς διέπρεψας, ὁμολογίαις, καὶ πρὸς φῶς αἰέσπορον, ἐδόξαν ἦρθης ἀπὸ γῆς, κατεσεμνύνου ὦ Μάξιμε. τοὺς τιμῶντάς σου μνήμην τιμῶντας περίσωζε.

Ὁ Οἶκος.

Ὢν ὀρθρεύων ἡ κρηπὶς, ἡ βάσις τῶν δογμάτων, ἡ σάλπιγξ τῆς σοφίας, καὶ τῆς πίστεως ὑπογραμμὸς, Κόσμῳ προαιρεῖται, Μάξιμος ὁ θαυμαστὸς, διὰ τοῦτο μνήμης σήμερον. τότε οὖν πρὸς τὴν λαμπρὰν, ἀφάντητε πάντα, τὴν παρρησίαν τοῦ ζήλου ἀφημοιῶτα, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας. δι' ὧν ὡς ἀληθῶς, ποιμὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων παρετάξατο σφοδρῶς τοῖς λύκοις. ὃς καταβαλὼν, βραβείοις νίκης ἐστέφθη. ὅθεν βοῶμεν αὐτῷ. Τοὺς τιμῶντάς σου μνήμην τιμῶντας περίσωζε.

Τῷ αὐτῷ Μίλων, κά. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Δ. Α' χειρ, ἄγλωττος, χεῖρα δὲ γλῶτταν φύεις,
Κ αὶ χθονὶ Θεοῦ Μάξιμε ψυχὴν δίδως.
Ε ἰκάδι πρώτῃ πάτμος Μαξίμου ὅσιον ἐκάλυψεν.
Τ ὸν ὃν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ ἐπικληθέντος Πωγωνάτου, ὃν τὸν ἀπογόνων Ἡρακλείου. Ταῖς μεγίσταις ὃν τιμαῖς ὑπὸ τῆς πρώτης Βασιλέων δεξιωθεὶς, ἐκαμὸς ὢν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὦ

ἐμ ταῖς πολιτικαῖς διηγήσεσι, τὰ πρακτέα ὑφηγᾶσθαι διὰ λόγων καὶ τρόπων, καὶ τὴν ἀπὸ τῆ χρόνου σωέσιν, εἰς τὸ τοῦ πρωτοασηκρῆτις προεβιβάσθη ἀξίωμα, καὶ βουλῆς τοῖς Βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός. Ἐπεὶ δὲ ἡ πομπὴ καὶ ἔκφυλος δόξα τῆς μίαν θέλησιν τοῦ τῆς διὰ σαρκὸς τῆ Χριστοῦ οἰκονομίας αὐθέντως καὶ δυσσεβῶς ἐπεκράτει, ὅσον ἐπ' αὐτοῖς τὴν μίαν τῆς δύο φύσεων αἱρουμένους, καὶ διατάγματά τε τὴν κακοδοξίαν κρατοῦντα κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπόμπευσε, καὶ τοῦ τῆς μεγάλης προὔκειτο Ἐκκλησίας, οὐκ ἀμαχόμενος τῇ τῆς ἀσεβῶν κοινωνίᾳ σωασεβᾶν, ἀφεὶς τὰς κοσμικὰς ἀρχάς, εἵλετο μᾶλλον ἐμ τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ παρρησιάσθαι, ἢ ἐμ σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν κατοικᾶν. Καὶ καταλαβὼν τὸ ἐμ Χρυσοπόλει Μοναστήριον, τὴν Κόμην ἀπέθετο, οὗ καὶ Καθηγητὴς ὕστερον γέγονεν. Εἶτα θείῳ ζήλῳ ὥσπερ τοῦ πυρὸς ἐξαφθεὶς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμης κατέλαβε, καὶ Πάπαν τὸν Μακαριώτατον Μαρτῖνον, τοπικαῖς συναθροίσαις Σινόδοις, καὶ ἀναθεματίσαι τοὺς Ἀρχηγοὺς τῆ δυσσεβοῦς δόγματος, τῆς μίαν τοῦ Χριστοῦ θέλησιν ληρωδούντων παρέπεισεν. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον τῆς ἄτοπα φρονούντων, λόγους γράψας καὶ ἐπιστολὰς, λογικαῖς ἀποδείξεσι Ϛ γραφικαῖς τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν βεβαιούσας συνθεὶς, πανταχῆ τῆς Οἰκουμένης ἐξέπεμψεν. Ἀναζάξας δὲ ἀπὸ Ῥώμης μετὰ τῆς δύο Ἀναστασίων, τῆς Μαθητῶν αὐτῆ, εἰς Βιθυνίας παρὰ τῆς Συγκλήτου καθίσταται, ὁμοδοξούσης τῇ τῆ Βασιλέως αἱρέσει. Καὶ πάντων ὑπεικόντων τῷ Βασιλεῖ, αὐτός τε ἀθίσταται, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ, ἁμαρτία διὰ τῆς ἐπιστολῶν φρονεῖν μεταπείθων αὐτούς. Ἐπὶ τούτῳ πέμπεται ἐμ φρουρᾷ κατὰ τὴν Θρᾴκιον. Καὶ ἐπιμένων τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριάζεται. Καθαθεν εἰς ὑπόφορίαν κατὰ τὴν Λαζικὴν πέμπεται. Ἔνθα θεῖσι χρόνοις διαγαγὼν, καὶ ταῖς οἰκείαις τῆ σώματος χρείαις αὐτὸς ὑπηρετησάμενος, καὶ πλήρης ὢν ἡμερῶν, μικρὸν μοσήσας, ἀπεπαύσατο ἐμ Κυρίῳ, καὶ κατετέθη ἐμ τῇ Μονῇ τῆ Ἁγίου Ἀρσενίου, ἐμ αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῆς Λαζῶν, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καθ' ἑκάστην ποιῶν. Λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, αὖθις ὑπὸ Θεοῦ παραδόξως ἀποκατασταθῆναι τὴν γλῶτταν, καὶ θαυμαστῶς φθέγγεσθαι, μέχρις οὗ ἐμ τῷ βίῳ ὑπῆρχε. Τῶν δὲ δύο αὐτῆ Μαθητῶν, ὁ μὲν Πρεσβύτερος Ἀναστάσιος, ἴσα τῷ Διδασκάλῳ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν χεῖρα τμηθεὶς, μακρὰν ἐξωρίσθη. Ὁ δὲ μεώτερος Ἀναστάσιος, εἰς τιμὴν τῆς κατὰ Θρᾴκην φρουρίων πεμφθεὶς, τὸν βίον κατέλυσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Ν. Τὸν Νεόφυτον ἐκρίζοι γῆθεν δόρυ,
Νεοφύτου κάλλιστον οἷα πρὸ θάλλος.

Ἦν τοῦτος ἐκ Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, παῖς εὐσεβῶν καὶ Χριστιανῶν γονητόρων, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ. ἐνθὺς δὲ ἐμ ἀρχῇ τῆ βίου, ἐκ χαίτος πλήρης Θεοῦ. Ἔμματον γὰρ ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας, μετὰ τῶν παίδων οἷς ἐπὶ μαθήμασι γραμμάτων συνῆν, προσηύχετο, καὶ ταῦτα παραδόξως διέθρεφε. Καὶ καταπατᾶσα Περσικὰ, τὴν κλίμνη περιᾶχεν αὐτῆ. ἀνθρωπίνως δὲ φθεγξαμένης αὐτῆς, ἐπεὶ ἡ τῆ Ἁγίου Μάτηρ τῷ δίκῃ ἐξέθαμε, ταύτην αὐτὸς διὰ προσαχῆς ἤγειρε. Τὸ δὲ ὄρος τῆ Ὀλύμπου καταλαβὼν, εἰς ἓν τῆ σπηλαίων εἰσέδυ, ἔνθα ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὸν Περσικὰ ἔδειξεν εἰσελθᾶν. Καὶ τὸ ἐμ αὐτῷ θηρίον ἀποδιώξας, ἐποιεῖτο ἑκάστην τὴν οἴκησιν, ὑπὸ Ἀγγέλου ῥεφόμενος. Τοῦ δὲ ἑνδεκάτου ἔτους ἐπιβάς, δι' ἀποκαλύψεως, ἐκ τῆ ὄρους κατῆλθε, καὶ τοὺς γονήσαντας ἀνασασάμενος, καὶ ἐκ τῆς ὑπαρχόντων αὐτοῖς χορηγήσας τοῖς ἐνδεέσι, καὶ πάλιν τὸ ὄρος καταλαβὼν, τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρέσχε τῷ Ἡγεμόνι Δεκίῳ, δι' ἐπικουρίας Ἀγγέλων, τὴν πρὸς αὐτὸν ποιούμενος κάθοδον. Ὅθεν διὰ τὴν ἀπροσδόκητον παῤῥησίαν, πρῶτον μαστίζεται, εἶτα εἰς κλί-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται. Σωθεὶς δὲ τῇ τῶ Χριςῶ χάριτι, θηρίοις ἀφίεται. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀπαύστω ἀβλαβὴς διέμεινε λύμης, ἐπιπεσόντος βαρβάρω τινὸς, αἰμαρᾶται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσίμου, Ἐπισκόπου Συρακούσης, Σικελῶν μέσω.

ϛ. Μετάσασιν Ζώσιμος εὗρεν ἐκ βίω, Ὧ καὶ πρὸ ταύτης πᾶς μετάσασις βίος.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ Σικελίας, Τίῶς γονέων πιςῶν καὶ δίλαβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούτων. οἳ τιμὰ εἶχον Κτῆμα πλησίον Λυκίας τὴ παρθένω. Ὅτε δὲ ἐγεννήθη ὁ Ζώσιμος, καὶ ἀπεγαλακτίθη, ἐδόθη δῶρον τῇ Ἁγίᾳ Λυκίᾳ, ὅτος ὃ τὸ Κτῆμα. Ἐν τῇ μονῇ οὖ ἀνατραφεὶς, γέγονε προσμονάριος τὴ θήκης τὴ Ἁγίας. Καὶ τότε ἀπελθὼν πρὸς τὺς γονεῖς αὐτῶ, ἠδὲ πρὸς μικρὸν συνεχωρήθη διατρίψαι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, ἀλλ' αὖθις ἀντεπέμφθη πρὸς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας, ἀπόντων αὐτῶ τῶν γονέων, ὅτι ἐκεῖ ὀφείλασ εἶναι, ὅπω καὶ ἀφιερώθης. Τριάκοντα δὲ ἔτη ποιήσας ἐν τῇ Μονῇ, ἐγένετο Ἡγούμενος ἐν αὐτῇ. Εἶτα γέγονε καὶ Ἐπίσκοπος τὴ Πόλεως Συρακούσης, ὑπὸ Θεοδώρω Πάπα Ῥώμης. Καὶ καλῶς ποιμάνας τὸ ἐμπιςευθὲν αὐτῷ λογικὸν ποίμνιον, καὶ πολλὺς ἐπιςρέψας ἐξ ἀπιςίας εἰς πίςιν, καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, ζήσας ἔτη πεντήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Οὐαλεριανῶ, Καιδίδε, Ὃ Ἀκύλα.

Τινὲς ἠθλησαν ἐπὶ τὴ Βασιλείας Διοκλητιανῶ καὶ Μαξιμιανῶ, καὶ Λυσίω Δυκός. Ἐν γὰ τοῖς ὄρεσι κρυπτόμενοι Τραπεζοῦντος, κρατοῦνται ὑπὸ Λυσίω. Καὶ ὁμολογήσαντὰ τὸν Χριςὸν, ξυρίζονται ἐν ςενοχώρῳ φρουρίῳ τῆς Λαζικῆς χώρας, Πιτυὲς καλουμένῳ. ἐκεῖθέντε εἰς Τραπεζοῦντα ἄγονται, ἐπὶ τὸν Δυκὶ παραςάντὰ, βουπόροις καταξαίνονται τὰς σάρκας. Εἶτα ἁρπηθέντὰ, σιδηροῖς ὄνυξι σπαράσσονται, ἐν λαμπάσι πυρὸς κατα-

φλέγονται. Ὡς δὲ πρωΐας κατέπεσον οἱ οἰκίζοντὰ αὐτὺς δήμιοι, ταραχθεὶς ὁ Ἡγεμὼν, φρουρεῖσθαι τὺς Ἁγίους προσέταξε. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας κρατηθεὶς ὃ ὁ Ἅγιος Εὐγένιος (ἀμάρετος γὰρ ὢν ἔτι) ἐπὶ τὸν Χριςὸν καὶ αὐτὸς ὁμολογήσας, ἐτύφθη ἀνηλεῶς. Ἀπελθὼν οὖ μετὰ τὸν Ἄρχοντος εἰς τὸν Ναὸν τῶν εἰδώλων, ὃ ἀξάμυρος, πεσεῖν ἐποίησε πάντα τὰ εἴδωλα, ἐπὶ συντρίβεσθαι ὡσεὶ κονιορτόν. Διὸ ἐπὶ χοιρίοις διατεθεὶς, ῥοπάλοις ἀδροῖς τύπτεται. Εἶτα αἰαρτᾶται, ἐπὶ τὰς πλάγας σιδηροῖς ὄνυξιν ἀτόμως ξέεται. καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, ἅλμη σὺν ὄξει δριμυτάτῳ περιαυτλήμενος. Εἶτα καμίνῳ κεκαυμένῃ ὁμοῦ πάντας τὺς Ἁγίους ἐμβάλλουσιν. ἐξ ἧς ῥυσθέντὰ, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σώσις τὴ Ἁγίας Εἰρήνης, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, τῇ ὕσης πρὸς Θάλασσαν. Ὃ μνήμη τὴ Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάπης.

ϛ. Ἁγνὰ οἱ λάγνοι θέντὰ εἰς οἰκον σκάτους,

Πάμφωτον αὐτῇ πρυξένησαν οἰκίαν.

Ἁγία Μάρτυς Ἀγάπη, ὑπῆρχεν ἐκ Πόλεως Ῥώμης, γένους λαμπροῦ. Αὕτη πρόσφορον ἔχουσα τὸν βίον τῷ ὀνόματι, πολλὰς γυναῖκας πρὸς αὐτὴν ἀπιούσας, ἐδίδασκε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ τὸν Χριςὸν Θεὸν γινώσκειν προσέπετο, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν. Τούτων εἰς ἀκοὰς ἐλθόντων τῶ Ἄρχοντος, ἁρπάζεται αὐθέως. Ὃ παραςᾶσα, προσέπετο θύειν, ἢ εἰμὴ θύσασα, εἰς πορνεῖον ἀπάγεσθαι. Ἡ δὲ, ὅτε τοῖς θεοῖς σου θύσω, οὔτε περὶ τοῦ πορνεῦσαι μέλλει μοι ἔλεγε. Θαῤῥῶ γὰρ τῷ Θεῷ μου, ὅτι ἐκφεύξομαι αὐτῶν βοηθουμένη ὑπ' αὐτῶ. Ταῦτα ἀκούσας ὁ παράνομος Ἄρχων, ἐκάλει τὸν πορνοβοσκὸν, καὶ παρεδίδου τινὶ φοβερωτάτῳ Ἀγνὴ πομπεύειν, μετὰ ἐνδύματος αἰσχρὸς, εἰς ὑπόδειγμα προσάξας. Ὡς δὲ παρέςη εἰς τὸ τοῦ Σατανᾶ ὀργαςήριον, καὶ προσήει ἕκαςος βουλόμενος, μηδενὸς κωλύοντος, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιβρετομένων πάντων, ἀθεῶς ὃ ἀπερισκέπτως ταύτῃ προ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

προσδ'χεθαι, ἀ'θυς ἀπενάρκων, ἐ τὴν ἐπιθυμίαν ἠμβλυώρτο, ἐ ὡς νεκροὶ διέκειντο. Τότε τὶς, οἷα φρονῶν μέγα, ἀλαζὼν, ἐ τὰς εἰσιόντας ὀνειδίζων, ὥστις ἡλυμαῖς ἵππος εἰσελθὼν, μ' πολλῆ τῆ θράσυς, προσήγγισε τῆ Α'γία Παρθένφ, ἐ παραχρῆμα γέγονεν ἄπνους, ἐ εἰς γῆν κατέπεσε. Πλείσης δὲ ὥρας διελθούσης, εἷς τὴν ἐκεῖ παρόντων ἀνεβόησε, λέγων. Μεγάλη ἡ πίστις τῆ Χριστιανῶν. Εἰσελθόντων δὲ ἐ τὴν λοιπῶν, μεγάλη ἡ τῆ Χριστῆ δυνάμις, μιᾷ φωνῇ πάντες ἐβόησαν. Ταῦτα μαθὼν ὁ ἄρχων, παρέσησε τὴν Α'γίαν. ἤγαγον δὲ ἐ τὸν νεκρὸν ἔμπροσθεν αὐτῆς, ἐ φησί. Λέγε πονηρὸν γύναιον, πῶς τὸν μεμισήσκον ἀπέκτειρας; Καὶ ἡ Α'γία. ὅτε ἐκέλευσας ἐμβριθῆναι με ἔφη, ἀπαγομένης μου, συνηκολούθησέ μοι τὸ μεμισῆς λυχνομονῶν; ἐ εἰσελθὼν ἵστατο παρ' ἐμοί. ὃς καὶ τὴν τῆ νέων ἐπιθυμίαν ἀμβλύνων διετέλει. Καὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον ὃν νεκρὸν ὁρᾶς, ὕστερον προσελθόντα, μ' ἀλαζονίας ἐ θράσυς, περὶ ἅψασθαί μου, περὶ ῥίψαι φωνὴν, τοιοῦτον ἐργάσατο, οἷον βλέπεις αὐτί. Ὁ Α'ρχων φησί. ἐ τίς ἔτος; Ἡ Α'γία εἶπεν. ὁ Κύριος ἐ Θεός μου ἀπέστειλε τὸν Α'γγελον αὐτῆ, ὕβριν γενέσθαι κατ' ἐμοῦ κωλύοντα. Καὶ ὁ Α'ρχων. εἰ τοίνυν βάλε ἡμᾶς πεῖσαι, ὅτι ἀληθείαν λέγεις, παρακάλεσον τὸν Θεόν σου, ἐ ἀνάστησον αὐτόν. Τότε ἡ Μάρτυς τὰς χεῖρας εἰς Οὐρανὸν ἄρασα, ἐ προσευξαμένη, ἀνέστη παραυτίκα ὁ νεκρός. Καὶ ἐξέστησαν ἅπαντες ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι, ἐ αὐτὸς ὁ Α'ρχων ἐ πολλοὶ ἀνέκραξαν. μεγάλη ἡ δυνάμις τῆ Χριστιανῶν, ἐ μέγας ὁ ἀληθείᾳ ὁ Θεὸς τῆ ἀγνευσάσης γυναικός. Τιμὰς δὲ τῆ δυσσεβῶν ἐ ἀκαθάρτων, ἐβόησαν πρὸς τὸν Α'ρχοντα. ἆρον αὐτὴν ἐκ μέσου. ὅτι διὰ μαγγανείας ποιεῖ, ἃ δοκεῖ ποιεῖν ἐξαίρετα. Τότε πυρίκαυστον γενέσθαι τὴν Α'γίαν προσέταξε. Ἀναφθάσης δὲ μεγάλης φλογὸς, ἡ Α'γία κατασφραγισαμένη ἑαυτὴν, εἰσῆλθε θαρσαλαίως ἐν τῷ μέσῳ. ἐ τὴν ὀχλὼν ἐπὶ στόματος ἔχουσα, ἀνέδραμε πρὸς Κύριον, τὸ σῶμα καταλιποῦσα. Μετὰ δὲ τὸ καταπαῦσαι τὴν πυρὰν, φιλόχριστοί τινες ἐν κρυπτῷ λα-

βόντες τὸ τίμιον αὐτῆς λείψανον, ἐτίμησαν ἐκηδεύσαν, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἅγιοι τέσσαρες Μάρτυρες οἱ ἐν Τύρῳ ξίφει τελειοῦνται.

ϛ. Στρῶν Α'θλητῶν τεσσάρων φωνὴ μία.

Η' μὴν τὸ θρήσκειν ἐκ ξίφους ἀθυμία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ Πάσχα Κυριακὴ τῶν Α'σώτου.

ζ. Α'σωτος εἴ τις ὡς ἐγὼ θαρρῶν ἴθι.

Θεία γὰρ οἴκτου, πᾶσιν ἠνέῳκται θύρα.

Ταῖς αὐτῶν Α'γίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Α'μήν.

Ὠδὴ, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Γεδαίας.

Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν θέλησιν ἔφης, μίαν ἐνέργειαν. Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος, δύο φύσεις θελήσεις, ἐνεργείας ἐκήρυξας. ὁ τῆ Πατρῴων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὰ θελήματα δύο, διαιρήτως γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ, φυσικῇ διαφόρητα. ὁ τῆ Πατρῴων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ὀρθοδοξίαν, τὰς ἐνθέους σου λόγους, Πάτερ κατέχοντα, τὸν σὸν τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἐ θελήσεσι σέβομεν. ὁ τῆ Πατρῴων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὸ Πάτερ εἰδότες, ἐνεργείας τῆ οἴκτου, σεσαρκωμένου Θεοῦ, διττὰς αὐτεξουσίους, θελήσεις διδαχθέντες, σὺν σοὶ ἁμαρτόμεν. ὁ τῆ Πατρῴων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἀρθενικῆς ἐκ μήδυος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς Σωτηρίαν ἡμῶν. διόσου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, ἀχαρίστως κραυγάζομεν. ὁ τῆ Πατρῴων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Παῖδες Ε'βραίων ἐν καμίνῳ.

Οὖρμον ζωόκαυστον ποιήσας, ὁ παράνομος ἐν τούτῳ κατακλύσει, ἐν ἡμέραις ῥίσιν. ἐφλέχθης δὲ ὦδ' ὅλως ἀμάθων Νεόφυτε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δεῦτε ὕμνος παραδόξως, ἱστάμενον σὺν φλογὶ ἐν μέσῳ Μάκαρ. ἡ γὰρ δρόσος Θεοῦ, ἀνέψυχέσε Μάρτυς, ἀναβοῶντα Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ε'γίφον θαῦμα καταπλῆττον, πᾶσαν σύμοιαν σὺ σοὶ τὸ πεπραγμένον. τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς, συμφλέξαν σε Θεόφρον, διεκχυθὲν κατέκαυσε, τῶ πυρὸς τὰς κληρονόμους:

Θεοτοκίον.

Φθης Α'γγέλων ὑπερτέρα, βελῆς Α'γγελον μεγάλης τετοκυῖα, Θεοτόκε Α'μνὴ, ᾧ παύτὰν μελῳδοῦμεν. ὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας:

Ω'δὴ, ἡ. Νικηταὶ τυραύνοι.

Λικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος αὐθρώπων, τὸν Σταυρόν σε ἤρας, ἐν αὐτῶ Μακάριε σωεσταυρώθης, ὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ὄργα τὸν Κύριον:

Ερωθεὶς ἁπάσης, ἡδονῆς Μακάριε θανατηφόρυ, σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θεῖον, ὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ὄργα τὸν Κύριον:

Πιωθεὶς τυραύνυ, δυσσεβῦς ὠμότητος ὐ κατεπλάγης. ἀλλ' ὡς πύργος ἔγης, ἀκλινὴς ἀκραδαντος ὀρθοδοξίας, ὐλογεῖτε κράζων, τὰ ὄργα τὸν Κύριον:

Ωηφόρον αἴγλω, ἐκ μιᾶς Θεότητος φισυποστάτυ, δεδεγμένος ὤφθης, τοῖς ἀμσκότει Η'λιος πεπλανημένοις, ὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ὄργα τὸν Κύριον:

Θεοτοκίον.

Οὖ Α'δὰμ Παρθένε, τῶ παραπεσόντος μὴ ὤφθης Θυγάτηρ, τῶ Θεῶ δὲ Μήτηρ, τῶ ἀμακαμίσαντός μυ τὴν ὐσίαν. ὑμνῦμὲν παύτα τὰ ὄργα ὡς Κύριον:

Α'λλος. Ε'στατλασίως κάμινον.

Ε'φ Παμμάκαρ σώματι, ἐ τελείφ φρομήματι, τὴν τῶ ἀρχεκάκυ, πομπείαν ὤλεσας, φυτὸν ὡραιότατον, ἀμάβλας ἤσαν ἐν ταῖς αὐλαῖς, τῶ ἐξ Γεσσαὶ, ἀμάβλας ἤσαντος ῥίζης. πρὸς ὃν βοᾶς ἀπαύστως, Γερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας:

Ν τῶ σαδίφ θῆρές σε, Α'θλοφόρε ἐδέθησαν, ὥσπερ Δανιὴλ, τὸν Γερὸν τὸ πρότερον. Χριστῦ γάρ σε ἔγνωσαν, τῶν παθημάτων Μάρτυρα. ὃν ὁμολογῶν, τὰς ἀνηκέστυς βασάνυς, ὑπέμεινας κραυγάζων. Γερεῖς ὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας:

Ε'γνωκώς σε πρότερον, ἐν τῶ ὄρει Νεόφυτε, Λέων παμμεγέθης, ἐν σαδίφ δέσμιον, ἀχθεὶς ἐπαφίεται, εἰς τιμωρίαν σὺν Α'θλητά. ἐ ἀμαχωρίσας, προσεκύνεσοι φόβφ, αἰδοῖ συγκεκραμένος, ἐ πηγὰς καταμύξει, δακρύων ἀναθήτως, προχέων Θεομάκαρ:

Θεοτοκίον.

Ε'ον παιδίον τέτοκας, τὸν πάσης τῆς Κτίσεως, φωτα ἐκ Παρθὸς, ἀφράστως Παύαγμε. αὐτὸν ὑμνικέτας, παλαιωθέντα ταῖς ἁμαρτίαις, μωῆ ἀνακαινίσαι, S βοῶντά με σῶσαι. οἱ παῖδες ὐλογεῖτε, Γερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας:

Ο' Ειρμός.

Πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τότε ἐδὼν, τῶ Δημιυργῶ ἐ Λυτρωτῆ ἀνεβόα. οἱ Παῖδες ὐλογεῖτε, Γερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψῦτε, εἰς παύτας τοὺς αἰῶνας:

Ω'δὴ, θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Τισον ὡς Α'βελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνῆ διαπρυσίφ, τῆ Χριστῦ Ε'κκλησία κηρύττει, Μάξιμε Παμμάκαρ ἐ Παμμέγιστε:

Τμηται ἡ χεὶρ, γράφει δὲ τῶ Θείφ δακτύλφ, ὡς καλάμφ ἐ μέλανι, τῆ τετμημένη γλώττη, ἐ τῶ σῶ αἵματι τῶ τιμίφ, πίστιν σὺν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον:

Δεται σὺ Κόσμφ, ἡ σὴ θεος παῤῥησία, ἐ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, τὴ σὴ θέα ἀγάπης. δι' ἣν Ο'σιε τὴν τῦ αἵματος χύσιν, Μάξιμε ὑπέστης προθυμότατα:

Σταθεὶς πρὸ βήματος Θείου, μὴ Μαρτύρων, οἷς τῆ ξύλῃ τὴ πίστεως, ἐκοιμώμησας Πάτερ, ἐ ἡμᾶς οἰκείων τῶ Δεσπότη, S σῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος:

Θεοτοκίον.

Τὴ σὴ Θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν ἐ τεῖχος. σὺ εἶ αὐτίληψις, τῶν εἰς σὲ προσεχόντων. σὲ καὶ μωῆ εἰς πρεσβείαν κεκτήμεθα. ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν:

Α'λλος. Ε'φριξε πᾶσα ἀκοή.

Σταθεὶς οἷά περ Α'μνὸς, πρὸς σφαγὴν ἐθελουσίως προκείμενος, τοῖς αἱρεσίσε, πικροῖς διώκταις Μάρτυς Νεόφυτε. ἐ κεντηθεὶς σου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σε τὴ πλάγρᾳ, λόγχη τὸ μακάριον, τέλος ἀπήλειφας, Ἀθλοφόρε τῆ Χριστῆ γενναιότατε:~

Ψ Σῦμα ὡς περικαλὲς, ἱερεῖον ὡς σεαυτὸν καλλιόρηκα. ὥσπερ ἀπάθημα, μαὶ ἁγίᾳ ἐ καθαρὰ προσφορὰ, ὡς μόχος πολύτιμος, ὡς μέγα Μάκαρ φυτὸν, Παραδείσε, τῷ Θεῷ προσενηνέξαι:~

Γ Γ'μορφος γέγομας παθῶν, τῆ παθόντος δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι, ἐ τῆ ἰσότητι, τ' λόγχης Μάρτυς ἄντως δεδόξασαι. ἐ μιῆ οἰκεῖε τὲς Οὐρανὲς, μίκης διαδήματι, καλλωπιζόμενος, ἐ χαρᾶς ἀδιαδόχε πληρέμβρος:~

Η Μνήμη ἡ πλησιφανὴς, ἐ παράδοξος τ' σῆς σαθλήσεως, Μάρτυς ἀνέτειλεν, Ἡλίου πλέον περιαυγάζουσα, τὰς διανοίας τῆ πιστῶν. ὧν ἡ δυσωπῆσόν σε, σκότος παντοίων παθῶν, Σ κινδύνων χαλεπῶν, ἡμᾶς λύτρωσαι:~ Θεοτοκίον.

Φ Ε'ρυσα οἷά πφ λαβὶς, τὸν ὑραμιον Θεόνυμφε ἀθρακα, τὰ φρυγανώδη με, καρδίας πάθη κατάφλεξον, ἐ τ' γενύμης τῆ πυρὸς, λύτρωσαί με δέομαι. ἵνα δοξάζωσε, τὴ ἐλπίδα τῆ πιστῶν Παναμώμητε:~

Ο' Εἱρμός.

Ϛ Φ'ριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴ ἀπόρρητον Θεῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιος, ἐκὼν καπῆλθε μέχρι ἐ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γνόμβρος ἀνθρωπος. διὸ τὴ ἄληαντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύομβρ.

Ε'ξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θ Εολογῶν ἐκήρυξας, μίαν φύσιν Τριάδος, ἐ μίαν Πάτρφ θέλησιν, ἐ ἐμφγειαν μίαν. Θεῦ δὲ τῆ σαρκωθέντος, δύο φύσεις θελήσεις, ἐ ἐμφγείας Μάξιμε, παύσοφε Θεοφαντορ, ὁμολογῶν, θεομάχων αἱρεσιν κατασρέφεις. ὑφ' ὧν τὴ χεῖρα γλώσσαν τε, ἐτμηθεὶς Μάρτυς ὤφθης:~

Ε'τερον, τῆ Μάρτυρος, ὅμοιον.

Ϛ Πιφανεὶς Νεόφυτε, ἡγεμὼν παραδόξως, μεχρὴ τὴ σὲ κυήσασαν, θαῦμα μέγιστον δείξας, Χριστῆ θεράπων ὡς μέγας. ὃ καὶ μυῶ τεφηφόρος, Θεόφρον παρισάμενος, μὴ ἐλλείπης πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν σὲ, ἀνυμνούντων Ἅγιε καὶ τελούντων, τὴ φωτοφόρον μνήμην σε, Ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς:~

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ϛ Ο'ξυνον ἐ ἀπόρρητον, τῆ ἁφῆ τε σε τόκε, θεοπρεπὲς μυστήριον, καταπλήττει Ἀγγέλες, ἐ τῆ βροτῶν τας χορείας, Μητροπάρθενε Κόρη. ἐ γὰρ Θεὸς ἐν μήτρᾳ σε, σαρκωθεὶς ἀσυγχύτως, ἀνθρωπος ὤφθη ὁ ἀπρόσιτος προσιτός μοι, ἐνώσας με Θεότητι, τῆ αὐτῆ παραδόξως:~

Εἰς τὸν ϛ. ϖ. τῆς Ο'κτωήχου.

Δόξα. ἦχ. πβ'.

Φ Ιλοσοφίᾳ κοσμήσας τὸν βίον σε, θεοσοφίᾳ σαυτὸν κατελάμπρυνας. ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις ἀδοκιμῶν, τῆ καλῆ ὁμολογίᾳ, ἐπεσφράγισας ἀμφότερα, τριόλβιε Μάξιμε. παῤῥησίαν ἣν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῆ ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ μυῶ. Θεοτοκίον.

Θ Υ'δεις προσφέρω σοὶ, κατηχυμένος ἀπὸ σε, ἐκπορεύεται Ἀχμὴ, Παρθένε Θεοτόκε. ἀλλ' αἰτεῖται τὴ χάριν, Σ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφόρον τ' αἰτήσεως:~

Η' Σταυροθεοτοκίον. πρὸς, Τετράμορφος ἀνέστης Χριστέ.

Παράνομος ὡς εἶδέ σε, σοὶ Σταυρῷ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. Τί μα ἐ Θεέ μα, γλυκύτατόν μα τέκνον, πῶς φορᾶς πάθος ὑπομείδιον;

Η' λοιπὴ Ἀκολουθία τῆ Ὀρθρε, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΒ'. Τῆ Ἁγίᾳ Ἀποστόλε Τιμοθέε, Σ τῆ Ἁγίᾳ Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆ Πρίσης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἴσωμεν, ϖ. ϛ'. ἐ ψάλλομεν. ϖ. προσόμοια, ἦχ. ά.

Παράφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ϗ Κτίσι τῆ Πνεύματος σαφῶς, συναλαμπόμενος, Γ'οφοφάντα Τιμόθεε, ἀριδηλότατος, ὡς φωστὴρ ἐδείχθης, διαφέχων ἅπασαν, τὴν γῆν καταλαμπρύνων τῇ χάριτι. ἐ μυῶ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἐ τὸ μέγα ἔλεος:~

Θ Εόφρον Τιμόθεε φυφῆς, τὸν χειμάῤῥοον ἔπιες, καὶ θεοφρόνως ἐπότισας, Θεῦ ἐπίγνωσιν, τὲς θεμένως ποθοῦντας, τὸν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Χερσονήσου

Χριστὸν μιμούμενος. ὃ μῶ χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν θεώμενος, τ̀ Τριάδος τὴν ὑπόφωτον, καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον·

Θ Εὔφρον Τιμόθεε πυκναῖς, ἀῤῥωστίαις σώματος, Σ ἀσθενείαις ῥωννύμενος, τὸν μῶν Μακάριε, τὸ τῆς πλανης κράτος, ἀχερῶς διέλυσας, Χριστῆ τῇ δυναστείᾳ φραξάμενος. καὶ διεκήρυξας, ὑψηγόρως τὸ θειότατον, τῆς εἰρήνης ἡμῖν Εὐαγγέλιον·

Ἕτερα ᾱ. τῶ Μάρτυρος. ὅμοια.

Ψ Οὖ Κόσμε τὰ πόθατα τὰ σὰ, μῶν ὄξάδει θαύματα, θαυματουργὲ Ἀναστάσιε. θαυματουργίαις γὰρ, ἀμειβόμενός σε, ὁ Χριστὸς ἐκόσμησε, βασάνους δ' αὐτὸν ὑπομείναντα, καὶ μετὰ θάνατον, ἀθανάτου κατηξίωσεν, ἀδοξίας ἐ μακαριότητος·

Μ Ἄρτυς Ἀναστάσιε σοφρὰ, ἀναστήσας βρόταια, χ̀ τῆς πλανης ὁμώνυμον, Παμμάκαρ εὐκλειαν, τῇ σῇ κλήσει φέρεις, παντα χῦ φερόμενος, σοφρὸς ὡς μιχητὴς Ἀναστάσιε, ἐ μῶν ἀνάστησον, ἐκ ταυσμάτων καταπτώσεως, τὸς ἐν πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου·

Μ Ἀρτύρων τὸ καύχημα λαμπρὰ, ἀναστήσας βρόταια, χ̀ τ̀ πλανης ἀπάτηφας, διπλῆν τὴν σέφανον, τῆς ἀσκήσεώς σου, Σ σοφρᾶς ἀθλήσεως, ἐ τ̀ μέχρι θανάτου ἐμφάσεως. Σ τῶν θαυμάτων σοι, ἐπαξίως τὴν ἐυφρόσυναν, ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἐδωρήσατο·

Δόξα, ἦχος, πλ̄.

Ω Θεῷ προωρισμένος, ἐ τῷ σοφῷ Παύλῳ μεμαθητευμένος, ἐμνήθης τὰ θεῖα, καλῶς πολιτευσάμενος, ἐ τὴν πίστιν μέχρις αἵματος, ἀνδροδρόμως σαφῶς ἐνστερμισάμενος, ἐ πιστὸς Ἀρχιερεὺς, ἀνεδείχθης Τιμόθεε Ἀπόστολε. ὅθεν τὰς εἰδωλομανίας ἐλέγξας, βροτάλοις ἐ λίθοις κατασκιζόμενος, ἔτυχες τῆς μαρτυρίας τῶν σεφάνων. διὸ Παμμάκαρ πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν παίσεπτον μνήμην σου·

Καὶ μῶν. Θεοτοκίον.

Ὁ τῆ παραδόξῳ θαύματι.

Χ Αῖρε Παρθενε Θεόνυμφε, χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς. χαῖρε Κόσμε καθάρσιον, χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τὰς δήλας σου σωζουσα. ἡ τοῦ θανάτου χαῖρε κατάλυσις. ὁ ζωηφόρος χαῖρε Παράδεισος. χαῖρε αὐτίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε. χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον·

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ψ Τῆ παραδόξου θαύματος. ὦ μυστηρίου φρικτῆ. ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῶσε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο, λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν αἰωδίνως, φρικτῶς ἐκύησεν, ἔκλαιε κράζουσα. οἵμοι τέκνον φίλτατον, πῶς σε δεμνῶς, δῆμος ὁ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν ᾱ. ἦχ, ᾱ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Ψ Ὁν φωστῆρα τῶν πιστῶν Σ Ἀπόστολον, τὸν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ἐμπρέψαντα Τιμόθεον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τερπνὸς τῆς πίστεως ῥάδαμνος, τῆς τῶ θεῖα Παύλα ἱοποιίας. Χαίροις ὁ σεπτὸς γνώμων τῶν ἀρετῶν, τὸ πολύσοφον στόμα τῶ Λόγου. Χαίροις ὁ τῶν περάτων θεόλεκτος αὐλός. Χαίροις τῆς πίστεως ἄγαλμα, Σ τῆς Ἐκκλησίας τὸ στερέωμα·

Δόξα, ἦχος, β'.

Ε Μεγάλωας Χριστὲ, ὡς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐ ἐν Βαβυλῶνι, τῶ τιμίω Σταυρῶ τὴν δύναμιν. ἔμαθον γὰρ δι' αὐτῶ, τὴν ζωποιὸν τῆς Ἀναστάσεως Ἑορτήν. ἐ γέγονεν ἐν αὐτοῖς ὁ αἰχμάλωτος, ἐλευθερωτὴς εἰδωλομανίας, ἐ Μάρτυς ἀπαράγραπτος τῶν θαυμάτων, ὁ μῶν ἀφνυμένος ἀθλητὴς, Ἀναστάσιος ὁ Ἔνδοξος, σωὶ Ἀγγέλοις χοράνω, ἐ πρεσβεύω ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

Καὶ μῶν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τῶ ξύλου σε νεκρόν.

Μ Ὁ μνητὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀσπορον χωρήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. διὸ δυσωπῶσε, τῶν σπορῶν με, κακῶν ἀπάλλαξον. ὅπως τὴν σὴν ἀνύποροις, τε-

Διρούσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερροίας

τρίβον διοδεύσας πρὸς πλάτος, φθάσω τὴ ἐκεῖ μακαριότητος·

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ῥεῖς, ὑπομείναντα πολλὰς, καὶ θεῖα Σταυρῷ ὑψωθέντα, τὸν τῶ παντὸς Ποιητὴν, βλέψασα παράχραντε, ἔσχες λέγουσα. ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου τὸ πλάσμα δέσποτα, φθορεὺς σὺ σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα τῇ πολλῇ σου μακροθυμίᾳ, Σ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε·

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, δ'.

Χριστότητα ἐκδιδαχθεὶς, ἐν μύθῳ σὺν πᾶσιν, ἀγαθὴν σωτηρίαν ἱεροπρεπῶς ὠδυσάμενος, λύτλησας τῶν Σκύθων τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόῤῥητα. ἐν τῇ Πίστει τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον ἐτέλεσας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Ἕτερον τῶ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Μάρτυσιν Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶ, τὸ σέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σῶ τῶ Θεῶ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν. ἔθραυσε δαιμόνων, τὰ αἰχυρὰ θράση. αὐτῶ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν σωτὴρ ἐλέησόν με, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, ἐν ᾧ Ἁγίων. ὧν ἡ ἀκροστιχὶς, αὖθις τῶν Θεοτοκίων.

Τιμόθεον τὸν Ἀπόστολον ἄσμασι τοῖς θεραίρω.

Ὁ Κανὼν τῶ Ἀποστόλου.

Ὠδὴ, ά. ἦχος, ά.

Σὺν ἡ προπαιῤῥοῦ δεξιά.

Ἀς ἐπαφάσεις τῶν παθῶν, ἐν τῇ ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβεύουσιν, Μάκαρ διασκέδασον, φωτιστικῇ τῇ ἀπαθείας χάριτι. ὅπως Θεοφάντορ, μοῦ ἐπαξίως ὑμνήσωσε. Δὸς ὁ προγνώστης ἐν Θεὸς, σῆς διανοίας τὸ κάλλος Τιμόθεε, θείοις Ἀποστόλοις σε, συλλειτουργὸν κατηξίωσεν Ἐνδόξε, ὁ σοφῇ προνοίᾳ, τῶν καθ' ἡμᾶς προμηθούμενος·

Γὰρ ὑπερόπτον ἀρχὴν, προμνώμεθα τῶν ὅλων γινώσκομεν. Ἕλλην γὰρ Ἀπόστολος, τῇ τῶ Χριστῶ λελαμπρυσμένος χάριτι, μοῦ τῷ θείῳ Παύλῳ, συναριθμεῖται Τιμόθεος·

Ἕτερος Κανὼν τῶ Μάρτυρος, ὅμοιος.

Ῥόδῳ λαμπροτάτῳ σε Χριστὲ, τῆς αἱματώσεως περιλαμπόμενος, ταύτης ὁ ἐπώνυμος, αὐτολῆ ὥρμισθείς ὡς Ἥλιος, μοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, περιαυγάζει τοῖς θαύμασι·

Εἴας ἀγαπήσεως πληθεὶς, καρτερικῶς τὰς βασάνους ὑπέμεινας, Μάρτυς Ἀμασίας, καὶ τῷ Χριστῷ ἀσκητικοῖς ἠγλαϊσμένος κάλλεσι, χαίρων προσῆλθες, ᾠδὲς θῦμα παμάριστε·

Θεοτοκίον.

Λεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ ἀμεμῆ Θεομήτορ δυσώπησον, Λόγον ὃν ἐγέννησας, σωματικῶς ἡμῖν σωδημήσαντα. σὲ γὰρ προστασίαν, ἐν σωτηρίαν κεκτήμεθα·

Ὠδὴ, γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τὰ τῶν βροτῶν.

Χύθη Παμμάκαρ δαψιλῶς, ἡ χάρις σου τοῖς χείλεσι, καὶ Ποταμὸς δογμάτων ἀνέβλυσε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἀρδεύοντας, καὶ πολύχυμα φέροντας, τὸν καρπὸν Τιμόθεε, χριστοκήρυξ Θεόφρον Ἀπόστολε·

Ἰδοὺ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς, Παμμάκαρ ὡραιώθησαν. πάντα γὰρ μοι σαφῶς ὑπερέχυσαν, εὐηγγελίσω εἰρήνην πάσοφε, τὴν τὸν πάλαι λύσαντα, τῶν ἀνθρώπων πόλεμον, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων ἐν Κύριον·

Ἐκρῶμασι τὰ μέλη τῆς σαρκὸς, τῷ λόγῳ καθυπέταξας, τὴν τῶν χαρόμων Μάκαρ Τιμόθεε, ἡγεμονίαν δοὺς τῷ κρείττονι, Σ παθῶν ἐκράτησας, ἐν ψυχὴν ἐφαίδρυνας, ῥυθμιζόμενος Παύλου διδάγμασι·

Τῶ Μάρτυρος.

Ἣν τρίβον ὁδεύσας τὴν σεμνὴν, τὸ πεῖμ μοὶ δι' ἀσκήσεως, πρὸς μαρτυρίου κλέος προέκοψας, διὰ βασάνων ῥυθμὴν ἀράμενος, διὰ πόνων Ἐνδόξε, Μάρτυς Ἀμασίας, τὴν ἀραμὸν τοῦ ψεύδους δρεπόμενος·

Πόνος ἀθλήσεως τῆς σῆς, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν Οἰκουμένην Μάρτυς ἀΰτησε. πρὸς ἁμαρτίαν γὰρ μέχρις αἵματος, αὐτικαθιστάμενος, νικηφόρος γέγονας, καὶ σεφάνῳ τῆς νίκης κεκόσμησαι·

Θεοτοκίον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροια

Ἐκ σῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, τὸ ἄμωμος τὸ ἀμαράντου, ἀνωδιάζομ πᾶσαμ τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ θείῳ μύρῳ τ' αὐτῦ φύσεως. ὁ Πατρὶ συναΐδιος, ἐξ ἐκ σῦ γενόμενος, ἀπὸ χρόνων Παρθενέ Παναμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

Μόνος εἶδως τ' ἄῤῥητον βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀθανάσιαν, ἐσυμπαθῶς, αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με, ἐξ ὕψους δυνάμιν. τῦ βοᾶν σοι Ἅγιος, ὁ τ' δόξης Κύριος, ὁ ἀναίκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα, ἦχ. δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἷς θείοις χαρίσμασιν ἀγλαϊζόμενος, ἐκόσμησας Ἔμδοξε, τὴν Ἐφεσίων λαμπρὰν, Μητρόπολιν Ἀπόστολε. Κήρυξ γὰρ ἀνεδείχθης, μετὰ Παῦλον τὸν Θεῖον, πᾶσι προκατανγάλας, τὸν σωτήριον λόγον. διὸ παρακαλοῦμέν σε πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τῦ Μάρτυρος. ὅμοιον.

Ἐν δόξῃ τελειότητος, ὤφθης ὑπόπτιμος, ὡς θείαις λαμπόμενος, φωταγωγίαις τὸν μῦν. Ὅσιος ὡς ἀσκήσει, καὶ αἵματι Μάρτυς, γέγονας θεοφρόνως, Ἀναξάσιε Μάρτυς. διὸ καὶ τῷ θάνατον ὑπὲρ σοῦ, βλύζει τὴν χάριν Χριστός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Καίνισας Ἄναξ τε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρέασαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε καταχρέως, μακαρίζομεν πάντες, Παρθενέ δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀρθενέ Παναμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, φωμφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ ἀλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ, δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ὁμοίμως Παμμάκαρ ἐν ἀθλήσει ἐλόμενος, διὰ ἐγκρατείας παντελοῦς, τὰς ῥικυμίας τῶν παθῶν, τῷ μῷ καθυπέταξας, τῶν ἀρετῶν καταλαβὼν τὴν ἀκρότητα, μεγαλοκήρυξ Θεόφρον Τιμόθεε.

Σφάλας ὡς Ἥλιος ὁ Παῦλος ἐξέπεμψεν, ὥσπερ ἀκτῖνα φασμὴν, τὴν Οἰκουμένην δαψιλεῖ, φωτὶ καταλάμπουσαν, πυρσοφανῶς σὲ Θεοφάντορ Τιμόθεε, πρὸς ὁδηγίαν ἡμῶν ἐ βεβαίωσιν.

Ὀθνείας θερμῶς τῶν ἀρετῶν τὸ ἀκρότατον, ἐ δι' ἀγάπης συγκραθεὶς, πόθῳ κατάλληλον ζωὴν, μετῆλθες Θεόληπτε. διὰ παντὸς σῦ κατοπτεύω τὸν ὄρωτα, ἐ τ' αὐτῦ θεωρίας πιμπλάμενος.

Τῦ Μάρτυρος.

Τ'δνσε τ' πρὸς Χριστὸν, ἀγάπης ἐχώρισεν, οὐ τῶν μελῶν ἡ ἐκκοπὴ, οὐ τῶν βασάνων ἀπειλὴ, οὐ ξίφος οὐ θανάτου, ἀλλ' οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ λιμὸς Ἀναξάσιε, τ' ὑραίας χορείας ὁμόσκηνε.

Τυπτόμενος ἐπ' ὤμων, τὸν σταυρόν σου ἀράμενος, κατηκολούθησας Χριστῷ, ταῖς σωτηρίοις ἐντολαῖς. ἐ τότε γενόμενος, ἐκμιμητὴς, μέχρι θανάτου παραστὰς, μυῶ ἀπολαύσεις αὐτῦ τ' λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ἀρᾶσοι σαφῶς ὑραιόθεν ἀφικόμενος, ὁ Ἀρχιστράτηγος Ἀνὴρ, ἀνηγγελίσατο εἰπών. ὁ Θεὸς ἐξελύσεται, μου σαρκὸς, ἐκ σῦ Παρθενέ Παράδοξε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ, ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Οὗ πρώτη καὶ πάντων αἰτίου φωτὸς, ταῖς ἀύλοις λαμπάσι πυρσούμενος, τὸν Κόσμον κατεφαίδρυνας, κηρύγματι σεπτῷ, φωτὶ τῆς ἀσεβείας, ζωῆς λόγον ἐπέχων, προφανῶς δεδειγμένος Ἱερομύστα Παμμακάριστε.

Παύλε τῦ Θεοῦ στόμα Μαθητὴς, διδασκάλε τοῖς ἴχνεσιν ἕπεται, τὰ τούτου διαστείρων, διδάγματα πιστοῖς. δι' ὧν τῆς ἀσεβείας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντα, ἐκ νυκτὸς ὀρθοζόμενα, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ἀμπρότης ὁ Παῦλος δι' ὅρα φανεὶς, λειτουργοῦσα τῇ πρώτῃ λαμπρότητι, τῇ ταύτης ἐπιγνώσει, κατεφώτισεν ἡμᾶς. τότε Συστρατιώτης, Τιμόθεος ἐδάχθη, τῇ αὐτῦ παρρησίᾳ, νικητικῶς περιφραξάμενος.

Τῦ Μάρτυρος.

Πάλαι καυχώμενος ἄμετρα, Στυλ γῆς ἀπειλῶν καταλήψεσθαι, ἐ μάτην φρεατόμενος τὴν θάλασσαν σοφὲ, εἰς ἄ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

παν ὀξαλείφειν, ταῖς σαῖς αἱδραγαθίαις, Ἀμαζασιε Μάρτυς, καταπατᾶται ὁ αὐτίθεος:

Ν Ομίμως ἀθλήσας ὁ Μάρτυς Χριςῦ, Ϛ μιμήσας τὴν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, θαυμάτων τιμὴν ἐμφύγειαν, κομίζεται σαφῶς. μόνος γὰρ θραπεύει, ἐ δαίμονας ἐλαύνει, τῷ Χριςῷ τῇ δυνάμει, τοραπεργῶν ὁ Ἀμαζάσιος:

Θεοτοκίον.

Κ Αταράν τῆς Εὔας τῆς παλαιᾶς Μήτρὸς, τῷ σῷ τόκῳ Παρθένε καπήργησας, τῷ Κόσμῳ εὐλογίαν ἀπατείλασα Χριςόν. διόσε γεγηθότες, καὶ ςόματι Ϛ γλώττῃ, Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μακαρίζομεν:

Ὠδὴ, ς'. Σπλάγχνων Γωναῖ.

Ρ Ῥμα τοῦ Θεοῦ, ἐφαίνης Τιμόθεε, βαζάζων αὐτῷ τὸ θεῖον ὄνομα, κατ' ἐμώπιον, τῆς ἀθέων Τυραννων θεόλητε. μὴ τοτούμενος τὴν τούτων ἀμριότητα. σὺ γὰρ τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ Σωτῆρος ἴσχυν ἐνεδέδυσο:

Τέφος ἀπρεπὲς, ἐδέξω Τιμόθεε, παμόλβιε Θεόφρον Ἀπόςολε. Ϛ διάδημα, βασιλείας ἀξίως περίκεισαι. Ϛ παρέσηκας τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου, Παύλῳ συναγαλλιώμενος, ἐν σκηναῖς Οὐρανίαις Μακάριε:

Τ'ρυφητοῦ, Τιμόθεε παντίμε, σαρκὶ δι' ἡμᾶς τοῦ κενωθέντος Χριςοῦ, ὀσφραινόμενος, ἀνδρείας τῆς τούτου μετείληφας. ἐ μετέδωκας τοῖς πίςεσι προσρέχουσι, Μύςα τῆς ἀῤῥήτων Ἁγίε, τῆς αὐτοῦ μονῆς διαθέσεως:

Ἰγλῃ τῇ Σταυρῷ, σαφῶς λαμπρυνόμενος, τὴν πλάνης τὸ ζοφῶδες διέλυσας. Ϛ νενίκηκας, συμπλακεὶς τῷ Τυράννῳ Παναένδοξε. καὶ χαίρων ἐκομίσω τὰ βραβεῖα, Μάρτυς Χριςοῦ Ἀμαζάσιε, συγχορεύων Μαρτύρων ςρατεύμασιν:

Θεοτοκίον.

Ἅπας ὁ χορὸς, θεόθεν μυσταγωγὸς, ὁ τῶν Προφητῶν, σοῦ προηγόρευσε, τὸ μυςήριον, τὴν ἀφράςου ἐ θείας συλλήψεως, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ Λόγου Παρθενομήτορος. σὺ γὰρ τὸν ἀληθεςάτως τε, Ϛ ἀφράςως βλύσαντα ἐφαπλώσασα:

Gennaro.

Ο' Εἱρμός.

Ϛ Πλάγχνων Γωναῦ, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἁλιος γὰρ οἷον ἐδέξατο. τὴν Παρθένον δὲ, ἐμοικήσας ὁ Λόγος Ϛ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον. ὃν γὰρ οὐχ ὑπέςη ῥύσεως, τὸν τεκοῦσαν κατέχειν ἀπήμαντον:

Κοντάκιον. ἦχ, α'.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Ψ Ὸν θεῖον Μαθητὰν, ἐ σωέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιςοὶ, ἀυμνήσωμεν πάντες, σὺν τούτῳ γεραίροντες, ἐ σοφὸν Ἀμαζάσιον. τὸν ἐκλάμψαντα, ἐκ τῆς Πορσίδος ὡς ἄςρον, ἐ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, ἐ μόσους τῶν σωμάτων:

Ὁ Οἶκος.

Ω 'Σ ἀληθῶς ἐμπειρότατος, τὰ τῆς χάριτος ἀπέςειλε δίκτυα, Παῦλος ὁ μέγας Ἀπόςολος, καὶ τὸν θεηγόρον ὡσαύτως θήραμα Ἅγιον, εἵλκυσε περὶ Τιμόθεον. ἐ σὺν τούτῳ τὰ πόρρατα περιφρόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος εἵλκυσε τοῦ διαβόλου, τὸν δεξάμενον τὴν πίςεως τὸν λόγον. ἐν οἷς καὶ ἐ ὁ γενναῖος Ἀμαζάσιος. πιςώσας γὰρ, τῶν Πορσῶν τὴν πλάνην κατέλιπε πᾶσαν, Ϛ τοῦ Χριςοῦ τὸ ὄνομα, ἐπ' ὤμων ἐβάσασεν. ὅθεν χάριτι θεία ἀπελαύνει, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, Καὶ μόσους τῶν σωμάτων:

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΒ'. τοῦ Ἁγίου Ἀποςόλου Τιμοθέου, Μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποςόλου Παύλου.

Ἐ Ρωτι θείῳ Τιμόθεος ςεμνάτων,

Ο Τυθεὶς βάκλοις, ἔβαψε γλῶζ αἱμάτων. Τ'τος ὢν ἐκ Πόλεως Λύςρας, Πατρὸς Ἕλλήνος, Μητρὸς δὲ Ἰουδαίας, Εὐνίκης καλουμένης. Μαθητευθεὶς δὲ Παύλῳ τῷ Ἀποςόλῳ, καὶ Συγγραφεὺς τοῦ θείου Εὐαγγελίου καὶ Κήρυξ γενόμενος, Ἰωάννῃ τῷ διαφερόντως ἠγαπημένῳ Μαθητῇ συγγίνεται. καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποςόλου Παύλου, Ἐπίσκοπος Ἐφέσου καθίσαται. Μετὰ γὰρ τὸ ἐκβραθῆναι τὸν Ἰωάννην ἀπὸ τῆς Θαλάσσης, ὡς τάτε ὑπὸ Εἰρηναίου τοῦ Λουγδούνων Ἐπισκόπου συγγεγραμμένα ἱςορεῖ, ἐ ὁ λόγος ἔχει, καὶ τὴν Ἐφέσῳ ἀναδεθῆναι, ὑςερον δὲ ὑπὸ Δομετιανοῦ Βασιλέως,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

ρότῳ ὑπερορίας τῇ Πάτμῳ Νήσῳ ἀπεμεχθῆναι, ὅτος ὁ Μακάριος Τιμόθεος, τῆς Ε'φεσίων αὐτεποιεῖτο. Τῶν δὲ εἰδωλολατρῶν κατά τινα πάνδημον ἑορτὴν, καταγώγιον, ὅπου καλυμένου, ἐν τῇ Πόλει Ε'φεσίων εἴδωλα διὰ χειρὸς ἐχόντων, καί τινα περιτιθέντων ἑαυτοῖς προσωπεῖα, καὶ ἐν τούτοις ἐπαδόντων, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ ληστρικῶς ἐπιόντων, καὶ πολὺν φόβον ἐπ' αὐτοῖς ὀργαζομένων, ὁ Μακάριος Τιμόθεος, μὴ φέρων τὸ ἄτοπον τούτων ὁρᾶν, ἀλλὰ τὴν ματαίαν αὐτῶν πλάνην διελέγχων, καὶ ἀποσκήπτων τῶν αἰσχρῶν πράξεων παραινῶν, ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτῶν, ῥοπάλοις ἐπιτεθεμένων αὐτῷ. Τέταρτον δὲ τὸ Ἅγιον αὐτοῦ μετεκομίθη λάφυρον εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ κατετέθη ἐν τῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἔνθα καὶ ἡ σωμάτων αὐτῆς τελεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Ὁ Ἀναστάσιος ἐν βραχίονι τὸν βρόχον,
Ὡς λαμπρὸν ὅρμον ὡραΐζεται φόβῳ.

Εἰκάδι δευτερίᾳ Ἀναστάσιος βρόχου ἔτλη.

Περίδοξος Μάρτυς Ἀναστάσιος ἦν ἐκ Περσίδος, βασιλεύοντος μὲν Χοσρόου τῶν Περσῶν, Ῥωμαίων δὲ Ἡρακλείου, ἐκ πατρίδος Ῥαζίχ, χώρας Νεμῆ. ἦν δὲ αὐτῷ πρότερον ὄνομα, Μαγεμδάτ. ὑὸς μάγου τινὸς καλουμένου Βαὰβ, παρ' ᾧ τὴν μαγικὴν ἐπαιδεύθη, ἄρτι τῇ στρατείᾳ τῶν τυραννικῶν καταλεγείς. Καταδραμόντων δὲ τῶν Περσῶν τὰς τῆς Ἁγίας Πόλεως πύλας, καὶ πολλῶν αἰχμαλώτων ληφθέντων, σωαπίχθη τὸ τίμιον Ξύλον τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐν ᾧ ὁ Κύριος ἡμῶν τὸ κατ' σάρκα πάθος ὑπέμεινε. καὶ διὰ τὰ αὐτοῦ τελούμενα θαύματα, ἐφημίζετο ὅτι ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεὸς ἔχει ἐνθάδε. Ὁ δὲ Μαγεμδάτ, ἀπὸ τ' τοῦ Θεοῦ μισούμενος χάριτος, θερμότερον ἐζήτει μαθεῖν περὶ τοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν καὶ παρὰ πιστῶν τινος τὴν κατ' τὸν Σταυρὸν πᾶσαν οἰκονομίαν μαθὼν, ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν. Εἶτα μετὰ τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος εἰς Χαλκηδόνα γενόμενος, καὶ πυθόμενος τὴν τῶν Περσῶν παρὰ Ἡρακλείου καταστροφὴν, παρεγένετο εἰς Ἱεράπολιν. Ἔνθα ἐντυχὼν ἀργυροκόπῳ τινὶ, μετ' αὐτοῦ τὴν τέχνην συνεκτᾶτο. Ἐκεῖθεν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβὼν, καὶ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει λαμβάνει τὸ Βάπτισμα, καὶ Ἀναστάσιος ὀνομάζεται. Καὶ γενόμενος ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα, τὸ ἱερὸν τῶν Μοναχῶν σχῆμα λαμβάνει. Ἔνθα πᾶσαν ὁδὸν διελθὼν εἰς ἀρετὴν φθάσας, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα μαθὼν, καὶ τὸ Ψαλτήριον ἀποστοματίσας, καὶ πλέονα τὸν πρὸς Θεὸν πόθον ἐκκαύσας, τὴν διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος ἐπηύχετο αὐτῷ γενέσθαι τελείωσιν. Ὁρῶν γὰρ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τῶν τοίχων γραφὰς, καὶ ἀκούων ἐν ταῖς συγγραφαῖς, οἷον ἐμπυρίζοντας καὶ ἀγωνιζομένους τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, σφοδρῶς πρὸς τὸν τούτων ζῆλον ἐκαίετο μίμησιν. Ὅθεν ἐν ὅμαρ ἔδοξε ποτήριον χρυσοῦν πλήρες οἴνου λαβὼν ἐκπιεῖν. Σύμβολον δὲ νομίσας τὸ ἐμφύτου ἐπιθυμίας τοῦ διὰ Χριστὸν μαρτυρίου, τῶν θείων Μυστηρίων μεταλαβὼν, ἐξῆλθε τῆς μονῆς. Καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης γενόμενος, ἰδὼν μάγους καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα διαχλευάσας, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὀνομάσας, συλλαμβάνεται παρ' αὐτῶν, καὶ ἄγεται πρὸς Μαρζαβαναῦ, Ἄρχοντα αὐτῶν. ὑφ' ᾧ προσετάχθη λίθους κομίζειν. Ἔνθα πολλοὶ ἦσαν ἀπὸ τοῦ γένους προσερχόμενοι οὐδὲ μιᾶς ἐφείδοντο παροιμίας, ἐμπαίζοντες αὐτῷ, καὶ αὐτοῦ τὸν πώγωνα τίλλοντες, ὕβρεως γὰρ τοῦ γένους ἡγοῦντο τὸ εἰς Χριστὸν πίστιν. Εἶτα παρ' αὐτῶν τύπτεται σφοδρῶς. ἀχθεὶς δὲ πρὸς τὸν Βασιλέα Περσῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ πρὸς τὴν τῶν Περσῶν θρησκείαν αὖθις ὑπαχθῆναι μὴ καταδεξάμενος, τύπτεται ῥάβδοις ἀφειδῶς, καὶ τῆς μιᾶς ἁρπάζεται χειρὸς, κάτωθεν αὐτοῦ λίθος ζητηθείς. Εἶτα βρόχος ζεχθέντος αὐτοῦ τῷ βραχίονι, κωλύεται ἁπτεῖν. καὶ μικρὸν ἔτι ἁπτόμενον, ἀφαιρεῖται τὴν κεφαλήν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σωάξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῷ Ἁγίᾳ Μάρτυρος Φιλήμονος ἐν τῷ Στρατηγίῳ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βιγκεντίου τοῦ Διακόνου.

ἐπ. Τὸν Βιγκέντιον πρεπόντως ἐπαινέσω,
Ὡς Διάκονον ϛ Μάρτυρα Κυρίου.

Τοῦτος ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ϛ ἡγεμονείας Δομετιανοῦ, ἀπὸ Αὐγουστοπόλεως ὁρμώμενος. Κρατηθεὶς δὲ μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Οὐαλλερίου, ἦχθη εἰς πόλιν λεγομένην Βαλαντίαν, ϛ τῇ φυλακῇ παρεδόθη. Εἶτα ἀχθεὶς πρὸς Δομετιανόν, ῥάβδοις τύπτεται, ϛ σιδήροις ξέεται, ϛ κρεμαθεὶς, λαμπᾶσι καταφλέγεται, ϛ σιδηραῖς σανίσιν ἐκπυρωθείσαις κατακεντᾶται. Εἶτα τοῦ Ἁγίου ἀβλαβὴς μείναντος, τῆς δὲ δημίων παραλυθέντων, ὁ Τύραννος ἀπογοράσας, κολαχείαις ἐπειρᾶτο αὐτὸν μεταπεῖσαι. Ὁ δὲ Ἅγιος προσάξαμενος, τῷ Θεῷ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Τὸ δὲ Ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, ἐτάφη ἐκεῖσε, παρὰ πιστῶν ϛ ἀλλαβῶν ἀνδρῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαμαντίλ, Γεωργίου, Πέτρου, Λέοντος, Σιωνίου, Γαβριὴλ, Γωαννίου, Λέοντος, Παρόδου, ϛ τῶν λοιπῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα ἑπτά.

ἐπ. Ξίφει Μαμαντὶλ εἰς μοῦν τέμνει δύο,
Τιμῶν ἀτμήτους θυσίας Χριστῷ δύο.

Γεώργιον ϛ Πέτρον, οἷς κοιμὸν σέβας,
Τέμνουσι κοιμῇ Δεσπότου κοιμοῦ χάριν.

Ἄῤῥηκτον εἶχε τὴν προθυμίαν Λέων,
Ῥήσσοντος αὐτοῦ τοῦ ξίφους τὴν γαστέρα.

Δέος ξίφους καθεῖτος ἐγγὺς αὐχένων,
Μακρὰν Γαβριὴλ, καὶ μακρὰν Σιωνίου.

Οὕτως στρατηγοὶ, μὴ πτοούμενοι ξίφος,
Γωαννίς τε ϛ Λέων οἱ γενναῖοι.

Βληθεὶς Πάροδος, χειροπληθῶν ἐκ λίθων,
Ὁδὸν παρῆλθεν ἡδέως ϛ τὸν βίον.

Τρεῖς πεντακίσμυρίας εἰκάδας κτείνουν ξίφος.
Σωθῆναι αὐτὰς, ἑνδεκαπλῆ ἑστάδι.

Τοῦτοι οἱ Ἅγιοι ἐκ διαφόρων Ἐπαρχιῶν ϛ τόπων ὄντες, τὴν Ἀδριανούπολιν κατῴκουν. Βούλγαροι δὲ οἱ ἀχάριστοι ϛ ἀγωμόμοροι, ἦκον Ῥωμαίους καταστρεφόμενοι. Θρᾴκας δὲ ϛ Μακεδόνας αἰχμαλωτίσαντες, ϛ αὐτὴν τὴν Βασιλίδα καταβέχοντες, ἐν Ἀδριανουπόλει παρεγένοντο, ϛ αὐτῇ τρισὶν ἡμέραις προσμείναντες, εἷλον. Ἐπράττετο δὲ ταῦτα, Λέοντος τοῦ δυσσεβοῦς Ἀρμενίου βασιλεύοντος, καὶ Κρούμου τοῦ Βουλγαρικοῦ καταρχόντος ἐθνους. Ἐπεὶ δὲ Κροῦμος ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς Πόλεως, ἐξέβαλον ἔξω πάντας, χιλιάδας τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα. σὺν αὐτοῖς δὲ τὸν Ἁγιώτατον Ἐπίσκοπον ἐκβαλὼν, κατὰ τοῦ αὐχένος ὑπὸ γῆν ῥιφέντα πεπάτηκε. Κρούσας δὲ τὸ ζῶν ἀποῤῥήξαντος, Δύκουμος τὴν ἀρχὴν διαδέχεται. ϛ αὐτοῦ κατὰ πόδας τεθνηκότος, Δίτζεγγος Ἄρχων τῶν Βουλγάρων χωρίζεται, ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος. Οὗς τὸν μέγαν Ἀρχιερέα Μαμαντὶλ, μέσον διχάσας, ϛ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ὤμοις ἀποτεμὼν, βορὰν τοῖς κυσὶ παρέθετο. ϛ ἀοράτοις πληγαῖς, ὑπὸ τῆς οἰκείων αἱμαρᾶται. Μουρτάγων δὲ τὴν ἀρχὴν δεξάμενος, ἅπαντας τοὺς χριστιανοὺς, τοὺς μὴ πεισθέντας Χριστὸν ἀρνήσασθαι, ξίφει ἀνῄρησε. Σ ὃς μὲν δεσμοῖς ϛ στρεβλώσεσιν ὑπέβαλλεν, ὃς δὲ ἀπανθρώποις αἰκίαις τιμωρούμενος, τῆς παρούσης ζωῆς ἀπερρίπτατο. τὸν δὲ ἐν Ἁγίοις Ἀρχιερέα Δεβελτοῦ Γεώργιον, ϛ Πέτρον Ἐπίσκοπον, ῥάβδοις ἀπανθρώπως κατακόψας, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν. ὡσαύτως ϛ ἕτερον πλῆθος ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἑπτὰ, τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ ὑπέβαλε, Σ ἕτερον Λέοντα καὶ Γωαννίτζιον, τοὺς τῆς Χριστιανῶν στρατηγούς. Λέοντος δὲ τοῦ ἐν Ἁγίοις Ἐπισκόπου Νικαίας, τῇ θέσει ὑμήχθη, ξίφει τὴν γαστέρα διέτεμε. ϛ Γαβριὴλ ϛ Σιώνιον μαχαίρᾳ ἀπέτεμε. Παρόδου δὲ τὸν ἱερώτατον πρεσβύτερον, λίθοις βληθῆναι κατεδίκασε, καὶ ἕτερον πολλοὺς διαφόροις αἰκίαις τιμωρησάμενος, ἐθανάτωσεν. Οὐ μόνον δὲ ὅτος ὁ δυσσεβὴς Μουρτάγων, ἀλλὰ καὶ οἱ μετ' διαδοχὴν Βουλγαρικοὶ γενόμενοι Ἄρχοντες, πολλοὺς τῆς Χριστιανῶν διὰ ποικίλων κολάσεων τῇ θανάτῳ παρέπεμψαν.

Τοὺς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τ αἷς αὐτῶν Α'γίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Α'μήν.

Ω'δὴ, ζ'. Σὲ μοντὶ, Θεοτόκε κάμιμον.

Τγχορύτης, Οὐρανίᾳ τάξεως, σὺ ἐπαξίως γεγονὼς, σωφρόσυνε χαρμονικῶς, αἴγλης φωτοδότιδος, Μάκαρ ἐμφορούμενος, Γ'ρομύσα Τιμόθεε, τὸν αἰμετὸν καταγγέλλων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον:

Ἔργων, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, ἐξ ἀρετῶν περιποίης, θεογράφως ἐπιστολὰς, Παῦλος ὁ θειότατος, χαίρων ἐξαπέστειλεν, ὡς μαθητιάσε Τιμόθεε, τὸν αἰμετὸν καταγγέλλων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον:

Ο' ἀθενῶν, τὸ σαρκὸς ἐρρώμυσεν, ἡ ἀτομία τὸ ψυχῆς. ὡς σὺ ἀσώματος γὰρ ὢν γῆ, πολιτευσάμενος, Μάρτυς ἐχρημάτισας, τιμὴ κεφαλῇ σωφρισθέμενος, Γ'ρηγορὲ, μυσηρίων Θεοῦ Θεομακάριστε:

Τοῦ Μάρτυρος.

Α'θλητὴς, τὸς πιστοὺς προτρέπεται, σαφὲς ὑπόδειγμα δεικνὺς, τὴν ἀνδρείαν τὴν ἑαυτοῦ, Θεῖον μιμήσασθαι, πάθος τὸ ἑκούσιον, ὑπὲρ ἡμῶν ὃ ὑπέμεινεν, ὁ αἰμετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος:

Σοφὴν, ἡ Τριὰς πιστεύεται, τῆς ἀσεβείας φρασαῖς. οἱ γενναῖοι γὰρ Α'θληταὶ, ταύτης ὑπερήθλησαν, αἵματα ἐκχέοντες, μαρτυρικῶς συμπλεκόμενοι, Σ τὰς ψυχὰς προδιδόντες, σαφῶς καὶ αἱρούμενοι:

Θεοτοκίον.

Α'ῖρε Σεμνὴ, τοῦ Α'δὰμ τὸ κώδιον. ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, ἀμβυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπόρυφόμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' ἀπλαγχνίαν ἀκατάληπτον. ὁ αἰμετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος:

Ω'δὴ, ἡ. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τάσεως Α'γγελικῆς ἐξωμένος, ἀμεδέχθης Τιμόθεε Μάκαρ. Οὐρανῶν τὰ τάγματα, μυηθεὶς γὰρ ὑπερφυῶς, τιμὴ λαμπρότητα τιμὴ τούτων ἐμιμήσω σοφέ. μεθ' ὧν ἀμαμέλπεις ἀνυμνούμενος. ἀλογέτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, Σ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:

Δ Τ'μαμιν ἐνδεδυμένος ὑραμόθεν, ὡς Α'πόστολος ὥφθης Θεόφρον, τὴν ἐπιδημήσασαν, ξενοτρόπως τοῖς Μαθηταῖς, τοῖς τῆς Λόγε αὐτόπταις ὦ Τιμόθεε. μεθ' ὧν ἀμαμέλπεις ἀγαλλόμενος. ἀλογέτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, Σ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:

Ἔστης τῆς ἐφέσεως, σαφῶς Παμμάκαρ, τὸ ἀκρότατον οἷά περ φθάσας, τῶν καλῶν Τιμόθεε, θεοκήρυξ διὰ παντὸς, ἐλλαμπόμενος φωτὶ, τῷ τῆς Τριάδος τραυμῶς. καὶ μυῶν ἀμαμέλπεις ἀνυμνούμενος, ἀλογέτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:

Τοῦ Μάρτυρος.

Η'θεν σὺ πρὸς Οὐρανὸς σεφανηφόρος, Α'μαράσιε Μάρτυς ἀέπτης, τὴν ἀπάτην ἅπασαν, τῶν δαιμόνων διεκφυγὼν, καὶ πατήσας τῶν εἰδώλων τὰ σεβάσματα. διὸ Σ κραυγάζεις μυῶν γηθόμενος. ἀλογέτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, Σ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:

Βαψας μαρτυρικῶς σε ἐξ αἱμάτων, τὴν σὴν χλαῖναν παμόλβιε Μάρτυς. τὸν Σταυρὸν δὲ σύμβολον, σκήπτρον φορῶν σὺ τῷ Χριστῷ, βασιλάσεις εἰς αἰῶνας Α'μαράσιε. καὶ μυῶν ἀμαμέλπεις ἀνυμνούμενος, ἀλογέτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:

Θεοτοκίον.

Ταῖς Α'ρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτώχασε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν, Γ'ακὼβ ἀλογημένην ἐκλεξάμενος. διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν. ἀλογέτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:

Ο' Εἱρμός.

Λύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον. ἃ γὰρ ὗς ἐδέξατο, φλέγεσθαι ὡς ὐδὲ πῦρ, τὸ Θεότητος Παρθένε ἦν ὑπέδυ μηδαμῶς. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀμαμέλψωμεν, ἀλογέτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, Σ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:

Ω'δὴ, θ'. Τύπον τῆς Α'χράντου.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ρ Ἡ σὲ τῷ Δαβὶδ πεπλήρωται. ὡς ἀψρα-
πὴ τῇ Οἰκουμένῃ γὰρ ἔφανας, τῷ κηρύγματι
περιαυγάζων τὰ πρατα, Παναοίδιμε
Μάκαρ Τιμόθεε. διόσε Θεοφάντορ, ἀκα-
ταπαύστως μεγαλυνόμεν.

Ι Γλῆνας ἀρχιφώτου παύσοφε, θεαρχικῆς ἐ-
ρισηλίου ἐλλάμψεως, ἐμπιπλάμενος ἐ κα-
θαρῶς ἐμφορούμενος, τὲς ὑμνοῦντάς σε Μά-
καρ περίσωζε, ἐκ ζόφου τῆ ταιασμάτων,
Ἱερομύρτα παυσεβάσμιε.

Ἴσον τῷ Παρὶ, ἐ Πνεύματι, μονογενὲς
ὀρθὰ φρονοῦντὰ δοξάζομεν, τοῖς διδάγμα-
σι τῆ Ἀποστόλων σε Δέσποτα, σημειόμε-
νοι Παύλε τῷ Κήρυκος, τ' σῆς οἰκονομίας,
ἐ Τιμοθέε τῷ Θεόφρονος.

Τῇ Μάρτυρος.

Ἐίθροις σῶν αἱμάτων Ἐνδοξε, τλὶ τῶν
εἰδώλων πλανῶν πᾶσαν κατέσβεσας, τὸ
δὲ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἐφαίδρυνας.
ὑπὲρ ἧς ἱκετεύων παμάκιστε, μὴ παύσῃ
τὸν Δεσπότην. ἵνα σε πάντὰ μακαρί-
ζωμεν.

Τῆς ὑπὲρ λόγον δόξης σε, καὶ τ' ἀῤῥήτε
θείας ὄντως ἐλλάμψεως. ἧς μετέσχηκας,
ὡς μιγεὶς Ἀναστάσε, τῷ Δεσπότῃ Χρι-
στῷ παρισάμενος. ὃν ς μοῦ ἐκδυσώπει,
ὑπὲρ ἡμῶν τῆ ἀμυμνήτων σε.

Θεοτοκίον.

Τῆ φοβερᾶς σε θαύματος. σὺ γὰρ Παρθένε
Θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν, ἐ πρὸ
αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμ-
παντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον,
ἀνθρωπίνως ἐφανέρωσας.

Ὁ Εἱρμός.

Τ'πον τ' Ἀγγέλε λοχείας σε, πυρπολυμέ-
νη, βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος. ἐ μοῦ καθ'
ἡμῶν, τῆ πειρασμῶν ἀλιταίνυσαν, κατασ-
βέσαι αἰτοῦμαι τλὶ κάμινον. ἵνα σε Θεοτό-
κε, ἀκαταπαύστως μεγαλυνώμεν.

Ἐξαποστελ. Γυναῖκες ἀκκιτίσητε.

Τὰς φωτοειδέστατος, σήμερον ἀπαστράπ-
τουσα, φαιδρότερον τῆ Ἡλίε, πᾶσαν τὴν
Κτίσιν φωτίζει, Τιμόθεος Ἀπόστολος,
τῆ Ἀποστόλων συνέδρους, ὁ Θεῖος Ἀνα-
στάσιος, τῆ Μοναχῶν ἡ τερπνότης, ἐ τῆ
Μαρτύρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁγνόμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιέχημα,
τῆ Ἀποστόλων Μαρτύρων, ἐ Προφητῶν
καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Τἱὸν καὶ Κύριον,
ἱλέωσαι τοῖς δούλοις σε, ἡμῖν Θεογενήτρια, ὅταν καθίσῃ τῷ κρῖναι, τὰ κατ' ἀ-
ξίαν ἑκάστῳ.

Εἰς τὸν ᾱ. τῆ Αἴνων, ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου.
Εἶτα λέγομεν, ᾱ. ἦχ. ᾱ.

Ὁ αὐμαχὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Θὸν γενναῖον Ἀθλητὴν Ἀναστάσιον, τὸν
ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, καλῶς ἀγωνισάμε-
νον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες.
Χαίροις ὁ φιλόχριστος τῆς πίστεως πρόμαχος,
μετὰ τῶν Προφήτας καὶ Ἀποστόλων. Χαί-
ροις ὁ Χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ, μιμησάμε-
νος φιλῶν τὸν Παῦλον. Χαίροις ὁ τῆ κα-
μμόντων ἀχείμαστος λιμήν. Χαίροις τὸ
ἡμέτερον καύχημα, καὶ τ' Οἰκουμένης ἀ-
γαλλίαμα.

Δόξα. ἦχ. πλ. δ.

Ὅσιε Πάτερ, μιγεὶς Μίδων ἐ Χαλδαί-
ων γέγονας τῆ μοναχῶν, πᾶσαν βαβυλῶ-
νος πλανῶν καθελὼν, τῇ δυνάμει τοῦ
Σταυρῦ. ἐ τῷ λείψανῶν ἐδομῶν ἐθέλ-
χθης. ἐ τὸ πῦρ τῆ πειρασμῶν ἐδειλίασας. διὸ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, βραβείοις
σε μιγεῖσι ἐστεφάνωσεν. ὅθεν σὺν Ἀγ-
γέλοις παρισάμενος, πρὸς Κύριον ἱκέ-
τευε, αἰτούμενος εἰρήνην, ἐ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Χαίροις ἀσχιτιχῶν.

Χαίροις Περιστερὰ ἐκλεκτὴ, κεχρυσωμένη
διαφοίας ταῖς πτερύξι. Τρυγὼν δὲ ὡραιο-
τάτη. ς Χελιδὼν ἐκλεκτὴ, ἐ Σφηνίον
ὅλον καθαρώτατον. Ἀμνὰς ἡ κυήσασα,
τὸν Ἀμνὸν τῆ Θεῆ ἡμῶν. Δάμαλις θεία,
τὸν ζυγὸν ἡ βαστάσασα, τῶ βαστάζοντος,
τὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα. Ἄμπελος ἡ κατά-
καρπος, βλαστήσασα βότρυας, τ' ἀσεβείας
τὸν οἶνον, τῶ μαρτυρίῳ ἀυγάζοντα. αὐ-
τὸν ἐδυσώπει, τοῖς ἱκέταις σε δοθῆναι,
τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τᾶσα Θεῶ Σταυρῶ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα
θρηνῳδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα δ' φρῶ ταῦ-
τα, προσηλωμένον ὁρᾷμ, Θεῶ ξύλῳ ὅμ-
πρ ἀπεκύησα. ἐγὼ γὰρ διέφυγον, τὰς
ὠδῖνας ὡς ἄμαμδρος. ς πῶς ἀρτίως, τῆ
ὀδύ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

ὁδιμὴν σωέχομαι, ϛ ωαράττομαι, τὴ καρδίαν ἡ ἄμεμπτος, ἀρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἶρηκεν, ὁ Συμεὼν τῇ καρδίᾳ, ἐμοὶ ῥομφαία ἐλάσεται. ἀλλ' ὦ μῶ Τιέμε, ϗξαμάϛηθι ϛ σῶσον, τὺς ἀμυμμονῶτάς σε:

Ἡ λοιπὴ Ἀκολυθία τῆ Ὀρθρε, ὡς σωήθη, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΓ'. τῆ Ἁγίε Γ'ορομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας, ϛ τῆ Ἁγίε Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλε.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἴϛωμεν, ἤ. ϛ'. ϛ ψάλλομεν, ππ. προσόμοια, ἦχ, β'.

Ὅτε ἐκ τῆ ξύλε σε μεκρόν.

Κ Λῆμα, τ ἀμπέλε τ ζωῆς, ὤφθης μυϛικῇ γεωργίᾳ, περικαμπτόμθμον. πόνοις μὲν ἀσκήσεως Πάτερ τεμνόμενος, τῷ δὲ ξίφει ϕυγώμενον, τῷ τῆ μαρτυρίε, οἴνου καταμύξεως, ἡμῖν ἐκόρασας. ὃ μῶ ἐμφορόμενοι παῖτες, πίϛει τὴ παμίϕορον μνήμην, τὴ σὴν ἑορτάζομεν Μακάριε:

Θ Ἔτε ἰδὼν ϛργεις τὴ φοικτὴ, ϛ τελειοτάτην θυσίαν ϛ ὑπὲρ κόσμου, τότε προσεμήμεξαι ἰδὼν ϛργόμενος. τὸ σὸν αἷμα δὲ παῖσοφε, προθύμῳ καρδίᾳ, αἵματι προσέμιξας, τῷ τῆ Δεσπότε σε. ᾧ σὺ ῥαπτιζόμενος Μάκαρ, ὅλος καθαρὸς ἀνεδείχθης, ὅλος ἱερώτατος Θεσπέσιε:

Θ Τ'ὼν τὸν Ἀμνὸν τὸν τῆ Θεῆ, τὸν τ ἁμαρτίας τὸν Κόσμον ἀποκαθαίροντα, καὶ ϕθορᾶ ϛ θανάτου ϗξαϕανίσαντα, ἱερεῖον ὡς ἄμωμον, ἐτύθης Θεόϕρον, σύμϕυτος γενόμενος τῷ ὁμοιώματι, Μάκαρ ζωηϕόρε θανάτε. μῶ δὲ τ αὐτῆ βασιλείας, ἀξιομακάριϛε τετύχηκας:

Ἕτερα ππ. προσόμοια, τῆ Ἁγίε Ἀγαθαγγέλε, ἦχ, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν:

Ἀ Γαθαῖς ἀγγελίαις σε, σωοδίτων ϛ σώαθλον, Κλήμης ὁ παμάριϛος κατεπλάτησε· μεθ' ἕ τὺς δρόμους διανύσας, τὺς Θείους ϛρεβλόμενος, ϛ παντοίοις ἀλγεμοῖς, ὁμιλῶν Ἀγαθάγγελε. ἕως τέλειος, γεγονὼς ϛϕαμίτης, πρὸς τὰ ἄνω, μεταβέβηκας Ἀγγέλοις, σωεπαγάλλεσθαι παῖτοτε:

Κ Αὶ ξεσμοῖς δαπανώμενος, καὶ πυρὶ λιπαινόμενος, ϛ λαμπᾶσι παύτοθεν ϕλογιζόμενος, ϛ ὡὶ κραββάτου ἀπλώμενος, σοϕὲ Ἀγαθάγγελε, καὶ ὡς ἄρτος καθαρὸς, ἐπ' αὐθράκων ὀπτόμενος, προσεμυέξαι, ὀραμίῳ ϕαπέζῃ ἱκετεύω, τὺς ἐμ πίϛει σε τιμῶντας, πάσης ῥυσθῆναι κολάσεως:

Ρ Ἀβδισμὺς ἐκαρτόμησας, ϛ ἐμ ξύλῳ τανόμενος, ωαραγμὺς ὑπανέγκας καρτερώτατα. ϛ ὡὶ τέλει ϗξ ἀθλωσας, σοϕὲ Ἀγαθάγγελε, ἐκτμηθεὶς τὴ κεϕαλὴ, ταῖς ῥαμίσι τῆ αἵματος, ὅλως ἡρδάνας, τὴ σεπτὴ Ἐκκλησίαν ἀϕημόσαν, τας λαμπράς σε ἀϛεφείας, κλέος Μαρτύρων πολύαθλε:

Δόξα, ἦχος, πβ'.

Η μ τῶν χρόνων τετραχῶς περίοδον, θεόκλητε ἐωταπλασίασας, τυπτόμενος ξεόμενος, ἀμαίβων πόλεις καὶ χώρας, ϛαυρόμενος ὑπὸ τῆ Χριϛῆ. ἀλλ' ὅτε πῦρ, ὅτε ξίφος, ὅτε μάϛιγες, τὸ τῆς ψυχῆς σε ἔλυσαν ϛερέμνιον. ἔθραυσας δὲ δαιμόνων ἰσχὺν, Γ'ερομάρτυς Κλήμη. διὸ πρέσβευε Χριϛῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τας ψυχας ἡμῶν:

Καὶ μῶ. Θεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Ἅ Ρπασόν με Δέσποινα, χαρὸς τῆ δράκοντος τῆ βροτοκτόνου, τῆ πολεμοῦντός με, ἐμ ϗσοκρίσει καταπιεῖν ὁλοτελῶς. σώτειλον τας μύλας τύτε δέομαι, ϛ τὰ μηχανήματα διάλυσον. ὅπως ῥυσθεὶς τύτε ὁμύχων, μεγαλύνω τὴ δωαϛείαν σου:

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Θ Τ' ϕόβῳ τέκμον βλέπεμσε, τὸν τὴ ἐληρονόμον πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα. ὅπως τὺς πάλαι ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀϕυπνώσαντας, θείαν καὶ σωτήριον ἐληρονόμον, παράσχῃς ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα. ἰὼ μεγαλυνόμεν:

Ἀποστίχα, ππ. τῆς Ὀκτωήχε.

Δόξα, ἦχ, ά. Ἀναστάσιμον.

Θ Ὁ μ θαυμαστὸν ἐν ἱερεῦσι Μάρτυρα Κλήμεντα, ἢ ἐν μακρῷ τῷ χρόνῳ δοκιμὴν ϗξ αἰῶνος ὧν, τ εἰς ἀεὶ ϗξ ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, ἀξίως.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἠξίωσε φυφῆς. ἐ πλυτεῖ τὰ θεῖα, ὁ πολλὰς πρὸς ἀγῶνας ἀλείψας, τῷ κατ' αὐτὸν ὑποδείγματι, ἐ πᾶσαν τὴν σαρκα αὐτοτέρω φρομεῖν τῦ θανάτυ. πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ βοήσωμεν. Μεγαλομάρτυς ἀοίδιμε, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις συ, τὰς χορίνας ἐμφάσεις, λῦσον τῆς παθῶν ἡμῶν, ἐ ῥῦσαι τῆς δεινῶν ταῖς πρεσβείαις συ.

Καὶ μὴν, Θεοτοκίον.

Τῶν ὑραμίων ταγμάτων.

Τ'Ἀ'βδω τῆς σῆς προσασίας, Θεοκυήτορ Ἁγνὴ, τὰ θηριώδη πάθη, τ ἀθλίας ψυχῆς μυ, ἀπέλασον ἐντεῦθεν, ἐρρωικῶς, πρὸς ζωὴ με ἰθυίνσα. ἐ τῆ ἁγίᾳ με ποίμνῃ τῆς ἐκλεκτῶν, σῆ προβάτων σωαρίθμησον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τ'Ν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τῷ σῷ Τἱῷ καὶ Θεῷ, ἐ τὴν μακροθυμίαν, τότε ἀποσκοπῶσα, ἔλεγόν θρηνῶσα, Μῆτερ Ἁγνὴ. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος, πλ. δ.

Κλῆμα ὁσιότητος, ἐ στέλεχος ἀθλήσεως, ἄμπελος ἱερωτάτη, ἐ καρπωσις θεόσδοτος, τοῖς πιστοῖς Παμάκαρ ἀειθαλὲς δεδώρησαι. ἀλλ' ὡς Μαρτύρων σωάθλος, καὶ Γ'ερεῦσιν σωθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μ' τὴν σωήθη κλῆσιν, ὁ Καμὼν τ Ὀκτωήχυ, ἐ τῆς Ἁγίων δύο. ὁ Καμὼν τῦ Ἁγίυ Κλήμεντος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπω τὸ κλῆμα τ μοναῖς ἀμπέλυ.

Ὠδὴ, α. Ἦχ. πλ. β.

Ὡς ἐν ἠπείρω περδύσας.

Μετὰ τ αὖρα χορείας ὡς Γ'ερεὺς, ἐ ὡς Μάρτυς Ἔνδοξος, τῷ Χριστῷ παρεστηκὼς, ἐκτενῶς ἱκέτευε τυχεῖν, τ ἐλλάμψεως τ σῆς, τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κτεταμένως ἀγῶνας ἐπὶ τῆς γῆς, διαρύσας Ὅσιε, Βασιλείας Οὐρανῶν, ἠξιώθης στέφανον λαβεῖν, ἐ αἰώνιον ζωὴν τὴν ἀκατάληπτον.

Ἐλυθωμενος τῷ πάθει τῦ ἀπαθῦς, διὰ πάθους ἔσωσας, πρὸς αὐτὸν ἀναδραμεῖν, μιμητὴς γενόμενος παθῶν, Θεοφόρε τῆς αὐτῦ Ἀγγέλων σύσκηνε.

Θεοτοκίον.

Ἐποικιλμένη τῷ κάλλει τῆς ἀρετῶν, Θεομῆτορ ἄχραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ἀρετὴν σωέλαβες ἡμῖν, τὴν πηγὴν τῆς ἀγαθῶν ἀναπηγάσασαν.

Ἕτερος Καμὼν, τῦ Ἁγίυ Ἀγγελαγγέλυ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν σὴν ἀνυμνῶ Παμμάκαρ χαίρων χάριν.

Γ'ωσήφ. Ὠδὴ, ἀ. Ἦχ. δ.

Ὁ πατάξας.

Ὁ μ κλαυμὸν ἐν Μάρτυσι, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα, τὸν Ἄγγελον τῆ κλήσει, γεγενημένον ἐ τῆ πράξει, χαρμονικῶς σήμερον, τιμήσωμεν ἐν πίστει, ἐ μακαρίσωμεν.

Ἐξιώθης Ἔνδοξε, τῆς τῶν Μαρτύρων ἀνακλείας, ἀθλητὰ θεωρήσας, μεγαλοφρόνως ἐν τῆ Ῥώμῃ, τὸν ἱερὸν Κλήμεντα. μεθ' ὃν σε σωελθόντα, πίστει γεραίρομεν.

Ἐκρωθεὶς Μακάριε, παντὶ τῷ Κόσμῳ ἔδραμες, τὴν μέκρωσιν κηρύττων, τῦ Ζωοδότυ ἐν ᾅδου. Σὺ τοσαῦτα βάσανα, ζωῆς ἀνδιαδόχυ, μὴ κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἀρχωθεῖτα Κύριον, δι' ἀνωλαγχμίαν ἄφατον, ἐκύησας Παρθένε. ὃν Ἀγαθάγγελος ποθήσας, ἔξω σαρκὸς γέγονεν, ἀθλήσας παραδόξως. μεθ' ὃν ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ῥαίνεις ὡ ἔγκας καρπυς, κλῆμα τ ζωηφόρυ, χρηματίσας ἀμπέλυ. ἐ τύτυς μαρτυρικαῖς, κοσμήσας μαργαρυγαῖς, τῷ Σωτῆρι, παύτων καθιδρώσας.

Οὗ Παύλυ ὤφθης μιμητὴς, πᾶσαν τὴν Οἰκυμένην, διαθέχων Παμμάκαρ, βαπτίσματι θεουργῷ, ἐ αἵματι ῥαντισμῷ, ἁγιάζων τ ὁμολογίας συ.

Θεοτοκίον.

Τ'κ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, Παράγμε Θεομῆτορ. μόνη γὰ ἔτεξε αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ἐ παύτων Δημιυργὸν, Θεὸν Λόγον, Παράγμε ἐκύησας.

Ἄλλος. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μυ.

Ὁμολογῶσου τοὺς ἀπείρους Παμμάκαρ πόνους, τὰς στρεβλώσεις καὶ τὰς πολλὰς αἰκίσεις, τὴν ἀνδρείαν, τοὺς ξεσμοὺς τὸν θανάτον. δι' ὧν ἠξιώθης, ζωῆς Ἀγαθάγγελε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μετὰ

Ετὰ μυρίας αἰκισμὰς τε ἐ ἀλγηδόνας, ῥαβδισμούς τε ἐ ξέσεις Ἀθλοφόρε, ὑπομβρύχιος Θαλάσσῃ, δέδοσαι Ἔμδοξε. ᾗ ἧς ὁ πρὸ ὅλων, Δημιουργός σε ἐρρύσατο·

Εφικῶς τε καὶ ἀνδρείως γενναῖε Μάρτυς, πυρακτώσεις ὑπομείνας πρὸ ἥλων, καυσμένης τ' σαρκὸς, ἐ ἀθρόον δρόσον δεχομένης, ὑπομονῆς Ἀγαθάγγελε·

Θεοτοκίον.

Παραδόξου μυστηρίου. πῶς Παρθένος, πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν ἐδείχθη, ἐν μηδενὶ τὸν ἀπερίοριστον, ἀσπορχωρήτως κυήσασα·

Κάθισμα, ἦχ. δ.

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὗ μαρτυρίᾳ ἀληθῶς τῇ δρεπανίδι, καταταμνόμενος σοφὲ Ἰόφαρχα, ὡς καρποφόρος ἄμπελος ἐξηνθήσας, βότρυας πορκάζοντας, ἐ γαλάζοντας γλεῦκος, θείας ἐπιγνώσεως, ἐ ἀθλήσεως Πάτερ. ἐξ ὧν μετέχων πᾶς τις εὐσεβῶς, καταγλυκαίνει ψυχῆς αἰθυμίαν·

Δόξα, Ἐπεφάνης σήμερον.

Γαθόν σε Ἄγγελον γενόμενον, θεοδότοις λάμψεσι, ἀναφθέντα εὐσεβῶς, ἐπιτελοῦμεν τιμῶντες μνήμασι, κλέος Μαρτύρων, σοφὲ Ἀγαθάγγελε·

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ροφασία ἄμαχε πρὸ θλιβομένων, ἐ πρεσβεία ἕτοιμε, πρὸ ἀπορούντων ἐν δεινοῖς, ἀπὸ κινδύνων με λύσασαι. μή με παρίδῃς ἡ πάντων αὐτίλημψις·

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πὶ ξύλου βλέπουσα ἀμαρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Παῖδα, ὡς ἀλάγχνα μητρῴα μητρικῶς, παραπομένη ἐκραύγαζες· οἴμοι πῶς ἔδυς, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον·

Ὠδὴ, δ. Χριστός μου δύναμις.

Κλώσας ἅπασαν, τιμὴν γλῶτταν ἐξέκλινας, πρὸς ἀγῶνα τὸ κλῆμα ἀθλητικὸν, σάλπιγξ ἀγαλλίασιν, ἐ ᾠδίας γλυκασμόν, Ἀθλοφόρε Παμμακάριστε·

Εἰμῶμα θέμενος, τῆς σῆς ἀθλήσεως, πρὸ ταγμάτων τὰ αὐθη Μάκαρ πρὸ σῶν, Ἔμδοξε δρεπόμεθα, ἐ ποικιλίᾳ θαυμάτων, τὰς αἰθήσεις ἐμφορούμεθα·

Μόρας γέγονας, ὑὸς θαυμάσιε, ἐ φωτὸς ἀμεταμόρφου διηνεκῶς, περιαυγαζόμενος, τῷ τρισηλίῳ φωτισμῷ, ἐ τῇ αὐγῇ τῷ κηρύγματος·

Θεοτοκίον.

Αρία Παῖγνε, ἡ καθαρότητος, γνομένη χωρίον χωρητικὸν, θείας ἐνοικήσεως, τὸν ψυχικόν με μολυσμὸν, ἐ τὸν ῥύπον ἐξαφανίσον·

Ἄλος. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Ολυώδωσα ἐνέγκωμεν, βασανίσεων εἴδη γενναῖε Μάρτυς, σὺν τῷ θείῳ χαίρων Κλήμεντι, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, πᾶσαν τιμῶν γλῶτταν Θεόφρον ὑγίασας·

Νηρτήθης ὡς ὁ Χριστὸς, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ κατεξάνθης, τὰς πλευρὰς σιδήρῳ Ἔμδοξε, καταπλήξας ἅπαντας, ὑπομονῇ σοφὲ Ἀγαθάγγελε·

Εγαλύνομεν τὸν Χριστὸν, φρενῶν κατόπτην οἱ Ἀθλοφόροι, ὡς φρενοῖ θείῳ προσάξεσιν. Κλήμης ὁ παμάριστος, καὶ Ἀγαθάγγελος ὁ ἀοίδιμος·

Θεοτοκίον.

Ακαρίζομένῃ σε ἀεὶ, Θεοκυήτορ ἀλογημένη. δι' ἧς δόξης ἠξιώθημεν, καὶ τὸν περὶν Παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν ἀπελάβομεν·

Ὠδὴ, ε. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Γκίσεις Παῖσοφε καρτόφρων, τὰς πολυχρομίους ἐ μακροτάτας, πολύαθλος πέφηνας· μισῶ δὲ τῆς ἀφθάρτου μακαριότητος, φυφὴν κατεκληρώσω διαιωνίζουσαν·

Ἡν πίστιν ἄγκυραν ἀσφαλῆ, ὡς ἐ τὴν ἐλπίδα ἐ τὴν ἀγάπην θεμέλιον θέμενος, τῇ σεπτῇ Τριάδι σαυτὸν ἀνέθηκας, ναὸν ἡγιασμένον Πάτερ Παμάλβιε·

Θεοκόσμητος ξυωρὶς, ἡ διαφανὴς ἡγωνισμένη, ἀθλήσεως στάδιον, ἐπιλαβομένη τῆς αἰωνίου ζωῆς, Ἀγγέλοις συγχορεύει ἐ σωναγάλλεται·

Θεοτοκίον.

Ὃν σαι βουλόμενος ἐκ φθορᾶς, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, πρὸ ἀνθρώπων ὁ Κτίστης ἐ Κύριος, μήτραν ἁγνισθεῖσαν Ἁγίῳ Πνεύματι, οἰκήσας ἀπορρήτως ἀνεμορφώσατο·

Ἄλος. Ὀρθρον φαεινόν.

Νθραξι πυρούμενοι, ἀγαπήσεως τῆς Παντεργέτου, ἐν ἀσβέστῳ πυρωθέντες βλήθητε, καλλίμικοι Μάρτυρες·

Ὅσιος ὡραιότατος, ἀνεδέχθητε πρὸ ἀθλητῶν,

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῶν. ἀφαιρύμβροι δοραὶ πλὴ τῆ σώματος, ἀήττητοι Μάρτυρες.

Ἅπλωθεὶς εἰς κράββατον, ⸗ ὠστόμβρος ὤμ τῇ πυρᾷ Ἀγαθάγγελε, Ἀγγέλως ⸗ ἐξέπληξας, ὁρῶντας τὰς ἄθλως σε. Ὠδ.

Τομνόμη φαίνθι, Ἀπειρόγαμε παῦτας ἡμᾶς, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τὰς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ, ς'. Τῆ βίᾳ πλὴ Θαλάσσαν.

Ομίμως ἀθλήσαντες, τὰς κεφαλὰς ἐκ χειρὸς, ζωαρχικῆς ἐδέξασθε, χαρισμάτων ποικίλων διαμοιρὴν, ⸗ χάριν ἰάσεων, ⸗ πίστων θαραπεύειν τὰ μοσήματα.

Βίος ὁ σύνθεος, τῇ ἀγώνων ἡ ῥιβὴ, τῇ αἰκισμῶν ἡ σύγκρασις, ἀπρεπείας κεφαλαίωμα μυστικὸν, ⸗ κάλλως διάδημα, ⸗ σαλὴ ἀφθαρσίας σοι γεγόμασιν. Θεοτοκίον.

Παράμχος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν Κυβερνήτην Κύριον, τῇ παθῶν μὲ τὸν ἄσατον ⸗ δεινὸν, κατάμασον ταραχὸν, ⸗ γαλήνιόν παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ἄλλος. Ἐν πελάγει τοῦ βίου.

Αειστήριον αἷμον, Θεῷ προσηνέξας, Θεόφρον Ἀθλητὰ, ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, ὡς πάλαι οἱ αἰχμάλωτοι παῖδες, ⸗ δρόσον δεχόμενος, Ἀγαθάγγελε ἐραμόθεν.

Γαθαῖς ἀγγελίαις, ταῖς δ' Ἀγγέλων, μάρτυρόμβρος τὸν μὸν, τὰς αἰκισμάς τε ⸗ ἀλγηδόνας, ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου, ῥαδίως ὑπέμεγκας, Ἀγαθάγγελε γενναιόφρον.

Ἔραν ξυνωρίδα, ὑμᾶς ὁ πλάσας, θεασάμενος σοφοὺς, δεσμοῖς σωθλίβει, ⸗ ποιμαῖς συγκόπτει, ⸗ φρυαῖς κατακλείει, ⸗ γέλωτα ὤφλησε, τῇ ἀρέτῳ ὑμῶν ἐμπάσει. Θεοτοκίον.

Ἀθυμίαν ὕπνε, θαματηφόρε, ἀπάλαξον Ἀχμὴν, ⸗ πρὸς ὀμθέας, χορηγορᾶν με ὕμνους ⸗ καλὰς ὀργάσιας, ἐμίχυσον Δέσποινα, ἵνα πόθῳ ὑμνολογῶσε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν πελάγει τῷ βίῳ, ταῖς πράξεσί μου, κατῆλθον εἰς βυθόν. ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ὕπνε βοῶσοι. ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν μου, ἀνάγαγε δέομαι, Τιέ τοῦ Θεοῦ ⸗ Λόγε.

Κοντάκιον. ἦχ. δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἡ σαμπέλως γέγονας, τίμιον κλῆμα, τοῦ Χριστοῦ παράδημε, Κλήμη Πολυάθλε ὀφθεὶς, σὺν τῷ σωτῆρι ἐκραύγαζες. σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ, φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ Οἶκος.

Ἱὸς φωτὸς ἀναδειχθεὶς, Θεοῦ συγκληρονόμος, ὡς Ἠλιὰς ὁ θεῖος τὸν Ἀχαὰβ ἐλέγξας, ὅτω Σὺ Κλήμη σοφὲ, Βασιλεῖς ἀμόμους, ⸗ Τυράννους ἀπωσεῖς, Ἐλλήνων τὰς πρωτάρχοντας, ἐν λόγῳ καὶ ἀληθείᾳ ἐνίκησας, ⸗ προσάγαις θῦμα τῷ Κυρίῳ μῶν, τὰ πλήθη τῶν εἰς Χριστὸν πιστευσάντων. Διὸ κομιζόμενοι τῆς σῆς μαρτυρίας, Ἀγαθάγγελον ἄρχοντα, σοὶ σωζόμενα, Πόλεις τὰς ἐν σοὶ σωσάσας, φαιδρῶς κραυγάζων. Σὺ τῷ Μαρτύρων Χριστὲ, φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΓ'. Μνήμη τῶν Ἁγίων Γερομαρτύρων Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας, ⸗ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀγαθαγγέλου.

ῶ. Ἀγαθαγγέλου ⸗ Κλήμεντος αἱμάτων, Τὸ τῶν ξίφους δίγομον ἐπλήσθη σόμα.

Ἐ ἰκάδι δ' ἐτιμήσατε ⸗ τείτῃ, Ἀγαθάγγελε, Κλήμη.

Μακάριος ὅτος ⸗ θεοστέπτος Κλήμης, ὃν ὅλῃ σχεδὸν τῇ ἀνθρωπίνῃ ζωῇ διελύσε τὸ μαρτύριον. ἐν γὰρ ὀκτὼ χρόνοις ⸗ εἴκοσιν αὐτῷ παρετάθη ὁ πρὸς τοὺς τυράννους ἀγών. οὐ διακοπτόμενος ἐκεχειρίᾳ, οὐδὲ ἐκ παραγγέλματος ἐφ' ἡμέραις ῥηταῖς τακτῶ τινα λαμβάνων ἀνακωχὴν καὶ εἰρήνην, ὥσπερ ἔθος τοῖς ἐν πολέμῳ παρατασσομένοις ἑκατέρωθεν νόμος, ἵν' αὖθις ἐπ' ἀλλήλοις μεθορμοὶ συμπλοκαῖς ⸗ ἀκμάζοντες, ἀλλὰ σώτομοι καὶ ὀξεῖς. ὡς μὴ ἔμοιγε μᾶλλον τὸν χρόνον θαυμάζειν, ἢ ᾧ ὡς ἄλλου πάσχοντος αὐτὸς ἐκαρτέρει, ἢ τὸ πλῆθος ⸗ τῶν ἐπιφορῶν τῆς κακῶν. μᾶλλον δὲ θαυμάζειν ἐπίσης ἀμφότερα. διὰ γὰρ πάσης ἰδέας βασάνων ὑπελθὼν, ⸗ τοὺς τότε κρατοῦντας Τυράννους ⸗ Βασιλεῖς, ⸗ πάσῃ σχεδὸν τῇ Οἰκουμένῃ θέαμα γεγονὼς, ⸗ Ἀγγέλως καταπλήξας τῇ καρτερίᾳ, ὅτω τῆς δόξης τὸν στέφανον ἐκομίσατο. Ἦν δὲ ἐκ Πόλεως Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας, Πατρὸς Ἕλληνος, Μητρὸς δὲ ἀσεβοῦς ⸗ καὶ πιστῆς, τέκνον Σοφίας. Τὸν πέδον δὲ τὸν μονήρη βίον, δωδεκαέτης ὑπάρχων. Εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν γενόμενος χρόνον, εἰς τὸν τῆς Ἀρχιφωσύ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μης θρόμον ἄγεται. Ἠθλησε δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων.

Ὁ δὲ Μακάριος Ἀγαθάγγελος, Ῥωμαῖος ἰδιώτης τὸ γένος. Μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι τὸν μετὰ τὸν Ἅγιον Κλήμεντος ὄντας Ἁγίους ἐμποκλείσας ἐν Ῥώμῃ, (ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ Ἀγαθάγγελος, πρῶτος μὲν τῶν ἄλλων προσελθὼν, καὶ βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ἀποδράσας δὲ καθ' ὃν καιρὸν ἀπετμηθῆναι ἔμελλον οἱ σὺν αὐτῷ ἀποκλεισθέντες.) μέλλοντος τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ἀπὸ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Μαξιμιανοῦ ἁρπαχθῆναι, καὶ ἐμβληθῆναι τῷ πλοίῳ, καὶ ἀποπλεῦσαι εἰς Νικομήδειαν, προλαβὼν ὁ Ἀγαθάγγελος, ἐσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ περιέμενε τὸν Κλήμεντα. Ὡς δὲ καὶ οὗτος ἐσῆλθε, καὶ προσπεσόντα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἶδεν, ἐχάρη, καὶ τὴν αὐτοῦ μεταμέλειαν καὶ ἐπιστροφὴν, ὡς ἀγαθοῦ Ἀγγέλου παρουσίαν ὑπέμεινε. Καὶ ἅμα συμπλεῦσαν αὐτῷ ἄχρις οὗ φθάσαντες εἰς Ἄγκυραν, καὶ πρὸς Λύκιον παρεγένοντο. Κἀκεῖσαι τὴν καθ' ἁρπαγὴν ἀποτμηθεὶς προσάξει τοῦ Λυκίου, μετὰ τῶν λοιπῶν τῶν σὺν αὐτῷ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων τῷ Χριστῷ προσελθόντων, πρὸς τὰς ἁρμόνιας ἀπέπτη μοναί. Τὰ δὲ εἴδη τῶν βασάνων, εἰσὶ ταῦτα. Ὁ μὲν Μακάριος Κλήμης, ἰδίως πέπομθε ταῦτα. ξύλῳ αἴρεται, καὶ ξέεται. λίθοις καὶ τοῦ στόματος καὶ τῶν παρειῶν τύπτεται, εἱρκτῇ βάλλεται, βρόχῳ δεσμεῖται, βάκλοις τύπτεται, μαχαίραις κατατέμνεται, σιδηροῖς ξύλοις τὸ στόμα τύπτεται, τὰς σιαγόνας συντρίβεται, ὀδόντων ἀποστρέφεται, σιδήρας πεδᾶται, καὶ εἱρκτῇ ἀπορρίπτεται. Ταῦτα ὁ Θεῖος Κλήμης ἰδίως. ἅμα δὲ Ἀγαθαγγέλῳ, βουνεύροις ξηροῖς τύπτονται, ξύλῳ αἴρονται, λαμπάσι πυρὸς τὰς πλευρὰς καίονται, θηρίοις ἐκδίδονται, σύβλας πεπυρωμένας διὰ τῶν μεσοδακτύλων τῶν χειρῶν δέχονται, ἐν ἀσβέστῳ βληθέντα, δυσὶν ἡμέραις προσεκαρτέρησαν, λώρος τῆς δορᾶς τοῦ σώματος τῶν ὤμων ἀφαιροῦνται, βάκλοις αὖθις τύπτονται, ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πυρωθέντων ἀνακλίνονται, εἰς κάμινον πυρὸς μυχθήμερον ἐμβάλλονται, καὶ τῶν ποδῶν σφοδρῶς ξέονται, ὀβελίσκοις ὀξέσι καὶ γῆς ἐμπαρεῖσιν, ἄνω τὰς κεφαλὰς ἔχουσιν ἐπακοντίζονται, οἳ δεινῶς αὐτοὺς κατεκέντησαν, καὶ κατέῤῥωσαν. μόλυβδον λυθέντα καὶ κεφαλῆς μόνος ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ἐπιχέεται. μύλοις μυλίταις τοῖς χαλκοῖς ξαρτῶνται ἀμφότεροι, διὰ τῆς Πόλεως ἑλκόμενοι, λίθοις βάλλονται. Ἰδίως πάλιν ὁ Ἅγιος Κλήμης, πορφύρας σιδηρᾶς πεπυρωμένας εἰς τὰς ἀκοὰς δέχεται, λαμπάσι πυρὸς αὖθις προσομιλεῖ. λίθῳ μεγάλῳ προσδεθεὶς, βάκλοις καὶ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς τύπτεται, καὶ ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας πεντήκοντα πληγὰς λαμβάνων ἐκαρτέρει. Τὸ δὲ τελευταῖον, καρατομοῦνται τὰς κεφαλὰς ἀμφότεροι ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατείας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σωτηρία, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πόρρω ἐν τοῖς Εὐδοξίου, ἐπέκεινα Ἀμάπλου, καὶ τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῆς παλαιᾶς καὶ μέσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

ϛ. Δεῦρο πρὸς ἡμᾶς εἰς τὰ τέρπνα τοῦ Πόλου,
Εὐσεβίῳ λέγουσιν οἱ τέρπνοι Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαϋσιμᾶ τοῦ Σύρου.

ϛ. Γλώσσαις λαλῶν περὶ Μαϋσιμᾶ τοῦ Σύρου,
Γλώσσαις λαλεῖ μοῦ Ἀγγέλῳ πρὸς Ἀγγέλους.

Γενέτο τις ἀνὴρ ἐν τῇ Κύρῳ, Μαϋσιμᾶς μὲν ὄνομα, Σύρος δὲ τὴν φωνήν. Ἀγροικικῶς δὲ ἀναστραφεὶς ἐν τῷ βίῳ, διέλαμψε ταῖς ἀρεταῖς φυσικῶς. Μονοχίτων δὲ ὢν, λέγεται, μὴ δύτρομ κτήσασθαι χιτῶνα, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς γυμνοῖς ῥήγμασιν, ἕτερα ῥάκη συῤῥάπτειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον σκέπειν σὺν σαρκί. Τῆς δὲ τῶν ξένων καὶ πενήτων θεραπείας, ὅπως ἐπεμελεῖτο προθύμως, ὡς τοῖς παροῦσιν ἅπασιν ἀναπεταμένην εἶναι τὰς θύρας. Δύο δὲ πίθους ἐσχηκέναι λέγεται, τὸν μὲν σίτου, τὸν δὲ ἐλαίου. ἐξ ὧν ἐχορήγει ἅπασι τοῖς δεομένοις, ὡς τῆς τῆ Σαραφθίᾳ χήρᾳ δοθείσης ἀλλογίας, ἐπισχεθείσης καὶ ἐπὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεὸν τὸν αὐτῶ πίθηθι. Ο' γὰρ παύτας τὸς ἐπικαλουμένους αὐτὸν ἐπισκεπτόμενος Θεὸς, ὥσπερ τὴν ὑδρίαν ἐκείνην καὶ τὸν Καμψάκην αμαβλύζαν ἐκέλευσε, ἧ τὴ φιλοξενίας ὑποθήκην παρέχων τὰ δράγματα, ὕτω κὲ τῶ θαυμασίω δέδωκε τῆ προθυμία τὴν χορηγίαν ἰσόμερον. Καὶ καλῶς καὶ ὁσίως τὸν τῆ ζωῆς αὐτῶ χρόνον διαβιβάσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν·

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαλαμανοῦ τῶ ἡσυχαστοῦ.

ε. Οἶκον καμόντος κὲ καμαιζήλου βίου,
Τ'φηλὲ πράξει καὶ λόγω Σαλαμανῆ.

Κ. Ὡ'μην τις ὅτι τῆ Εὐφράτη Ποταμῶ, πρὸς ἑσπέραν ἐπικαμπὴν τῆ ὄχθη, Καπόρσαμα καλουμένη. Ε'κ ταύτης ὁρμώμενος ὁ Μακάριος Σαλαμανῆς, καὶ τὸν ἡσύχιον βίον ἀσπασάμενος, ἐν τῆ πόλει Κώμη μικρὸν οἰκίσκον εὗρων, καθεῖρξεν ἑαυτὸν, ὥστε θύραν, ὥστε θυρίδα καταλιπών. Α'παξ δὲ τῆς ἔτους παρὰ τὴν γλῶ ὀρύττων, παντὸς τῆς ἔτους ὑπεδέχετο τὴν ῥοφῆν. Ο' τῆς Πόλεως δὲ Α'ρχιερεὺς τὴν τῆ ἀνδρὸς μαθὼν ἀρετὴν, ἀφίκετο, τὴν ἱερωσύνην δωσῶν τῶ μακαρίω βουλόμενος. Καὶ διαῤῥήξας τῆ οἰκίσκου τὶ μέρος, εἰσῆλθε. καὶ τὴν χάρα ἐπέθηκε, καὶ τὴν εὐχὴν ἐπετέλεσε, S πολλὰ μὴν πρὸς αὐτὸν εἶπε, καὶ τὴν ἐπιγνομένην χάριν τῆς ἱερωσύνης ἀνήγγειλεν. Οὐδὲ μιᾶς δὲ φωνῆς ἀκούσας, ἀπῆλθεν, ἀνοικοδομηθῆναι κελεύσας τὸ καταλειφθὲν μέρος τῆ οἰκίσκου, ὅπερ αὐτὸς διέῤῥηξεν. Α'λλοτε πάλιν οἱ τῆς Κώμης ἐκείνης, ἀφ' ἧς ὥρμητο, μύκτωρ τῆ Ποταμῶ τὸν πόρον διαπεράσαντα, λαβόντα αὐτὸν ὥστε αἰτιεῖσθαι, ὥστε αἰτιάσασθαι, ὥστε κελεύσαι, εἰς τὴν οἰκείαν Κώμην ἀπήγαγον. S τοιοῦτον οἶκον δειμάμενοι, παρ' αὐτίκα καθεῖρξαν. Ο' δὲ ὁμοίως ἡσυχίαν διῆγεν, ὐδενὶ πρὸς μηδένα διαλεγόμενος. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας οἱ τῆς αὐτιπέρας Κώμης ἄνθρωποι, μυκτὸς πάλιν ἐπελθόντα, καὶ τὸ οἴκημα διορύξαντα, πρὸς ἑαυτὸς αὐτὸν ἀπήγαγον, ὐκ αὐτιλέγοντα, ὐδὲ μένειν βιαζόμενον, ὐδ' αὖ πάλιν προθύμως ἀπαίροντα. Οὕτω μέχρι παντελῶς τῆ βίω ἑαυτὸν κατέσχεσε, S τὴν Α'ποστολικὴν ἐκείνην φωνὴν ἀληθεύων ἐφθέγξατο. Χριστῶ συνεσταύρωμαι. ζῶ δὲ ὐκ ἔτι ἐγὼ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός. ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκὶ, ἐν πίστει ζῶ τῆ τῆ Υἱῆ τῆ Θεῆ τῆ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ ὕτως ἑαυτὸν μέχρι τέλους ὁ Μακάριος Σαλαμανῆς, ὡς ἄλλος ὐδεὶς πώποτε, ὕτως ἐπετέλεσε μέχρι τέλους, καὶ ἀπελθὼν πρὸς Κύριον, χοράζει αἰώνια·

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Α'γιοι δύο Μάρτυρες, οἱ ἐν τῆ Παρίω λάκκω ἐμβληθέντες, τελειοῦνται.

ε. Ε'μβολον βόθρου χωροῦσι Μάρτυρες δύο,
Θείου πόθου βάλλοντος ἔξω τὸν φόβον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Α'γίας καὶ Οἰκουμενικῆς ἕκτης Συνόδου, τῆς καθελούσης τὸς λέγοντας, ἓν θέλημα ἔχειν τὸν Χριστὸν καὶ μετὰ Σάρκωσιν. Ε'γένετο δὲ αὕτη ἐπὶ Κωνσταντίνου τῆ Πωγωνάτου, τῆ Παπᾶ Γ'ουσιηλαῦ τῆ Ρ'ωμυλίτου ἐν Κωνσταντινουπόλει.

ε. Τ'ῶ πόσασιν μὲν τῆ Θεανθρώπου μίαν,
Διττὰς δὲ χρῶθι, κ' θελήσεις κ' φύσεις.
Ταῖς τῆ Α'γίων συνόδου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον, κ' σῶσον ἡμᾶς. Α'μήν.

Ω'δὴ, ζ'. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Η' αὐγὴ τῆ μαρτυρίου, τὴν Οἰκουμένην ἐφαίδρυνας, αἱματέλπτω Χριστῶ, διαμοιάς S ψυχῆς καθαρότητι. ἄλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῆ Πατέρων ἡμῶν·

Τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἱερωτάτη παμήγυρις, Οὐρανίω φωτὶ λαμπομένη, καταυγάζει τὸς κράζοντας. ἄλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῆ Πατέρων ἡμῶν·

Θεοτοκίον.

Οσίας τῆς ὑπερφώτου, Παρθένε Μήτηρ γεγένησαι, τῆς τὰ παύτα σαφῶς κυβερνώσης, φυσικῆ ἀγαθότητι. ἄλογημένος Παράκλητε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου·

Α'λλος. Μὴ παραδῶνε ἡμᾶς.

Ω'σπερ οἱ δύο ἀεὶ, φωστῆρες ἀοίδιμοι τὴν Ε'κκλησίαν, φωτίζουσι πλουσίως ἄθλων λαμπρότησι, σὺν Α'γαθαγγέλῳ ὁ μέγας Κλήμης σκοτασμὸν, λύοντες πονηρῶν ἀπιστίας ἐχθρῶν. ὃς ἀνυμνήσωμεν μεγαλοφώνως·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ν Εαμικῶς τὲς ξεσμὲς ὑπέςης, καὶ πάσας ῥικυμίας, τῶν αὐτοίςων πόνων σαρκός σε ῥαύμασιν, ἐχθρὲς ῥαυματίζων τὲς ἀοράτες, Α'θλητὰ Ε'νδοξε, τῶν παθῶν τῦ Χριςῦ κοιμωμὲ, Α'γγέλων σύσκηνε, Μαρτύρων κλέος:

Χ Αίρων ὑπέςης σοφὲ, μολύβδου βαρείας πυρακτώσεις, κ) τ' θείας καῤῥας ἐπενεχθεῖσάς σε, ἐ καταφλεγόσας ταύτῃ διόλε, ὥασθ' ὅτι ἄσαρκος, Α'γαθάγγελε Σ῾ρατιῶτα Χριςῦ. ὅθεν πίςει σε δοξολογῦμεν:

Θεοτοκίον.

Ν 'Νοημωάτε λόγου, ἐδέχθης Παρθενὲ μυςηρίε. Θεὸν γὰρ τὸν ἐν πᾶσιν ὄντα ἀχώρητον, ἀςενοχωρήτως χωρεῖς καὶ τίκτεις καὶ μαζοῖς, ἔθρεψας βληθεῖτα οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τὲς Θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦντας:

Ω'δὴ, ἡ. Νόμων παῤῥόων.

Ν 'Ναφαμεύτατε φαειμότατοι, Θεῖοι τ' γῆς φωςῆρες κατελαμπρύατε, τὸ ςερέωμα παμόλβιοι, τ' σεπτῆς Ε'κκλησίας. ἐν Οὐρανοῖς δὲ φέγγει τ' ἀθλήσεως ὑμῶν, πρωτοτόκων παμήγυριν ἀῤῥαίνετε βοῶντες. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῦτε, εἰς παντας τὲς αἰῶνας:

Ε Ετ' ἀῤῥοσύνης τῶ χαρμόσυνον, τῶν σῶν ἀγώνων μνήμην μὴ ἑορτάζομεν. ὡς γὰρ ἄσαρκος ὑπέμειναν, αἰκισμῶν ῥικυμίας. ἀλλ' αὐτὶ τέτων τῶ διαιωνίζουσαν ῥυθμὸν, ἐπαξίως ἀπείληφας, αὐτίδοσιν πλυσίαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψῦτε, εἰς παντας τὲς αἰῶνας:

Π Εποικιλμένον καὶ ὑπέρλαμπρον, καταςολῶ σὺ δόξης ἀμφιασάμενος, αὐτὶ πημάτος παμέλβιε, χαλεπῆς ἀκηδίας, αὐτὶ βασάνων τὴν Α'γγελικὴν διαγωγὴν, αὐτηλλάξω λαβόμενος, ζωῆς τ' ἀϊδίε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, ἐ ὑπερυψῦτε, εἰς παντας τὲς αἰῶνας:

Θεοτοκίον.

Β αϊδίε τῷ Γενήτορι, ὁ συνυπάρχων Λόγος καὶ σωματούμενος, Θεὸν τέλειον ὄντα αἰῶνων τε, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθενε, τῶν ἀνθρώπων πᾶσαν ἐθεώργησε μορφῶν, ἑαυτῷ καθ' ὑπόςασιν, ἀσυγχύτως ἑνώσας, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντων, καὶ ὑπερυψῦτε, εἰς παντας τὲς αἰῶνας:

Α'λλος. Τὰ σύμπαντα Δέσποτα.

Γ 'Αμίσην αἱμάτων σε, πῦρ ἀπροσβέσας ἀθείας, ἥρδευσας Παμάῤῥητε, Χριςῦ τῶν Ε'κκλησίαν, πίςει ἀμαθάλωσας, ς ἀῤῥητωσας ἀξίως, τὲς μεγίςους σε πόνες, τὰ παλαίσματα, τὰς λαμπρὰς ἀριςείας, ἀπαύςως σοφὲ Α'γαθάγγελε:

Σ 'Σὺς ἐκομίσαντο, τ' μίκης τὲς ςεφάνες, Κλήμης ὁ παμάριςος, ἐ Α'γαθάγγελος ὅθεν, ἐν ὑψίςοις τῷ παντῶν βασιλεῖ, παρεςῶτα, προςάται καὶ ῥύςαι ἡμῶν χρηματίζεσι:

Ν Ε'ις ἐκπεμπόμενος, τὲς κατασβέσαντας τῶν φλόγα, τὸ πῦρ ὡς πῦρ ἄσαρκος, ὑπῆλθε Α'θλοφόρε, ζήλῳ πυρακτύμενος, τ' τῦ Κυρίε ἀγάπης, θερμῶς ἀνέβοας Α'γαθάγγελε. ὑμνεῖτε τὰ ἔργα Κυρίε, ἀπαύςως τὸν Κύριον:

Θεοτοκίον.

Σ 'Σχυρὰν παράκλησιν, ἐ ἀκαταίσχυντον ἐλπίδα, τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐ θείαν προςασίαν, ὁ λαός σε ἔχεισε, ὁ σὲ δοξάζων Παρθενε, ἐ σωζόμενος κράζει ἐμμελέςατα. ὑμνεῖτε τὰ ἔργα Κυρίε, ἀπαύςως τὸν Κύριον:

Ω'δὴ, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδυνάτον.

Ο Υῤῥῷ τῷ φωτοειδεῖ βαπτίσματος, τελειωθεὶς, καὶ τ' ἱερωσύνης τῷ χρίσματι, καὶ Μαρτύρων αἵματι λουσάμενος, ὅλος πεφωτισμένος, χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς τὰς Οὐρανίας Σ῾ρατιὰς Θεομακάριςε:

Τ 'Τῶν Α'γίων Μαρτύρων ςέφανος, Λόγος Θεῦ ςεφανῷ τῶν χαρίτων ἐκόσμησε, τὴν Α'γίαν Κορυφὴν Θεοπρέπεια, ὁ τ' δικαιοσύνης, ἄδυτος Η'λιος. δι' ὃν τὰς ἀγῶνας τὰς μακρὰς, χαίρων ὑπέμειναν:

Θεοτοκίον.

Γ 'Ιὸς καὶ Λόγος Θεῦ ὁ Α'ναρχος, σωματωθεὶς, Υἱὸς ἐκ τ' Παρθενε γεγένηται. δι' ὑποκρίσεως τῆς Παρθε καὶ Πνεύματος, θείᾳ τῇ σωφρενήσει, ὅλην ἀνέπλασε, τὴν καταφθαρεῖσάν με μορφὴν, ὡς Παντοδύναμος:

Α'λλος. Ε'ποίησε κράτος ἐν βραχίονι.

Ψ 'Σ ζεῦγος ὡραῖον Α'γαθάγγελος ὅμε, ὁ Ε'νδοξος ἐ Κλήμης ὁ γενναῖος, φαιδρύτατα μαρ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τυρικαῖς, ἐλαμπρύθησαν φολαῖς. καὶ μὴ σεφαμηφόροι τῷ Θεῷ, ἐ Βασιλεῖ τῆς ὅλων, ἀκλεῶς παρίσαται, σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις:~

Ϛ Ἀρχὰς ὐκ ἐφαίσω, ὁμιλύσης χαλεπῶς, ἐν πλείοσι καιροῖς κολαστηρίοις, ἐφέσει τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασε Θεὸς, τοῖς θείοις θράπτουσιν αὐτόν. μεθ' ὧν περιπολάϊε, Μάρτυς Ἀγαθάγγελε, χαίρων εἰς αἰῶνας:~

Ζ Γῆ ἑορτάζει, καὶ χορεύει Οὐρανός. ἀγάλλονται χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ καρδίαι τῶν πιστῶν, ἀσεβῶς δοξάζουσι, τὴν μνήμην σήμερον σοφέ. ἐν ᾗ τὰς σὲ τιμῶντας, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, πάσης ἐπηρείας:~

Θεοτοκίον.

Η Ωτίζεις τὸν Κόσμον, ἀπατείλασα τὸ φῶς, Παράμωμε τὸ λάμψαν πρὸ αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ὑπὲρ νοῦν. διὰ τοῦτό σοι βοῶ. τὸ σκότος ἀπέλασον Ἀγνὴ, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, τῶν ἀτάκτων λογισμῶν. ὅπως ἀνυμνῶσε:~

Ο' Εἱρμός.

Θ Ποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀπατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνον ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης:~

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ψ Σ Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὴν γῆν κυκλώσας ἅπασαν, καὶ τῶν μακρῶν σου ἀγώνων, ἐκτίλας Κλήμη τὸ κλῆμα, τῇ ἔλικι τῆς Πίστεως, ζωγρεῖ τὸν Ἀγαθάγγελον, συγκοιμωμόνσοι Μάρτυρα, τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπώνυμον Ἀθλοφόρον:~

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ψ Σ ὅσα καθαρώτατον, δοχεῖον Θεονύμφευτε, τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος, δεῖξον ἐλεύθερον Κόρη. βρυγμῶ ὀδόντων σκώληκος, ἐ τοῦ πυρὸς ἅρπασον, τῶν αἰωνίων Δέσποινα. ὅπως ἐν πίστει ὑμνῶσε, ἀλογημένη Μαρία:~

Η λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΔ'. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξενίης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱ στιχ. ϛ'. Ϛ ψάλλομεν ιε'. προσόμοια, ἦχος, α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Μ Ετανάστασα πρώϊμα, τῇ διαθέσει Σεμνὴ, Ϛ βεβαιοῦσα ἔργῳ, τὸ κρεῖσσον ἐμοίρασε, ἐξῆλθε τῆς ματαίας, τῶν ἡδονῶν, Μακαρία σκαμώτητος, ἐ ἀρετῶν τῇ βαχείᾳ, ἀϋδρομείᾳ, ἀναβάσει ξενιτάσασα:~

Ν τῷ λιμένι τῷ θείῳ, προσορμισθεῖσα ἀθλητὴ, διαπράξε κυμάτων, τῶν τοῦ Κόσμου τοῦ σάλου. ψυχῆς δέσυ τὸ πλοῖον, σάλῳ Σεμνὴ, ἀδιάκλυστον φορέσσα, ἐξ ἡδονῶν τῆς πικρίας τῶν μυστικῶν, ἀγωγίμων μονῆς ἔμπλεως:~

Θ Εοπρεπεῖ τῇ μιμήσει, σὺ ξενιτάσασα, τῷ δι' ἡμᾶς ἐξ ἄνω, πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος, ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας, μονῆς σοφὴ, συγγενέσι μὴ ἄχθεσο, τοῖς ἀσεβέσι δὲ μᾶλλον, καὶ τῷ Θεῷ, Ξενίη παύτοτε πρεσβεύουσα:~

Δόξα, καὶ νῦν, Θτ. ὅμοιον.

Δ Εδοξασμένη ὑπάρχεις, ἐν γενεαῖς γενεῶν, Παρθενομῆτορ Κόρη, Θεοτόκε Μαρία, τῶν Κόσμου προσασία, τεκοῦσα σαρκὶ, τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνάρχου Πατρὸς, Ϛ σωτήριον Πνεύματι ἀληθῶς. ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς:~

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ν Αρθηκοφόρον ὡς εἶδεν, Θεὸν Σταυρῷ τὸν Υἱὸν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνωδοῦσα ἐβόα. γλυκύτατόν μοι τέκνον, τί τὸ καινὸν, ἐ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακὶ, Θεὸν ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Ν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα. λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ. καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ. ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. διὸ ἐ μετὰ Ἀγγέλων σωταγάλλεται, Ὁσία Ξενίη τὸ πνεῦμα σου:~

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὸν Ὄ'ρθρον, μετὰ τῶν σωμήθων ἁλλ. οἱ δύο Κανόνες τὸ Ὀκτώηχον, ἐν τῷ Ἁγίας εἰς.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχ, πλ. Δ'. Σῶμα ἀπατέμψωμεν.

Ζ Ε'γνον ὅντα πάσης ἀρετῆς, ἐν μακρωθύντα πράξεσιν, ἀπὸ Θεοῦ ἀτύποις, οἰκείωσόν με πότῳ, ἀχαΐς ἀπροσδέκτοις σε, Ξένη Σεμνὴ Ὁ'σία, σὺ τὸν ξένον βίον ἀφημοιῶτα.

Π Τ'ρυσε αὐαφλέξαι μοναῖς, ὡς ὕλην ἀκατάπρηστον, τῷ κοσμικῷ ἀπάτῃ, ἐν σαρκικὸν Μνηστῆρα, ἀρνήσασθαι ἔπεισε, γνώμῃ αὐδρειοτάτῃ, ἐν Κυρίῳ ἀγνῶς μνηστευθῆναι.

Ζ Ε'μὲ ὠμοίωσασα ζωῇ, ἐν Οὐρανοῖς τῷ μενύσαι, ἐν μὴ παρερχομένῳ, τῷ κλήσει ὡς τῷ πράξει, νηπίῳ ἐν ἔδραμε, ἔλαφος ὡς διψῶσα, ἀθανάτου κατ' ἴχνος Μνηστῆρος.

Θεοτοκίον.

Υ Μνοις τὸν Παράκλητον πιστοὶ, Μαρίαμ ἀφνιώσωμεν, τῷ Θεομήτορα, τῷ κεχαριτωμένῳ, τῷ σκέπτῳ τῷ σθένει, τὴν εὐδίου λιμένα, τὴν τῶν πάντων πιστῶν σωτηρίαν.

Ὠδὴ, γ. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Κ Ατακρατήσας ἔρως ὁ Θεῖος, τὴν Ἀ'γνῆν ψυχὴν σε λήθῃ λαμβάνειν σε, τῆς τῆς ἀσκήσεως πόνων, ἔπεισε Σεμνὴ τῆς φύσεως.

Ο Υ̓ ἀθανάτου Μνηστῆρος καλλονῆς, ἡδονὴν κάλλη σαρκὸς ἐμάρανας, τῆς ὤφθης ὡραιοτάτη, Θεῷ πρὸς νυμφῶνα σκιρτήσασα.

Κ Εχρυσωμένας πτερύγας ἀρετῶν, κτησαμένη ὕψος πρὸς Οὐρανίον, ἐπέτασας Μακαρία, ὡς Περιστερὰ ἀδιάφθορος.

Θεοτοκίον.

Η Φωτεινὴ Νεφέλη τὸν μονογενῆ, καὶ φαιδρὰ Ἡλίου τὸν αὐγατείλαντος, ἐκ τῆς γαστρός σου Παρθένε, φώτισον τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

Θ Στερεώσας λόγῳ τὸν Οὐρανὸν, ἐν τῷ γλῶ ἐδράσας τὴν ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, τῆς δοξολογίαν σου Κύριε.

Ὠδὴ, ς. ἦχ, πλ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο Υ̓ δι' οἴκτον ἐφθάσας τὴν γῆν, ἀγαπήσασα Λόγον Θεοῦ Παρθένε, αὐτὸν ἐκαλέσασας, ὡς Νυμφίον παμόλβιε, ἐν φθαρτὸν Νυμφίον, προθύμως κατέλιπες, ἐν ἐνεγκαμένη, τῆς πλοῦτον ἐπίκηρον. ὅθεν Θεὸν ξένης, φθαρτὰ μύμως βιοῦσα, τὰ πάθη ἐμέρωσας, καὶ τῶν ζώντων ἀπείληφας, κληρονομίαν Θεόπνευστε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς τραυμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίαν, Ὅμοιον.

Π Ειρασμοῖς πολυτρόποις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων τε ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συμέχομαι, τῶν ἁμέρων τραυμάτων μου· ἐν ὡς θρόμβῳ αὐτιλήψει, τῆς σκέπῃ με Ἀ'χράντε, τῷ λιμένι προσφέρω, τὴν σῆς ἀγαθότητος. ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ παίντων τῆς δύλου σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε Παράκλητε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν τραυμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὸν παράγιον τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ω Ὁ Ἀ'μνὸν ἐν Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἑν Ἀ'μνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαξε δακρύουσα, τῆς πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ τραύματά μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὸν σταυρωσιν, ἰῶτο νομένας, διὰ τραύματα ἐλέους. μακρόθυμε Κύριε, τῶν ἐλέους ἡ ἄβυσσος, ἐν πηγὴ ἀφεξαύλητος, τραυματισθέντι, ἐν δώρησαι, τῶν τραυμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ, δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ρ Οΐκα τῷ Χριστῷ, προσῆξας τὴν ἀμνίαν, μέκρωσιν μελῶν, καὶ πόνους ἐγκρατείας. Ἐν αὐτεδέξω Οὐρανίου Βασιλείαν, ἐν αἰωνίζουσαν ἀπόλαυσιν.

Ρ Έχουσα φρυμμὸν, τοῖς δάκρυσιν Ὁ'σία, Ἐν μετὰ τροδῶν, ἐθίβουσα τὸν ἄρτον, τῆς παρακλήσεως ἔτυχε τῆς ἀγήρω, ἐν Παραδείσου ἀπολαύσεως.

Τ Ὸν πόθεν σεαυτῆς, καλῶν παρεχομένη, εἵλκυσας πολλὰς, ψυχὰς εἰς σωτηρίαν. ἀπορράγεισα τῆς Κόσμου τῆς προσπαθείας, ξένη Θεόφρον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Χ Αίροις παρ' ἡμῶν, Ἁ'γία Θεοτόκε. χαῖρε ἡ χαρὰ, κυήσασα τὸν Κόσμον. χαῖρε ἡ μόνη αὐτίληψις τῆς ἀνθρώπων, ἀλογημένη Θεοτόκε Ἁ'γνή.

Ὠδὴ, ε'. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ω Σθάμαλις τροφθᾶσα, τῆς Ποιμένος τὸ θεῖον κάλ-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κάλλος ἐκραύγαζον. πᾶ μοι ποιμαίνεις Νυμφίε; πᾶ κοιτάζῃ εἰπέ μοι; ἐπιποθοῦσα ἰδεῖν, τὴν ὑπερβάλλουσαν θέαν, ⁊ φλέγομαι παύτοτε·

Ῥασμιον τὸ κάλλος, τὸ ἐμὸν βοᾷ ὁ Νυμφίος, ζητοῦσα Σεμνὴ, ταῖς ἀρεταῖς λαμπρυνθεῖσα, εἰς Οὐρανούς με σκόπει. ἐκεῖ ποιμαίνω ἐγὼ, ⁊ τὰ ἐμὰ προσκαλοῦμαι, ἑκάστοτε θρέμματα·

Ρυγῶν ὡραιοτάτη, Χελιδὼν λαμπροτάτη, ⁊ μοντὴ Ἀηδὼν, τὴν ἰξάντων διαδρᾶσα, τὴν μοντῶν παγίδων, ἐδέχθης Ξένη Σεμνὴ, ⁊ ἁπαθέτων κάλλος, Χριστῷ ἀξιάγαστε·

Θεοτοκίον.

Μήτορα τὴν ἄνω, ἐπ' ἐχάτων τοῖς κάτω τίκτεις Ἀπάτορα, ὑσιωθέντα Παρθένε, τὸ ἡμέτερον ὅλον, δι' ἀνωλαγχμίαν πολλήν. ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι, φθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε·

Ὠδὴ, ϛ'. Γλάθητί μοι Σωτήρ.

Ἠν ξένωσε βιοτὴν, ⁊ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἄσκησιν, δοξάζων ὁ διὰ σὲ, ξενιτεύσας Ἔνδοξε, σημείοις ⁊ τέρασι, παραδόξοις ὅμως, σὲ Οσία κατεκόσμησε·

Ὃν ξενωθέντα μακρὰν, τὴν ἀπολῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οἰκείωσόν με ταῖς σαῖς, Οσία δεήσεσι, ⁊ ξένον με ποίησον, τῆς δεινῆς γεέννης, ⁊ παθῶν τὴν σωτέχοντων με·

Ὦ κύκλῳ τὴν ἀρετῶν, καταφεφθεῖσα ἀϊδράμασι, πρὸς ὃν ἐπόθεις Χριστὸν, κύκλῳ δι' ἀστράψασε, ὑπὸ μοῦ μιμούμενος, τοῖς ἐγγὺς ⁊ πόρρω, ξενοδόχος Ξένη Ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Νώτοις Χερουβικοῖς, ἀπερινόητος καθήμενος, περινοητὸς ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἐνῴκησε, σαρκὶ ἡ Θεότητι. ⁊ ἐκ σοῦ προῆλθε, διασώζων τὸ ἀνθρώπινον·

Ὁ Εἱρμός.

Γλάθητί μοι Σωτὴρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. ⁊ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγέ με δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα. ⁊ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·

Κοντάκιον, ἦχ. β'.

Ταῖς τῶν αἱμάτων σου·

Ὃν σὸν ξενόδοπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντά σοι πόθῳ τιμῶντάς σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ἅπασι, σοὶ παρέχοντα ἴασιν παύτοτε δυσώπει, ὑπὲρ παύτων ἡμῶν·

Ὁ Οἶκος.

Λεων Ξένην τὸν ξενοδόπως ἐκ Παρθένου τεχθέντα, ἐκδυσώπει Χριστὸν, ἡμῖν γενέσθαι Ἀοίδιμε, τοῖς καταχρέως σοι προσφοιτῶσιν, ἐκ ψυχῆς ⁊ καρδίας καθαρωτάτης, ⁊ δυσεβῶς τὴν σὴν μνήμην, ὑμνῆσαι καθυδάζουσιν. ἣν πᾶσαι τῶν Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀξίως ἐτίμησαν, ὡς φωτοφόρον ⁊ ἄμωμον, ⁊ Ἁγίαν παύγυιον Ἔνδοξε, Πρεσβεύουσα ἀπαύστως ὑπὲρ παύτων ἡμῶν·

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κδ'. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

Κ. Ἀποξενοῦται τῆδε τὸν βίον Ξένη, Οὗ ζῶσα καὶ πολὺ, ὡς ἀληθῶς ἦν ξένη.

Θνήσκουσιν ἄμφω τῆς Ξένης αἱ δυλίδες, Οὐ τὴν ἐκείνης ἀρετῶν ὄσαι ξένιαι.

Εἰκάδι Οὐρανοῦ εἰς ξενίην Ξένη ἦλθε τεταρτῃ.

Μακαρία αὕτη ⁊ ἀοίδιμος Ξένη, ἐκ τε μεγαλοδόξου γέγονε Πόλεως Ῥώμης, γένους ἐντίμου ⁊ ζηλωτοῦ. Τῶν οὖν Γενιτόρων αὐτῆς, γάμῳ ταύτην ἐκδοῦναι βουλομένων, ⁊ τὴν χρῆσιν τοῦ Γάμου παύτων ἀνθρεπιθέντων, ἐξ αὐτῆς τῆς παστάδος, μεθ' ἑτέρων γυναικῶν δύο παιδίσκων ἀποφυγοῦσα, ⁊ διὰ Θαλάσσης τὴν πορείαν ποιησαμένη, ἄλλους ἀμείψασα τόπους, τὴν Πόλιν τῶν Μιλησίων κατέλαβε. Μᾶλλον δὲ παρὰ τὴν θεσπεσίαν Παύλου τοῦ Μυροχεῖ, ὃς αὐτὴν θεόθεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φανεὶς, ὁδηγὸς γέγονε τῶν κρειττόνων, εἰς τὴν τοιαύτην Πόλιν κατέστη. οὗθα μικρὸν οἰκητήριον, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου πηξαμένη, ἅμα ταῖς δυσὶ θεραπαινίσι, καίτοιγε ὀλίγων παρθένων συνελθουσῶν, πολλὴν ἄσκησιν ἐπεδείξατο, διὰ πάσης καρτερίας ⁊ ἀποχῆς τῆς κατ' αἴσθησιν ἡδονῶν εἰς τὴν Οὐράνιον ἑαυτὴν ἄγουσα πολιτείαν. Καλῶς οὖν διεξελθοῦσα τὸν βίον, μετὰ τὴν δοσίαν ἐκείνην ⁊ μακαρίαν τελευτὴν, ἔνθεν ἔχει τὴν μαρτυρίαν. Καὶ γὰρ μισθὸς ἡμέρας, Ἡλίῳ κατ' ἐμὲ φωτίζοντος, διὰ σταυροῦ ὤφθη Σταυρός. ὃν συνέκλεισε, καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

καὶ εἰς τὸ μέσον σωῶ ἔχειν ἕτοιμος χορὸς, ὡς δοκεῖν τέφανον αὐτὴν εἶναι τ̀ Μακαρίας, τ̀ μακρᾶς μηκείας ἐ ἀμαραντίας, ἐ ἀφθορίας ἀντιδοθείσης πρὸς Θεόν. Καὶ τοῦτο δῆλον, ὅτι τῇ τοῦ λειψάνου ταύτης ναὸν γλῶ ἀποθέσει, οὐκ ἔτι θεατὸς ὢν ὁ ἧς ἀμφ' ὧν χορός τε ἐ κύκλος. Ε'χμώθη δὲ τὰ κτ' τὴν Ο'σίαν μιᾶς ἧς θεραπαινίδων αὐτῆς ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν διηγησαμένης, τὴν τῆς Μακαρίας πατρίδα, καὶ τὸ τοῦ γένους ἐπίσημον, ϗ τὴν ἐκ γένους προσηγορίαν. Εὐσεβία γὰρ ἐκαλεῖτο. ϗ ὅτι λαθεῖν ποθάζουσα, ξενίαν ἑαυτὴν ἐπωνόμασεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Παυσιρίωνος, ϗ Θεοδοτίωνος.

Ἅ. Παυσίριον καὶ Παῦλον ἄμφω συγγάμους,
Ποταμίας ῥοῦς, καὶ σωαθλους δεκμύει.
Γ'δὲ ῥάχηλος, ἐλθέτω δὴ πρὸς ξίφος,
Θεὸν ποθῶν ἔκραζε Θεοδοτίωνος.

Τ'τοι ὑπῆρχον, ϗσὶ Διοκλητιανοῦ ἐ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, ἐ Α'ρειανοῦ Η'γεμόνος, ἐν Κλεοπάτριδι, ἀδελφοὶ κτ' σάρκα, ἐκ μεταξῦ ἡλικίας τὸ ἀκμαῖον τῶν Μοναχῶν περιβεβλημένοι. Τ'πῆρχον δὲ χρόνων ὅτε κατεσχέθησαν, ὁ μὲν Παῦλος ῥιάκοντα ἑπτά. ὁ δὲ Παυσιρίων πέντε ἐ εἴκοσι. Μαθὼν δὲ τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν Θεοδοτίωνος ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν, καταλιπὼν τὰς ἐν ὄρεσι διατριβὰς τῶν λημῶν, (ἦν γὰρ τρόπων αὐτοῖς κοινωνῶν,) ἦλθε θεάσασθαί τε αὐτὸς, ἅμα ϗ ἀσπάσασθαι. Καὶ ἰδὼν αἰκισμένους αὐτὸς, προσεγγίσαι μὲν οὐκ ἐτόλμησεν. αὖτις δὲ γενόμενος τόπῳ, καθ' ἑαυτὸν ἐλογίζετο, ποίας ἄρα τεύξονται κληρουχίας οἱ ἀδελφοί. Καὶ διαθρμανθεὶς, ὑπέστρεψε, ἐ ὡμολόγησεν ἑαυτὸν χριστιανὸν, ἐναντίον Α'ρειανοῦ τοῦ Τυραννου. Καὶ ἐπιπηδήσας, κατέβαλεν αὐτὸν τῷ θρόνῳ. Εὐθέως οὖν ἦλοις πυρωθεῖσι κτ' τῶν πλευρῶν διελαύνεται, ἔτι δὲ ἐ κτ' τῆς γαστρός. ἐ τὸ τοῦ βίου δέχεται τέλος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθείς. Παῦλος δὲ ἐ Παυσιρίων ἐν Ποταμῷ βληθέντες, διλύσαν τὸ μαρτύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαβύλα, τοῦ ἐν Σικελίᾳ, ἐ Τιμοθέου, καὶ Α'γαπίου, τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ.

Τ'τος ὁ Α'γιος Μάρτυς Βαβύλας, ἀγωνὶς ὢν κατὰ τὸν μέγαν Ἰὼβ, ἐκ τῶν ἀφ' Η'λίου ἀμαυρωμάτων, γενηάτων δὲ ἀγωνῶν καὶ φιλοθέων γενητόρων, ἐν τῇ ἐπισήμῳ Θεουπόλει. Καὶ παιδευθεὶς ἐν αὐτῇ ἐν παιδείᾳ καὶ μαθησίᾳ Κυρίου, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα εἰς Θεὸν τάχιον ἀναφορόμενα ἐπιμελῶς κατατρίψας, καὶ ἐκ μειρακίου ἡλικίας ποθήσας τὸν Χριστὸν, ἐμίσησε τὸν Κόσμον. καὶ τάχιον τῶν Γομμέων ἀποῤῥαγεὶς, διεσκόρπισε τὸν πλοῦτον εἰς πτωχοὺς, ἐ χήρας, ϗ ὀρφανούς. Καὶ ἀποτιμαξας ἑαυτὸν πάσης βιωτικῆς ὑλύος, ἀμελθὼν πρὸς τὸ ὄρος ἡσύχαζεν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ ἐ τοὺς δύο Μαθητὰς αὐτοῦ, Α'γάπιον καὶ Τιμόθεον. Γενόμενος δὲ καὶ ἱερεὺς, ἀξίως τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἐτίμησεν. Ε'πεὶ δὲ ἀπειθεῖς καὶ αἱμοβόροι Ε''λληνες ἐπαύδων καταπροδοῦναι τοῦτον τοῖς Α'ρχουσιν, ἀφεὶς τὴν Ῥ'ώμην, κατέλαβε τὴν Σικελίαν σὺν τοῖς δυσὶ Μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ χρηματισθέντας ἐκεῖσε, πολλοὺς τῇ ἐνοικήσει αὐτοῦ χάριτι κατεφώτισεν, εἰς θεογνωσίας μεταβιβάσας. Α'λλ' ἐπεὶ Πάλις ὁ διώκτης κρυβῆναι ἐπαύω ὄρους καμένου, ὡς γέγραπται, οὐδὲ αὐτὸς διέλαθε τὸν ἐκεῖσε Α'ρχοντα. Διὸ καὶ κρατήσας αὐτὸν σὺν τοῖς δυσὶ Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὡς εἶδε μετὰ παῤῥησίας ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν, πρῶτον μὲν ἔτυψε, μάστιγας διαφόρους ἐπιθεὶς αὐτοῖς, καὶ καταπορφυρώσας τὰ σώματα αὐτῶν. ἔπειτα δὲ κατὰ Πόλιν περιάγων αὐτοὺς, ποικιλοτρόπως καὶ ἀπανθρώπως ἤκιζε. πῦ μὲν, τὰς τῆς Σικελίας Πόλεις ἐκφοβῶν δι' αὐτῶν. πῦθε, ἴδιον πάθος ἐκπληρῶν διὰ τῆς μαρτυρίας αὐτῶν. Οἱ δὲ Α'γιοι Μάρτυρες ἐνίσχυοντο, εἰς τὰ αἰώνια ἀποβλέποντες ἀγαθά. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, τοῖς ξίφεσι κατασφάξας αὐτοὺς, εἰς πῦρ ἐναπέῤῥιψεν. Οὐκ ἐλυμήναντο δὲ τοὺς ἀληθεῖς Χριστοῦ Σωτῆρας τὸ καθόλου τὸ πῦρ. ἀλλὰ σώους ϗ ἀπαθεῖς διεφύλαξεν. ὡς ϗ λα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λαβόντα πιστοί τινα, ἐν τῇ αὐτῇ Νίσσῃ τῆς Σικελίας, ἀξίως ἐκήδευσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Παφνουτίου τοῦ Μακεδονίτου.

ῆ. Μισθὸν ἀπείρων Παφνουτίου σὺς οὐσίας,
Μακεδόνιον Χριστὸ λαμβάνει μία.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μακεδόνιος, παλαίστραν εἶχε σταδίων τὰς ἄνω ὀρέων κορυφάς. οὐκ ἐφ' ἑνὸς ἱδρυμένος χωρίου, ἀλλὰ μιᾶ μὴ τόπῳ ἐμδιαιτώμενος, μιᾶ δὲ εἰς ἑκάτερο μεταβαίνων, ἐν Φοινίκῃ, Συρίᾳ, καὶ Κιλικίᾳ. Ἐποίει δὲ τοῦτο, ἵνα εἰς αὐτὸν συνερχόντων ἐκφύγῃ τιὰ ὄχλησιν. Τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἔτη διετέλεσεν οὕτως, οὐσκιᾳ χρώμενος, οὐ καλύβῃ, ἀλλ' ἐν ὀρύγματι βαθεῖ τινὶ στάσιν ἔχων. Πρεσβύτης δὲ γενόμενος, εἶξε τοῖς ἱκετεύουσι καὶ καλύβιον ἐπήξατο. Τροφὴν δὲ οἰκιδίοις οὐκ οἰκείοις, ἀλλ' ἀλλοτρίοις ἐχρήσατο. Πέντε δὲ καὶ εἴκοσι διετέλεσεν ἔτη, τῇ καλύβῃ καὶ τοῖς οἰκιδίοις διαιτώμενος, ὡς συνάγεσθαι τὰς χρόνους τῷ ἀγῶνι αὐτοῦ, εἰς ἑβδομήκοντα, κειθῇ καὶ ὕδατι ἐπὶ χρόνοις τεσσαράκοντα ἀρδόμενος. Τροφὴν δὲ μόσῳ περιπεσὼν, ἄρτῳ μικρῷ κλάσματι ἐτρέφετο καὶ ὕδατι. Οὗτος ὁ θαυμάσιος θαυματουργὸς γενόμενος μέγας, δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε, νοσήματα παντοῖα ἐθεράπευσε, καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα ἐποίει παράδοξα. Τούτῳ ποτὲ γυναῖκα προσήγαγον, πλέον τι εἰς ὑποβολὴν ἐξ ἐπηρείας δαιμόνων ἐσχηκυῖαν, καὶ πολλὰ περὶ αὐτῆς τῷ οἰκείων θρηνούντων, παρεκάλουν οἱ προσαγαγόντα τὸν Ἅγιον. ὁ δὲ προσδεξάμενος, παρεσκεύασεν αὐτὴν κατὰ φύσιν ἐσθίειν. Λέγεται δὲ φιάκοντα ὄρνεις ἐσθίειν κατοικιδίας. διὰ δὲ προσευχῆς τοῦ Ἁγίου, μηδὲ τὸ ἥμισυ δαπανῆσαι δυνάσθαι. Καὶ τῷ Θεῷ χρηστῶς καὶ ἐπιμόνως δουλεύσας ἐν χρόνοις ἑβδομήκοντα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀμακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Οὗ Βασιλέως Ἡρακλείου ἀπελθόντος ἐν Περσίδι, καὶ τοῦ Χοσρόου ἀποθανόντος, Μοναχός τις ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Μάρτυρος, ἰδὼν τὸν Σκῆπτρον τοῦ Βασιλέως ἐκάρη, καὶ ἕως μετὰ τοῦ τρισμακαρίου λαοῦ, ὡς ἀποστρεφόμενος εἰς τὰ ἴδια. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Ἡγουμενον αὐτοῦ, ἀπεκόμισεν αὐτῷ τὸ κολόβιον τοῦ Μάρτυρος, καὶ διηγήσατο αὐτῷ, ὅτι ἐν Περσίδι δαιμονῶντα ἰάσατο περιβαλόντα αὐτό. Καὶ ὁ μὲν Ἡράκλειος ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, ἀπεκόμισεν εἰς Ἱερουσαλὴμ τὸ τίμιον Ξύλον. Ἐπίσκοπος δέ τις ἀπὸ τῆς καθολικῆς Ἀρχιεπισκόπης τῶν Ῥωμαϊκῶν μερῶν, ἀπελάβετο τὰ Λείψανα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀπεκόμισεν εἰς Καισάρειαν. καὶ ἐκεῖ δόντα μικρὰ μερίδα, τὸ λοιπὸν κατέσχον. Ἡ δὲ τιμία κεφαλὴ τοῦ Μάρτυρος, ἐν εἰκόνι προσκυνεῖται παρὰ τῶν πιστῶν ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ παλαιᾷ Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμογένους, καὶ Μωσῆ, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φίλωνος, Ἐπισκόπου γενομένου τῆς Καλπασίου. καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου Πρεσβυτέρου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρσίμου, καὶ τῶν δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν.

ῆ. Τοὺς φέρεις ἀδελφοὺς, θεῖος εἷς συνεχὼν πόθος,
Θεῖον ποθεῖν ἔπαθον ἐκ ξίφους τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἑλλάδιος ὁ Καισαρείας, ξίφει τελειοῦται.

ῆ. Τὸ ξίφους θεὶς Ἑλλάδιος αὐχένα,
Ἑλληνικῆς ἔπαρσιν ἤχμασε πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ζωσιμᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

ῆ. Τίς τοὺς μακρύσας Ζωσιμᾶ φράσει πόνους;
Καὶ τίς θαμόντος τῶν πόνων σας τὰ ξέφη;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τῆς τάφου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ, ζ'. Οἱ τοὺς παῖδας δροσίσας.

Οἷς ταραγμοῖς ἡ Ῥώμη ἐγκαυχᾶται, ἡ δὲ Μίλαστα πλέουσα, τὸ λείψανον κεκτημένη. ἐξ ὧν πηγάζεις θαύματα, τοῖς πιστοῖς θεομύμφευτε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Η Οταμὸς αἰεδείχθης ἰαμάτων, παθημάτων Θαλάσσας κατακλύζων. ἀλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ ἡμῶν πατρῶων ἡμῶν:~

Κ Ατεχείμησας πάθη ψυχοφθόρα, ἐν πολλαῖς ἀλρυπμίαις Μακαρία, καὶ τὸν δικαίοις πρέποντα ὕπνον ὕπνωσας, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύουσα:~

Θεοτοκίον.

Ο Ὃν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ὑπὲρ λόγον, δυσωπῆσα μὴ παύσῃ, ὑπερύμνητε Θεοτόκε, ἐκ τῆς παγίδος ῥύσασθαι, τοὺς ἐχθροὺς τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ω'δὴ, ή. Ο' τεγάζων ἐν ὕδασι.

Ρ 'Ρομφαίσα ὡς γέγραπται, σὺν αἰδοῖ τῷ Χριστῷ, τῷ ὡραίῳ κάλλει, πᾶσαν ἰδέαν, ἀρετῶν ἀσεβῶς, ἤσκησας Ε'νδοξε, καὶ πρὸς θάλαμον θεῖον, εἰσφκίθης προῖκα δεξαμενή, χάριν ἰαμάτων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ψ 'Ψυχήν μου ὀπίσω σου, προσεκολλήθη Χριστέ, αἰεβόας πόθῳ, ὡς γῆ διψῶσα. σὲ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, ἐκζητῶ Κύριε. σοὶ τὰς ὄμβρους προσφέρω, τῆς δακρύων σῆς ἀγάπης ῥεῖθρα, πότισόν με Σῶτερ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ω 'Ραιώθης ποθήσασα, τὸ ὄντως ὂν ἐφετόν. ἐδοξάσθης Κόρη δεδοξασμένῳ, κολληθεῖσα Χριστῷ· σὺ χορὸν ἅγιον, προσηγάγω Παρθένων, τῷ Σωτῆρι σὲ μιμησαμένων. μεθ' ὧν εἰς τὰς ἄνω, χορεύεις κατοικίας:~

Θεοτοκίον.

Ο'μως σε ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν Ι'ακὼβ, τῶν Πατέρων ὁ Λόγος, ὃν σὺ ἐν μέσῳ, κατεσκήνωσεν, ὡς ηὐδόκησεν, ὑπὲρ πάντας ὡραῖος, τοὺς ἀνθρώπους Παναγνε προῆλθε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῶν καθᾶραι φύσιν:~

Ο' Εἱρμος.

Ο 'Στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. ὁ τιθεὶς Θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὴν γῆν. σὲ ὑμνεῖ Η'λιος, σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα Κτίσις, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ω'δὴ, θ'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Γ ἀθλήσεως Ε'νδοξε, τὸν ἀῒσχυρον ἐχθρὸν, ἐνεπαίσω ξένῳ μετελθοῦσα ζωῇ, καὶ πάθη σαρκὸς θανατώσασα. καὶ μιᾷ Οὐρανὸς πόλει πολίτευμα, ὡς Α'γνὴ Παρθένος:~

Γ Γ'λογητὸς Κύριος, ὁ λιμένα γαλήνην, ἰαμάτων δείξας τὴν σεπτὴν σορὸν, τοῖς ἀεὶ κινδυνεύουσι, πελάγει ζάλης τῆς παθῶν, Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ Παρθένων καύχημα, Θεοφόρε Ξενῖν:~

Ω Ὧν ἐφετὸν τὸ ἀκρότατον, καθαρώτερον ὁρᾷς, θεσμὸν λάμψεσι ταῖς θείαις Α'γνή. ὁρᾷς δὲ ἃ βλέπουσιν Α'γγελοι. χορεύεις σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, ἁμαρτημάτων λύσιν, αἰτουμένη παύτοτε, τοῖς σὲ ἀῴδημένοις:~

Ω 'Σ παρθενίας τέμενος, ὡς Α'γνὴ Περιστερὰ, ὡς Τρυγόνα ἄμωμον, ὡς Νύμφην Χριστοῦ, ὡραίαν καλοῦσε καὶ ἄμεμπτον, ὡς ἄγαλμα θείων ἀρετῶν, ὡς κῆπον κεκλεισμένον, οἱ πιστοὶ γεραίρομεν, Θεοφόρε Ξενῖν:~

Θεοτοκίον.

Η 'Μασι σοῖς ἑπόμενοι, γενεαὶ τῆς γενεῶν, Μαρία σὲ μακαρίζομεν ἀεί. Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως μακάριον, ἐκύησας Α'χραντε Α'γνὴ, τὸν πάντας μακαρίζοντας, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, ἀψευδῶς ποιοῦντας:~

Ο' Εἱρμός.

Γ Γ'λογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ι'σραὴλ, ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης:~

Ε'ξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ζ Εμίαν τὴν Οὐρανίων, ποθοῦσα Ξενῖν παύσεμνε, ξένην σαυτὴν Θεοφόρε, πατρίδος πλούτου καὶ γένους, φιλανσεβῶς πεποίηκας. καὶ τὸν σταυρόν σου ἄρασα, Χριστῷ προθύμως ἐδραμάτ, τῷ ξενοδόκῳ ἐλθόντι, σῶσαι βροτοὺς ἐκ Παρθένου:~

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ῥ 'Ράθης ὑπερέχουσα, τῆς ποιημάτων Δεσποτοίμα, σαρκὶ τεκοῦσα Παρθένε, Θεὸν τῆς ὅλων καὶ Κτίστην. ὃ τῷ Σταυρῷ ῥωννύμενοι, γυναῖκες αἱ Θεόφρονες, μεγαλικῶς ἠρίσαντο. μεθ' ὧν σε πάντες ὑμνοῦμεν, ἀλογημένη Μαρία:~

Η' λοιπὴ Α'κολουθία τοῦ Ο'ρθρου, ὡς αἰωνίθη, καὶ Α'πόλυσις.

Τῶ Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΕ'. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου.

Ἐωθινὰς ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἦχος δ'. καὶ ψάλλομεν, ἓξ προσόμοια. Ἦχος, δ'. Πρόσ.

Ὡς γνησίων ἐν Μάρτυσιν.

Θ Ὁλόγραφον στόματι, Θεολόγε Γρηγόριε, θεολόγῳ γλώττῃ σε ἐφαμίλλωσας, τὸν ἐν Τριάδι ὑμνούμενον, Θεὸν Οὐσιοῦσιον, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. ἀπεξήραμας, τὴν μωρίαν Ἑλλήνων καὶ τὸ ψεῦδος, τὴν ἀλήθειαν κηρύττων, τοῖς θεοφθόγγοις σου ῥήμασι.

Κ Αἰ τὸ εἶδός σου τίμιον, ἡ μορφή σε αἰδέσιμος, ἱερὲ Γρηγόριε. διὰ τοῦτό σε, χαρμονικοῖς μελῳδήμασι, τιμῶμεν καὶ λέγομεν. χαίροις ἄφρον μοναύλην, καταυγάζουσα τὰ πράτα, τῇ λαμπρότητι, τῆς σοφῶν σου ῥημάτων· χαίροις Σάλπιγξ, ἡ κηρύττουσα τῷ Κόσμῳ, τὰ Γνοῦ τὰ ἐντάλματα.

Λ Ὁ πολύφωνον ὄργανον, τὴν Κιθάραν τὴν ἔμμουσον, λιγυρὰν Κιννύραν τε τὴν ἡδύπνοον, Ἱεραρχῶν τὸν ὑπέρτατον, τὸν μέγαν Διδάσκαλον, Ἐκκλησίας τῆς Χριστοῦ, ἐπαινέσωμεν μέλποντες. χαίροις χάους τὸ βάθος, χαίροις ὕψος, Οὐρανίων νοημάτων, Πατὴρ Πατέρων Γρηγόριε.

Μ Ἡ σοφοδόμη τῆς λόγων σε, τῆς ἐνθέων Θεόπνευσε, κραταιῶς παρεισδόξε ἐσφενδόνισας, καθάπερ λίθον τὸν Ἀρειον, καὶ πόρρω ἐδίωξας, ἐκ τῆς Ποίμνης τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ποιμὴν ὁ παράδεισος, τὰ σὰ πρόβατα, περιθάλπων τῇ χλόῃ τῆς Τριάδος. διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Ποιμὴν Ποιμένων Γρηγόριε.

Ν Οἵοις λόγοις Γαβριὴλ ἐγκωμίων σε φέρωμεν, τὸν ἐν γῇ βιώσαντα, ὑπὲρ ἄνθρωπον; τοῦ Θεοῦ Λόγου τὸν Κήρυκα, τὸν φίλον τὸν γνήσιον, τῆς Παρθένου καὶ Ἀγνῆς, Ἀποστόλων τὸν σύνθρονον, τῆς Μαρτύρων τε, καλλονὴν καὶ Ὁσίων θεῖον λάβρον, τῆς Ἀναρχου Θεαρχίας, Ἀρχιερεῦ ἁγιώτατε;

Γε τὰ ἄνω Βασίλεια, ἀπελθὼν ὡς ἐπόθησας, ἀμοιβὰς τῆς πόνων σου ἐκδεχόμενος, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, Παμμάκαρ Γρηγόριε. ἃ ἐμπίων ἐτῶν, ἡμῶν Πάτερ μνημόνευε, τῆς τελουμένων σε, τὴν ὑπέρλαμπρον μνήμην. ὅπως τούτων, καὶ ἡμεῖς ἀξιωθῶμεν, οἱ τὸν Χριστὸν Θεὸν σέβοντές σε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Ἱ Ἐραρχῶν τὸν Ἀρχηγὸν, Πατριαρχῶν τὸ γόνιμον, τὸν Μύστην τῆς Θεοπτῶν, καὶ ἐμοιῶν Χριστοῦ μου τὸν ἀκρότατον, συμελθόντες ὦ Θεόφρονες, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις, αἰνέσωμεν λέγοντες. Χαίροις Θεολογίας Πηγὴ, σοφίας Ποταμὲ, καὶ Βρύσις θείας χωρήσεως. Χαίροις Ἀστὴρ φαεινότατε. ὅτι τὸν Κόσμον ἅπαντα, καταυγάζεις σοῖς δόγμασι. Χαίροις τῆς ἀσεβείας, ὑπέρμαχος ὁ μέγας, καὶ τῆς ἀσεβείας, διώκτης ὁ γνήσιος. Ἀλλ' ὦ πανσοφε Θεολόγε Γρηγόριε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ πόθῳ τελουμένων ἀεὶ, τὴν θεάρεστον, καὶ σεβάσμιον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ἕκτον ἦχον προσόμοια, ἦχος, β'.

Οἶκος τῆς Εὐφραθᾶ.

Δ Εὖτε οἱ ὁρᾶσαι, σοφίας τῆς ἐνθέου, τὸν θεῖον Θεολόγον, ὑμνήσωμεν βοῶντες. χαίροις σοφὲ Γρηγόριε.

ℓ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Τόμα τὸ ἱερὸν, τὴν Θεολόγον γλῶσσαν, τὸν νοῦν τὸν θεῖον πάντες, τῆς σοφῆς Γρηγορίου, αἰνέσωμεν Θεόφρονες.

ℓ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ἔθνη.

Ῥάπεζαν μυστικὴν, ἡνυτρέπισε τοῖς πᾶσι, τῆς θείων αὐτοῦ λόγων, Γρηγόριος ὁ μέγας. δεῦτε πιστοὶ φυφήσωμεν.

Δόξα.

Ῥιάδα τὴν σεπτὴν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, ὁ θεῖος Θεολόγος, ἐδίδαξε πιστεύειν, μίαν Θεὸν ἀχώριστον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ν Ητράσε Θεὸν, Θεὸν δὲ τὸν Υἱόν σου, ὁ μέγας Θεολόγος, ἐδίδαξε πιστεύειν, Μαρία Μητροπάρθενε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νῶ ἀπολύεις, τὸ, Τρισάγιον, τὸ, Παραγία Τριάς, τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Α'πολυτίκιον. Ο' Ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου.

Καὶ Α'πόλυσις.

Ε'ν τῷ Μεγάλῳ Ε'σπερινῷ.

τὸ Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ιε'. καὶ ψάλλομεν κδ'. προσόμοια, ἦχ, ά.

Παράφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ Γρηγόριε τὰ σὰ, χείλη ὐχ ὁ πρόξενος, τῆς λήθης τάφος ἐκάλυψε. Θεολογίας γὰρ, ἀνεδείχθης σῶμα, ἀσεβείας δόγματα, καὶ μοῦ τῇ Οἰκουμένῃ φθεγγόμενος. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:

Πάτερ Γρηγόριε σοφῶς, τὸ σαρκὸς ἐξέκλιμας, τὸ δυσμενὲς ἐπίβουλον. ὑραμοδρόμφτε, ἐπιβὰς τεθρίππῳ, ἀρετῶν ὀχήματι, ἀέτωτης πρὸς τὸ κάλλος τὸ ἄῤῥητον. ὃ ἐμφορούμενος, μοῦ βραβείοις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἐ τὸ μέγα ἔλεος:

Πάτερ Γρηγόριε Θεοῦ, ἐ ἀνθρώπων γέγομας, πιστὸς μεσίτης τῇ χάριτι. καὶ μοῦ ἀΐλατον, ἀπαῤῥησιάστοις, προσάχαις τιθεὶς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλείπης τὸν Κύριον, πρεσβεύειν Ο'σιε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, ἐ τὸ μέγα ἔλεος:

Ε'τέρα κδ'. προσόμοια, ἦχ, β'.

πρὸς, Ποίοις ἀφνημῶν.

Εὔτε, ἐν ἱεροῖς μέλεσιν, ἀφνμνήσωμεν τὸν Θεηγόρον, τὸ χρήγορον ὄμμα τῆς χάριτος, καὶ παῤῥησίας σῶμα τῶν Πνεύματος, τὸν λαμπρὸν Φωστῆρα Οἰκουμένης, τὸ μέγα τῆς Ε'κκλησίας περιήχημα, τὸ κλέος ὀρθοδοξίας τὸ παθαύμαστον, Θεολογίας τὴν βρύσιν, τῆς θείων Δογμάτων, τὸν ἀσύλητον ποταμὸν, τὴν πηγὴν τὴν βρύσασαν, ἀμβροσίας θεῖα μόματα:

Ο'θεν πνευματικῷ σύμφορον, ἀνυμνήσωμεν τὸν Γ'ηγόρχιον. τὸν τῆς Α'ποστόλων ὁμότροπον, ἐ τῆς ἀσεβείας ὑπόμαχον. τῆς θεηγορίας τὴν πλημμύραν, τὸ ῥεῦμα διδασκαλίας τὸ ἡδύτατον, τῶν λόγων, τῶν ὑψηγόρων τὴν ἀσφάλειαν, τὰ οὐρανόβρυτα χείλη, τὴν πυρίπνοον γλῶσσαν, τῆς σοφίας τὸν Θησαυρὸν, τὸν Λόγου τὸν Κήρυκα, τῆς πίστεως τὸ ἐγκαλλώπισμα:

Μύσις, λογικοῖς ἅπαντες, ἐπαινέσωμεν τὸν Θεολόγον. τὸν Χριστοῦ τὸν Ποίμνης τὸν Φύλακα, Α'γράντου τῆς λύκων δὲ παῤῥησίαν, ζιζανίων πόθων ἐλατῆρα. Σπορέα, ὀρθῶν δογμάτων τὸν παθαύμαστον. Διώκτην, αἱρετιζόντων ἰσχυρώτατον. τὸν ἐπαυξήσαντα οὕτως, ἐγρηγόρσει θείᾳ, τὸν Χριστοῦ τὰ τάλαντα ὡς εἰκὸς, ἐ Κόσμον φωτίσαντα, διδαχῶν θείαις λαμπρότησι:

Δόξα, ἦχος, πλ.

Γρήγορος γλῶσσάσι πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν καρδιῶν ἐμηχάσα, τὰς τῶν ῥαθύμων ψυχὰς διαμίσησι, ἐ θεοφθόγγοις ῥήμασι, κλίμαξ ἀνίσκεται τὰς ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανὸν ἀναφέρουσα. Διὸ Γρηγόριε Θεολόγε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐκ κινδύνων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, Θεὸν τὸ γῆς ὤφθη, ἐ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη. ἐκ Παρθένου γὰρ Α'γνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, ἐ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τὴν προσλήψεως, ἕως ὄντως Υἱὸς διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' ἓν τὴν ὑπόστασιν. διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:

Εἴσοδος. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, ἐ τὰ Α'ναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Α'νάγνωσμα. Κεφ. ἰ. ε.

Κεφ. ιβ'. στ'. 13.

Νήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ ἀνάγια Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ ἔμπτος ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρός. Τιμιωτέρα δέ ἐστι, λίθων πολυτελῶν. πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ε'κ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς, ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, μόνον δὲ Ϛ
Κεφ. ἔλεον Θεοῦ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν,
ι'. 32. ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ῥῶ.
Ϛ μακάριος ἀνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς
35. φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς,
Κεφ. Ϛ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ
η'. 4. τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, Ϛ προίεμαι ἐμοὶ
12. φωνὴν, υἱοῖς ἀνθρώποις. Ὅτι ἐγὼ ἡ σο-
φία κατεσκήνωσα βουλὴν Ϛ γνῶσιν ἐ ἐν-
νοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμοὶ βουλὴ ἐ
ἀσφάλεια, ἐμοὶ φρόνησις, ἐμοὶ δὲ ἰσχύς.
17. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ
Κεφ. ζητοῦντές, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοί-
η'. 5. νυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι,
σύνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου, ἐ πά-
λιν, σεμνὰ γὰρ ῥῶ, ἐ ἀνοίγω ἀπὸ χει-
λέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ
λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ,
χεῖλη ἄδικα. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα
τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς
σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐ-
θέα ἔστι τοῖς νοοῦσι, ἐ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκου-
σι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα
γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, ἐ πλη-
σθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Α' μάγμωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀνα-
παύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πο-
Κεφ. λυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται.
δ'. 7. Πολιαὶ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ
ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος
Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, ἐ ζῶν μετα-
ξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ
κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπα-
τήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλό-
τητος, ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς
ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τε-
λειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μα-
κρούς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ,
διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ
δὲ λαοὶ ἰδόντες, Ϛ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ
θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις
ἐ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, ἐ ἐπισκοπὴ
ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Α' μάγμωσμα.

Παροιμ. Κεφ. ι'. 32.

Στόμα δικαίου ἀποφαίνει σοφίαν, χεῖλη
δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. στόμα σο-
Κεφ. φῶν, μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ,
ιά'. 4. ῥύεται αὐτὸν ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος
7. ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς. Τῶν
19. γὰρ δικαίων, γενεαὶ εἰς ζωὴν, Καὶ ἐν
Κεφ. ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης φυγήσει.
ιγ'. 2. Φῶς δικαίοις διὰ παντὸς, ἐ παρὰ Κυρίου
9. ἀρήσουσι χάριν ἐ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν
Κεφ. καλὰ ἐπίσταται, ἐ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀνα-
ιέ. 2. παύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας
Κεφ. καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι
κβ'. 11 ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου, φωτιεῖ πρόσωπον
Σοφ. σωφροσύνης. Φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας
Σολ. αὐτῆς, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ ἐνχθρῶς
Κεφ. θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν.
ς'. 13. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιάσει, ἐ ὁ
15. ἀνυπνήσας δι' αὐτῆς ταχέως ἀμέριμνος
ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρ-
χεται ζητοῦσα, Ϛ ἐν ταῖς τρίβοις φαντά-
Κεφ. ζεται αὐτοῖς ἐμφρόνως. Σοφίας κατισχύ-
ζ'. 30. σει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα, καὶ ὅρασις
Κεφ. ἐγνώσθη τοῦ κάλλους αὐτῆς. καὶ ἐφίλησα
η'. 2. ταύτην, ἐ ἐζήτησα ἐκ νεότητός μου. Ϛ
ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι
ὁ παντῶν Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν.
Μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, Ϛ
7. αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς,
εἰσὶν ἀρεταί. σωφροσύνην δὲ Ϛ φρόνησιν
αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν,
ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώ-
ποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις,
οἶδε τὰ ἀρχαῖα, ἐ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν,
ἐπίσταται στροφὰς λόγων, ἐ λύσεις αἰνιγ-
μάτων, σημεῖα ἐ τέρατα προγινώσκει, ἐ
10. ἐκβάσεις καιρῶν Ϛ χρόνων. Καὶ πᾶσι,
17. σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία
ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἐ εὐκλεια ἐν κοινωνίᾳ λό-
γων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐπέτυχον τῷ Κυρίῳ,
ἐ ἐδεήθην αὐτοῦ, ἐ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς
Κεφ. καρδίας. Θεὲ Πατέρων, ἐ Κύριε τοῦ ἐλέους,
θ'. 1. ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, Καὶ τῇ
σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον,
ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισ-
μάτων, Καὶ διέπῃ τὸν κόσμον, ἐν ὁσιό-
τητι καὶ δικαιοσύνῃ, Δός μοι τὴν τῆς σῆς
θρόνων παρέδρου σοφίαν, Ϛ μή με ἀπο-
δοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου. Ὅτι ἐγὼ δοῦ-
10. λος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξα-
πόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίων κατοικητηρίου

σου,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σκε, ἐ ἀπὸ θρόνε δόξης σε, ἵνα συμπαρῶσά μοι διδάξῃ με, τί ἀάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδήγησόν με ἐν γνώσει, καὶ φυ-
14. λάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντα δειλοὶ, ἐ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὸ Λίτιον, π. Γ'διόμ. ἦχ, ά.

Α'ματολίη.

Ἐνθέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σοῦ τῇ ψυχῇ, μομίμως καθηράμενος, τῷ τῆς θεολογίας ὄρει προέβης, τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, Θεοφαντορ Γρηγόριε. ἐ τὴν ἄδυτον ὑπελθὼν γνόφον, τῇ θεοτύπωτον ἐδέξω μαθεσίαν, ὁμούσιον ἐγγεγραμμένῃ Τριάδα. ἣν προσκυνοῦντά διὰ σέ, ἀσυμφύτως λέγομεν. ἡ σὺ Τριάδι γνωσκομένη Μονὰς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Ὀγφ Θεῦ αἰσίξας τὸ στόμα σε, τὸ τῆς σοφίας ἐλκύσας πνεῦμα. ἐ πλήρης χάριτος γενόμενος, τὰ θεῖα ἐβρόντησας δόγματα, Τεισμάκαρ Γρηγόριε. ἐ ταῖς Α'γγελικαῖς συμνηθεὶς Δωάμεσι, τὸ φιλτὸν ἐκήρυξας φάος ἐ ἀμόρτιστον. Διὸ ταῖς σαῖς ἐλλαμφθεῖσά, Γρηγόριε θεολογίαις, Τριάδα προσκυνοῦμεν, ἐν μιᾷ Θεότητι γνωριζομένῃ, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἡ πυρίμνη γλῶσσα Θεορρήμον Γρηγόριε, τὰς θεομάχους ἐνέπρησας, τῶν αἱρετιζόντων γλωσσαλγίας. Θεῖον ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης στόμα, ἐν Πνεύματι λαλήσας, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. ἐ γράμμασι διατυπώσας, τῇ τῆς κρυφιομύστου Τριάδος, ὁμοδύναμον οὐσίαν, ἐ τὸ φιλτατον φῶς καταλάμψας τὸν περίγειον Κόσμον, πρεσβείαις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, α.

Ἐνθέοις πράξεσι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ἅγ. πρ. προσόμοια, ἦχ, πλ. ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις θεολογίας πηγὴ, ἐ θεωρίας ὑψηλῆς ἀδιάστημα. τὸν ἄνω βυθὸν γὰρ Πατρὸς, μετ' εὐσεβοῦς λογισμοῦ, ἐξερευνήσας πᾶσι διεσάφωσας, φιλτὸν ἐν Υἱῷ, μίαν φωτὸς εἶναι σύγκρασιν, συνιζομένῳ τῇ ταυτῷ τῆς Θεότητος, φιλτομένῳ δὲ, ταῖς σεπταῖς ἐνθουσιάσεσι. Βίᾳ μὲν καθαρότητι, ἐ λόγων λαμπρότητι, σέβειν διδάσκων Τριάδα, τὴν παναγίαν Θεοπρεπῶς. παρ' ἧς ἐκπεμφθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

ἅ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Ἰγλη θεολογίας τῆς σῆς, τὴν τῆς αἱρέσεων σκοτόμαιναν ἔλυσας. πηγὴ γὰρ ἀπαυγασμάτων, θεοσεβῆ λογισμῶν, θεολόγε φθάσας καὶ θεόφρον, αὐγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐκδιδομέναις ὡμίλησας. διαφανὲς γὰρ, τὸν σὸν νοῦν ὥσπερ ἔσοπτρον, ἐργασάμενος, τὸ φιλτὸν τῆς Θεότητος, Πατρὸς φῶς ἐ ἀμόρτιστον, ἐδέξω λαμπρότατα, ἐ τὴν ἀκτῖνα πλησίως, τὴν σὴν αἴγαν ἐχώρησας. ἣν μὴ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

ἅ. Στόμα δικαίου μελετᾷ σοφίαν.

Χαίροις ὁ Ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τοῦ χαρίτος. ὁ πᾶσαν εὐφραίνων Πόλιν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις ἐ διδάγμασι. Φυσῶν ὁ Χαμάρρους, τὸ ἀνεξαύτλητον Πέλαγος. ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβὴς φύλαξ νόμος. ὁ θερμότατος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. ὄργανον τὸ τοῦ Πνεύματος, ὁ μέγας ἐξηγητής, εὔηχος γλῶσσα τὸ βάθος, τὸ τῆς γραφῆς ἁρμολογήσας, Χριστὸν μὴ δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, πλ.

Ἀ'ς καρδίας τῶν πιστῶν, γενομένων τῆς γλώττης σε Γρηγόριε, εὐσεβείας ἐν αὐταῖς, ἀνθαλεῖς ἐβλάστησας καρπὸς τῷ Θεῷ, τὰς ἀκαθώδεις αἱρέσεις πρόρριζον ἐκτεμὼν, ἐ κοσμῶν τοῖς λογισμοῖς καθαρότητα. διὸ δεχόμενος ἡμῶν τὰ ἐγκώμια, ἡ θεία λύρα, ὁ χρήγορος ὀφθαλμὸς, τῶν Ποιμένων ὁ Ποιμὴν, ὁ τῶν λύκων ἀχρεῖος, πρέσβευε ἐκτενῶς, Θεολόγε τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Α'μπων ἡ αἰτίλητις Δέσποινα, κλονουμένῳ μοι Παρθένε, ἐκ τῆς ὑκότης τῶν δεινῶν, ταῖς τῆς βίου χειμωνίαις, πομπευομένῳ μοι ἀεὶ, χαμίδα, τὴν ἐλέους σε κατάπεμψον, ἐ χεῖρα, βοηθείας σε παράσχου μοι. καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀξίωσον, τῆ ἐκλεκτῶν ⸗ δικαίωμε, ὡς ἄβυσσον, τετοκυῖα τὸν ἐλέους Α'χμήν.

Α'πολυτίκιον, ἦχος, ά.

Ποιμενικὸς αὐλὸς τ' θεολογίας σε, τὰς τῆς ῥητόρων ἐμίμησε σάλπιγγας. ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ἐκζητήσαντι, τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθησαν. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ο'ρθρον, μ' τὴν ά. ἦλ. καὶ ἦχ. γ'.

Θείας πίστεως.

Εἰ καὶ ἔλαμψεν κεκληρωμένος, βίον ἄϋλον ἐζησκημένος, ὁμωνύμῳ ἰδρατείᾳ διέπρεψας. ὑπερφυῶς γὰρ θεωρήσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίᾳ τὴν πίστιν ἐστήριξας. Πάτερ Ο'σιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ο'μοιον.

Εἰας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σαρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Παρθένον, μόνος Κύριος. διὸ τὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν β'. ἦλ. καὶ ἦχ. πλ. ά.

Τὸν συναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Ῥηγορήσας τῷ λόγῳ τ' ἀληθείας, τ' Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας. τὴν Α'ρείου δυσσεβῆ ⸗ παρανομον, κακοδοξίαν καθελὼν, ὡς ἀσεβείας Α'ρειάδος, Σ Πρόμαχος Γ'θαρχα, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τ' ἀγνωσίας καθαίδοντας.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Η'ς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα, καὶ σαρκὸς μου τὰς νόσους ἐν τάχει ἴασαι, τὰς τῆς νοός μου ἐκφοπάς, σῶσον Παράμωμε, ⸗ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, ᾄσας προσφόρως καθαρὰς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε, καὶ δέεσθαι τῶν ἁμαρτημάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, ἦλ. καὶ ἦχ. πλ.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τηλιτάδων τὴν πλανίλιον τῆς δυσσεβῶν, τὰς γραφὰς διανοίγων θεοπρεπῶς, ἐξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἡδύνοντα, τῆς πίστεως τὰς καρδίας, σαφῶς ἀξιάγαστε, τῆς Τριάδι λαβόντων, ἐν μονάδι Θεότητος. ὅθεν τοῦ Σωτῆρος, τὴν μορφὴν ἐν εἰκόνι, προέγνωσας ἀπαύγασμα, χαρακτῆρα τὸ ἀνθρώπινον. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὖτε πάντα τὰ Ε'θνη θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες. χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε, τῆς ὅλων δεσπόζοντος, Γ'ησοῦ τοῦ Παντάνακτος. χαῖρε μόνη Κυρία, τοῦ Κόσμου Παράκλητε. χαῖρε τὸ δοχεῖον, τ' Α'γίας Τριάδος, Παρθὸς Τίὸν τε Σ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν Σ ἀκήρατον, Μαριὰμ Α'παρθενε, Θεοτόκε παμύμνητε. χαῖρε παῦσεμνε Νύμφη ἡλιοστόλιστε. χαῖρε πάντων χαρὰ τῆς ὑμνουμένης σε.

Οἱ Α'ναβαθμοὶ, τὸ ά. Α'ντίφ. τοῦ δ'. ἦχ.

Προκείμενον, ἦχ, δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Π. Α'κούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ε'θνη.

Εὐαγγέλιον, ὁ Ν'. ἐκ τοῦ Γ'διόμ. ἦχ, πλ. β'.

Σὲ Τριμάκαρ, Α'γιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, ἐκ τοῦ Α'ρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητὴς, ὁ τυθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων. αὐτὸς ἐμοῦ Πανόσιε, Θεολόγε Γρηγόριε, αἴτησαι πρεσβεύοντα, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ο' Καμὼν τ' Θεοτόκου, ἐκ τοῦ Α'γίου.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν θεορήμονα Γρηγόριον τὸν ἀοίδιμον ᾄδω.

Ποίημα Θεοφάνους. Ω'δὴ, ά. ἦχ, ά.

Χριστὸς γεννᾶται.

Ο'ν Θεολόγον τὸν δάστορα, τὸν φίλον τῆς φωτὸς τὸν Οὐράνιον, σοφίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, δεῦτε τῇ τούτου λόγῳ οἱ ὁρᾶσαι, πόθῳ συνελθόντες, ἀνυμνήσωμεν αὐτὸν ὡς Θεοκήρυκα.

Λόγος Πάτερ ὁ Α'ναρχος, ὁ παντων ὡς Θεὸς προμυθούμενος, προφητικῇ δυνάμει σε, Μάκαρ τῇ Ε'κκλησίᾳ, οἷα Μητέρι, λόγῳ καὶ σοφίᾳ, χαριτώσας σε τὸν μοναῖς, δῶρον χαρίζεται.

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Νομού Ροδόπης

Ν Οῶ ἡγεμόνα ποιμένος, παθῶν τῆς τῆς σαρκὸς κατεκράτησας. ὁ χωρητικὸς γενόμενος, θείων ἀπαυγασμάτων, σὺν Θεῷ, ἐν ῥισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς, σέβειν Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Θ Εῦ σοφία Παμάμωμε, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ᾠκοδόμησεν, ἐν τῇ σῇ γαστρὶ σκιρώσασα, τῇ Κεχαριτωμένῃ, ὑπὲρ νοῦν, τύτῳ ἑνωθεῖσα, καθ' ὑπόστασιν Ἀγνὴ, ὤφθη ὡς ἄνθρωπος.

Ἕτερος Κανὼν, ποιηθεὶς παρὰ τῦ Ἁγίυ Κοσμᾶ. Ὠδὴ, ά. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ο' Εἱρμός.

Π Αύεται ὁ Θεότητος, Μωϋσῆς τῦ Ἰσραὴλ προφανακράζεται. ἄρχει Μαριὰμ δὲ, σοφῶν γυναικῶν, ᾠδῶν ἐπινίκιον· τῷ Λυτρωτῇ Θεῷ πάντες ἀσώμεν.

Τ Ὸν ἀρχηγὸν, ἡμετέρων παθῶν αἷμα θεόρρυτον, ἴσασι προσανύδων, ὁ μὴ τῇ πίστει, Γρηγόριε παίσοφε, Θεὸν δίδυμον ἡμῖν ἀδιάλλακτον.

Λ Άκκας ὁ χαράκτης, ὑπὸ μόφρον Μωϋσῆς ἄλλην εἰσδύσας ποτέ. σὺ δὲ ταῖς φρεσὶν ἐμφησάμενος, Θεοδόχον βάπτεζαν, ὁλοχρῶς, Θεῦ ἀντεβόλησας.

Θεοτοκίον.

Ε Ἴλεω δι' ἀπλαγχνίαν, ἐκ θανάτυ καὶ φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι, φύσιν τῶν βροτῶν ὁ ὑπὲρθεος, Παρθένε Παμάμωμε, τὴν καθαρὰν μηδώσα κατώκησεν.

Καταβασία.

Χ Έρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον Ἥλιος, ἐπεπόλασε ποτέ. ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοπορτοπορουῦτι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ω'δὴ, γ'. Τῷ πρὸ τῆς αἰώνων.

Χ Ώρει τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν ἀσινάως βλυσάνσαν, τῶν θεοσόφων διδαγμάτων, τὴν Χριστῦ Ἐκκλησίαν, Παμμάκαρ ἐπλήρωσας, τῷ Σωτῆρι πάντων βοῶσαν Θεῷ, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Θ Η͂ς ἀσεβείας, μεγαλόφωνος Κήρυξ καὶ εὔσημος, Θεολογίας Θεολόγος, θησαυρὸν θεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται, καὶ διαμέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀποφαίρετον.

Π Ήτηρ ὁ πυρίπνους, ἡ θεόφθογγος Λύρα τῆς χάριτος, τῇ Θεολόγῳ ἐπιπνοίᾳ, καὶ φθογγῇ θεοπρεπεῖ, κηρύσας λαμπρότατα, Τρισυποστάτυ ὑσίας ἡμῖν, μέλος ἐμελῴδησεν.

Θεοτοκίον.

Θ Εογενῆτορ, ἡ Βασίλισσα πάσης τῆς Κτίσεως, τὴν Βασιλέα τῶν ἁπάντων, δυσωπῦσα μὴ παύσῃ, Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἐγέννησας, εἰς σωτηρίαν τῇ Σῇ γῇ, σῶσαι τὰς ὑμνούσας σε.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τ Ὸν πρὸ συλλήψεως ἀγνὸν Σαμουὴλ, ἀδιστάκτως τῷ Θεῷ καθυποχωμένη, Γεννήτορ Ἄμμα μῶν γνωμένη, ᾄδει σωὴ ἡμῖν. ἐστερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Δ Ι' ὀλισθήσεως προδήλως γαστρὸς, τῇ τεκούσῃ προφανῶς Ὄσιε Πάτερ, ἐπωνυμίαν φέρων, τὴν ἐπαξίαν ὄρχαμε σοφὲ, ἐνδιαθέτως, χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Π Ρὸ τῦ ἐλεῆσαι πομπικὰ συζυγῆ, καὶ σωτηρίαν λαβὼν φάσμασι θείοις, θεοειδῆ ἀγωγίαν, καὶ σωφροσύνην Πρόμαχε πίστεως, ἀγαλλιώμενος, χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Θεοτοκίον.

Τ Ὰς τῆς Προμήτορος ἀνορθώσας, τὸ ὀλίσθημα τὸ πρώην ὑποδεξαμένη, τὸν τὰς κατορθώσαντας Λόγον τῇ Παρθένῳ, τῇ ἀπτήτῳ δωρεᾷ Μητροπάρθενε.

Καταβασία.

Ὁ σφέωμα, τῶν Σῶν σοὶ πεποιθότων, σφέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν. ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι.

Εἰς τὰ. ἦχ. πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἤνοιξας τὸ σόμα λόγῳ Θεῦ, ἐξηρύξω σοφίαν Κύριε φωτός. καὶ φρόνημα σύνθεον, τῇ Οἰκυμένῃ κατέστεψας, τῶν Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, καὶ Παύλου ὤφθης, τῆς Πίστεως Πρόμαχος. ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τύπων συνόμιλος, ἀνεδείχθης Μακάριε. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον, ἀμοιβόν.

Θ Αῦ ἔλθης τῦ κεῖσθαι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητὴς, προβάτοις με συνάταξον, δεξιοῖς τῶν κατάκειται. καὶ ἔξω τράγυς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὸν σκότους, ἐ πάσης κολάσεως, τὸν σὸν ἀληθῆ δοῦλον, ἐξαίφνης Ἀλλαγτε. ἵνα ἀχαρίστως, μεγαλύνω τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος, Θεοτόκε Παρθένε, ἐ βοῶσί σοι γηθόμενοι. πρέσβευε τῷ σῷ Τίῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ὠδὴ, δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Γ Τὸς τῆς Τριάδος γεγονὼς, τῇ ταύτης κατελάμπρυνας, τιμῇ Οἰκουμένῳ ἐπιγνώσει σοφὲ, δογμάτων μαρμαρυγὰς, ἐξαστράπτων Ὅσιε, τῆς σῆς ἀκριβοῦς διδασκαλίας. ἣν μελετῶντά σε ἀεὶ, παύτα ἀσεβῶς ἀμυμονήσαντες.

Ο Ῥοῦς ἀσεβείας φανεὶς, ἀκτῖνα τῆς Τριηλίου, εἰσδεδεγμένος ἐξαμέτειλας, ἐ μύκτα τῆς ζοφόφαμ, δυσσεβῶν αἱρέσεων, αὐγὴν τῇ σοφῶν σου διδαγμάτων, ἐδίωξας Σ ψυχὰς, Πάτερ τῶν πιστῶν κατεφαίδρυνας.

Ν Οὗ τὸν ὑπερούσιον πηγὴν, τῷ Λόγῳ καὶ τῷ Πνεύματος, ἐξ ἀϊδίου Θεολόγῳ βρυσῇ, Παμμάκαρ θεολογῶν, ἀσεβῶς ἐδίδαξας. τοῦτο παρ' αὐτῆς μεμυημένος, τῆς ὄντως θεαρχικῆς, ἐ τῆς ἀρχιφώτου Θεότητος.

Ξ Ἦλθες εἰς ὄρος ἀρετῶν, τῇ κάτω μεθιστάμενος, Σ μεκρῶν ἔργων ἀφιστάμενος. ἐ πλάκας χαρεὶς Θεοῦ, γεγραμμένας δόγματα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς Θεολογίας, ἐδέξω Μυσταγωγὲ, τῇ ὑπερκοσμίῳ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ν Ώμῃ περὶμ πεσόντα τὸν Ἀδὰμ, ἀφέντας Παμάμωμε, τὸν ἐμυπόστατον τεκοῦσα ζωὴν, ἐκ Μήτρας Παρθενικῆς, ἀμιάντου σὰρκι Πνεύματι, ἐ πρὸς ἀπαθῆ Σ θεοτόκον, ἀκήρατόν τε φυλάττων, τὸν ἐπαμήγαγες Δέσποτα.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τ Ὸν τῷ θαυμασίῳ σας Ἀββακοὺμ, ὄντα τῆς θείας φυλακῆς σου Γρηγόριε, καὶ τὸν ἐπ' ὤμων Χερουβὶμ καταμοῦσας, τῆς παγκοσμίου γέγονας, μυητὴς σωτηρίας, ἀεὶ κραυγάζω Κύριε, δόξα τῇ Δυνάμει σου.

Α Υ̓γὴ πλησιφαὴς καὶ πέλας Θεοῦ, ταξιαρχίας ἐκμιμούμενος Πάτερ, τὰ ὑπὲρ ταῦτα ταῖς φρεσὶ περιπολάττων, πρὸς τὸν βυθὸν ἦλθας, τῆς ὑπὲρ τάτον φάσεως, ἐντεῦθεν πλοῦτον φθόνῳ, ἀνθρώποις ἀφαιρούμενος.

Ο Τὸν ὑλικὸν εἰσδυσας χοῦν, ἐ ὡς ἐκ πέρας ἐπαθροίσας ὀπίθια, συγκεκραμένῳ ὑλικῷ ἄϋλον φύσιν, ἐ ἀσυγχύτως μίξεως, χρηματίσας σκηνίτης, Χριστοῦ θεράπων, τῷ τὸν τοῖς δούλοις φθορὸς ἵλεων.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ῥοῦς ἀνεδείχθης σὺ μόνος. ὅθεν ἐτμήθη ἀπορρήτως ὁ σύτιμος λίθος, λεπτυνόμενος ζοφόφαις πλαγὴν εἰκόνα, καὶ φωτισμῷ τὸ χάρισμα, καταυγάζων τὰς πίστεις, ἀεὶ βοῶντας Κύριε, δόξα τῇ Δυνάμει σου.

Καταβασία.

Κ Άλυψον Οὐρανὲ, ἡ ἀρετήν σου Χριστέ. τὸ Κιβωτῷ γὰρ προελθὼν τῷ ἁγιάσματός σου, τὸ ἀφθόρῳ Μητρὸς, ἐν τῷ Ναῷ τὸ δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος, Σ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τὸ σῆς αἰμέσεως.

Ὠδὴ, ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατήρ.

Η Μῶν ὁ φθόγγος, ὁ θεῖος τῶν σῶν, ἐ δογμάτων ἡ χάρις ἡ σύθεος, ὡς τάχος ἁρπαγῆς, πᾶσαν ἐπέδραμε τὴν γῆν, Τριάδα ἐν Μοναδι, Μοναδα ἐν Τριάδι, προσκυνοῦσαν Θεολόγε, θεολογῶν ἐ ἐκδιδάσκων ἡμᾶς.

Η Ράθης τὸ ὄντως σοφίας Θεοῦ, ἐ τῶν λόγων τὸ κάλλος ἠγάπησας, ἐ πάντων προτετίμηκας, τερπνῶν τῶν ἐπὶ γῆς. διόσε τῷ σεφανῷ, Παμμάκαρ τῶν χαρίτων, ἐν πρεπῶς ἐκόσμησε, Σ Θεολόγον ἀπεργάσατο.

Ι Νωτῶς σὺ τὸν ὄντα, ὡς πάλαι Μωσῆς, καθορᾷν Θεορρήμον ἐπόθησας. ἐ τίνα τὰ ὀπίθια, τῆς πέρα σκεπασθείς, ἰδεῖν κατηξιώθης, Σ πέλαγος τὸ θείας, ἐμυήθης οὐσίας, ἀκαταλήπτως φαντασθέντος.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πάλαι τὸν Εὔαν, Μητέρα τὸν σὸν, διαπλάσας ἐκ σοῦ σεσωμάτωται, ἐκείνης τὸ κατάκριμα, ἐ τὴν παρακοὴν, προδήλως θεραπεύων, ἐ λύων ὡς Οἰκτίρμων, ἐ Δεσπότης τῷ ὅλων, Θεογενὴτορ Μικροπαρθένε.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ν Ήρακα πυρὸς τῷ Ἡσαΐᾳ, Σεραφὶμ θίγα χαλέων ποτὲ, τῇ λαβίδι ἀφελόμενον καὶ πρίθεν. ὁ δὲ καθηράμενος, δικαιοσυνῶν μάθετε, πᾶσιν ἐκήρυττεν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο Ἄφθῳ πυρὶ τ̀ θεοπτίας, Παμμακάριστε Γρηγόριε, προσφπύσας καθαρότητι μῦς ψυχῆς, ἁπλήστως αὐτοχειρὶ, τὸ φιλαμπὲς ἐξιώτλησας φῶς ἰσοθέατον·

Ψ Αἷς μαρμαρυγαῖς περιπαρεὶς, τῆς φισηλίου ἀμαρύγματος, ἐκ τ̀ αἴγλης πυρωθεὶς δὲ, καὶ θείαις βολαῖς, τὸν μοῦν ἐλλαμπόμενος, αὐταυγακλώσας ἀκτῖνας, πᾶσιν ἐξέλαμψας·

Θεοτοκίον.

Φ Ὃς τὸ ἐκ φωτὸς τὴν τῆς Παρθὸς, Μονογενῆ Λόγον τὴν Ἄμαρχον, δεξαμένη Μητροπάρθενε, πύλη φωτὸς, σαφῶς ἐχρημάτισας, δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσιν ἀστράψασα·

Κατάβασία.

Ω Σ εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὡ τάλας ἐβόα ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς αὐγοφόρον, Σωτῆρα δεσπόζοντα·

Ὠδὴ, ϛ'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶ.

Ρ Εἱθροις τῆς σοφῶν, δογμάτων σε Παμσοφε, Ἀρείου τὸν μισῶ τὸν θολοφώτατον, κατεξήραμας, ἐν γαλιλαίᾳ φυλάττων τὴν ποίμνιόν σου, ἀπερίκλυστον καθάπερ λογικὴν Κιβωτόν. ἧς πέρι, ἀσεβείας ναυάγια, ἐμπέπτωκε τὸ κάλλος τῆς λόγων σου·

Ι Να τ σεαυτῆς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, πλουτήσῃς τὸν μοῦν, Πατέρ ἐξείλκυσας, ἀκηλίδωτον, ὡς καινὸν καὶ μεσόμικτον ἔσοπτρον, δι' ἀσκήσεως ἀείσης ἀγασάμενος. ὅθεν, Σ θεοειδέστατος, ἀμεδέχθης ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν·

Ο Λος συγκραθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, ἐγένω φωστὴρ, Πατέρ ὁλόφωτος, τῇ λαμπρότητι, τῆς σῶν λόγων φωτίζων τὰ πρόβατα, καὶ τῇ τ θεολογίας καθαρότητι, τρόπων, τὴν τροπὴν ὁμήγυριν, τῆς πιστῶν Θεολόγε Γρηγόριε·

Ν Έος Σαμουὴλ, θεόσδοτος πέφυκας, δοθεὶς τῷ Θεῷ καὶ πρὸ συλλήψεως, Παμμακάριστε, σωφροσύνῃ ἀγνείᾳ κοσμούμενος, ἐν τ ἱερωσύνης παναγίᾳ στολῇ, Πάτερ, καθωραϊζόμενος, μεσιτεύων τῷ πλάσαντι τῷ πλάσματι·

Θεοτοκίον.

Ρ Ὁ μοῦ καθαρὸς, τὸν λόγον δεχόμενος, γραφόμενον πρὸ, τὸν ἀπερίγραπτον, τῇ Θεότητι, προεγνώσθης Προφῆται καὶ πρότυπον, Μητροπάρθενε Μαρία Θεομύμφευτε. σὺ γὰρ τὸν ἀπροσδιόριστον, ἐν γαστρὶ σὰ ἀφράστως ἐχώρησας·

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ο Διαπόντιον, ἀνομαίας συμφορᾶς, φυγῇ κλύδωνι κλήρου φορᾷ, καὶ λαγόνι συχεθεὶς, ἁλὸς θηρὸς, ὁ διεφθαρμένος, ἀλλ' ἐβόα Ἰωνᾶς· πρὸς σὲ ἡ ζωή μου ἀναβήτω Χριστέ·

Ο Ὑποβρύχιος, ταῖς φρεσὶν ὁ γεγονὼς, καθυμῶνας θεὸν ὠδύνησας βυθὸς. ἐκ δὲ τούτων, μαργαρίτην ἀρυσάμενος, σὺ τῷ Δεσπότῃ, καὶ σιγὴν ὡς πρὸ λόγον, Γρηγόριε τέθηκας παμάριστε·

Ο Δ' ὑπερβάσεως, καθαρᾶς ἀριθμοῦ κατυμνάσας ἄλα, Σ τῆς ξένων ἀποστύσας λόγων ἅλμης, σὺ τῷ Δεσπότῃ, ὡς Οὐράνιος σαγὴν, λαὸν πιστὸν ἥρμοσας Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Π Ρόνοιαν, ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς, τὸ μυστήριον Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ἀῤῥήτου καὶ φρικτῆς λοχείας τῆς σῆς. σὺ γὰρ Παρθένε, τὸν τῆς ὅλων Ποιητὴν, τεκοῦσα Παρθένος διετέλεσας·

Καταβασία.

Β Οήσατε σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη. ἐκ Θεοῦ Χριστὲ, σὺ Θεός μου·

Κοντάκιον, ἦχος, γ'.

Η Παρθένος σήμερον.

Θ Εολόγῳ γλώττῃ σε, τὰς συμπλοκὰς τῆς ῥητόρων, διαλύσας Ἔμδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα, ἄνωθεν ὑφαμένην τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐστόλισας, ὃν καὶ φορέσασα σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις. Χαίροις Πάτερ, θεολογίας ὁ μέγας ὁ ἀκρότατος·

Ο Οἶκος.

Ε Κ τῆς θεολογικῆς, καὶ ὑψηλῆς σοφίας σε, ἔμπλησόν με τὸν μοῦν, τὸν πτωχὸν καὶ ταλαίπωρον, ὅπως ἀνυμνήσω τὸν βίον σου Πάτερ. οὐ γὰρ ἰσχύω λόγον προσάξαι σοι, εἰμὴ σὺ παράσχῃς μοι λόγον καὶ γνῶσιν, ἰσχὺν καὶ σύνεσιν. ὅπως ἐκ τῆς σῆς, τὰ σὰ προσφέρω σοι, καὶ ἐκ τῆς πλούτου τῶν ἀρετῶν σου, ἐκεῖθεν ἔχω ἀφορμὰς, καὶ στεφανώσω τὴν σεαυτὴν καὶ ἁγίαν Κορυφήν σε, σὺν τοῖς πι-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πιςοῖς αὐακράζωμ, Χαίροις Πάτερ, θεολογίας ὁ μῦς ὁ ἀκρότατος.

Τῷ αὐτῷ Μαΐῳ, ΚΕ'. Μνήμη τῶ ἐν Α'γίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Α'ρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τῦ Θεολόγου.

Ἡ. Θεῦ γινώσκειν ὀρθοδόξως ὐσίαν,
Χριςιανοῖς λεγάτον ἐκ Γρηγορίυ.

Εἰκάδι Γρηγόριος θεορήμων ἔκθανε πέμπτῃ.

Μέγας Γρηγόριος, ὁ Θεολόγος, ὑπῆρχεν Θεοῦ τῆς Βασιλείας Οὐάλεντος. ᾧ πατρὶς μὲν ἐπίγειος, ἡ δαυτοῦ τῆς Καππαδοκῶν. Οὐράνιος δὲ, ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ. Πατρῴαν δὲ αὐτῷ ἀυπατρείδαι τε καὶ δίκαιοι, Γρηγόριος, καὶ Νόννα. οἳ τὰ εἴδωλα πρότερον δι' ἄγνοιαν ἐσέβοντο. Γενηθέντα δὲ τὸν μέγαν Γρηγόριον, ἀπὸ τῦ Α'γίυ Πνεύματος δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγεννήθησαν, ἐν χρόνοις Μάγνης Α'ρχιερέως Ναζιανζῦ, ὁ Πατὴρ τῦ Α'γίυ καθίςαται. Α'ναχθεὶς δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας, καὶ πᾶσαν τὴν ἐγκύκλιον παίδευσιν ὡς ἄλλος ἀδεὶς μετελθὼν, ῥήτωρ καὶ διδάσκαλος τῦ κατ' αὐτὸν γεγενῆται βίυ. Ἐν οἷς τὸν μέγαν Βασίλειον, ἐν Γρηγόριον τὸν Πατέρα, καὶ τὸν ἀδελφὸν Καισάριον, καὶ Γοργονίαν τὴν ἀδελφὴν, λόγοις ἐπιταφίοις τιμᾷ. Ὅθεν οἱ περὶ αὐτῦ τὶ συγγράψαντες, ὐκ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐκ τῆς αὐτῦ λόγων ἔλαβον, ὧν εἶπον τὰς ἀφορμάς. Τοσῦτον οὖν μόνον εἰπεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τιμὰν ἐν ςήλῃ κατὰ μέρος, ἐκ πασῶν συγκειμένῃ τῆς ἀρετῶν, τῦτο ἂν ὁ μέγας Γρηγόριος. Βίυ γὰρ λαμπρότητι τέχνῃ καὶ πρᾶξιν ἀδοκίμως ὑποβαλὼν, ἐπὶ τοσῦτον θεωρίας προῆχθη, ὡς πάντας ὑπερᾶραι τῆς σοφίας αὐτῦ, τῆς εἴτε λόγοις, εἴτε δόγμασιν. Ὅθεν ἐν τῷ Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο. Ἦν δὲ καὶ τὸν τύπον τῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ὑπωχρὸς βραχὺ μετὰ τῦ χαρίεντος, σιμὸς, ἔχων ἐπ' ἀὐθείας τὰς ὀφρῦς. ἥμβρον βλέπων καὶ προσωδόν. θάτερον τῆς ὀφθαλμῶν, ὃς ἐπὶ δεξιὸς ἔχων συμπότερον, ὃν ἐν ὀλίγῃ καὶ τὸν καιρὸν σωπήσε. τὸν πώγωνα ἀραιὸς, δασὺς δὲ ἱκανῶς: φαλακρὸς, λάκὸς ταῖς θρίξὶ, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπνισμένα ἀποφαίνων. Τελευτᾷ δὲ ἡ αὐτῦ σώσις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς Α'γίας Α'ναςασίας ἐν τοῖς Δομνίνυ ἐμβόλοις, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς μεγάλων Α'ποςόλων, ἔνθα τὸ τίμιον αὐτῦ λείψανον, Κωνσταντῖνος ὁ πορφυρογενήτος, φιλόχριςος ἐν παμάκαρς Βασιλεὺς ἡμῶν, κομίσας ἐκ Ναζιανζῦ τῆς Καππαδοκῶν χώρας, κατέθηκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν, Πυπλίας.

Ἡ. Ζωὴν ἔνυλον Πυπλίας καταγρέφει,
Καὶ τὴν ἄϋλον ἐν μοντὶ λαμβάνει.

Ἦν τος ἐκ Βυλγαρικῆς συμμορίας ὥρμητο, Πόλεως Ζάγματος, κειμένης παρὰ τῷ Εὐφράτῃ Ποταμῷ. εἰς ὑψηλὸν δὲ ὄρος ἀπελθὼν, ἡ πλείω ἑκατὸν ἑξήκοντα ἑξαδίων ἀφεςηκὸς τῆς προειρημένης Πόλεως, μικρὸν ἀσκητήριον ᾠκοδόμησε. Παῦτα δὲ ὅσα παρέθεν ἐδέξατο, πένησι διένειμεν, ἐν πάσῃ ἀρετῇ ἐν ἀσκήσει βιοτεύων. Τῆς φήμης οὖν παντα χῦ διαβοωμένης, παρεγένοντο πολλοὶ πρὸς αὐτὸν, τῆς ἀγώνων κοινωνήσοντες αὐτῷ τῆς ἀσκητικῶν. οἷς ἐν κελλία μικρὰ οἰκοδομήσαι κελεύσας, συχνῶς αὐτὸς ἐπεσκέπτετο, μήτι πόθεν τῆς χρείας ἐν τοῖς αὐτῶν κελλίοις ἐμπόκειται. Ἀλλὰ δὲ ἐν αὐτὸν τὸν ἄρτον ζυγοῖς ἐζύγιζε. καὶ εἰ περιττὸν τῦτον ἔνι εὗρε, γαςρίμαργόν τε ἀπεκάλει, καὶ ἐς κόρον φιλόσαρκον. Εἰδὲ καὶ πιτύρων τὸ ἄλευρον ἐθεάσατο ἀποκεκριμένον, συβαριτικῆς φορᾶς ἀπολαύειν ἔλεγε τὸν μετέχοντα. Καὶ μύκτωρ ἐξάπινα κτυπᾷ τὴν ἑκάςυ θύραν ἀφικνούμενος, εἰ μὴ εὗρε προσδοκωμένης, σιγῇ πάλιν ὑπεχώρει. εἰδέ τινος ὑπνοῦντος ἤθελε, τῇ χειρὶ τὴν θύραν πατάσσων, πολλὰ τὸν ὑπνοῦντα τῇ γλώσσῃ ἔβαλλεν. Ὥς τε ἐκ τῆς τότε συχνοτρόπας ἐπισκέψεως, πολλοὶ οἰκόθεν τιμαὶ τὴν αὐτῦ ὅλην ἐναπομαξάμενοι ἀρετὴν γεγόνασιν. ὧν ὅδε Θεότεκνος, καὶ Α'φθόνιος. οἱ δὲ τὴν προσασίαν καὶ ἐπιμέλειαν τῆς ἀδελφῶν μετὰ τὴν αὐτῦ ἀναδεξάμενοι ἦσαν τελευτήν. Οὕτω καλῶς ἀγωνισάμενος, τὸν ψυχὸν τῷ Θεῷ ἐν ὁσίᾳ παρέθετο.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Μαρίν.

ῆ. Κ αὶ ὁ Μαρίνε μιῶ, Μακάριος ὑπάρχει,

Ο ἷα πλυρωτὴς Χριστοῦ τῶν ὀφθαλμάτων.

Τ ῖτος ὁ ὲν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μαρίνε, μέσ ὢν ἐ ἀνάδνε, καὶ ὲν τῷ Κόσμῳ ὢν, καλόφωνος ιῶ, καὶ παμηγύρεις Ἁγίων ἐπιτελῶν, καὶ ψάλτης τέλειος, ἠγάπα μὴ ᾀὲ τὸν Θεὸν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτῦ ἀρώτως διεφύλαττε, καὶ τὸ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον διετήρει, καὶ τὴν ψυχὴν ἄσπιλον καὶ ἄμωμον εἶχεν ὲν μέσῳ πολλῶν παγίδων πορεύομένε, καὶ τοῖς ὲν τῷ Κόσμῳ σωζομένοις ὡς προέφημεν. Ὅτε δὲ ἠθέλησεν ἀποτάξασθαι, ἀπελθὼν ὲν Ὀμήρε κώμῃ, ἐ μικρὸν οἰκίδιον ἐκεῖσε οἰκοδομήσας, καθεῖρξεν ἑαυτὸν, φιάκομτα ἐ ἑπτὰ χρόνες τελέσας. Καίπερ πολλὴν μοτίδα ἐκ τῦ παρακειμένυ ὄρες δεχόμενος, ἐ βλάβλν πολλὴν ἐξ αὐτῆς ἐπισπώμενος, ἀλλ' ὐκ ἤθελεν ἀμέλεσθαι τὸν τοιῦτον οἰκίσκον, ἀλλ' ἐκεῖσε διέμεινεν, ἕως ὲ τὸν δρόμον διλύσεν. Οὗτος τὴν ἁπλότητα ἠγάπα, καὶ τὰ ποικίλα ἤθη παντάπασιν ἐβδελύττετο. τὴν πενίαν δὲ ὑπὲρ τὴν ἄγαν ἀπορίαν ἠγάπησεν. Ἐμεμήκοντα δὲ ἔτη βεβιωκὼς, τοῖς ἐξ αἰγίων ῥιχῶν κατασκευασμένοις ἱματίοις ἐχρῆτο. Ἄρτος δὲ ἐ ἅλας ὀλίγον, τῆς ῥοφῆς αὐτῦ τὴν χρείαν ἐπλήρε. Ποθήσας δὲ διὰ χρόνου μακρᾶς τὴν πνευματικὴν θυσίαν προσφερομένην ἰδεῖν, ταῖς τῆς διακόνων χερσὶν, αὐτὴ Θυσιαστηρίε χρησάμενος ὁ Ἱερεὺς, τὴν μυστικὴν Θυσίαν καὶ σωτήριον προσηύξατο ἐνώπιον αὐτῦ. Ὁ δὲ πάσης ἡδονῆς πλήρης γενόμενος, καὶ αὐτὸν τὸν Οὐρανὸν ὁρᾶν ὑπελάμβανεν. Οὕτω καλῶς βιώσας, ἐς εἰς Οὐρανὸς ἀναπαὰς, χορεύει σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις ἐν ταῖς τῶν πρωτοτόκων σκηναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μεδύλη, σὺν τῇ συνοδίᾳ αὐτῆς πυρὶ τελειῦται.

ῆ. Σ τάτη Μεδούλη, τοῦ Θεοῦ Λόγου δούλη,

Δ ήλοις Θεῦ συνάθλας, εἰς πῦρ ὡράθης,

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῦ Ἁγίυ Προφήτυ Ἡσαΐε, πλησίον τῦ Ἁγίυ Λαυρεντίυ. καὶ τῦ Ὁσίυ Πατρὸς ἡμῶν Δημητρίυ τῦ Σκευοφύλακος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀπολλὼς, ὲν εἰρήνῃ τελειῦται.

ῆ. Χ ριστὸν βιώσας μέχρι καὶ τέλους βίυ,

Θ ραύει πομπῆ, παῖ Ἀπολλὼς τὸ θράσος.

Τ αῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον Σ ῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ω, δὴ, ζ'. Οἱ παῖδες ἀσεβῶς σωσραφεύτες.

Ο Ἶλος ἐπιθυμία, γλυκασμός τε προφανῶς ὁ λόγος σε. ὅλος Γρηγόριε μεσὸς, ἀφροσύνης ἐ φαιδρότητος, θυμηδίας ἐμπιπλῶν, τὰς πίσεις ψάλλομτας· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς ὐλογητὸς εἶ.

Ν οῒ πεφωτισμένοι, τὴν πηγὴν τῆς φωτισμάτων ἔφθασας. καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀρραπαῖς, πυρπολύμενος κατέφλεξας, Εὐημερίυ γλωσσαλγίας, τῇ Τριάδι βοῶν. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς ὐλογητὸς εἶ.

Ἀ Νοίξας καταράκτας, τῆς ἀβύσσυ τῆς σοφῶν δογμάτων σε, αἱμασομώσας τε πηγὰς, τῆς σοφίας κατεκάλυψας, τὰς τῆς πλάνης ἀρχηγὰς καταρραπτόμενος, τῷ αἰωνίῳ φωτὶ ἐ βρισηλίῳ.

Θεοτοκίον.

Ο Ἄμβρος ὡς Θεὸν πόκον, καταβὰς ὲν σὴ γαστρὶ σεσαρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης Ποταμὸς, ὁ Πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ὁ σαγόνας ὑετῦ ζαριθμύμενος. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς ὐλογητὸς εἶ.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἀ Πῆλθον ὡς μυμφῶνα, τῆς καμίνυ τὴν φλόγα τὴν ἄσεκτον, οἱ δι' ἀσέβειαν ποτὲ, παῖδες Ἅγιοι δεχθέντες σαφῶς, ἐ συμφώνως ἀνυμνοῦντες ὕμνον ἔμελπον. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς ὐλογητὸς εἶ.

Ἀ Δίκως Ἡγεμόνων, πρὸ βημάτων ἐστηκὼς Γρηγόριε, τὰς αἱρετίζοντας πυρὸς, χαλεπώτερον φυσῶντας φορὰς, ἀσεβείᾳ κατεμπίπρας τῇ Τριάδι βοῶν. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς ὐλογητὸς εἶ.

Ρ ιάδα παναγίαν, τῶν δογμάτων ἀσεβῶν Γρηγόριε, ἀμεπιθόλωτον πηγὴν, ἐκ χα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

χειλέων αὐαβλύσας τῇ γῇ, αὐθοφόρον τὴν βαχεῖαν ἀρδων ἔδαξας. ὁ τῆς Πατέρων Θεὸς, ἀὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐκρύβη ὁ Προπάτωρ, ὡς ἀκαίρως τὸ φυτὸν γδσάμενος. σὺ δὲ τὴν ἄληκτον ζωὴν, ὦ Παρθένε ἐκβλαστήσασα, τὸν Παράδεισον οἰκεῖν τὸν αὐέκησας, Θεογενῆτορ Ἀχμὴ ἀὐλογημένη.

Καταβασία.

Ὃν τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας, ὃ Παρθένῳ ἀκηράτως ἐμοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, ἀὐσεβῶς μελῳδοῦντάς. ἀὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῆς Πατρῴων ἡμῶν.

Ὠδὴ, ἡ. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ἔσον τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον ὃ τὸ Πνεῦμα, ἀγαθότητι καὶ βασιλείᾳ, ἀὐσεβῶς ἐδίδαξας, ὐσιώδη καὶ φυσικὴν, τὴν ταυτότητα γινώσκων καὶ τὴν σύνωσιν. διὸ αἰνεβόας ἀγαλλόμενος. ἀὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ὃ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὀξὺς τῆς Ἀγγελικῆς κατηξιώθης. ὡς γὰρ Ἄγγελος ἔλαμψας Κόσμῳ, τῇ Τριάδι παύσοφε, καθαγνίσας ἐπιμελῶς, τὴν ψυχὴν τε ὃ τὸ σῶμα καὶ διανοίαν. ἣν μοῦ αἰαμέλπεις ἀφραιμόμενος. ἀὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ὃ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λέων ταῖς προσὐχαῖς σου τὸν Δεσπότην, ὀργασάμενος αἴτησαι Πάτερ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἐν πίστει τὴν ἱεράν, ὃ παρεορτάσασι μνήμην ἑορτάζουσιν. ἐν ἧ γεγηθότες αἰαμέλπομεν. ἀὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ὃ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τάξις τῆς Τρισυποστάτου μοναρχίας, καὶ Θεότητος τῆς ἐν Τριάδι, ἀρετῶν ἀσκήσεσι, χρηματίσας Τριαδικὸς, Θεολόγος ἀνεδείχθης Παμμακάριστε. ὃ μοῦ αἰαμέλπεις ἀγαλλόμενος. ἀὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, ὃ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ταῖς Ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις, δεξαζόμενος πλήσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐσαρκώθη, σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν, Ἰακὼβ

ἀὐλογημένην ἐκλεξάμενος. διὸ αἰνυμνοῦντάς αἰαμέλπομεν, ἀὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ὃν μὴ τῇ βοῇ χαραξθέντας παῖδας, βασιλικῆς καμίνου, εἰς πῦρ χαίροντας ἔβησαν ποτὲ, ὃ ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, προθύμως ἔψαλλον. ἀὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἧς Βαβυλωνίας Πάτερ φλογὸς, ὑπερφρθεὶς Σ μᾶλλον, αὐτῆς τῇ ἀσεβείᾳ, πυρσωθεὶς Τριαδικὸς, μυσταπόλος ἐκφανθεὶς, ὃ Κήρυξ βοᾷς. ἀὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἧς πειρασικῆς ποικίλως Πάτερ, Σ σιδηρᾶς καμίνου, τὸ πῦρ κατασβεννύων, ἀμαρῶς τῇ πειρασμῶν, ὑπεκδὺς πρὸς Οὐρανὸν, αὐέστησε βοῶν. ἀὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Χρυσοφόρος Λυχνία τὴν σὴν, συμβολικῶς ἐδήλου, θείαν γενέσιν Ἄχραντε Σεμνή. σὺ γὰρ τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τῷ Κόσμῳ ἔλαμψας. ὃ βοῶμεν. ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου.

Καταβασία.

Στέκτῳ πυρὶ σωθέντας, οἱ θεοσεβείας προεχῶτας Νεανίαι. τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντας, θεῖον ὕμνον αὐέμελπον. ἀὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου.

Ὠδὴ, θ'. Τύπον τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐμέσοι ζωὴν ἀκήρατον, ἡ ἀρχικὴ Τριὰς, ἣν ἐθεολόγησας, δεξαμένην σου, τὰ δ' αὐτὴν ἀγωνίσματα, καὶ τὰ δόγματα Σ τὰ παλαίσματα. ἣν μοῦ Πάτερ παρέσχες, ὑπὲρ τὸν Κόσμον πρέσβυς ἄριστος.

Γλῆνη φιφεγγὴς λαμπρότητος, τῆς ἐκ μιᾶς προφερομένης Θεότητος, ἐλλαμπόμενος Γρηγόριε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει πεφώτισαι, ὃ τῇ τῆς σῶν δογμάτων, Θεολογίᾳ φωταγώγησον.

Ῥόμον τὸν καλὸν τετέλεκας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ὑπεραγωνισάμενος, Σ θεϊκώτατος ὡς Θεολόγος τετύχηκας, καὶ τῆς θείας πόθου πληρώσεως, μετείληφας ἀξίως, Ἐκκλησιῶν ἡ σεμνοπρέπεια.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

Θεοτοκίον.

Ὦ Τῦ φοβοῦ̃σι θαύματος. σὺ γὰ̀ Παρθένε Θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν ἐ προ αἰώνων ἀποκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα Κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀνθρωπωθέντα ἐφανέρωσας:

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τὸν ἄνω βυθὸν τῆς θείας ἀκαταληψίας, ἀσεβῶς ἀναπεξάμενος, τὸν μοῦν ὡς ἐκ πέρας ἀπερίληπτα, τῆς θεαρχικῆς ἐπαισθήσας Τριάδος, Παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν:

Τὸ ἀτελὲς σύνδυμα, τῇ μοναδικῇ περιρρήξας γράμματος, ἐ τὸ ἐν αὐτῷ θεῖον κάλλος, ἐ μυστικὸν ἐν θείῳ τῷ Πνεύματος, ἡμῖν ἀναστύξας γραφῶν, Παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν:

Ταῖς ἄνω χορείαις συναριθμιος ὑπάρχων Ὅσιε Πάτερ. Σ γὰρ συν αὐτοῖς, εἰς αἰῶνας συναγελάζῃ. ὑπὸ τῆς σῆς Ποίμνης τὰς ἐντάξεως ποιῦ πρὸς Θεόν. Παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν:

Τὰ θεῖα μαθὼν, ἐκ θείας ἐ ὑπὸ μοῦν ἐπιπνοίας Ὅσιε Πάτερ, ἐ πρὸς τὸν αὐτῶν, μυστικῶς ἀποτελεσθείς, ἀδίδακτον σύνεσιν, ἀκέτασας ἔρωτι, Παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν:

Θεοτοκίον.

Τ' χωρίον Ἁγνὴ, τῆς θείας ἀπερινοησίας, ὑπὸ φύσιν ἐχρημάτισας, ὡς Θεῷ τὸν σάρκα δανεισαμένη, ἐ σὺ τὸν παρθενικὸν, μὴ διαρρήξαντι Μήτραν, ἐν τῷ τίκτειν ἀφθόρως, σὲ μεγαλύνομεν:

Καταβασία.

Ν μόνῳ σκιᾷ ἐ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοὶ, παῦ ἄρσεν τὸ τὸν Μήτραν διανοίγον, Ἅγιον Θεῷ. διὸ πρωτότοκον Λόγον, Παρθὸς Ἀναφχε Τίὸν, πρωτοτοκύμενον Μητρὶ, ἀπειραύδρως μεγαλύνομεν:

Ἐξαποστειλαρ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ομάδα Τρισυπόστατον, καὶ Τριάδα τελείαν, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι, πάσοφε Θεολόγε, ἐδίδαξας προσκυνεῖσθαι, φῶς ἐπῶν τὸν Πατέρα, ἐ τὸν Τίὸν φῶς αὐθίς τε, φῶς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. ἀλλὰ σὺ φῶς, ἀμφὼ ἀσύγχυτον. εἷς Θεὸς γὰρ, φανῶς τὸ Ὁμούσιον, ὦ Γρηγόριε Μάκαρ:

Ἕτερον, Ὅμοιον.

Ψηγορίᾳ χρώμενος, σῶν δογμάτων πανσόφως, φανῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἀπόρρητον βάθος, τῇ τῆ Χριστῆ μυστηρίῳ, ἄθλησε τῇ Ἁγίῳ, Σ βίῳ θρητόρευσας, ὦ Γρηγόριε Μάκαρ. καὶ μῶν Θεὸς, ἐν μεθέξει πέλῳν τῇ πρὸς τὸ θεῖον, σώζοις καὶ με ἐ δέχοιο, σαῖς σκιναῖς Θεολόγε:

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ετὰ τῆς Θεομήτορος, ἐ Παρθένε Μαρίας, ἐ Βασιλέως πάσοφε, παρεστὼς τῇ μεγάλῃ, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, τῷ Βασιλεῖ τὰ βόπαια. ἐ ἡμῖν σωτηρίαν, πρέσβευε μῶν, τοῖς αἰδιφημῶσί σε Θεολόγε, Ἀρχιφεῦ Γρηγόριε, Ῥήτορ τῆς Ἐκκλησίας:

Εἰς τὸς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν ἤχ. δ', ἐ ψάλλομεν, ἦ. προσόμοια, ἦχ. δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ιατεμὼν τὸν τῆ γράμματος συ μόφον, εἰσέδυς τῷ πνεύματι πρὸς φῶς ὑπόρτερον. καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν, Θεολογίας πάντας ἐπλούτησας, Γρηγόριε πάσοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ. ταῖς ἁρπαπαῖς δὲ τῶν λόγων σου, σκοτώδη μέφη, τὰ τῶν αἱρέσεων ἀπεμείωσας. ὅθεν αὐλίζῃ σύθα ἦχος, ἑορταζόντων Ἀγγέλοις σωμίλος, ἱκετεύων ἀπαύστως, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:

Θεολόγος ὁ δεύτερος ἐ Μύστης, τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὁ τῆς Τριάδος φαιδρὸς, ἀπογραφὰς ὁ τὴν ἄρρητον, καὶ θείαν φύσιν, ὑπερφυῶς διδάσκων Γρηγόριε. καὶ μῶν πλαυγέστορον, ἐπαπολαύων Θεῦ, τῶν σὲ τιμώντων μνημόνευε, Σ ὑπερμάχει, τῆς Ἐκκλησίας, ἣν συνεκρότησας. σὺ γὰρ ὁ φθόγγος σῶν πάντα, τῆς Οἰκουμένης διῆλθε τὰ πέρατα, ἐκδιδάσκων δοξάζειν, τὴν Τριάδα ὁμούσιον:

Εκτομήσας τῇ γλώσσῃ Θεηγόρε, καρδίας τοῖς αὐλαξι ἀστόρον τὸν σπόρον, Θεολογίας ἐπλούτησας, τῆς αὐστάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα. ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τῷ Πνεύματος, τὰ τῶν αἱρέσεων ἔφλεξας, φιλοσοφίας, τῆς θεϊκῆς θεφόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων, Καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα πε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πιςῶμ, ἰδρέωμ φωςῆρ, Οἰκουμένης τὸ κλέος, Παμμακάριςε Γρηγόριε·

Ω, τῆς σοφίας κρατῆρι προσελάσας, τὸ τίμιον ςόμασι Πάτερ Γρηγόριε, Θεολογίας ἐξήντλησας, τὸ θεῖον μάμα, ἐ τοῖς πιςοῖς ἀφθόνως μετέδωκας. αἱρέσεωμ ἔφραξας, ῥοωῖ τὸν ψυχόλεθρομ, τὴμ βλασφημίας ἀμάμεςομ. ὡς κυβερνήτ͂ω, εὗρε ἐ γάρσε Πνεῦμα τὸ Ἅγιομ, ἀποσοβοῦντα καὶ ἐλαύνομτα, ὡς αὐέμωμ πνοάς, δυσεβῶν τὰς ὁρμάς, ἐμ Μοιάδι οὐσίας, τὴ Τριάδα καταγγέλλομτας·

Δόξα, ἦχ, ά. Ἀματολίου.

Ἡ λύραμ τῆς Πνεύματος, τὸ ἧρ αἱρέσεωμ θέλγιςρομ, καὶ ὀρθοδόξωμ ἄδυσμα, τὸμ δύτροφομ ἐπιςήθιομ, τὸμ τῶ Λόγω αὐτόπτην, τοῖς δόγμασι γενόμενομ, τὸμ σοφὸμ Ἀρχιποίμενα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, θεολογικοῖς ὕμμασι προσείπωμεν. Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ δὺς ἑαυτὸν Γρηγόριε, ὡς ὁ διδάσκαλος Χριςὸς ὑπὲρ ἡμῶν, Σ σὺ Παύλῳ χορεύεις, ἐ πρεσβεύεις ὑπὲρ ἧρ ψυχῶμ ἡμῶν·

Καὶ μήν, Θεοτοκίον.

Μαρτυρῶμ τὰς δεήσεις προσδεχομένη, Σ θλιβομένων ςεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀχράντων λαγόνων σε, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε·

Δοξολογία μεγάλη, ἐ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, Σ ἐκ τῆς Καρόμος τῆς Ἁγίας, Ω, δή, γ΄. Σ ς΄.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Κς΄. Τῆς Ὁσίας Παρθένου ἡμῶν Ξενοφῶντος, ἐ τῆς σωσδίας αὐτῆς.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰςῶμεν ἧ. ς΄. Σ φάλλομεν, ᾗ. προσόμοια, ἦχ, β΄.

Οὗτε ἐκ τῆς ξύλου σε μεκρόν.

Ἄμπων ἀξιώμασι ψυχῆς, ἐλεημοσύνῃ ἐ πίςει, σαυτὸν ἐλάμπριωας. χαίρων γὰρ ἐσκόρπισας, τὴν πλοῦτον πενήσιν. εἰς αἰῶνας δὲ μένεσε, ἡ δικαιοσύνη, φῶς σοι ἀματέλλουσα Πάτερ ἀέναον. εὖθα, τοὺς ὁσίους σου παῖδας, ὄψει καὶ τὸν τὰντες τεκόσαν, Πόλιν τὴν οὐράνιον οἰκήσαντας·

Ὁξαν παιδόμτα τὸν φθαρτὸν, δόξης τῆς ἀφθάρτου ἐ θείας καθηξιώθητε. πᾶσαν γὰρ πατήσαντα, βίου τρυφηρότητα, τὸν τῷ ὄντι τρυφηρότατον, Χριςὸμ Θεοφόροι, ἄγαν ἐποθήσατε, τὸν ὑμᾶς σώσαντα, Κόσμου ῥικυμίας Σ ζάλης, καὶ τῷ γαλλικῷ Σ φωσφόρῳ, βίῳ καθορμίσαντα Παμόλβιοι·

Ἀθη θαματώσαντα σαρκὸς, τὰς τῆς ἀπαθείας χιτῶνας περιεβάλεσθε, βίου καθαρότητι, τούτους ὑφαίαντες, πολιτείαν ἰσάγγελομ, ἐμ σώματι ὄντες, ἔτι καρτοφόφρονες ἐπιδεικνύμενοι. δόξης ἠξιώθητε παῖτες, τῆς Ἀγγελικῆς ἐμ ὑψίςοις, θείας ἀπολαύοντες λαμπρότητος·

Δόξα, καὶ μήν, Στ. ὅμοιον.

Ὀργὴν τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀςενοχωρήτως ἐμ Μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπομ γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. διὸ δυσωπῶσε, ἧρ ςενοχωρήτων με, παθῶν ἀπάλλαξομ. ὅπως τὸν ςενὸν ἐ ἀθέαν, τείνομ διοδύσας προφθάσω, τὸν Θεὸν ζωὸν Παρθένε φέρουσαν·

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ὁρῶ τὸν παμπέπειρον Ἀγρὸν, ὃν ἀγεωργήτως ἐμ Μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας τὸν κρεμάμενομ, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, Σ ἔκραζες τέκνον, γλυκύς ἐμαπόςαξον, δι' ὃν ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐφρέτα, ταῖς ἐμοῖς τῆς σὲ τετοκυίας, Λόγε παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος·

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μὲ τὸ σωνήθες. οἱ δύο Καρόμαι τὸ Ὀκτωήχου, ἐ τῆς Ἁγίου.

Οὐ ἡ ἀκροςιχίς.

Ξενοφῶντα μέλπω, σύμβιόν τε καὶ τέκνα.

Ω, δή, ά. ἦχ, β΄. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Τλὺς ζωῆς, Σ Παραδείσου τῆς ὄντως φυτῆς, παροικεσίᾳ παύσοφοι, μὴν ἀπολαύοντες, τοὺς ὑμᾶς ἀφημοιῦντας, πρεσβεύσατε σωθῆναι, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον·

Ἐν τῇ ὁδῷ, τῆς ἐντολῶμ σου βαδίζων θέλω, ὁσίως ἱκέτης Δέσποτα, μοναὶς κατέλαβε, καταλλήλως τῷ πόθῳ, ζωῆς τῆς αἰωνίου ἐπιλαβόμενος·

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

Ε'αν σκιωλὴ, ἀβραμιαίαν σὺ ἔδειξας, τὴν σὴν οἰκίαν ἅπασι. διὸ Θεοπάτορ, Α'βραὰμ ἐν τοῖς κόλποις, ἀξίως ἐπαναπέπαυσαι.

Θεοτοκίον.

Ο"λος ἐν σοὶ, κατασκιωθεὶς Παράμωμε, ὅλον ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, ἀνεμορφώσατο, ἐκ Παρθένου ὁ ἐκλάμψας, πρὸ παντων τῶν αἰώνων, Λόγος ὁ Α"ναρχος.

Ω'δὴ, γ'. Ε'ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Α'ποστόλοις ἀξίαις τετιμημένος, φωτοφόρῳ διέπρεψας πολιτείᾳ. τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, βοῶν ἀνέδειξας. σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Σ παντων οἰκονόμος προβεβλημένος, τὴν παντων ἐπιμέλειαν ἀνεδέξω, τοῖς χρήζουσι τὴν πλουτοῦσαν διαμένων, ἀποδεχόμενος, φιλοφρονούμενος, Μοναζόντων τάγματα Πάτερ Ο"σιε.

Ομοίῳ ἀνθρεφόμενος τῷ Δεσπότῃ, ἐν μόνῳ Σ παιδείᾳ καὶ μαθήσει, Κυρίου ἐξεπαίδευσας τοὺς σοὺς παῖδας, κράζων Θεοπάτορ. σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, Σ οὐκ ἔστιν Α"γιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Η'μῶν μόνην παρθενεύσασαν μετὰ τόκον, Μαρίαν τὴν Α'γίων Α'γιωτάτην, τὴν ὄντως ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, δεῦτε ὑμνήσωμεν, πιστοὶ κραυγάζοντες. Χαῖρε Μήτηρ Α"χραντε, χαῖρε Δέσποινα.

Ειρμός.

Ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροὺς μου. ἠνοίγη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ φάσκειν. οὐκ ἔστιν Α"γιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Σ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Κα. ικχ, πδ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ν τολαῖς τοῦ Δεσπότου ἐπαχρυπνῶν, ἐφ' ὁμοίοις τε ῥόποις παῖδας τοὺς σοὺς, ῥυθμίζων Μακάριε, Ξενοφῶν τὴν σύζυγον, φῶς αὐτοῖς τὰ ἄνω, κληρῶσαι Βασιλεία, πειρασμῶν παντοίων, λιπὼν τὸ κλυδώνιον. ὅθεν ἀφνεύμεν, εὐσεβῶς ὑμᾶς πάντας, Σ πόθῳ γεραίρομεν, τὴν πίστιν ἀνακράζομεν. Θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς παιπασμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον, Ο'μοιον.

Σ Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῆς ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τὴν Θεότητος, ἵνα βρέφος θηλάζῃς, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῆς Α'γγέλων καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν παμάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῆς παιπασμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου.

Σταυροθεοτοκίον, Ο'μοιον.

Ο'ν Α'μνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Α'μνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐλάλαξε δακρύουσα, Σ πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρῶσης σου τὴν σάρκωσιν, ἣν ὑπομενεῖς, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξαύλητος, σπλαγχνίσθητι, καὶ δώρησαι, τῶν παιπασμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

Ω'δὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νασωθεύτου κλύδωνος, βιωτικοῦ, λιμένι εὐσεβείας, ὡρμίσθητε παῖδες, μακαριώτατοι.

Εμνημένοι μῶν τῆς θείας, καὶ τὴν τῆς ἀνθρωπίνης, τῷ Θεῷ λατρεύειν, προετετιμήκατε.

Κ τῆς ἀβύσσου Ο"σιοι τὴν κοσμικὴν, ῥυσθέντες παμενδόξως, ἀγαθῶν ἀβύσσῳ, πρασελήλυθατε.

Θεοτοκίον.

Ελυτρωμένοι αἵματι, τοῦ ἐκ πλευρᾶς, χυθέντι τῷ Υἱῷσου, Θεομῆτορ παντων, σὲ μακαρίζομεν.

Ω'δὴ, ε'. Ο' τῶν φωτὸς χορηγός.

Ρὸς τὴν ἀνώλεθρον, κατεπειγόμενος ζωὴν ἔσπευσας, καταλαβεῖν, τὴν ἁγιασμένην, Α'ρκάδιε Πόλιν, καὶ τάφῳ τῷ ὄντως, ζωῆς προσεπέλασας.

Σ ὄντως ἀληθῶς, ἁγιασμένη περὶ σὲ πρόνοια, καὶ θαυμαστὴ καὶ δεδοξασμένη, κυβέρνησις θεία, τῷ παντων Δεσπότῃ, παμ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Παμμάκαρ Α'ρκάδιε·
Οὗ προμυθήμιος, ὁ ἐμ ἀγκάλαις Συμεὼμ πρότοφορ, ἀμακλιθεὶς τῷ θείῳ πρεσβύτῃ, πρεσβύτῃ θείῳ, Α'ρκάδιε φορῶν, Χριςὸς καθωδήγησεν·

Θεοτοκίον.

Γ'ὸμ τὸν Α'μαρχον, Ϛ σωαίδιον Πατρὶ τέτοκας, ὑπερφυῶς ἐκ σᾶ σαρκωθέντα, Παμάμωμε Κόρη. διὸ Θεοτόκον, Α'χράντε σε κηρύττομεν·

Ω'δὴ, ϛ'. Ε'μ ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μακαρίας ζωῆς ἐφιέμενος, τῷ τῆς Μομαζόντων προσρέχεις συςήματι, τὴ ζωτικὴ ἐπὶ πτοιαν, σωθργὸν Γ'ωαμμη ποιούμενος·

Βροτοκτόνα κακίας μεκρότητα, ἐ θαματηφόρον ἰὸν ἀπωσάμενος, τῷ ζωηφόρῳ μνήματι, τῶ Χριςῶ Γ'ωαμμη προσέδραμες·

Γ'ωαμμη τὸν βίον ἐζήλωσας. ἐ γὰρ ὡς ἐκεῖνος τὴ ἔρημον ᾤκησας, Ϛ καθαρῶς ἐβίωσας, Γ'ωαμμη Χριςῷ καθαιρόμενος·

Θεοτοκίον.

Τ'ραμὸν ὁ ταμύσας μομώτατος, ἄλλον Οὐραμὸν ἔμψυχον ἀπειργάσατο, σὲ Θεομῆτορ Α'χραντε, καὶ ἐκ σᾶ τοῖς ἐμ σκότει αἰέτειλεν·

Ο' Εἱρμός.

Γ'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴ ἀμεξιχνίαςον τῆς ἀθλαγχνίας σε, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε·

Κοντάκιον, ἦχ, δ. Ε'πεφάνης σήμερον.

Η'μ τὸν βίον Θαλάσσαν διεκφυγόντα, Ξενοφῶν ὁ δίκαιος, σὺν τῇ συζύγῳ τῇ σεπτῇ, ἐμ Οὐρανοῖς σωαφραίνονται, μετὰ τῆς τέκνων Χριςὸν μεγαλύνοντα·

Ο' Οἶκος.

Ε'μὸν ὁδὸν θεοπρεπῶς, Ξενοφῶν διοδεύσας μετὰ Ϛ τῆς συζύγου, ἐλάθετε τὴ φύσιν, ὥσπερ ἀσώματοι, σαφῶς ἐμ τῇ γῇ ὀφθέντα. Διὸ Ϛ πύλαι ὑμῖν οὐράνιαι ἠνοίγησαν, ἐ μετὰ τῆς Α'γγέλων χοράζετε, ὡς τὸν ἀμπελῶνος γεγονότα τῷ Κυρίου ὀργάται, μετὰ Ϛ τῆς τέκνων. Αἰτεῖτε οὖν Χριςὸν, δωρήσασθαι αἰῶνιον φωτισμὸν, ταῖς ζοφεραῖς ἡμῶν καρδίαις, μνήμην ὑμῶν τελοῦντων τὴ φωτοφόρον, Τ ὸν ςεφοδότην Χριςὸν μεγαλύνομεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Κϛ'. Μνήμη τοῦ Ο'σίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, ἐ τῆς συμβίου αὐτοῦ Μαρίας, καὶ τῆς τέκνων αὐτῶν, Α'ρκαδίου, καὶ Γ'ωαμμη.

Ε'. Καὶ γῆν λιπόντας, τὰς περὶ Ξενοφῶντα,
Α'βρᾶ ξενίζω τὸν λόγον παῤῥησίᾳ.
Παισὶν ἅμ' ἠδ' ἀλόχῳ Ξενοφῶν θαύμων εἰκάδι ἕκτῃ·

Τ'κτος ὁ Ο'σιος Ξενοφῶν, ἦν ἐμ Κωνςαντινουπόλει, πλούτῳ μὲν καὶ τῷ ἔξωθεν περιουσίᾳ, ἔνδοθεν δὲ πνεύματι τῷ κατὰ Θεὸν εὐσέβειαν. Α'ποςείλας οὖν τοὺς δύο Υἱοὺς αὐτοῦ εἰς Βηρυτὸν Πόλιν, μίαν τῆς Φοινίκης, ἵνα μελέτῃ Ϛ μαθήσει μόνον, ἐπεὶ τῷ Θαλάσσαν μαναγίῳ ἐχρήσαντο, ἦλθεν ἅμα τῇ γυναικὶ, εἰς αἴτησιν τούτων. Οὓς εὑρὼν εἰς Γ'ροσόλυμα μοναχικὸν ἄγημα ἠμφιεσμένους, ὑπέδυ ἐ αὐτὸς μετὰ τῆς γυναικὸς τὸν μονήρη βίον. Καὶ ἵνα τοσοῦτον προῆλθεν ἀρετῆς, αὐτός τε Ϛ ἡ γυνὴ, Ϛ οἱ παῖδες, ὡς καὶ θαύματα ἐκτελεῖν καταξιωθῆναι. Εὑρήκησαν δὲ μέχρι τέλους τῷ Θεῷ, Ϛ πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησαν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μεγάλου Σεισμοῦ.

Τ'κτος γέγονεν εἰς τὰ τελευταῖα τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μέσου, Τίου Α'ρκαδίου καὶ Εὐδοξίας, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ δευτέρᾳ τῆς ἡμέρας, ἐ κατέπεσον ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τὰ τείχη τῆς Πόλεως, ἐ μέρος πολὺ τῶν οἰκημάτων, κατ' ἐξαίρετον δὲ ἀπὸ τῶν Τρωαδησίων ἐμβόλων, ἕως τῆς χαλκῆς Τετραπύλου. Καὶ ἐπεκράτησεν ὁ σεισμὸς μῆνας ἓξ. ἔνθα ὁ Βασιλεὺς λιταῖς δάκρυσι παρεκάλει μετ' ἀκρύων ἔλεγε. Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε τῆς δικαίας σου ὀργῆς, ἐ τῆς παραπτωμάτων ἡμῶν διὰ τῆς μετανοίας. ἐσάλευσας γὰρ τὴν γῆν, ἐ συνετάραξας αὐτὴν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τῷ δοξάζειν σε τὸν μόνον ἀγαθὸν ἐ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ο'σίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν, τοῦ ἐπιλεγομένου παλαιοῦ.

Ε'. Τ ὸν χοῦν παλαιὸν Συμεὼν ἀπέῤῥυσω,
Ε'χθρὸν παλαιὸν λεπτυνας εἰς χοῦν κάρας.

Ο Τ᾽τος ἐκ παιδόθεν τὸν ὀρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, Σ ἐν αὐχμῷ βραχεῖ διατρίψας, ἀδεμιᾶς φροντίδος ἀνθρωπίνης ἀπήλαυε, μόνας γὰρ τὰς ἐδωδίμους τῇ βοτανῶν φορᾶς ἐποιεῖτο. Ἐπιθυμίαν δὲ λαβὼν εἰς τὸ ὄρος ἀφίκετο, καὶ σύνδρομον τὸν σπηλαίου γενόμενος, ἐν ᾧ ποτὲ Μωϋσῆς ἐκρύβη, πρωΐας πεσούσης ἔτι ἑσπερίας, ἄσιτος τῇ προσευχῇ Σ τοῖς δάκρυσι προσκαρτερήσας, ἃ πρότροφον αὐξήσῃ, ἕως θείας φωνῆς ἀκήκοε κελευούσης αὐτὸν θηρία μῆλα φαγεῖν. Ἀμασὰς δὲ, (πρωΐας γὰρ ἦν κείμενος,) ἐς τὰ θηρία μῆλα δρόμῳ, προθύμως κατέφαγεν. Ἐπανελθὼν δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ Μοναστήρια δύο οἰκοδομήσας, τῆς ἐπιπόνου ζωῆς τὸ τέλος ἔλαβε, παράδοξα θαύματα πρότροφον ἐκτελέσας εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαρτύρων, Ἀμαρίου Πρεσβυτέρου, καὶ Πέτρου κλειδοφύλακος, Σ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ Σφατιωτῶν.

Κ. Πέτρος σὺν ἑπτὰ τοῦ Θαλασσαν εἰσέδυ,
Οἷς Ἀμαρίας ἑδέως συνεισέδυ.

Ο Τ᾽τοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως καὶ Μαξίμου Ἡγεμόνος ἐν Φοινίκῃ. Πρὸς ὃν ἀχθεὶς ὁ Ἅγιος Ἀμαρίας, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἴδωλα μυκτηρίσας, τύπτεται, καὶ ὀβελίσκοις διαπύροις τὸν μῶτον συγκαίεται, Σ ὄξει ἐ ἅλατι τὰς καταφλεχθείσας σαρκας ἐπιπάσσεται, καὶ δι᾽ ἀγχόνης τὸν Ναὸν κατασείει, ἐ τὰ εἴδωλα εἰς γῆν κατάγει. Εἶτα βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, φροντὶς θείας μεταλαμβάνει. Ἔνθα τὸν κλειδοῦχον τῆς δεσμωτηρίου, πρὸς τὸν εἰς Χριστὸν πίστιν μεθίστᾳ. μεθ᾽ ἃ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος Μαξίμου, τὸν διὰ Θαλάσσης ὑφίσταται τελευτῶν, μετὰ καὶ ἑπτὰ ἄλλων ἑπτὰ Σφατιωτῶν, ἃς πρὸς τὸν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφείλκυσατο, παραδόξως ἐκ χαλεπωτάτων διασωθεὶς κολάσεων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀμωνᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Κ. Ζωῆς Ἀμωνᾶς, μνῆμα πληρώσας ἅπαν,
Ζωὴν ἐφεῦρεν, ἔνθα πληρουμένῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Γαβριὴλ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Κ. Σὺν τῷ Γαβριὴλ τῷ Νόῳ πρωτοστάτῃ,
Καὶ Γαβριὴλ ἵστησι Χριστὸς τὸν μέσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες οἱ ἐν Φρυγίᾳ, τυπτόμενοι τελειοῦνται.

Κ. Βάκλοις Ἀθληταὶ θαυματισθέντες δύο,
Στεφθέντες εὗρον τὴν σωτήλωσιν τάχει.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ν Οὸς καθαρότητι ὁ Θεοφόρος, ὑμῶν τῶν σωτήρων, καθορῶν προεμήνυσε. Θεὸς γὰρ ὁ δίκαιος, τὰ ἀσεβείας ὑμᾶς, θείως ἀμειβόμενος εἰς αὖ, ὡς Ἐλεήμων ἐπεσωτήγαγε.

Ο Υ̓ ζῆλον θεούμενος τῆς ἀσεβείας, τῶν πίστιν δεχόμενος, τὸν πόθον προϊέμενος, ὑμῶν ὁ φιλάνθρωπος, πάντας σωτήριος σε, μίαν εἰς ἐπίγνωσιν, ὑμᾶς ὡς Εὐεργέτης, ἐ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, ἐλπὶς βεβαία, ἐ τεῖχος ἀκράδαντον, ἐ σκέπη ἐ βοήθεια, γενοῦ μοι Παναμωμε, τῷ πεποιθότι εἰς σέ. σοὶ γὰρ αὐτὸν ἐνδίδωμι Ἄχραντε, πᾶσαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Ὠδὴ, ἡ. Κάμινος ποτέ.

Κ Ἀμινον σφοδρῶς, πυρὶ τοῦ καιομένου, τῆς ἀπ᾽ ἀλλήλων διαστάσεως, σφοδρῶς ὑπεμείναντε. τὰ γὰρ σπλάγχνα σπαραττόμενοι, κενώσει τὴν συμφυΐας, ἄθλοις Μαρτύρων ἠγωνίσατε.

Ἄ Ἔνθεν ὑμᾶς, Νεφέλη δροσοβόλος, φιλανθρωπίας ἐπεσκίασε, Σιὼν ἐν τοῖς ὄρεσιν. ἔνθα δρόσος ἡ τοῦ Πνεύματος, τοὺς Μαθητὰς ἐπύρωσε, κράζοντας ἀλλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἴ Λεων ἡμῖν, ἐ ἀμνὸν γενέσθαι, τὸν Εὐεργέτην ἱκετεύσατε, Πατέρων παγκάλλιστοι, τοῖς ὑμῶν μύσταις μακαρίζουσιν, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, φύσει τῇ ἡμετέρᾳ, ἐ σωτηρίᾳ τῇ χάριτι.

Ὠδὴ, ἡ.

Ο Υ̓ Μονογενῆ, Υἱὸν Θεοῦ ἐ Λόγον, τὸν πρὸ αἰώνων ἐξ Ἀνάρχου Πατρὸς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, τὸν τῆς Κτίσεως πρωτότοκον, γεγενημένον τέτοκας. ἔθεσε Θεομῆτορ, πάντα τὰ Ἔθνη δοξάζομεν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο' Εἱρμός.

Κ Α'μωμος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐμφρυείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, Γ'. Α'ρχὴ Γενικήτορος.

Γ 'Π'ῶμων ἀράμθροι, τὸν τῦ Χριστῦ Σταυρὸν ἀληθῶς, διωύσατε τρίβον τὴν τῆς ἀσκήσεως, πᾶσαν ἀρετὴν ἐκτελοῦντα, ἕως αὐτοῦ, τοῦ ὄντως ἀγίου, ζωὴν κατειλήφατε, πανοικίᾳ σεφαμίμθροι.

Κ Ατακυριεύσαντα, τῆς σαρκὸς φρονήματος, τὸν τῦ Πνεύματος πλοῦτον ἐθησαυρίσατε, χάριν ἰαμάτων λαβόντα, ἐκ τῆς πηγῆς, τῆς τῶν χαρισμάτων. ἣν μὴ προχωρήσαντα, αἰωνίως ἀπαπαύεσθε.

Ν Ικήσαντα Ὅσιοι, τὰς μηχανὰς τῦ δράκοντος, Χριστῷ τέλει τῇ ἄθλων ἀγωνοράθητε, τῆς δικαιοσύνης σεφάνους, παρὰ Χριστῦ, λαβόντα ἀξίως. ὧν μὴ δυσωπήσατε, τῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μ 'Μήτορα πρότφαν, καὶ τοῦ πρώου γενήσιν, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα τίκτεις Α'πάτορα, δύο γνωριζόμθρον φύσεις, τοῦ Θεϊκοῦ, καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου, ἐν ταύτας πιστεύομεν, ἐμφρυείαις Θεομύμφατε.

Ο' Εἱρμός.

Ν 'Αὐχὴ Γενικήτορος, Υἱὸς Θεὸς ἐν Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὸν παύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύομεν.

Ε'ξαποστειλάριον.

Ο' Οὐρανὸν τοῖς ἄγροις.

Γ 'Σκόρπισας τὸν πλοῦτον, τοῖς πένησι θεαρέστως, καὶ παροικῶν ἐκείνοις, ὦ Ξενοφῶν τῷ Κυρίῳ. ὧν ἐκδυσώπει Παμμάκαρ, παθῶν ἡμᾶς ἐξελέσθαι.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Α 'ς Σφατιὰς ἦρ Α'γγέλων, καὶ τῶν Α'γίων τὰς χορὰς, ὑπεραφέστειλεν ὄντως, τὰ μεγαλεῖα σου Α'χρόν. διὸ Χριστὸν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ λαοῦ ἐπαινούντος.

Η' λοιπὴ Α'κολυθία τῦ Ὄρθρου, ὡς συνήθη, καὶ Α'πόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΖ'. Η' Α'νακομιδὴ τῦ Λειψάνου τῦ ἐν Α'γίοις Πατρὸς ἡμῶν Γ'ωάννου τῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἦχος, ἡ. ἰδιόμελα Σταυρικὰ δ. προσόμοια, ἦχος, δ.

Ω'ς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η 'μῶν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῆς δογμάτων πέλαγος ἀνεξαύτλητον, τῆς Ε'κκλησίας τὸ κήρυγμα, τὸν μουσικὸν τὸν Οὐρανίον, τῆς σοφίας τὸν βυθὸν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν προχέοντα, ποταμοὺς διδαγμάτων μελιρρύτους, καρδίαν ἀρδεύοντα τοῦ Κτίσαντος, μελῳδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Ὅμοιον.

Ο 'μῶν ἀσφαλῆ τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτῖσι φωτίζοντα, διδαγμάτων ἅπασαν τοῦ ὑφηλίου. τῆς μετανοίας τὸν Κήρυκα, τὸν αὐτόγγυον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα δεινῆς, ἀπογνώσεως αἴροντα, καὶ δροσίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἁμαρτίαις, Γ'ωάννην ἐπαξίως, τὸν χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ὅμοιον.

Ο 'Ε'πίγειος Α'γγελος, καὶ Οὐράνιος ἄνθρωπος, Χερουβὶμ ἡ εὔλαλος καὶ πολύφωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέτρα ἡ ἄῤῥηκτος, τῶν πιστῶν ὑπογραμμὸς, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος, τῶν Α'γίων Α'γγέλων Α'ποστόλων, ὁ ὁμόβροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Ε'τέρα ἃ. προσόμοια, ἦχος, ὁ αὐτός. πρὸς, Ο' ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ε 'ρωτάτου σκιρτήσωμεν χορείαν. σέβας γὰρ χρυσόμορφον, τῆς Ε'κκλησίας Χριστῦ, βασιλικῇ δόξῃ σήμερον, ἀπὸ Κομαύρων, πρὸς Πόλιν ἥκει τοῦ βασιλεύσαντος. λάμπει φίλβον αὐγάζον, τῇ ἐπαύδῳ αὐτοῦ. πρὸς βασιλείαν τοῦ ἄνω, πιστοὺς εἰσάγει, ἐν τῷ τῶν ὅλων προσοικειοῖ Βασιλεῖ. διὸ βοῶμεν. χρυσεπώνυμε, Πάτερ θεῖε Χρυσόστομε πάγχρυσε, καθικέτευε σωθῆναι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ω 'ς Οὐρανίας φασεμοὺς τῆς Ε'κκλησίας, Δύσιν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

σιν ὦ Χρυσόστομε τὴ ὑποδόσιμον, καθυποσας ἀπωτέρατα, ἐπαγατέλλεις, σύμβιον χαίρων τῇ Κτίσει ἄδυτος. Θάλπεις ἐγκοσμούμβιος, θαυμάτων ἄστροις σοφέ. φόβεις Χερσὶν ὑποφλάμποντα, Ἡλίου δίκην, σὲ δαδουχοῦντα μυῶ τὴ ἐπαύδον. διὸ βοῶμεν, φωταυγέστατε, φωτολόγε Χρυσόστομε παύσοφε, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Οὐρανὸς τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύει, Κτίσεα σωτηρίαν ὑμνοῦνται, βροτῶν συρίγματα. ὁ γὰρ ἐν γῇ πραυόφρονας, δείκνυς τοὺς πάντας, κλίμακι θείᾳ, σεσωσμένῳ ῥήμάτων αὐτῶν, ὅτε τὴ ἐπαύδον, τῷ θεοδρόμῳ βαθμῷ, ὡς Ἰακὼβ μέρος δείκνυσιν, Ἀγγέλων θείων, ἀγαλλομένων τῇ μεταθέσει αὐτῶν. διὸ βοῶμεν. Παμμακάριστε, τῷ αὐλῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, Χρυσολόγε δυσώπει, τῶν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κεφ. γ'. 13.

Κεφ. ἡ. 32.

35.

Κεφ. ἡ. 4.

12.

17.

Κεφ. ἡ. 5.

Δόξα, ἦχ. δ'. Κοσμᾶ.

Τὸν ἔδειξε Χρυσόστομε, τὴ Βασιλίδα καταλείψαντα, παροικεῖν ἐν Κωμάναις. ὅθεν θεόθεν ἠγμένη, ἡ ἀσκητορικὴ παιδαισία, πάλιν σε ἐπανήγαγεν ἐν τοῖς Βασιλείοις. ἀνεβρύθη δὲ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἰδοῦσα, ἀνθομολογουμένη καὶ λέγουσα. μεγαλύνει ἡ δόξα μου τὸν Κύριον, ἀποδόντα μοι τὸν συμφαγωγὸν, καὶ τὸ σκέπασμα τῆς πίστεως. τὴ ὑπάληψιν τῶν ἀξιωμάτων, καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἐμῶν κροτάφων. τὸ ὕψος τῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ βάθος τῆς ἐλεημοσύνης. καὶ πλοῦτος τῆς ἐμῆς πτωχείας, καὶ μῆκος τῆς μεταμοίας. διὸ αἰτησάμενον Οἴκτιρε Πάτερ, τὴ αἰτήσει αἴτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ μυῶ, Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Διὰ σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβὶδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖάσαι ποιήσαντι. παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας ἀδοκήτως Θεός. ἵνα τὴ ἑαυτῶν ἀπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, δ'. 14.

Σὺ τὸ πλανηθὲν, ὀρεαλώτον ἀνῶν, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς Οὐρανίαις στρατιαῖς δωρήσεται, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν Κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ἰ. 8.

Κεφ. γ'. 13.

Κεφ. ἡ. 32.

35.

Κεφ. ἡ. 4.

12.

17.

Κεφ. ἡ. 5.

Νῆμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ ἀλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτῶν. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ ἄνθρωπος ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι, λίθων πολυτελῶν, (οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ ὁδὸν πονηρὰν, ἀγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ.) παῦ δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς, ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν, ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα. σεμνὰ γὰρ ῥῶ. καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προίεμαι ἐμὴν φωνὴν, υἱοῖς ἀνθρώποις. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ σύνεσιν. ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντές, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι, σύνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου, καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ῥῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀληθείαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, βδελυγμένα δὲ χείλη μου, χείλη ἄδικα. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμᾶς ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πληθύνεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ'. 14.

Γκωμιαζομένη δικαίου, εὐφραινθήσονται λαοί. ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ. ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται καὶ παρὰ ἀνθρώποις. Καὶ ἀφε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κεφ. ἀρεσὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτῦ. Ἐπιθυμήσα-
ε'. 11. τε τοιγαροῦν ὦ ἄνδρες σοφίαν, καὶ ποθή-
17. σατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς
21. ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σο-
φίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε.
Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ'
Κεφ. ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς
ζ. 16. σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορ-
θωτής. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῦ πᾶσα φρό-
21. νησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ παντων
τεχνίτις, ἐδίδαξέ με σοφία. ἔστι γὰρ ἐν
26. αὐτῇ, Πνεῦμα νοερὸν Ἅγιον. Ἀπαύγασμα φωτὸς ἀϊδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγα-
29. θότητος τῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ
Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα
δέ ἐστιν Ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων
θέσιν. φωτὶ συγκρινομένη, εὑρίσκεται
Κεφ. πρωτίμοτέρα. Αὕτη τὸν θεραπεύσαντας
ι'. 9. αὐτὴν, ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὡδήγη-
10. σεν ἐν τρίβοις εὐθείαις, Ἔδωκεν αὐτοῖς
12. γνῶσιν ἁγίαν, Καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς
ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν
ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντα,
ὅτι δυνατωτέρα πάντων ἐστὶν ἡ εὐσέβεια.
Κεφ. Καὶ ὁ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας,
ζ'. 30. οὐδ' ὁ μὴ παρελεύσεται πονηρὸς ἐλέγχου-
Κεφ. σα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς λογισά-
β'. 1. μενοι οὐκ ὀρθῶς. Καταδυναστεύσωμεν
10. τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότη-
τος αὐτῦ, μὴ δὲ ἐμπαπτώμεν πολιὰς πρεσ-
βύτου πολυχρονίους. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ
ἰσχὺς, νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δί-
καιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει
ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγ-
γέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα
Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν
εἰς ἔλεγχον ἐνθυμίων ἡμῶν. Βαρύς ἐστιν
ἡμῖν καὶ βλεπόμενος, ὅτι ἀνόμοιος τοῖς
ἄλλοις ὁ βίος αὐτῦ, καὶ ἠλλαγμέναι αἱ
τρίβοι αὐτῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν
αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς
ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι
αὐτῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκ-
βάσει αὐτῦ. Ἴδωμεν καὶ βασάνῳ ἐτάσω-
μεν αὐτὸν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν
αὐτῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν
αὐτῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι κατεδικάσωμεν
αὐτόν. ἔσται γὰρ αὐτῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λό-
γων αὐτῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο καὶ ἐπλα-
νήθησαν. ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κα-
κία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια
Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν ὅτι τῷ Θεὸς μόνος,
ὁ ζωῆς ἔχων, καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν,
καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυό-
μενος ἐκ πάντων κακῶν. ὁ Οἰκτίρμων καὶ
Ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς Ὁσίοις αὐτῦ χάριν,
καὶ τῷ σῷ βραχίονι, τοῖς ὑποφηφαίοις αὐτιταττόμενος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παροιμ. Κεφ. ι'. 32.

Στόμα δικαίου ἀποφαίνει σοφίαν, χείλη
δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. στόμα σο-
Κεφ. φῶν, μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ,
ι'. 4. 7. ῥύεται αὐτὸν ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος
19. ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς. Τίὸς
Κεφ. γὰρ δίκαιος, γενηθήσεται εἰς ζωὴν, Καὶ ἐν
ι'. 2. ἀγαθοῖς αὐτῦ καρπὸν δικαιοσύνης βρυήσει.
9. Φῶς δικαίοις διὰ παντὸς, καὶ παρὰ Κυρίου
Κεφ. ῥήσεσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν
ι'. 2. καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀνα-
Κεφ. παύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας
κβ'. 11 καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι
Σοφ. ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου, φωτιεῖ πρόσωπον
Σολ. σωφρονοῦντος. Φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας
Κεφ. αὐτὴν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ ἀνάρχως
ς'. 13. θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν.
15. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιάσει, καὶ ὁ
ἀναμενήσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος
ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρ-
Κεφ. χεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντά-
ζ. 30. ζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύ-
Κεφ. σει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα, καὶ ὄρεξις
η'. 2. ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς. καὶ ἐφίλησα
ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου. καὶ
ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι
ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν.
Μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ
7. αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς,
ἀρεταί εἰσιν. σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν
αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν,
ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώ-
ποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις,
οἶδε τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει,
ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγ-
μά-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βόλου

μάτων, σημεῖα δὲ τὰ πρόβατα προγινώσκει, δὲ
10. ἐκβάσεις καιρῶν δ χρόνων. Καὶ πᾶσι,
17. σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία
ἐστὶν ἐν αὐτῇ, δὲ εὔκλεια ἐν καινωνίᾳ λό-
21. γων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο εὐέτυχον τῷ Κυρίῳ,
δὲ εὐδόκησεν αὐτῷ, δὲ ἔπον ἐξ ὅλης μου τῆς
Κεφ. καρδίας. Θεὲ Πατέρων, δὲ Κύριε τοῦ ἐλέους,
θ'. 1. ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, Καὶ τῇ
σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον,
ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισ-
μάτων, Καὶ διέπῃ τὸν κόσμον, ἐν ὁσιότ-
ητι καὶ δικαιοσύνῃ, Δός μοι τὴν τῶν σῶν
θρόνων παρέδρον σοφίαν, δ μή με ἀπο-
δοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου. Ὅτι ἐγὼ δοῦ-
ἐθ.10. λος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξα-
πόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίων κατοικητηρίου
σου, δὲ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπα-
ρῶσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ
σοί. Καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυ-
14. λάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ
θνητῶν παντὸς δειλοὶ, δὲ ἐπισφαλεῖς αἱ
ἐπίνοιαι αὐτῶν :~

Εἰς τὴν ᾱ. ᾱ. προσόμοια, ἦχος, π.ά.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χ Αῖρε ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐπὶ λυχνίας
ἱερᾶς κατοπτεύουσα, τὸν λύχνον τὸν φω-
τοφόρον. Ὃν καθελόντες ἐχθροὶ, τῆς
σιγῆς μοδίῳ συγκατέκρυψαν. Τιμᾷ ἐπὶ
ὄρους, τῷ ἀρετῶν Πατέρα Ὅσιε, πυρσὸν σὲ
θεῖον, Οἰκουμένης τὰ πρόβατα, ὑπὲρ Ἥ-
λιον, ἀπαστράπτοντα θαύμασι. Σήμερον
ἡ ἀδέκαστος, Θεοῦ κρίσις δείκνυσι, δικαιο-
σύλλω δὲ ὕψωσε, ὡς μεσημβρίαν ὑπὲρ φῶ-
τα, τιμῶσι δὲ παρέχα, τοῖς ἐν Κόσμῳ
τιμῶσιν, δὲ μέγα ἔλεος :~

ᾱ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Β Ρύει ὡς μυροθήκη τρυφῆς, τὰ τῷ θαυμά-
των θεῖα ῥεῖθρα Χρυσόστομε, ἡ λαμπὰς
σὴ ἐν Κόσμῳ, δ ἰαμάτων ῥοαῖς, τὰς ψυ-
χὰς μυρίζει τῷ τιμῶντάς σε. Χριστὸν τῷ
χαρίτων γὰρ, τοῖς αὐλοῖς ἀρώμασι, κα-
ταπλησθεῖσα, ᾠδίαν δεδώρηται, τὴν ἀεί-
ζωον, τοῖς ἐν πίστει προσρέχουσιν· ὅθεν
καταπολαύοντάς, πιστοὶ τῷ τῷ Πνεύμα-
τος, μύρων λειψάνων σεπτῶν σου, κατα-
βρυφῶμεν τῆς ἀῤῥωδίας, ῥυφῆς δὲ αἰτῶμεν,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα
ἔλεος :~

Γ'ΑΝΝΟΤΑ'ΡΙΟΣ.

ᾱ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Κ Ὅσμος ὁ σιτομέτρης πιστοὶ, ὁ ἐν ῥυθμῇ τῆς
οὐρανίας τοῦ Πνεύματος, καρδίας ἐμβρέφων
παῖδας, ἐκ γῆς Αἰγύπτου χωρεῖ, Γωσὴφ
δὲ μέσος προδεικνύμενος, σεσωσμένοις ἐν λει-
ψάνοις, ἀπὸ Κωμαύοις μετάγεται, δε-
μῶν τὴν ζάλην, δ τὸ πέλαγος σήμερον,
τὸ τῆς θλίψεως, διατέμνων ὁρμάζεσιν.
τοῦτον οὖν μακαρίζοντες, φαιδρῶς ἀφη-
μνήσωμεν, ὅπως παθημάτων δ νόσων,
δ τῶν κινδύνων ῥυσθέντες, Χριστὸν δυ-
σωπουῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι,
τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα, ἦχος, π.β'.

Θ Σὲ Τερσμάκαρ, Ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ
Ποιμὴν δ καλὸς, δ τῶν Ἀρχιποίμενος Χρι-
στοῦ Μαθητὴς, δ τυθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ
τῶν προβάτων. αὐτὸς δ μοῦ Παράθημε,
Γωσὴφ Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείας
σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Θ Εοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἱκετεύο-
μεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Πρόδρο-
μου, δ τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ.

Η Τῷ σώματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμ-
ψασα χάρις, τὸν Οἰκουμένῳ ἐφώτισεν.
ἀφιλαργυρίας τῷ Κόσμῳ θησαυρὸς ἐμα-
πέθετο. τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφρο-
σύνης ὑπέδειξεν. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παι-
δεύων Πάτερ Γωσὴφ Χρυσόστομε, πρέσ-
βευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα, καὶ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν ά. κλ. καὶ ἦχος, ά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δ Ογμάτων ἀστραπαῖς, ὥσπερ Ἥλιος μέ-
γας, ἐφώτισας τὸν γῆν, καὶ ἀχλύος τὸ
σκότος, μακρὰν ἀπέδιωξας, Γωσὴφ Χρυ-
σόστομε. ὅθεν δέομαι, τῶν αἰωνίων με σκό-
τους, ἐλάθρωσον, δ φωτισμῷ σωτηρίας,
ψυχαῖς σου ἀξίωσον :~

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἔσπορος τοῦ Χριστοῦ, ἀπεκύησας μόνη, τὸν θαυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μα ὑπὲρ μοῦ, πῶς Παρθένος ἐ Μήτηρ. διὸ Θεοτόκον σε, προσκυνοῦντὰ δοξάζομεν. σὺ γὰρ ἔτεκὰ, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης. ὃν δυσώπησον, τῦ ἐλεῆσαι τὸν Κόσμον, Σ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Μετὰ τὴν β'. Κλῶ. κα. ἦχος, δ'.

Ο' ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡ Σ χρυσαυγάστε Σ τόρπιον Θεορρῆμον, ὄργανον θεῖον κελαδοῦν Ἐκκλησίᾳ, ὃν τὸ Χριστῦ Χρυσόστομε δεδώρησαι, Χελιδὼν ἡ εὔλαλος, χρυσαυγίζουσα Μάκαρ, Νῆς ὁ χρυσοστόλιστος, Λύρα τῆς μεταμοίας, τὰς ἐ τιμῶντας ῥῦσαι πειρασμῶν, σαῖς ἱκεσίαις Ποιμὴν ἀξιάγαστε:~

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ο' μοιον.

Μ Ετὰ Θεὸν Χῶν τὴν σὴν Θεοτόκε, προστρέφομαι ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν, παρακαλῶ δεόμενος ἐλέησόν Α'χράντε. ὅτι ὑπερβέβηκεν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ κατοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις Σ φείττω. ἱκετηρίαν ποίησον Σεμνὴ, πρὸς τὸν Τίόν σου, ἐκ πάντων ῥυσθῆναί με:~

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, ἦχ. ἦχος, δ.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε Ία φῶς τῆς Χριστῦ, ποίμνης ἀξίως γεγονὼς, ἀξιάγαστε Ποιμὴν, οἷά πρὸ λύκους ἐξ αὐτῆς, ἐν τῇ σφενδόνῃ τῆς λόγου σου ἀπεδίωξας, ἐλέγχων ἀφειδῶς παρανομοῦντας σοφέ. ὑφ' ὧν Σ ἐλάθεις, φθόνῳ Χρυσόστομε, μακρὰν ὁδὸν διανύσας Στόρρόφρον, ὑπὲρ αὐτῆς ἐν ᾗ τέθνηκας. ἀλλ' ἐπανῆλθες, πρὸς Βασιλίδα, μέμνων θεῖα χαρίσματα:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κ Ατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν Θεὸν τόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀπορῷ συλλήψει σου Θεοτόκε, Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, Ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν. καὶ μαρτυρῶν ὁ Μωσῆς σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἑβραίοις ἐκραύγαζε. Παρθένος τέτοκα, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος:~

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφ. τῆ δ'. ἦχος.

Προκείμενον, ἦχ, δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ἔθνη.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ὁ Ν'. Σ λέγομεν.

Δόξα, ἦχ, β'.

Γ Η'μῶν σκιρτῶσιν ἐν Πνεύματι Ἀρχιερέων θεῖοι, σοὶ ἡμῖν τελουτάσι τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας:~

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις ἐλέησον.

Εἶτα, ἅ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Σ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον, ἦχος, π. β'.

Γ Ἀλπιγξ χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, χρυσορρῆμον Χρυσόστομε, χρυσεργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόμοις σου διδάγμασι. προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ Κόσμου πάντας τὰ πέρατα ἐφώτισας:~

Οἱ Καμόμεν τὴν Θεοτόκον, μετὰ τῆς Εἱρμῶν, ᾠδῆς ς'. καὶ τὸ Ἅγιος οἱ δύο, ᾠδὴ ἡ.

Ο' Καμὼν τῆς Θεοτόκου.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Χ αίροις χαρᾶς σκιρτῶσα τῆς λύπης λύσις.

Γωάμεν. Ω'δὴ, ἁ. ἦχος, πλ. δ. Εἱρμός.

Ῥ Ματηλάτῃ Φαραὼ ἐβύθισε, τὸ ἀρχαιουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, ἐ διελοῦσα Θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν οὕτω διέσωσεν, ἅσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα:~

Χ Αῖρε καταρᾶς παλαιᾶς ἡ λύτρωσις, ἐ εὐλογίας πηγὴ, χαῖρε ζωῆς Μήτηρ, ᾅδου ἡ καθαίρεσις, θανάτου ἡ ἀναίρεσις, χαῖρε λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον, χαῖρε Θεοτόκε Παρθένε μνήσθητι:~

Ῥ Η͂μα τῦ Λόγου λογικὸν καὶ ἔμψυχον, χαῖρε Παράμωμε. Δαβιτικὸν χαῖρε, Ἄρμα πολυώνυμον, Ἄρμα μυστικώτατον. χαῖρε ἡ ἀσυγκρίτως, τῷ Χαβὶμ ὑπερέχουσα, ἐ τῷ Σεραφὶμ ὑπερφέρουσα:~

Ἐ Ρωτόρα σοφῶν Δωράμενον, χαῖρε Θεόνυμφε. χαῖρε Κτίσεως πάσης, αὐτοτόκε φύσεως. χαῖρε Θεῦ Παλάτιον. χαῖρε πύργε Θρόνε, χαῖρε Λυχνία πολύφωτε, χαῖρε μυστήριον Δέσποινα:~

Ῥ Ἄβδος ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε ἀμόλυντε. χαῖρε βλαστῶ ῥάβδου, τῆς Ἀαρωνίτιδος, διαγραφεῖσα πρότερον, μυστικῶς ἐ βαθέως. ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ καρπὰ, οὕτω τὸν Χριστὸν σὺ ἐβλάστησας:~

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Πειραιώς

Ο' Καμὼν τῦ Α'γίυ.

Ω,δὴ, ά. ἦχος, ὁ αὐτός.

Α'σμα ἀμαπέμψωμεν λαοί.

Λῦτρον ἐμαπέθυ τῇ ψυχῇ, τὸν θησαυρὸν τῦ Πνεύματος, Πάτερ Χρυσόστομε. ὃς ἔ τιμᾷ Ε'κκλησίαν, πλυτίζεις τοῖς λόγοις συ. ὅτις συ ἐπαξίως, ἑορτάζει ἐπανόδου θείας:~

Ο'γοις κατεποίκιλας χρυσοῖς, τιμᾷ ἱεραῖ Χρυσόστομε, τῆς Ε'κκλησίας φολιώ. ἰῶ πρώιυ ὃς αἱμάτων, Χριςὸς προεξύφανεν. ὅθεν σου ἐπαξίως, ἑορτάζει ἐπανόδου θείας:~

Ε'ρρα ἀνεδείχθης ἀκλινὴς, ὁ Στύλος καὶ ἑδραίωμα, τῆς Ε'κκλησίας Χριςῦ, τῦ ἀκρογωνιαίυ. ἐν ᾧ ᾠκοδόμησας, λόγυς θεοσεβείας, ὥςπερ λίθυς σοφὲ Ι'ερεμία:~

Θεοτοκίον.

Ο'μὴ ἀπειρόγαμε Σεμνὴ, Μαρία Α'γαπάρθενε, Θεοτόκε Κυρία, Α'γνὴ ἐκλελεγμένη, χαίρετε Δέσποινα, παύτων τῦ κοινημάτων, σὲ ἐλπίδα κεκτήμεθα παύτες.

Ε'τερος Καμὼν τῦ Α'γίυ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῷ χρυσογλώττῳ, τρίτον ᾄδω μέλος.

Ω,δὴ, ά. ἦχ, γ'. Ο' τὰ ὕδατα πάλαι.

Θ' Θεόφθογγον στόμα, τὸ χρυσόφωνον ὄργανον, ἡ τῦ λόγων λαμπρότης, τὸν ἐμὸν λάμπρυνον, ταῖς ἱκεσίαις συ μυῶν. ὅπως ἀνυμνήσω σε, τῆς ἐπανόδυ τιμὴ μνήμην, Ι'ωάννη χάριτος, θείας φορώμυμε:~

Σ' ὡς ἥλιος ἐωσφόρος, ὡς φαεσίμβροτος Η'λιος, ὡς φωστὴρ ἀσεβείας, τῷ γλυκῦ Ο'σιε, δυάς θεσμοῖς φυσικοῖς, ἀνθις ᾄξαμένας, ἡμῖν τοῖς τέκνοις σε πέμπων, τῦ θαυμάτων ἄφθονα, τὰ σελαγήματα:~

Ρυσορρήμονι γλώττῃ, ὡς διδαγμάτων ἐμέπλησας, τιμᾷ ὑφήλιον πᾶσαν, ὁ χρυσοῖς μέλεσι τῦ ἰαμάτων αὐγὰς, πᾶσιν ἐμαπήγραψας, τῦ παθημάτων τὸ σκότος, ἀφανίζων Ο'σιε, τῇ ἐπανόδῳ σε:~

Η'τοιμάσω τὰ θεῖα, μοναδικὸν τιμᾷ ὑπόμνασιν, ὑφηγήσω τὸν Λόγον, κἂν διπλῦς πέφυκεν ἐκ τῆς Α'γίας προελθὼν, σάρκα προσλαβόμενος. ἣν ὑλογῦμεν ἀπαύστως, ὁ πιςῶς δοξάζομεν, θεῖε Χρυσόστομε:~

Καταβασία.

Ε'ρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον Η'λιος, ἐπόλυσε ποτέ. ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοπομποπορουῶτι, ὃ θεαρέστως μέλπομεν. ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ω,δὴ, γ'. ὁ Εἱρμός.

Υ'ραμίας ἀψίδος, ὀροφοργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ε'κκλησίας Δομήτορ, σύμε στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῦ ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῦ πιςῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε:~

Σ'χυρώτατον ὅπλον, χαῖρε πιςῶν Δέσποινα. χαῖρε κραταιὰ προστασία, χαῖρε αὐτίληψις. χαῖρε βοήθεια, ἁμαρτωλῶν χαῖρε τεῖχος, τῦ προσκαλουμένυ σε. χαῖρε τῦ Κόσμυ χαρά:~

Ω σωτηρίας αὐθρώπων, χαῖρε στερρὸν ἔρεισμα. χαῖρε τῦ Α'δὰμ ὁ τῆς Εὔας ἡ ἐπανάκλησις. δι' ἧς ἀπέλαβον, τιμᾷ παλαιὰν ἀνάκλησιν. χαῖρε ἡ αὐοίξασα, πάλιν Παράδεισον:~

Χ Αῖρε ἄφλεκτε Βάτε, χαῖρε φωτὸς Ο'χημα. χαῖρε τῦ Η'λίυ Νεφέλη, χαῖρε περίδοξε, καὶ περιλάλητε, τῦ Βασιλέως Καθέδρα. χαῖρε Πόλις ἔμψυχε, Χριςῦ τῦ ζῶντος Θεῦ:~

Θεοτοκίον.

Π' Πειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε Α'γνὴ Δέσποινα. χαῖρε ἡ ἀνήρωτος χώρα καὶ ἀγεώργητος, ἡ γεωργήσασα, τὸν Γεωργὸν τῦ ἀπαύστυ. χαῖρε γῆ ἀληθείας, ἡ ἀνατείλασα:~

Α'λλος. Οὐκ ἔστιν Α'γιος.

Χ Ρυσέοις διδάγμασι, κατεχρύσωσας σοφὲ, τῆς Ε'κκλησίας τὸν στέφανον, ὁ ταύτης ἐποίκιλας, τιμᾷ ἀσέβειαν Πάτερ, ἐνθέοις σε δόγμασι. διόσε κατ' ἀξίαν τιμᾷ:~

Τ' Τείχισιν Ο'σιε, ὥςπερ κείμα τῦ ἀρῦ, οἱ ἀτμοὶ τῦ καμάτων σε. δι' ὧν ἀνήρεσας, τῷ Θεῷ Ι'ερεμία, κιμβώοις ὁ θλίψεσι, ὁ γῇ προσομιλήσας μακρᾷ:~

Σ' αὖθις μυρίζουσιν, οἱ τῦ λόγων σε καρποὶ, μοκτῶς ἀποστάζοντες, τὸν θεῖον Χρυσόστομε, γλυκασμὸν τῆς σοφίας, καὶ μῶν ἀνανεάζοντες, ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς:~

Θεοτοκίον.

Μ' Μόριος ἔμεινας, ὁ σάρκα δι' ἐμὲ, ἐκ Παρθένυ ἐνδύσασθαι. διὸ ὁ ἐν δύσει, προσκυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σκιωῶ ταῖς ἀϊάιαις, καὶ δύο θελήμασι, ἓ δύο ἐμβργείαις Χριστέ·

Ἄλλος. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Ὑ Πφορίας ὑπέκρυψέσε μυχοῖς, τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, Βασιλὶς ἡ τυφλώττουσα. Χριστὸς δ' ὑψηλότοφον, ἐμ τῇ λυχνίᾳ, Ϛ πάλιν ἐπαφάγει·

Θ Ταλάζων ῥᾴθρα θαυμάτων ἓ ποταμὸς, προχέων ἰάσεων, ἐπαμῆλθόν Χρυσόστομε, τοῖς πιστῶς τιμῶσίσε, τῆς ἐπαῴοδος τὴν μνήμην Ἰωάννη·

Ι Χρυσορρόας ὁ Νεῖλος ὁ πλημμυρῶν, ἐμ λόγοις ἐμ θαύμασιν, ἐπαμῆκε σωδράμωμεν. πιστῶς ἀπαντλήσωμεν, ἀφθόμως παύτῶ ἐμ πᾶσι κορεσθῶμεν·

Θεοτοκίον.

Ε Εὐδὴς φύσις ἀθσίασε αὐυμνᾶν, ἰὼ Ἄγγελοι μέλπτωσιν, ὡς Θεὸν σωματώσασαν. πλὴν πιστῶς οἱ δῦλοί σε, ἀποτολμῶμεν ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν·

Καταβασία.

Ο σφέωμα, τῶν Σοὶ σοὶ πεποιθότων, σφέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν. ἰὼ ἐκπήσω, τῷ τιμίῳ σε Αἵματι·

Ὠδὴ ζ. Τὴν Σοφίαν Ϛ Λόγον.

Η Ἡμ σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐμ καμίνῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου. ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, Ἀρείου κατήχησας, τὸ ἀλλόφυλον φρόνημα. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου·

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Υ Ἧς Τριάδος τὸν σὰν ὑποφθὰς σύλλαβοῦσα Παρθένε Ϛ θαυμασίως, τοῦτον ἀπεκύησας, ὑπὸρ λόγον ἓ σύμπαν, ἓ κοιμωμὴν τῆς θείας, κατέσχησας φύσεως, τὴν τῷ ἀνθρώπῳ φύσιν, τὴν πάλαι ἐξόρισον. ὅθεν σωελθόντα, οἱ τῷ τόκῳ σε παύτα, σωθέντα Παμάμωμε, τοῖς σοῖς λόγοις ἐπόμβοι, χρεωστικῶς σε μακαρίζομβ, αἰτύμενοι Χριστὸν τὸν Θεὸν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σὲ δοξάζουσι πίστει, Μητέρα αὐτοῦ·

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Τ Μὲ Χριστὲ Κύριος, σύ με καὶ διώαμις, σὺ Θεός με, σύ με ἀγαλλίαμα, ὁ Παῤῥησίας, κόλπος μὴ λιπὼν, Ϛ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. διὸ σὲ τῷ Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοι κραυγάζω. τῇ Δωαμέσε δόξα φιλανθρωπε·

Ν Ἀτολὴ, τῆς Παῤῥησίας ἀπαυγάσματος, ἓ Ἡλίου, τῆς ἀξαστράπτου, πρὸ ἑωσφόρου ἐκ τῆς Παῤῥὸς, χαῖρε Θεοτόκε, Νεφέλη κύφη καὶ ἔμψυχε. Παρθένε χαῖρε Μῆτερ, χαῖρε ἀλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη Παμάμωμε·

Τ Τὸ χρυσοῦν, Θυμιατήριον Ἁγίασμα, τῆς ἀγέκτου, ἓ αὐλὴ αὐθρακος. ἐμ ᾧ ἐκαύθη διαῤῥαγὴν, τῆς ἀδαμιαίας, παρακοῆς τὸ χειρόγραφον. διὸ σοι χαῖρε κράζω, δι' ἧς πᾶσιν ἐδόθη, ἡ χαρὰ ἓ βυθὴ ἓ ἀπόλαυσις. Τ Τὴν βροτῶν, δόξα Ϛ κλέος ἓ καύχημα, ἓ Ἀγγέλων, στέφος ἓ διάδημα. διὸ ἡ γῆ, καὶ ὁ Οὐρανὸς, μίαν Ἐκκλησίαν, στησάμβοι παναρμόνιον, τὸ χαῖρέσοι βοῶμβ, χαῖρε Ἁγίασμα Κόσμε, χαῖρε παύτων ἀνθρώπων βοήθεια·

Κ Λίμνη σεσωπὴ, ἰὼ Σολομὼν προδιέγραψε, κυκλεμένη, δωατοῖς ἐξήκοντα. χαῖρε Παρθένε ἡ Κιβωτὸς, ἡ κεχρυσωμένη, τῇ μονῇ ἁγιάσματος. Λαβὶς ἡ θεία χαῖρε. χαῖρε Βάτε πυρφόρε. χαῖρε Πύλη καὶ Κλίμαξ καὶ Γέφυρα·

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ν Ἐος Ἀβραὰμ, ἐδέχθης Ἰσραήλ, ἄλλον Ἰσαὰκ, τὸν βίον θυσιάσας, Ϛ μυστικῶν ὁλοκαύτωσιν αἰσθέγκας, ἐμ τῷ πυρὶ τῆς σωφρονήσεως·

Τ Τὸν Ἰακὼβ, ζηλώσας Θεοφόρε, κλίμαξ πρακτικῆς, ἐδέχθης πολιτείας, τὰς ἀναβάσεις τῶν θείων σε μονημάτων, ἐμ τῇ καρδίᾳ σε τιθέμενος·

Φ Ἀδελφὸν μυστικὴν, τῇ γλώττῃ διαχίσας, ὅλην τῆς Γραφῆς, τὴν ἄβυσσον Τρισμάκαρ, ὡς Μωϋσῆς διεβίβασας τὰς ἀνθρώπους, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς Πίστεως·

Θεοτοκίον.

Χ Αῖρε Θησαυρὲ, τῆς λάμψαντος Ἡλίου. χαῖρε μοφὰ, Πηγὴ τῶν ἰαμάτων. χαῖρε τὸ

Ἅγιον

Α῎γιον ὄρος ὃ ὁ Προφήτης, Θεογενιμῆτορ προεώρακεν·

Α῎λλος. Ε῎θυ πρὸς ἡμᾶς.

Ὀ'γων ὁρᾶσαι, τὸν τῇ λόγῳ μέγαν κοσμήτορα, λόγοις ἱεροῖς χαρμονικῶς, ἐπαμίομτα δεῦτε τιμήσωμεν, λόγυς ματαιόφρονας. σοφίᾳ λόγῳ, λήρυς ἀπελέγξαντα·

῎Λβισας ἡμᾶς, διδαγμάτων πλήτῳ Χρυσόστομε. χάρα δὲ αἰσχέλεις ἐμβριθῶς, πλεονεξίας πλήτῳ τὼ βρίθυσαν, ἐλέγχων φαιδρώτατα καὶ κτ' μόνον, πλήτῳ θείας χάριτος·

Ὀ'ξὺν δυνατῶν, ἰταμότης τύραννος τέθλασται. ὑδ' ἐν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς, Α'γγελικῶς βιὺς ὑπερίσχυσας, ἱκέτας Χρυσόστομε, τὺς περὶν διώκτας, ἔχων ἰσχυρότατε·

Θεοτοκίον.

Α'ξιος μοῦσαι, ὑμνῳδίαις Κόρη σὲ μέλπυσιν. ὃν γὰρ ὐκ ἰσχύσιν ὁρᾷν, ἐκ σ' Α'γνῆς μητρὸς σὺ τέτοκας, σάρκα προσλαβόμενον, ἀμαλλοιώτως Παῖσαν Θεόνυμφε·

Καταβασία.

῾Κάλυψον Οὐρανὺς, ἡ ἀρετήσυ Χριστέ. τῆς Κιβωτῦ γὰρ προελθὼν, τῇ ἁγιάσματός συ τῆς ἀφθόρυ Μητρὸς, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης συ, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορύμενος, καὶ ἐπλήρωθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰμέσεως·

Ω῾δὴ, ε'. ὁ Εἱρμός.

῞Να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τῦ προσώπυ συ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ὲ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλόφρυν σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῇ ἐντολῶν συ, τὰς ὁδύς μυ κατάθωον δέομαι·

Ὀφθὰν σαρκὸς, ὲ τυραννικὸν ἐναντίον φάλαγγα, παρελθὼν ἀλύπως, ἐν καιρῷ τῆς ὁδύ μυ παρέσχε. ῞ινα σοι τὸ χαῖρε, χαρμονικῶς Δέσποινα κράζω. χαῖρε πάντων ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε·

῾Σ χαρὰν συλλαβῦσα, χαῖρε ὑπόθαμμε, χαῖρε ὑπόθαγε. χαῖρε τῆς ἀγνείας, πορφυρόχροον Α῎μβος ἡδύπνοον. χαῖρε παρθενίας, κοκκοβαφὲς ὀρυθρὸν Ρ'όδον, ὲ Θεῦ τὸ ὡῶδες ὀσφράδιον·

Τιμίη Μυροθήκη, χαῖρε τὸ ἡδύπνοον μύρον ἡ βρύσα. χαῖρε θεία Κρήνη, ἡ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ἀμαβλύζυσα. χαῖρε ἡ τὸν Βόθρον, τὸν τῆς ζωῆς καρποφορῦσα, ἀγεώργητος Α῎μπελος Δέσποινα·

῾Διόδυτε πύλη, χαῖρε ἣν διώδυσε Χριστὸς ὁ Κύριος. Παραδείσυ πύλας, ἡ αἰσίξασα χαῖρε τῷ τόκῳ συ. χαῖρε δι' ἧς χαίρει, ὁ Οὐρανὸς καὶ γῆ χαράσσει, ἡ τὰ ἄνω τοῖς κάτω συμφάσασα·

Α῎λλος. Ο' ἐκ μυκτὺς ἀμοίας.

Ἠν ἰσθαὶ σολήμυσυ, κατακοσμήσας τοῖς ἄθλοις τῶν πόνων συ, ἔδειξας λαμπρότθαν, τὼ ἰσθαρχίαν Χρυσόστομε·

῾Θλητικὸν ἀγῶνα, ἰσθρομύσα γενναίως διήνυσας, πόλεσιν ἀοικήτοις, ὲ ὑπθορείαις σελλόμενος·

Ἡ῎ ἀστραπὴ τῶν λόγων, τὼ ὑπθκόσμιον χνῶσιν ἐβρόντησας, Μύστα τῇ ἀπορρήτων, ὑετὺς δογμάτων ὀμβρίσας ἡμῖν·

Θεοτοκίον.

῾Νὺ ἀστορας τεκῦσα, Θεογενιμῆτορ τὸν ἄστορον τόκον συ, μόνη ὤφθης Παρθένος, βρέφος ὑπομάζιον φθόρυσα·

Α῎λλος. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

῾Σ ἔαρ ὤφθης, ἀνωδιάζων μυστικῶς, καὶ τῶν αἰθεσι τῶν πιστῶν τὰ πλήθη, λύων κακῶν τὸν χειμῶνα Πάτθρ, ὁ τῇ ἐπαμελύσει συ·

Ὁ θεῖον ῥεῖθρον, τῇ χαρισμάτων ἡ πηγὴ, ἐπαμελήλυθεν. οἱ διψῶντὰ δεῦτε ὕδωρ ζωῆς, ἐπαντλεῖτε πίστει, ἐμθέως ἀθραισόμενοι·

῾Τὸν ἐκρύβης, οἴμοι τὸ κάλλος τὸ ἐμὸν, ἀλλ' ἐπανῆλθά μοι ποθητὸς ἐν χρόνῳ, ἡ τῇ Χριστῇ Ε'κκλησία Πάτθρ, βοᾷ σοι ἐπαμήκομτι·

Θεοτοκίον.

῾Λέωσαί μοι, τὸν προελθόντα ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Παναμωμε σαρκοφόρον Λόγον. ὃν ἐν Ναῷ Συμεὼν βαστάζων, ὡς Κτίστην ἐμεγάλυνεν·

Καταβασία.

῾Σ εἶδεν Η'σαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένον Θεὸν, ὑπ' Α'γγέλων δόξης δορυφορύμενον, ὧ τάλας ἐβόα ἐγώ. πρὸ γὰρ εἶδον σωματύμενον Θεὸν, φωτὸς ἀμείπτερα, καὶ ἐρήμης δεσπόζοντα·

Ω῾δὴ, ς'. ὁ Εἱρμός.

Ἠν δέησιν ἐκχέω πρὸς Κύ, ὲ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μυ τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μυ

Δημοσια Κεντρικη Βιβλιοθηκη Βεροια

» μα ἐπλήθη, ϛ ἡ ζωή μα τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. ϛ δέομαι ὡς Ἰωνας, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε:~

Ε' μψυχος χαῖρε Δέσποινα Κόχλος. ἡ κογχύλη σῶν ἀχράντων αἱμάτων, πορφυραυγῆ, βρυθρᾷ ἀλουργίδα, τῷ τῶ παντὸς Βασιλεῖ πορφυρώσασα. τὴν γύμνωσιν τὴν τῶ Ἀδὰμ, ἡ σκεπάσασα χαῖρε Παρθένε μῆτε:~

Τηρίζει μὴ τὰς καρδίας ἀνθρώπων, φυσικῶς ὁ ἀΐδητος ἄρτος Κύριε. χειμαζομένων, τὰς ψυχὰς δὲ κρατύνει, τὸ σὸν ἀδόμενον Ἅγιον ὄνομα. ἐντεῦθεν ϛ χαρμονικῶς, πᾶσα γλῶσσα τὸ χαῖρε κραυγάζει σοι:~

Τχνία ἡ χρυσαυγίζουσα χαῖρε. Κιβωτὸς ἡ θεοχώρητος χαῖρε. Χαῖρε σκηνὴ, χαῖρε Ἅγιον ὄρος, χαῖρε τῶ ζῶντος Θεῶ Πόλις ἔμψυχε. Παλάτιον χαῖρε Χριστῶ. χαῖρε Τέμενος θεῖον πολύφωτον:~

Πόρταγμε ὑπόρθαμμε χαῖρε, τὸ τῆς φύσεως ὑπέραγνον ἄνθος. Χαῖρε κοιμὴ, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, φιλοτιμία ϛ χάρις θεόσδοτος. τὴν ἄτιμον φύσιν τῶν βροτῶν, ἡ τιμήσασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου:~

Ἄλος. Ὡς τὸν Προφήτην.

Ὥσπερ χρυσὸς ἐκ μετάλλου, ἐκ τῆ βάθους σοφὲ τὰς καρδίας σου, τὰ πάνχρυσα δόγματα, ἡμῖν ἐθησαύρισας, καὶ τὰ σὰ λόγια πλοῦτον κατέλιπες:~

Ἡμεναγίασον μνήμην, ὁ λαὸς ἑορτάζων Χρυσόστομε, δοξάζει τὸν Κύριον, τὸν σὲ ἐκλεξάμενον, ϛ καλέσαντα, εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς:~

Γ' ϛ νεκρὸς εἶ ἐν τάφῳ, ἀλλὰ ζῶν ἐν τῷ Κόσμῳ Χρυσόστομε, κηρύττεις μετάνοιαν, ϛ γράφεις συγχώρησιν, ἐγγυώμενος, τοῖς μετανοοῦσι θερμῶς:~

Θεοτοκίον.

Ὃν ἐν χερσὶ τῆς Παρθένε, ϛ ἐν κόλποις Πατρὸς καθεζόμενον, τὸν σάρκα φορέσαντα, ϛ μέμαπτα ἄρρητον, προσκυνήσωμεν, ὡς Θεὸν ϛ Κύριον:~

Ἄλος. Ἄβυσσος ἐκάτη.

Ἔμεινε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἡ ἔκφρων Βασίλισσα, ἀποτόμως ἐλέγχουσα. ἀλλ' αὐτίκα τέμνεται, σὺ δ' ἐλέγχεις ἀθάνατα, τὴν ξαίσιον προτομὴν φυγάσομενος:~

Gennaro.

Ῥαγὰν ἐδείχθης τῷ Παντεργῷ, Χρυσόστομε Πνεύματος, ὑπηχῶν ἐμμελέστατα. κωφεύει δ' ἡ τύραννος, ὡς ἀπὸ τῆς πρὸς ἐπάσματα, ϛ οἰκτρότατον, ἀνταλλάττεται θάνατον:~

Ἔκρωσιν κἂν τέθνηκε μὴ παθεῖν, σαφῶς ἀνεδίδαξε, Βασιλεῖς ὁ Χρυσόστομος. αὐτῶν γὰρ προσάγμασιν, ἀπαθήσας τὸ πρότερον, ταῖς δεήσεσιν, ἐπαθήκε τὸ δεύτερον:~

Θεοτοκίον.

Νασε τὴν ἐκ Παρθένε μοῦν, κἂν σάρκα προσείληφας, ϛ διπλῆς ἐχρημάτισας, μακρὰν ἀπορράπισε, ϛ τομὴν καὶ τὴν σύγχυσιν, ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης Θεάρρωτε:~

Καταβασία.

Βόησόν σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη, ἐκ Θεῶ Χριστὲ, σὺ Θεός μου:~

Κοντάκιον. ἦχ, ά. Χορὸς Ἀγγελικός.

Τ'φράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ ἀνακομιδῇ, τῶ σεπτῶ σου λειψάνου. καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὑμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἁμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε:~

Ὁ Οἶκος.

Λαμπὰς ἡ τῶν ὀργῶν μου συγγνώμη πέφυκεν Ἰωάννη Χρυσόστομε, ϛ δειλιῶ πρὸς ὑπάντησιν τῶ ἱεροῦ σου σκηνώματος. ἀλλ' αὐτός με ὁδήγησον, ϛ τρίβους μου εὐθύνον, μετανοίας παρέχων μοι καιρὸν Πανάγιε, ὡς αὐτῆς Κήρυξ σύνθεος, καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυτρόπων κατάπαυσον ζάλην. καὶ παγίδων τῶ Βελίαρ ἁρπάσας με, εἰς τέλος σῶσόν με. ὅπως ὑμνῶσί σε ἀξίως τὴν θείαν ἐπάνοδον, ὡς πρίν καὶ τὴν κοίμησιν τολμήσας ἐδόξασα, Ἰωάννη Χρυσόστομε:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΖ'. Η' Ἀνακομιδὴ τῶ Λειψάνου, τῶ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τῶ Χρυσοστόμου.

Ν. Νεκρὸς καταίρεις Ἰωάννη τῷ θρόνῳ, Ἀλλ' ἐν Θεῷ ζῶν, πᾶσιν ἐρρύης λέγεις. Ἅπαξ ἑβδομάτῃ κόμισαν δέμας ἐκ δὲ χρυσοῦ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο Τ᾽τος ὁ Μακάριος ἐ Θεῖος Ἰωάμνης ὁ Χρυσόςομος, διὰ τὸ μὴ ὑπόφορᾶμ τὸ δίκαιομ ἐμ προσώποις, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ τῷ βασιλίδα Εὐδοξίαμ ἐλέγχειμ, διὰ τὰς γενομένας παρ᾽ αὐτῆς παραμομίας ἐ ἀδικίας, ἐξορίζεται μιᾷ δίς, ἐ αὖθις μετακαλεῖται. τοῦτομ δὲ καὶ τελευταῖομ, εἰς Κυκυσὸμ πέμπεται. κἀκεῖθεν μετάγεται εἰς Ἀράβισσομ, εἶτα εἰς Πιτιῦς, χωρία ἀ μόμομ ὄμημα ἐ ἧβ ἀμαγκαίωμ ἐπιδεᾶ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἧβ γειτομούντωμ Ἰσαύρωμ ἀεὶ πολιορκούμενα. Ἐκεῖσε οὖ εἰς Πιτιῦς ὁ εὔσαρκος ἄγγελος κάλεῖται παρὰ τοῦ παμτωμ Δεσπότ, διὰ Πέτρ Ϛ Ἰωάμν ἧβ Ἰεροῦ Ἀποςόλωμ, καὶ μεταβαίμει πρὸς τὰς αἰωμίας σκιὰς, ἐ κατατίθεται τὸ Ἅγιομ αὐτῷ Λείψαμομ ἐμ Κομάμοις, μετ᾽ ἧβ Ἁγίωμ Μαρτύρωμ, Βασιλίσκ ἐ Ἀδριαμοῦ, καθὼς παρ᾽ αὐτῶμ διὰ μυκτερισμῆς ὄψεως ἐμιμύθη. Ἐπεὶ δὲ Ϛ κτ᾽ πόδας ὁ Βασιλεὺς Ἀρκάδιος τὸμ βίομ κατέλιπε, ἐ ἡ τότ γυμὴ Εὐδοξία, ἐ ὁ τότωμ υἱὸς τῷ βασιλείαμ διεδέξατο, καὶ Πρόκλος ὁ τῆ Ἁγίᾳ Μαθητὴς Ϛ ὑπηρέτης, κοιμῇ ψήφῳ Παριαρχης ἐγένετο, τεταρτῷ ἔτει τῆς αὐτῆ Ἰαρχίας, πείθει ὁ Μακάριος Πρόκλος τὸμ Βασιλέα Θεοδόσιομ, ἐ πέμπει πρὸς ἀμακομιδῇ τῆ Ἱερῆ Λειψάμ. τῆ δὲ Ἁγίᾳ μὴ ἐπιδόμτος ἑαυτὸμ, ἀλλ᾽ ἀκιμήτ μείμαμτος, δέεται ὁ Βασιλεὺς δι᾽ ἐπιςολῆς περιεχούσης τάδε·

Ἐπιςολὴ Βασιλέως Θεοδοσίου.

Τ Ω Οἰκουμενικῷ Παριαρχῃ καὶ Διδασκάλῳ, καὶ πμευματικῷ Πατρὶ, Ἰωάμνῃ τῷ Χρυσοςόμῳ. Θεοδόσιος Βασιλεύς. Νεκρὸμ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὸ σῶμα τὸ σὸμ εἶμαι νομίσαμτά, Πάτερ τίμιε, μετακομίσαι αὐτὸ ἁπλῶς πρὸς ἡμᾶς, Ϛ ἀγαγεῖμ ἠβουλήθημεν. διὰ τοῦτο Ϛ τῆ ποθουμένου δικαίως διημαρτόμεν. ἀλλὰ σύγε Πατέρ τιμιώτατε, σύγνωθι ἡμῖμ μετακαλουμένοις, ὁ τῷ μεταμοίαν πᾶσι διδάξας. ἐ ὡς παισὶ φιλοπάτορσιμ, ἐπίδος ἡμῖμ σεαυτὸμ, ἐ τὰς ποθούμτας σε διὰ τ᾽ σῆς παρουσίας εὐφράμομ·

Τ Αὕτης τῆς ἐπιςολῆς κομισθείσης τῷ Ἁγίῳ, ἐ ὑπὸ τ᾽ σορὸμ αὐτῆ τεθείσης, ἀθρόως ἐπέδωκεμ ἑαυτὸμ, ἐ τῷ σορῷ ἀπό-

μως οἱ ἄγομτά ἔφορομ. Ἐπεὶ δὲ ἔφθασαμ αὐτὶ πόλαμ τῆς Πόλεως, πομπεύεται μὲμ ὁ Βασιλεὺς Ϛ πᾶσα ἡ Σύγκλητος ἐ ὁ Παριαρχης ἅμα τῷ κλήρῳ, ἐμβάλλεται δὲ πλοίῳ βασιλικῷ ἡ σορὸς ἡ τὸ σῶμα ἔχουσα τοῦ Ἁγίου. Καταιγίδος δὲ ἐμπεσούσης, τὰ μὲμ λοιπὰ πλοῖα, ἄλλα ἀλλαχοῦ διεσκεδάσθησαμ, ἐκεῖμο δὲ ἐφ᾽ ᾧ ἦ τὸ τοῦ Ἁγίου σῶμα, τῷ τῆς χήρας ἀλρῷ προσώκειλε. τῆς χήρας ἐκείσης, ἣ ἠδίκησεμ Εὐδοξία, τὸμ ἀμπελῶμα αὐτῆς ἀφελοῦσα, ἐλεγχομέμη δὲ παρὰ τοῦ Ἁγίου, ἐξώρισεμ αὐτόμ. Ἐπεὶ δὲ ἀπεδόθη ὁ ἀλρὸς τῇ χήρᾳ, καὶ γαλήμη περὶ τὴμ Θάλασσαμ ἐγεγόμει, πρῶτομ μὲμ εἰς τὸμ τῆ Ἀποςόλω Θωμᾶ μαὸμ εἰς τὰ Ἀμαρτίου ἀπάγεται, εἶτα εἰς τὸμ τῆς Ἁγίας Εἰρήμης. ἔνθα ἐπὶ τοῦ σωθρόμου ἐμέθεντο αὐτόμ, καὶ ἐβόησαμ ἅπαμτες· Ἀπόλαβέ σου τὸμ θρόμομ Ἅγιε. Εἶτα ἐπὶ βασιλικῆ ὀχήματος ἡ σορὸς ἐπιτεθεῖσα, πρὸς τὸμ περιώνυμομ φορεῖται ἧβ Ἀποςόλω μαόμ. Ἔνθα δὴ τῇ ἱερᾷ καθέδρᾳ ἐμτεθεῖσ ἐπεφώνησε τῷ ποιμνίῳ τὸ, Εἰρήμη πᾶσιμ. Εἶτα ὑπὸ γῆμ τίθεται, ἐπὶ τῆ Βήματος, ἔνθα μῆ κατάκειται. Τῆς ἱερᾶς δὲ τελουμένης Λειτουργίας, θαυμάσια μεγάλα ἐτελοῦτο. ἐξ ὧμ Ϛ τοῦτο. Ἀμὴρ γάρ τις ἀρθρίτιδι μόσῳ κατεχόμενος, καὶ παράφορος ὢμ καὶ σχεδὸμ παμτελῶς ἀκίμητος, ἁψάμενος τῆς σοροῦ, τῇ πάθει αὐθις ἀπολύεται παμτελῶς. οὕτως οἶδεμ ὁ Θεὸς δοξάζειμ τοὺς διὰ βίου δοξάζομτας αὐτόμ. Τελᾶται δὲ ἡ αὐτῆ σωάξις, ἐμ τῷ παμσέπτῳ Ναῷ τῶμ Ἁγίωμ Ἀποςόλωμ, ἔνθα Ϛ τὸ ἱερὸμ αὐτῆ σῶμα κατάκειται, ὑπὸ κάτω τοῦ Θυσιαςηρίου·

Περὶ δέγε τῆς ἐξορίας αὐτῆ, τοῖς ἐκείμου ῥήμασι χρησώμεθα, οἷς ἐξέθετο πρὸς Κυριακὸμ Ἐπίσκοπομ, ὅμτα ἐξόρισομ Ϛ αὐτόμ. ἔχει δὲ ὕτως.

Φ Ἔρρε δὴ ἀπαμτλήσωσά τὸ τῆς ἀθυμίας ἕλκος, ἐ διασκεδάσω τῷ λογισμῷ τὸ Νέφος. τί ὄξιμ ὀλυπῇ ἐ ἀδημομᾷς; ὅτι χαλεπὸς ὁ χειμὼμ, ἐ πικρὸμ τὸ μαυάγιομ τὸ τῆς Ἐκκλησίαμ καταλαβόμ; οἶδα τοῦτο κἀγώ, ἐ

Δημοσιακή Κεντρική Βιβλιοθήκη Βαρ

ὑδεὶς

ὐδεὶς αὐτοφεῖ, εἰ μὴ Θεός. ἀλλ' εἰ βέλει, εἰκόμα σοι ἀμαπλάττω τῶν γιομενίωμ. Θάλατταμ ὁρῶμεν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀβύσσυ κάπωθεν ἀμαμοχλάμομένίω, τὲς μαύτας ταύτης τας χέρας τοῖς γόμασι περιπλέξαμτας, καὶ πρὸς τὶ ἀμηχαμίαμ τῦ χειμῶμος ἀπορηθέντας. ὐκ Οὐραμὸμ βλέπομτας, ὐ πέλαγος, ὐ ξηραὶ, ἀλλ' ἐπὶ τῶμ καταῤῥωμάτωμ κειμένυς, καὶ ὀλοφυρομένίους, καὶ κλαίομτας. Καὶ ταῦτα μὲν, ἐπὶ τῆς ὁρωμένης Θαλάσσης ὅτω συμβαίμει. μυὶ δὲ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, χέρσω ὁ θόρυβος, ϛ πλέομα τὰ κύματα. Ἀλλὰ παρακάλει τὸμ Δεσπότιμ ἡμῶμ Ἰησῦμ Χριϛὸμ, ὃς ὐ τέχμῃ περιγίνεται τῦ χειμῶμος, ἀλλὰ μάματι λύει τὶ ζάλιμ. Ἀλλὰ κᾆμ πολλάκις παρεκάλεσας ὐκ εἰσηκύσθης, μὴ ὀλιγωρήσῃς. Τοιῦτομ γὸ ἔθος τὸ φιλαμθρώπῳ Θεῷ ἡμῶμ, τὶ σωτηρίαμ προμοεμένῳ. μὴ γὸ ὐκ ἠδιύατο τὲς βοᾶς ἐκείμους παῖδας λυβρώσαθαι, ἵμα μὴ ἐμπέσωσιμ εἰς τὶ κάμιμομ; ἀλλ' ὅτε αἰχμάλωτοι γεγόμασι, ϛ εἰς βαρβάρωμ χώραμ ἀπῴκίφησαμ, ϛ τῆς παῤῥίας κληρομομίας ἐξέπεσομ, καὶ παρὰ παύτωμ ἀπεγμώσθησαμ, ϛ ὐδὲ λοιπὸμ ὐκ ἐλείπετο, τότε ὁ ἀληθιμὸς Θεὸς ἄφμω τὶ θαυματυργίαμ εἰργάσατο, ϛ διεσκόρπισε τὸ πῦρ περὶ τὶ κάμιμομ τῶμ Χαλδαίωμ. Καὶ λοιπὸμ, Ἐκκλησία μὶ αὐτοῖς ἡ κάμιμος. ϛ πᾶσαμ τὶ κτίσιμ προσεκαλῦμτο, Ἀγγέλυς τε καὶ Δυμάμεις. καὶ ὅτω παύτα συλλαβόμενοι, ἔλεγομ. Εὐλογεῖτε παύτα τὰ ὄῤῥγα τὸμ Κύριομ. Ὁῤᾷς, πῶς ἡ ἀτομομὴ τῶμ δικαίωμ τὸ πῦρ εἰς δρόσομ μετέβαλε; Ϛ τὸμ τύραμμομ ἐδυσωπησε, ϛ κατὰ πᾶσαμ τὶ Οἰκυμένίω ἐκπέμπει τὰ γράμματα; Μέγας ὁ Θεὸς φησὶ Σιδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγώ. Καὶ ἴδε πόσίω ἀτομομίαμ ἔθηκεμ. Εἴτις φησὶ λόγομ εἴπῃ κατ' αὐτῶμ, τὸμ οἶκομ αὐτῆς ταμιύεσθαι, καὶ τὰ ὑπάρχομτα αὐτῷ διαρπάζεσθαι. μὴ ὖμ ἀθυμήσῃς ἀδελφὲ Κυριακέ. ϛ γὰρ ἐγὼ, ὅτε ἁλωσομόμίω τῆς Πόλεως, ὐδεμὸς τύτωμ ἐφρόμτιζομ, ἀλλ' ἔλεγομ πρὸς ἐμαυτόμ. εἰ βέλεται ἡ Βασίλισσα ζεσείσαι, ζεσείσάτωμε. τῦ Κυρίυ ἡ γῆ, ϛ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ βέλεται πείσαι, πεισάτωμε, τὸμ Ἡσαΐαμ ἔχω ὑπογραμμόμ. Εἰ θέλει με εἰς τὸ πέλαγος ἀκομτίσαι, τὸμ Ἰωμᾶ ὑπομιμήσκομαι. Εἰ θέλει με εἰς λάκκομ ἐμβαλεῖμ, ἔχω τὸμ Δαμιὴλ ἐμ τοῖς λέουσι βεβλημένομ. Εἰ θέλει λιθάσαι, Στέφαμομ ἔχω τὸμ πρωτομάρτυρα, τῦτο πεπομθότα. Εἰ θέλει τὶ κεφαλί μου λαβεῖμ, ἔχω τὸμ Βαπτιϛήμ. Εἰ θέλει τὰ ὑπάρχομτά μυ λαβεῖμ, εἰ ἔχω, λαβέτω. γυμμὸς ἐξῆλθομ ἐκ κοιλίας μητρός μυ, γυμμὸς ϛ ἀπελάσομαι. Ἐμοὶ παραιμεῖ ϛ ὁ Ἀπόϛολος λέγωμ. Πρόσωπομ Θεὸς ἀμθρώπυ ὐ λαμβάμει. Ϛ εἰ ἔτι ἀμθρώποις ἤρεσκομ, Χριϛῦ δῦλος ὐκ ἂμ ἤμίω. ϛ ὁ Δαβὶδ καθοπλίζει με. Ἐλάλυμ ἐμαυτίομ Βασιλέωμ ϛ ὐκ ἠχυόμίω. πολλὰ κατ' ἐμῦ ἐσκλάσαμτο, ἀλλὰ παύτα διὰ φθόμομ ἐποίησαμ. Ἀλλὰ παύτωμ λυπῆ ἀδελφὲ Κυριακὲ, ὅτι οἱ ἡμᾶς ζεσείσαμτες, ἐπὶ τὰ ἀγοράς παῤῥησιάζομται, ϛ πλῆθος αὐτοῖς ἀκολυθεῖ δορυφόρωμ; ἀλλὰ ὑπομιμήσθητι τὸμ πλύσιομ ϛ τὸμ Λάζαρομ. ποῖος μὲμ ἐμ τῷ μυῦ αἰῶμι ἐθλίβη, ποῖος δὲ ἀπήλαυσε. Τί ἐκεῖμομ ἔβλαψεμ ἡ πομία; ὐχὶ ὡς ἀθλητὴς ϛ μικητὴς εἰς τὲς κόλπυς τῦ Ἀβραὰμ ἀπήχθη; Τί δὲ ὠφέλησεμ ἐκεῖμομ ὁ πλῦτος, τὸμ σὺμ πορφύρᾳ ϛ βύσσῳ αμακείμενομ; πῦ οἱ ῥαβδῦχοι; πῦ οἱ δορυφόροι; πῦ οἱ χρυσοχάλιμοι ἵπποι; πῦ οἱ παράσποι, καὶ ἡ βασιλικὴ τράπεζα; ὐχὶ ὡς λῃϛὴς δεδεμένος ἀπήγετο ἐμ τῷ μημάτι, γυμμὴμ τὶ ψυχὶμ ἐκ τῦ Κόσμου φορῶμ, καὶ κράζωμ κεμῇ τῇ φωμῇ. Πάτερ Ἀβραὰμ ἐλέησόμ με, καὶ πέμψομ Λάζαρομ, ἵμα βάψῃ τὸ ἄκρομ τῦ δακτύλυ αὐτῦ ὕδατος, Ϛ καταψύξῃ μυ τὶ γλῶτταμ, ὅτι πικρῶς ἀποτηγαμίζομαι; Τί πατρία καλεῖς τὸμ Ἀβραὰμ, ὃ τὸμ βίομ ὐκ ἐμιμήσω; ἐκεῖμος παύτα ἀμθρωπομ εἰς τὸμ οἶκομ αὐτῦ ὑϛέγιζε, σὺ δὲ ἐνὸς πτωχοῦ φρομτίδα ὐκ ἐποίησω; Οὐκ ἔϛι πεμθῆσαι Ϛ κλαῦσαι, ὅτι ὁ τοσῦτομ πλῦτομ ἔχωμ, ϛαγόμος ὕδατος ὐ λαμβάμει. τῷ χειμῶμι οὐκ ἐστερσεμ ἔλεομ, ἦλθε τὸ θόρος, ϛ ὐκ ἐθόρισε. ϛ τῦτο τῦ Δεσπό-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς οἰκονομίας, ὅτι ἐξ ἁμαρτίας ἐποίησε τὴν κόλασιν τοῖς ἀσεβέσι, καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τοῖς δικαίοις. Ἵνα βλέπωσιν ἀλλήλους, καὶ ἀλλήλους γνωρίζωσι. καὶ γὰρ ἕκαστος τότε Μάρτυς, τὸν ἴδιον τύραννον ἐπιγνώσεται. Καὶ οὐκ ἐμὰ τὰ ῥήματα. ἄκουσον τῆς Σοφίας λεγούσης. Τότε φησὶν ἐν πολλῇ παῤῥησίᾳ σταθήσεται ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν. ὥσπερ ὁδοιπόρος ἐν καύματι περιπατῶν, ἰδίκα εὑρὴ καθαρὰν πηγὴν τῇ δίψῃ φλεγόμενος, ἢ ὥσπερ τις λιμῷ συνεχόμενος, παρακαθήσεται μὴ ῥαπέζῃ ἐχούσῃ διάφορα ἐδέσματα, παρά τινος δὲ δυναστοῦς κωλύεται, μὴ ἅψασθαι τῆς τραπέζης, καὶ σφόδρα ἔχει τὴν ὀδύνην καὶ τὴν κόλασιν, ὅτε διψῶν ὡς μὴ δυάμενος τὸν δίψαν κατασβέσαι, καὶ ὁ πεινῶν ὡς κωλυόμενος ἀπολαῦσαι τῆς ἐδεσμάτων. οὕτω καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, βλέπουσι τοὺς Ἁγίους ἀφραινομένους οἱ ἀσεβεῖς, καὶ τῆς βασιλικῆς τραπέζης ἀπολαῦσαι οὐ δυάμενοι. Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς τὸν Ἅδὰμ κολάσαι βουλόμενος, ἐποίησεν αὐτὸν ἐξ ἁμαρτίας τῆς Παραδείσου ἀπάγεσθαι τὴν γῆν, ἵνα καθ' ἑκάστην ὁρῶν τὸ ποθεινὸν χωρίον, ὅθεν ἐξῆλθεν, ἔχῃ παύτοτε τὴν ὀδύνην ἐν τῇ ψυχῇ. Εἰ δὲ καὶ ὧδε ἀλλήλοις ἀ συμβύχωμεν, ἀλλ' ἐκεῖ οὐδεὶς ὁ κωλύων ἡμᾶς τότε μετ' ἀλλήλων διάγειν. ἀλλὰ καὶ ὀψόμεθα τοὺς ἡμᾶς ἐξορίσαντας, ὥσπερ ὁ Λάζαρος τὸν πλούσιον, καὶ οἱ Μάρτυρες τοὺς τυράννους. Μὴ οὖν ἀθύμει ἀγαπητὲ, ἀλλὰ μνημόνευε τοῦ Προφήτου λέγοντος. Μυκτηρισμὸν ἀνθρώπων μὴ φοβηθῇς, καὶ τοῖς φαυλισμοῖς αὐτῶν μὴ ἡττᾶσθαι. Ὥσπερ γὰρ ἔρεμνον οὐδὲν ἐστὶ, ὕπως βρωθήσεται. Καταμάθωμεν δὲ τὸν Δεσπότην, πῶς ἐκ τῶν σταργανώων ἐδιώκετο, καὶ εἰς βαρβάρων γῆν ἀπορρίπτετο. Οὐ κατέχων τὸν Κόσμον, τύπος ἡμῖν γέγονε τοῦ μὴ ἐκκακεῖν ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Ἀναμνήσθητι τῶν πάθους τοῦ Σωτῆρος, καὶ ὅσας ὕβρεις δι' ἡμᾶς ὑπέσχε. Οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν Σαμαρίτην ἐκάλουν, οἱ δὲ δαιμονῶντα καὶ ψευδοπροφήτην. Ἔλεγον γὰρ ὅτι ἰδὲ ἄνθρωπος, φάγος καὶ οἰνοπότης. καὶ ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. τί δὲ ἤγαγον αὐτὸν τότε εἰς τὸ κρημνίσαι; ὦ τοῦ θαύματος. καὶ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐμέτουν, καὶ ῥαπίσματα αὐτῷ ἐδίδουν. Τί δὲ, ὅτε καὶ χολὴν αὐτῷ ἐπότιζον, καὶ καλάμῳ τὴν κεφαλὴν ἔτυπτον, καὶ χλαμύδα αὐτῷ περιετίθουν, καὶ ὅτε ἀκάνθας αὐτοῦ ἐπέφαυν, καὶ προσέπιπτον ἐμπαίζοντες, καὶ παῦ εἶδος αὐτῷ χλεύης ἐπάγοντες; καὶ ὅτε περιῆγον αὐτὸν οἱ αἱμοβόροι ἐκεῖνοι κυνες, καὶ τὸ πάθος ἤγετο γυμνός. Καὶ παύτων αὐτὸν κατέλιπον οἱ Μαθηταί. καὶ ὁ μὲν αὐτὸν ἠρνήσατο, ὁ δὲ παρέδωκεν, οἱ δὲ ἄλλοι ἐδραπέτευσαν. καὶ μόνος εἱστήκει γυμνὸς ἐν μέσῳ τῷ ὄχλῳ ἐκείνων. ἑορτὴ γὰρ ἦν ἡ πάντας σωάγουσα τότε. Καὶ ὡς πονηρὸν ἐν μέσῳ κακούργων ἐσταύρωσαν. καὶ ἄταφος ἔκειτο, ὅτε κατήμεγκαν αὐτοὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. ἕως ὅτε τις αὐτὸν ἐζήτησατο, ἵνα θάψῃ αὐτόν. Καὶ ὅτε φόγον πονηρὸν κατ' αὐτοῦ ἀπεφήναντο, ὅτι οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἔκλεψαν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀνέστη. Τί πονηθῆτι δὲ πάλιν τοὺς Ἀποστόλους, ὅτι παντοχόθεν ἐδιώκοντο, καὶ ἐν πόλεσι κατεκρύπτοντο. καὶ ὁ Παῦλος παρά τινι πορφυροπώλιδι γυναικὶ, καὶ ὁ Πέτρος παρὰ Σίμωνι τῷ βυρσεῖ. ὅτι οὐκ εἶχον παῤῥησίαν παρὰ τοῖς πλησίοις. ἀλλ' ὕστερον πάντα εὐκόλως αὐτοῖς ἐγένοντο. Οὕτω καὶ μοῦ ἀδελφὲ, μὴ ἀθυμήσῃς. Εἶπεν δὲ καὶ περὶ τῆς λήρου Ἀρσακίου ἐκείνου, ὃν ἐκάθησεν ὁ βασιλεὺς σὺν τῇ θρόνῳ, ὅτι ἔθλιψε τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ ταὶ παρθένους, μὴ θελήσαντας αὐτῷ κοινωνῆσαι, πολλοὶ δὲ αὐτῶν δι' ἐμὲ καὶ ἐν φυλακαῖς ἀπέθανον. Οὐ προβατόχημος ἐκεῖνος λύκος, ὁ ὄχημα ἔχων Ἐπισκόπου, μοιχὸς δὲ ὑπάρχων. ὡς γὰρ γυνὴ μοιχαλὶς ὁμοιάζεται, ὅντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἑτέρῳ συμπαστομένη, οὕτω καὶ ὄντος μοιχάδος, ἐκκλησίας, ἀλλὰ Πνεύματος. ζῶντος γάρ μου ἥρπασε τὸν θρόνον μου. Ταῦτά σοι ἀπεσάλαμβα ἀπὸ Κυκκουσοῦ, ὅπου ἐκέλευσεν ὁ Βασιλεὺς ἡμᾶς ἐξορισθῆναι. πολλαὶ δὲ θλίψεις κατὰ τὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τιμὴ ὁδὸν σωλίτησαν μοι, ἀλλὰ τὸ πᾶν ὠκ ἐφρόντισα. Ὅτε δὲ ἤλθομεν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Καππαδοκῶν, καὶ ἐν Ταυροκιλικίᾳ, χοροὶ χοροὶ ὑπλίτων ἡμῖν Ἁγίων Πατέρων. ὄμιλοι, ἀλλὰ ἐκ πλῆθος μοναζόντων παρθένων, πηγὰς δακρύων ἐκχεόντων, καὶ ἔκλαιον σφοδρῶς θεωροῦντες ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ ἀποφχομένους, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτούς, σωέφορον ἵνα ὁ Ἥλιος συναλλῇ, ἢ ἵνα τὸ σῶμα Γωαμὴν ἐσιώπησε. Ταῦτά με ἐθορύβησαν καὶ ἔθλιψαν πλέον, ἐπειδὴ ἔβλεπον πάντας κλαίοντας περὶ ἐμοῦ. Ἐπὶ δὲ τῇ ἄλλων ἁπάντων ὅσα συνέβη μοι, φροντίδα ὠκ ἐποίησα. Πάνυ δὲ ἡμᾶς ἐδεξιώσατο ὁ Ἐπίσκοπος ταύτης τῆς Πόλεως. καὶ πολλὴ ἀγάπην ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς, ὥστε εἰ δυνατὸν ἦν, καὶ ἐμὲ τὸν ὁραμ ἐφυλάττομεν, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ παρεχώρησεν αὐτῷ ἡμῖν. Δέομαι ὑμῶν καὶ αἰτιβολῶ, ἀπόρριπτον τὸ πένθος τῆς ἀθυμίας σου, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν μνείαν ἔχε πρὸς τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μαρκιανὴ Βασίλισσα ἡ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ Κλαυδίμος ὁ Ὅσιος, εἰρηνικῶς τελειοῦνται.

ἤ. Τὴν Βασίλισσαν Μαρκιανὴν ἐκ βίου,
Χριστὸς Βασιλεὺς ἄγει Βασιλέων.
Ψυχῆς ἰδὼν σῆς κάλλος ἐξημμένον,
Ὁ ψυχορᾳστὴς, λαμβάνει σε Κλαυδίμε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ Αἰγύπτιος, εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

ἤ. Ὡς ὤφελόν τις ὄντος ἐκ γήρως Πέτρε,
Οἶον ταμεῖον συγκομίζῃ τῷ τάφῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Πάσχα κατὰ τὸ Σάββατον τῆς Ἀποκρέω, Μνήμη τῶν Κεκοιμημένων. ἕβδ.

Ἀμνημόνησον πταισμάτων μακρῶν Λόγε,
Τὰ χρηστὰ μακρὰ σπλάγχνα σου μὴ δακνύων.
Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον.

Ὠδὴ, ζ'. ὁ Εἱρμός.

Θεὸν συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ. διὰ τοῦτο οἱ παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλόμενοι ᾠδὴ, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἐψαλλον. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Gennaro.

Ἡ Μόνη ἀπείρανδρος, ἡ μόνη ἄφθορος, χαῖρε Δέσποινα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ, ἡ παιδοτόκος, καὶ ἀπερόγαμος. τὸ ξένον χαῖρε καὶ φρικτὸν μυστήριον. χαῖρε Ἀγγέλων βυθέ. χαῖρε αὐθρώπων χαρά.

Ἰὼν Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλέων Χριστοῦ. περὶ ἧς ἐλαλήθη, δεδοξασμένα χαῖρε Θεόνυμφε. χαῖρε ἡ Κλίμαξ, δι' ἧς μεταβαίνομεν, πρὸς Οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωήν.

Εἰμὴν θεοφύτευτος, ἀώδυνος κῆπος θεοβλάστητος, ἐβλάστησας Παρθένε, ἀθανασίας ἄνθος ἀνθήσασα. διὸ συμφώνως τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν. χαῖρε χαρᾶς χορηγέ, χαῖρε πηγὴ γλυκασμοῦ.

Θεοτοκίον.

Πόρτιμε Δέσποινα, ἐξ ἀτιμίας παθῶν με λύτρωσαι. ἵνα σοι χαρμοσύνως, τὸ χαῖρε κράζω, χαῖρε ἁγνείας πηγή. χαῖρε ταμεῖον πάσης καθαρότητος. χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ, χαῖρε χωρίον Χριστοῦ.

Ἄλλος. Ὁ τὰς παῖδας δροσίσας.

Κεῖνος προεμηνύθης θεηγόρος, ὁ κοιμὼς αὐτιλήπτωρ τῶν ἐν τῷ Κόσμῳ, ἁμαρτηκότων Ὅσιε, παρεγγυῶν τὴν μετάνοιαν.

Σὺ χρυσὸς ἐν καμίνῳ τῆς κινδύνου, πυρωθεὶς ὡράθης ὠκ ἐχωνεύθης, καὶ κατεφλέχθης. δοκιμασθεὶς γὰρ ἔδειξας, ὑπερνείζουσα τὴν πόρωσιν.

Τὸν ἐμαρκήσας Πάτερ πρὸς ἀγῶνας, ὠκ ἠσχύνθης Δωσίθεε. ἀλλ' προέκρινας ἀδικίαν δικαιοσύνης Ὅσιε, καὶ μαρτυρεῖ σοι τῆς χήρας ἀγρός.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κλῆθρον Νεφέλης χαῖρε Πύλη. δι' ἧς μόνος διῆλθεν, ὁ Θεὸς ἡμῶν Θεοτόκε, ἀφθόρῳ τόκῳ ἄσπορος, ἐξ οὗ ὁ Υἱὸς γεννηθεὶς ἀφράστως.

Ἄλλος. Ὡς παῖδας εὐσεβεῖς.

Ἐμοῦ τὴν χήραν σοφὲ, ἀσύγγνωστον φάσκοντα, τῆς δὲ αὐτῆς ξένον σε ποιεῖ, ἐκ τῆς Βασιλίδος ἡ παμτόλμος γυνὴ, ξενίην θείας χάριτος, ξενώσει χρηματίσασα, τῶν σοφῶν διδαγμάτων σου.

Ἀλλ' ἐπανῆλθες ἥδυς, ὡς Ἥλιος μέφεσιν, ἀποκρυβεὶς μέγιστε φωστὴρ, καταφωσφορῶν φωταυγίᾳ μυστικῇ, τῶν χρυσῶν δογμάτων σου, τοὺς φωτισθέντας ἅπαντας, Γωαμὴν Χρυσόστομε.

Ἰάτρωσοι τὰς ἐμὰς, παλάμας Χρυσόστο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

με, περιβολαῖς σὺ δόμησε λαβεῖν, τὸν μυμφαγωγὸν, ἐπαμήκοντα λαμπρῶς, φίλτρον ὡς χρόνιον, ἡ Ἐκκλησία κράζει σοι, ἑορτάζουσα σήμερον:~

Θεοτοκίον.

Ϣ Σ μυστικήτις λαβὶς, τὸν αὐθρακα φορέσα, τὸν μοκτὸν, ὄρχη πρὸς Ναόν. ὃν ὁ Συμεὼν λαμπρυνθήσεται χερσὶ, Παράγμε δεξάμενος, ⁘ τὰ τῆ πάθης σύμβολα, προφητεύσει σαφέστατα:~

Καταβασία.

Ϛ Ε τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας, ⁘ Παρθενίῳ ἀκηράτῳ ἐροικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, ἀσεβῶς μελῳδοῦντάς. ἄλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Ω'δὴ, ἡ. ὁ Εἱρμός.

Ϛ Υ'λογεῖτε Παῖδες, τὴ Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβαύτα Λόγον, ⁘ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα. ⁘ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα παράγιον εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ι Ἔσται ἐκ ῥίζης, χαῖρε Ῥάβδος βλαστήσασα. χαῖρε ἀποτίτως ἀνθηφορῆσα, ἄνθος τὸν Χριστὸν ὡραῖον. χαῖρε πῖον Ὄρος. χαῖρε κατάσκιον. χαῖρε Θεοῦ ὄρος, ἐν ᾧ κατοικᾶν ὁ Λόγος, παντων ἠυδόκησε πρὸ τῶν αἰώνων:~

Ϛ Ιδιρᾷ σε ῥάβδῳ, κραταιᾶς αὐτιλήψεως, ὡς ὑλακτοῦντας κυνᾶς, ὡς ὠρυομένους θῆρας, τὰ περικυκλοῦντα τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, ἀποσόβει πάθη, δαιμῶς με πολιορκοῦντα. ἵνα τὸ χαῖρέ σοι Παρθένε κράζω:~

Ϣ Ῥαιώθης ὅλη, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλεσιν, ὑπὸρ Τίὸς ἀνθρώπων Χριστὸν τεκοῦσα, ἡ ἐν γυναιξὶν ὡραία. διό σοι τὸ χαῖρε κράζομεν χαίροντες. χαῖρε Θεοτόκε, Ἀμνὴ κεχαριτωμένη. χαῖρε τὴ Κτίσεως ἐνδοξοτόρα:~

Δ Αμνὴλ ὃ εἶδεν, ὄρος περιτ ἀλατόμητον. Θεογενήτορ. Χαῖρε ⁘ ὃ ἐτμήθη, ἀκρογωνιαῖος λίθος. Χαῖρε θεοδόχε, ἀνθρακοφόρε Λαβίς. Χαῖρε τῶν ἀνθρώπων, Ἀγγέλων ἁγιωτόρα. Χαῖρε τῆς Κτίσεως τιμιωτόρα:~

Ἄλος. Οἱ θεορρήμονες παῖδες.

Η Θεορρήμωσε γλῶσσα ἐν τῷ Κόσμῳ, ὥσπερ χρυσήλατος σάλπιγξ, ⁘ Οὐρανὲ ἀπηχήσασα, Γεράρχα Κυρίε, τὴν πλάνην ἀπήλασεν:~

Ι Ἐρευνητὴν ἀρρήτων μυστηρίων, ⁘ μυστιπόλε τῶν ἄνω, ⁘ τὴ Τριάδος ὑπόμαχε, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὴν ποίμνην σου:~

Ϣ Σ τῇ Τριάδι λατρεύων Γεράρχα, ⁘ χορῷ τῶν Ἀγγέλων, συναυλιζόμενος Ὅσιε, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου:~

Θεοτοκίον.

Ϫ Περφυῶς ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα, τὸν ἀγεώργητον βότρυν, Παρθενομῆτορ ἐβλάστησας. ἐπαξίως ὑμνοῦμεν πάντες, τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν:~

Α'στέκτῳ πυρὶ σωθέντες:

Ϻ Αθοῖς ἀσεβείας Πάτερ, Ὅσιε τὴν θρέψασαν σὺ τρέφεις Ἐκκλησίαν, ἀπομέμωμ ἐστηπλασίῳ, ἄρτῳ θείας χάριτος, ταύτῃ θρέμμα γλεῦκος προχέωμ, ὡς πόμα δὲ, τὸ τῶν ἰαμάτων Παμμάκαρ Χρυσόστομε:~

Ϛ Γ'ς πᾶσαν τὴν γῆν ἐπεξῆλθε, Πάτερ σου ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων. ἀλλ' ἡ ἔκφρων βασιλίς σε περιορίζειν, τοπικῶς ἠπάλησεν ἀλλ' ἐψεύσθη. σὺ γὰρ ὡς γίγας ὑψίδρομος, τὸ παῦ περιλάμπεις, τῶν λόγων ταῖς ἀκτῖσι:~

Ϟ Αμπρυνθῆτι σήμερον, σύλλογος πιστῶν μετ' ἀφροσύνης ὑπαντῶντες, τῷ προκείτῳ τῶν διδασκάλων. ἥκει γὰρ ἐφέστηκε διαιρέμων, πᾶσι τὴν χάριν τὴν ἄφθορον. ἧς ἐμφορηθῶμεν, γνησίως πλουσίως:~

Ο Ῥῶσε μικρὸς ὢν ἀγκάλαις, οἶδας σε δὲ ἀπρόσιτον Θεότητος τῇ φύσει. πῶς ἦν Λόγε χερσὶ κατέχῃ, ὃς χειρὶ τὴν σύμπασαν ἔχεις Κτίσιν; ἔφη Συμεὼν Θεαύθρωπε, τὴν ἀπόῤῥητόν σου, δοξάζων δωρεσίαν:~

Καταβασία.

Ϟ Στέκτῳ πυρὶ σωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεσῶτες μεσῖται. τῇ φλοὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον. ἄλογεῖτε πάντα τὰ ὄργα τὸν Κύριον:~

Ω'δὴ, θ'. ὁ Εἱρμός.

Ϛ Φρίξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ι τον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Δύσε πᾶσαι γενεαὶ, μακαρίζουσι τὴν ἀειμακάριστον, ὡς προεφήτευσας, Θεογενὴς μῆτερ ἐκ θείας Πνεύματος, καὶ ὡς τέτοκυῖα τὴν χαρὰν, τὸ χαῖρε βοῶσί σοι. Χαῖρε ζωῆς Θησαυρὲ, χαῖρε Κρήνη, ψυχικὸν μέλι βρύουσα.

Ω Ῥῦσαι Δέσποινα Ἀγνὴ, τῶν προπατόρων Ἀδὰμ τὸ ὀλίσθημα, ἡ τῆς προμήτορος, Εὔας τὴν λύπην εἰς χαρὰν ἔτρεψας. ὡς δι' ἣν αἰτίαν τὴν χαρὰν, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι. Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν. Χαῖρε τῶν Χειμαζομένων ἀγαλλίαμα.

Ἅ Βίον χαῖρέ σοι βοᾷμεν. ἐν σοὶ γὰρ ἀσπόρως ἡ ἄϊδιος, χαρὰ ἐσκήνωσε, Παρθένε Κόρη Θεογενήτειρα. Χαῖρε Παράδεισε τρυφῆς, Χαῖρε ἡ χρυσόρρυθμος ἀθανασίας Πηγή. Χαῖρε μέγιστον ἀληθὲς ἡ προχέουσα.

Ν Τόσσε με βέλει γλυκερῷ, τὴν καρδίαν ὁ σὸς πόθος Παμύμητε, καὶ ἐκβιάζει με, χαῖρέ σοι κράζειν διὰ παντὸς σοι βοᾷμεν. Χαῖρε γαλήνιε λιμήν. Χαῖρε ἡ πορτίσασα τὸν μονοτόκον Φαραὼ, γλυκυτάτη ἀδιάβατος Θάλασσα.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἅ Ἄλλος χρυσορρόας, ἐφάνης πάγχρυσε Πάτερ. τὸ χρυσοῦν γὰρ σόμα, σου ἡ γλυκεῖά γλῶσσα, πλημμυροῦσι τῷ τῶν δογμάτων πελάγει, καὶ ψυχὰς αὐχμώσας καταρδεύουσι.

Θ Ἀλαοσταν ὑπάρχουσαν, ἀδιάβατον Πάτερ, τὴν Γραφὴν βατὴν, καὶ πλατυσμὴν ἀπεργάσω τῷ Κόσμῳ, τῷ ἰδίῳ αἵματι τὰς τοῦ λόγου, καὶ πρὸς χῶσιν ἄκλυστον ἐλάσας τὸν μοῦν.

Γ Τὰ ἀκενώτου πηγῆς, αὐτλήσας τὰ ῥεῖθρα, Ποταμὲ δογμάτων, τῇ Ἐκκλησίᾳ προχέεις. ἐξ ὧν ἅπαντες οἱ διψῶντες αὐτλοῦμεν, μάματα χρυσόρρυθμα Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Β Ἀτρεμαιομένῳ πυρὶ, καὶ μὴ φλεγομένῳ, προεώρα πάλαι, Μωσῆς Θεομῆτορ Παρθένε, τὴν θεόδεκτον πρότυπον σου γαστέρα, ἀκατάδεκτον τὸ ἀκήρατον πῦρ.

Ἄλλος. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Γ Τρανὸς Ἀγγέλων, δῆμος Προφητῶν, Ἀποστόλων τε καὶ τῶν Μαρτύρων θεῖος χορὸς, ἡμῖν συναγάλλονται φαιδρῶς κοι-

μωμένοις, τῆς ἑορτῆς Παμμάκαρ, καὶ τῶν ὑμνων τῶν σῶν, αἰκείαν ἡγούμενοι τὴν χάριν. παύτων γὰρ ἔχῃ, ἐν σοὶ τὸν βίον ἀποματτόμενος.

Δ Δὸς τῷ Κόσμῳ ἔλαμψε τὸ φῶς, ὁ παμφαὴς ἐξαπέφηνε θεῖος πυρσὸς, τὸ γλυκύρρυτον πέλαγος, τῶν θείων χαρίτων. ἐμφορηθῶμεν δεῦτε τῶν φωτὸς ἀδελφοί. θαλφθῶμεν ἀρδεύσωμεν καρδίας, ἄσμασι παύτων, τὸν χρυσορρήμονα μεγαλύνοντες.

Σ Ὀβολὸς σοι δύο τὴν φδὴν, ἀπόρημος Σ δειλαίας Παμμάκαρ ψυχῆς, ἀγαθῶν παντοίων μὴ, οἰκτρῶς χηρεύουσης, πόθῳ δὲ θείῳ πλήττει προσαγούσης αὐτὴν, χρηστότητος μίμημα τῆς θείας, δέχοιο χάριν, αὐτιβραβεύων μοι πλουσιόδωρον.

Θεοτοκίον.

Β Ἀδάμου φρένωσεν ἔφη Συμεὼν, τὸν σαλεύοντα τῇ βλέπει δὲ πᾶσαν τὴν γῆν, κατέχων ῥωννύομαι, σὸν τόκον Παρθένε. τὸ βρομερὰς σαρκὸς δ' ἀπολυόμενος, χρησμῶν μοι τῶν θείων ἀποβαίνων, χαίρων κομίζω, καὶ τοῖς ἐμὴν λύτρον τὰ Εὐαγγέλια.

Καταβασία.

Γ Ν μόμφσκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί. παῦ ἄρσεν τὸ τὴν μίαν διαμοῖγον, Ἁγίου Θεοῦ. διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱὸν, πρωτοτοκέμενον Μητρὶ, ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Γινέσθω ἀκατάσχετος.

Ἅ Γάλλου Πόλις Πόλεων, πασῶν ἡ βασιλεύσασα, ὡς τῆς καλλίστης Ποιμένος, τῆς Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος, ἀπολαβοῦσα σήμερον, τῆς σὲ καὶ Κόσμον ἅπαντα, ῥυθμίζοντος καὶ σώζοντος, μελίσταγες Χρυσόστομε, καὶ ἐπικρατεῖ τοῖς ὕμνοις.

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Φ Ρικτὴ ἡ προσασία σου, Μαρία Θεοκόσμητε, καὶ φοβερά σου ἡ δόξα, πάσῃ τῇ γῇ Θεοτόκε. εἰς σὲ γὰρ μιᾷ καυχώμεθα, σὲ καὶ μεσίτιν ἔχοντες, πρὸς τὸν Υἱὸν Σ Κτίστην σου, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τῆς σῴζεσθαι ἡμᾶς παύτες.

Εἰς τὸς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν καὶ ψάλλομεν ἡ προσόμοια, ἦχος

Ἐδωκας σημείωσιν.

Χ Ρυσῆ πηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

ματα, προχεόμενα παρσοφε, πλυτίζει Χρυσόστομε, πενομένας φρενας, ἐ ἀποδιώκει, πᾶν παθημάτων τὴν ἀχλὺν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε. διόσε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόσμησον, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος:

Ὅμοιον.

Ἀ Δίκως τ' ποίμνησον, ἀπελαθεὶς Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ξοφείαις τε. ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίων τέλος, οἷα γενναῖος Ἀθλητὴς, καταπαλαῖσαι τὸν πολυμήχανον. διὸ τῇ ἐπαύδῳ σου, ἡ Ἐκκλησία ἀγάλλεται. ἣν χρυσῷ κατεκόσμησας, τῶν παρσόφων δογμάτων σου:

Ὅμοιον.

Ὁ Στύλος ὁ πύρινος, ὁ Ποταμὸς ὁ τοῖς μάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ Νοῦς ὁ θεόφραστος τῆς Θεολογίας, τὸ παγχρυσον Στόμα, ἁμαρτωλῶν, ἐγγυητὴς, ὁ μεταμοίας Κήρυξ ὁ ἔνθεος, Φωστὴρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἔμπυρος Ἄνθρωπος, ὁ Μακάριος σύμβολον, αὐυμνείσθω Χρυσόστομος:

Ὅμοιον.

Κ Ὅσιον ὡς βασίλειον, ἡ Βασιλὶς τὸν σὸν Λειψανον, δεξαμένη Χρυσόστομε, ἐν τύτῳ σεμνύεται, ἐ ἐγκαυχωμένη, ἐπὶ τοῖς σοῖς λόγοις, τὴν Οἰκουμένην συγκαλεῖ, εἰς ἀθροσμὸν ἐ θείαν μέθεξιν, ἀφθόνως τῶν χαρίτων σου, μεγαλοφώνως κραυγάζουσα. Ἰησοῦ ὑποφάγαθε, σὺ εἰ δόξα τῶν δύλων σου:

Δόξα, ἦχ, δ'. Γερμανοῦ.

Ἀ Τὸν Χρυσόστομε, ὡς Ποταμὸν θεόβρυτος, ἐκ τῆς Ἐδὲμ μυστικῶς ἐξερχόμενος, εἰς ἀρχὰς τέσσαρας διαδραμὼν, σοῖς λόγοις τῆς γῆς τὰ πέρατα, πάντα πίστεως κατήρδευσας, τῇ παγχρύσῳ διδασκαλίᾳ σου. διὸ τὴν ἐπαύδον, σὺ τῶν Θείων Ἀποστόλων, ἡμῖν σαφῶς πολιτογραφήσας, πρεσβεύεις σωθῆναι, τὰς ψυχὰς Ἰωάμμη, τῶν αὐυμνούντων σε:

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐ Καταπτοίαις κινδύνων τὰς δούλας σου φύλαττε, ἀλογυμένη Θεοτόκε. ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν:

Δοξολογία μεγάλη, ἐ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λατρευτὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ, γ'. ἐ ς'.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΗ'. Τῆ Ὁσίᾳ Παρθένῳ ἡμῶν Ἐφραὶμ τῇ Σύρᾳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰδιόμελα ς'. ἐ προσόμοια. ἦχ, ά.

Τῶν αἰνέσεων ταγμάτων.

Ο Παραδείσου τὰ κάλλη κατοπτρισάμενος, ἐ δαψιλῶς ῥυφήσας, ἀκηράτους λειμῶνας, ἐξανθήσας τῷ Κόσμῳ, γνώσεως Θεοῦ. ὃς μετέχοντες Ὅσιε, πνευματικῇ διαθέσει τῆς τῶν ψυχῶν, ἀμαβάλλομεν σὺν πνεύματι:

Η Ἣν τῆς Κρίσεως παρρησίαν ἐσχηκὼς, τοῖς τῶν δακρύων ῥείθροις, τῶν ψυχῶν τὰς λαμπάδας, ἀπάστεσε ἐκδιδάσκεις, πάσι βοῶν, τῇ νυμφίᾳ τὴν ἔλλυσιν. περιβαλλώμεθα παντὸς σχολὴν λαμπρὰν, ὑπαντῆσαι τῷ νυμφίῳ Χριστῷ:

Η Ἣν ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμα περιφραξάμενος, τὰς τῶν παθῶν κινήσεις, ἀπενέκρωσας Πάτερ, ἀχαῖς ἐ ἀκρυπνίαις. ὅθεν σοὶ, ἡ τῶν Πνευμάτων δυνάμεις, ἐπισκιάσασα ἔδειξε μονοτὴν, σὲ φωστῆρα ἐ παγκόσμιον:

Δόξα. ἦχ, πβ.

Ἐ Μφρόνως τῶν ὀχληρῶν τοῦ βίου ἐπαυσας, Ἐφραὶμ ἀοίδιμε, φιλησυχίᾳ τὴν ὁρμὴν κατέλαβες. ἐ δι' αὐτῆς πρὸς Θεὸν πρακτικῶς ἀναγόμενος, τῷ Κόσμῳ ἔλαμψας φωστὴρ, ἐ ῥήματα ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασας. διὸ μὴ παύσῃ σὺν ταῖς ἀχαῖς σου σωζούσῃ ἡμᾶς, ἐκ βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ὅσιε Πάτερ:

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θ Εὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνώμεν, Θεοτόκε Παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:

Σταυροθεοτοκίον.

Ο Ῥώσασε σταυρόμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κτίσασα, ἀσεβοῦσα. τί τὸ ξένον ὁ ὁρῶ, μυστήριον Τίεμοι; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀποστιχὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχ, δ'. Ἀναστάσιμα.

Ρ Οφητικῶς καταβρέχων τὴν σφομβὸν τοῖς δάκρυσι, Ὅ μελέτῃ βίον ποιούμενος τὴν μετάνοιαν, τὸν κρίσεως τὸν φόβον ὀργοῖς ἡμῖν, ἐ διαλόγῳ ὑπέδειξας· τὴν σὴν τιμῶμεν ἅπαντες σωτηρίαν πανεύφημε μάκαρ

μάκαρ μνήμιν, παραδόξων πραγμάτων, αὐτουργὲ Κυρίε Ε'φραὶμ ἀοίδιμε. διὸ ἐ μῶν δυσωπῶμέν σε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:

Καὶ μῶν. Θεοτοκίον.

Ὡ'ς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κ Ατακρίσεως ῥῦσαί με, Παναγία Θεόνυμφε, ἐ δαιμόνων παιγνίων τὴν ταπεινήν με ψυχήν, ἐ τῷ θανάτῳ ἀπάλλαξον, ἀνάξιόν σε ἐ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Α'γίων οἱ δῆμοι μεταμοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, ἐ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσι:

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τ Ὸν Α'μνὸν ἐ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Α'μνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, ἐ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο. Τί ἐ ποθεμότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τῷ Σταυρῷ, αἰωρεῖσθαι μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, ἐ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, ἐ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐκχέας Δέσποτα;

Α πολυτίκιον. ἦχος, πλ.

Τ Αῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τὸ ὄρημον τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, ἐ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, ἐ γέγονας φωστὴρ τῇ Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ε'φραὶμ Πατὴρ ἡμῶν Ο'σιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τῶν στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Α'γίου ἑξῆς.

Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Ε' φραὶμ γράφω τὸν μοναχὸν Εὐφράτου.

Ὦ δὴ, α. ἦχ, πδ.

Ὡ'ς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Γραπτὸς.

Τ Ὸ φρενητικὴ ἐπομβρίᾳ σῶν προσάγων, τῶν ψυχῶν μου ἀῤῥύσιον, ξηραινθεῖσαν τῷ αὐχμῷ, τῶν παθῶν ἐ λόγον μοι τὴν σὴν, ὑφηνεύτι, ἑορτὴν Παμμάκαρ ἔμπρησον:

Ὡ'ς μονὸν ἀπαστράψας φωτιστικῶς, ἀφεδείχθης Η"λιος, φεγγοβόλοις ἀρεταῖς, ἐ δογμάτων κάλλεσιν Ε'φραὶμ, καταυγάζων, τῶν πιστῶν ἅπαν τὸ πλήρωμα:

Ε'ίδροις δακρύων τὴν φλόγα τὴν τῶν παθῶν, κατασβέσας γέγονας, σκεῦος τίμιον Ε'φραὶμ, τῆς Α'γίας Πνεύματος πηγάς, ἀναβλύζον, διδαχῶν Θεομακάριστε:

Θεοτοκίον.

Τ 'Διαφθόρως τὸν Λόγον σὺ τῇ γαστρὶ, δεξαμένη τέτοκας, τὸν λυτρούμενον φθορᾶς, τοὺς αὐτὸν λαβόντας ἀεὶ, Μητροπάρθενε σεμνὴ, πύλη τ' ὄντως ζωῆς:

Ὦ δὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ξ 'Λύσας πάσης ἐμπαθῆς, σεαυτὸν ἐκκαθάρας, ἀνεδείχθης δοχεῖον, ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς, ἐ σκεῦος χωρητικὸν, χαρισμάτων, τῆς Α'γίας Πνεύματος:

Μ Ηδ' ὅλως ὕπνον ὀφθαλμοῖς, δεδωκὼς οἶκος ὤφθης, τῆς Α'γίας Τριάδος, ἐ σοφίας θησαυρὸς, τὸν Κόσμον καταπλουτῶν, χρυσαυγέσι, δόγμασι Μακάριε:

Ν Ωθεῖσα ἄλλον σε Χριστὸν, ἡ σεπτὴ Ε'κκλησία, χρυσορρόαν Εὐφράτην, πελαγίζοντα σοφῶν, δογμάτων ἐπιῤῥοαῖς, Σ τὴν Κτίσιν, πᾶσαν καταρδεύοντα:

Θεοτοκίον.

Ξ 'Ν δυσὶ φύσεσιν ὁ ἁγνὸς, τῆς Α'γίας Τριάδος, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Α'δὰμ, διασώζων, Παναγμέ χρηστότητι:

Ὁ Εἱρμός.

Ο Υ'κ ἔστιν Α'γιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, Σ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου:

Κάθισμα, ἦχος, πλ.

Τὸν σωματάρχην Λόγον.

Τ Ὸν Θησαυρὸν τῆς σοφίας τῆς μυστηρίων Χριστοῦ, τὸν Κρατῆρα τὸν θεῖον τῆς καταμύξεως, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ. φερωνύμως γὰρ ἀεὶ, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, ἀφραίνει ἔπεσι θείοις, Ε'φραὶμ ὡς πράκτωρ καὶ μύστης, τῶν τοῦ Κυρίου ἀποκαλύψεων:

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Η 'Θρόμη προσασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία ἐ ἀκαταίσχυντος, Τεῖχος Σκέπη Λιμὴν, τῶν προσερχόντων σοι, Α'παρθένε Α'γνὴ, τὸν Τόκόν σου ἐ Θεὸν, ἱκέτευε σωθῆναι Α'γγέλοις, ἀρήμων ῥύσασθαι τῷ Κόσμῳ, Σ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ω" Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν ἀθώων ἡ πλαγὴ πᾶσι κατήργηται, καὶ ῥοιᾶς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

ἐ τῆ δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται. διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, καταχθέος σε ἀεὶ, ὑμνοῦμεν ἐ δοξολογοῦμεν, ἐ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντά σε μεγαλύνομεν:

Ὠδὴ, δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἡμάτων δύναμις, τῆ σῶν διέδραμεν, Σωτὴρ παντὸν Κόσμον ὑψοποιῶ, φέγγει ταπεινώσεως, τὴν ἀβλεψίαν τῆ ψυχῶν, ἐκδιώκουσα Μακάριε:

Ἐμέμπτως ἐλύσας, τὸν βίον δάκρυσι, σεαυτὸν ἀποπλώσας ἐ τῆ Κριτῆ, πᾶσι τὴν ἐπέλευσιν, καθιερωμένοις λόγοις σοφοῖς, Θεοφάντορ ἀξιάγαστε:

Δῶρόν σε Κύριος, τ' ταπεινώσεως, τὸ περίδοξον ὕψος ὑψοποιὸν, λόγον σοι χαρίζεται. διʼ ἧς αἱρέσεων δεινὰ, τεταπείνωται ὑψώματα:

Ὡθεὶς τῆ χάριτι, τῆ Παντοκράτορος, πρὸς ἀρχὰς παρετάξω δαιμονικὰς, Πάτερ ἐ μονίκνικας, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσωπῶν, τῆ θεμῶς αὐάφημήτων σε:

Θεοτοκίον.

Σ θεῖον Τέμενος, ὡς Ὄρος ἅγιον, ὡς Πηγὴ ἀφθαρσίας ὡς ἐκλεκτὴ, μόνην χρηματίσασαν, τῷ Πλάστῃ ἡμῶν Θεῷ, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν:

Ὠδὴ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σε ἀγαθέ.

Αἷς τῆ δακρύων ἐπιῤῥοαῖς, τὸ τῆ ἡδονῆ ὁλοχόρως, Πάτερ ἐξήραμας πέλαγος, ἐ τῆ αὐαβλύσει τῆ διδαγμάτων σε, αἱρέσεων χειμάῤῥους Μάκαρ κατέκλυσας:

Νῦς σε μύσει τῆ πρὸς Θεὸν, Πάτερ λαμπρυνόμενος Ἐφραὶμ, θεοειδὴς ὅλος γέγονεν, ἔσοπτρον καθάπερ τῆ Θείᾳ Πνεύματος, αὐλοὺς τὰς ἐμφάσεις ὑποδεχόμενος:

Ἀοὶς ἐγένου χωρητικὸς, Πάτερ τ' Τριάδος ἀληθῶς, πεποικιλμένος τῆ χάριτι, ἐ τῆ διαυγίᾳ τῆ καθαρῶν ἀρετῶν, Σ τῆ τῆ διδαγμάτων ἀκραιότητι:

Θεοτοκίον.

Ἐκρύμε ἔδαξεν ὁ Ἐδὲμ, γεῦσις ἡ τῆ ξύλου πομπὰ, ἐπιβουλῇ τῆ τοῦ ὄφεως. σὺ δὲ ζωοδότην Χριστὸν κυήσασα, ἐζώωσάς με μόνη Θεοχαρίτωτε:

Ὠδὴ, ς'. Τῆ βίᾳ τὴν Θάλασσαν.

Τ' ψάμμον θεμέλιον, ἀλλὰ πίστιν ἄῤῥαγῆ, ὁ Θεοφόρος θέμενος, ταῖς τῆ ἐχθρῆ παντοίαις ἐπιβουλαῖς, ἀκλόνητος ἔμεινεν, ἀντὶ τὴν τῷ δυνάμει κυβερνώμενος:

Γλῶσσά σου κάλαμος, ὀξυγράφος ἀληθῶς, ὡς γραμματέως γέγονεν, ὑφηγουμένη γραφῆσιν παρσεβῆ, πλαξὶν ἐγχαράττουσα, καρδιῶν Πάτερ νόμον τὸν τῆ Πνεύματος:

Ὁ σὸν οἰκεπλέοντάς, τῆ δογμάτων γαλήνην, Ἐφραὶμ Θεόφρον πέλαγος, τρικυμίων λυτρῶται ψυχοβλαβῶν, ἐ ζάλης αἱρέσεων, σωζομένους πίστει διασώζονται.

Θεοτοκίον.

Πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς Θεὸς, Σ ὁρωμένης Κτίσεως, σωματωθεὶς προῆλθεν ἐκ σῆς γαστρὸς, τηρήσας σε ἄφθορον, ὡσαύτως ἧς πρὸ τῆ τόκου Θεομύμφευτε:

Ὁ Εἱρμός.

Οὐ βίᾳ τὴν Θάλασσαν, ὑφαινόμενος καθορῶν, τῆ πειρασμῶν τῆ κλύδωνι, τῆ ἀδίκῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶσι σωτήριον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε:

Κοντάκιον, ἦχος, β'.

Τὰ αὖ ζητῶν.

Ἡμῶν ὥραν ἀεὶ, προβλέπων τ' ἐτάσεως, ἐθρήνεις πικρῶς, Ἐφραὶμ ὡς φιλόψυχος. πρακτικὸς δὲ γέγονας, ἐν τοῖς ὄχθοις διδάσκαλος Ὅσιε. Ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν:

Ὁ Οἶκος.

Χηλατεῖν βυλόμενος Πάτερ, τῆ Προδρόμου ταῖς ῥίβοις, ἐκ τῆ Κόσμου μόνος αὐτὸς ἀπάρας, εἰς ὄρημον κατῴκησας. Ἐλέπων σε δὴ ὄντως βιοῦντα ὁ ἐχθρὸς τὸν δίκαιον, γυμνάσιον παῦσαι δεινὰ κατὰ σοῦ διεγείρει, οἰόμενος διὰ τῆ ἀρχαίας ὅπλου, τὴν σὴν καταβαλεῖν ἀνδρειότητα, καὶ τὴν ἀγνείαν μολύναι σου. Ἵνα μὴ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ὄχθοις σου, ῥαθύμους ἐγείρῃς πρὸς μετάνοιαν:

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΗ'. Μνήμη τῆ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τῆ Σύρου.

Ἤκουσε γλῶσταν ψαλμικῶς ἡμῶν ὐκ ἔγνω,
Ἐφραὶμ αὖ καλοῦσαν ὁ γλῶσταν Σύρος.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Νόες Ἐφραὶμ θυμὸν ἀπήυρων.
Τ' τος γέγονεν ἐξ Ἀματολῶν, Σύρος τὸ γένος, ἐκ προγόνων τὴν ἀσέβειαν διδαχθεὶς,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θεὶς, ἐμ τοῖς χρόνοις Θεοδοσίυ τῦ μεγάλυ. Η'σπάσατο δὲ ἔξ ἀρχῆς τὸν μοναδικὸν βίον. ᾧ λέγεται θεόθεν ἐκχυθῆναι χάρις. δι' ἧς πάσης καταγύξεως πλέῖστα συγγράμματα ἐκτεθηκὼς, πολλοὺς πρὸς ἀρετὴν καθωδήγησε, S τύπος τῆς ἐφεξῆς ἀσκητικῆς γέγονεν ἀρετῆς. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῦ σώαξις, ἐμ τῷ μαρτυρίῳ τῆς Α'γίας Α'κυλίνης ἐμ τῇ Φιλοξένῳ, πλησίον τῦ φόρυ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῦ Ο'σίυ Παρθὸς ἡμῶν Παλλαδίυ.

ΕΙ. Κρείττων ὑπάρξας σαρκικῶν σκιρτημάτων,

Σκιρτᾷ παρ' αὐτῷ Παλλάδιος τῷ Πόλῳ.

Γ'τος ὁ Μακάριος ἐμ ὄρει τινὶ οἰκίσκον βραχὺ δειμάμενος, ἐμ τύτῳ ἑαυτὸν καθεῖρξεν. Α'γρυπνίᾳ δὲ S διλυκεῖ προσδυχῇ καὶ νηστείᾳ τὸν ἑαυτῦ βίον κατακοσμήσας, θαυμάτων χάριν θεόθεν ἔλαβεν. Ε'μπόρυ γάρ τινος χρυσίον ἐπιφορομένυ πολὺ, S ὑπὸ ἀμβροφόρυ τινὸς αἱρεθέντος, παρὰ τὴν θύραν τῦ Α'γίυ τῆς κέλλης προσορρίφη. Ω'ς δὲ ἡμέρα ἐγένετο, S φανερὸν τὸ πραχθὲν ἦ, παύτων ἀθυμίας τὸν Ο'σιον τῆς τῦ ἐμπόρυ σφαγῆς εἰσεπράττετο. Περιοχηθεὶς οὖ ὑπὸ τῆς τοσαύτης πληθύος, προσηύξατο, καὶ τὸν νεκρὸν ἀνέστησεν. Ο' δὲ ἀναστὰς, τὸν φονέα ὑπέδειξε, S τὸν Ο'σιον τῦ μύσυς ἀμέτοχον εἶπεν εἶναι. Οὐ τῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ S ἕτερα πλείῶτα ὁ Ο'σιος πεποιηκὼς, καὶ θεῖ πλέῖον θαυμασωθεὶς θεῖ τῇ τῆς ἀρετῆς ὀργάνῳ, ἐμ εἰρήνῃ πρὸς τὸν Θεὸν μετεβέβηκεν, ἀξιομνημόνευτα συγγράμματα τῇ Ε'κκλησίᾳ καταλελοιπὼς, εἰς τὴν ἅπασι ὠφέλειαν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῦ Ο'σίυ Παρθὸς ἡμῶν Γ'ακώβυ τῦ ἀσκητῦ.

ΕΙ. Α' πῆλθε σαρκὸς, ὥσπερ ἔκτιμος πάγης,

Ο' σαρκὸς Γ'άκωβος ἀχ ἁλὸς πάγας.

Γ'τος ὁ Ο'σιος τοῖς πᾶσιν ἀποταξάμενος βιωτικοῖς, ᾤκησεν ἐν τόπῳ καλουμένῳ Κελλίοις, ἔτη πεντεκαίδεκα, πλησίον Κωμοπόλεως τινὸς, καλουμένης Πορφυρίωνος, πᾶσαν ἄσκησιν μετερχόμενος. Τύτῳ ποτὲ τῷ Ο'σίῳ, γυναῖον ἑταιρικὸν ὑπό τινων ἀκολάστων ὑβρισθὲν, αἰσχρῶς τε ἐπιπηδήσαν, εἰς ἀσέλγειαν ἐξεκαλέῖτο. Ο'ς, τύτῳ τῷ γυναίῳ τὸ μέλλον τος πυρὸς ὑπομνήσας τὴν τιμωρίαν, τῷ Χριστῷ προσάγει μεταμορῶν. Ε'πὼ δὲ ὐδεὶς διαφύγει τὸ πομπεῖν τὰς ἐμέδρας, σωέβη S τῦτον μεγάλῳ πτώματι περιπεσεῖν, ἵνα ὑποτύπωσις γένηται πᾶσι τοῖς ἁμαρτάνυσι, καὶ ὁδηγὸς πρὸς μετάνοιαν. Α'μήρ γάρ τις τῆς εὐδόξυ, θυγάτριον ὑπὸ δαίμονος ἐνοχλύμενον ἔχων, τῷ Ο'σίῳ πρὸς αὐτὸ θεραπεύσοντι προσάγει. Ο'ς ἀξιόμενος, παραχρῆμα τὸ δαίμονος ἐλεύθερον τῦτο. Φοβηθέντος δὲ τὸ πατρὸς, μήποτε πάλιν ὁ δαίμων ἐνοχλήσῃ τῇ Κόρῃ, αὐτὸν σὺν ἀδελφῷ κομιδῇ μέῳ, πρὸς τὸ σπηλαίῳ τὸ Μοναχὸ καταλιμπάνει. Η'τοι δὲ ὁ μοναχὸς ἐπιθυμίας γενόμενος, φεῦ τὸ σώματος, διαφθείρει τὴν Κόρην. Εἶτα τί γίνεται; ἵνα μὴ ἔκφορος ἡ μυσαρὰ πρᾶξις γένηται, κτείνει μὲν τὴν γυναῖκα, κτείνει δὲ S τὸν ἀδελφόν. τὰ δὲ σώματα ἐμ τῷ παραῤῥέοντι ποταμῷ προσεπιῤῥίπτει. Ω'ς δὲ παντελῶς τῆς ἑαυτῦ σωτηρίας ἀπέγνω, ὥρμησεν εἰς τὸν Κόσμον ἀπελθεῖν. Ο'θεν ἀπιόντος αὐτὸν κατὰ τὴν ὁδὸν, συναντῶσιν αὐτῷ Μοναχόν τινες τῶν ἀνιλαβῶν, ἃ ταῖς παραινέσεσιν ὁ Ο'σιος εἴξας, ἑαυτὸν εἰς τάφον ἐνέβαλε, πᾶσαν σκληραγωγίαν ὑπομένων. Αὐχμῦ δέ ποτε κατὰ τὴν χώραν γενομένου, τῷ Ε'πισκόπῳ τῆς Πόλεως ὁ Θεὸς ἐπισκήπτει, ὡς ἐμὲ Γ'άκωβος ὁ εἰς τὸν τάφον ὧν προσάξηται, ὁ αὐχμὸς λυθήσεται. Τότε δὴ πρὸς αὐτὸν παρθημεῖ παραγενόμενος ὁ Ε'πίσκοπος, S πολλὰ παρακαλέσας, ἐπεὶ πειθὴς προσηύξατο ὁ μακάριος, ὄμβρος κατερρύη πολὺς, καὶ τὴν γῆν ἐνέθυσεν. Ε'ντεῦθεν χρησὰς λαβὼν τὰς ἐλπίδας ὁ Ο'σιος, τεκμήριον μέγιστον τῇ γῇ ὄμβρων φορᾶς ἔσχηκὼς, προσέθηκε τῇ σκληραγωγίᾳ σκληραγωγίαν, S τοῖς δάκρυσι δάκρυα. καὶ ὅτως ἐμ πολιτείᾳ καλῇ, τὸ πνεῦμα αὐτῦ τῷ Θεῷ παρέθετο·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἁγίαι δύο Μάρτυρες, Μήτηρ, ⁊ Θυγάτηρ, ξίφει τελειοῦνται.

ᾨ. Τῇ παιδὶ συγκλίμασα Μήτηρ τὴν κάραν,
Ξίφει συνεξέπεμψε τῷ θυγατρίῳ·
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Χάρις, τὰς πόδας ἐκκοπεῖσα τελειοῦται.

ᾨ. Πόδας Χάρις τμηθεῖσα πρὸς Θεὸν ᾔρκει.
Τὰς ψυχικὰς γὰρ ἐσωτμήθη πόδας.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ Πάσχα Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω, ἔτε Μνήμην ἄγομεν τῆς δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ.

ᾨ. Οὗτε κείμην γὴ ὁ Κριτὴς πάντων κάθη,
Τῆς Δεῦτε φωνῆς ἄξιον κἀμὲ κείμενοις.
Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον ⁊ σῶσον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Δροσοβόλον μὴν τὸν καμίμον.

Ν Ὁμοθέτης Μαμαζόντων ἀκριβέστατος, ὤφθης Σεβασμιώτατε, ὑπαλείπτης τε, πρὸς ἐχθρῶν παντοίων συμπλοκάς. διόσε τιμῶμεν τὸ σεπτὸν ⁊ ἱερὸν, Χριστὸν γῆς Πάτορ μνημόσυνον·

Ξ Ναρμόνιον τοῦ Πνεύματος ἀοίδιμε, ὄργανον ἐχρημάτισας, ὑπηχέμβιον, ταῖς αὐτοῦ ἑκάστοτε προαῖς, ⁊ μέλος σωτήριον ἡμῖν, τὴν μεταμοίας μελῳδοῦν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε·

Θεοτοκίον.

Υ Πρὸ λόγον σε ἡ σύλληψις Θεόνυμφε. Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, τὸν ῥυσάμενον, ἀλογίας πάντας τοὺς βροτοὺς, Λόγον παρέχοντα βοᾶν. ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν·

Ὠδὴ. η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Φ Ωτοφόρος ὡς ἄλλος ἐδείχθης Ἥλιος, διδαγμάτων ἀκτῖνας πέμπων τοῖς πόθοις, σκότος ἀφεγγὲς, ἐκμειώσας Μακάριε, πάσης ἁμαρτίας, φωτὶ τὴν μεταμοίας·

Χ Εἴθροις θείων δογμάτων περικυκλούμενος, ποταμὸς ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ πεπόρευσαι, πρόσωπον τὴν γῆς, καταρδεύων Θεοπέσιε, ⁊ τὴν ἀσεβείας, ζιζάνια συμπνίγων·

Θεοτοκίον.

Ψ Ληθῶς Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, τὸ Ἄγγελε τὸ χαῖρε πίστει βοῶμέν σοι. μόνη τὴν χαρὰν, Χριστὸν γῆς γὰρ ἐκύησας, κεχαριτωμένη, ἀεὶ δυλογημένη·

Ο' Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, ⁊ δικαίᾳ θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ὠδὴ, θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ρ Ωσθεὶς ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, ὅλον σωτῆρα τὸν βίον, θρηνῳδῶν διετέλεσας, ἐκβοῶν μετ' ἐκπλήξεως Ὅσιε. ἀφεὶς τὰ κύματα σου, Σωτὴρ τὸ χάριτος, ταύτην μοι πλουσίως σωτηρῶν, ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ·

Η Δυὸς ὁ λόγος σε καταυγάσεως, παρεκτικὸς ⁊ πλήρης φωτισμοῦ τοῖς προσιοῦσι, Θεοφόρε Ἐφραὶμ ἀξιάγαστε. ἄμεμπτος δὲ ὁ βίος, πάσαις κοσμούμενος, ταῖς θεοφεγγέσιν ἀρεταῖς, ⁊ λαμπρυνόμενος·

Ν Λόγε τῷ Πνεύματος ἐχρημάτισας, ⁊ Ποταμὸς μαμάτων ζωηρύτων πληρούμενος· Ἐκκλησίας θεμέλιος ἄσειστος, θρέασμα Μοναζόντων, ῥᾳθρον ἀνύμνων, θείας καταυγάσεως, Ἐφραὶμ ἀξιοθαύμαστε·

Θεοτοκίον.

Ν Οᾶν ἀδύναται νοῦς ἀνθρώπινος, τὸ ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου Παρθένε μυστήριον. ὁ Θεὸς γὰρ σκηνώσας ἐν μέσῳ σου, κλεῖθρα τῆς παρθενίας, ἃ παρεσάλευσε, μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτὸς, ὁ ἀκατάληπτος·

Ο' Εἱρμός.

Θ Εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον. ὅμως ἡ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Παμάκαρ, ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνομεν, σὺν ταῖς Οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν·

Ἐξαποστειλ. Ο' Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ω Ποταμὸς ὑπάρχεις, ῥᾳθρα χρυσόῤῥυτα βρύων, ⁊ τὰς λαὰς διεγείρων, τῆς μεταμοίας πρὸς πίβον. Χριστὸν ἱκέτευε Πάτορ, Ἐφραὶμ σωθῆναι τὸν Κόσμον·

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐλπὶς ἀπελπισμένων, καταφυγὴ Χριστιανῶν, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, ἐκ πάσης θλίψεως ῥῦσαι, τοὺς αἰτουμένους σε δούλους·

Εἰς τὴν δ'. ᾠδ. τῆς Οκτωήχου.

Δόξα, ἦχ. β'. Κυριακῆ.

Ω Σπερ φοινιξὶ δαυϊτικῶς ἐξηνθήσας, Ὅσιε Πάτορ, τὰς γλώσσας τῷ βλασφήμῳ ἐξέκοψας, ἐν τῇ μαχαίρᾳ Ἐφραίμ. τὰς ἀβύσσους τῶν παθῶν ἐξήρανας δι' ἐγκρατείας. ὄργανον ἀνεδείχθης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. τῷ

Σταυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὸν ὅμτως σὸν θῆκον, αὐτόθοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν ἔλεγε. οὐκ ἔστιν ἐμοὶ πῦρ φιλόϋλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, ἐ λαλοῦν ἐν ἐμοὶ, σὺν θεῷ μοι λέγον. δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. ὅθεν θείῳ Πνεύματι πυρπολούμενος, θῆρας ἠρέθισας, Κόσμου σε θάττον χωρίσαι, ἐ πρὸς τὸν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστόν. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μιῶ. Θεοτοκίον.

Μαρτωλῶν τὰς δεήσεις, προσδεχομένη Ἁγνὴ, ἐ θλιβομένων στεναγμοὺς μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Τῶν ἀναρίθμων ταγμάτων.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, ἐ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγε θρηνοῦσα, Μῆτερ Ἀγνή. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον; τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος, δ'.

Αἰ τρόπων μέτοχος, ἐ θρόνων διάδοχος, τῷ Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρε θεόπνευστος, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, ἐ τῇ πίστει ἐμπλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Γερμανίκε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν σταυρώθη ὁ Κύ. οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, ἐ τῆς Ἁγίας εἰς ς'.

Οὐκ ἀκροστιχίς.

Γερμανίκου τὸν ἔπαινον ἐν ᾄσμασιν ἀείδω μέλπω.

Ὠδὴ, α'. Ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ ὁρυθραῖον πέλαγος.

Θοίας πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, φωτὶ καταύγασον, τὴν συνοικήσας χάριτος ἐν σοὶ, Θεοφόρε Γερμανίκε, ἐ τῶν παθῶν τὴν σύγχυσιν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διασκέδασον.

Ἣν ὥσπερ γονιμωτόκα πέφυκας, ἑκατοστεύσασα, καρποφορῶν τὸν σπόρον τῷ Χριστῷ, Θεοφόρε Γερμανίκε, τῷ τὰς ψυχὰς ἀρδεύοντι, τῇ ἐπομβρίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος.

Ὅσας προγνωστικῇ δυνάμει σου, τὰ ἀγνευθέντα τῆς ψυχῆς, ὁ τοῦ παντὸς Δεσπότης ἐ Θεὸς, Θεοφόρε Γερμανίκε, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, θεοφεγγέσι κατελάμπρυνεν.

Κτίσει τῇ μοναῖς λαμπόμενος, Ἡλίου παμφόρε, Ἀματολῆς ἐξώρμησας λαμπρῶς, αἰθυίας ὥσπερ Ἥλιος, τὴν ζοφερὸν τοῦ Δύσεως, περιαυγάζων τῷ κηρύγματι.

Θεοτοκίον.

Ριάδος τὴν ἀπορθεύτου Παναγνε, τὴν σὺν τέκνοις, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς, ἀδοκήτως Γενήτορος, ἐ σωφρόνως Πνεύματος, τῷ Παναγίῳ Θεομύμφευτε.

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀφρόνως με τὸν μόνον, κεκακωμένον τοῖς δαιμονίοις πάθεσι, τοῖς τοῦ σαρκὸς Γερμανίκε, Μάρτυς τῷ Χριστῷ παραστίμει.

Μόφρονά σε Χριστὸς, τῶν Ἀποστόλων εὖ εἰδὼς τέθηκε, θείῳ φωτὶ λάμποντα, ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις διδάσκαλον.

Ἐκρέμενον διὰ σὲ, τὸν ζωοδότην καθορῶν ἔδραμε, τὸν δι' αὐτὸν θάνατον, πόθῳ ὑποστῆναι Γερμανίκε.

Θεοτοκίον.

Ὃν Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, προκαθαρθεῖσα ὡς σεμνὴ Πνεύματι, τὴν λογικῆς φύσεως, ἐπ' ἀφθορείᾳ γεγένηκας.

Ὁ Εἱρμός.

Τέθραπται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. σύ μου ἰσχὺς Κύριε, ἐ καταφυγὴ ἐ στερέωμα.

Κάθισμα, ἦχος, γ'. Θείας πίστεως.

Εἴφ Πνεύματι πεφωτισμένος, θράσος τύραννον ἐν παῤῥησίᾳ, ποιμαντικῇ μεγαλοφρόνως κατήχησας. ἐ ἐκπεράσας τῆς πλάνης τὸ πέλαγος, πρὸς τὸν λιμένα τὸν θεῖον κατέπλευσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εἴας φύσεως ὑπερέβη, σαρξὶ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου. ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μήτερα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Παράμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἁμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀφώδυνως βλο-

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σώσαντα, μηδρο πρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ω, δὴ, δ'. Ἐπαρθενίας ἐδόξα.

Θεοφόρος καλούμενος φρονιμώτατος· τὸν γὰρ Χριστὸν ἐνδέδυται διὰ πολιτείας, πάντας ἐπαλείφει λαμπρῶς, Μαρτύρων φρόνησιν, πόθῳ τῷ σεφανῶν ἐνδέξασθαι·

Ἐμβρωμένος Γ'γνάτιε τῇ δυνάμει, τῶν ἐν Σταυρῷ παγέντος ὑπὲρ σοῦ Θεοφόρε, θήρας καθηρέθισας, τῷ Κόσμῳ χωρίσαι σε, πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον ὁρῶντα·

Ῥαθεὶς τὸ ὡραιότητος τοῦ Δεσπότου, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν ἔφεσιν ἀκένδοτον ἔχων, τύπτει τὰ παθήματα, προθύμως ἐξήλωσας, Μάρτυς Θεοφόρε Γ'γνάτιε·

Ῥαϊσμένος πορφύρᾳ τῷ σῷ αἵματι, Ἀρχιφόδε καὶ χρίσματι τὸ ἰσόθεον, Μάρτυς διαλάμπεις Χριστῷ, κραυγάζων ἐν χάριτι. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε·

Θεοτοκίον.

Ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα θείᾳ δυνάμει, δημιουργῶν γεγένηται ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, Κόσμον καταλάμπων φαιδρῶς, ἀκτῖσι Θεότητος, καὶ θεοφωσίας λαμπρότησιν·

Ω, δὴ, ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τὸ πρόσωπον Χριστοῦ, καθορῶν σὺ πρὸς πρόσωπον, Γ'γνάτιε τῶν ἐσόπτρων, ἀληθείᾳ λυθέντων, ἰσώθης σου τῷ ὁρῶντι·

Γλυκασας φωτισμὸν, ἐκ πηγῆς φωτοδότιδος. Γ'γνάτιε ταῖς ἀχράντοις, σὲ Χριστὸς ὁ παλάμαις, κρατήσας καθηγίασε·

Οὗν Πνεύματι Θεοῦ, κεκτημένος λαμπόμενος, Γ'γνάτιε θεοφάνης, ἐπισέλευσε ὡς πλάκας, τὰς μόνας τὰς τοῦ χάριτος·

Θεοτοκίον.

Νῦν σοι φωνῶ, χαρμοσύνως ἐβόησεν, ὁ Ἄγγελος Θεοτόκε, τῷ Δεσπότῃ ἀφράστως, μνώμενος σοι τὸν σύλληψιν·

Ω, δὴ, ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Οφίας, ἑλληνικῆς διέλυσας δόγματα, τὴν ἐμπόρατον ἔχων, τῷ Θεῷ σοφίαν ἱερομύστα, καὶ μετ' ἴχνος, τὸ τῆς πλάνης μεσότειχον ἔλυσας·

Ἡ παύση, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, καθικετεύων Παμμάκαρ, παρασμῶν ῥυσθῆναι χαλεπωτάτων, καὶ κινδύνων, Γ'φθὶς δεδαγμένος ἀπρόσδεκτος·

Ἀνδρεία, καὶ φρονήσει διέπρεψας Ὅσιε, δικαιοσύνης τε φέγγει, Θεοφόρε Μάρτυς καὶ σωφροσύνης, καὶ τῷ κάλλει, τῶν ἀρετῶν ἐφάμιλλος κοσμούμενος·

Θεοτοκίον.

Ἐ μόνῳ, τῶν ἀκαμάτων ἐν μέσῳ ἁράμενος, ὡς καθαρώτατον κέντρον, καὶ κοιλάδων αὐθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρός σου Λόγος προῆλθεται·

Ὁ Εἱρμός.

Τῶσωσοι, κύριε φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥύσαντι Αἵματι·

Κοντάκιον. ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἕωας σήμερον ἑξαπατείλας, καὶ τὴν Κτίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδαχαῖς, τῷ μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ Θεοφόρος καὶ Θεῖος Γ'γνάτιος·

Ὁ Οἶκος.

Ἐρεμίαν ὁ Θεὸς, ἐκ μήτρας ἁγιάσας, καὶ πρὸ τοῦ γενηθῆναι γινώσκων ὡς προφήτης, δοχεῖον ἔσεσθαι αὐτὸν Πνεύματος ἁγίου, ἐμπιπλᾷ τοῦτον σύνεσις, ἐκ μεταβάσεως βιώσεως, ὃ Προφήτην τοῦτον καὶ Κήρυκα πᾶσι προαγγέλλειν, τὴν Ἁγίαν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ παρουσίαν. Τεχθεὶς ἐν ὁ αὐτὸς Θεὸς ἐκ Παρθένου, πρὸς τὸ κήρυγμα ἐλθὼν, εὗρεν ἐκ βρέφους ἄξιον αὐτοῦ τῆς χάριτος ὑποφήτην, Τὸν Θεοφόρον καὶ Θεῖον Γ'γνάτιον·

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΘ'. Η' Ἀμακομιδὴ τοῦ Λειψάνου, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γ'γνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Κ. Χάριτι λύσιν Γ'γνάτιε παμβόροις,
Σῶν σώματος λιπῶσι καὶ πιστοῖς μόρος.
Ἐμμάτῃ Γ'γνατίῳ ἐπαμοδὸς εἰκάδι τύχθη.

Τρίτος διάδοχος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων γενόμενος, δεύτερος Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐχρημάτισε, μαθητὴς δὲ γενόμενος σὺν Πολυκάρπῳ, τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας Προέδρῳ, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Προσάγεται σὺν Τραϊανῷ τῷ Βασιλεῖ, καὶ πᾶσαν ὑπενεγκὼν βασάνων πεῖραν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ραμ, ἐ ὑπράμω παύτων γενόμενος, Θεῶι Ρ'ωμίω φέλεται θηριομαχήσω. Οὗ γενομένης, χριστιανοί τιμᾶ ἄνδρες, τὰ τίμια ἐ ἅγια Λείψανα αὐτῶν, ἀπὸ Ρ'ώμης εἰς Α'μτιόχειαμ ἐμεγκόμτᾶ, δῶρομ ποθάμενομ τοῖς ἀδελφοῖς δωρῦνται. Οἳ μὲ πάσης τιμῆς ἐ φόβυ, ὑπὸ τὴν γῆν αὐτὰ κατέθεντο. ἔ δὴ χάριμ, ἑορτὴν χαρμόσυνομ ἡ Ἐκκλησία παμηγυρίζει·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Α'γίως ἑνδόξου Μαρτύρως, τῆς ἐν Σαμοσάτῳ τελειωθέντως, Φιλοθέυ, Τ'ρφηχίυ, Α'βίβυ, Ι'ωλιαμῦ, Ρ'ωμαμῦ, Γ'ακώβυ, ἐ Παρηγορίυ.

ϐ. Τ' πρὸ προσηλωθέντες ἐν Σταυρῷ Λόγου,

Ε' πτὰ προσηλώθησαμ Α'θλητῶν κάραι·

Τ' τοι τῷ Χριστῷ στρατύσαμενοι, καὶ τὴν πλαύλαν σηλιτάσαντᾶ, ῥοπάλοις τὲς βραχίονας καὶ τὲς μηρὲς σωθλῶνται. Εἶτα ξέονται ἀφειδῶς, ἐ ἀλύσεις βαρέας κ' τὰς χεῖρας ἀλήλως δεξάμενοι, τῇ εἱρκτῇ ἐμαποτίθενται. Καὶ αὖθις ἐξενεχθέντᾶ, ξέονται. ἐ ἁμαρτηθέντᾶ, ἐ τὰς κάρας ἥλοις προσηλωθέντᾶ, τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδωκαμ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Α'γίως Μαρτύρως Σιλβανῦ Ε'πισκόπυ, Λευκᾶ Διακόνυ, Σ Μωκίυ Α'μαχμώσης.

ϐ. Σ ιλβανὸς, Λευκᾶς, Σ Μώκιος βασάνοις,

Σ αρκας ἔδωκαμ, ἐ τὰς ψυχὰς Κυρίῳ.

Οὗ Νεμεσιανῦ βασιλεύοντος, διωγμὸς ἐ' κ' τῆς χριστιανῶν. Τότε ἐμωύθη τῷ Α'ρχοντι τ' Ε'μεσωῶν Πόλεως, περὶ τῦ ἐν Α'γίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβανῦ τῦ Ε'πισκόπυ τ' αὐτῆς Πόλεως. ἐ αὐθέως ἐκρατήθη ὁ Α'γιος, ἐ σὺ τούτῳ ἐ Λευκᾶς Διάκονος, ἐ Μώκιος Α'μαχμώσης, ἐ παρέσησαμ τῷ Α'ρχοντι δέσμιοι. Οὓς ἐ ἐπιμελῶς ὁ Α'ρχων ἀνακρίνας, ὡς ἤκουσεν ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν, Θεὸν μόνον ἀληθινὸν, τὲς δὲ τὰ εἴδωλα σεβομένυς ἀναθεματίσαντας, εἰς μεγάλην ὀργὴν ἐ μανίαν ἐκινήθη. Διὸ ἐ μὴ δυνηθεὶς κολακείαις αὐτὲς μεταπεῖσαι, ἐμάστιξε σφοδρῶς. Σ βαλὼν αὐτὲς εἰς φυλακὴν, ἐλιμαγχόνησεν. Εἶτα πάλιν ἀνακρίνας ἐπὶ ἡμέρας μαστίζων ἐ φυλακίζων Σ ταρηχύνων αὐτὲς τῇ πείνῃ Σ τῇ δίψῃ, ἀπεφλιάτο κατ' αὐτῶν θηριομαχίαν. Βληθέντων δὲ τῆς Α'γίων ἐν τῷ ταδίῳ, καὶ θηρίων διαφόρων ἀπολυθέντων, προσηύξαντο οἱ Α'γιοι ἐκεῖσε τελειωθῆναι. ἐ αὐθέως ὁ τῆς θραπόντων Θεὸς, παρέλαβε τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Τότε οἱ ἄγριοι θῆρες, τῆς Α'γίων αἰδεσθέντᾶ τὰ Λείψανα, ἀνεχώρησαν, μὴ δ' ὁπωσῦν ἁψάμενοι τύτων. Καταλαβύσης δὲ μυκτὲς, χριστιανοί τινᾶ ἀποσυλήσαντες, ἐκήδευσαν αὐτὰ Σπουδαίως, ἀχαριστῦντᾶ τῷ Θεῷ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Α'γίως Μαρτύρων Σαρβήλυ, ἐ Βαβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτῦ, τῆς ἐν Ε'δέσῃ παθήντων.

Τ' τοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανῦ τῦ Βασιλέως. Η'ν δὲ ὁ Α'γιος Σαρβήλος, τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀκαθάρτων θυσιῶν Ι'ερεύς. Καί ποτε ἑορτῆς γενομένης τοῖς δαίμοσιν, αὐτὲς κ' τὸ ἔθος ἐξάρχων τῆς ἀθεμίτων θυσιῶν, παρὰ Βαρσιμαίυ Ε'πισκόπυ ἐλεγχθεὶς, καὶ λοιδορηθεὶς ὡς πολλοῖς αἴτιος ἀπολείας, κατεφύγη τὴν τῦ Χριστῦ χάριτι. Καὶ τοῖς λόγοις τῦ Ε'πισκόπυ πεισθεὶς, προσῆλθε τῇ τῦ Χριστῦ πίστει, μετὰ καὶ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Βεβαίας, καὶ παρὰ τῦ Ε'πισκόπυ βαπτίζονται. Οὕτως εἰς ἐξέτασιν ὁ Α'γιος Σαρβήλος καθίσταται τῷ Λυσίᾳ. καὶ πρῶτον μὲν ῥαβδίζεται. εἶτα σταδίζεται, καὶ μετ' ὀλίγον ξέεται τὴν ὄψιν. καὶ εἰς τὰ ὀπίσω δεθεὶς τὰς χεῖρας, τύπτεται κατὰ τῆς γαστρὸς, καὶ τῆς χειρὸς ἐξαρτᾶται. Ε'μθα ἐ αὖθις κρεμᾶται καὶ ξέεται, καὶ ἐν διαφόροις τῦ σώματος μέρεσι πυρὶ κατακαίεται. Σ τέλος τὸν τῦ μαρτυρίυ στέφανον κομίζεται, ἐν ὀργάνῳ τινὶ βληθεὶς καὶ ἀποθλιβεὶς, περιζόντων αὐτὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν δημίων, εἶτα ἀποτεμόντων τὴν κεφαλήν. σωαπετμήθη δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῦ, τῦτο τῦ Η'γεμόνος προστάξαντος·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῦ Α'γίυ Γ'φουμάρτυρος Βαρσιμαίυ Ε'πισκόπυ Ε'δέσης.

ϐ. Δοὺς τὴν βαρέαν σάρκα γῇ Βαρσιμαῖος,

Σ ώσει βασάσιν ἡμέρας βάρος.

Τ' τος ὡς γέγραπται ψυχικῆς σωτηρίας αἴτιος, τῷ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῷ Σαρβήλῳ γεγομὼς, βαπτίσας αὐτὸν, διεβλήθη πρὸς τὸν Η'γεμόνα Λυσίαν. Ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, ἐτύφθη σφοδρῶς. Εἶτα γραμμάτων βασιλικῶν καταφοιτησάντων, παύσασθαι τὸν διωγμὸν, ἀπελύθη τὰ φρυκτά. ἐν ᾗ τῇ ἰδίᾳ γενόμενος Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ Θεῷ ἀνακαθήσας, πρὸς αὐτὸν ᾠδήμησε·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου. Παῦρος ἡμῶν Ἀφραάτης.

Ὁ. Ὁ σαρκὶ καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἀφραάτης; Ἀθανάτως ζῇ καὶ νεκρὸς φανεὶς ἄπνους.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Ἐν τῷ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι.

Ι Ἐρωσιώνης, ἠγλαϊσμένος μύρῳ, Ὅσιε θείῳ, καὶ Μαρτύρων αἵματι κοσμηθεὶς, ἀμφοτέροθεν διέπρεψας. Ἀλλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζω καὶ Κύριος·

Ν Ομοθεσίᾳ, καταφαιδρύνας Κόσμον ἅπαντα, ἀρτῳ ὑραμίῳ ἔθρεψας τὰς πιστὰς, τῷ Δεσπότῃ σου κραυγάζοντας. Ἀλλογημένος εἶ, ὁ τῷ Ναῷ τῷ δόξης σου Κύριε·

Κ Τιμοβόλοις, αὐλαῖς Παμμάκαρ φωτιζόμενος, αἴγλης ἀρχιφώτου χύσεως λαμπρυνθεὶς, τὸν ὑραμίον ἀπείληφας, χαίρων ἀπόλαυσιν, Θεοφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα·

Γ Ἔτος ὑπάρχων, Θεοῦ ὡς ἔφης παμαοίδιμε, μίλαις κατηλέθης, Μάρτυς ταῖς ῥοαῖς θυμῶν, καὶ τῷ ῥέοντι τὰ σύμπαντα, θείᾳ χρηστότητι, καθαρώτατος ἄρτος γεγενήσαι.

Θεοτοκίον.

Ο τῷ Τίῳ, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε. διὰ σὲ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. Ἀλλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν, ὑπάρχεις παμάμωμε Δέσποινα·

Ὠδὴ, η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Σ Τὼς Θεοῦ ἐνθέου ῥήματος σοφὲ, τρισάδα ἄκτισον, ἐθεολόγησας, μὲ καθαρότητι Ἅγιε, διαμοίας τε λαμπρότητι, μὴ τρομηθεὶς τυραννικῶν θρόνων ὠμότητα, ἀλλ' ἐβόας. πάντα τὰ ὄργανα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον·

Υ Ψωθεὶς ἐμφρόνως σου τὸν νοῦν, τοῖς θείοις δόγμασι, Μάκαρ Γεώργιε, τὸν δαιμονιώδη τύραννον, τὰ ἀπάτης προϊσάμενον, τοῖς τ σοφίας ὀχετοῖς, ἀρδῶν κατέκλυσας, ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ὄργανα κραυγάζωμεν τὸν Κύριον·

Φ Πάρφλαμπόμορφος φωτὶ, τῷ τ Θεότητος, Μάρτυς ἀήττητε, τ ἀθεότητος ἄφατον, ἐξεφαίσας σκοτόμαιναν, Θεσπέσιε φωτοειδεῖς, πέμπων τοῖς μέλπουσιν. ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ὄργανα Κυρίου τὸν Κύριον·

Θεοτοκίον.

Μ Αρίαν ἐν χάσμασι θηρῶν, ὡκ ἐδαλίασας, θεῖε Γεώργιε· ἡ τῶν Τίφων γὰρ δυνάμις, ἐκ Παρθένου ἀμαυρώσασα, τὴν παμπλίαν τοῦ Σταυροῦ σε περιέβαλεν, ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ὄργανα κραυγάζομεν Κύριον·

Ὁ Εἱρμός.

Χ Εἵρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ ἀσεβείας θράσει, παῖδες κραυγάζοντες. ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ὄργανα Κυρίου τὸν Κύριον·

Ὠδὴ, θ'. Λίθος ἀχειροτμήτος ὄρους.

Ε Ῥως ὁ θειότατος Μάκαρ, κατακρατήσας τ ψυχῆς σου, Κόσμου τὰς ὑλώδεις φρομτίδας, πυρὶ αὐλῷ πάσας κατέφλεξε, καὶ ὀρεκτῶν ἀκρότητι, σεφαμηφόρον σε κατέστησε·

Ι Μερὶ λαμπρῷ καθωρμίσθης, γαληνιωτάτῳ Θεοφόρε, ζάλην τῆς κυμάτων ἐκφυγὼν, ὁρμὰς ἀγείων καὶ φοινικῶν θηρίων. καὶ μυῶν φυφάς λαμπόμενος, τ αἰωνίου ἀπολαύσεως·

Ο Κείλῳ κοσμούμενος σέβει, Γρομύσα διαπρέπεις. τ ὁρωσιώνης γὰρ ἐν σοὶ, εἰς σὲ συμπλήθει μαρτυρίου κλέος. καὶ δι' ἀμφοῖν ὡς μέτοχος, τῷ σῷ Δεσπότῃ σωδεδόξασαι·

Σ Γρομφαίτων ὑπάρχων, τῇ παῤῥησίᾳ κεχρημένος, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τιμῶντας σε, ἐκ πειρασμῶν Γεώργιε, μυῶν λυτρωθῆναι καθικέτευε·

Θεοτοκίον.

Σ Τῆς Οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ἁγιωτέρα, πάσης τε τ Κτίσεως Ἁγνὴ, τιμιωτέρα Θεὸν ἐκύησας, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρουσα, τὸν Παρθικοῖς κόλποις καθήμενον.

Ὁ Εἱρμός.

Γ Η͂ος ἀχειροτμήτου ὄρους, ἐξ ἀλατόμησεν Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συμ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σέρρων

μάψας, τας διεφώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλυνόμεν.

Ἐξαποστελ. Γυναῖκες ἀκριβῶς.

Οὐς πόθῳ ἑορτάζοντας, τῇ σῇ φαιδρᾷ ἐπιφοδῳ, Ἰγνάτιε Θεοφόρε, Ἱερομάρτυς Παμμάκαρ, λύτρωσαι πάσης θλίψεως, ἐκ βλάβης τῆς ἀλάστορος, διδοὺς ταπεσμάτων ἄφεσιν, ὡς εἰληφὼς ἐξουσίαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Παράμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τέτοκας Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς συγκατάβαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὴν τοῦ Θεότητος πλοῦτον, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τὸν ᾱ. ᾱ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχ. ά.

Τίλη ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους εἰκών, ἡ ἐπισός σου ἐπέφη ἑορτή, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὰς μυσταγωγίας σου καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα, τῇ ὑπὲρ τὴν πίστεως μέχρις αἵματος αὐτοκατάκρισιν, τῇ μακαρίᾳ ἐκβάσει καὶ ἀοιδίμῳ φωνῇ, τῇ ὅτι σῖτος εἰμὶ Θεοῦ λέγουσα, καὶ διὰ ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι. διὸ μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ σου γεγονὼς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ μοῦ. Θεοτοκίον.

Παράφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ὃσους παρώμνυτε δεινῶς, τῇ ψυχῇ μου πάθεσι, πικροτάτοις θεραπεύσομ, ἡ τὸν Ἀκέφορα, καὶ Σωτῆρα παρτων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν φαυματίσαντα, διαβόλου τῇ κακόμοιαν, καὶ θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Φαγοῦσα τὸν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι. τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λείπῃς μόνῳ με Εὐδοκίτα πολυέλεε, τῇ Μητρί σου, καὶ δέλλιωσι δέομαι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὀρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κα'. Τῇ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου, Πάπα Ῥώμης. Ἡ Ἀκολουθία αὐτῇ ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Εἰς δὲ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸν Ὄρθρον, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸ Ἀποστιχον, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἱππολύτου. ὁ Καμών. Ὠδὴ, ά. ἦχ. δ'.

Ἅρματα Φαραώ.

Εὔτε μαρτυρικαῖς, ἀθρήσωμεν φδαῖς; τὸν Ἱερομάρτυρα, Θεοφεγγεῖ καθορῶντα, χαίρει φαιδρῶς ἐκλάμποντα, Χριστὸν δοξάζομεν πάντοτε.

Τὸ ποίμνιον λογικὸν, πρὸς Χριστὸν ἐγχειρισθεὶς, τοῦτον ἐκμιμούμενος, προκινδυνεύων ἀείσωτε Πάτερ, τῷ ψυχῷ προτέθηκας, καὶ διπλῷ σεφανῷ κεκόσμησαι.

Ὠδὴ, ἱδρατικῷ, ἐκ προστάγματος Θεοῦ, τῆς ἀγαλλιάσεως προκεχειρισμένος, ἐλαίῳ τῷ μαρτυρικῷ Ἱππόλυτε, ἐπεσφραγίσθης διὰ αἵματος.

Θεοτοκίον.

Φλεκτον Μωϋσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, βάτον ἐθεάσατο, σὲ ζωγραφοῦσαν Παρθένε, ἄϋλῃ μὴ φλεχθεῖσαν θείᾳ πυρός. καὶ γὰρ Θεὸν ἐκύησας.

Ὠδὴ, γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ῥμας λογικὰς ἑτοίμασας, καὶ ὡσπερ ἁρμίον, τῇ σῇ προβάτων προτέθυσαι, τῷ ἀπαύστῳ Ἀρχιποίμενα, καὶ Θεοῦ Ἀμνὸν μιμούμενος.

Ἄλλα λογικὸν Ἱππόλυτε, τὰς ποιμαινομένας, θεοπρεπῶς ἐπότισας, τὸ Χριστοῦ δὲ τὸ μαρτυρίας, χαίρων πέπωκας ποτήριον.

Τίφθε Ἀθλητῶν ἡγούμενος, ὑπὲρ εὐσεβείας, ὑπέδυς τὸ μαρτύριον, ὅθεν δοξάζομεν Θεὸν Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ Θείῳ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ἄφθορος Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ

ἦχ. γ΄. ᾠδὴ γ΄. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Φῶς ἦρ ἀείλαμπτες, ἀμεδέχθης τῷ Κόσμῳ, φωτίζων ἀστραπαῖς, ἦρ ἐνθέων σε λόγων, αὐτῶν τὴν διάνοιαν, Γ᾽φαρχα Γ᾽πτόλυτε. Ὅθεν ἅπαντες, τὴν ἱεράν σε ξένην μνήμην σήμερον, χαρμονικῶς ἐκτελοῦμεν, ἐ πίστει γεραίρομεν.

Ὠδὴ, δ΄. Τῆς σῆς ἔσω τῆς γῆς.

Ὦν ἀρετῶν ὡς πολύπλοκος ἡ θεία σειρά. ὡς Ποιμὴν γὰρ ἐ Μάρτυς Γ᾽πτόλυτε, παρὰ Θεοῦ τετίμησαι, σφόδρα ἐν αὐτῇ ἐνφραινόμενος.

Ἦν προσφορὰν τοῦ Ἄβελ ὑπερβέβηκας· λογικὰς γὰρ προσήνεγκας ἅρμας Θεῷ, ἐ τῷ οἰκείῳ αἵματι, χαίρων τῷ Δεσπότῃ παρέσχηκας.

Γ᾽ρετιζόντων τὴν παλίμφημον κακόμοιαν, διὰ τῶν πυράτων ῥεφάμενος Μακάριε, Γ᾽φομάρτυς ἄριστος, πόθῳ τοῦ Δεσπότου γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Σὲ ἴδομεν οἱ Ἄγγελοι Παρθένε Ἁγνὴ, ἐκ τῆς γαστρός σου προελθόντα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐν εὐφροσύνῃ ἔλεγον· δόξα τῇ κενώσει σου Δέσποινα.

Ὠδὴ, ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τ᾽ Μάρτυς ἀληθῶς, Γ᾽φεῦσι γεγένησαι, ἐ Μάρτυσιν Γ᾽φάρχης, ἐ διττοῖς ἀπαστράπτεις, ταῖς χάρισιν Γ᾽πτόλυτε.

Γ᾽θοι μὴ διωγαῖς, ἐν χρυσῷ διαπρέπεσιν, Γ᾽πτόλυτε σοὶ δὲ φέγγει, τῆς σῆς ἱφαρχίας, ἡ αἴγλη τῆς ἀθλήσεως.

Τ᾽θος ἐλλιπικὸς, δυσεβῶν συδιήλεγξας, ὦ ἄριστε τῶν Μαρτύρων, ἐ παραίνομον πλάνην, ἑβραίων θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἐ ὅπλον ἄῤῥαγὲς, κατ᾽ ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν ἐ ἐλπίδα, τ᾽ ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ, ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἐθνικὰς, τῷ Σωτῆρι θυσίαν αἰνέσεως, ἐν Ἐκκλησίᾳ Ὁσίων, ὡς Θεοῦ μεσίτης τε Σ ἀνθρώπων, ἐ προθύμως, τὴν ψυχήν σε πρασῆξας δι᾽ αἵματος.

Γ᾽λήφας, χαρισμάτων πληθὼ διὰ Πυράτος, Γ᾽φομάρτυς θεόθεν, ἐν αὐλαῖς θείαις χειλέων σε, ἐ προσάγεις, ἀχαρίστως σαυτὸν θανατώμενος.

Σὲ θεῖον, τῶν ἀθλητῶν σε Χριστὲ τὸ σύ-

φημα, ἦρ ἐπ᾽ ἐλπίδι κειμένων, ὡς πα ρόντων ἤδη καταῤῥυφώντων, ἐ ἀδίω, τῆς ζωῆς ἡγεμόνων τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα, ἦρ ἁπάντων θαυμάτων καινότερον. ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπαραῤῥήτως, συλλαβοῦσα ὑπ᾽ ἐσωχώρησε.

Ὠδὴ, ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἀρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἰφατικαῖς τε φωτίζας, Γ᾽φομάρτυς πεφιλωμένε, τοὺς βοῶντας Χριστῷ ἐν τῇ μνήμῃ σου. ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὁν προχωθεύτα πλανῶσι, ἄθλον ἱερώτατον Πάτερ, τῇ μαρτυρίᾳ καθορῶν, ἐφεστῶτά σοι χαίρων ἐκραύγαζον. ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὰς αἰκίας ἐνεγκὼν, ὑπὸ τῆς ἐμπύρου ἀγάπης, τῇ μαρτυρίᾳ καρτερῶς, παῤῥησίᾳ ἐβόα Γ᾽πτόλυτος. ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἡν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, ἐ ὑπερφυῶς δεξαμένη, τὸν ἀπαλλοίωτον Θεὸν, εὐφραγχνίᾳ βροτοῖς ἐνδημήσαντα, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ, η΄. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλων.

Σλιπαρὰ ἐ πίων ἡ θυσία. ὁ καλὸς γὰρ Ποιμὴν, προβάτου δίκλω προσάγεται, Χριστῷ κραυγάζων. Γ᾽ερεῖς εὐλογᾶτε, ἐ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀρτυρικῷ σεφανώματι ἀξιοπρεπῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Χριστὲ, ὁ Γ᾽εράρχης ἀνετέλλων, ὑμνεῖτε Παῖδες, γεγηθῶς ἀνακράζων, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ τῷ ἀπειλημένῳ ἀποφάσει, ὁ τῶν Χριστοῦ Ἀθλητὴς, θανάτῳ χαίρων Γ᾽πτόλυτος, ἐβόα Παῖδες, τὸν Χριστὸν εὐλογᾶτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡν ἀπορρήτως ἐ ἀπορως συλλαβοῦσαν, ἐ τεκοῦσαν τὴν χαράν, τὴν Οἰκουμένῃ Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε Παῖδες, Γ᾽εραῖς εὐλογᾶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο' Εἱρμός.

Ὁ ἐμ μορφῇ Ἀ᾽γγέλων ὁραθεὶς τα, ἐμ καμίμῳ πυρὸς, τοῖς ὑμνολόγοις, Χριςὸν τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε Παῖδες, Ἰσφαῖς ἀλογεῖτε, ἐ ὑπερυψοῦτε, εἰς παντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὠδὴ, θ'. Ὁ τόκος σε ἄφθορος.

Σ παμάκλητε Ἱερομάρτυς, διτῇ κατελάμπρυνας τὴν φέγγει, τὴν Χριςοῦ Ἐκκλησίαν, ἐ ἀφραίνεις τας καρδίας ἡμῶν σὲ ὑμνήμτων. ὅθεν σε παντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν:~

Ἡγλωὶ ἀμαβλύσας διδαγμάτων, Παμμάκαρ Χριςοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, μαρτυρικῶν ἐξ αἱμάτων, τὸν κρημνὸς ποταμηδὸν τῷ Θεῷ προσφορεῖς. ὅθεν σε παντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν:~

Ἐδίδαξας σὰ Θεηγόρε, Θεὸν προσκυνεῖσθαι ἐμ Τριάδι, Δημιργὸν ἁπάντων, ὁρατῶν τε ποιημάτων ἐ ἀοράτων, μαρτυρικῶς τε, ἐκοσμήθης διαδήματι:~

Θεοτοκίον.

Σφάπτων σοι Ἄγγελος ἐπέςη, ἐ μαρμαρυγαῖς τ παρθενίας, σφοδρῶς σε ἀτερράφθη, ἑαυτῷ ὡς τ οἰκείας ἐπιλελῆσθαι, δόξης τὸ Χαῖρε, διὸ φόβῳ σοι ἐφθέγξατο:~

Στιχηρὰ, προσόμοια. ἦχ, ά.

Τῶν ἁγίων τα γμάτων.

Ἑρωσύνης τὴν χάριν, Πάτερ δεξάμενος, θείαις διδασκαλίαις, κατεφώτισας παντας, Ἱερόλυτε Θεόφρον, ἐ ἱεραῖς συγγραφαῖς διεσάφησας, τῶν Προφητῶν θείας λόγους φανῶν ἡμῖν, τὰ ἐκεῖσε ἐμφερόμενα:~

Ὁμολογίας ἀθλήσας, σέφει κοσμούμενος, τῶν σῶν αἱμάτων λύθρῳ, τὴν τῆς ἱερωσύνης, στολὴν κατα ποικίλας, ὅλος λαμπρὸς, ἐ ὡραῖος παρέςηκας, τῷ Βασιλεῖ ἐ Δεσπότῃ ἐ Ποιητῇ, Παμμακάριςε Ἱερόλυτε:~

Σ παῤῥησίαν Παμμάκαρ, πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριςὸν, μῶν κεκτημένος παντας, διάσωζε κινδύνων, τοὺς πίςει σε τιμῶντας, ἐ πειρασμῶν, ἐ δαιμόνων περιςάσεων, ἐ ἐκ παθῶν Σ ταισμάτων Σ ἀνάγκων, ἀπροσδέκτοις ἱκεσίαις σου:~

Δόξα, ἐ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀβδῷ τῆς σῆς προςασίας, Θεοκυβέρνητον Ἄγνὴ, τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, ἀπέλασον ἐντεῦθεν, εἰρηνικῶς, πρὸς ζωὴν μεθιθώσα, ἐ τῇ ἁγίᾳ σε ποιμνῇ τῇ ἐκλεκτῶν, σὺ προβάτων σωσεῖθμησον:~

Εἱρμὸς, ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον σὺ Μάρτυσιν:

Ν τῷ ὕψει Βασίλειε, τ Χριςοῦ ἀγαπήσεως, ἀναβὰς κατώπτευσας τὰ ἀπόῤῥητα, αὐτοῦ ἐ θεῖα μυςήρια. ἀπερ ἀνεκάλυψας, ἐ ἐγράψωσας λαοῖς, ἀσεβείας ὡς Κήρυξ σοφός. διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς ἐ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πιςῶς ἑορτάζοντας, τοῖς σοῖς διδάγμασιν Ὅσιε:~

Οὐς σωδέσμους διέλυσας, τῶν αἱρέσεων Ὅσιε, τῇ σοφίᾳ τοῦ λόγου ἐ τῶν δογμάτων σου, ἐ εἰς ὁμόνοιαν ἤθροισας, ὀρθοδόξου Πίςεως, τοὺς ἀγωνώμονας Χριςὸν, ἀφημοιωτὰς Γρηγόριε, ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πιςῶς προσδεχομένους, τὰ σὰ θεόφθογγα δόγματα:~

Ῥαγῆσε θεμέλιον, ὁ Χριςὸς ἐπεςήριξε, τῇ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ Πάτερ Ὅσιε, πιρωῦτα ταύτην ἀσάλευτον, ἐ ἀκαταμάχητον, τοῦ ἐχθρῶν ταῖς προσβολαῖς, Θεορρήμον Χρυσόςομε, Σ πρεσβεύοντα, ἐκ παθῶν ψυχοφθόρων λυτρωθῆναι, τοὺς διψῶντας τοῦ σῶν λόγων, ἐ μοναῖς τὸ πέλαγος:~

Ἡ Τριάδος ἐκλογία, ἀκηράτου λειμῶνός τε, ἀθλητὰ πυρίπνοα Σ τορπρότατα, τοῦ μοναῖς ὡς ὑπαρχοντας, ἀκτῖνας Ἡλίου τε, Σ φωτίζοντας τὴν Γῆν, ταῖς αὐτῶν θείαις λάμψεσιν, ἀφημνίσωμεν, Γωάννην τὸν μέγαν σὺν τῷ Θεάρῃ, Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, καὶ τὸν ὑψίμουν Βασίλειον:~

Δόξα, ἦχος, πβ'.

Νθρωποι τοῦ Θεοῦ, ἐ πιςοὶ οἰκέται, λειτουργοὶ Κυρίου, ἀνδρες ἐπιθυμητῶν, σκάνη ἐκλογῆς, Στύλοι Σ κηρύγματα τ Ἐκκλησίας, Βασιλείας κληρονόμοι, μὴ παρασιωπᾶτε τοῦ βοᾶν, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον:~

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἄληθινή.

Εἰς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὸν ἅ. π. προσόμοια. ἦχ, πβ'.

Τεμήμφος αὐτῆς Χειρί.

Ἡ Χάρις ὑπορίσχυσεν, ἡ Πίστις ἐπεκράτησεν, ἐπληρώθη πάντα χιώσεως Θεοῦ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, διὰ τῶν Διδασκάλων, καὶ σωτηρίαν ἐπλουτήσαμεν:

δ. Καυχήσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Τὰ ῥαγία μυστήρια, αἱ θρώπινα μαθήματα, χαρισμάτων, σωδρομὴ παντοδαπῶν, μετὰ κατορθωμάτων, νικώντων πάντα λόγον, τὰς ῥᾳθυμίας ἐθαυμάτωσεν:

δ. Οἱ ῥᾳθυμήσαντές σου Κύριε ἐμβύσονται.

Ἀσίλειος ὁ σοφὸς μᾶς, Γρηγόριος ἡ Θεία φωνὴ, Γ'ωαύννης, ὁ παγκόσμιος λαμπτὴρ, οἱ ῥᾳθυμότατα πάντων, θεοφάντορες Τριάδος, καὶ λειτουργοὶ συνδοξαζέσθωσαν:

Δόξα, ἦχος, ὁ αὐτός.

Τῶν δούλοι ἀγαθοὶ, καὶ πιστοὶ, εὐεργάται τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, οἱ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας βαστάσαντες, καὶ τὸ δεδομένον τάλαντον αὐξήσαντες, καὶ τοῖς μεθ' ἡμῶν ἐλθοῦσι, μὴ φθονήσαντες. διὸ λέλοικται πύλη Βασιλείας ὑμῖν. εἰσελθόντες οὖν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ ποιήσαντος, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιοι Διδάσκαλοι:

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τί δῶ σοι προσφέρω ἐπὶ σοὶ, κατηχυμένος ἀπὸ σοῦ, ἐκπορεύεται Ἀγνὴ, Παρθένε Θεοτόκε. ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως:

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, δ'.

Τῶν Ἀποστόλων ὁμόβιοι, καὶ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρηνεῦσαι τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος:

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσῶμεν ἅ. ἦχ. καὶ ψάλλομεν, π προσόμοια, ἦχ, δ'.

Ὡς γενναίου σὺ Μάρτυσιν.

Ἀ τῆς χαρίτος Ὄργανα, τὰς Κιθάρας τῷ Πνεύματος, τὰς ἀσήμους Σάλπιγγας τῷ κηρύγματος, τὰς φοβερὸν καὶ ἀξάκουστον, ἐξ ὕψους ἠχούσας βροντὰς, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, γνωριζούσας τοῖς πέρασι, βροὰς Κήρυκας, τῆς μεγάλης Τριάδος Γ'ωαύννην, καὶ Βασίλειον ἀξίως, σὺν Γρηγορίῳ τιμήσωμεν:— Δίς.

Ἡ τῆς Τριάδος οἱ πρόμαχοι, εὐσεβείας οἱ πρόβολοι, οἱ μετὰ τοὺς δώδεκα τροὰς Ἀποστόλοι, οἱ ἐξ Ἐδὲμ αὐλιζόμενοι, τὸ ζῶν ὕδωρ Ποταμοὶ, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ζωηρρύτως ποτίζοντες, θείοις ῥεύμασι, τὰ μεγάλα Στοιχεῖα, τὰ τῆς Πίστεως, ὥσπερ Κτίσιν σωτηρίως, ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν:— Δίς.

Τὰ κείσε λαλιαὶ φησὶν, ἃ δὲ λόγοι λεγόμενοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. εἰς πᾶσαν γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. ἐν ἡλίῳ ἔθετο σκηνὴν αὐτοῖς, καὶ αὐτὸς ὡσεὶ νυμφίος προελθὼν ἐκ νυμφῶνος αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας τοῦ δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ. ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ, καὶ τὸ κύκλωμα αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἄκρα αὐτῶν. οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρύψεται τὸν καύσωνα αὐτοῦ. ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὴν σκηνὴν αὐτοῦ. ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὴν σκηνὴν αὐτοῦ. ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὴν σκηνὴν αὐτοῦ. Δίς.

Δόξα, ἦχος, πβ'.

Ἀ τῆς μυστικῆς σημφόνου τῆς Πνεύματος Σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας αὐθυμήσωμεν. τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα. τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους. τοὺς πρεσβεύοντας παντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσῃ σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ὑμνήσῃ σε τὸν ἀλόχευτον τόκον;

Ἐν σοφίᾳ, ἐν τῇ Ἀναστασίᾳ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων, τὴν γενομένην παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γ'ωαύννου Μητροπολίτου Εὐχαΐτων. Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, ψάλλομεν τὸ, Μακάριος ἀνήρ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Πάτρας

ὁ γὰρ ἀληθῶς ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς. οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Προκειμένου τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 8.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς, τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει. κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. οὐκ ὑποστελῇ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Ps. 15.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι'. 14.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ Οὐρανὸς, καὶ ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν τοῖς Πατράσιν ἡμῶν προσέλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς παρὰ πάντα ἔθνη, καθὼς ἡμέραν ταύτην.

Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων. ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερὸς, ὃς τὸ οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐ δὲ μὴ λάβῃ δῶρον. Ὁ ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου. ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα, καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1.

Δίκαιων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντα, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ ἰδιόμελα, Ἦχος β'.

Εὔτε τῆς Οὐρανίης Τριάδος οἱ λαμπάδαι, τὸν ἐπίγειον Τριάδα, τῶν θείων Ἱεραρχῶν ἀνυμνήσωμεν. τὸν Γρηγόριον, τῆς Θεολογίας τὸν ἐπώνυμον· τὸν Βασίλειον, τῆς Βασιλείας τὸν φερώνυμον, καὶ Ἰωάννην τὸν ὅμως χαριτώνυμον· τοὺς τῆς σοφίας βυθούς. τῷ Πνεύματος τὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ῥᾴθρα τὰ ὠκεάνια, τὰς Πηγὰς τὰς ἀεὶ βλυζούσας, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἁλλόμενον, τοὺς διαυγεῖς Μαργαρίτας, τοὺς ἐπιγείους Φωστῆρας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας, τὰ ἀγλαόκαρπα Δένδρα, τοὺς οἰκονόμους τῆς χάριτος, Χριστοῦ μου τὸ σῶμα, καὶ τὴν Τριάδος τοὺς ὑπερμάχους, τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀμέσως ἐλλαμπομένους, καὶ πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Οὓς ἁψαφθέντας αὖθρακας, ἐκ τῆς ἀσβέστου πυρὸς, οἱ δι' αὐτῶν φωτισθέντες, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν. ἔτοι γὰρ τῇ πρὸς αὐτὸν σχέσει ἐκπυρωθέντες, φωστῆρες τοῦ Κόσμου ἐγένοντο, ζωτικὴν τοῖς πτωχοῖς χρηματίζοντες δύναμιν, Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἀσεβῶς ἀφανηρύττοντες. οἷς καὶ ἡμεῖς προσέπωμεν. Χαίροις Τριάδος, τριὰς ἡ θεόσοφος.

Ἦχος, πβ'.

Οὗ Δαβὶδ τῷ σφενδόνῃ τῷ τρίπλοκον, τῷ Σολομῶντος σφαρτίον τὸ κόκκινον, τὸ τοῦ Λόγου φραγγέλιον βίπλοκον, τοὺς σοφοὺς Γεράρχας, Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεῖον, Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν. τὸν μὲν γὰρ Γολιὰθ, τῷ ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ καταβαλόντες, τῷ πίστει πρὸς ὁμόνοιαν ἤγαγον, τῷ ὁρυθραίῳ τοῦ Χριστοῦ περιτειχίσαντες αἵματι. καὶ τοὺς θεοκαπήλους αἱρεσιάρχας, τῷ περιβόλῳ τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ ποίμνης, μακρὰν ἀπελάσαντες διὰ τῶν λόγων, καὶ ἔτι τῷ πίστει φυλάττουσι, καὶ πρεσβεύουσι Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, πδ'.

Πεφανῇ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς διὰ τῶν Διδασκάλων, τὰ ἤθη κοσμηθέντας, τοὺς βίους βελτιωθέντας, θεογνωσίας αἴγλῃ, τὸν νοῦν περιλαμφθῆναι. διὸ κράξωμεν. Τριὰς Ἁγία, Κυρία τῶν πάντων, ταῖς τῶν ὁσίων Ποιμένων προσευχαῖς, τὸ σὸν ποίμνιον τοῦτο, εἰρηνικὴν σωτήριον, ἀσφαλῶς καὶ ἀλύπως, καὶ σῶον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος, πβ'.

Τριὰς Ἁγία καὶ προσκυνητὴ, δόξα τῇ σοφῇ προνοίᾳ σου. ὅτι θείους μεγάλους Φωστῆρας, τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἀνθρώπων ἐχαρίσω, τῷ φωτὶ λαμπαδοχοῦντας, τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ τῇ αἴγλῃ φρυκτωροῦντας, τῶν σωτηρίων σου καὶ σεπτῶν θελημάτων: δι' ὧν οἱ οἰκουμένην φῶς γνώσεως πλουτοῦσα, τῷ σῷ δόξαν ἀναγάζεται, καὶ πρὸς τὴν Βασιλείαν σου τὴν μακαρίαν ἀνάδειξαν, τούτων ἡμᾶς ταῖς θείαις ὑπακοῦειν παθοῦσα διδασκαλίαις. καὶ αὐτὴ τῶν ἀνόμων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάκουσον, ὡς Θεὸς παμοικτίρμων, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον φιλάνθρωπε.

Δόξα, ἦχος, πβ'.

Οὓς Γεράρχας τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τῆς Πίστεως τοὺς Πύργους, καὶ τῶν πιστῶν Διδασκάλους καὶ φύλακας, συμελθόντες ὦ φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας Φωστὴρ, Βασίλειε σοφὲ, καὶ φύλαξ ἀπερίβρεπτε. Χαίροις, ὁ μὲν ὁ ὑράμιος, Ἀρχιερεῦ μέγιστε, Θεολόγε Γρηγόριε. Χαίροις, ὦ χρυσολόγε πάγχρυσε Ἰωάννη, ὁ τῆς μετανοίας διαπρύσιος Κήρυξ. Ἀλλ' ὦ Πατέρες ἰσάλβιοι, μὴ παύσησθε ἀεὶ πρεσβεύειν Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν παγίερον καὶ θείαν παγήγυριν.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Ἡ τῶν Παρθένων καλλονὴ, καὶ χαρμονὴ τῶν Νόων, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ τῶν πιστῶν ἀρραγὲς περιτείχισμα, συμελθόντες ὦ φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις Παρθενομήτωρ Ἁγνὴ, Λυχνία χρυσαυγὴς, καὶ Πύλη ἐπουράνιε. χαίροις Σκηνὴ ἁγιάσματος, ἣ τὸν Θεὸν χωρήσασα σὺν μήτρᾳ σου Παναχράντε. Χαίροις, τῶν ὑπερανίων Ταγμάτων ὑπερτέρα, ἁπάντων ἀσυγκρίτως. διὸ Μητέρα Δέσποινα, μὴ λίτησι φρουροῦσα τοὺς δούλους σου, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε πίστει καὶ πόθῳ ἀεὶ, καὶ τὸν Τόκον σου προσκυνοῦντας τὸν ἄφθορον.

Εἰς τὸν ϛ'. ψ'. προσόμοια, Νείλου τοῦ Καυσοκαλύβη. ἦχος, πά.

Πρὸς, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Γεραρχῶν ὑπέρβιοι, τῆς Ἐκκλησίας, τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ φύλοι τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἔδρασμός, τῶν αἱρετιζόντων ἡ κατάπτωσις. Χριστοῦ ποιμά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μαντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, ἐ ταῖς ποικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες, οἱ τ χάριτος, διαπρύσιοι Κήρυκες, μόνοι οἱ προεκθέμενοι, Χριστῷ τῷ πληρώματι, οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω, τῇ Παραδείσῳ αἱ εἴσοδοι, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Η. Καυχήσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Χ Αἱ ροις Ἱεραρχῶν ἡ ῥιαὶ, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι Ἄγγελοι. τῇ Κόσμῳ ἡ σωτηρία, ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, ἐ τῆς Οἰκουμένης οἱ Διδάσκαλοι. τῷ λόγῳ οἱ πρόμαχοι, ἰατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν μυσημάτων, τῆς ψυχῆς ἐ τῷ σώματος. οἱ ἀῤῥοοι, Ποταμοὶ οἱ τῷ Πνεύματος. λόγοις οἱ καταρδάσαντες, τ γῆς ἅπαν πρόσωπον, οἱ Θεολόγοι αἱ βάσεις, οἱ χρυσολόγοι οἱ σθεοι, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Θ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Χ Αἱ ροις Ἱεραρχῶν ἡ ῥιαὶ, τῷ ἐπιγείῳ στερεώματος Ἥλιος, ἀκτῖνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ φισηλίου αὐγῆς, τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀμάβλεψις. τὰ ἀῤῥητα τὰ εὔσεμα, Παραδείσου τὰ κάλλιστα, ὁ Θεολόγος, ὁ σοφός τε Βασίλειος, ὁ Χρυσόστομος, τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος. Πλάκες αἱ θεοχάρακτοι, Μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα, τὸ τῆς σοφίας ἀγλάϊσμα. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ϛ Αλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χαράσωμεν ἑόρτια, ἐ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ παῤῥησίᾳ παινύρει τῶν Διδασκάλων ἡμῶν. Βασιλεῖς Σ Ἄρχοντες σωφρεχέτωσαν, καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας, Ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις, φῶς καλλιῤῥόους ἀειζώους τοῦ Πνεύματος. Παιμένες ἐ Διδάσκαλοι, τῆς σεπτῆς Τριάδος, τεισσοὶς Ἱερομύσας, σωμελθόντα ἀῤῥήμησωμεν. οἱ φιλόσοφοι τῆς σοφῆς, οἱ Ἱερεῖς τῆς ποιμένας, οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς προφάτας, οἱ πένητες τῆς πλουτίσας, οἱ ἐν θλίψεσι τῆς παραμυθήτας. τῆς σωφοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν Θαλάσσῃ τῆς κυβερνήτας. οἱ παντὸς τῆς παντοίας θερμῶς προφθάνοντας, θείας Ἀρχιεράρχας ἐγκωμιάζοντες, ὕτως εἴπωμεν. Παράγιοι Διδάσκαλοι, παράσατε ἐλεεῖν τῆς πιστῆς, ἐκ τῶν τῆ βίᾳ σκανδάλων, καὶ ῥῦσαι κολάσεως, τῶν αἰωνίων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Γερμανῦ Πατριάρχου.

Ϛ Αλπίσωμεν σὺν σάλπιγγι ἁσμάτων. προκίψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ Παντάνασσα Μήτηρ παρθένος, ταῖς ἀλογίαις καταστέφει τῆς ἀῤῥυμήτους αὐτῆ. Βασιλεῖς ἐ Ἄρχοντες σωφρεχέτωσαν, Σ τὴν Βασιλίδα κροτάτωσαν σὺν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τῆς θανάτῳ κρατυμένης πεῖν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως ἀδοκήσαντα. Ποιμένες Σ Διδάσκαλοι, τῷ τῆ καλῆ Ποιμένος ὑποβάγμον Μητέρα, σωμελθόντα ἀῤῥημήσωμεν. τὴν Λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον Νεφέλην, τὴν τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέραν. τὴν ἔμψυχόν τε Κιβωτὸν, τὸν πυρίμορφον τῆ Δεσπότου θρόνον, τὴν μαννοδόχον χρυσέαν Στάμνον, τὴν ζωηφόρον τοῦ Λόγου Πλάκα, ἁπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ἅσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντας, οὕτως εἴπωμεν. Παλάτιον τῆ Λόγου, ἀξίωσον τῆς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας. οἴδαμεν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, α.

Θ Οὺς ῥᾶς μεγίστους Φωστῆρας, τῆς τεισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν Οἰκουμένην ἀκτῖσι, δογμάτων θείων πυρσώσαντας, τοὺς μελιῤῥύτους Ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν Κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας μάμασι καταρδάσαντας, Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Γ'ωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορῥήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν θρασαὶ, σωμελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν. αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Ἕτερον, ἦχ, δ.

Ω Σ τ Ἀποστόλων ὁμόφρονες, ἐ τ Οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρηνεύειν τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν ἀ. Κλό. κα. ἦχος, δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ω τῆς ὑπερβαλλούσης Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν Κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, Πατέρες θεόσοφοι, πήξαντες τὰς αἱρέσεις, παντὸς τῆς κακοδόξου, σβέσαντες ταὶ φλογώδεις, τῆς βλασφήμου συγχύσεις. διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀρθεῖσα Παρθένε Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεόνυμφε, ἡ ἀπαρόγαμε, πίστων ἡ ἀντίληψις, ῥῦσαι παντὸς κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη Θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν β'. Κλό. κα. ἦχος, δ'.

Κατεπλάγη Γωσήφ.

Ἀνελιμῶνι τῇ Γραφῇ, καθάπερ Μέλισσαι Σοφοὶ, προϊστάμενοι ὑμᾶς, περιεδρέναθε καλῶς, καὶ τῇ ἀνθέων τὰ ἄνθη καὶ τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τῇ διδαγμάτων ὑμῶν, προτίθεθε ὁμοῦ, εἰς παιδαισίαν αὐτῶν. καὶ διὰ τοῦτο ἅπας γλυκαιμόμφος, μετ' εὐφροσύνης κραυγάζει. πάρεστε πάλιν, καὶ μετ' ὀτμου, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι Μακάριοι.

Δόξα. τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ῥυσμίαις τῶν παθῶν, ὁ ἀσωτεύσας ἐγὼ, χειμαζόμενος ἀγνὴ, ἐπικαλοῦμαί σε θερμῶς. μή με παρίδῃς τὸν δείλαιον ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους ἡ τέξασα. πλημμυρῶ γὰρ ἄλλην ἐλπίδα ἢ κέκτημαι. μὴ δῦ ἐχθροῖς ἐπίχαρμα καὶ γέλως, ὁ πεποιθώς σοι ὀφθήσωμαι. καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ βούλει, ὡς Μήτηρ ὅσα τοῦ παντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κα. ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἱεροφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς Οἰκουμένης, οἱ Θεὸν δοξάσαντες, ὀργοις καὶ λόγοις Θεοῦ γῆς, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ὀρτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, τῷ σεπτῷ παμήγυρι, τῆς Διδασκάλων τῶν τειῶν. καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐσφέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θείοις δόγμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ῥοσασία ἄμαχε, τῆς θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῆς πεποιθότων σοὶ σε, ἐκ τῆς κινδύνων με λύτρωσαι. σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡ πάντων βοήθεια.

Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τῶν τεταρτῶν ἦχος.

Προκείμενον. ἦχ, δ'.

Οἱ Ἱεράρχαί σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Ε. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον.

Ο' Ν'. Δόξα.

Ταῖς τῆς διδασκάλων, πρεσβείαις ἐλέησον.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις.

Ε. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ στιχηρὸν τῆς Ἁγίων, ἦχ, τῶ β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσιν ὑμῶν, Ὅσιοι Πατέρες, καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πίστιν εἰς Τριάδα Ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ς'. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς ἑ.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ποίημα Γεωργίου Εὐχαίτων.

Ὠδὴ, ἀ. ἦχ, β'. Ὁ Εἱρμός.

Εὔτε λαοὶ, ἀσωμφὶ ἆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι Θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀγάπησε, δικαίας Ἀνυποτάκτου. ὅτι δεδόξασται.

Ὁ μὴ εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως Ἀγνὴ, ὁμολογοῦντα Ἄχραντε, ψυχῆς καὶ σώματος, καλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ ταραγμάτων, σῶσε διάσωσον.

Ἄλλως. Ἐμοὶ, τῶν χαρισμάτων τοῦ ἀβύσσου, ἀποκειμένων ἔγνωσαν. διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, διασωζόμεθα.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσωπησον, τὸν σαρκωθέντα Παρθένε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆ-

μαι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μαι ἐκ πταισμάτων, καὶ μοσημάτων πικρῶν·

Ἕτερος Καμὼν τῶν Ἁγίων, ποίημα τοῦ αὐτοῦ Γ'ωαμνε. ᾨδὴ ἀκροστιχίς.

Τ θεσπέσιον φῶς φαεσφόρον ἀμέρσεν Ἥλιος.

Ὠδὴ, α'. ἦχος δ' Εἱρμὸς αὐτός.

Τίς αἰμοιβὴ, τίς αὐταπόδοσις πρέπουσα, τοῖς ἡμετέροις ἀνθρώποις, προσενεχθήσεται, παρ' ἡμῶν ἀνθρώπων; διὸ πρὸς τὸν ἀεί-μναι, χαραγωγούμεθα·

Ἠτρεικαὶ, γλῶσσαι δ' τέχναι δ' μέθοδοι, δ' πᾶσα λόγων δυνάμις, μιᾷ εἰς ὑπόθεσιν, συγκιρνάσασαν μίαν, δ' τὰς τετιμηκότας, ἀντιτιμάσασαν·

Διὸ μὲν, ἅδεν ἐν ἔχομεν κτήσασθαι, ἐν γῇ οἱ Οὐρανόφρονες, φύλακες δ' ὤφθησαν, τῶν κοιμωμένων δ' προστάται. κοιμῶν ὧν δ' τῶν ὑμνων, καταξιώθωσαν·

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ κοιμήσει, φιλοτιμίαν Παναμώμε, τῶν ἡμετέρας φύσεως, πάντες δοξάζομεν, χεῖλος σὲ γεγονότες, καὶ συμφωνίαν μίαν, ἀποτελέσαντες·

Ἕτερος Καμὼν τῶν Ἁγίων, ποίημα τοῦ αὐτοῦ. Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ'.

Ἁρματηλάτῃ Φαραώ.

Τὸ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, ἀνωδῆς κατόρθωμα, ἀλλ' ἡ τῆς σῆς Θρόνου, πάρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία σωφρονέστερόν μοι, λόγων χάριν δέδωκε. δι' ἧς δοξάσαι δυνήσομαι, ἃς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν·

Σπορὰ κρατὴρ ὑπόστρωτον Δέσποτα, ἡ ἀγαθότης σου, δ' ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς φιλανθρωπίας σου, ἐκχεῖται δ' διώδυσεν, ὡς καὶ ἄλλος Ἀγγέλους, μὴ σαρκὸς ὑποστήσασθαι, τοὺς μὴ προκαμόντας εἰς ἔπαινον·

Ἐξ Οὐρανοῦ τοῖς Οὐρανίοις ἔπρεπε, δ' τὰ ἐγκώμια, Ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θείοις ἁρμόδιος. Θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὴν φύσει Σ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα ἐν αὐτοῖς δ' φθεγγόμενον· Θεοτοκίον.

Νόμῳ Δικαίων ὁ Θεόφρων σύλλογος, μετ' ἐγκωμίων τελεῖ. οἷς ἡ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως σωδοξάζεται, τελευταίαν δ' πρώτην, δ' μέσην τάξιν ἐπέχουσα, δ' τῆς ἀθανασίας μετέχουσα·

Καταβασία.

Ἔρρον ἀβυσσοτόκον, πέδον Ἥλιος, ἐπεπόλασε ποτέ. ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατόρθωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοπομποπορεύμενον, Σ θαρσέως μέλποντι. ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

Ὠδὴ, γ'. ὁ Εἱρμός.

Τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, δ' τὸν φόβον σου ἐμφύτωσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε·

Θεσβίαις σου Ἀγγὴ Θεὸν ὃν ἔτεκες, παράσχου ἵλατον σοῖς ἱκέταις, τοῖς προσφεύγουσι τῇ σκέπῃ σου, δ' πίστει προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν·

Ἅλω με τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε ἐλπίς μου δ' προστασία, παρασμῶν δ' περιστάσεων, λυτρουμένην δαιμόνων με Ἀειπάρθενε·

Ὀφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐμπύστατον, ἀγκάλαις ὡς φορέσασα Θεοτόκε, ἐξ ἀμοιρίας δ' πλανήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνητάς σε ἱκέτευε·

Ἄλος. Ἐμπέφραγμαι τῆς πίστεως.

Σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν Οἰκουμένην, ὁ Κήρυξ, ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πράτα, ὁ μεγαλώνυμος, συγκρατεῖ τὴν σωτηρίαν ταύτην Βασίλειος·

Ἀμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου Σ τῶν πραγμάτων, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου δ' τῶν δογμάτων, ὃν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλος, ἀστὴρ Ἥλιος, ὁ πολυύμνητος, Θεολέγος σήμερον μακαρίζεται·

Δὺ τὸ φῶς τοῦ Κόσμου, τῷ Κόσμῳ φαίνει. ἰδὺ τῆς γῆς τὸ ἅλας τὴν γῆν ἡδύνει. ἰδὺ τοῦ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρπὸν προβάλλεται, ὁ χρυσοῦς Ἅγιος. οἱ θαμὲν μὴ θέλοντες, δεῦτε φυφήσατε·

Θεοτοκίον.

Πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, δ' φύσιν δοὺς ἑκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς δ' τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβει, οἶδεν ὡς βούλεται. ὅθεν ἀκούεται, δ' Παρθένος τέκτευσα. τίς ἀθαυμάσεται;

Ἄλος. Ὁ ἱερώσας κατ' ἀρχάς.

Γ' τῶν ἠθῶν διορθωταὶ, Σ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτῆρες οἱ κοιμοὶ τῶν ἁπάντων, οἱ δ' πράξεων ἡμῖν, δ' λόγων τύποις δείξαντες, οἱ παιδευταὶ τοῦ βίου, λαμπροὶ λαμπρῶς ἀφημείωσαν·

Πνεῦ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ, Βασίλειον ἐπισήμης, τῶν πυρίμων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν, ὁ Γρηγόριος ὡς πῦρ, ὑψηγορίας ἔμπρησε. τὸ τῆς Χριστοῦ δὲ σῶμα, ἐν Γ'ωαμνῃ ἐλάλησε:

Οὗ μιᾶς αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν, ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει, ὑποκύψασαν αὐτῇ, ὡς δικαίως λαβοῦσαν. Κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφοὺς προβάλλεται ῥήτορας:

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ μήτρᾳ τὸ Ἅγιον, κατασκηνώσας Παρθένε, τὰς ψυχὰς τῶν Θεοφόρων Ἁγίων, οἰκητήριον ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκείνων σώμασι, τὰ κατὰ τὴν Μητρὸς διερμηνεύει Μυστήρια:

Κατάβασία.

Ὁ σφερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, » σφερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν. ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου Αἵματι:

Κάθισμα, ἦχ. πλ.

Τὴν Σοφίαν Καὶ Λόγον.

Οὓς μεγάλους Φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς Πύργους τοὺς ἀῤῥαγεῖς, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος. τὸν σοφὸν Χρυσορρήμονα, καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ Θεολόγῳ. πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυγάζοντες. Ἱεράρχαι βρισμέγιστοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην ὑμῶν:

Δόξα, ὁμοίον.

Ἣν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, ὡς Ἀποστόλοι ἄλλοι βεᾶς τῷ Χριστῷ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, σωρεύσατε τὰ δόγματα. ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις, ἁπλοῖς κατεβάλλοντο, ἁλιεῖς ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ Πνεύματος. ἔδει γὰρ καὶ ὕστερον, τὸ ἁπλοῦν ἡμῶν σέβας, τῇ σύνεσιν κτήσασθαι. ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην ὑμῶν:

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοίον.

Ἣν ψυχή μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῆς πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, πορευομένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τῷ φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραυτλον, καὶ ἐν πυθμένι ᾅδου, ἐλθοῦσαν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβείαις σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα. σὺ λιμὴν γὰρ ἐχεύμαστος. πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῆς πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου:

Ὠδὴ, δ'. ὁ Εἱρμός.

Ἐσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοήν σου, τὸ σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε:

Ὧν ῥαγμάτων μου Δέσποινα, τῆς τῆς ψυχῆς, σαρκός τε μοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι:

Ἐκ περιστάσεως ῥῦσαί με, Μήτηρ Θεοῦ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, μόνη Παρθένε:

Εἱμαζόμενον κλύδωνι, βιωτικῶν, ἁρπασον Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα, καθοδηγοῦσά με:

Ἄλλος. Ἐξ Ἀναστασίμου.

Οἱ μόνοι, ἐκ τῶν κάτω σοφίας γενόμενοι, κυβερνήσιν Ἔνδοξοι, παρὰ τῆς θείας ἐκτήσασθε. ὅθεν ὡς θρασύπαιμαν, ταύτην ἐκείνην παρόφως ὑπετάξατε:

Φιλόσοφοι, τὴν σοφὴν εἰ φιλεῖτε σοφίαν, καὶ λέγειν διδάχθητε, παύτας οἱ λόγοις θαυμάζοντες, πράξεως ἀκρίβειαν, καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι:

Θεοτοκίον.

Ὄψιμος, ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρώϊμος, ὑδάτων αἰώνων τε, Δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου, ἔσταξε Παναμώμητε, καὶ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας:

Ἄλλος. Σὺ μοι Χριστὲ Κύριος.

Τύλος πυρὸς λαὸν πιστὸν προηγούμενος, καὶ φλογίζων, τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως, τοὺς δὲ φυλάς, σώζων ἀσφαλῶς, τοὺς ἑφεπομένους, ὁ μέγας ὤφθη Βασίλειος. θαρσεῖτε δὲ μικάτω, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τηλικοῦτον πλουτήσασα πρόμαχον:

Λώστης φυφὴ, καὶ ἀκοῆς πάσης ἥδυσμα, ὁ σὸς λόγος, πέφυκε Γρηγόριε, Μάννα ζωῆς, Δρόσος γλυκασμοῦ, Μέλι τὸ ἐκ πέτρας, Ἀγγέλων ἄρτος ἁρμόνιος, ἁπλήστως ἐμφορεῖσθαι, τῆς λύτητος πάθων, καὶ πληρῶν ἡδονῆς τοὺς μετέχοντας:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο Ποταμὸς, τῷ χαρισμάτων τῶ Πνεύματος, ἐπληρώθη, μέχρι ἐ προχύσεως, ἐ τὸ καλὸν, πρόσωπον τῆς γῆς, ὡς ῥυφῆς χειμάῤῥους, ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει σόματος, ἀῤῥαίμων καὶ πιαίνων, τῶ Χριστῶ πᾶσαν Πόλιν, τοῖς τῷ θείων κυμάτων ὁρμήμασι.

Θεοτοκίον.

Τ'σιν ἁπλῆμ, αὐαχομενίω σωθέσεως, ἐ φαμεσαν, κρείττονα συγχύσεως, Θεὸν τὸν σὸν, Δέσποινα Τίὸν, οἱ ῥᾶϊς Θεοφόροι, δογματισαὶ ὡμολόγησαν, ἐκ δύο θελημάτων, ἐ διπλῆς ἐνεργείας, τὸν διπλῆμ κ᾽ φύσιν χωρείσαντες.

Καταβασία.

Κάλυψον Οὐρανὲ, ἡ ἀρετήσου Χριστέ. τῆς Κιβωτῶ γὰρ προελθὼν, τῶ ἁγιάσματός σε, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ μαῷ τῆς δόξης σε, ὤφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορύμενος. ἐ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τ᾽ σῆς αἰνέσεως.

Ω᾽δὴ, ε. ὁ Εἱρμός.

Τῶ φωτὸς χορηγὲς, ἐ πῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριος, σὺ τῷ φωτὶ, τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς. ἐκτός σε γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Πλοῦν ἀήττητον, κ᾽ ποικίλων πειρασμῶν ἔχοντά, τῶν δυσμενῶν, πάσης ἐπηρείας, λυτρύμεθα ἀεὶ, οἱ σὲ Θεοτόκον, Ἀῤῥήτ ἐπισάμενοι.

Ὁ μὸς τὸ πλήρωμα, ἡ αὐτοῤῥὰ Χερουβὶμ τέτοκας, τὸν τῶ Θεῶ, ἐκ σῦ σαρκωθέντα, Τίὸν μονογενῆ. ὃν ὑπὲρ τῶν δύλων, τῶν σῶν ἐξιλέωσαι.

Ὸν τῶ παντὸς Ποιητὴν, σὺ ταῖς ἀγκάλαις σε Ἀῤῥήτ φορῦσα, τῶ τοκετῷ ἡμῶν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ἀίλατον δίδε, τοῖς μνῶ ἐκ καρδίας, πρὸς σὲ καταφύγουσιν.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Τ᾽ τὴν πηγὴν, τῶν σαυτῶ χαρισμάτων, ἐκπιὼν ὅλως, φιλαίθρωπε δέδωκας τοῖς Ἁγίοις, ἐλαττωθέισαν, ἀδαμῶς τῇ κενώσει, τὸν δὲ Κόσμον πάντα μεθύσασαν, τοῖς ἐκ τῆς κοιλίας, αὐτῶν θείοις ῥύμασι.

Ἵ᾽ μοι χρυσός; τί μοι πλοῦτος ἐ δόξα, καὶ δυναστεία; καπνοὶ διαῤῥέοντα εἰς ὄῤρα, πάντα οἰχήσω. ὡρα πάντα φερέπω. ἐμοὶ πλοῦτος εἰς πολυθρύλητος, ἡ τῶν Διδασκάλων, τειας ῥητορύσας.

Ἐῖ Ποταμὸς, ἀμβροσίαν ἐ μέκταρ. ῥᾳστοῖς πεινῶσιν ἀθανάτου βρώσις, καὶ τοῖς διψῶσιν, ἄφθαρτος πόσις. ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶνας, Σωσέχον ζῶντας τοὺς πίνοντας. πάντα πλημμυρήσης, ζωῆς ἐμφορήθητε.

Θεοτοκίον.

Σχεν ἰσχὺν, καθ᾽ ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ᾽ οὐκ εἰς τέλος. ἠθέτησε γὰρ μ᾽ τὴν Παρθένον, τὴν σὺ ἰσχύϊ, δυνατὸν τετοκυῖαν, ὑπελθόντα σαρκὸς ἀσθένειαν, ἐ τὸν δυνατὸν σὺ κακίᾳ μεκρώσαντα.

Ἄλλος. Ἵ᾽ματί με ἀπώσω.

Οὐς τῶν θείων πραγμάτων, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων σοφὸς ἐπισήμανας, τὰς τῶν ὄντων φύσεις, φιλαλήθως ἡμῖν σαφηνίσαντας, ἐ τὸν τούτων Κτίστην, πᾶσι χωρείσαντας ὡς θέμις, εὐχαρίστοις φωναῖς ἀμνήσωμεθα.

Ὸ πικραῖνον ἐ σίφον, τῶν πρὸς σωτηρίαν φαρμάκων ἐγλύκανας, ταῖς σοφαῖς τῶν λόγων, ἐπῳδαῖς τε ἐ τέχναις καὶ χάριτι. τῶν ψυχῶν οἱ θεῖοι, θεραπευταὶ θέλγεθε πάντα, εὐσεβῶς ἐ τερπόμενοι σώζεσθε.

Ἰωπᾶ λόγος ἅπας, τῶν θεοκηρύκων λαλοιῶτων τὰ σεσθεα. καὶ κρατεῖ τῆς πάλαι, Διαθήκης ἡ μέα προβάλλουσα, τὰ σεσωτὰ πυξεῖα, τῶν σὺ αὐτῇ νομοθετύντων. οἷς ῥυθμίζεται, πᾶς πιστῶν σύλλογος.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀθανάτου φύσιν, ἡ θνητὴ παρέδραμεν εἰς ἁγιότητα. ἐ Παρθένος Κόρη, τὸς ἀσάρκους Ἀγγέλους παρύλασεν, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, τὸν Βασιλέα τῶν Ἀγγέλων. ᾧ προσβλέπειν, ἐκείνοις ἀδυάτον.

Καταβασία.

Εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, σὺ θρόνῳ ἐπηρμενῶ Θεὸν, ὑπ᾽ Ἀγγέλων δόξης δορυφορύμενον, ὧν τάλας ἐβόα ἐγώ. πρὸ γὰρ εἶδον, σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς αὐγὰς, ἐ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ω᾽δὴ, ς. ὁ Εἱρμός.

Ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον ὑπ᾽ ἀνομίας σε, ἐπικα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καλῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μς ἀνάγαγε:~

Ω Τηρίας λιμένα γιμώσκωμσε, πλέωμ πολυφρόντιδος βίυ τὸ πέλαγος, ἐπικαλῦμαι Δέσποτα, κυβφμῆτιμ ψυχῆς μυ γενέσθαι σε:~

Ι Ἔρας πολιτείας ἐκπέπτωκα, ῥαθυμῶμ ὁ δείλαιος. ἀλλ' ἐπανάγαγε, ἀλογημένη Παράγμε, προσαγαῖς τῶ Τίῦ συ ῥυθμίζυσα:~

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτωμ.

Ι Διὰ σὲ τὴ Τελάδι, ῥιττὰ σωθεολογᾶτε, τὴμ ἀγομνησίαμ τῶ Παῤὸς, τῶ Λόγυ τὴμ γνόμησιμ, ⸗ Πνεύματος, τὴμ ἐκπόρευσιμ μόμυ:~

Ϛ Η μόρομ τῷ οἴκῳ τύτῳ, περιφαμὴς σωτηρία. δύο γὰρ Σ ῥᾶες σωμγμένης, Χριςὸς εἰς τὸ ὄμομα, αὐτῶ τιμῶμ, μέσος παρεςὶ τύτωμ:~

Ζ Πειρομ τ γῆς τὸ βάθος, πρὸς τὸ Οὐραμίομ ὕψος. ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τὺς Ἁγίυς, ἀξ ἧρομ ἐπέκειμα, τῷ Οὐραμῶ, ὁ Οὐραμίος ὁρῶς:~

Θεοτοκίομ.

Η Ε'αμ σε πηγὴμ Παρθμὲ, ⸗ ἀφορμὴμ μυςηρίωμ, ἔχομτάς οἱ ῥᾶες Θεηγόροι, καιμαῖς ὑποθέσεσι, καιμοπρεπῆ, προσαρμόζυσι φράσιμ:~

Ἄλλος. Ἱλάθητί μοι Σωτήρ.

Ρ Ριάδα μοναδικὴμ, θεολογᾶμ ἐδιδάχθημεν, Μομάδα ῥιαδικὴμ, ὑμμεῖμ παρελάβομεν. προσκυνεῖμ ἐμάθομεν, παρὰ τῷ Πατρὶ, μίαμ φύσιμ τρισυπόςατομ:~

Ο Λόγος ἦ ἐμ ἀρχῇ, πρὸς τὸμ Πατέρα συμμάρτυρος. τῷ Λόγῳ Πνεῦμα σωλῶ, ἀλλ' ἐκ τῦ Γνομήτορος. ἁπλῆ Ὁμοούσιος, συμφυὴς Θεότης, ὡς οἱ Θεῖοι φασὶ Κήρυκες:~

Τ τράπτω ⸗ διαιρῶ, τὰ σωαπτῶς διαιρέμενα. εἰ ἀμφὲς ἑμμοῶ, ⸗ ῥία φαντάζομαι. Διδασκάλυς δέχομαι, ῥᾶες Θεοφορήτυς, ὕτω πείθομτας πιςεύειμ με:~

Θεοτοκίομ.

Ἀ Μήτωρ πρὸ τῆς σαρκὸς, ἀπάτωρ μετὰ τὸ σαρκωσιμ. Τίὸς Παῤὸς ⸗ Μητρὸς, ὁταῦτα καλύμενος. ὑπὲρ μὲμ ἀμφότερα. τῷ Θεῷ γὰρ πρέπει, τῶμ θαυμάτωμ τὰ παράδοξα:~

Κατάβασία.

Ε Βόησόν σοι, ἰδὼμ ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριομ. ὁ λαοῖς ἐπέςη. ἐκ Θεῦ Χριςὲ σὺ Θεός μς:~

Κοντάκιομ. ἦχ, β'. Τὺς ἀσφαλεῖς.

Ψ Οὺς ἱφυὲς ⸗ Θεοφθόγγυς Κύριας, τὴμ κορυφὴμ τῆ Διδασκάλῳ Κύριε, προσελάβυ εἰς ἀπόλαυσιμ τῆ ἀγαθῶμσυ ⸗ ἀπαύσιμ. τὺς πόμυς γὰρ ἐκείμωμ ⸗ τὸμ θάματομ, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαμ ὁλοκάρπωσιμ, ὁ μόμος δοξάζωμ τὺς Ἁγίυς συ:~

Ο Οἶκος.

Ψ Γ εἰκαὸς τὰ χείλη διαῤαι, ⸗ κιμῆσαι τὴμ γλῶσσαμ, πρὸς τὺς πρέομτας πῦρ, δωσάμει Λόγυ ⸗ Πνεύματος; ὅμως τοσῦτομ εἰπεῖμ θαῤῥήσω. ὅτι πᾶσαμ παρῆλθομ τὴμ ἀνθρωπίμυ φύσιμ οἱ ῥᾶες, τοῖς πολλοῖς ⸗ μεγάλοις χαρίσμασι, ⸗ ἐμ πράξει ⸗ θεωρίᾳ, τὺς κατ' ἄμφω λαμπρὺς ὑπφάραντες. διὸ μεγίςωμ δωρεῶμ τύτυς ἠξίωσας, ὡς πιςύσυσ θῤάπομτας, Ὁ μόμος δοξάζωμ τὺς Ἁγίυς συ:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Λ'. Μνήμη τῆ ἐμ Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶμ, ⸗ Οἰκυμενικῶμ Διδασκάλω, Βασιλείυ τῦ Μεγάλυ, Γρηγορίυ τῦ Θεολόγυ, Σ Γ'ωάμυ τῦ Χρυσορόμυ.

Κ. Ὁ μὲ δίκαιομ ῥᾶες σέβειμ Ε'ωσφόρυς, Φῶς ῥιοτολαμπὲς πηγάσαντας ἐμ Κόσμῳ.

Κοιμὸμ τὸμ ὕμμομ προσφθέγξαμ πάντας θέμις,

Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι, κοιμὴμ τὴμ χάριμ.

Ε'αρ Χελιδὼμ ἑμὸς καθίσηι μία,

Αἱ ῥᾶες ἀηδόμες δὲ τῶμ ψυχῶμ ἔαρ.

Τὴμ μὲμ γοητὴμ ἡ Τριὰς λάμπει Κτίσιμ,

Τριὰς γε μὴμ αὖτη σὲ τὴμ ὁρωμένωμ.

Α'πώλεσαμ μὲμ, οἱ πάλαι Θεῦ σέβας,

Ε'ξ Η'λίυ τε ⸗ Σελήμης ἀφρόμως.

Κ ἄλλος γὰρ αὐτῶμ θαυμάσαντες καὶ τάχος,

Ω'σπερ Θεοῖς προσῆγομ ἐκ ὀρθῶς σέβας.

Ε'κ τῆ ῥιῶμ τύτωμ δὲ φωςῆρωμ πάλιμ,

Η' μᾶς ἀμωνέχθημεν εἰς Θεῦ σέβας.

Κ ἄλλει βίᾳ γὰρ, ⸗ τε πειθοῖ τῶμ λόγωμ,

Π άθεσι παμτας, τὸμ μόμομ Κτίςμ σέβειμ:~

Κ τίσιμ σωιςᾶ τὴμ δε τὴμ ὁρωμένωμ,

Τ ὸ Πῦρ Α'ὴρ Υ'δωρ τε ⸗ Γῆς ἡ φύσις.

Οἱ δ' αὖ σωιςῶμτές τε Κόσμομ τὸμ μέγαμ,

Τὴμ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ πρὸς Θεόν τε πίστι ὡς ἄλλῳ Κτίσαντι,
Στοιχειακῆς φθορᾶς τριάδος τύπον.
Μέλει γὰρ αὐτοῖς, ὑδενὸς ἧσσ γνίμων.
Καὶ γνίμον μὲν ἔχον, ὑδὲν ἐν λόγοις.
Γρηγόριος γὰρ πῦρ πνέει μᾶς τὸν λόγον,
Πρὸς ὕψος αὖ πείθοντα πάντας ἐκβέχειν.
Τρῖς λειποθυμήσασι δ' ἐκ παθῶν πάλιν,
Ἀναπηρή τις οἱ Βασιλέως λόγοι.
Ἰμάμενος δὲ τῷ ῥοῇ ἧσσ ὑδάτων,
Καρδίαν τε ἐ σόμα χρυσᾶς μόνος,
Καὶ ἐκτακέντας ἐκ παθῶν ἀναψύχει.
Οὕτω πρὸς τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν,
Ἐκ τῆς χθονὸς φθορᾶσι τοῖς τούτων λόγοις.
Λάμψον σὺ τριακοσῇ χρυσατρισήλιος αὐγήν.

Αἰτία τῆς τοιαύτης Ἑορτῆς, γέγονεν οὕτως. Ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὃς μετὰ τὴν Βοταινειάτιν τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας ἐδέξατο, ἐν Κωνσταντινουπόλει φάσις γέγονε παρὰ τῆσ ἐλλογίμων ἢ ἀφαρέτων ἀνδρῶν, τῆσ μὲν ὑποφητευθέντων τὸν μέγαν Βασίλειον, ὑψηγορον αὐτὸν λεγόντων, ὡς τὴν τῶν ὅλων φύσιν ἐξοφθαλμήσαντα τῷ λόγῳ, ἐ ταῖς ἀρεταῖς μικρὸν τοῖς Ἀγγέλοις παραμιλλώμενον, ἢ μὴ δ' ἐκ τοῦ προχείρου συγχωρεῖν τα, καὶ τὸ ἦθος ἐμβριθῆ, ἢ μηδὲν γήϊνον ἔχοντα, ὑποβιβαζόντων δὲ τὸν θεῖον Χρυσόστομον ὡς ἐμαυτίως δῆθεν ἐκείνῳ διακείμενον, καὶ τὸ πρόχειρον εἶναι ἐ ἑλκτικὸν εἰς μεταμέλειαν. Τῶν δὲ τοῦτον δὴ τὸν Θεῖον Χρυσόστομον ὑψούντων, ὡς ἀνθρωπικώτερον διακείμενον ταῖς διδασκαλίαις, ἐ τῷ λείῳ τῆς φράσεως πάντας καθοδηγοῦντα, ἐ πρὸς μετάμελειαν ἐκκαλούμενον, ἐ τῷ πλήθει τῆσ μελιῤῥύτου λόγου, καὶ τῇ κατ' εὔμοιαν δεμότητι, προτιθέντων τοῦτε μεγάλου Βασιλείου, ἢ Γρηγορίου. Ἑτέρων δὲ τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ προσκειμένων, ἅτε δὴ τῷ κομψῷ καὶ τῷ πεποικιλμένῳ τῆς φράσεως, τῷ διαπορῆσαι τῆσ λόγου, ἐ τῷ τῆσ λέξεως ἀνθηρῷ, πάντας τοὺς ἐπὶ τῇ ἑλληνικῇ παιδείᾳ διαβοήτους ἐ τοὺς καθ' ἡμᾶς ὑποφαίνοντι, ἢ τούτῳ τὴν νίκην διδόντων. κἀκείνων ὑποβιβαζόντων αὐτὸν, ὡς συμβαίνειν διαιρεθῆναι τὰ πλήθη, καὶ τοὺς μὲν Γρηγορίτας λέγεσθαι, τοὺς δὲ Βασιλείτας, Γρηγορίτας δὲ τοὺς λοιποὺς. Ἐπὶ τούτοις δὲ τοῖς ὁμόμασι τῶν περὶ λόγους φασιαζόντων, ἢ τούτων ἄτω λεγομένων, ἐπὶ χρόνοις ἐσύφθορον, ὑστέρουν οἱ μεγιστοι ὄντοι καθ' ὑπεροχὴν πρότερον, εἶτα καὶ ἅμα, ὕπαρ ὐκ ὄναρ, τῆς τότε τῆς Εὐχαΐτων Πόλεως τῆσ ἱερῶν ἡγουμένου, Γρηγορίου τοῦ παῦ, αὐδεῖ τ' ἄλλα μὲν ἐλλογίμου, καὶ παιδείας ἑλληνικῆς οὐκ ἀμαθῶς ἔχοντι, ὡς τὰ αὐτῷ πεπονημένα δείκνυσιν, ἀρετῆς δὲ εἰς ἄκρον ἐληλακότι. καὶ μιᾷ γλώττῃ φασὶ πρὸς αὐτόν. ἡμεῖς σὺν ἐσμεν ὡς ὁρᾷς παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ οὐδὲν ἡμῖν ὑπεναντίον ὐδὲ μάχιμον. ἀλλὰ καιροῖς ἰδίοις ἕκαστος τῷ θείῳ κρουόμενοι Πνεύματι, τὰς πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων διδασκαλίας συνεγραψάμεθα, καὶ ἃ ἐμνημονεύμεθα ἐκδεδώκαμεν. καὶ ὁ πρῶτος ἐν ἡμῖν ὐκ ἔστιν, ὅτε μή γε ὁ δεύτερος. ἀλλ' εἰ τὸν σὺν λέξεις, οἱ δύο παρέπονται. Ὅθεν κέλευε αὐτοὺς τοῖς φασιάζουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ διίστασθαι. οὕτω γὰρ καὶ ζῶσι καὶ μετεστᾶσιν ἡμῖν, εἰρηνεύειν καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἄγειν τὰ πράγματα. Ἀλλὰ ἢ ἡμέρᾳ μιᾷ σύναψον, καὶ ὡς σοὶ πρόσηκον, τὰ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπιτέλεσον, ἢ τοῖς ἐξῆς παράδος, ὡς ἡμεῖς σὺν ἐσμὲν τῷ Θεῷ. Πάντως δὲ ἢ ἡμεῖς τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην τὰ εἰς σωτηρίαν συμπράξομεν. δοκοῦμεν γάρ τι καὶ ἡμεῖς ἔχειν παρὰ τῷ Θεῷ. Ταῦτα εἰπόντων, ἔδοξαν αὐθις εἰς Οὐρανὸν ἀναστατοῦσθαι, φωτὶ ἀπείρῳ καταλαμπόμενοι, καὶ ὁμοφρόνως ἀλλήλους μετακαλούμενοι. Ὁ δὲ θεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀγασας, ὁ Εὐχαΐτων δηλαδὴ Γρηγόριος, καθὼς οἱ Ἅγιοι εἰσηγήσαντο, διεπράξατο, τό, τε πλῆθος, καὶ τοὺς φασιάζοντας καταφείλας. (ἐδόκει καὶ γὰρ ἐπ' ἀρετῇ διαβάντος ὁ ἀνήρ.) τῇ Ἑορτῇ ταύτῃ παρέδωκε τὴν Ἐκκλησίαν ἑορτάζειν Θεῷ. Καὶ ὅρα μοι τὸ φρόνημα τοῦ ἀνδρός. ἐπεὶ γὰρ εὗρε τὸν Γρηγοριανὸν μιᾶς, τοὺς τρεῖς ἔχοντα τούτους, κατὰ μὲν τὴν πρώ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πρώτῳ τὸν Μέγαν Βασίλειον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην τὸν Θεόλογον Γρηγόριον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τὸν Θεῖον Χρυσόστομον, σωμάτε πάλιν αὐτὸς καὶ τὴν ἑξακοστὴν, καμόσι δὲ βραπαρίοις καὶ ἐγκωμίοις καταστέψας, ὡς πρόσηκεν αὐτοῖς. Ἀ δὲ μάσει αὐτῶν ὡς οἶμαι γεγομότα, ὐδενὸς λείπομται ἧς εἰς ἔπαινον, ὡς δὲ πάντων ὑπερκεῖσθαι τῶν ὅσατε ἐξ ἐκείνε γεγόμασι, καὶ ὅσα γενήσομται. Ἦσαν δὲ τὴν θέσιν τὸ σώματος καὶ τὴν μορφὴν οἱ Ἅγιοι ἅτοι, ἔχομτάν ἅτως. Ὁ μὲν Θεῖος Χρυσόστομος, τὴν ἰδέαν τὸ σώματος, ἦν βραχὺς πάν τὴν ἡλικίαν, μεγάλῳ κεφαλὴν τοῖς ὤμοις αἰωρῶν. ὀξὺς εἰς τὸ ἀκριβέστατον, ἐπιῤῥινος, ὠρὺς τὰς μυκτῆρας, ὠχρότατος μὲν τὴν λῦχνῳ, κοίλας τὰς κόγχας ἧς ὀφθαλμῶν ἔχων, καὶ βολβοῖς πάνυ κεχρημένος μεγάλοις. ἐφ' οἷς καὶ σωιέβαιμε, χαριέστερον ταῖς ὄψεσιν ἀποσίλβειν, εἰ μὴ τῷ λοιπῷ χαρακτῆρι τὸν ἀχθόμενον παρεδήλα. ψιλὸς καὶ μέγας τὸ μέτωπον, καὶ πολλαῖς ταῖς βολίσι κεχαραγμένος. ὦτα περικάμπτος μεγάλα, καὶ τὸ γένειον μικρὸν καὶ ἀραιότατον, ὑποπολαῖς ταῖς θριξὶν ἐξαμθῶν, τὰς σιαγόνας πεπιεσμένας εἴσω ἔχων τῇ μηκείᾳ εἰς τὸ ἀκρότατον. Τοσοῦτον δὲ περὶ αὐτοῦ ἀναγκαῖον εἰπεῖν. ὅτι λόγῳ πάντας δὲ τὰς παρ' Ἕλλησι σοφὰς ὑπερῆρεν. ἐξαιρέτως δὲ δεινότητι τῇ κατ' σμοιαν, καὶ τῷ λείῳ καὶ ἀμθηρῷ τῆς φράσεως. Εἰς τοσοῦτον δὲ τὴν θείαν γραφὴν ἐσαφήνισεν, ὡς ἧς ἄλλων οὐδεὶς, καὶ τοῦτο τῷ ἀναγγελικῷ κηρύγματι σωετέλεσεν, ὡς εἰ μὴ ἦν ἦτος ὁ Ἅγιος, εἰ δὲ τολμηρὸν φαῖμι, ἔδει πάλιν θεὸν γῆς δύτόραν τὸ Χριςὸν παρεσίαν γενέσθαι. Εἰς δὲ ἀρετὴν καὶ πρᾶξιν καὶ θεωρίαν τοσοῦτος ἐγένετο, ὡς δὲ πάντας ἀρδην ὑπερβαλέσθαι, ἐλεημοσύνης καὶ ἀγάπης χρηματίσας πηγὴ, καὶ ζῆλος αὖτικρυς φιλαδελφίᾳ τε καὶ διδασκαλίᾳ. Ἔζησε δὲ τὰ πάντα ἔτη, τρία πρὸς τοῖς ἑξήκοντα. Ἑτοίμαμε δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριςοῦ θεῷ χρόμοις ἑξ. Ὁ δὲ Μέγας Βασίλειος ἦν τὴν θέσιν τὸ σώματος εἰς πολὺ μῆκος ἐπὶ τὸ ὀρθίου χήματος αἰαδραμών. ξηρὸς δὲ λιπόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος. ἐπιῤῥινος, εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος, τὸ ἐπισκήνιον σιωεσταλκὼς, φρομτιστικῷ ἐοικώς. ὀλίγαις τὸ πρόσωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδόμενος. ἐπιμήκης τὰς παρειάς. κοῖλος τὸς κροτάφους. ἠρέμα ἔχων ἐν χρῷ κορίας. τὴν ὑπήνην ἀφκήμτως καθημένος, καὶ μεσοπόλιος. Οὗτος ἐν λόγοις, οὐ μόνον τὸς κατ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τὸς παλαιὸς ὑπερέβαλε. διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν παιδεύσεως, ἐν ἑκάστῃ τὸ κράτος ἐκτήσατο. οὐκ ἔττον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ ἧς ὄντων προβὰς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀφίχθη, τεσσαράκομτα χρόνων γενόμενος, καὶ ἐπὶ πέντε ἔτεσι τῆς Ἐκκλησίας προστάς. Ὁ δὲ γε Ἱερὸς Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, καὶ τὸν τύπον τῆς ἡλικίας τῷ σώματος, ἐτύγχανε μέτριος, ὕπωχρος, βραχὺ μετὰ τὸ χαρίεντος, σιμὸς, ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφρῦς ἔχων. ἥμερον βλέπων δὲ προσιὼν, θάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιὸς, συγκότερον κεκτημένος. ὃν καὶ οὐκὶ κατὰ τὸν καθὸν σωῆγε. τὸν πώγωνα ὑ βαθὺς, δασὺς δὲ ἐπ' εὐθείας. ἱκανῶς φαλακρὸς, λάκὸς ταῖς θριξὶ, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπνισμένα ὑποφαίνων. Τοῦτο δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ ἄξιον, ὅτι εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τιμὰ καὶ φίλιν κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγκειμένην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἂν ὁ Μέγας Γρηγόριος. βίᾳ λαμπρότητι τὰς κατὰ πρᾶξιν ἀδοκίμως ὑπερβαλών. Ἐπὶ τοσοῦτον θεολογίας προῆχθη, ὡς πάντας ἥττᾶσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς τε ἐν λόγοις, τῆς τε ἐν δόγμασιν. ὅθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο. Προέστη δὲ καὶ τῆς Κωσταντινουπόλεως Ἐκκλησίας χρόνους δώδεκα, ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκομτα ἔτη γενόμενος. Τῶν τριῶν τούτων πρεσβύτης, Χριςὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὰς περὶ αἱρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε, καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρηνικῇ κατα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σει διαφύλαξον, ⸗ τ᾽ ὑραμίτσου Βασιλείας ἀξίωσον. Ὅτι ἀύλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Γ᾽ρομάρτυρος Γ᾽ππολύτου Πάπα Ρ᾽ώμης, Σ τῶν σὺν αὐτῷ, Κενσορίνου, Αὔρας, τε Σ Χρυσῆς, Φίλικος, Μαξίμου, Ε᾽ρκολίνου, Βενερίου, Στυρακίνου, Μίωνᾶ, Κομόδου, Ε᾽ρμῆ, Μαύρου, Εὐσεβίου, Ρ᾽ουφινᾶ, Μαμαχρέου, Ἀμαρδίνου, Ὀλυμπίου, Κύπρου, Θεοδώρου, Τριβουνίνου, Μαξίμου Πρεσβυτέρου, Ἀρχιλάου Διακόνου, Κυρίνου Ἐπισκόπου, ⸗ Σαβαΐνου.

ℵ. Τ ὸλμη θάλασσαν Γ᾽ππόλυτος εἰσδύσα,
Ο ἷα κροαίνων ἵππος ἐν λειοπέδῳ.
Τ αίνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρῖνος,
Η μοῖα ξυρῷ τοῖς σωάθλοις ἀκόμη.
Σ πλάγχνα φλέγουσι Σαβαίνου λαμπάσι,
Τ ὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.
Χ ρυσῆ βυθῷ βληθεῖσα πᾶσῳ τῇ Πόλει,
Ν ύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.
Γ᾽ππόλυτον πόντου τριακοσῇ ἔκταμε ῥεῦμα.

Ἀ Τ᾽ην ἡ ἱερὰ σωόδος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλαυδίου, ἡγεμονεύοντος Βικαρίου τοῦ Οὐλπίου Ρ᾽ωμύλου. καὶ ὁ μὲν Κενσορῖνος, Μάγιστρος ὢν, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἀγαπώμενος, ἐσέβετο τὸν Χριστὸν λεληθότως, καὶ τοὺς χριστιανοὺς ὑποφαντίζετο. Γνωσθεὶς δὲ ἀπεκλείσθη ἐν τῇ φυλακῇ, ἔνθα μικρὸν ἀναπνεύσας, ἔπεισε πάντας τοὺς στρατιώτας πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ. οἳ τιμῶν προσάξει τοῦ Τυφαίνου ἀπεκεφαλίσθησαν, καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ μακαρία Χρυσῆ, Σ ὁ ταύτης ὑπηρέτης Σαβαῖνος, πρότερον πολλὰς ὑπομείναντες τιμωρίας, διὰ τὸ διακονεῖν τοῖς Ἁγίοις, καὶ τὰς ἰχνάρας αὐτῶν ἐκμάσσειν, Σ ἑαυτοὺς ἀλείφειν. Ταῦτα μαθὼν ὁ μακαριώτατος Πάπας Γ᾽ππόλυτος, ζήλῳ θείῳ κινηθείς, ἦλθε καὶ ἤλεγξε τὸν Τύραννον κατ᾽ πρόσωπον. Ὁ δὲ ὑποφλέσας τῷ θυμῷ, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐβασάνισε μετὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐτῷ Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου. Εἶτα δήσας αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἐν τῷ βυθῷ τῆς Θαλάσσης ἔρριψε, Σ ὕτως ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρσιμαίου Ἐπισκόπου.

Ο Βαρσιμαῖος αὖθ᾽ αἵματος Μάρτυς.
Γέγονε Χριστοῦ, καὶ πιστὸς Ἀρχιθύτης.

Γ᾽τος, ὡς γέγραπται, Ἐπίσκοπος ἦν τῆς ἐν Ἐδέσσῃ Ἐκκλησίας, διδάσκων Σ ἐπιστρέφων τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τῆς πλάνης ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ βαπτίζων αὐτούς. Ἐν οἷς καὶ Σάρβηλον τὸν ἱερέα τῶν εἰδώλων ἔπεισε καταλιπεῖν τὰ εἴδωλα, καὶ πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ μετὰ Βιβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ. οἵτινες ἐμαρτύρησαν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ. Εἶτα κρατηθεὶς ὁ Ἐπίσκοπος, παρέδη τῷ Ἡγεμόνι Λυσίᾳ, Σ τυφθεὶς σφοδρῶς, παρεπέμφθη εἰς φρουράν. Εἶτα παυσαμένου μικρὸν τοῦ διωγμοῦ, ἀπελύθη. Σ ἐν τῇ ἰδίᾳ γενόμενος Ἐκκλησίᾳ, ⸗ τῷ Θεῷ εὐαρεστήσας, ἐν εἰρήνῃ πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

ℵ. Ο Θεόφιλος φίλιον τιμᾶται κάρᾳ,
Θ εὸς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρῳ.

Γ᾽τος ὑπῆρχεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου, Σ Εἰρήνης τῆς ὀρθοδόξου Βασιλέως, ἐξ ἧς Συγκλήτου ὑπάρχων. Σφατηγὸς δὲ προβληθεὶς εἰς τὸ θέμα τῶν Κιβυρραιωτῶν, ἀπῆλθε μετὰ στόλου, ἔχων μεθ᾽ ἑαυτοῦ ⸗ ἑτέρους δύο στρατηγοὺς εἰς βοήθειαν, οἳ καὶ ἐφθόνουν αὐτῷ. Ὡς δὲ ἦλθον Σαρακηνοὶ κατ᾽ τῆς χώρας, ⸗ αὐτὸς ἐξῆλθεν εἰς ἀντιπαράταξιν αὐτῶν μετὰ τοῦ στόλου, Σ τῶν δύο στρατηγῶν. Καὶ πρῶτος ἐξώρμησε μετὰ τῆς ἰδίας δρόμωνος, ⸗ εἰσῆλθε μέσον τῶν Σαρακηνῶν, ⸗ καὶ διέφθειρεν. Οἱ δὲ φθονοῦντες αὐτῷ δύο στρατηγοὶ, ἀφῆκαν αὐτὸν μόνον, ⸗ ἔφυγον. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ περικυκλώσαντες αὐτὸν, ἐκράτησαν, ⸗ ἀπαγαγόντες εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ἔβαλον αὐτὸν εἰς φυλακήν. Μετὰ δὲ τέσσαρας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τέσσαρα ἔτη ἐκβαλόντας αὐτὸν, ἰωάγκασαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν. ὡς δὲ οὐκ ἐπείσθη, ἀπεκεφάλισαν αὐτόν:~

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. ὁ Εἱρμός.

Ι'κόμος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λαμπόμενος, οἱ θεῖοι παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτης προστάγματος. μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψάλλομεν. ὑμνητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Ταυρῷ προσαγεῖς, ὁ ἐκ σῆς σωματωθεὶς Θεογενήτορος, Ἀδὰμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον. ὃν μισῶ δυσώπει Παμάμωμε, ἅπαντας κινδύνων ῥυσθῆναι, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. ὑμνητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Ἐλπὶς ἀγαθὴ, προσδοκία τε πιστῶν ὑπάρχεις Δέσποινα. καὶ μισῶ δεόμεθά σου δωρήσασθαι, τῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Τόκῳ σου κραυγάζουσιν. ὑμνητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Ῥαίαν φολιὰ, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ Βαπτίσματος, ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμέλειαν ὁ δείλαιος. μισῶ δέ σοι προσρέχω Παρθένε, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι:~

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ὑπὸ τὰς Μακαρίους Σ δραπετεύει, ἡ πεῖρα αὐτοπρόστατος θρασύτης τῶν αἱρέσεων. κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀπὸ προσώπου πυρὸς, μόθον ἅπαν δόγμα, τοῖς ὑμῶν προσβάλλον φθόγγοις, πυρπμόοις δείκνυται:~

Εὐδεῖς μὴ ἐξέκλιμαν Ἑλλήνων ἄθλους, πειθὼ δὲ τοῦ Τύραννον, αὐθρώποις μόνοις ἐάλοντο. ὑφ' ἓν τοῦ ἀληθῆσαι, οἱ θεῖοι τομώσαντες, ὅπως ἅπαν σύστημα πιστῶν, χαροῦνται λόγοις Σ καταπείθουσι:~ Θεοτ.

Ν σοὶ πᾶσα πρόρρησις ἐπαπειλήθη, καὶ πέρας ἐδέξατο ἐξισώσασα τοὺς λέγοντας. ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα καὶ τῆς προρρήσεως, θαύματα πηγάζουσιν Ἄχραντε, σοφοὺς δηλοῦντα τοὺς ὑμνοῦντας:~ Ἄλλος. Θεῦ συγκατάβασιν.

Ἰσχύσαι καὶ κράζουσαι, ὁρώμεθά τε καὶ ἀκούομεν, ἀρετῆς καὶ σοφίας, οἱ Θεηγόροι φῶτες γεγόνασιν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, βοᾷν προσβεπόμενοι. ὑμνητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Εὖ φωτὸς ἀρωθέν, ἐπιβρομτώσας ἡμῖν Χαίσιον, ἁρπαπῶν τε βολίδας, τοὺς ὑμῶν φθόγγους δεχόμενοι παῖσοφοι, συμμελῳδοῦμεν ὑμῖν. ὑμνητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Ἰφθίζονται χάλαζαι, ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν σωτηρίως, τὰ σαθρὰ τῆς δογμάτων, ἅτις μέσον παῤῥησιάσηται, τῆς κενολόγου, ὀρθὰ μὴ φθεγγόμενος. ὑμνητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~ Θεοτ.

Ἀρθενόν οἰκήσασα, καὶ μετὰ τόκου Παρθένον ἔλιπες, ὁ ἀμέμπτως σοι χέας, Θεοκυήτορ Μαρία Παμάχραντε. πρὸς ὃν βοῶμεν, σωθῆσοι Παμαμώμητε. ὑμνητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~ Καταβασία.

Ἐν τῷ μὴ πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐμοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, ἀσεβῶς μελῳδοῦντες. ὑμνητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν:~

Ὠδὴ, η'. ὁ Εἱρμός.

Ὃν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβαίνα, Σ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Τροχὸν ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπῖδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πίστει, διασωζόμεθα μισῶ. ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον σου Παμακμε, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Θαυμασίας διαιτῆς, ἐπισάμεθα πηγὴν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τῶν ἀθανάτων Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Εἴδομεν ἰάσεων ἡμῖν, ἀενάως τοῖς πιστοῖς Ἀχμὴν πηγάζειν. ὃ τῶν ἀφθόνων χαρὶν, ἀπαρυόμενοι μισῶ, ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον σου Ἄχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Ἄλλος. Ἰμδάλματος.

Οὐκ ἴσμεν ἀσεβῶς, καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, ἀπειροδύναμον, Μονάδα τε καὶ Τριάδα τὴν πάντα ταῦτα, λόγοις κυβερνῶσαν κρείττοσιν. οὕτω γὰρ δοξάζειν, οἱ θεῖοι Θεοφόροι παρεγγυῶσιν. οἷς συμπρασκιοῦμεν, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Νοήσαντες οἱ θεῖοι, Θεοκήρυκες σωσάντες τὴν Τριάδα, καὶ τὸ ἀμέριστον, ἐν πᾶσι τετηρηκότες, τῇ θείᾳ φύσει, μίαν παρ'

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αὐτῆς αἰτέλαβον, ἀμόρφωτον δόξαν, εἰς ἔπαινον σὲ συγκαλυμμένων, τοὺς ὑποφυλλοῦντας, αὐτῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄ Λυσον τὸ καθ' ἡμᾶς, αἰτιδύς τε τὸ οἰκεῖον ὁ Εὐθρέτης, ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ Παρθένε. ποιεῖ γὰρ, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν καθίσταται. μᾶλλον δὲ Σ πάσχων ἑκών, διὰ πάθους τὰ πάθη λύει, ὡς οἱ θεῖς Πατέρες, ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν.

Ἄλλος. Ἑτεροπλασίως κάμινον,

Ὃ Τὸν ὁ Θεὸς σωτήρωσεν, εἰς ὁμότιμον σῶσιν, ἐγκωμιαστὴς μὴ χωριζέτω ἄνθρωπος. ἀλλ' ἴσως ἡγούμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν, ἴσων ἐν τῷ ὕμνῳ, μελῳδῶν ἀξιούτω. οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ὑμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὃ Γενναῖοι δὲ ἄμαχοι, τῆς Θεότητος σύμμαχοι, δὲ τῆς ἀληθείας ἀψευδεῖς συνήγοροι, τὰ βάθη τῶν Πραγμάτων, καλῶς ἀπερανάμενοι, τὰς θεοπρεπεῖς, περὶ Θεοῦ ἀπολήψεις, ἐκεῖθεν σωτηρίως Σ διδάσκουσι φάλλειν, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἓ Οὐρανῷ μὲν μέγιστοι, δύο λύχνοι φωτίζουσιν, ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον. ἐκ γῆς δὲ φανότερον, τὴν σύμπασαν αὐγάζουσι, θεῖς κατὰ τὸ αὐτὸ, ὑπερμεγέθεις φωστῆρες, συλλάμποντες ἀλλήλοις, καὶ συμφάλλοντες ἅμα. Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Σπ.

Ζ Πρὸ ἡμῶν ἡ σάρκωσις, Σ τὰ πάθη τὰ τίμια. δι' ἡμᾶς Θεὸς μετὰ νεκρῶν ἐγένετο, θανάτῳ μὲν ἄγνωστος, οἷα παθῶν ἐλεύθερος, τῇ δὲ πρὸς τὴν σάρκα τὴν θνητὴν κοινωνίᾳ, λεγόμενος Σ πάσχειν, μεταχείρ ἐν θανάτῳ. μεθ' ἧς ὑπερυψώμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Καταβασία.

Ἅ Στέκτω πυρὶ σωθέντες, οἱ θεοσεβείᾳ πρόσφατες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἤμελπον. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, θ'. ὁ Εἱρμός.

Ο Ὁ μὲν ἐκ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, τὴν ἄῤῥητον σοφίαν, ἄκρατα καινουργῆσαι τὴν Ἀδὰμ, βρῶσει φθορᾷ πεπωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὃ Εὐμακάρισε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν, προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί. σῶσόν με Μήτηρ τὸν ὄντως ζωῆς, καὶ φυφῆς ἀνυμάτου, πληθῆναι καθικέτευε Λόγον, τοὺς ἐν πίστει Σ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντας.

Ζ Πιφανεῖσα Παρθένε, τὴν ψυχῆς μου τὸ ζόφον, φωτὸς σου ταῖς αὐγαῖς ἀστραπαῖς, αὐγασον πύλη τοῦ θείου φωτὸς, καὶ πυρὸς αἰωνίου, ῥυσθῆναι καταξίωσον Λόγον, τοὺς ἐν πίστει Σ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντας. Σπ.

Ζ Ν τῇ γαστρί σου σκιρτώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων, Πατὴρ ὁμοτίμου ἐγέννησεν Υἱὸν, τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος, καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ Θεομήτορα ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς πίστει προσκυνοῦσι, τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

Ἄλλος. Ἀναφορὰ Γενεσίου.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν ἐν ὑπεραίροις, φωστῆρας θεῖς μεγάλους.

Ι Δὸ τὸ ὑμέτερον Γεώργιον καὶ Ποίμενον, ὑπὲρ ὧν τὰς μεγίστας πόνους ὑπέστητε, εἰς σὺν συνελθόντες ὁμῶν, τοὺς θεῖς ὑμᾶς, συμπαραλαβόντες, κοινῇ ἔχει αἴνεσιν, τῇ ὑμῶν ἡδίστῃ σῴσιν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἱεροστολαμπτῆρας, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίας.

Ο Τὸ δίστομον μάχαιραν, ἣν χαίρεις ἀλλὰ τείστομον, κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προβάλλεται. σὺν ὑραιοχάλκαυτον ξίφος, ἱερὸν ἀκμαῖς κατεστομωμένον, ἀεὶ προμαχόμενον, φιλαμπεῖς μιᾶς Θεότητος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς κεκοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Υ Μῶν τὸ πολίτευμα, σὺν Οὐρανοῖς ἦν Ἔνδοξοι, καὶ τὰ σάρκα φορούμενοι εἰς ἔτι ἄστατον. ὡς εἰλικρινῶς μοι οἰκοῦντες, τοὺς ἐπὶ γῆς, ὑμᾶς σεφομένους, τὰ ἄνω πρεσβεύετε, Σ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι. Σπ.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν.

Τ Ενεῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων Δέσποινα, καταπίνουν τὸν λόγον ἀπὸ πυκνότητος. καὶ μοι παραδόξως συμβαίνει, τὸ ἀπορεῖν, ἐκ τῆς εὐπορείας. διὸ τὸν τοσοῦτόν σε, μεγαλύναντα δοξάζομεν.

Ἄλλος. Ἐξέρχεται ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὰς τῆς Παναγίας, Τριάδος θεῖς Ποιμένας.

Ζ Πήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετὴ, Σ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλῳ ὑμῖν, ἀγγέλῳ ἀμαλάμψασα φιλανθρωπίᾳ, ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπιγείους μυσταγωγήσε. διὸ

ὧν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὧμ Θεὸν τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ ἀσεβοῦντά σε ὁδηγήσωμεν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἐκ βρεφῶν, φωστῆρας φέρεις μεγάλους.

Θ Τὸν ἔτι δύτροφον ἐν τοῖς βρέφεσι. τὰ πρεσβεῖα γὰρ ἔκαστος φέρεται, πρῶτος ὢν ὤν, καὶ τὸν ὁμότιμον ὑπερμικῶν. Ἐξοικειοῦται μᾶλλον δὲ, τὸ ἀλλήλων μίκιν περιχαρῶς. Ἐχώρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ φθόγγῳ παῤῥησίας, λυμαινομένῳ τὴν ὁμοίωσιν. Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸ βρεφοπρεπές, καὶ ἀδιαίρετον, Θεότητος τὸ κράτος.

Ἀτόκως ἡ ἀσέβεια τὸν αὐτῆς, πρωτοτόκον Υἱὸν ἀναδείξασα, τέκνα γενομένη, μισθὸν δι' αὐτῶν, τελευτῶσα Πνεύματι, τῷ ζωὴν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς. Σωζεσθαι ζητεῖται, εἰς τέλος τὸ εἰρηνεύειν, ὧν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε. Καὶ νῦν, Θτ.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν.

Γ Ὁ τὸν Θεὸν τῷ ζῶντος ἡ τῆς σοφῶν, Διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἱὸν, ἐξ ἀποκαλύψεως Πατρικῆς, ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος, ὃν τὸ μυηθεῖσα Μήτηρ Θεοῦ. διό σε καὶ Παρθένον, δοξάσασα Μητέρα, καὶ Θεοτόκον ἐμεγάλυνε. Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν μόνῃ σκιᾷ Σταύρου, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί. πᾶν αἴρειν τὸ τὴν Μίξαν διαιροῦν, Ἅγιον Θεῷ. διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς Ἀμαρχον Υἱὸν, πρωτοτοκήμονα Μητρὶ, ἀπειραύδρως μεγαλύνομεν.

Ἐξαπτερύγ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀ τῶν φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπὰς, Βασίλειον μετὰ τοῦ Μέγα, Γρηγόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀναδήσωμεν πάντα. Ἕτερον ὅμοιον.

Ἑνιαία Θεότης, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς Ἀγίας Θεοτόκου, μὴ χωρισθῶ τῆς σῆς δόξης. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ρυσοπλοκώτατε Πύργε, καὶ δωδεκάταχε Πόλις, ἡλιοστάλακτε Θρόνε, Καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλαχθεὶς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἰδιόμελον ἦχ. δ. καὶ ψάλλομεν, τὰ προσόμοια, ἦχ. β.

Ποίοις ἀφημιῶμ ἐγκωμίοις.

Οἵοις ἀφημιῶμ ἐγκωμίοις, στεφανώσωμεν τοὺς Διδασκάλους; τοὺς διηρμένους τοῖς σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς τοῦ Θεοφόρου πρωτοστάτας. Τριάδος, τοὺς ἰσαρίθμους καὶ θεράποντας. φωστῆρας, τῆς Οἰκουμένης διαλάμποντας. τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους. οὓς στεφανοῖς δόξης, ὡς νικήσαντας στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Οἵοις ὑμνῳδίαις κάλλεσιν, ἀναδήσωμεν τοὺς Θεοφόρους; τοὺς Οὐρανομύστας καὶ Κήρυκας, τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας, τοὺς ἀκραιφνεστάτους Θεολόγους. τὸν μέγαν, ἰσοφανέστατον Βασίλειον, τὸν θεῖον, καὶ θεορρήμονα Γρηγόριον, καὶ Ἰωάννην τὸν παμμεγέθη, τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν. οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριὰς, ἀξίως ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Οἵοις ἐγκωμίοις ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς Ἱεράρχας; τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι, καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι. τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας. σωτῆρας, ἐν ὁδηγοῖς λόγῳ καὶ πράγματι, Ποιμένας, χριστομιμήτους διὰ πίστεως, τοὺς ἐπιγείους Ἀγγέλους, βροτοὺς Οὐρανίους. οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστὸς, τῇ δόξῃ ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Οἵοις ἀφημιῶμ ἐγκωμίοις, καταστέψωμεν τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλείῳ Γρηγόριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος, τοὺς φωστῆρας τῆς πίστεως Προμάχους. τοὺς στύλους, τῆς Ἐκκλησίας πιστῶν κήρυγμα. ἅπαντων, ἁμαρτωλῶν παραμύθιον. πηγὰς βλυζούσας τὸ μάμα. ἐξ ὧν ἀρυόμενοι, ἁγιαζόμεθα τὰς ψυχὰς, καὶ τῶν τὰ συγχώρησιν, σφαλμάτων καὶ μέγα ἔλεος. Δόξα, ἦχ, ὁ αὐτός.

Πρὸς τὸ, Σήμερον ὁ Χριστός.

Η Σήμερον αἱ ψυχαὶ, τῇ γνώσει ὑψοῦνται ἐκ γῆς πρὸς. Σήμερον Οὐρανοὶ γίνονται, τῇ Ἁγίου ἐν τῇ μνήμῃ. αἱ γὰρ πύλαι τῆς Οὐρανῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τῆς Δεσποτείας χωρεῖζονται. οἱ λόγοι τῶν λόγων κηρύττουσι, καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν. ἡμεῖς δὲ, πρὸς τὸν Σωτῆρα βοῶμεν. Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ. τοῖς γὰρ πίστει ἐρρύη, διὰ τοῦτο ἐγεγόνατε. Καὶ νῦν, Θτ. ὁμοίως.

Η Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος. Σήμερον νόμον γίνεται, ὁ Μωσεῖ δοὺς τὸν νόμον. Τῇ Ἀγγέλων αἱ Στρατιαὶ τεθάμβωνται, ἐν ἀγκάλαις

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γηραιαῖς κατεχόμενον, τὸν σωέχοντα πάντα θεώμενοι. Συμεὼν ἀλαβείας πληθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόα. Νῦν ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τ' ἐπικήρυ ζωῆς, πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν. εἶδον γὰρ σε Ϛ ἀφράθλως:

Δοξολογία Μεγάλη, ϵ Ἀπόλυσις.

Δίδοται Ϛ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τῆ Καθόμων τῆ Ἁγίων. Ω, δὴ, γ'. Ϛ ϛ'.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΛΑ'. Τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρυ, καὶ Ἰωάννου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰχῶμβ ϗ. ϛ'. Ϛ ψάλλομβ, ϗ. προσόμοια, ϗχ, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀ Θληταὶ γενναιότατοι, ἅγιοι θεοπρόβλητοι, Κύρε Ἰωάννητε μεγαλώνυμοι. ὡς τῆ Τυραννίδω ὠλέσατε, τὸ θράσος τὸ ἄθεον, τῶν μόρων μὲ ἐκβροπαὶ, τυραννήσας με θραύσατε, Ϛ ἰάσασθε, τ' ψυχῆς μὲ τὰ πάθη, καὶ μελλήσης, ἐκλυτρώσασθέ με δίκης, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύοντά:

Οὗ σωέχοντος κλύδωνος, ϵ τ' ζάλης τῆ θλίψεως, τ' ἐπερχομένης μοι Ϛ τῷ σώματος, τῆ ὀδυνῶν με λυτρώσασθε, καθίζοντά Ἅγιοι, πάντα πόνον τ' ψυχῆς, ὁρατῶν ἀοράτων τε, προσγενόμενον. ὅπως πίστει Ϛ πόθῳ μακαρίζω, τὴν ὑμῶν σεπτὴν δυάδα, ὑπὲρ Τριάδος ἀθλήσασαν:

Σ μαοὶ χρηματίσαντά, τῷ Θεῷ ὡραιότατοι, Κύρε Ἰωάννητε τ' Ναὸν ὑμῶν, πηγὴν ἰάσεων δείκνυσθε. ὧ ϕ με προσρέχοντα, ἀῤῥωστήματος παντὸς, ἀπαλλάξατε Ἅγιοι, ἐρυόμενοι τὴν ἀθλίαν ψυχήν μὲ ἐπηρείαις, τῷ ἐχθρῷ ταραττομένην, ϵ τῆ κακίᾳ δελάσασαν:

Δόξα, ἦχος, πλ.

Τὰς Μαρτύρων σήμερον αἰνέταλεν ἡμῖν, ταὲ ψυχικὰς ἀλγηδόνας ἡμῶν θεραπεύσασα, Κύρος ϵ Ἰωάννης οἱ Θαυματουργοί. ὁ μὲν γὰρ Ἰσάγγελον ἀσπασάμενος ἀμίλλαν, τῆ μοναδικῷ βίῳ, μέχρι τέλους ἐδιαπρέψας, αἵματι μαρτυρίου, οἰκειοῦται τῷ Χριστῷ. ὁ δὲ σρατιωτικοῖς, ἐδιαπρέψας καταλόγοις, ταῖς Οὐρανίαις σρατολογίαις συγκαταριθμεῖται. διὸ ἰάσεις μέμοσι, τοῖς ἐν πίσει τελοῦσι τὴν μνήμην αὐτῶν, πρεσβεύονται ὑπὲρ τῆ ψυχῶν ἡμῶν:

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οἱ Μαρτυράσου Κύριε.

Γ Ὡάμι τὸ ἄκαρπον δένδρον Παράμωμε, τὸ μὴ καρπεῦον καρπὸν σωτήριον. διὸ Ϛ φέμω τὴν ἐκκοπὴν, μήπως βληθῶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεσον ὁ ἄθλιος. ὅθεν προσπίπτω, τάτε ῥῦσαί με, ϵ καρποφόρον δεῖξον Ἀχράντε, τῆ Τίῶσε τῆ μεσιτείαις:

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ο Τ' φόβῳ τέκνον βλέπουσε, τὸν τὴν ἐλπίγορον πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπομείναντα, ὅπως τὲς πάλαι ἐκ παραβάσεως καρτῷ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσαντας, θείαν Ϛ σωτήριον ἐλπίγορον, παράσχῃς ἡ Παρθένος. ἔλεγε θρηνῳδοῦσα. ἰῶ μεγαλύνομεν:

Εἰς τὴν ϗ. π. τ' Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, β'. Ἀματολίου.

Δ Εὖτε τῆ πίστῳ ὁ σύλλογος σήμερον, ὕμνοις σέφωμεν, Κύρον σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τὲς ἀροτῆρας τ' χάους τε, ϵ δοτῆρας τῆ αὐτοὺ τῶν ἀφθορωτάτης. ποικιλοτρόπως γὰρ πᾶσιν, ἀμεδέχθησαν ἰατροὶ παμφαεῖς. ὅθεν καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῆ ψυχῶν ἡμῶν:

Καὶ νῦν, δή. Ὅτε ἐκ τῆ ξύλου σε.

Κ Έπει ϵ αὐτίληψις ἡμῶν, τῶν Χριστιανῶν σὺ ὑπάρχεις, ϵ προσφυγὴ κραταιὰ, Μήτηρ τῆ Θεῆ ἡμῶν. ἀλλὰ Ϛ μῶν ὡς ἀεὶ, τῆ ἀῤῥύπνῳ δεήσεσι, μὴ παύσῃ πρεσβεύουσα, σώζεσθαι τὲς δούλους σε ἐκ περιστάσεων πάντων. ὅτι σὲ μετὰ Θεὸν, ἔχομεν αὐτίληψιν πάντα, οἱ Χριστιανοὶ Ϛ καταφύγιον:

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Β Ὅρῶ τὸν παμπέπειρον Ἀγγέλων, ὃν ἀγεωργήτως ἐν Μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας τῶν τὸν κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, Ϛ ἔκραζες τέκνον, γλεῦκος ἐμαπόσαξον, δι' ὃ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐφρήτα, ταῖς ἐμαῖς τῆς σὲ τετοκυίας, λόγε παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος:

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. δ.

Α Θλήματα τ' Ἁγίων Μαρτύρων, τοῦχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βύλας Ἐθνῶν διασκέδασον, τ' Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς ϵ φιλάνθρωπος:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν σωνάθη ἕλξ. οἱ Καθίσμα τὸ Ὀκτωήχου, ἐκ τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως ς'.
Ὠδὴ, ἀ. ἦχος, δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ὁ κύριος καὶ τὸ πλάσμα εἵλκυσας, Κύριε Μακάριε, σωναθλητὴν τῇ πόρνῃ ἐχρημάτισε, Γωαμὴλ τὸν Ἔνδοξον. διὸ φυσῶντὸ κράτιστος, ἐν Οὐρανοῖς σωναπολαύετε.

Τρατείαν πνευματικὴν ζωσάμενος, Κύριε παμέντιμε, τὴν ἐπὶ γῆς στρατείαν τε λιπὼν, Γωαμὴν Παμάφιμε, καὶ δαιμόνων ἤρασθε, παρὰ Χριστοῦ τὰ μισθήρια.

Ἣν ἐθέλησε τὴν ἀρετὴν ζηλώσασαι, γυναῖκες εὔθεοι, παρθενικὴν Γαβριὴλον φωνὴν, ἀσεβῶς ἀμφισάμενοι, μαρτυρικῷ δὲ ἔρωτι, πρὸς τὰς ἀγῶνας ἀπεδύσαντο.

Ὃν σοῦ Κεχαριτωμένη Παράκλησις, ἡμῖν ἀπέτεκε, Δικαιοσύνης Ἥλιος Χριστὸς, καὶ φωτὶ κατελάμπρυνε, τοὺς καθημένους πρότερον, ἐν τοῖς τοῦ σκότους ὀχυρώμασιν.

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται Σοὶ σοί.

Ἀρχίφ τῷ ἀθενεῖ, δυναμωμένῳ τοῖς Χριστοῦ πάθεσιν, οἱ ἐνδόξως Μάρτυρες, τὸν ἀνθρωποκτόνον κατέβαλον.

Ὧν πόνων σωματικῶν, τὰ ἀκρατῆ δὲ φυσικῆς πνεύματι, οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, ἀντιλαμβανόμενοι ἔχαιρον.

Ῥώσθη τὸ ἀθενὲς, τῆς γυναικείας τῇ Σταυροῦ φύσεως. τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ὅθεν αἰδεσίμως ἐροπώσαντο.

Τὸ μόνη τοῖς Σοῖς γῆς, τῇ ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῷ πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Στέφεται Σοὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστὲ κράζουσα. σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στέφος.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀναχαμαιζήλους ἕδρας συμπατοῦντας, πρὸς μαρτυρίαν Ἀθλητὰς θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπτέρωσε ἐν χάριτι, Κύριε Γωαμίνται, Οἰκουμένης φωστῆρας. ὅθεν ἱκετεύομεν, σκοτασμὸν ἁμαρτίας, καὶ μοσημάτων ῥύσασθε ἡμᾶς, τὸν Σοὶ πάντων Θεὸν ἱκετεύοντας.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἐτὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφύγωσι ταπεινοὶ σκέπην θείαν, παρακαλοῦντες ἐλέησον Ἀχράντε. ὅτι ὑπὸρ ῥύμας, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ τοσοῦμαι

Δέσποινα, τὰς κολάσεις ἐκφεύγω. ἱκετηρίαν ποίησον Σεμνὴ, πρὸς τὸν Τόκον σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ὁμοῦ Ἀμαρτίᾳ τῷ Παθεῖ συνηθροίσθητε, ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὡρῶσά σε Χριστὲ, οἴμοι ποθεινότατε, Γιοῦ ἀγαθέ. πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, τὰ σὰ ἀμώμου μου βρέφη Τιὲ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶσε μακρόθυμε.

Ὠδὴ, ε'. Ἐπαρθένευσε τὰ ἔθνη.

Ἀμέσφορε τὸ χάεντος φωταυγία, τὸ δυσμενὲς κατέλυσε, φιλέσφορον πλανήτην, ταύτης πολεμήτορας, φωστῆρας ἐκλάμποντας, Κύριον Γωαμὴλ τε δείξασα.

Ἀτεθέλχθησαν τῷ ἔρωτι τῆς Τριάδος, καὶ ὑπ' αὐτῆς οἱ Μάρτυρες σφοδρῶς ἐρρώσθησαν, Κύριος Γωαμίνε τε, σώσει τὴν κρείττονι, ὄργανα Θεοῦ ἀνεδείχθησαν.

Σεσωτὸν ὑμῶν τὸ Τέμενος θεραπεῦον, τῇ πομπηρῶν πνευμάτων ἀπελαύνει τὴν λώβην, πᾶσί τε τοῖς κάμνουσιν, ἀντιτοῦ Μάρτυρες, χάριν ἀλεξίκακον δίδωσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε, ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ, ς'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἐκ Σωτῆρ ἠδυνάσθη, τῇ Μαρτύρων ἐπόθησε. σὺ Ἅγιε ἐν Ἁγίοις, Κύριε καὶ Γωαμίνη, ἀξίως ἀναπέπαυσαι.

Ὁμοῦ ἔργον ἀγαθὲ, τῷ ἐχθρῷ ἡ καθαίρεσις. σὺ Μάρτυρας εὐσεβείας, τῷ Σταυρῷ ἀπεργάσω, καὶ δόξῃ ἐστεφάνωσας.

Ἐμόνον ἀγαπᾷν, ἀτοπίτῳ φρονήματι, ἀλεύψαντας τὰς παρθένους, Γωαμίνε καὶ Κύριος, ἀνδρείως ἀπεργάσαντο.

Ἐπλον ἀρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα τῶν ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ, ς'. Θύσωσαι, μετὰ φωνῆς.

Γένεσθαι, ὑπὲρ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἐβόησαν. ἣ πῦρ ἀλάσεσι θύειν, πομπηρόν τε Τύφωνον ἀνθαιρεῖσθαι, τὸ δι' οἶκτον, ὑπὲρ ἡμῶν τυθέντος ὡς πρόβατον.

Ἄλγησαν, οἱ ἀφειδῶς τὰς Μάρτυρας ξέοντες,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τες. τοῖς ξεομένοις δὲ βέλη, αἱ πληγαὶ μηπίων ἀπετελοῦντο. παραδόξως, ἐμάρωῦτο τῷ θείῳ γὰρ Πνεύματι :~

Κ Γένος, Ϛ Βασιλέα πάσης τῆς Κτίσεως, ὁμολογήσασα πίστει, δυας ἡ ὁμόφρων Ϛ ἀθλήτως, τοῖς αὐτόμοις, μέχρις αἵματος αὐτεκατέστησαν :~

Ο Αμάτῳ, τὴν ἀθανάτου εὐκλειαν ἥρατο, Α'θανασία ἡ Μάρτυς, σὺν τῇ Εὐδοξίᾳ καὶ Θεοδότῃ, ἐ τῇ θείᾳ, Θεοκτίστῃ τοῖς ταύτης βλαστήμασι :~ Θεοτοκίον.

Κ Ατάρας, τὸ Προμήτορος Εὔας τῷ τόκῳ σε, ἐλυθρώμεθα σὺ γὰρ, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα Παρθενομήτορ, αὐτὶ ταύτης, τὴν ἀλογίαν πᾶσιν ἐπήγασας :~ Ο' Εἱρμός.

Ο Σωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τὸ πλευρᾶς σου ῥύσαντι αἵματι :~

Κοντάκ. ἦχος γ'. Η' Παρθενίας σύμβουλος.

Ϛ Κ τὸ θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῇ θαυμάτων, εἰληφότες Α'γιοι, θαυματουργᾶτε ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη, τῇ χαρυργίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ Κύρε Θεόφρον, σὺν Γ'ωαύμῃ τῷ ἀοιδίμῳ. Γ'μεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε :~

Ο' Οἶκος.

Ϛ Αὐτὸς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Α'γιοι, πᾶσαν πεῖραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θαυμότες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι, ἐ μετὰ τέλος πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς ἐμ ποικίλοις νόσοις ὑπάρχουσι, ἐ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν. ὧν εἷς ἐ πρῶτος εἰμὶ ἐγὼ ὁ τάλας. τὸ σῶμα γὰρ ἐ τὴν ψυχὴν, ὑπὸ φαυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, ἐ πίστει ὑμῖν βοῶ. Γ'άσασθέ με. Γ'μεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε :~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Λ Α'. Μνήμη τῶν Α'γίων Μαρτύρων Α'θανασίας, ἐ Θαυματουργῶν Α'μαργύρου, Κύρου, καὶ Γ'ωαύμου. Ϛ τῶν Α'γίας Μαρτύρων Α'θανασίας, ἐ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Θυγατρῶν ἐ Παρθένων. Θεοδότης, Θεοκτίστης, ἐ Εὐδοξίας.

ἀ. Κ ὕρφ σωσθλῶν Γ'ωαύμης πρὸς ξίφος; Σωθαυματουργᾷ καὶ μετὰ ξίφος Κύρῳ. Μήτηρ Α'ὐξήσῃ, καὶ θυγατέρων, Πόθῳ Παῦρος θυήσκουσι τῷ πάντων ξίφει.

Ο Τοι οἱ Α'γιοι Μάρτυρες Κύρος, ἐ Γ'ωαύμης, ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως. ὁ μὲν Κύρος, ἐκ τῆς Α'λεξανδρέων Πόλεως, ὁ δὲ Γ'ωαύμης, ἐξ Ε'δέσης. Διὰ τὸν ἐπικρατοῦντα οὕτω διωγμὸν, ἐ τὰς χριστιανὰς ἐκπορθουμένας, τὴν πρὸς τὴν Α'ραβίαν τόπον θαλάσσιον καταλαβὼν ὁ Κύρος, ἐ τὸ Μοναχικὸν ἀμφιασάμενος σχῆμα, ἐν αὐτῷ κατοικεῖ. Ο' δὲ Γ'ωαύμης, ἐν τοῖς Γ'ιεροσολύμοις γενόμενος, περὶ τὸν θαυματουργιῶν τὸν Α'γίου Κύρου ἀκούσας, (Ϛ γὰρ ὧν πᾶσαν μόσον ἐ πᾶσαν μαλακίαν ἐξιώμενος) παρεγένετο εἰς Α'λεξάνδρειαν. Κἀκεῖθεν κἀ φήμην εὐθὺς διέρριπεν ἀπελθὼν, σὺν αὐτῷ. Συλληφθέντος δὲ γυναικός τινος ὀνόματι καλουμένης Α'θανασίας μετὰ ἐ τῶν θυγατέρων αὐτῆς Θυγατρῶν, Θεοδότης, Θεοκτίστης, ἐ Εὐδοξίας, ὑπὲρ τὴν εἰς Χριστὸν πίστεως, Ϛ μελλόντων παρίστασθαι τῷ δικάζοντι, δείσαντες οἱ Α'γιοι μήτι πάθωσιν, οἷα πάσχειν γυναῖκας εἰκὸς, τὸν ἀγῶνος τὸ μέγεθος καταστήξασαι, παραγενόμενοι ἐθαρσοποίουν αὐτὰς, ἐ πρὸς τὸν ἀγῶνας ὑπήλειφον. Συγκαταχεθέντες οὖν Ϛ ὅτοι, ἐ τὸν Κύριον ἡμῶν Γ'ησοῦν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν ὄντα ὁμολογήσαντες, ἐ αἰκισμοῖς ὑποβληθέντες πολλοῖς, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, ἅμα ταῖς ῥηθείσαις γυναιξί. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σώαξις, ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῇ ὁμοίως ἐν τοῖς Φωρακίοις :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Α'γίων Μαρτύρων, Οὐϊκτωρίνης, Οὐϊκτωρος, Νικηφόρου, Κλαυδίου, Διοδώρου, Σαραπίωνος, Ϛ Παπίου, τῶν ἐν Κορίνθῳ.

ἅ. Ο'λμφ μέλη θεῖα σωρεύσαντες γενναῖα, Ω' φθησαν οἱ θεῖα σώματος Χριστοῦ μέλη. Καλὴν ἀπαρχὴν Κλαύδιος τῷ Κυρίῳ, Ε'κ σώματος δίδωσι χεῖρας ἐ πόδας. Ε'ν τῷ καμίνῳ καὶ τὸ τοῦ πόνου σέβας, Εἴσελθε Διόδωρε Μάρτυς, καὶ σέβου. Εἶτα ξίφους σφάξωσε τῷ φόβῳ βίε, Καὶ πῶς Θεὸς σφάξει με τὸν Σαραπίωνα; Λύσαι θαλάσσης πικρὰ λύθρα Παπίου, Καὶ τοῦ γλυκασμοῦ τὸ ἄνω ῥυφῆς τύχης.

Ο Τοι ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συνελθόντες, ἐ ἀχθέντες Τρητίῳ τῷ Α'νθυπάτῳ ἐν Κορίνθῳ τὴν Α'χαΐδος διέποντι. (ἐκ Κορίνθου γὰρ ὥρμηντο οἱ Α'γιοι.) μετὰ πλείστας αἰκίας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αἰκίας ἐ αὐτοί φησε, διαφόρως ἐδέξαντο τελάτας. Οὐίκτωρίμος γάρ, Σ Οὐίκτωρ, Σ Νικηφόρος, ἐμ ὅλμῳ βληθέντα, ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς. Ὁ δὲ Κλαύδιος τμηθεὶς χεῖρας ἐ πόδας, τῇ βίᾳ μετέσχη. Ὁ δὲ Διόδωρος, τὸ διὰ πυρὸς ἐδέξατο τέλος. Σαραπίμος δὲ τῇ κεφαλῇ ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Παπίας καταπαρτιωθεὶς, διλύσε τὸ μαρτύριον·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τ Ἁγίας Μάρτυρος Τρυφαίνης.

Κ. Ταῦρος Τρύφαινα σὺ φυφᾷ τὸ σαρκίον, Καὶ πρὸς φυφὰς πέμπεσε τὰς ἀκηράτους. Τ'ην ἰῶ ἐκ Πόλεως Κυζίκου, τ ἐμ τῷ Ἑλλησπόντῳ κειμένης. Θυγάτηρ Ἀμασίας τιμῆς Συγκλητικῆς, ἐ Μητρὸς Σωκρατίας χρισιανῆς. Κατέσχη δὲ εἰς τὸ μαρτύριον, ὐχ ὑφ' ἑτέρων ἀχθεῖσα, ἀλλ' αὐτὴ ἑαυτὴν προσενέγκασα. Διεχλάζε δὲ τὰ αἰχρὰ ἐ διέσυρεν, οἷς τὰς Θεὰς αὐτῶν οἱ ἄφρονες τιμῶντα φόντο, ἐ ἀποφιῶσι τῇ ματαίῳ ἐδίδασκε, ἐ ἐπιστροφὴν ἐκ Θεοῦ πεμφθῆναι ἐπύχετο. Ὅθεν προσάξαντος Καισαρίου Ἡγεμόνος, ἐμ καμίνῳ ἐμβάλλεται. Ῥυθεῖσα δὲ παραδόξως ἐκεῖθεν, ἔτι μετεφρυκτεμᾶται, ἐ ἀποῤῥιφεῖσα τοῖς ἐνοικειμένοις ἥλοις ἐμπείρεται. Εἶτα θηρίοις ἀφίεται. ἐ τὰ μὲν ἄλλα τῇ θηρίων ταύτης ἥψαντο, εἷς δὲ ὖς φορὸν πελάσας Ταῦρος, Σ διακοπατίσας, διέχισε ταύτῃ, ὅθα προσίβαλε. Λέγεται δὲ, ἐμ ᾧ τὸ αἷμα αὐτῆς ἐῤῥύη, προελθεῖν πηγὴν ὕδατος διαφόρου. ἐξ ὃ αἱ μετὰ τὸ τεκεῖν ἀποῤῥῦσαι γάλακτος, εἴτε ἄῤῥωποι εἶεν, εἴτε κτηνῶν, ἀρύσθαι καὶ μετέχεσαι, ἀθὺς τοῖς μεσημβρίοις τὸ γάλα προχέεσι·

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον Σ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ω, δὴ, ζ'. Ἐμ τῇ καμίνῳ.

Ἀλαμπάσαντα, ὡς ἐμ ῥοπῇ ζυγοῦ τὸ φρόνημα βαρέα, τ Ἀχαΐτα δόξης οἱ Ἀθληταὶ, ἀμφιθύμως ἐκραύγαζον. Ἀλογημένος, ἐμ τῷ Ναῷ τ δόξης σου Κύριε·

Τ'ὸν ἀμφοσῶντα, τῇ αὐτιπάλῳ τὰ μοίμαστα, πᾶσαν αἰκισμῶν ἰδέαν καὶ θωπαιῶν, ἀποπατύσαντα οἱ Μάρτυρες, ἀλογημένος εἶ, ἀμεβόων τ δόξης ὁ Κύριος·

Ἡ καρτερία, τῇ ἀλγηδόνων ἐφαμιλλημένοι, Κύριος Γ'ωαμνῆς τε οἱ ὑπατικαὶ, τ Τριάδος ἀμφεκραύγαζον. Ἀλογημένος εἶ, ἐμ τῷ Ναῷ τ δόξης σου Κύριε· Ση.

Ψ Ὁ τῇ Τ'ίγρι, ἁγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. Ἀλογημένη σὺ, ἐμ γυναιξὶν ὑπάρχεις Παμάμωμε Δέσποινα·

Ω, δὴ, η. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Ϡ Ῥοὰς ἄρρησιν μὲν οἱ ἀσεβεῖς, τῇ φύσει ὄντως Θεοῦ, ἐξεκαλοῦντο δεινῶς, ἀλλ' οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, διὰ Κτίσεως ὑπέφαινον, τὸν τῶν παντὸς Δημιουργὸν ὄντα κραυγάζοντες. Ἀλογεῖτε, παῦτα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον·

Ϣ Τοσοῦτον τῇ πλανῇ ἐμμανῶς, οἱ τὰ ἐπίγεια, φρονοῦντες Τύραννοι, τὸν τὸ πολίτευμα ἔχοντας, ἐμ ὑψίστοις ἀκατάλυτον, διὰ θανάτου πρὸς ζωὰς ὥθουν κραυγάζοντας. Ἀλογεῖτε, παῦτα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον·

Ϥ Εἵλκυσε Μαρτύρων ἁρπαγὰς, θαυμάτων ἔφανε, τῇ Οἰκουμένῃ Χριστὲ, τῷ κακοδαίμονος φάσματος, τὸν ἀπάτην θεραπεύοντα, τοῖς δὲ βοῶσιν ἀπρεπῶς ἰάσεις μέμοντα. Ἀλογεῖτε, παῦτα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον· Θεοτοκίου.

Ϧ Μήτηρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς, ὑπάρχων πρότοκος, Ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σοῦ τὸ δεύτοκον Παμάχε, σαρκωθεὶς ὁ πρὸ Ἀσωμάτου, δι' ἀπλαγχνίαν βληθεὶς σῶσαι τοὺς ἁλόντας. Ἀλογεῖτε, παῦτα τὰ ἔργα Κυρίε τ Κύριον· Ο' Εἱρμός.

Χ Εἵρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐμ λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δυνάμιν ἔσβεσαν, ἀρετῇ περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ὁρᾶς αἰ Παῖδες κραυγάζοντες. Ἀλογεῖτε, παῦτα τὰ ἔργα Κυρίε τὸν Κύριον·

Ω, δὴ, θ'. Λίθος ἀχειροτμήτου.

Ψ Πήχους μέχρι θανάτου, ἡ ξυωθεῖς τῇ ἀηττήτων, ὤφθη Γ'ωαμνῆς ἐ Κύρι, τοῖς τὸ Δεσποτικὸν θείοις προσάγμασι. διὸ χθονὶ τῷ Κτίσαντος, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς παρέθεντο.

Ω Ἡρες ἐκλάμπουσι δύο, τὰς τῇ θαυμάτων λαμπηδόνας, κρείττονες ἐκ μιᾶς φωτοφόρου, τοῖς ἀθλοθέταις ἀπαρυόμενοι, τ ἀκηράτου χάριτος. ὃς ἐπαξίως μεγαλυνόμεν·

Ϻ Ὁμάδα μὲν θείας ὑσίας, ἀλλ' ἑνὸς ἀσεμνου Τριάδα, ἡ τῶν ἀηττήτων Μαρτύρων, δυὰς ἀμφαίως ἐθεολόγησε, τὸν σαρκωθέν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θεὸν τὰ λόγῳ δὲ, σὰρξ Χριστὸν ἐν δύο φύσεσι.

Θεοτοκίον.

Εἶσαί μου Χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν Κόσμον μετὰ δόξης. λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς κυησάσης σε, τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ Πολυέλεος.

Ὁ Εἱρμός.

Ἴδος ἀχειρότμητος ὄρους, ὁ ἀλαξάτου σε Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς σωμάψας, τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. πρὸς, Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὦν Ἀμαργύρῳ Ἔξαρχοι, καὶ Ἀγῶνες οἱ θεῖοι, τῆς Οἰκουμένης ὤφθητε, Μάρτυρες Θεοφόροι, ὡς Πρόμαχοι ἀληθείας. ἐκ Θεοῦ γὰρ λαβόντες, τὸ συμπαθὲς Παράφημοι, μυστικῶς χαραγέντες, πάθη ψυχῶν, καὶ σωμάτων ἔθνη τὴν φωτοφόρον, μνήμην ὑμῶν γραίρομεν, Κύριε Ἰωάννη.

Ἔτερον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀυματουργοὶ φωστῆρες, Κύριον σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν σωμάτων ἰάσθε, παρὰ Κυρίου λαβόντες, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἐν προσασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, Παναγία Θεοτόκε. σὺ διάλλαξον ἡμῖν, ἀπόργασαι τὸν Τίόν σου, Θεοχαρίτωτε Κόρη.

Εἰς τὰς Αἴνους, ἰδιόμελον ἦχ. δ. καὶ ψάλλομεν, τὸ προσόμοια, ἦχος, δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡμῖν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ἅσμασι, τὴν Τριάδος ἔχουσαν τὴν λαμπρότητα καὶ τὰς Θεμελίους τῆς Πίστεως. τὰ αὐτὴ τὰ πνέοντα, τὴν ὁσμὴν τὴν ἀληθῆ, τοῦ Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κύριον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Φιλάνθρωπον.

Ἄφοβοι αἱρεδέχθητε, ἀθλονοῦντων Μακάριοι, καὶ Φωστῆρες ἄδυτοι διὰ Πίστεως, ὁμολογίας σωτῆγοροι, Μαρτύρων συμμέτοχοι, τὰς κεφαλὰς ἀληθῶς, τὰς τῆς νίκης δεξάμενοι, Κύριε Ἔνδοξε, καὶ σοφὲ Ἰωάννη ἀσιγήτως, δυσωπῆτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν Παμμακάριστοι.

Τυχοράνσι σήμφορ, αἱ Χριστῦ Καλλιπάρθενοι, τοῖς δυσὶ Θεόφροσι θείοις Μάρτυσι, καὶ τῶν αὐτῶν ὡς μετέχουσαι, δόξης καὶ λαμπρότητος, τὸν κρατοῦντα αὐτὰς, σὺν αὐτοῖς μεγαλύνσι, καὶ πρεσβεύσιν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἑορτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην αὐτῶν.

Εἰς τὴν ᾱ. ᾱ. τοῦ Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, δ.

Ἀιεπαίνοις ἄσμασι, πιστοὶ μεγαλύνωμεν, Κύρον καὶ Ἰωάννην τοὺς ἐν Πνεύματι ὁμαίμονας, καὶ σάρκα ἀδελφόφρονας, σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν γενναίαν Ἀθανασίαν ἐγκωμιάζοντες, καὶ τὸ βλάστημα αὐτῆς, Θεοδότην, Εὐδοξίαν, καὶ Θεοκτίστην, τὰς Ἀγαθοφόρους καὶ Ἀπαρθένους, αἰτούσας, Χριστῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τί κἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου. ὅτι πάντα κέκτημαι, ἄπορ μισεῖ ὁ Θεὸς, σάρκα μολυνάς καὶ πνεῦμά μου, καὶ μοῦ ἐμφορίαις, τοῖς ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς, γλώσσῃ κατακείμενος τοὺς ἁμαρτάνοντας. αὐτὸς τὰ χείρω ὀργάζομαι. Θεογενήτορ, τούτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν, ἵνα ἐκμήνας, τὸ κακίστης μου, σωτηρίας προαιρέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἡ ἐποδόρου μου Μῆτρ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Τίὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τῇ γῇ ἀχέτως, καὶ πᾶσαν Κτίσιν δημιουργήσαντα. καὶ γὰρ αἰκίσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τῆς ᾅδου βασίλεια, σωτερίσω θανεῖ, καὶ ἀφαιρήσω τάτου τὴν δύναμιν, καὶ τὰς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτῆς κακουργίας ἀεὶ εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΕ Δ-Β 64 1/2
Τ Ε Λ Ο Σ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀντὶ δὲ τῦ πολλαπλασιάζοντος ἀριθμῦ ληφθήτω ἡ ά έ, γραμμή, ἧς τὰ μὲν ά ζ΄, μέρος παρασατικὸν ἔσω καὶ αὐτὸ δεκάποδος ἑνὸς, ὥσπερ καὶ τὸ ά γ΄, τὸ δὲ ζ΄ ή, δύο πρώτων λεπτῶν, καὶ τὸ ή έ, δύο δευτέρων. Συνεσάθω δὲ ἔκτε τῆς ά β΄, καὶ ά έ, εὐθείας τὸ ά Θ΄, ὀρθογώνιον. καὶ ἀπὸ μὲν τῶν γ΄ κ΄ δ΄ λ΄ μ΄, σημείων τῆς ά β΄, εὐθείας ἀχθήτωσαν εὐθεῖαι παραλλήλως τῇ β΄ Θ΄, αἱ ά έ, αἱ γ΄ ό, κ΄ π΄, καὶ λοιπαί. ἀπὸ δὲ τῶν ζ΄ ν΄ ή ξ΄, σημείων τῆς ά έ, εὐθείας ἀχθήτωσαν εὐθεῖαι παραλλήλως τῇ έ Θ΄, ἡ ά β΄, αἱ ζ΄ ρ΄, ν΄ σ΄, καὶ λοιπαί. Τύτων δ' οὕτω γενομένων, φανερὸν ὅτι τὸ μὲν ά τ΄, ὀρθογώνιον δεκάποδα τετράγωνον παρίσησι. περιέχεται γὰρ ὑπὸ τῶν ά γ΄, ά ζ΄, ἴσων γραμμῶν, ὧν ἑκατέρα ἀντὶ ἁπλοῦ δεκάποδος εἴληπται. Ὅτι δὲ καὶ ἑκάτερον τῶν ή τ΄, ὸ τ΄, πρώτων λεπτῶν παρασατικόν ἐσι, δῆλον.

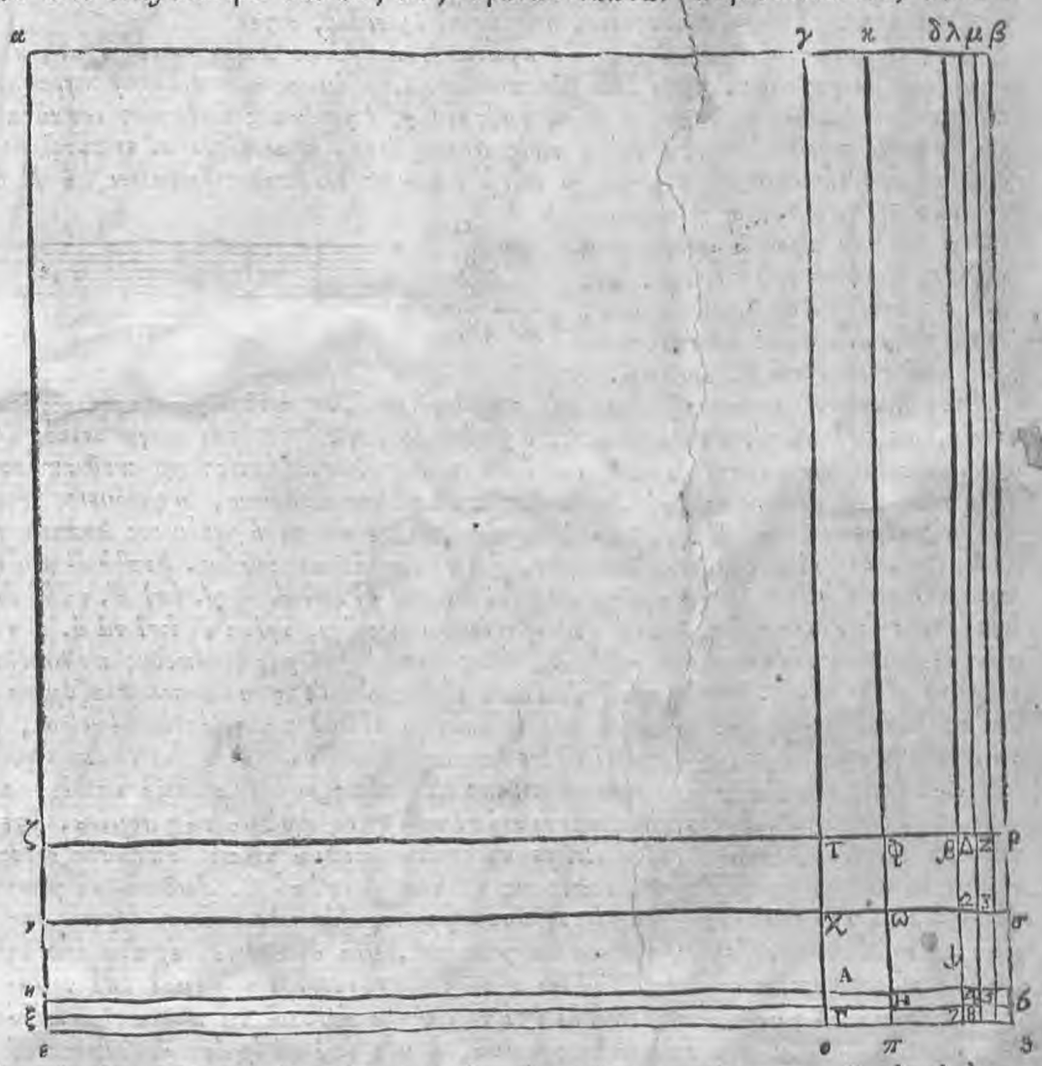

Ἕκασον γὰρ τῶν ή χ΄, ν΄ τ΄, τ΄ κ΄, φ΄ ὸ΄, ὀρθογωνίων δέκατόν ἐσι μέρος τοῦ ά τ΄, περιέχονται γὰρ ὑπό τε ἴσης γραμμῆς τῆς ά γ΄, καὶ δεκάτου ά γ΄, αὐτῆς μέρους. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ Α΄ ὠ: τ΄ ὠ, Β΄ ὠ: ψ΄ ὠ, τετράγωνά ἐσιν ὡς ἀπὸ τῦ δεκάτε μέρους τῆς ά β΄, συνισάμενα. Διὸ καὶ δέκατά εἰσι μέρη ἑνὸς τῶν ή χ΄, ν΄ τ΄, τ΄ κ΄, φ΄ ὸ΄, πάντως γὲ καὶ τύτων ἕκασον ά. λεπτῶν παρασατικόν ἐσιν, ὥσε ἐκ τύτων συνάγειν ἔχομεν, ὅτι πηνίκα ά. λεπτὰ ἐπὶ ά. πολλαπλασιασθῶσι, τὰ γενόμενα, πρῶτα τετράγωνά εἰσι λεπτὰ οἷα τὰ Α΄ ὠ, τ ὠ, καὶ λοιπά. Ὅτε δὲ δεκάποδες ἐπὶ πρῶτα ὁμοίως πολλαπλασιαθῶσι λεπτὰ, τὰ γενόμενα πρώτων λεπτῶν καὶ αὐτὰ παρασατικά εἰσι, ὀρθογωνίων μέντοι, ὡς τὰ ή χ΄, ν΄ τ΄, καὶ λοιπὰ δύο. Ἴσον μέντοι ὡς τὰ μὲν Α΄ ὠ, τ΄ ὠ, Β΄ ὠ, ψ΄ ὠ, λέγονται εἶναι πρῶτα λεπτὰ ὡς πρὸς τὰ ή χ΄, ν΄ τ΄, τ΄ κ΄, φ΄ ὸ΄, ταῦτα δὲ ὡς πρὸς τὸ ά τ΄. ὅθεν λαμβανομένα τῦ ά τ΄, τετραγώνε ἀντὶ δεκάποδος ἕκασον μὲν τῶν ή χ΄, ν΄ τ΄, τ΄ κ΄, φ΄ ὸ΄, ὀρθογωνίων χώραν λεπτῶν ά. ἐπέχει. Ἕκασον δὲ τῶν Α΄ ὠ, τ ὠ, Β΄ ὠ, ψ΄ ὠ, λεπτὰ δεύτερα παρίσησιν. Ἐπεὶ δὲ ἕκασον τῶν έ Γ΄, ξ΄ Α΄, Β΄ λ΄, Δ΄ μ΄, Ζ΄ β΄, ἰσόν ἐσιν ἑπάσῳ τῶν Α΄ ὠ, τ ὠ, Β΄ ὠ, ψ΄ ὠ, ἕκασον γὰρ τύτων τε κἀκείνων δέκατόν ἐσι μέρος ἑνὸς τῶν ή χ΄, ν΄ τ΄, ὀρθογωνίων, καὶ λοιπῶν δύο, τῶν μὲν καὶ μῆκος, τῶν δὲ καὶ πλάτος παραβαλλομένων, πάντας γε καὶ τὰ έ Γ΄, ξ΄ Α΄, Β΄ λ΄, καὶ λοιπὰ ὅμοια τύτοις δευτέρων λεπτῶν χώραν ἀναπληρῶσι. τὰ δὲ Α΄ Η΄, Γ΄ π΄, ψ΄ ϛ΄, καὶ λοιπὰ τρίτων. Ἕκασον γὰρ τύτων δέκατόν ἐσι μέρος ἑνὸς τῶν έ Γ΄, ξ΄ Α΄, καὶ λοιπῶν. τὰ δὲ ζ΄ δ΄, η΄ ε΄: καὶ λοιπὰ τέσαρα τετράγωνα τετάρτων λεπτῶν ἐπέχεσι τόπον. Ἕκασον γὰρ αὐτῶν δέκατόν ἐσι μέρος ἑνὸς τῶν Α΄ Η΄, Γ΄ π΄, καὶ λοιπῶν. Τύτων δὲ προαναπτυχθέντων εὐχερῶς δειχθήσεται καὶ ὁ τῆς Συνάψεως αὐτῶν τρόπος. τῷ μὲν ἐν ἑκάτῳ τῦ γενομένε ἀριθμῦ χαρακτῆρι, τὸ ψ΄ ϛ΄, ἀναλογεῖ ὀρθογώνιον, ὡς περιεκτικὸν ἓξ τετραγώνων. Ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν ὸ ψ΄, ὀρθογώνιον τεσάρων ὁμοίων ὀρθογωνίων περιεκτικόν ἐσι, τὸ δὲ ψ΄ ρ΄, ἓξ, ὧν συναπτομένων γίνεται τὸ ὅλον δέκα, ἄτινα ἴσα ἐσιν ἑνὶ τῶν έ Γ΄, ξ΄ Α΄, καὶ λοιπῶν. Διάτοι τῦτο ἀντὶ τῶν τρίτων, τέτακται σιγμή. Ἐπεὶ δὲ πάλιν τὸ μὲν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ